

PANTEION UNIVERSITY OF SOCIAL AND POLITICAL SCIENCES

ΣΧΟΛΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ

**Η πρόσληψη της Αστυνομίας από τους νέους στην ψηφιακή εποχή.
Το ελληνικό παράδειγμα.**

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Άννα-Μαρία

(Α.Μ. : 01534120M028 / annamariapap795@gmail.com)

Αθήνα, 2022

Τριμελής επιτροπή :

Ζέρη Περσεφόνη, Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου (Επιβλέπουσα)

Κακαβούλια Μαρία, Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου

Αρσενίου Ελισσάβετ, Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου

Συντομογραφίες

Βλ. – Βλέπε

Σελ. : σελίδα / -ες

Π.χ. : παραδείγματος χάριν

ΕΛ.ΑΣ. – Ελληνική Αστυνομία

ΜΚΔ – Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης

ΜΜΕ – Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας ή τα Μέσα

Ευχαριστίες

Στο πολύμηνο αυτό και κοπιαστικό ταξίδι μου θα ήθελα να ευχαριστήσω από καρδιάς όσους στάθηκαν συνοδοιπόροι μου. Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να ευχαριστήσω τους νέους που συμμετείχαν στην ποιοτική μου έρευνα και μου παρείχαν το πολύτιμο υλικό για να διεξάγω την μελέτη μου. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένειά μου που όλα αυτά τα χρόνια με υποστηρίζει και αποτελεί πηγή έμπνευσης για εμένα. Τις πιο θερμές μου, όμως, ευχαριστίες θα ήθελα να απευθύνω στην Επιβλέπουσα Καθηγήτριά μου, την κα Ζέρη Περσεφόνη, η οποία έχοντας επίγνωση του προπτυχιακού μου υπόβαθρου με κατηύθυνε κατάλληλα με τις γνώσεις και την εμπειρία της και με βοήθησε να αναπτύξω νέα ερευνητικά ενδιαφέροντα και να εξελιχθώ ολόπλευρα.

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα

Περίληψη	7
Abstract.....	8
Εισαγωγή.....	9
Μεθοδολογία της έρευνας	14
Κεφάλαιο Πρώτο	18
1. Η εικόνα και ο ρόλος της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα.....	18
1.1. Ο θεσμός και η λειτουργία της ΕΛ.ΑΣ. στη δημοκρατική συνταγματική τάξη	18
1.2. Λόγοι που δυσχεραίνουν την θετική πρόσληψη της ΕΛ.ΑΣ.....	26
1.3. Το ζήτημα της ασφάλειας στα Ελληνικά Πανεπιστήμια.....	31
1.4. Νέοι και Πανεπιστημιακή Αστυνομία.....	40
1.5. Νέοι και καταλήψεις στα ελληνικά Πανεπιστήμια.....	48
1.6. Νέοι και έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»	55
1.7. Νέοι και εφαρμογή των νόμων	64
Κεφάλαιο Δεύτερο.....	69
2. Βία και κοινωνική εμπιστοσύνη απέναντι στην Ελληνική Αστυνομία	69
2.1. Το κρατικό μονοπώλιο της βίας και η αστυνομική δράση	70
2.2. Αστυνομική δράση και διαχείριση της ελευθερίας του συνέρχεσθαι	77
2.3. Η πρόσληψη της αστυνομικής δράσης με αφορμή το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων. 88	
2.4. Αυθαιρεσίες στον χώρο του Ε.Μ.Π. και αστυνομική δράση	91
2.5. Νέοι και εξυπηρέτηση από ΕΛ.ΑΣ.	93
2.6. Πανδημία και αστυνομική δράση.....	95
2.7. Μεταναστευτικό και αστυνομική δράση.....	98
2.8. Εκπαίδευση – εξοπλισμός και αστυνομική δράση.....	103
Κεφάλαιο Τρίτο.....	106
3. Η πρόσληψη της εικόνας και της κουλτούρας των αστυνομικών.....	106
3.1. Νέοι και ειδήσεις.....	107
3.2. Νέοι και Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης.....	109
3.3. Νέοι και εικόνα για την σημερινή ΕΛ.ΑΣ.....	114
3.4. Νέοι και εικόνα για τις γυναίκες στην ΕΛ.ΑΣ.	116
3.5. Νέοι και κουλτούρα των αστυνομικών	118
3.6. Νέοι και βελτιώσεις στον θεσμό της ΕΛ.ΑΣ.	121
Συμπεράσματα – Συζήτηση	124
Βιβλιογραφία	127

Παράρτημα.....	134
----------------	-----

Περίληψη

Κεντρικό θέμα της παρούσας διπλωματικής εργασίας είναι ο τρόπος με τον οποίον προσλαμβάνουν οι νέοι / νέες τη λειτουργία βασικών δημοκρατικών θεσμών και πιο συγκεκριμένα του θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας. Βασική υπόθεση εργασίας είναι το γεγονός ότι ο θεσμός της Ελληνικής Αστυνομίας στο δημοκρατικό πολιτειακό σύστημα φαίνεται να μην προσλαμβάνεται στις πραγματικές του διαστάσεις ως ένας θεσμός, δηλαδή, διασφάλισης της τάξης και προστασίας των πολιτών αλλά αντιμετωπίζεται απλώς ως ένας μηχανισμός καταστολής λόγω της προϊστορίας του. Με αφορμή την απόφαση για τη συγκρότηση Ομάδων Προστασίας των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (Ο.Π.Π.Ι.), καθώς και περιστατικά αστυνομικής επέμβασης, όπως τις διαδηλώσεις, την πανδημία και το μεταναστευτικό, εξετάσαμε τις στάσεις και τις σκέψεις των νέων απέναντι στην Αστυνομία. Ζητούμενο της παρούσας εργασίας είναι να γίνει κατανοητός ο τρόπος με τον οποίον αντιλαμβάνονται οι νέοι δημοκρατικές αρχές και θεσμούς όπως το Κράτος δικαίου, την υπακοή στους νόμους και το κρατικό μονοπώλιο απειλής ή άσκησης του φυσικού καταναγκασμού. Αναδείχθηκε, επίσης, η εικόνα που έχουν οι νέοι για τους σύγχρονους αστυνομικούς και την κουλτούρα τους και διατυπώθηκαν κάποιες προτάσεις για την βελτίωση του θεσμού. Μεθοδολογικά η έρευνα στηρίχθηκε σε ποιοτικές συνεντεύξεις δώδεκα νέων, έξι αντρών και έξι γυναικών ηλικίας 20-32 ετών από διαφορετικές περιοχές της Ελλάδας ούτως ώστε να τηρηθεί η αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος.

Λέξεις – Κλειδιά : Νέοι, Δημοκρατία, Ελληνική Αστυνομία, κρατικό μονοπώλιο της βίας, Μέσα Επικοινωνίας

Abstract

The perception of the Hellenic Police authority by the youth in the digital era. The Greek paradigm.

Papadopoulou Anna-Maria

The main core of the present thesis is the way the youth conceive the action of the fundamental democratic institutions and more specifically the institution of the Greek police authority. The foundational hypothesis of the current thesis is the fact that the institution of the Greek police authority, within the framework of the democratic political system, is not perceived in each real dimensions as an actual institution that stands for the security of order and the protection of the citizens whereas it is simply confronted as a mechanism of repression due to its past. Driven by the decision of constituting university protectional groups, as well as by incidents of police intervention in different cases, such as protests, the corona pandemic and the immigration affair, the thoughts and the overall stance of the youth in regards to the Greek police authority have been examined. The main purpose of the present paper is the deep understanding of how the youth identifies democratic principles such as the rule of law, the obedience to the rules and moreover, the threat of the national monopoly or the exercise of physical compulsion. Prominence has also been given to the image which the youth has created about the contemporary police officers and their culture. Furthermore, proposals for the enhancement of the police authority have been articulated. Methodologically the present thesis is based on qualitative data derived from 12 interviews of informants who belong to the age bracket of 20-32 years old, consisting of 6 male and 6 female participants, coming from different regions of Greece guaranteeing a representative sample.

Key – words : Youth, Democracy, Hellenic Police, state monopoly of violence, Media

Εισαγωγή

Στη σημερινή εποχή που οι νέοι υφίστανται τις συνέπειες μιας κρίσης η οποία δεν έχει μόνο οικονομικό πρόσημο αλλά, ένα ευρύτερα παγκόσμιο κοινωνικο-πολιτικό, τίθεται το ζήτημα του πώς προσλαμβάνουν οι νέοι την κοινωνική πραγματικότητα, κομμάτι της οποίας είναι και οι θεσμοί της. Ένας τέτοιος κοινωνικοπολιτικός θεσμός με μακραίωνη ιστορία είναι και η Ελληνική Αστυνομία, ένα σώμα ασφαλείας εντεταλμένο να περιφρουρεί την εφαρμογή των νόμων και να διασφαλίζει την δημόσια τάξη και ασφάλεια. Η εργασία εκπονήθηκε στο πλαίσιο του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού με κατεύθυνση την Επικοινωνία και Ρητορική των Μέσων. Βασικό ερευνητικό αντικείμενο είναι το πώς οι νέοι προσλαμβάνουν τον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας. Στηριζόμαστε στην θεωρητική παραδοχή ότι το ελληνικό κοινωνικό φαντασιακό, δηλαδή οι κοινωνικές πρακτικές, η γλώσσα, οι ιδέες, οι συνήθειες, οι παραδόσεις, τα ηθικά και πολιτικά κριτήρια και αξίες κλπ. είναι θεμελιώδη, άρρητα και σιωπηρά σε μία κοινωνία, αποτελούν την άτυπη γνωσιακή της υποδομή¹ και θα εξετάσουμε πώς εκφράζονται στο ατομικό συλλογικό φαντασιακό των ερωτώμενων σε σχέση με την πρόσληψη της Ελληνικής αστυνομίας.

Η έρευνα βασίστηκε στην μέθοδο της ποιοτικής συνέντευξης βάθους με γυναίκες και άντρες ηλικίας 20 έως 32 ετών και ως στόχος τέθηκε το να αποκομίσουμε ποιοτικά δεδομένα όπως τις αξίες, τις συνήθειες, τις στάσεις και τους προβληματισμούς των νέων ατόμων, δηλαδή το πώς εκφράζεται το κοινωνικό φαντασιακό στους ερωτώμενους γενικά και σχετικά με την Ελληνική Αστυνομία ιδιαίτερα. Βασικό έναυσμα αποτέλεσε το γενικότερο αρνητικό πνεύμα που διατρέχει ένα κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας σχετικά με την ελληνική αστυνομία και η διερεύνηση του ερωτήματος ποια είναι η πηγή του. Των συνεντεύξεων προηγήθηκε η σύνταξη ενός ανοικτού ερωτηματολογίου που αποτέλεσε τη βάση για τη συζήτηση που διεξήχθη με τους συμμετέχοντες. Η έρευνα βασίστηκε σε τρεις θεματικές : την εικόνα και το ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας με αφορμή επίκαιρα περιστατικά στο χώρο των ελληνικών Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, τη βία και την κοινωνική εμπιστοσύνη απέναντι στο θεσμό αυτόν και, τέλος, την πρόσληψη της εικόνας και της κουλτούρας των Αστυνομικών από τους νέους. Μετά τη διεξαγωγή των συνεντεύξεων ακολούθησε η

¹ Βλ. C. Castoriadis, 1991, *Philosophy, politics, autonomy: Essays in political philosophy*,. Oxford University Press, σελ. 172

απομαγνητοφώνηση και η επεξεργασία του υλικού, καθώς και το πιο σημαντικό στάδιο που ήταν η ομαδοποίηση των απαντήσεων και η εξαγωγή των αντίστοιχων συμπερασμάτων, στηριζόμενοι στην σχετική βιβλιογραφία που πρέπει να αναφέρουμε είναι πολύ πενιχρή τόσο από την πλευρά της πολιτικής επιστήμης και πολιτειολογίας όσον και από την κοινωνιολογία.

Οι νέοι σήμερα έχοντας ήδη βιώσει τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης και τον αντίκτυπό τους στο παρόν και το μέλλον τους έχουν μια κλονισμένη εμπιστοσύνη απέναντι κυρίως στους πολιτικούς θεσμούς. Η στάση τους απέναντι στην αστυνομία ωστόσο διαφέρει όσον αφορά την επιφυλακτική στάση των νέων απέναντί της. Αντικείμενο αυτής της έρευνας είναι να ερευνήσουμε αυτήν ακριβώς την διαφορά, αλλά και τους βαθύτερους κοινωνικο-ιστορικούς λόγους για τους οποίους η αστυνομία αντιμετωπίζεται με περισσότερο αρνητικό τρόπο από μεγάλα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας. Με αφορμή το θέμα της συγκρότησης των Ομάδων Προστασίας των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (Ο.Π.Π.Ι.) έγινε κατανοητός ο τρόπος σκέψης των νέων σε σχέση με την κατάσταση στα Πανεπιστήμια και την αντίληψη που έχουν για τους θεσμούς που ασκούν εξουσία και τις συνταγματικές ελευθερίες και δικαιώματα. Στερεοτυπικές αντιλήψεις του παρελθόντος αναπαράγονται μέχρι σήμερα, ενώ η δράση της Ελληνικής Αστυνομίας εκλαμβάνεται ως μια μορφή εγκαθίδρυσης ενός αστυνομικού Κράτους πράγμα που, ωστόσο, απέχει από την πραγματικότητα και δεν βρίσκει έρεισμα σε περιστατικά αστυνομικής δράσης. Αντίθετα, από την πλευρά της πολιτείας με αφορμή σύγχρονα περιστατικά εγκληματικότητας, τονίζεται η ανάγκη αλλαγής των υφιστάμενων ποινικών νόμων και αντιμετώπισης της ελλειπούς αστυνόμευσης.

Επιπλέον, και δεδομένου ότι η δράση της Ελληνικής Αστυνομίας αφορά ένα ευρύ φάσμα αρμοδιοτήτων όπως τη διαχείριση των διαδηλώσεων, του μεταναστευτικού ζητήματος αλλά και της πανδημίας εξετάζουμε το πώς προσλαμβάνουν οι νέοι τα διάφορα περιστατικά επέμβασης της Αστυνομίας. Τέλος, αντικείμενο της έρευνας αποτέλεσε η εικόνα που σχηματίζουν οι νέοι για τους σύγχρονους Αστυνομικούς και την κουλτούρα τους, ενώ διατυπώνονται και ορισμένες προτάσεις από τους νέους για την βελτίωση του θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Στη σύγχρονη εποχή των ψηφιακών δικτύων η πρόσληψη της πραγματικότητας δεν γίνεται πλέον άμεσα με προσωπική επαφή και εμπειρία, αλλά διαμεσολαβείται από

τα μέσα, ενώ, παράλληλα, οι νέοι άνθρωποι, σύμφωνα με όλες τις έρευνες παγκοσμίως, δεν διαβάζουν εφημερίδες ούτε παρακολουθούν μέσα ενημέρωσης για θέματα που αφορούν την κοινωνία τους, τους θεσμούς της, αλλά και το γίνεσθαι στον κόσμο.² Πολίτες που δεν πληροφορούνται για θέματα που αφορούν τη ζωή τους, τη χώρα τους, το παγκόσμιο γίνεσθαι που επηρεάζει τη ζωή τους, αδυνατούν να σκεφθούν και να λάβουν αποφάσεις που αφορούν το γενικό καλό. Όπως θα φανεί και από την έρευνα οι νέοι άνθρωποι δεν διαβάζουν ειδήσεις, απαξιώνουν τα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης και στρέφονται για την πληροφόρησή τους στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Οι περιορισμένες γνώσεις που λαμβάνουν επιδρούν και στη διαμόρφωση μιας ελλιπούς και διαστρεβλωμένης εικόνας για τη λειτουργία βασικών δημοκρατικών θεσμών με αποτέλεσμα να αγνοούν θεμελιώδεις συνταγματικά προβλεπόμενες διαδικασίες.

Σε θεωρητικό επίπεδο, αρχικά η διπλωματική εργασία βασίστηκε στη θεωρία του Baecker ότι στη σημερινή εποχή των ψηφιακών μέσων τα άτομα ζουν, σκέφτονται και δρουν διαφορετικά σε σχέση με προηγούμενες εποχές³ και ως εκ τούτου θα έχει ενδιαφέρον να μελετηθούν οι απόψεις της σύγχρονης νεολαίας η οποία έχει αναδειχθεί σε μια νέα ψηφιακή κοινωνία που μεταβάλλει την αυτοκατανόηση των ατόμων και το γνωσιακό τους σύστημα. Σύμφωνα με τον M. Gauchet, μάλιστα, αυτό που διακρίνει τη σημερινή εποχή είναι η εξασθένηση των δύο από τις τρεις διαστάσεις της δημοκρατίας, ήτοι της ιστορίας, της επαφής, δηλαδή με το παρελθόν και της πολιτικής, της συλλογικής, δηλαδή εμπειρίας. Από την άλλη, ενισχυμένη φαίνεται η τρίτη διάσταση της δημοκρατίας που σχετίζεται με τα ανθρώπινα δικαιώματα γεγονός που οδηγεί στην εδραίωση του ατομικισμού και στην πρόταξη της έννοιας του «εγώ» έναντι του «εμείς». Προκύπτει όμως το ερώτημα αν για τα εσωτερικά εθνικά ζητήματα ασφάλειας οι νέοι προκρίνουν το γενικό συμφέρον και την οικουμενική ασφάλεια και τάξη έναντι των ατομικών ιδεών, όπως και το πώς ακριβώς συλλαμβάνουν οι νέοι αυτή την έννοια της συλλογικής ταυτότητας, του «εμείς». Θεωρητική βάση της έρευνας συνιστά η παραδοχή ότι η δημιουργία της συλλογικής ταυτότητας δεν ορίζεται μόνο από τα προστάγματα της καταστατικής εξουσίας αλλά, κυρίως, από τις «άσκεπτες» κοινωνικές πρακτικές, τις «άλεκτες» συνήθειες, τα ηθικά πρότυπα και τους

² Βλ. Reuters Institute Digital News Report 2021, Διαθέσιμο στο : [Digital News Report 2021 | Reuters Institute for the Study of Journalism\(ox.ac.uk\)](https://www.reutersinstitute.politics.ac.uk/digital-news-report-2021)

³ Βλ. Baecker D., (2016), Die vielfache Vertreibung aus dem Paradies, Neue Zürcher Zeitung, 10.11.2016/Nr. 263, p. 37

συλλογικούς τρόπους δράσης που παράγονται και αναπαράγονται από την «θεσμίζουσα εξουσία» η οποία προηγείται της κανονιστικής και αφορά το θεσμίζον κοινωνικό φαντασιακό.⁴ Αυτό το άρρητο προ-πολιτικό υπόβαθρο συνιστά προϋπόθεση κάθε μαθησιακής διαδικασίας, είναι διαχρονικό και κληρονομείται από γενιά σε γενιά⁵. Για τη σύλληψη της συλλογικής ταυτότητας θα πρέπει να ανατρέξουμε στην επικράτεια του φαντασιακού δεδομένου ότι η συμμετοχή σε μια ιστορική παράδοση απαιτεί την εφεύρεση, την παράσταση και την επαναδημιουργία διαχρονικών συγκολλητικών ουσιών όπως οι παραδόσεις, η γλώσσα και τα έθιμα.⁶ Πρόκειται για ένα θεσμίζον κοινωνικό φαντασιακό⁷, το οποίο οργανώνει τις ανθρώπινες κοινωνίες και σημασιοδοτεί τις αξίες τους, οι οποίες αποκτούν μια δυναμική για τη δόμηση της κοινωνίας σε όσο μεγαλύτερο βαθμό ανιχνεύονται στο λόγο των συμμετεχόντων. Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, θα διερευνηθεί αν στις απαντήσεις των ερωτώμενων εντοπίζεται μια συλλογική αναστοχαστικότητα σε σχέση με την λειτουργία του θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Για την ουσιαστικότερη κατανόηση του ερευνητικού αντικειμένου θα αξιολογηθούν και τα πορίσματα των μελετών του ερευνητικού οργανισμού διαNEOς από το 2018 έως σήμερα. Στόχος της έρευνας είναι πέρα από την κατανόηση της πρόσληψης του ρόλου της αστυνομίας να εξεταστούν οι ενδότερες αντιλήψεις των νέων για τους δημοκρατικούς θεσμούς και τη δράση τους, καθώς και το πώς αντιλαμβάνονται τη διατήρηση ενός εγχώριου περιβάλλοντος τάξης και δημόσιας ασφάλειας.

Βασική υπόθεση εργασίας της παρούσας διπλωματικής εργασίας αποτελεί το γεγονός ότι οι νέοι λόγω της παιδείας που λαμβάνουν, των εικόνων που προσλαμβάνουν από τα νέα μέσα και ιδίως τα κοινωνικά δίκτυα και του κοινωνικού φαντασιακού αδυνατούν να προσλάβουν τον ρόλο, την λειτουργία και την θέση στην κοινωνία του θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας, δηλαδή να την προσλάβουν ως έναν θεμελιώδη κρατικό θεσμό διασφάλισης της ζωής και της ασφάλειας των πολιτών. Περιορίζονται ως επί το πλείστον στην πρόσληψη της αστυνομίας ως ενός κατασταλτικού μηχανισμού.

⁴ Βλ. Descombes, 2016, *Puzzling identities*, σελ. 193

⁵ Βλ. Waldenfels B., 1985, *In den Netzen der Lebenswelt*, Frankfurt am Main: Suhrkamp, σελ. 48

⁶ Βλ. Descombes, ό.π., σελ. 195

⁷ Βλ. Castoriadis, 1997, σελ. 263

Οι λόγοι επιλογής του συγκεκριμένου ερευνητικού θέματος είναι αρκετοί. Πρώτα απ' όλα, η συνάφεια του μεταπτυχιακού με το προπτυχιακό μου υπόβαθρο με ώθησε στην επιλογή ενός θέματος που θα σχετιζόταν με τον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας, έναν θεσμό που ελάχιστα έχει μελετηθεί από την εγχώρια αλλά ακόμη και από τη διεθνή βιβλιογραφία. Η προϊστορία του θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας και συγκεκριμένα της ελληνικής Χωροφυλακής ως ένας καταπιεστικός μηχανισμός έχει εντυπωθεί στο συναισθηματικό κατάστιχο των Ελλήνων δυσχεραίνοντας την θετική αποδοχή της με αποτέλεσμα ακόμη και η σημερινή νεολαία να την κρίνει ως ένα αδιάφορο κρατικό σώμα ή ως αυταρχικό. Έτσι, φιλοδοξία της παρούσας εργασίας είναι να μελετηθεί η εικόνα που έχουν οι νέοι για τις αξίες της κοινωνίας και την έννοια του «εμείς», καθώς και η στάση που διαμορφώνουν απέναντι στον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας και ευρύτερα στους θεσμούς του δημοκρατικού Κράτους.

Μεθοδολογία της έρευνας

Κεντρικό θέμα της παρούσας διπλωματικής εργασίας είναι η εξέταση της θέσης της Ελληνικής Αστυνομίας στο δημοκρατικό πολιτειακό σύστημα και ο τρόπος που προσλαμβάνουν οι νέες και οι νέοι τον θεσμό αυτό στη σύγχρονη εποχή της κρίσης της Δημοκρατίας και των θεσμών της. Μέσα από τα λεγόμενα των συμμετεχόντων της παρούσας έρευνας γίνεται μια απόπειρα ερμηνείας και αποκρυπτογράφησης της έκφρασης του κοινωνικού φαντασιακού, των αξιών, συνηθειών, ιδεών, πολιτικών στάσεων κλπ. στον λόγο των ερωτώμενων και σε αυτή τη βάση η κατανόηση και εξέταση του τρόπου με τον οποίο η νεολαία προσλαμβάνει τη λειτουργία των κρατικών θεσμών και συγκεκριμένα του κεντρικού κρατικού θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Ως καταλληλότερη μέθοδος για τα ζητούμενα της συγκεκριμένης έρευνας θεωρήθηκε η ποιοτική μέθοδος. Ειδικότερα, για τους σκοπούς της παρούσας έρευνας, διεξήχθησαν 12 ποιοτικές εις βάθος συνεντεύξεις με έξι νέες και έξι νέους ηλικίας από 20 έως 32 ετών. Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν από 15 Ιανουαρίου έως 25 Φεβρουαρίου και έχουν διάρκεια από 45' έως 01:45'. Το σύνολο του μαγνητοφωνημένου υλικού διήρκησε 9 ώρες. Σε όλη τη διάρκεια της συνέντευξης διατηρήθηκε η ανωνυμία των συμμετεχόντων οι οποίοι είχαν ενημερωθεί εκ των προτέρων για τους σκοπούς της διεξαχθείσας έρευνας. Όλες οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν σε εξωτερικούς χώρους ώστε οι ερωτώμενοι να αισθάνονται οικεία και να μπορούν να εκφραστούν ελεύθερα.⁸ Οι λίγες αυτές συνεντεύξεις είναι σημαντικές ως προς το ότι δείχνουν πώς σκέπτονται οι νέοι για βασικά θέματα της ελληνικής κοινωνίας και συγκεκριμένα την αστυνομία, ωστόσο οι απόψεις τους μπορούν να συγκριθούν με τις ανάλογες απόψεις της κοινωνίας όπως έχουν εκφρασθεί στις σχετικές δημοσκοπήσεις. Οι συμμετέχοντες προέρχονται από διαφορετικές περιοχές της Ελλάδας και συγκεκριμένα από την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και την Κέρκυρα και μένουν στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Όλοι οι συμμετέχοντες είναι απόφοιτοι ΑΕΙ με εξαίρεση τη νεαρότερη συμμετέχουσα που αναμένεται να ολοκληρώσει τις προπτυχιακές της σπουδές τον επόμενο χρόνο. Οι συμμετέχοντες εργάζονται ή συνεχίζουν τις σπουδές τους σε μεταπτυχιακά προγράμματα, ενώ ένας από τους συμμετέχοντες συνεχίζει με την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής. Στην

⁸ Βλ. Ζαφειρόπουλος, 2015, ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ;, εκδόσεις Κριτική

πλειονότητά τους οι συμμετέχοντες –ακόμη και οι εργαζόμενοι- ζουν ακόμη με την οικογένειά τους, καθώς δεν δύνανται να ανεξαρτητοποιηθούν οικονομικά.

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε στη βάση ενός ευκαιριακού δείγματος και οι συμμετέχοντες δεν αντιπροσωπεύουν μια δεδομένη κοινωνική ή πολιτική πληθυσμιακή ομάδα με κοινές πεποιθήσεις, στάσεις, διλήμματα και προβληματισμούς σε σχέση με τη δράση της Ελληνικής Αστυνομίας. Ωστόσο από τον λόγο τους και τον τρόπο σκέψης τους σε συνδυασμό με τις απόψεις των διαφόρων πληθυσμιακών ομάδων σχετικά με την αστυνομία όπως προκύπτει από τις δημοσκοπήσεις είναι δυνατός ο σχηματισμός μιας εικόνας για την αντίληψη που υπάρχει για την ελληνική αστυνομία. Στόχος ήταν μέσα από την ποικιλομορφία των ερωτώμενων και την αυθόρμητη έκφραση των σκέψεων και των αξιών τους να προκύψουν χαρακτηριστικοί τύποι ατόμων σε σχέση με το υπό κρίση ζήτημα. Οι συνεντεύξεις των νέων βασίστηκαν σε ανοιχτό ερωτηματολόγιο σχετικό με τη θεματική που ερευνούμε και οι ερωτήσεις διατυπώθηκαν σε απλή, καθημερινή γλώσσα η οποία ανταποκρίνεται στο γνωσιακό επίπεδο και τις εμπειρίες των ερωτώμενων. Για τη δόμηση του ερωτηματολογίου το κάθε ερώτημα συνοδεύτηκε από μια θεωρητικά επεξεργασμένη αιτιολογία ώστε να τεθούν στους ερωτώμενους στοχευμένες ερωτήσεις μέσα από τις οποίες θα αποκρυπτογραφηθούν οι στοχασμοί των νέων.⁹

Λαμβάνοντας υπόψη το βασικό ερευνητικό αντικείμενο διαμορφώθηκε ένα ερωτηματολόγιο που αποτελούνταν από τρεις θεματικές ενότητες. Η πρώτη θεματική ενότητα στόχο είχε την μελέτη της εικόνας που έχουν οι νέοι για την δράση της Αστυνομίας γενικότερα όπως και εντός του Πανεπιστημιακού χώρου. Πιο συγκεκριμένα, με αφορμή συγκεκριμένα περιστατικά που έλαβαν χώρα σε Πανεπιστημιακό Ίδρυμα της Θεσσαλονίκης, όπως την απρόκλητη άσκηση βίας εναντίον φοιτητών και τα επεισόδια που συνόδευσαν την εκκένωση μιας κατάληψης στο Βιολογικό τμήμα, διερευνάται η στάση των νέων σε σχέση με την συγκρότηση των Ομάδων Προστασίας των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (Ο.Π.Π.Ι.) οι οποίες αναμένεται από το Μάιο του 2022 να τοποθετηθούν και να εποπτεύουν το χώρο κάποιων από τα μεγαλύτερα Πανεπιστήμια της χώρας. Η δεύτερη θεματική αφορούσε το ζήτημα της βίας και την κοινωνική εμπιστοσύνη απέναντι στην Ελληνική

⁹ Βλ. Χαϊντενράιχ Ε. (2014). Οδηγός Ποιοτικών Συνεντεύξεων. Εκπαιδευτικό υλικό. Μεταπτυχιακό πρόγραμμα «Πόλη και Περιβάλλον. Εφαρμοσμένη και Κλινική Κοινωνιολογία» του Πανεπιστημίου του Αιγαίου

Αστυνομία. Ειδικότερα, με αφορμή την παρουσία της Ελληνικής Αστυνομίας σε διαδηλώσεις με την ίδρυση μιας ειδικής Ομάδας (Ο.Δ.Ο.Σ.) για το συγκεκριμένο σκοπό και την αστυνομική διαχείριση επίκαιρων κοινωνικών ζητημάτων όπως το μεταναστευτικό ή την πανδημία μπορέσαμε να δούμε τον τρόπο που σκέπτονται οι νέοι σε σχέση με το ρόλο και το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας. Παράλληλα, μέσα από τις απαντήσεις των ερωτώμενων έγινε κατανοητός ο τρόπος με τον οποίον αυτοί προσλαμβάνουν βασικές δημοκρατικές έννοιες όπως το Κράτος Δικαίου και τις ειδικότερες εκφάνσεις του όπως είναι η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, η υπακοή στους δημοκρατικά ψηφισμένους νόμους ή το μονοπώλιο της απειλής ή της άσκησης του φυσικού καταναγκασμού. Τέλος, η τρίτη θεματική περιείχε ερωτήσεις για τον τρόπο πρόσληψης της εικόνας και της κουλτούρας των Αστυνομικών από τους νέους μέσα από τις οποίες μπορέσαμε να σκιαγραφήσουμε την εικόνα που έχουν οι νέοι σήμερα για τον θεσμό αυτόν και να διατυπώσουμε τα σχόλια και τις προτάσεις για τη βελτίωσή του.

Το τελικό στάδιο της έρευνας ήταν η επεξεργασία και η αξιολόγηση του ποιοτικού υλικού των συνεντεύξεων. Μέσα από την ανάλυση των ποιοτικών δεδομένων και μια αφαιρετική διαδικασία γενίκευσης ατομικών χαρακτηριστικών προέκυψαν τρεις διαφορετικοί τύποι ερωτώμενων. Η σύγκριση και ανάλυση των απαντήσεων που λάβαμε στις διάφορες θεματικές μας οδήγησε σε αυτούς τους τύπους οι οποίοι εμφανίζουν ορισμένα κοινά στοιχεία ως προς τις στάσεις και τον προσανατολισμό τους. Οι τύποι αυτοί συνιστούν ποιοτικές και όχι ποσοτικές συλλογικότητες και σπάνια ταυτίζονται με κοινωνικά, δημογραφικά ή οικονομικά στρώματα και δεδομένα.¹⁰

Ο πρώτος τύπος (4 ερωτώμενοι) θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ο τύπος που διάκειται αρνητικά σε σχέση με το ρόλο και το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας. Είναι εντελώς αντίθετοι με την στελέχωση των Ομάδων Προστασίας των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (Ο.Π.Π.Ι.), ενώ, παράλληλα θεωρούν ότι θα έπρεπε να επιτρέπονται οι καταλήψεις των δημόσιων Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων από φοιτητές. Είναι αυτοί που θεωρούν ότι οι νόμοι δεν πρέπει να εφαρμόζονται καθολικά, αλλά όποιος διαφωνεί με το περιεχόμενό τους μπορεί να μη συμμορφωθεί και να αντιδράσει. Φυσικά και μεταξύ των 4 αυτών ερωτώμενων εντοπίζονται διαφορές, καθώς μόνο η 1, η οποία, μάλιστα,

¹⁰ Ο.π.

είναι η μόνη που θεωρεί ότι οι καταλήψεις δε θα πρέπει να εκκενώνονται και η μόνη που συμμετέχει σε φόρουμ συζητήσεων στα ΜΚΔ, δηλώνει ανοιχτά αντίθετη με την ύπαρξη του θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ οι υπόλοιποι 3 δηλώνουν ότι τον αντιμετωπίζουν από ουδέτερα έως αδιάφορα.

Ο δεύτερος τύπος (3 ερωτώμενοι) θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ο τύπος που έχει διαμορφώσει μια μετριοπαθή εικόνα για τον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας. Είναι εκείνοι οι οποίοι βλέπουν θετικά την τοποθέτηση ειδικά εκπαιδευμένης και άοπλης ομάδας Αστυνομικών στα Πανεπιστήμια για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, αλλά, παράλληλα, θεωρούν ότι θα πρέπει να μη διαλύονται οι καταλήψεις αλλά να εξετάζονται και να αξιολογούνται τα αιτήματα όσων καταλαμβάνουν χώρους εντός του Πανεπιστημίου. Είναι, επίσης, αυτοί οι οποίοι θεωρούν αναγκαία την παρουσία της Αστυνομίας για τη διαχείριση των διαδηλώσεων αλλά, ταυτόχρονα, πιστεύουν ότι στη διαχείριση της πανδημίας έγινε κάποια κατάχρηση στην άσκηση των ελέγχων από πλευράς των Αστυνομικών.

Ο τρίτος τύπος (5 ερωτώμενοι) θα μπορούσαμε να πούμε ότι παρουσιάζει μια θετική στάση απέναντι στον θεσμό και την δράση της Ελληνικής Αστυνομίας υπό την έννοια ότι συμφωνεί με την τοποθέτηση των Ομάδων Προστασίας των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (Ο.Π.Π.Ι.), θεωρεί τις καταλήψεις σε κάθε περίπτωση παράνομες και αποτιμά θετικά την εξυπηρέτηση της Ελληνικής Αστυνομίας όπως και την επιχειρησιακή της δράση στους τομείς του μεταναστευτικού ή της πανδημίας.

Στόχος, λοιπόν, της παρούσας μελέτης είναι μέσα από την αξιοποίηση του υλικού των ανοικτών συνεντεύξεων να διερευνηθούν περαιτέρω οι στάσεις της νεολαίας απέναντι στον θεσμό, τον ρόλο και το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας και ιδιαίτερα η αντίληψή της για το «εμείς», τη Δημοκρατία και τη λειτουργία του Κράτους δικαίου.

Κεφάλαιο Πρώτο

1. Η εικόνα και ο ρόλος της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα

1.1. Ο θεσμός και η λειτουργία της ΕΛ.ΑΣ. στη δημοκρατική συνταγματική τάξη

Η Ελληνική Αστυνομία είναι ένας διαχρονικός θεσμός σύμφυτος με τη δημιουργία των ανθρώπινων κοινωνιών, καθώς η αρμονική συμβίωση – και, άρα, επιβίωση - των κοινωνιών μπορεί να διασφαλιστεί μόνο με την ύπαρξη ενός συνόλου κανόνων δικαίου και ενός σώματος που επαγρυπνεί για την καθολική εφαρμογή τους. Κι αυτό γιατί μπορεί μεν κύριο χαρακτηριστικό των νόμων να είναι η δεσμευτικότητα και ο υποχρεωτικός χαρακτήρας τους αλλά, εντούτοις, από μόνη της η ύπαρξη των νόμων δεν εγγυάται και την άμεση εφαρμογή τους αν δεν υπάρχει κάποιος κρατικός μηχανισμός εντεταλμένος να εποπτεύει την πιστή και καθολική τήρησή τους.

Επιχειρώντας μια σύντομη ιστορική αναδρομή του θεσμού της Αστυνομίας στον ελλαδικό χώρο διαπιστώνουμε ότι η ιστορία του σώματος είναι μακράιωνη δεδομένου ότι εντοπίζονται έγγραφες αναφορές για την ύπαρξη και τη λειτουργία φορέων αστυνόμευσης ήδη από την αρχαιότητα¹¹. Η κάθε αρχαιοελληνική πόλη – κράτος είχε τους δικούς της αστυνομικούς άρχοντες οι οποίοι στις περισσότερες περιπτώσεις καλούνταν να υπηρετήσουν μια μονοετή «θητεία». Στην αρχαία Αθήνα οι αστυνομικοί άρχοντες ήταν επιφορτισμένοι με διάφορα καθήκοντα από την τήρηση της τάξης και της ασφάλειας, τη διενέργεια των ανακρίσεων έως αγορανομικούς, υγειονομικούς και πολεοδομικούς ελέγχους, ενώ η δράση τους ελέγχονταν από ειδικά ορισμένους «Νομοφύλακες»¹². Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους οι αστυνομικοί άρχοντες μπορούσαν βάσει των νόμων να ασκούν ακόμη και σωματική βία σε βάρος των πολιτών. Ο θεσμός της αστυνομίας στις αρχαϊκές κοινωνίες είχε έντονα κοινωνικό χαρακτήρα και δεν ήταν λίγοι οι γνωστοί άντρες της αρχαιότητας που είχαν ασκήσει αστυνομικά καθήκοντα όπως είναι ο Δημοσθένης ή ο Θεμιστοκλής στην Αθήνα και ο Λυκούργος στη Σπάρτη.

¹¹ Βλ. Τάχος Α., 1990, Το δίκαιο της δημόσιας τάξης, εκδ. Σάκκουλα, σελ.

¹² Βλ. Δανούσης, Κ. & Καραβίτης, Γ., 1997, Ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας, σελ. 10-11

Στη διάρκεια της ρωμαϊκής κυριαρχίας και στην περίοδο του Βυζαντίου το πρότυπο αστυνόμευσης διατηρήθηκε, ενώ εμφανίστηκε για πρώτη φορά και μια μορφή μυστικής αστυνομίας. Στην περίοδο της Τουρκοκρατίας οι Οθωμανοί μετέβαλαν τους έως τότε υπάρχοντες διοικητικούς θεσμούς αναθέτοντας αστυνομικά καθήκοντα σε Οθωμανούς «Αγάδες» και σε Έλληνες εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης οι οποίοι τιτλοφορούνταν «κοτζαμπάσηδες», «δημογέροντες» ή «προεστοί» και επέπτευσαν τους πολιτοφύλακες, τους αγροφύλακες και τους εθνοφύλακες¹³. Την περίοδο της Επανάστασης έγινε μια απόπειρα ανασυγκρότησης του αστυνομικού θεσμού, ενώ το 1822 η κυβέρνηση που σχηματίστηκε από την εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου όριζε και Υπουργό Αστυνομίας¹⁴. Τομή για την οργάνωση και την εξέλιξη της Αστυνομίας αποτέλεσε η περίοδος του Καποδίστρια ο οποίος με το υπ' αριθμόν 4 ψήφισμα της 29/12/1829 εξέδωσε για πρώτη φορά έναν Κανονισμό για το νομικό πλαίσιο της Αστυνομίας και τα καθήκοντά της στο πρότυπο της γαλλικής Μητροπολιτικής Αστυνομίας. Επίσης, στο Ναύπλιο ο Καποδίστριας συγκρότησε τη λεγόμενη «Πολιταρχία», ένα σώμα 48 αντρών επιφορτισμένων με καθήκοντα εκτελεστικής εξουσίας, που αποτελεί την πρώτη ουσιαστικά μορφή αστυνομίας, ενώ διατηρήθηκε ο θεσμός των «δημογερόντων».

Την περίοδο της Αντιβασιλείας ιδρύθηκε η Χωροφυλακή ένα σώμα με ευρύτατα καθήκοντα τάξης, ασφάλειας και συμπληρωματικά του στρατού. Ήταν ένα σώμα με στρατιωτική οργάνωση, ιεραρχία και πειθαρχία και όσοι υπηρετούσαν στο σώμα αυτό θεωρούνταν στρατιωτικοί¹⁵. Επίσης, στη διάρκεια της βασιλείας του Όθωνα το Κράτος διαιρέθηκε σε δήμους και για την αστυνόμευσή τους ιδρύθηκε η Δημοτική Αστυνομία η οποία διατηρήθηκε έως το 1849 για την Αθήνα και τον Πειραιά και έως το 1893 για τους λοιπούς δήμους της χώρας. Στη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα ανατέθηκαν κατά καιρούς καθήκοντα δημόσιας ασφάλειας αλλά και τάξης πέρα από τη Χωροφυλακή και σε άλλα σώματα όπως την Οροφυλακή, την Εθνοφυλακή, της Διοικητική Αστυνομία, τη Στρατιωτική Αστυνομία, τους δημοτοφύλακες, τους Νυκτοφύλακες και την Εθνοφρουρά. Επίσης, το 1899 ιδρύθηκε η Κρητική

¹³ Βλ. Φιλιππάκη, Ε., 2004, Ο θεσμός της Ελληνικής Αστυνομίας κατά το Ελληνικό Σύνταγμα. (Α δημοσίευτη Μεταπτυχιακή Εργασία). Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα., σελ. 10 και Παπαϊωάννου Ζ., 2006, Αστυνομικό Δίκαιο, Η λειτουργική αρμοδιότητα του αστυνομικού προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας. Έννοια, Περιεχόμενο, Όρια, εκδ. Σάκκουλα, β' έκδοση, σελ. 14

¹⁴ Βλ. Τάχος, ό.π., σελ. 30

¹⁵ Βλ. Στεργιούλης, 2001, σελ. 41

Χωροφυλακή η παρουσία της οποίας κατέστη ιδιαίτερα σημαντική στη διάρκεια των απελευθερωτικών αγώνων για τη Θεσσαλονίκη (1912-1913) και η οποία το 1913 συγχωνεύτηκε με την Ελληνική Χωροφυλακή.

Τα εσωτερικά προβλήματα που αντιμετώπιζε η Ελληνική Χωροφυλακή ώθησαν τον Ελευθέριο Βενιζέλο να αναθέσει τη διεύθυνση της εκπαίδευσης του σώματος σε Ιταλούς Αξιωματικούς – Καραμπινιέρους οι οποίοι προσπάθησαν μέσα σε μια εξαιρετικά αναδιαμορφώσουν το σώμα και έθεσαν τα θεμέλια για τη δημιουργία ενός νέου αστυνομικού σώματος στις μεγάλες πόλεις της χώρας. Πράγματι, με τον νόμο 2461/ 25-07- 1920 αποφασίστηκε η δημιουργία της Αστυνομίας Πόλεων με τοπική αρμοδιότητα στην Αθήνα, τον Πειραιά, την Πάτρα και την Κέρκυρα και καθήκοντα τάξης, τροχαίας και δημόσιας ασφάλειας. Παρόλο που προβλέφθηκε και η σύστασή της στην πόλη της Θεσσαλονίκης, εντούτοις ποτέ δεν λειτούργησε και συνέχισε τη δράση της εκεί η Χωροφυλακή. Η βασική διαφορά της Αστυνομίας Πόλεων με το σώμα της Ελληνικής Χωροφυλακής ήταν ότι η πρώτη αποτελούσε ένα πολιτικό σώμα και οι υπάλληλοί της μπορούσαν να φέρουν πολιτική περιβολή εκτός υπηρεσίας, καθώς και να παραιτηθούν ή να αποχωρήσουν από το σώμα όποτε το επιθυμούσαν αρκεί να είχαν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις. Το καθεστώς των υπαλλήλων της Αστυνομίας Πόλεων προσδιοριζόνταν από τους νόμους που αφορούσαν γενικά τους δημοσίους υπαλλήλους αλλά και από ειδικούς νόμους που αφορούσαν την Αστυνομία Πόλεων και προέβλεπαν την εσωτερική οργάνωση και ιεραρχία τους.

Η Ελληνική Χωροφυλακή και η Αστυνομία Πόλεων ήταν τα βασικά σχήματα αστυνόμευσης που λειτούργησαν παράλληλα στον ελλαδικό χώρο μέχρι το 1984, έτος κατά το οποίο, με τον νόμο 1481 ενοποιήθηκαν σε ένα νέο σώμα την Ελληνική Αστυνομία, τον θεσμό που γνωρίζουμε έως σήμερα. Η ενοποίηση της Ελληνικής Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων ήταν κοινή απόφαση του τότε Πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου και του τότε Υπουργού Δημόσιας Τάξης, Γιάννη Σκουλαρίκη και ήταν ένα ιδιαίτερα δύσκολο εγχείρημα καθώς τα δυο σώματα διέφεραν σημαντικά και ήταν δύσκολο να επιτευχθεί μια αρμονική συνεργασία. Παρόλα αυτά σύμφωνα και με την Εισηγητική Έκθεση του Ν. 1481/1984 οι λόγοι που οδήγησαν στη συγχώνευση των δύο σωμάτων ήταν αρκετοί και σημαντικοί όπως : ο περιορισμός της δράσης του αστυνομικού προσωπικού στην εκπλήρωση της αποστολής του Υπουργείου, η βελτίωση των σχέσεων των πολιτών με τα αστυνομικά όργανα, η

αύξηση της παραγωγικότητας των αστυνομικών, η αποτελεσματική αντιμετώπιση της εγκληματικότητας (με ιδιαίτερη έμφαση στις νέες μορφές αυτής) και η βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου και των συνθηκών εργασίας του αστυνομικού προσωπικού.

Πρόσφατα και υπό το πρίσμα των διατάξεων του νόμου 4249/2014 η Ελληνική Αστυνομία αναδιοργανώθηκε και αποτελεί πλέον ένα *ιδιαίτερο ένοπλο Σώμα Ασφάλειας*, το οποίο διέπεται από ειδικούς οργανικούς νόμους και έχει τοπική αρμοδιότητα σε όλη την επικράτεια, εκτός από τους χώρους αρμοδιότητας του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής. Σύμφωνα με το άρθρο 11 του ανωτέρω νόμου η Ελληνική Αστυνομία έχει ως κύρια αποστολή : α) την εξασφάλιση της δημόσιας ειρήνης και ευταξίας, στην οποία περιλαμβάνονται δράσεις γενικής αστυνόμευσης και της τροχαίας, β) την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος, καθώς και την προστασία του Κράτους και του δημοκρατικού πολιτεύματος, με δράσεις που σχετίζονται με τη δημόσια και κρατική ασφάλεια και τέλος γ) την πρόληψη και αποτροπή της παράνομης εισόδου και εξόδου αλλοδαπών στην χώρα, καθώς και τον έλεγχο ως προς την τήρηση των διατάξεων εισόδου, εξόδου, παραμονής και εργασίας των αλλοδαπών στη χώρα, μέσα από δράσεις του τμήματος αλλοδαπών και του σώματος προστασίας των συνόρων. Επιπρόσθετα, η Ελληνική Αστυνομία ως επικουρική αποστολή της έχει την συνδρομή των ενόπλων δυνάμεων σε περίπτωση πολέμου, αλλά και τη συνεργασία με συναρμόδιες αρχές και υπηρεσίες για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών που προκύπτουν από θεομηνίες, ατυχήματα ή καταστροφές σε εμπόλεμη ή ειρηνική περίοδο (άρθρο 8 Ν. 2800/2000).

Το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας διακρίνεται σε ένστολο και σε πολιτικό. Το ένστολο προσωπικό απαρτίζεται από τους αστυνομικούς υπαλλήλους, τους ειδικούς φρουρούς και τους συνοριακούς φύλακες. Για το ένστολο προσωπικό προβλέπεται ιδιαίτερη ιεραρχία αντίστοιχη με αυτή των ενόπλων δυνάμεων, ενώ δεν εφαρμόζονται διατάξεις που αφορούν τους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους παρά μόνο αν κάτι τέτοιο προβλέπεται διαφορετικά από ειδική διάταξη νόμου. Η αυστηρή ιεραρχία συνδέεται με την πειθαρχία, η οποία εφαρμόζεται στο πλαίσιο των καθηκόντων του προσωπικού (άρθρο 2 παρ. 2 Π.Δ. 120/2008) και διασφαλίζει τη συνοχή του σώματος και την αгаστή συνεργασία μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών¹⁶. Επιπλέον, οι αστυνομικοί υπάλληλοι διακρίνονται σε προσωπικό γενικών καθηκόντων

¹⁶ Βλ. Παπαϊωάννου Ζ., ό.π., σελ. 122-124 και 144

οι οποίοι αποφοιτούν από την Αστυνομική Ακαδημία (Σχολή Αξιωματικών και Σχολές Αστυφυλάκων), αναλαμβάνουν καθήκοντα γενικής αστυνόμευσης και υπηρετούν σε όλες τις υπηρεσίες του σώματος και σε προσωπικό ειδικών καθηκόντων που απαρτίζεται από επιστημονικό προσωπικό διαφόρων ειδικοτήτων, το οποίο προσλαμβάνεται μέσω προκηρύξεων και υπηρετεί σε εξειδικευμένες υπηρεσίες. Οι Ειδικοί Φρουροί αποτελούν μια ιδιαίτερη κατηγορία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (Ν.2734/1999) η οποία, ενώ αρχικά δημιουργήθηκε με σκοπό τη φύλαξη ευπαθών στόχων και περιπολιών, αργότερα τα καθήκοντά τους διευρύνθηκαν και πλέον αξιοποιούνται και για τη στελέχωση ειδικών αστυνομικών υπηρεσιών, τη συγκρότηση ειδικών μονάδων και μεταβατικών αποσπασμάτων για την αντιμετώπιση ιδιαίτερων μορφών εγκληματικότητας, καθώς και την αναζήτηση διωκομένων ή εξαφανισμένων προσώπων, τη φρούρηση και τη μεταγωγή κρατουμένων, τη φρούρηση των αστυνομικών καταστημάτων και των κρατητηρίων αυτών. Οι συνοριακοί φύλακες (Ν.2622/1998) αρχικά εισήχθησαν για πενταετή θητεία στο σώμα μέσω προκηρύξεων πλέον, όμως, έχουν μονιμοποιηθεί και καθήκον έχουν την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης και του διασυνοριακού εγκλήματος. Τέλος, το πολιτικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας διορίζεται μέσω προκηρύξεων ή μετατάξεων από άλλες δημόσιες υπηρεσίες, διακρίνεται σε μόνιμο προσωπικό και σε προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και αναλαμβάνουν καθήκοντα διαχείρισης (χρηματικού – υλικού) ή διοικητικής υποστήριξης του έργου των αστυνομικών υπηρεσιών.

Οι διαφορές που διαπιστώνονται για την εισαγωγή στο σώμα μεταξύ του ένστολου προσωπικού, το γεγονός δηλαδή ότι το αστυνομικό προσωπικό εισάγεται με Πανελλαδικές εξετάσεις και αποφοιτά από τις σχολές της Αστυνομικής Ακαδημίας, ενώ οι ειδικοί φρουροί και οι συνοριακοί φύλακες εντάσσονται στην υπηρεσία μέσω προκήρυξης και μετά από μία ολιγόμηνη εκπαίδευση αναλαμβάνουν αστυνομικά καθήκοντα, έχει επιφέρει τριβές εντός του σώματος με κάποιους να κάνουν λόγο για Αστυνομία πολλών ταχυτήτων, ενώ και οι πολίτες εν πολλοίς είναι επιφυλακτικοί με αυτόν τον μη ενιαίο τρόπο εισαγωγής στις τάξεις της Ελληνικής Αστυνομίας. Η επιλογή της πρόσληψης ειδικών φρουρών και συνοριακών φυλάκων μέσω προκηρύξεων κρίνεται ως μία πρόχειρη και ανέξοδη λύση για την κάλυψη κάποιων άμεσων αναγκών αστυνόμευσης, ενώ, παράλληλα, εξυπηρετεί και πελατειακές σχέσεις γι' αυτό και είναι δύσκολο να αποφασιστεί η κατάργηση αυτών των κατηγοριών

προσωπικού ή η εκκαθάρισή τους, αλλά αντίθετα και μέσω του ενισχυμένου συνδικαλισμού τους καλλιεργούνται διαρκώς ελπίδες για αναβάθμιση της θέσης τους σε βάρος των αστυνομικών υπαλλήλων.¹⁷ Δεδομένου, μάλιστα, ότι οι ειδικοί φρουροί παρότι δεν ασκούν καθήκοντα γενικού (προ)ανακριτικού υπαλλήλου εντούτοις αποτελούν συχνά τους πρώτους ανταποκριτές σε ένα συμβάν είναι αμφίβολο κατά πόσον η τόσο σύντομη εκπαίδευση που λαμβάνουν (μόλις 3 μήνες οι ειδικοί φρουροί και 4 μήνες οι συνοριακοί φύλακες) είναι επαρκής για να ανταποκριθούν στο ρόλο τους, ιδίως αν αναλογιστούμε ότι οι Αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας παρακολουθούν σχολή τετραετούς φοίτησης αντίστοιχης με Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα και οι Αστυφύλακες σχολή τριετούς φοίτησης που αντιστοιχεί πλέον σε Ανώτερο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα (άρθρο 36 Ν.4760/2020). Η εισαγωγή στις τάξεις της Ελληνικής Αστυνομίας μέσω προκηρύξεων έρχεται σε αντίθεση με τον αξιοκρατικό τρόπο εισαγωγής στο σώμα μέσω πανελλαδικών εξετάσεων, μια διαδικασία που ομολογουμένως έχει βελτιώσει το επίπεδο των νέων Αστυνομικών, οι οποίοι σήμερα εισέρχονται στις σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας με ιδιαίτερα υψηλές επιδόσεις.

Οι διακρίσεις αυτές μεταξύ του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας επισημάνθηκαν και από κάποιους από τους ερωτώμενους της έρευνάς μας. Ειδικότερα, δύο από τους ερωτώμενους, ένας με αρνητική εικόνα της Αστυνομίας και μία με θετική εικόνα απέναντι στην Αστυνομία, έθιξαν το ζήτημα της εισαγωγής αστυνομικών μέσω προκηρύξεων θεωρώντας το μια άστοχη επιλογή. Όπως ανέφερε ο ερωτώμενος που είχε συνολικά μια αρνητική άποψη για το θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας : «...Και οι προσλήψεις, ακόμη, των Αστυνομικών θα πρέπει να τηρούν κάποια βασικά κριτήρια. Δε θα πρέπει, για παράδειγμα, να θεωρείται κριτήριο πρόσληψης κάποιου ως Αστυνομικού το αν έχει υπηρετήσει στις ειδικές δυνάμεις στο παρελθόν ... για εμένα είναι ένα πολύ μεγάλο λάθος το να εισέρχεται κάποιος στο σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας μόνο και μόνο επειδή είναι πολύ ψηλός ή επειδή έχει υπηρετήσει στις Ειδικές Δυνάμεις. Είναι καθαρά κομματικό και ψηφοθηρικό το μέτρο πρόσληψης ειδικών φρουρών μέσω προκηρύξεων. Γι' αυτό και βλέπουμε τις συνέπειες δράσης των ειδικών φρουρών που κάνουν λάθη τα οποία δεν κάνει το υπόλοιπο αστυνομικό προσωπικό». Και στη συνέχεια, όμως, όταν ρωτήθηκε για το επίπεδο του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας προέβη σε μία διάκριση μεταξύ του ανώτερου και του κατώτερου

¹⁷ Βλ. Αντωνίου Δ., (26.06.2005), Μια πρόχειρη και φθηνή «αστυνομία», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Διαθέσιμο στο : [Μια πρόχειρη και φθηνή «αστυνομία» | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](http://kathimerini.gr)

προσωπικού του σώματος : «είναι καλύτερο το επίπεδο των Αστυνομικών που μπαίνουν στην Αστυνομία μέσα από πανελλαδικές εξετάσεις και εκπαιδεύονται κατόπιν στις σχολές... Το να εκπαιδευτεί κανείς ένα τρίμηνο ως ειδικός φρουρός και να βγει μετά έξω ενώ πριν μπει μέσω προκήρυξης στην Αστυνομία μπορεί να ασχολούνται με ένα εντελώς άσχετο αντικείμενο είναι απαράδεκτο. Εγώ έχω δει το υψηλό επίπεδο των Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας επειδή και λόγω δουλειάς έχει τύχει να συναναστραφώ με αρκετούς απ' αυτούς σε εκπαιδεύσεις γιατί συμμετείχα στο πρόγραμμα ΑΡΙΑΔΝΗ ως εκπαιδευτής των Αστυνομικών που θα στελεχώσουν τα τμήματα ενδοοικογενειακής βίας και είδα ένα πολύ υψηλότερο επίπεδο στους Αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας σε σχέση με το κατώτερο προσωπικό της». Η έτερη ερωτώμενη η οποία συνολικά έχει διαμορφώσει μια θετική γνώμη για τον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας σε σχέση με το θέμα της εισαγωγής προσωπικού στην Ελληνική Αστυνομία μέσω προκηρύξεων υποστήριξε ότι : «Θεωρώ ότι έχουν γίνει λάθη στις προσλήψεις των Αστυνομικών και στο πόσο εύκολα κάποιος μπορεί να γίνει Αστυνομικός μέσα από κάποια προκήρυξη με πολύ μικρή εκπαίδευση σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα και με ελάχιστα ψυχολογικά τεστ». Διαπιστώνουμε, συνεπώς, ότι η αρνητική πρόσληψη της εικόνας και του ρόλου των Αστυνομικών μπορεί να αφορά μία μόνο κατηγορία του προσωπικού του σώματος και να μην καταλαμβάνει το σύνολο του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας. Φυσικά ο μέσος πολίτης είναι κάπως δύσκολο να διακρίνει τη θέση, τους βαθμούς και την ιεραρχία του προσωπικού της Αστυνομίας, καθώς τα ανωτέρω θεωρούνται σε κάποιο βαθμό *interna corporis* του σώματος.

Όπως προαναφέρθηκε, ο θεσμός της Αστυνομίας είναι απαραίτητος για κάθε οργανωμένη κοινωνία, καθώς πρόκειται για έναν θεσμό που, αφενός, προστατεύει την έννομη τάξη και το δημοκρατικό πολίτευμα και, αφετέρου, περιφρουρεί και τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών και όσων βρίσκονται στον ελλαδικό χώρο. Η ύπαρξη και η δράση της Ελληνικής Αστυνομίας είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες¹⁸, ενώ η αρμοδιότητα και η αποστολή της διέπεται από Οργανικούς νόμους του σώματος και ειδικό Κώδικα Δεοντολογίας¹⁹ του προσωπικού της. Το έργο της Αστυνομίας επιτυγχάνεται με δύο τρόπους και συγκεκριμένα τόσο με την κατασταλτική δράση όταν υφίσταται παραβίαση των νόμων και, επίσης, προληπτικά ούτως ώστε να προληφθεί η

¹⁸ Άρθρα 11 παρ. 2 και 96 παρ. 2 Συντάγματος, αν και δεν προβλέπεται συνταγματικά ως θεσμός, αλλά συμπληρωματικά με αναφορά σε συγκεκριμένα καθήκοντα, σε αντίθεση π.χ. με το γερμανικό Σύνταγμα που στο άρθρο 20 παρ. 3 προβλέπει τον θεσμό της Αστυνομίας.

¹⁹ Π.Δ. 254/2004 (ΦΕΚ 238/Α')

οποιαδήποτε απόπειρα παραβίασης του νομικού πλαισίου²⁰. Εφόσον τα όργανα που ασκούν την αστυνομική δράση ανήκουν στην εκτελεστική εξουσία η αρμοδιότητά τους οφείλει να υπακούει στις βασικές αρχές του διοικητικού δικαίου που διέπουν την δράση όλων των διοικητικών οργάνων²¹. Τέτοιες βασικές αρχές αστυνομικής δράσης, στο πλαίσιο των αρχών του δημοκρατικού κράτους, είναι η αρχή της νομιμότητας²², η αρχή της αναλογικότητας²³, η αρχή της αμεροληψίας²⁴, η αρχή της υπεροχής του δημόσιου συμφέροντος²⁵ και η αρχή της διαρκούς ετοιμότητας και διαρκούς διατεταγμένης υπηρεσίας²⁶.

Το σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας συνιστά τον επίσημο φορέα άσκησης του κοινωνικού ελέγχου του Κράτους και αποτελεί έναν οργανωμένο μηχανισμό με καθήκον τον έλεγχο της εφαρμογής των κανόνων δικαίου²⁷. Κατά την άσκηση της κατασταλτικής και προληπτικής τους δράσης τα αστυνομικά όργανα μπορεί να προβαίνουν σε έκδοση κανονιστικών και ατομικών πράξεων αλλά και στη διενέργεια υλικών ενεργειών. Στα πλαίσια επίτευξης της αποστολής της η Ελληνική Αστυνομία διαθέτει ως νόμιμο εργαλείο και την άσκηση κρατικής βίας προκειμένου να πραγματοποιούν οι επιταγές των νόμων και να συμμορφώνονται με αυτούς οι πολίτες. Η άσκηση βίας από την πλευρά της Αστυνομίας προκειμένου να διασφαλιστεί η δημόσια τάξη αποτελεί την επαχθέστερη μορφή κρατικής επέμβασης δεδομένου ότι πλήττει ορισμένα από τα πιο βασικά αγαθά του ατόμου, όπως την ελευθερία, την τιμή και τη σωματική ακεραιότητα και ως εκ τούτου θα πρέπει να ασκείται και να αξιολογείται με ιδιαίτερη προσοχή²⁸. Η αστυνομική βία διακρίνεται σε τέσσερα είδη²⁹ : α) την ανόργανη σωματική ή ψυχολογική βία που αποτελεί την πιο ήπια μορφή βίας με χαρακτηριστικές μορφές τη διάλυση μιας δημόσιας συνάθροισης ή την κατακράτηση σε κρατητήριο κάποιου αστυνομικού τμήματος, β) την ενόργανη βία που αποτελεί την πιο βαριά μορφή βίας και ασκείται με μηχανικά μέσα, όπως όπλα ή κάθε άλλο ρητά προβλεπόμενο από το νόμο ειδικό μέσο ή μηχανήμα κατάλληλο να

²⁰ Βλ. Λαμπροπούλου Ε., 1994, σελ. 206

²¹ Βλ. Παπαϊωάννου, σελ. 491

²² Άρθρα 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83, 95 παρ. 1 Συντάγματος και άρθρο 18 παρ. 7 Ν.4249/2014

²³ Άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' Συντάγματος

²⁴ Άρθρο 7 Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν.2690/1999/Α' 45)

²⁵ Άρθρο 1 παρ. 3 Συντάγματος

²⁶ Άρθρο 13 παρ. 2 Ν.4249/2014

²⁷ Βλ. Στεργιούλης Ε., ό.π., σελ. 107

²⁸ Βλ. Σοφουλάκης Λ., Η χρήση βίας από τα αστυνομικά όργανα ως υλικό μέτρο άσκησης αστυνομικής εξουσίας, ΑρχΝ 2002, σελ. 401 = ΠοινΔικ 6/2002, σελ. 647.

²⁹ Βλ. Σοφουλάκης σελ. 402 και Συμεωνίδου-Καστανίδου σελ. 1641 επ.

συμβάλλει στην προληπτική ή κατασταλτική αστυνομική δράση, γ) την προληπτική βία η οποία αφορά σε περιπτώσεις προσαγωγών ή σωματικών ερευνών σε πολίτες που διεξάγονται κάποιες φορές και με τη χρήση βίας και δ) την κατασταλτική βία η οποία εκδηλώνεται κατά το στάδιο της σύλληψης ή της εξέτασης των ατόμων και στο μέτρο που δεν είναι απολύτως αναγκαία θεωρείται βασανιστήριο και εγείρει ανησυχία και διάφορα νομικά ζητήματα³⁰. Με την άσκηση της νόμιμα προβλεπόμενης αστυνομικής βίας μπορεί να επιτευχθεί η αποτελεσματική λειτουργία του Κράτους και να διασφαλιστεί το δημοκρατικό πολίτευμα και η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, καθώς με δεδομένο ότι ο λαός είναι το θεμέλιο της δημοκρατίας τότε και η χρήση της νόμιμης βίας γίνεται προς όφελος της δημοκρατίας άρα και του ίδιου του λαού. Φυσικά κατά την άσκηση του νόμιμου φυσικού καταναγκασμού από πλευράς της Αστυνομίας θα πρέπει να λαμβάνονται όλες οι εγγυήσεις ώστε να μη θίγεται ο πυρήνας συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων.

1.2. Λόγοι που δυσχεραίνουν την θετική πρόσληψη της ΕΛ.ΑΣ.

Μολοντί η βασική αρμοδιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας είναι η εποπτεία της εφαρμογής των νόμων και το έργο της περιχαράκωνεται από ένα ιδιαίτερα αυστηρό νομικό πλαίσιο ο επιχειρησιακός τρόπος δράσης της και η αποτελεσματικότητα των μεθόδων της την έχουν θέσει συχνά στο επίκεντρο οξείας κριτικής τόσο από πολιτικούς όσο και από απλούς πολίτες. Πράγματι, με δεδομένο ότι η Αστυνομία συνδέεται με την πολιτική εξουσία δεν είναι λίγες οι φορές που η τελευταία έχει χρησιμοποιήσει την καταστολή της πρώτης για καταπνίξει κοινωνικά κινήματα ή δικαιώματα επιλεγμένων κοινωνικών ομάδων³¹. Ο τρόπος που έχει ανταποκριθεί η Αστυνομία στην καταστολή ορισμένων κοινωνικών κινημάτων και την αντιμετώπιση περιστατικών εγκληματικότητας, όπως και τα περιστατικά διαφθοράς εντός του σώματος και κατάχρησης αστυνομικής εξουσίας που έχουν κατά καιρούς ανακύψει, έχουν αλλοιώσει την εικόνα των πολιτών για το θεσμό της Αστυνομίας και έχουν δημιουργήσει ένα κλίμα δυσπιστίας για την αποτελεσματικότητα της δράσης της³². Επιπλέον, το γεγονός ότι πέρα από τις ευρείες αρμοδιότητες που αναλαμβάνει να

³⁰ Βλ. Συμεωνίδου-Καστανίδου, σελ. 1643

³¹ Βλ. Πετούση Β., 2006, «Όψεις των σχέσεων νεολαίας και Αστυνομίας» στο Κονιόρδος Σ., Μαράτου – Αλιμπράντη Λ., Παναγιωτοπούλου Ρ., (επιμ.), Κοινωνικές εξελίξεις στη σύγχρονη Ελλάδα : Εργασία, Εκπαίδευση, Οικογένεια, Παρέκκλιση, Αθήνα – Κομοτηνή, Εκδόσεις Αντ. Σάκκουλα, σελ. 604. 603-639

³² Βλ. Λαμπροπούλου, 1994, σελ. 206

διεκπεραιώσει η Ελληνική Αστυνομία της ανατίθενται συχνά και διάφορα πάρεργα, που δεν έχουν καμία σχέση με την αποστολή της και εξυπηρετούν κατά βάση πολιτικές σκοπιμότητες, έχει σοβαρό αντίκτυπο στην αποτελεσματικότητα του έργου της. Στο βαθμό, όμως, που η δράση της Αστυνομίας είναι εκτελεστική, καθώς εφαρμόζει άκριτα τις πολιτειακές - κυβερνητικές επιλογές, η δράση της αποκτά νομιμοποιητική βάση ανάλογα με τη νομιμοποιητική βάση της πολιτικής εξουσίας με την οποία είναι συνδεδεμένη³³.

Όπως μπορούμε να αντιληφθούμε η δράση της Ελληνικής Αστυνομίας είναι στενά συνδεδεμένη με το κοινωνικο-ιστορικό και πολιτισμικό πλαίσιο της κάθε εποχής στο οποίο υπάρχουν, έστω και κατακερματισμένα, ένα παρελθόν και μια παράδοση. Ως επακόλουθο η εικόνα που σχηματίζει το κοινό για τον θεσμό της Αστυνομίας δεν παράγεται αιτιακά ούτε συνάγεται λογικά, οι θεσμοί και οι κοινωνικές φαντασιακές σημασίες (αξίες, συνήθειες, ιδέες, πρότυπα κλπ.) μιας κοινωνίας είναι ελεύθερες δημιουργίες του εκάστοτε ανώνυμου συλλογικού της κάθε κοινωνίας που δημιουργούν έναν κόσμο προικισμένο με κάθε φορά διαφορετικό νόημα. Η σχέση της κοινωνίας με το παρελθόν της αποτελεί η ίδια στις τροπικότητες και το περιεχόμενό της, μέρος της θέσμησης της κοινωνίας ³⁴. Σε αυτό το πλαίσιο περίοδος – σταθμός για το σχηματισμό μιας αρνητικής εικόνας του κοινού απέναντι στην Αστυνομία αποτέλεσε ο ρόλος και η λειτουργία της τελευταίας σε ιστορικές περιόδους κατάρρευσης του δημοκρατικού κράτους και των θεσμών του και επικράτησης της ανομίας και των κατασταλτικών κρατικών μηχανισμών όπως συνέβη κατά την περίοδο του εμφυλίου πολέμου και την δικτατορία³⁵. Το σώμα της Χωροφυλακής σε πολύ ταραγμένα χρόνια έχει συνδεθεί με τις πιο σκοτεινές περιόδους της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας³⁶. Η στρατοκρατική αυτή λειτουργία της καθόρισε και την πρόσληψη του ίδιου του θεσμού και των εκπροσώπων του και αυτό το «κακό παρελθόν» της συρρέει και συνδιαμορφώνει τις κοινωνικές αναπαραστάσεις των Ελλήνων πολιτών για το αστυνομικό σώμα μέχρι και τις μέρες μας³⁷. Οι σχέσεις μεταξύ της Αστυνομίας και των πολιτών έχουν πληγεί

³³ Βλ. Πετούση, ό.π., σελ. 604

³⁴ Βλ. Καστοριάδης Κ., Πεπραγμένα και πρακτέα, σελ. 417

³⁵ Βλ. Πετούση, ό.π., σελ. 604

³⁶ Βλ. Κανέλλης Β., 8 Μαρτίου 2021, Η εποχή των «Μπουραντάδων» στην Ελληνική Αστυνομία έχει περάσει, ΤΑ ΝΕΑ, Διαθέσιμο στο : [Η εποχή των «Μπουραντάδων» στην Ελληνική Αστυνομία έχει περάσει - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](https://www.tanea.gr/2021/03/08/epochi-ton-mburantadon-stin-elliniki-astynomia-echi-perasi/)

³⁷ Βλ. Δήμου Β., 2012, Σχέσεις κοινού-αστυνομίας και αίσθημα ανασφάλειας, Εγκληματολογία 2/2012, σελ. 89, Διαθέσιμο στο : [untitled \(panteion.gr\)](https://www.panteion.gr/2012/02/02/scheseis-koynou-astynomias-kai-aisθημα-anasfalειας/)

σοβαρά, ενώ και η ίδια η Αστυνομία έχει στιγματιστεί αρνητικά. Όπως χαρακτηριστικά σημειώνει η Βιδάλη : «οι λέξεις “χαφίες”, “μπασκίνας” και αργότερα “μπάτσος” είναι ενδεικτικές της στάσης των πολιτών απέναντι στην αστυνομία»³⁸. Συνολικά μπορούμε να πούμε ότι τόσο η ατομική νοοτροπία των πολιτών όσο και η συλλογική στάση των κοινωνικών ομάδων σε σχέση με τον θεσμό της Αστυνομίας επηρεάζεται και εξαρτάται από θετικές ή αρνητικές ιστορικές μνήμες των ατόμων και των ομάδων όπως και από την κοινωνικοοικονομική ιεραρχική θέση στην οποία τοποθετούνται τα άτομα και οι ομάδες αυτές σε κάθε κοινωνική οργάνωση³⁹. Πρόκειται για ένα συλλογικό – πολιτισμικό τραύμα που έχει στιγματίσει τα συστήματα αναφοράς μιας κοινωνίας ή ενός τμήματός της και ανακατασκευάζεται εκ των υστέρων μέσα από αφηγήσεις στη δημόσια σφαίρα αποκτώντας έτσι σε συμβολικό επίπεδο ένα στοιχείο με διαγενεακή αναφορά⁴⁰.

Ένας ακόμη σημαντικός παράγοντας που επηρεάζει και διαμορφώνει τη στάση του κοινού απέναντι στην Αστυνομία είναι τα ΜΜΕ υπό την έννοια ότι συχνά κατασκευάζουν ειδήσεις, τείνουν να υπερπροβάλλουν περιστατικά βίας και να αποσιωπούν περιπτώσεις επιτυχούς διαλεύκανσης υποθέσεων από την Αστυνομία. Διεθνείς έρευνες σχετικά με τον τρόπο που αναφέρεται η χρήση αστυνομικής βίας από τα Μέσα έχουν καταδείξει ότι ο τρόπος παρουσίασης είναι σύντομος και αποσπασματικός, ενώ προβάλλονται ως ιδιαίτερα σημαντικές ορισμένες ειδήσεις υποτιθέμενης βαναυσότητας που αποτελούν αφορμή για την ευκαιριακή προβολή επικριτών του έργου της Αστυνομίας⁴¹. Στην ελληνική βιβλιογραφία εντοπίζονται μόλις δύο έρευνες που έχουν εξετάσει το ζήτημα της σχέσης μεταξύ του θεσμού της Αστυνομίας και των ΜΜΕ. Ειδικότερα, σύμφωνα με την πρώτη έρευνα που διεξήχθη το 1994 σε αντιπροσωπευτικό δείγμα αστυνομικών και αφορούσε τις κοινωνικές αναπαραστάσεις των Αστυνομικών για το εγκληματικό φαινόμενο η πλειονότητα των

³⁸ Βιδάλη Σ., Η Ελληνική Αστυνομία του 21ου αιώνα: ένα μεσογειακό μοντέλο αντεγκληματικής πολιτικής, στο: Πανούσης Γ., Βιδάλη Σ., Κείμενα για την αστυνομία και την αστυνόμευση, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 2001, όπως παραπέμπεται στο: Πετούση Β., Όψεις των σχέσεων νεολαίας και αστυνομίας, σελ. 604 στο: Κονιόρδος Σ., Μαράτου-Αλιμπράντη Λ., Παναγιωτοπούλου Ρ. (επιμ.), Κοινωνικές εξελίξεις στη σύγχρονη Ελλάδα: Εργασία, εκπαίδευση, οικογένεια, παρέκκλιση, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 2006, σελ. 604-605.

³⁹ Βλ. Πετούση, ό.π., σελ. 606

⁴⁰ Βλ. Δεμερτζής Ν., 13.05.2018, Δεν υποφέρουμε από εμφύλιο τραύμα;, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Δεν υποφέρουμε από εμφύλιο τραύμα; | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1477777/den-upoferoume-apo-empylio-trauma/)

⁴¹ Βλ. Κρανή Μ., 13 Ιανουαρίου 2020, Η κατασκευή της πραγματικότητας και οι εικόνες που προβάλλουν τα ΜΜΕ για την Αστυνομία, Διαθέσιμο στο : [Η κατασκευή της πραγματικότητας και οι εικόνες που προβάλλουν τα ΜΜΕ για την αστυνομία | socialpolicy.gr](https://www.socialpolicy.gr/2020/01/13/η-κατασκευή-της-πραγματικότητας-και-οι-εικόνες-που-προβάλλουν-τα-μμε-για-την-αστυνομία/)

ερωτώμενων θεώρησε ως ιδιαίτερα σημαντική την ενημέρωση που λαμβάνουν οι πολίτες για την Αστυνομία από τα ΜΜΕ⁴². Στη δεύτερη έρευνα, που διεξήχθη το 2012 σε δείγμα 15 Αστυνομικών και μελετούσε τις σχέσεις μεταξύ κοινού και Αστυνομίας αναφορικά με την ύπαρξη αισθήματος ανασφάλειας στους πολίτες, ο ρόλος των ΜΜΕ και οι διαστρεβλωμένες εικόνες που προβάλλουν για την Αστυνομία θεωρήθηκαν βασικοί παράγοντες για τη δημιουργία αισθημάτων ανασφάλειας στους πολίτες και για την αμφισβήτηση της αποτελεσματικής δράσης της Αστυνομίας⁴³. Στην ίδια έρευνα τέθηκε έντονα το ζήτημα της προβολής περιστατικών ειδικού εγκληματικού χαρακτήρα και της εγκληματικότητας ως αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης με τους Αστυνομικούς συμμετέχοντες να υποστηρίζουν ότι τα ΜΜΕ συνηθίζουν να μεταθέτουν τις ευθύνες της πολιτικής ηγεσίας στην Αστυνομία κι έτσι εδραιώνεται η αντίληψη ότι η Αστυνομία είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για την άσκηση της αντεγκληματικής πολιτικής. Τέλος, οι Αστυνομικοί συμμετέχοντες της εν λόγω έρευνας έθιξαν την τάση των ΜΜΕ να αποδίδουν γενικευτικό χαρακτήρα σε κάποια μεμονωμένα περιστατικά και να επικεντρώνονται στα ποσοστά εγκληματικότητας παραλείποντας την προβολή υποθέσεων που έχουν διαλευκανθεί επιτυχώς από τις αστυνομικές αρχές⁴⁴. Στη δική μας έρευνα, παρότι δεν επικεντρωθήκαμε στο ζήτημα της εικόνας που προβάλλουν τα ΜΜΕ για την Αστυνομία και τους Αστυνομικούς, ένας από τους ερωτώμενους που έχει σχηματίσει μια θετική εικόνα για τον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας κατέκρινε τον τρόπο παρουσίασης των Αστυνομικών από τα ΜΜΕ αναφέροντας τα εξής: *«Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους αλλά το σύστημα μπάζει από παντού και δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα. Τα ΜΜΕ, για παράδειγμα, παρουσιάζουν τους Αστυνομικούς σαν τραμπούκους πράγμα που δεν ισχύει φυσικά. Όπως ξαναείπα οι Αστυνομικοί είναι άνθρωποι που απλά προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους»*.

Η αρνητική αυτή νοοτροπία για την Αστυνομία, που εξηγείται ιστορικά λόγω της προϊστορίας της ως ένας καταπιεστικός μηχανισμός σε δύσκολες περιόδους της ελληνικής ιστορίας, έχει ριζώσει ως ιδέα στο ελληνικό θεσμισμένο κοινωνικό

⁴² Τσαλίκoglου Φ., Αρτινοπούλου Β., Ζαραφωνίτου Χ., Μαντόγλου Α., 1994,. Οι κοινωνικές αναπαραστάσεις των αστυνομικών για το εγκληματικό φαινόμενο, Πάντειο Πανεπιστήμιο, σελ. 120

⁴³ Βλ. Δήμου Β., 2012, Σχέσεις κοινού-αστυνομίας και αίσθημα ανασφάλειας, Εγκληματολογία 2/2012, σελ. 90

⁴⁴ Βλ. Δήμου Β., ό.π., σελ. 90-91

φανταστικό⁴⁵ και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της συλλογικής στάσης και ταυτότητας. Ωστόσο, σύμφωνα με την Πετούση, κοινωνιολογικές έρευνες των τελευταίων χρόνων αποδεικνύουν ότι η αμφισβήτηση της πολιτικής διάστασης του ρόλου της Αστυνομίας τείνει να φθίνει, ενώ η αμφισβήτηση που εξακολουθεί να υπάρχει αφορά θέματα διαφορετικά από την πολιτική νομιμότητα της δράσης της, όπως την αποτελεσματικότητά της στην εξιχνίαση εγκλημάτων ή τα κρούσματα διαφθοράς εντός του σώματος⁴⁶. Όπως σημειώνει, αμφισβήτηση του θεσμού της Αστυνομίας συντελείται από μέλη ανεκπαίδευστων, κοινωνικά αποκλεισμένων ή περιθωριακών ομάδων οι οποίες βιώνουν εντονότερα τα σημάδια του επίσημου κοινωνικού ελέγχου⁴⁷. Κατά τ' άλλα μπορεί να υπάρχουν πτυχές της υπηρεσιακής δράσης της Αστυνομίας που αμφισβητούνται από το κοινό, ωστόσο, σήμερα ο θεσμός της Αστυνομίας αποδεικνύεται καίριος στο πλαίσιο της κοινωνικής οργάνωσης των δυτικών κοινωνιών, καθώς συνδέεται με την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης και την εγκαθίδρυση του αισθήματος ασφάλειας στους πολίτες⁴⁸. Μάλιστα, σύμφωνα με την πρόσφατη έρευνα της διαNEOσις (2022-μέρος β) για τις αξίες και τις στάσεις των Ελλήνων που πραγματοποιήθηκε σε αντίστοιχο δείγμα 1.254 ατόμων το διάστημα 26 Ιανουαρίου - 5 Φεβρουαρίου 2022 η παροχή των υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας (όπως και από άλλες τρεις υπηρεσίες και συγκεκριμένα : τα ΚΕΠ, την Πυροσβεστική και το gov.gr) αξιολογήθηκε θετικά από τους πολίτες με ποσοστό της τάξης του 56%⁴⁹. Φαίνεται να έχουμε περάσει από την περίοδο του έντονου τραύματος της δράσης της Αστυνομίας στην αναστοχαστική επεξεργασία της δράσης του παρελθόντος και στην προσδοκία για ένα αισιόδοξο μέλλον της. Όπως σημειώνει ο Καστοριάδης ο αναστοχασμός συντελείται μέσω της αμφισβήτησης και επεξεργασίας όλου του κοινωνικοιστορικού συγκείμενου και, ιδίως της αυτοσυνειδησίας των προσώπων τα οποία θα πρέπει να είναι σε θέση να αυτοπαρασταθούν ως καθαρά φανταστικά όντα και να διατεθούν ως αντικείμενα της διερωτηματικής δραστηριότητας του «είναι» τους⁵⁰.

⁴⁵ Βλ. Καστοριάδης Κ., 10/09/2017, Υπάρχουν πολιτισμοί πιο ίσοι από τους άλλους;, Αντικλείδι, Διαθέσιμο στο : [Καστοριάδης – Υπάρχουν πολιτισμοί πιο ίσοι από τους άλλους; – Αντικλείδι \(antikleidi.com\)](https://antikleidi.com)

⁴⁶ Βλ. Πετούση, ό.π., σελ. 605

⁴⁷ Βλ. Πετούση, ό.π., σελ. 605

⁴⁸ Βλ. Πετούση, ό.π., σελ. 605

⁴⁹ Βλ. Γεωργακόπουλος Θ., Απρίλιος 2022, Τι Πιστεύουν Οι Έλληνες Του 2022 - Β' Μέρος, Διαθέσιμο στο : [Τι Πιστεύουν Οι Έλληνες Του 2022 - Β' Μέρος - Dianeosis](https://dianeosis.com)

⁵⁰ Βλ. Καστοριάδης Κ., Πεπραγμένα και πρακτέα, σελ. 427-428

1.3. Το ζήτημα της ασφάλειας στα Ελληνικά Πανεπιστήμια

Το ζήτημα της ασφάλειας και του τρόπου αστυνόμευσης των Ελληνικών Πανεπιστημίων έχει διέλθει από διάφορα στάδια και είναι ένα ζήτημα σύνθετο το οποίο πέρα από τις νομικές του διαστάσεις έχει και πολιτικές. Εδώ και αρκετές δεκαετίες οι παραβάσεις εντός του χώρου των Ελληνικών Πανεπιστημίων με δράστες φοιτητές ακραίων ομάδων ή και εξωπανεπιστημιακούς είναι συχνό φαινόμενο, όμως η αντιμετώπιση του εν λόγω προβλήματος προσκρούει σε αντικειμενικά δεδομένα, όπως η δυνατότητα καταγραφής της πραγματικής εγκληματικότητας εντός των ΑΕΙ, αλλά και σε θέματα ιδεολογικής υφής, αξιακών προσανατολισμών της πανεπιστημιακής κοινότητας και της κοινωνικοϊστορικής της πορείας, πολιτικής βούλησης. Όλοι σχεδόν οι Υπουργοί Παιδείας έχουν προβεί σε τουλάχιστον μία νομοθετική ρύθμιση για το καθεστώς και τη λειτουργία των Πανεπιστημίων, η οποία σε κάθε περίπτωση προκάλεσε την αντίδραση της αντιπολίτευσης. Χαρακτηριστικό είναι ότι από το 1982 έχουν ισχύσει τουλάχιστον 20 διαφορετικοί νόμοι για την ανώτατη εκπαίδευση όπως και συναφή προεδρικά διατάγματα, εγκύκλιοι και υπουργικές αποφάσεις για τα Πανεπιστήμια. Πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι συνταγματικά τα ΑΕΙ είναι αυτοδιοικούμενα δημόσια ιδρύματα που σημαίνει ότι η παρέμβαση του κράτους είναι συνταγματικά προκαθορισμένη. Η παραβατικότητα μπορεί να ενυπάρχει και σε οργανωμένα ακαδημαϊκά ιδρύματα του εξωτερικού, ωστόσο, είναι η Πολιτεία που σε κάθε περίπτωση αποφασίζει για την καταπολέμηση ή τη διαιώνιση του ζητήματος της βίας στους ακαδημαϊκούς χώρους. Ακριβώς λόγω του πανεπιστημιακού αυτοδιοίκητου όμως η πολιτική κουλτούρα της κάθε χώρας, που βρίσκει την έκφρασή της στην στάση της πανεπιστημιακής κοινότητας απέναντι σε φαινόμενα παραβατικότητας, παίζει καθοριστικό ρόλο στην διαμόρφωση των κανόνων της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Το ζήτημα της εγκληματικότητας στα ελληνικά Πανεπιστήμια, δηλαδή, του συνόλου των ποινικά κολάσιμων πράξεων που λαμβάνουν χώρα στους συγκεκριμένους χώρους στη διάρκεια ενός ορισμένου χρονικού διαστήματος, είναι δύσκολο να αποτυπωθεί. Αυτό οφείλεται κυρίως στον αυτοδιοικούμενο χαρακτήρα των ΑΕΙ που δεν επιτρέπει την άμεση παρέμβαση της πολιτείας και της αστυνομίας στα διαπραττόμενα αδικήματα στους χώρους τους. Συχνά οι αρμόδιες αρχές (πανεπιστημιακές και κρατικές) απέχουν απλώς από την ποινική δίωξη των

εγκλημάτων για διάφορους λόγους⁵¹. Ένα ακόμη ζήτημα είναι ότι πολλές από τις παράνομες πράξεις βίας που τελούνται εντός του ακαδημαϊκού χώρου γίνονται ανεκτές ή και αποδεκτές, καθώς για πολλούς αποτυπώνονται ως πράξεις πολιτικού ακτιβισμού. Πέρα, όμως, από το ζήτημα της εγκληματικότητας καθαυτό σημαντική είναι και η αίσθηση ανασφάλειας που καταλαμβάνει τους διερχόμενους στους χώρους των ελληνικών ακαδημαϊκών ιδρυμάτων. Τόσο οι φοιτητές όσο και το προσωπικό και οι καθηγητές καταλαμβάνονται από έναν φόβο θυματοποίησης σε τέτοιο βαθμό που πρύτανης κεντρικού ΑΕΙ έχει υποστηρίξει πως κατά την κυκλοφορία του εντός του πανεπιστημιακού campus έχει αναγκαστεί να αλλάζει διαδρομές και γραφεία προκειμένου να μην εντοπίζεται εύκολα από άτομα που θέλουν να του επιτεθούν⁵².

Μετά την περίοδο της μεταπολίτευσης η εγκληματικότητα εντός των ακαδημαϊκών χώρων συνδέεται κατά βάση με πολιτικά χαρακτηριστικά⁵³. Ο κατάλογος των παραβατικών και εγκληματικών πράξεων είναι μακρύς και περιλαμβάνει από αυθαίρετες καταλήψεις κτιρίων, βανδαλισμούς και κλοπές, επιθέσεις με μολότοφ, απειλές και διαπομπεύσεις καθηγητών και μελών της διοίκησης των Πανεπιστημίων έως λαθρεμπόριο και διακίνηση ναρκωτικών, εγκλήματα σεξουαλικής βίας ακόμη και κλοπές και ανατινάξεις ΑΤΜ ή καλλιέργεια χασισόδεντρων⁵⁴. Για την αποτύπωση και την καταγραφή της παραβατικότητας στα ελληνικά Πανεπιστήμια δεν έχει διεξαχθεί μέσα στις τόσες δεκαετίες παρά μία μόνο έρευνα το 2018 από δημοσιογράφο του Γραφείου Τύπου του Πανεπιστημίου Μακεδονίας⁵⁵. Η έρευνα αυτή, η οποία καταγράφει μέσα από ανασκόπηση του έντυπου και ηλεκτρονικού Τύπου τα περιστατικά ανομίας που έλαβαν χώρα στα Πανεπιστήμια την περίοδο 2011-2017, παρότι χρήσιμη, εντούτοις δεν είναι σε θέση να αποτυπώσει την πραγματική κατάσταση ανομίας των ΑΕΙ, καθώς αναφέρεται μόνο σε 385

⁵¹ Βλ. Παπακωνσταντής Γ., 13/11/2020, Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση., Διαθέσιμο στο : [Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση. \(ekyklos.gr\)](https://www.ekyklos.gr/2020/11/13/ασφαλεια-αστυνομευση-και-ελευθεριες-στα-ελληνικα-πανεπιστημια-μια-προταση/)

⁵² Βλ. Λακασάς Α., 08.11.2020, ΒΙΑ ΣΤΑ ΑΕΙ, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Δημήτρης Μπουραντώνης στην «Κ»: Τολμηρές αποφάσεις για προστασία των ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/2020/11/08/bia-sta-aei/)

⁵³ Βλ. Παπακωνσταντής Γ., 13/11/2020, Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση., Διαθέσιμο στο : [Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση. \(ekyklos.gr\)](https://www.ekyklos.gr/2020/11/13/ασφαλεια-αστυνομευση-και-ελευθεριες-στα-ελληνικα-πανεπιστημια-μια-προταση/)

⁵⁴ Βλ. ανώνυμο, 24/01/2021, ΑΕΙ: Το σχέδιο για να πάρουν μόνιμη αποβολή οι μπαχαλάκηδες, Πρώτο Θέμα, Διαθέσιμο στο : [ΑΕΙ: Το σχέδιο για να πάρουν μόνιμη αποβολή οι μπαχαλάκηδες \(protothema.gr\)](https://www.protothema.gr/2021/01/24/aei-to-schedio-gia-na-paroun-monimi-apoboli-oi-bachalakides/)

⁵⁵ Δώσσης Μ., 5 Μαΐου 2018, Η ανομία στα ελληνικά ΑΕΙ, Διαθέσιμο στο : [Η ανομία στα ελληνικά ΑΕΙ \(aegean.gr\)](https://www.aegean.gr/2018/05/05/anoimia-sta-ellinika-aei/)

περιστατικά που είδαν το φως της δημοσιότητας. Από τα 385 περιστατικά τα 95 αφορούσαν λεκτική ή σωματική βία εναντίον των πανεπιστημιακών, ενώ τα 34 αναφέρονταν σε αντίστοιχα περιστατικά εναντίον των φοιτητών. Η παρεμπόδιση δραστηριότητας αποτυπώθηκε σε 107 περιστατικά, οι καταλήψεις χώρων σε 87 και οι εισβολές αγνώστων στο πανεπιστημιακό campus σε 67⁵⁶. Από την έρευνα, επίσης, προκύπτουν 20 περιστατικά διακίνησης ναρκωτικών, 6 ένοπλες ληστείες και εμπρησμοί όπως και 2 βιασμοί. Στην κορυφή των περιστατικών εγκληματικότητας με 113 περιστατικά βρίσκεται το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και ακολουθούν το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών με 70 περιστατικά, το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο με 37 περιστατικά και το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών με 36 καταγεγραμμένα περιστατικά. Η ίδια η έρευνα αναφέρει ότι «μπορεί να καταγράψει μόνο ένα υποσύνολο του φαινομένου και ο πραγματικός αριθμός των περιστατικών πρέπει να είναι σημαντικά μεγαλύτερος». Το πόσο εξοικειωμένα είναι πια τα ελληνικά Πανεπιστήμια με τα περιστατικά παραβατικότητας και την κατάσταση ανομίας αποδεικνύεται κι από το γεγονός ότι στην εν λόγω έρευνα δεν κρίθηκε αναγκαίο να περιληφθούν επεισόδια τα οποία σημειώνονται όταν, με καταφύγιο το πανεπιστημιακό άσυλο, άγνωστοι προβαίνουν σε επιθέσεις ή διενεργούν παραβατικές πράξεις γύρω από τα πανεπιστήμια, καθώς τα φαινόμενα αυτά είναι τόσο συχνά, ώστε αρκετές φορές δεν δημοσιεύονται καν στον Τύπο ως σχετικά με τα πανεπιστήμια.

Ο αυξημένος αριθμός περιστατικών βίας στα ελληνικά Πανεπιστήμια και οι επίμονες εκκλήσεις φοιτητών και πανεπιστημιακών οδήγησαν στην σύσταση «Επιτροπής για τη μελέτη ζητημάτων ακαδημαϊκής ελευθερίας και ειρήνης» (γνωστής και ως «Επιτροπή Παρασκευόπουλου») με την υπ' αριθμ. 16865/Ζ1 (Υ.Ο.Δ.Δ. 64/07.02.2018) απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνου Γαβρόγλου το πόρισμα της οποίας δημοσιοποιήθηκε τον Ιούλιο του 2018⁵⁷. Η επιτροπή η οποία συγκροτήθηκε από Πανεπιστημιακούς και άλλους σημαντικούς παράγοντες όπως Αστυνομικούς, Αντιεισαγγελείς και Ψυχολόγους μελέτησε το θεσμικό πλαίσιο και τα ζητήματα παραβατικότητας στο χώρο των Πανεπιστημίων και υπέβαλε τις προτάσεις της στα αρμόδια Υπουργεία οι οποίες,

⁵⁶ Βλ. Λακασάς Α., 11.05.2018, Η ανομία έχει εγκατασταθεί στα ΑΕΙ, Διαθέσιμο στο : [Η ανομία έχει εγκατασταθεί στα ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1547447/anoimia-echi-egkatastathai-sta-aei/)

⁵⁷ Βλ. ΠΟΡΙΣΜΑ της Επιτροπής για τη μελέτη ζητημάτων της ακαδημαϊκής ελευθερίας και ειρήνης του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Ιούλιος 2018, Διαθέσιμο στο : [porisma.pdf \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1547447/porisma.pdf)

ωστόσο, δεν έγιναν αποδεκτές από τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Οι εργασίες της Επιτροπής επικεντρώθηκαν σε τρία θέματα : σ' αυτό της βίας, στο θέμα των ναρκωτικών και στο θέμα των καταλήψεων. Το πνεύμα των προτάσεων ήταν να δοθεί έμφαση στη διαπραγμάτευση και τον εποικοδομητικό διάλογο και στην αντιμετώπιση ορισμένων παραβατικών συμπεριφορών ως «οιονεί» ακτιβιστικών που απαιτούν ειδική και όχι ποινική αντιμετώπιση⁵⁸. Χαρακτηριστική είναι η πρόταση για κατάρτιση ενός Κώδικα Δεοντολογίας φοιτητών και καθηγητών που θα δημιουργείται σε συνεργασία με εκπροσώπους των φοιτητών από όλους τους κοινωνικούς χώρους και θα προσαρμόζεται στις ανάγκες κάθε Πανεπιστημίου προκειμένου να διαφυλάσσεται, όπως αναφέρει το πόρισμα, η ακαδημαϊκή ελευθερία και ο αλληλοσεβασμός φοιτητών – καθηγητών.

Σε ό,τι αφορά τις καταλήψεις που πραγματοποιούνται από εξωπανεπιστημιακούς προτείνεται η εφαρμογή του νόμου για την προστασία της αστικής ιδιοκτησίας των Πανεπιστημίων, ενώ για τις καταλήψεις που επιχειρούνται από φοιτητές των Ιδρυμάτων προτείνεται η συγκρότηση ειδικής επιτροπής από μέλη του Πανεπιστημίου για συνδιαλλαγή με τους φοιτητές και στις περιπτώσεις πρόσκαιρων ή διαρκών («στέκια») καταλήψεων για αναψυχή προτείνεται η επιστροφή των μόνιμα κατειλημμένων χώρων και η δημιουργία ειδικά φυλασσόμενων χώρων αναψυχής για τους φοιτητές που θα λειτουργούν με την άδεια του Κοσμήτορα και υπό την ευθύνη εκπροσώπων των φοιτητών. Αναφορικά με το ζήτημα της διακίνησης των ναρκωτικών παρότι αναγνωρίζεται ως υπαρκτό στους χώρους των Πανεπιστημίων, εντούτοις, οι προτάσεις που τίθενται περιορίζονται στην ανάπτυξη συστημάτων street work για τον περιορισμό της βλάβης, στην δημιουργία συμβουλευτικών σταθμών για τους φοιτητές και στην ένταξη σχετικών μαθημάτων σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο σπουδών. Σε γενικές γραμμές οι εισηγήσεις της επιτροπής έχουν περισσότερο χαρακτήρα νουθεσίας και αφορούν σε τεχνικές παρεμβάσεις και στην έμφαση που πρέπει να δοθεί για τη συνδιαλλαγή με τους φοιτητές σε όλες τις περιπτώσεις και όχι τόσο στην εφαρμογή πρακτικών και συγκεκριμένων μέτρων αντιμετώπισης των παραβατικών συμπεριφορών. Η επέμβαση της δημόσιας δύναμης, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, θα πρέπει να επιλέγεται μόνο σε περίπτωση τέλεσης σοβαρών

⁵⁸ Βλ. Παπακωνσταντίνης Γ., 13/11/2020, Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση., Διαθέσιμο στο : [Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση. \(ekyklos.gr\)](https://www.ekyklos.gr/2020/11/13/ασφαλεια-αστυνομευση-και-ελευθεριες-στα-ελληνικα-πανεπιστημια-μια-προταση/)

εγκλημάτων, ενώ σε ό,τι αφορά τα λοιπά εγκλήματα για τη χορήγηση της άδειας επέμβασης της δημόσιας δύναμης θα πρέπει να γίνονται οι απαραίτητες σταθμίσεις υπό το πνεύμα της αρχής της αναλογικότητας. Η έντονη επιθυμία της επιτροπής να αποφευχθεί η προσφυγή στην αστυνομική δύναμη γίνεται αντιληπτή ακόμη και από την εισήγηση ορισμένων άτοπων μέτρων, όπως είναι η πρόκριση της απομάκρυνσης των ΑΤΜ, τα οποία εξυπηρετούν τους φοιτητές στους χώρους των Πανεπιστημίων, προκειμένου να μην προκύψει η ανάγκη εποπτείας και αστυνόμευσής τους.

Η συζήτηση για την αστυνόμευση στα ακαδημαϊκά Ιδρύματα είναι έντονα πολιτική – αν όχι κομματική – και πλαισιώνεται ιδεολογικά από την θεώρηση που ανέκυψε κατά την μετεμφυλιακή και χουντική περίοδο ότι η Αστυνομία είναι “εχθρός της δημοκρατίας” και η αστυνόμευση “αντιδημοκρατική” λειτουργία⁵⁹. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια έχει εδραιωθεί η άποψη ότι η Αστυνομία είναι ένας θεσμός απαραίτητος για την ορθή λειτουργία της δημοκρατίας στο Κράτος δικαίου. Σύμφωνα με τον Παπακωνσταντή⁶⁰ : *«Η σταδιακή αλλαγή αυτή μπορούμε να πούμε ότι ξεκίνησε από την εξάρθρωση της 17 Νοέμβρη, προχώρησε με τους ολυμπιακούς αγώνες, πισωγύρισε με τη δολοφονία Γρηγορόπουλου το 2008, δοκιμάστηκε έντονα στις πλατείες των αγανακτισμένων 2010-2015 και έκανε ένα μεγάλο άλμα στην περίοδο 2015-2019, όπου η αστυνομία και επί Κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ λειτούργησε όπως λειτουργούσε πάντοτε». Επιπλέον, όπως αναφέρει : «η αντίσταση στη χούντα των συνταγματαρχών και η εξέγερση της Νομικής τον Φλεβάρη του '73 και του Πολυτεχνείου το Νοέμβρη, σε συνδυασμό με τις επιδράσεις της εξέγερσης του Μάη του '68 και των μεγάλων διαμαρτυριών για τον πόλεμο στο Βιετνάμ στα αμερικάνικα πανεπιστήμια, έδωσε ιδιαίτερη αίγλη στην έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου στην Ελλάδα στην περίοδο της μεταπολίτευσης και ευαισθητοποίησε γενικότερα τους Έλληνες στην ιδέα ότι η δημόσια δύναμη κοινωνικού ελέγχου, δηλαδή η αστυνομία δεν έχει καμιά δουλειά στα πανεπιστήμια».*

Πράγματι, μετά την μεταπολίτευση και ενώ οι μνήμες από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου ήταν ακόμη νωπές στην χώρα άρχισαν οι συζητήσεις για την νομοθετική

⁵⁹ Βλ. Παπακωνσταντής Γ., (2003), Ελληνική Αστυνομία: Οργάνωση, Πολιτική και ιδεολογία. Αθήνα, Αντ. Ν. Σάκκουλας, σελ.

⁶⁰ Βλ. Παπακωνσταντής Γ., 13/11/2020, Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση., Διαθέσιμο στο : [Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση. \(ekyklos.gr\)](https://www.ekyklos.gr/ασφάλεια-αστυνόμευση-και-ελευθερίες-στα-ελληνικά-πανεπιστήμια-μια-πρόταση)

κατοχύρωση του ασύλου στα Πανεπιστήμια⁶¹. Με το άρθρο 2 του Ν.1268/1982 ορίστηκε ότι : «Το πανεπιστημιακό άσυλο καλύπτει όλους τους χώρους των ΑΕΙ και συνίσταται στην απαγόρευση επέμβασης της δημόσιας δύναμης στους χώρους αυτούς, χωρίς την πρόσκληση ή άδεια του αρμόδιου οργάνου του ΑΕΙ». Παρά τη δυνατότητα που δινόταν στη Σύγκλητο να ζητήσει την επέμβαση δημόσιας δύναμης κάτι τέτοιο στην πράξη να γίνεται σπάνια και υπό ακραίες συνθήκες⁶², καθώς διαχρονικά οι Πρυτάνεις απέφευγαν να έρθουν σε ρήξη με το αριστερό ακαδημαϊκό κατεστημένο που είχε ριζώσει στους πανεπιστημιακούς χώρους. Ο νόμος 1268/1982 το πνεύμα του οποίου συντάσσονταν με τις μεταβολές που επέφερε στα Πανεπιστήμια της Δυτικής Ευρώπης ο Μάης του '68 μπορεί να είχε καλές προθέσεις, ωστόσο, κατά την πρακτική εφαρμογή του ο αντίκτυπος ήταν καταστροφικός. Σύμφωνα με τον Καθηγητή της Νομικής Αθηνών και πρώην Αντιπρύτανη του ΕΚΠΑ Ιωάννη Καρακάωστα στις μέρες μας : *«Η διατήρηση ενός εντελώς παρωχημένου θεσμού σε μια δημοκρατική κοινωνία οδήγησε στην εγκαθίδρυση και εμπέδωση πάσης φύσεως αυθαιρεσίας και ανομίας, όπως εγκλεισμοί, βιαιότητες, καταλήψεις και εγκληματικές ενέργειες»*. Το άσυλο ως *ultimum refugium* είχε κάποια ουσία στις ταραγμένες περιόδους αμφίβολης νομιμότητας ή κρίσεων της δημοκρατίας και του Κράτους Δικαίου, σήμερα, όμως, το άσυλο φαίνεται να καταλύεται εκ των έσω, καθώς λειτουργεί ως ένα πρόσχημα για την εκδήλωση φαινομένων ενδοπανεπιστημιακής βίας και την καλλιέργεια ενός κλίματος ανασφάλειας.⁶³ Βέβαια η έννοια του ασύλου αντιστρατεύεται την έννοια της ακαδημαϊκής ελευθερίας που οργανωτική της έκφραση αποτελεί το πανεπιστήμιο.⁶⁴ Ωστόσο η δύναμη της σημασιοδότησης ανήκει στους πανεπιστημιακούς και πολιτικούς που επέβαλαν την έννοια του ασύλου στο πανεπιστήμιο.

⁶¹ Βλ. Λακασάς Α., 18.03.2012, 30 χρόνια μετά τον νόμο του 1982 για τα ΑΕΙ, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [30 χρόνια μετά τον νόμο του 1982 για τα ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/30-xronia-meta-ton-nomo-tou-1982-gia-ta-aei/)

⁶² Μόνο σε τρεις περιπτώσεις επιχειρήθηκε η κατάλυση του πανεπιστημιακού ασύλου στη χώρας μας: Η πρώτη φορά που δόθηκε άδεια για επέμβαση δημόσιας δύναμης ήταν το 1985 επί πρυτανείας του κ. Μιχάλη Σταθόπουλου στην κατάληψη του Χημείου Αθηνών. Η δεύτερη φορά που δόθηκε άδεια επέμβασης ήταν το 1995 επί πρυτανείας Νίκου Μαρκάτου λόγω επεισοδίων στο ιστορικό κτίριο του ΕΜΠ, ενώ έγιναν μαζικές συλλήψεις και καταστροφές εντός του Ιδρύματος και στους γύρω δρόμους. Τέλος, το 2002 στην Κρήτη κατά την άτυπη σύνοδο των υπουργών Εθνικής Άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ελικόπτερο της Αστυνομίας, το οποίο διενεργούσε περιπολία στο πλαίσιο των μέτρων ασφαλείας για τη σύνοδο, εντόπισε χασισοφυτεία σε δασώδη έκταση στο Ρέθυμνο, ιδιοκτησίας του Πανεπιστημίου Κρήτης και δόθηκε άμεσα άδεια σε Αστυνομικούς της Ασφάλειας να εισέλθουν στο χώρο και να εκριζώσουν τα δενδρύλλια.

⁶³ Βλ. Βενιζέλος Ε., 07.03.2022, Άρθρο του Ευάγγελου Βενιζέλου στην «Κ»: Ακαδημαϊκή ελευθερία χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Άρθρο του Ευάγγελου Βενιζέλου στην «Κ»: Ακαδημαϊκή ελευθερία χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/arthro-tou-evangelou-venizelou-stin-k/)

⁶⁴ Βλ. Μάνεσης Α., Ατομικές Ελευθερίες, Αθήνα, Σάκκουλας 1982

Τον Αύγουστο του 2011 ο νόμος 4009/2011 (γνωστός και ως «νόμος Διαμαντοπούλου»), ο οποίος ψηφίστηκε πανηγυρικά από το σύνολο σχεδόν των τότε πολιτικών δυνάμεων προέβλεπε την ίδρυση Συμβουλίων Διοίκησης που θα επόπτευαν τους Πρυτάνεις και τις Συγκλήτους και, επίσης, προέβλεπε με ρητή διατύπωση «την εφαρμογή της κοινής νομοθεσίας σε αξιόποινες πράξεις που τελούνται εντός των χώρων των ΑΕΙ». Επιπλέον, οι διοικήσεις των Πανεπιστημίων υποχρεούνταν να διαμορφώσουν εσωτερικούς κανονισμούς για ζητήματα φύλαξης και ασφάλειας υπό την απειλή σε περίπτωση που δεν το έκαναν του αποκλεισμού από τη δημόσια χρηματοδότηση. Επιπλέον, δινόταν κάποια λύση στο θέμα των αιώνιων φοιτητών με τη θέσπιση της κατ' έτος εγγραφής και, ακόμη, τα Πανεπιστήμια αποκτούσαν την δυνατότητα να προσλάβουν εταιρείες φύλαξης όπως και να δέχονται χορηγίες για τον σκοπό αυτόν.⁶⁵ Ο νόμος προκάλεσε την έντονη αντίδραση των διοικήσεων ορισμένων Πανεπιστημίων της χώρας και τελικά το καλοκαίρι του 2012 ακυρώθηκαν όλες οι διατάξεις που αφορούσαν στην διοίκηση των ΑΕΙ μεταξύ των οποίων και η θεσμοθέτηση των κανόνων ασφαλείας. Με την αλλαγή της κυβέρνησης άλλαξε φυσικά και ο σχετικός νόμος και επανήλθαμε στο προηγούμενο καθεστώς. Το καλοκαίρι του 2019 η νεοεκλεγείσα κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη με τον νόμο 4623/2019 επανάφερε αυτούσιες τις προβλέψεις του νόμου Διαμαντοπούλου για το άσυλο, όμως, σε σχέση με το θέμα της φύλαξης των ΑΕΙ ψήφισε μεταχρονολογημένα τον νόμο 4771/2021 για την συγκρότηση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας.

Με αφορμή την απρόκλητη επίθεση κουκουλοφόρων που υπέστη στις 29 Οκτωβρίου 2020 μέσα στο γραφείο του ο Πρύτανης του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών επανήλθε η συζήτηση για το θέμα της αστυνόμευσης στα Πανεπιστήμια, ενώ ακολούθησε συμμετοχή του ίδιου του Πρωθυπουργού στη σύνοδο των Πρυτάνεων. Η λύση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας φαίνεται να επιλέχθηκε από την κυβέρνηση για να απαλλαγούν οι Πρυτάνεις από καθήκοντα που θα τους έφερναν σε ρήξη με διάφορες ενδοπανεπιστημιακές και εξωπανεπιστημιακές δυνάμεις. Παράλληλα τόσο η κοινωνία όσο και η πανεπιστημιακή κοινότητα έχουν αρχίσει πλέον να αντιλαμβάνονται ότι η ακαδημαϊκή ελευθερία δεν υπονομεύεται ούτε μειώνεται αλλά αντιθέτως κατοχυρώνεται σ' ένα πλαίσιο προστασίας και ασφάλειας. Στον νόμο 4771/2021 προβλέπεται αυστηροποίηση της νομοθεσίας για όσους προβαίνουν σε

⁶⁵ Βλ. Μιχαήλ Μ., 20 Ιανουαρίου 2022, Ασφάλεια στα ΑΕΙ: Η ευκαιρία που χάθηκε το 2011 Πηγή: Protagon.gr, Διαθέσιμο στο : [Ασφάλεια στα ΑΕΙ: Η ευκαιρία που χάθηκε το 2011 | Protagon.gr](https://www.protagon.gr/2022/01/20/ασφαλεια-sta-aei-h-eukaيريا-pou-xathike-to-2011/)

παραβατικές πράξεις όπως υλικές καταστροφές ή άσκηση βίας εντός του χώρου των Πανεπιστημίων και αυστηρός έλεγχος στις εισόδους των ΑΕΙ, με ειδικά μηχανήματα και κάρτα εισόδου. Μέχρι στιγμής όλα τα ΑΕΙ έχουν συγκροτήσει Επιτροπή Ασφάλειας και Προστασίας και έχουν ιδρύσει Μονάδα Ασφάλειας και Προστασίας ούτως ώστε να ρυθμίσουν το σύστημα ελεγχόμενης πρόσβασης.⁶⁶ Επίσης, στον νόμο 4771/2021 προβλέπεται και η σύσταση ειδικά εκπαιδευμένων και άοπλων Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) που θα στελεχώνονται από ειδικούς φρουρούς, θα υπάγονται στην Ελληνική Αστυνομία και θα κατανέμονται σε συγκεκριμένα ΑΕΙ ανάλογα με τις ανάγκες τους. Οι ειδικοί φρουροί των Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) αναμένεται να ολοκληρώσουν την εκπαίδευσή τους τον Μάιο και κατόπιν το καλοκαίρι αναμένεται να αρχίσουν τις περιπολίες τους στο Πανεπιστήμιο Αθηνών στου Ζωγράφου, στην Πολυτεχνειούπολη του ΕΜΠ επίσης στην περιοχή του Ζωγράφου και στο κάμπους του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Θεωρήθηκε σκόπιμη η τοποθέτησή τους στα συγκεκριμένα μόνο ανοιχτά πανεπιστημιακά campus, καθώς στα υπόλοιπα που αποτελούν μεμονωμένα κτίρια είναι εύκολο να επέμβει άμεσα η Ελληνική Αστυνομία.⁶⁷

Εναντίον της απόφασης που υπέγραψαν ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας για την πρόσληψη και την εκπαίδευση των ειδικών φρουρών που θα στελεχώσουν τις Ομάδες Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) στράφηκαν με αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας 37 καθηγητές Πανεπιστημίων. Στην προσφυγή τους τονίζουν ότι δεν έχει εκδοθεί ακόμη το κρίσιμο Προεδρικό Διάταγμα που θα ορίζει το καθεστώς, την οργάνωση και τη λειτουργία του νέου σώματος, ενώ, παράλληλα, επισημαίνουν ότι η απόφαση για τη συγκρότηση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας προσκρούει στο αυτοδιοίκητο των Πανεπιστημίων⁶⁸, καθώς η μονάδα των ειδικών φρουρών που πρόκειται να συγκροτηθεί δεν θα εποπτεύεται ούτε θα ελέγχεται από τον Πρύτανη ή τα υπόλοιπα

⁶⁶ Βλ. Λακασάς Α., 25.01.2022, Έτοιμα τα συστήματα ασφαλείας σε τρία μεγάλα ΑΕΙ, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Έτοιμα τα συστήματα ασφαλείας σε τρία μεγάλα ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1574447/Ετοιμα-τα-συστηματα-ασφαλειας-σε-τρια-μεγαλα-AEI/)

⁶⁷ Βλ. Λακασάς Α., 08.04.2022, Πανεπιστήμια: Μόνο σε τρία μεγάλα ΑΕΙ η αστυνομία, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Πανεπιστήμια: Μόνο σε τρία μεγάλα ΑΕΙ η αστυνομία | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1574447/Πανεπιστημια-Μόνο-σε-τρια-μεγαλα-AEI-η-αστυνομια/)

⁶⁸ Άρθρο 16 παρ. 5 Συντάγματος

όργανα διοίκησης.⁶⁹ Η συζήτηση της υπόθεσης έγινε στις 11 Μαρτίου 2022 με την κυβερνητική πλευρά να υποστηρίζει ότι τα μέλη των Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) θα βρίσκονται σε στενή συνεργασία με τις Πρυτανικές αρχές και ότι το Προεδρικό Διάταγμα για τα καθήκοντα και τον τρόπο λειτουργίας τους πρόκειται να εκδοθεί σε μεταγενέστερο χρόνο.

Για τον Μανιτάκη η δημιουργία των Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) είναι η μοναδική λύση -όχι μόνο για την προστασία της δημόσιας τάξης και ασφάλειας αλλά και για την προστασία της ακαδημαϊκής τάξης και ασφάλειας – καθώς βάσει της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν είναι δυνατόν να εκχωρούνται ή να ασκούνται καθήκοντα αστυνόμευσης από ιδιωτική Αστυνομία, ενώ η παρουσία μιας άοπλης και κατάλληλα εκπαιδευμένης μονάδας που θα βρίσκεται σε στενή συνεργασία με τις πρυτανικές αρχές και την Επιτροπή Ασφάλειας του Πανεπιστημίου θεωρεί ότι είναι το ηπιότερο δυνατό μέτρο και άρα δεν παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.⁷⁰ Σύμφωνα με τον Βενιζέλο η τοποθέτηση των Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) σε χώρους ορισμένων ΑΕΙ δε θεωρεί ότι είναι μια αντισυνταγματική κίνηση, καθώς συνιστά μια αστυνομική – επιχειρησιακή απόφαση, αντίστοιχη με την απόφαση τοποθέτησης αστυνομικών δυνάμεων σε οποιοδήποτε δημόσιο σημείο της χώρας και δε σχετίζεται με την τοπική αυτοδιοίκηση και τις τοπικές υποθέσεις (άρθρο 102 Συντ.) ούτε με την απολύτως προστατευόμενη ακαδημαϊκή ελευθερία και την πλήρη αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ που την περιβάλλει ως θεσμική εγγύηση (άρθρο 16 Συντ.).⁷¹ Από την άλλη ο Κοντιάδης υποστηρίζει ότι η αποτυπωμένη εγκληματικότητα εντός των Πανεπιστημίων δεν είναι τόσο σημαντική που να δικαιολογεί την μόνιμη παρουσία και περιπολία της Αστυνομίας εντός των Πανεπιστημίων και ότι σε κάθε περίπτωση οι Ομάδες Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) παραβιάζουν την πλήρη αυτοδιοίκηση των Πανεπιστημίων όπως και την αρχή της αναλογικότητας.⁷² Σε κάθε

⁶⁹ Βλ. Σουλιώτης Γ., 09.03.2022, Στο ΣτΕ η προσφυγή κατά φρουρών στα ΑΕΙ, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Στο ΣτΕ η προσφυγή κατά φρουρών στα ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1577777/στο-στε-η-προσφυγη-κατα-φρουρων-στα-aei/)

⁷⁰ Βλ. Μανιτάκης Α., 08.03.2022, Άρθρο του Αντώνη Μανιτάκη στην «Κ»: Οι ιερόσυλοι του ασύλου και οι μωροί υποστηρικτές τους, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Άρθρο του Αντώνη Μανιτάκη στην «Κ»: Οι ιερόσυλοι του ασύλου και οι μωροί υποστηρικτές τους | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1577777/arthro-tou-antonis-manitaki-stin-ek/)

⁷¹ Βλ. Βενιζέλος Ε., 07.03.2022, Άρθρο του Ευάγγελου Βενιζέλου στην «Κ»: Ακαδημαϊκή ελευθερία χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Άρθρο του Ευάγγελου Βενιζέλου στην «Κ»: Ακαδημαϊκή ελευθερία χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1577777/arthro-tou-evangelou-venizelou-stin-ek/)

⁷² Βλ. Κοντιάδης Ξ., Πανεπιστημιακή ασφάλεια χωρίς ιδεοληψίες, Αναδημοσίευση από Καθημερινή, 11.3.2022, Διαθέσιμο στο : [Πανεπιστημιακή ασφάλεια χωρίς ιδεοληψίες - constitutionalism.gr](https://www.kathimerini.gr/1577777/pανεπιστημιακη-ασφαλεια-χωρις-ιδεοληψεις-constitutionalism.gr)

περίπτωση οι προβλέψεις του νόμου 4777/2021 πρόκειται να αξιολογηθούν εκ του αποτελέσματος. Το βέβαιο, όμως, είναι ότι οι επαναλαμβανόμενες παραβατικές συμπεριφορές και η γενικευμένη ανομία που επικρατεί στους χώρους των πανεπιστημιακών campus έχουν οδηγήσει στην αναθεώρηση στερεοτύπων, στον αναστοχασμό των πεποιθήσεων και στη μείωση των φοβικών συνδρόμων του παρελθόντος.⁷³ Ή ίδια η κοινωνία μοιάζει πια έτοιμη να αποδεχθεί τους δημοκρατικούς θεσμούς του Κράτους Δικαίου ώστε να ληφθούν ρηξικέλευθες και τολμηρές αποφάσεις που θα εδραιώσουν το αίσθημα της ασφάλειας στην πανεπιστημιακή κοινότητα και θα καταστήσουν τα Πανεπιστήμια κοιτίδες παιδείας και πολιτισμού.

Στις 11 Μαΐου 2022 με απόφαση σε Ολομέλεια το Συμβούλιο της Επικρατείας αποφάνθηκε ότι το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο για την δημιουργία της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας δεν προσκρούει σε καμία συνταγματική διάταξη, καθώς δεν παραβιάζει ούτε την ακαδημαϊκή ελευθερία ούτε το αυτοδιοίκητο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων. Σύμφωνα με τους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας, μάλιστα, λόγοι διασφάλισης της δημόσιας τάξης και της προστασίας της περιουσίας των ΑΕΙ εντείνουν την ανάγκη για την δημιουργία της εν λόγω αστυνομικής ομάδας.⁷⁴

1.4. Νέοι και Πανεπιστημιακή Αστυνομία

Η λίστα των περιστατικών βίας στα ελληνικά Πανεπιστήμια πράγματι μοιάζει ατέρμονη είναι, όμως, ένα περιστατικό που σημειώθηκε τον Νοέμβριο του 2021 στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το οποίο φαντάζει πρωτόγνωρο, ακόμη και για το εξοικειωμένο με περιστατικά βίας περιβάλλον του συγκεκριμένου Πανεπιστημίου. Πιο συγκεκριμένα, και σύμφωνα με τις μαρτυρίες φοιτητών που ήταν παρόντες στο επεισόδιο αυτό⁷⁵, στη διάρκεια μιας καθιερωμένης από το 2015 συνάντησης φοιτητών στο χώρο του Πανεπιστημίου για να παίξουν ένα παιχνίδι με κάρτες, μια ομάδα κουκουλοφόρων, που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο, εισέβαλε στο χώρο και άρχισε να τους απειλεί και να τους χτυπάει με αγριότητα. Όπως

⁷³ Βλ. Λακασάς Α., 08.11.2020, ΒΙΑΣΤΑ ΑΕΙ, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Δημήτρης Μπουραντώνης στην «Κ»: Τολμηρές αποφάσεις για προστασία των ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1574447/μικροκλίμα-στην-επικρατεια-η-καθημερινη/)

⁷⁴ Βλ. Μάνδρου Ι., 12/05/2022, Το ΣτΕ είπε «ναι» στην πανεπιστημιακή αστυνομία, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Το ΣτΕ είπε «ναι» στην πανεπιστημιακή αστυνομία | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1574447/μικροκλίμα-στην-επικρατεια-η-καθημερινη/)

⁷⁵ Βλ. Κεχαγιάς Α., 02/12/2021, Από καθαρή τύχη δεν υπήρξε νεκρός, Διαθέσιμο στο : [Από καθαρή τύχη δεν υπήρξε νεκρός | Liberal.gr](https://www.liberal.gr/1574447/μικροκλίμα-στην-επικρατεια-η-καθημερινη/)

τονίζουν οι μάρτυρες, παρόντες στο περιστατικό ήταν 16 φοιτητές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και άλλοι 3 απόφοιτοι, οι οποίοι ήταν ιδρυτές της συγκεκριμένης ψυχαγωγικής ομάδας, ενώ κανείς από τους ανωτέρω δεν ήταν ενταγμένος σε κάποια πολιτική παράταξη. Οι αντιεξουσιαστές αφού τους κράτησαν μία ώρα όμηρους άρχισαν να τους απειλούν και να τους κάνουν ερωτήσεις για τις πολιτικές τους πεποιθήσεις, για το αν συμπαθούν τους «μπάτσους», αν έχουν στην οικογένειά τους «μπάτσους» κλπ. Δε δίστασαν να τους χτυπήσουν αναφέροντας πως : «Έχουμε καιρό να δείρουμε, οπότε δεν έχουμε θέμα να ξεσπάσουμε σ' εσάς».⁷⁶ Όπως αναφέρουν οι παρόντες φοιτητές σε κείμενό τους, οι κουκουλοφόροι ήταν σε τέτοιο βαθμό οργανωμένοι λες και αποτελούσαν εγκληματίες οργανωμένου εγκλήματος, καθώς οι περισσότεροι φορούσαν γάντια και οι υπόλοιποι πρόσεχαν να μην αφήσουν δακτυλικά αποτυπώματα στο χώρο.⁷⁷ Τέλος, απείλησαν τους φοιτητές ότι σε περίπτωση που γνωστοποιούσαν το συγκεκριμένο συμβάν τότε θα τους έκαναν κακό. Το σύνολο σχεδόν των ερωτώμενων της έρευνάς μας καταδίκασαν το περιστατικό το χαρακτήρισαν «απαράδεκτο», ενώ μια «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη υποστήριξε ότι : «Στο συγκεκριμένο περιστατικό του ΑΠΘ...θα έπρεπε οπωσδήποτε να επέμβει η Αστυνομία από τη στιγμή που είχαμε σοβαρές απειλές και ξυλοδαρμό φοιτητών». Ωστόσο, δύο από τους ερωτώμενους οι οποίοι έχουν έντονα αρνητική εικόνα για το σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας φάνηκε να έχουν αντίθετη άποψη. Ειδικότερα, η μία ερωτώμενη υποστήριξε ότι : «τα παιδιά που συγκεντρώθηκαν να παίζουν αυτό το παιχνίδι είχαν μια συγκεκριμένη πολιτική πεποίθηση που σκοπίμως αποκρύπτουν και δημιουργούν γενικά αναστατώσεις ... μπορεί να έχουν σκηνοθετήσει αυτή την επίθεση. Δεν το ξέρω, βέβαια, αυτό το περιστατικό λέω μόνο αυτά που έχω ακούσει. Ότι το συγκεκριμένο, δηλαδή, περιστατικό δεν ήταν μια επίθεση έτσι όπως παρουσιάστηκε». Ο άλλος «αρνητικός» ερωτώμενος ενώ στην αρχή χαρακτήρισε την ομάδα των φοιτητών ως πολιτική, στην πορεία άλλαξε τον ισχυρισμό του και εν τέλει καταδίκασε το περιστατικό : «εγώ θεωρώ ότι αυτή η επίθεση που έκαναν οι κουκουλοφόροι σε μια ομάδα, που δεν ήταν αμιγώς μη πολιτική γιατί είχε στηθεί από τη φοιτητική παράταξη της ΟΝΝΕΔ το 2015-2016, βέβαια, στην πορεία οι ιδρυτές της αποφοίτησαν από το Πανεπιστήμιο και συνέχισαν τη δράση της ομάδας άτομα που όντως

⁷⁶ Βλ. Μουρελάτου Μ., 03/12/2021, Χρειάζεται ενιαίο μέτωπο κατά της βίας στα ΑΕΙ, Διαθέσιμο στο : [«Χρειάζεται ενιαίο μέτωπο κατά της βίας στα ΑΕΙ» - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](https://www.tanea.gr/news/education/2021/12/03/4698442/)

⁷⁷ Βλ. Κεχαγιάς Α., Γελαστόπουλος Τ. & Ματλάς Α., 27/11/2021, Καταγγελία για επίθεση και bullying εναντίον φοιτητών στο ΑΠΘ, Διαθέσιμο στο : [Καταγγελία για επίθεση και bullying εναντίον φοιτητών στο ΑΠΘ | Athens Voice](https://www.athensvoice.gr/news/education/2021/11/27/4698442/)

δεν είχαν πολιτική δράση και ήταν κυρίως νέα άτομα κατά βάση πρωτοετείς φοιτητές, ήταν απαράδεκτη και προφανώς καταδικάζω αυτό που συνέβη».

Το ανωτέρω περιστατικό αποτέλεσε μια καλή αφορμή για να μπορέσουν οι ερωτώμενοι να εκφράσουν τις σκέψεις τους για την συγκρότηση των Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ), καθώς και τις πιθανές εξίσου αποτελεσματικές, εναλλακτικές της ΟΠΠΙ επιλογές, που θα μπορούσαν να σκεφτούν, προκειμένου να εδραιωθεί η ασφάλεια στον χώρο των ελληνικών Πανεπιστημίων. Η πλειονότητα των ερωτώμενων, ήτοι 7 από τους 12, τάχθηκαν υπέρ της συγκρότησης της νέας αυτής αστυνομικής μονάδας, οι 4 ερωτώμενοι που προσλαμβάνουν αρνητικά τον θεσμό της Αστυνομίας τάχθηκαν κατά αυτής της μονάδας αστυνόμευσης και 1 ερωτώμενος, ο οποίος προσλαμβάνει θετικά την Αστυνομία, θεωρεί περιττή τη δημιουργία Πανεπιστημιακής Αστυνομίας, καθώς όπως υποστηρίζει θα έπρεπε τα Πανεπιστήμια να εποπτεύονται από την κανονική Αστυνομία : *«το Πανεπιστήμιο ... για εμένα θα πρέπει να αστυνομεύεται κανονικά όπως αστυνομεύεται και όλη η υπόλοιπη επικράτεια. Τώρα αυτό το πράγμα με την άοπλη έστω και ειδικά εκπαιδευμένη Αστυνομία δεν θεωρώ ότι λειτουργεί. Ειδικά όταν έχουμε να κάνουμε με μεγάλη εγκληματικότητα γιατί αυτό είναι το πρόβλημα στα Πανεπιστήμια. Οι φοιτητές κατά βάση φοβούνται είτε τους εμπόρους ναρκωτικών που βρίσκονται (ειδικά τις νυκτερινές ώρες) στους χώρους μέσα ή πέριξ του Πανεπιστημίου, διάφορα περιθωριακά στοιχεία που κατά καιρούς έχουν παρενοχλήσει φοιτητρίες και ανάλογες ομάδες που κατά καιρούς καπηλεύονται το χώρο του Πανεπιστημίου και που μπορεί να μην είναι ένοπλοι, όπως ο έμπορος ναρκωτικών που μπορεί να κουβαλάει πάνω του ένα μαχαίρι ή ένα πιστόλι, αλλά και αυτοί έχουν τον δικό τους «οπλισμό». Ένα καδρόνι ας πούμε που μπορεί να κρατάει ένας σωματώδης τύπος αρκεί για να αφοπλίσει ακόμα και τον ειδικά εκπαιδευμένο Αστυνομικό που δε φέρει όπλο. Συνοψίζοντας, λοιπόν, εγώ λέω ναι δεν υπάρχει κάποιο πρόβλημα να βρεθεί Αστυνομία στο Πανεπιστήμιο αρκεί να βρίσκεται με τους όρους που το κάνει και στην υπόλοιπη επικράτεια».*

Η πλειονότητα των ερωτώμενων που ανταποκρίθηκε θετικά στην συγκρότηση των Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) αποτελείται από τους ερωτώμενους που έχουν μια θετική ή μετριοπαθή στάση έναντι του θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας και αναγνωρίζουν στο σύνολό τους την κατάσταση ανομίας και το κλίμα ανασφάλειας που επικρατεί στα ελληνικά Πανεπιστήμια και ως εκ τούτου θεωρούν αναγκαία την παρουσία σ' αυτά αστυνομικών μονάδων, ενώ αξιολογούν

θετικά το γεγονός ότι οι μονάδες αυτές θα είναι κατάλληλα εκπαιδευμένες και άοπλες πράγμα που αρμόζει, όπως λένε, καλύτερα στο χώρο των ΑΕΙ ιδίως, όπως επισημαίνει με φόβο μια «μετριοπαθής» ερωτώμενη, αν λάβουμε υπόψιν μας ότι μπορεί να εκδηλωθούν συγκρούσεις μεταξύ φοιτητών και Αστυνομίας. «Θεωρώ ότι είναι καλό να υπάρχει Αστυνομία στο χώρο του Πανεπιστημίου για να διασφαλίζεται η ακαδημαϊκή τάξη και ο έλεγχος και να αποτρέπονται περιστατικά όπως αυτό που αναφέρθηκε το οποίο είναι απαράδεκτο. Θα πρέπει, ωστόσο, να αποφεύγονται ακραία περιστατικά. Φοβάμαι, δηλαδή, ενδεχόμενες διαμάχες που μπορεί να ξεσπάσουν μεταξύ φοιτητών και Αστυνομικών. Σε κάθε περίπτωση θα προτιμούσα η Πανεπιστημιακή Αστυνομία να είναι άοπλη»

«το Πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος ελεύθερος που μπορεί να εισαχθεί όποιος θέλει και δε φυλάσσεται με αποτέλεσμα να διαπιστώνουμε συνεχώς αντίστοιχα περιστατικά βίας τα οποία είναι απαράδεκτα καλό είναι να υπάρχει κάποιο σώμα αρμόδιο να ελέγχει το χώρο. Σε καμία περίπτωση δε λέω ότι το σώμα αυτό θα μπορεί να φέρει όπλα αλλά να ελέγχει απλά το χώρο και η παρουσία του να είναι αποτρεπτική για όποιον θέλει να εκδηλώσει παράνομη δράση. Να υπάρχει ένας φόβος δηλαδή». («θετικός» ερωτώμενος)

«Δεν ξέρω ποια είναι η κατάσταση στα υπόλοιπα ελληνικά Πανεπιστήμια αλλά τουλάχιστον για το ΑΠΘ μπορώ να πω ότι η κατάσταση είναι πάρα πολύ επικίνδυνη ...Δεν είμαι ο μόνος που γνωστοί και φίλοι μου έχουν πέσει θύματα επιθέσεων εντός του ΑΠΘ από κλοπή μέχρι κάποιου είδους παρενόχληση. Οπότε σίγουρα χρειάζεται να υπάρχει μια μορφή Αστυνομίας ...είναι πολύ δύσκολο να θεσπιστεί ένα σώμα που θα διασφαλίζει αφενός την ανάγκη ενός φοιτητή να απολαμβάνει την ελευθερία του εντός του Πανεπιστημίου και αφετέρου να επιτευχθεί η ασφάλεια τόσο των φοιτητών όσο και όλων όσων κινούνται στο χώρο του Πανεπιστημίου. Στο Πανεπιστήμιο μπαίνει αρκετός κόσμος γενικά από καθηγητές μέχρι φωτογράφους οπότε θα πρέπει να είναι ένας ασφαλής χώρος. Επίσης, το Πανεπιστήμιο είναι και ένας χώρος που συγκεντρώνει αρκετά νέα άτομα (οι περισσότεροι μπαίνουν αμέσως μετά το σχολείο στα 18 τους) γι' αυτό και είναι ένας ακόμα λόγος να είναι ένας χώρος ασφαλής». («μετριοπαθής» ερωτώμενος)

«Θεωρώ ότι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία που θα είναι μια ομάδα άοπλη και ειδικά εκπαιδευμένη είναι κάτι ιδανικό γιατί λέγοντας απλά ότι θα τοποθετήσουμε Αστυνομία στα Πανεπιστήμια σαφώς και επικρατεί μια τρομοκρατία και, επίσης, θεωρώ ότι δε

γίνεται να λειτουργεί έτσι μια κοινωνία με το ότι θα μας τρομοκρατεί κάποιος και θα υπάρχουν διαρκώς Αστυνομικοί για να μας επιτηρούν μη γίνει το οτιδήποτε γιατί είμαστε αυτόνομοι άνθρωποι και θα πρέπει να ζούμε χωρίς το φόβο της Αστυνομίας. Από την άλλη, το να έχεις σε οποιονδήποτε χώρο, όπως φυλάς το κατάστημά σου ή το σπίτι σου, κάποιον να το προσέχει είναι κάτι θεμιτό, πόσο μάλλον όταν σήμερα στην Ελλάδα τα Πανεπιστήμια έχουν μετατραπεί σε γιάφκες. Γιατί αυτή τη στιγμή το Πανεπιστήμιο δεν είναι ένας ασφαλής χώρος που πηγαίνει ο φοιτητής να σπουδάσει και του λες ότι θα του βάλεις Αστυνομία, είναι ένας χώρος που πάρα πολλοί φοιτητές φοβούνται να μουν για να σπουδάσουν και γι' αυτό τους λες ότι θα τους βάλεις Αστυνομία». («θετική» ερωτώμενη)

«Θα έπρεπε πιστεύω να υπάρχει ένα τμήμα Αστυνομίας στα Πανεπιστήμια αρκεί να είναι άοπλο, να μην ασκεί βία να έχει μόνο κατασταλτική δράση και η παρουσία του να μην αποτελεί φόβο για τους φοιτητές αλλά να είναι υπεύθυνο για την αντιμετώπιση τέτοιων περιστατικών δηλαδή για την καταστολή της βίας που μπορεί να ασκηθεί σε βάρος οποιουδήποτε. Θα μου πεις πώς μπορείς να απαντήσεις στη βία χωρίς βία; Δεν ξέρω είναι κάτι πολύ δύσκολο αλλά θα πρέπει κάπως να βρεθεί μια λύση. Τώρα αυτό αν σημαίνει ότι και πέρα από την Πανεπιστημιακή Αστυνομία θα έχουν και άλλες ομάδες της Αστυνομίας δικαιοδοσία ή πρόσβαση στο Πανεπιστήμιο αν διαπιστωθούν εγκλήματα θα πρέπει να γίνεται κι αυτό» («θετικός» ερωτώμενος)

Εντύπωση προκαλεί ότι ενώ μια «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη θεωρεί προτιμότερη την τοποθέτηση άοπλων ειδικών φρουρών στο χώρο των Πανεπιστημίων, ώστε να μην υπερβαίνει η δράση τους τα όρια της αρχής της αναλογικότητας, εντούτοις, είναι, όπως αναφέρει, τέτοια η κατάσταση της εγκληματικότητας στα ελληνικά Πανεπιστήμια που ανησυχεί για τη σωματική ακεραιότητα των φρουρών που θα στελεχώσουν τις Ομάδες Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) και προτείνει να είναι εφοδιασμένοι με τον καλύτερο δυνατόν εξοπλισμό : «Είναι θετικό ότι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία που απ' ότι λένε πρόκειται να τοποθετηθεί φέτος το καλοκαίρι στα Πανεπιστήμια θα είναι άοπλη αλλά εγώ πιστεύω ότι οι Αστυνομικοί αυτοί θα πρέπει να έχουν κάποιου είδους εξοπλισμό εναλλακτικό του όπλου γιατί είναι πολύ πιθανόν να κινδυνέψουν αν σκεφτούμε όλα αυτά που ακούμε ότι γίνονται στα Πανεπιστήμια».

Από την άλλη, οι 4 ερωτώμενοι, οι οποίοι έχουν σχηματίσει μια αρνητική εικόνα της Αστυνομίας, αντιτίθενται και στην συγκρότηση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας, καθώς, όπως λένε, η μόνιμη παρουσία αστυνομικών στο χώρο του Πανεπιστημίου είναι περιττή, εφόσον η κανονική Αστυνομία μπορεί σε περίπτωση διάπραξης εγκλημάτων να κληθεί από τον Πρύτανη και να επέμβει για την καταστολή τους. Οι δύο από τους ερωτώμενους, βέβαια, τονίζουν ότι έχουν σπουδάσει σε περιφερειακά Πανεπιστήμια στα οποία δεν εκδηλώθηκαν ποτέ έντονα σκηνικά βίας οπότε το ζήτημα της φύλαξης εκεί δεν ετέθη ποτέ τόσο άμεσα. «εγώ ήμουν σε ένα περιφερειακό Πανεπιστήμιο εκείνο της Κομοτηνής γενικά θεωρώ ότι τα περιφερειακά Πανεπιστήμια είναι λίγο πιο «ήρεμα» σε σχέση με τα μεγάλα Πανεπιστήμια της χώρας οπότε δεν τίθεται τόσο έντονα το ζήτημα της γενικής φύλαξής τους. Δε συμβαίνουν δηλαδή αντίστοιχα περιστατικά όπως αυτό στο ΑΠΘ το οποίο φυσικά καταδικάζω. Όσον αφορά το θέμα της Αστυνομίας και το κατά πόσο θα πρέπει να επεμβαίνει στα Πανεπιστήμια θεωρώ ότι αυτό θα πρέπει φυσικά να γίνεται όταν γίνονται αξιόποινες πράξεις κι όταν προκύψει κάποιο ποινικό θέμα. Ως προς τη μόνιμη παρουσία της Αστυνομίας μέσα στο χώρο του Πανεπιστημίου εγώ πιστεύω ότι δε θα πρέπει να υπάρχει». Η άλλη ερωτώμενη αναφέρει ότι : «Θα ήθελα προσωπικά επειδή δεν έχει τύχει να νοιώσω ανασφάλεια εντός του Πανεπιστημιακού κάμπους, θα προτιμούσα να μην έχω εκεί κάποιον να με ελέγχει και να νοιώθω ότι μου στερεί την ελευθερία μου». Ενώ καταδικάζει τα περιστατικά βίας, ωστόσο, θεωρεί ότι δεν πρέπει να υπάρχει άμεση επέμβαση από παριστάμενους Αστυνομικούς αλλά θα πρέπει να επεμβαίνουν όσοι είναι παρατηρητές και να προηγείται κλήση της Αστυνομίας και να αναμένεται η άφιξή της για την αντιμετώπιση κάθε περιστατικού. «Τώρα σχετικά με το περιστατικό του ξυλοδαρμού των φοιτητών ή του κρεμάσματος της ταμπέλας στο Πρύτανη το έχω ακούσει κι εγώ και μου έκανε εντύπωση είναι προφανώς απαράδεκτο και για εμένα. Απλά θεωρώ ότι δε χρειάζεται να επέλθει άμεση καταστολή σε τέτοια περιστατικά. Δεν είναι ανάγκη εκείνη την ώρα να υπάρχει Αστυνομία εντός του χώρου και να παρέμβει. Μπορούν εκείνη την ώρα να την καλέσουν και να επέμβει μόλις φτάσει. Επίσης και οι υπόλοιποι παριστάμενοι εντός του Πανεπιστημίου καλό είναι να λάβουν θέση και να επέμβουν σε τέτοια περιστατικά». Παραβλέπει φυσικά η ερωτώμενη ότι σε ένα Κράτος Δικαίου η πρόληψη και η καταστολή του εγκλήματος γίνεται από εντεταλμένο όργανο της εκτελεστικής εξουσίας και συγκεκριμένα από την Ελληνική Αστυνομία βάσει των ειδικών οργανικών νόμων που διέπουν τη δράση του εν λόγω σώματος.

Οι άλλες δύο «αρνητικές» ερωτώμενες, οι οποίες είναι και γενικά οι πιο έντονα αντίθετες με την λειτουργία της Αστυνομίας, θεωρούν άσκοπη την τοποθέτηση ειδικών φρουρών στα ελληνικά Πανεπιστήμια. Χαρακτηριστικά, ενώ η μία ερωτώμενη αναγνωρίζει τη βία που υπάρχει εντός των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, εντούτοις θεωρεί πως με την τοποθέτηση αστυνομικών στον συγκεκριμένο χώρο η βία πρόκειται να αυξηθεί αντί να καταπολεμηθεί : *«Θεωρώ ότι εφόσον η Αστυνομία μπορεί να παρέμβει είναι περιττό να υπάρχουν γενικά Αστυνομικοί στο χώρο του Πανεπιστημίου για να φυλάνε όλο το 24ωρο το χώρο του Πανεπιστημίου και όλους τους φοιτητές. Η βία πρέπει να εξαλειφθεί με κάποιον τρόπο και όχι με μια άλλη μορφή βίας η οποία θα βρίσκεται στο Πανεπιστήμιο θα απειλεί και θα αποθαρρύνει την άλλη μορφή βίας εντός του Πανεπιστημίου»*. Αμφισβητεί, μάλιστα, την αποτελεσματικότητα των άοπλων Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) απέναντι στην δράση επικίνδυνων κουκουλοφόρων που παραδέχεται ότι δρουν εντός των Πανεπιστημίων : *«Που θα κατέλγηε ένα συμβάν όπου άοπλοι Αστυνομικοί θα τα έβαζαν με κουκουλοφόρους οι οποίοι θα είχαν πχ παλούκια που θα μπορούσαν να σπάσουν ένα κεφάλι; Τι θα έκανε η Πανεπιστημιακή Αστυνομία σε τέτοια περίπτωση;»* Η άλλη «αρνητική» ερωτώμενη είναι ακόμη πιο κάθετη στην τοποθέτηση ειδικών φρουρών στα Πανεπιστήμια, καθώς θεωρεί ότι υπάρχει ο κίνδυνος μελλοντικά οι άοπλες αυτές μονάδες να αντικατασταθούν από ένοπλες πράγμα, βέβαια, που ποτέ δεν έχει διατυπωθεί από πλευράς Αστυνομίας ή κυβέρνησης. Παραδέχεται, ωστόσο, ότι έχουν γίνει περιστατικά βίας από εξωπανεπιστημιακούς και τοξικοεξαρτημένους μέσα στο πανεπιστημιακό campus, όμως, δεν επιθυμεί τη φύλαξη του Πανεπιστημίου από ειδική μονάδα της Αστυνομίας. *«Εγώ είμαι της άποψης ότι δεν μπορεί να υπάρχει ένα όργανο επιβολής της τάξης σε ένα χώρο ο οποίος πρεσβεύει την έννοια του ασύλου είτε αυτό είναι πνευματικό είτε πιο πρακτικό άσυλο... Ναι, έχουν συμβεί περιστατικά εισόδου στο Πανεπιστήμιο ατόμων που δεν είναι φοιτητές και είναι πιθανόν άτομα τοξικοεξαρτημένα και να υπάρξουν εντάσεις που μπορεί να επηρεάσουν και τον περίγυρο...εγώ θεωρώ ότι με ένα τέτοιο πρώτο βήμα της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας δεν ξέρεις ποτέ πότε θα φτάσει στο σημείο να θεωρηθεί νορμάλ και η χρήση όπλων. Έχει ιδεολογικό πρόσημο το να μην επιλέξεις να ενισχύσεις την ήδη υπάρχουσα φύλαξη και να επιλέγεις να ιδρύσεις ένα νέο σώμα που απαιτεί μια τεράστια οικονομική πίστωση την ίδια στιγμή που το Πανεπιστήμιο πλήττεται ανεπανόρθωτα από υποχρηματοδότηση»*. Είναι ενδιαφέρον μάλιστα ότι θεωρεί ως σοβαρά αδικήματα μόνο τις επιθέσεις κατά της ζωής παραβλέποντας άλλα αδικήματα που ενδεχομένως τελούνται στο χώρο του Πανεπιστημίου και απαιτούν

κατασταλτικές από πλευράς εκτελεστικής εξουσίας ενέργειες. Όπως αναφέρει : «για εμένα μορφή ουσιαστικής βίας θεωρώ το κομμάτι της έμπρακτης βίας εναντίον του σώματος ενός ανθρώπου ή το να προκαλέσεις μια ανεπανόρθωτη ζημιά σε μια δημόσια περιουσία. Ούτε το κομμάτι της αφισοκόλλησης με ενοχλεί, ούτε το βάψιμο των τοίχων. Είναι πράγματα τα οποία διορθώνονται... κάποιες φορές οι φθορές μπορεί να γίνονται μεμονωμένα από άτομα τα οποία δε στέκουν καλά ψυχολογικά και αυτό να χρεώνεται συνολικά στη δράση μιας παράταξης η οποία έχει στοχοποιηθεί. Κι αυτό είναι λάθος. Και άποψή μου είναι ότι ακόμη κι αν εισαχθεί ένας θεσμός αποκλειστικά καταστολής στο οποίο επίσης δεν είμαι υπέρ δε θα αργήσει να λάβει κι άλλες μορφές ελέγχου μέσα στα πλαίσια του Πανεπιστημίου».

Καλώντας τους ερωτώμενους να σκεφτούν εναλλακτικούς τρόπους προστασίας και φύλαξης των ΑΕΙ αντί για την τοποθέτηση ειδικά εκπαιδευμένων και άοπλων Αστυνομικών, η πλειονότητα κατέληξε ότι η συγκρότηση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας είναι η μόνη αποτελεσματική λύση. Ένας «αρνητικός» και ένας «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία τύποι πρότειναν την φύλαξη των Πανεπιστημίων από ιδιωτικές εταιρείες security, τον αυτοματοποιημένο τρόπο εισόδου-εξόδου και την τοποθέτηση καμερών. Εντύπωση προκαλούν οι προτάσεις για την φύλαξη των ΑΕΙ που διατυπώθηκαν από μία «αρνητική» και μία «μετριοπαθή» ερωτώμενη. Συγκεκριμένα, η «αρνητική» ερωτώμενη έθιξε το ζήτημα της καταδίκες των περιστατικών βίας από όλους τους παρόντες στα περιστατικά προτρέποντας κατά κάποιον τρόπο την ακαδημαϊκή κοινότητα στην αυτοδικία η οποία φυσικά δεν μπορεί να γίνει ανεκτή υπό το πρίσμα των νόμων της δημοκρατικής Πολιτείας μας. Όπως αναφέρει : «...εγώ ρίχνω μεγάλο βάρος στην ατομική ευθύνη όλων με την έννοια ότι δε θα έπρεπε να είναι απλά παρατηρητές των συμβάντων. Δηλαδή είτε κάποιος είναι πολιτικοποιημένος είτε όχι από την στιγμή που ανήκει σε μια κοινότητα του Πανεπιστημίου και πόσο μάλλον την υποομάδα των φοιτητών ή την υποομάδα των καθηγητών θα πρέπει να λάβει δράση...δε θα πρέπει να περιμένεις ούτε την Αστυνομία να επέμβει ούτε και θα πρέπει το κάθε θύμα να είναι μόνο του. Εφόσον είμαστε παρόντες οι φοιτητές θα πρέπει να προστατεύουν τους φοιτητές και οι καθηγητές αντίστοιχα. Εφόσον δημιουργούνται υποομάδες εντός του Πανεπιστημίου ο ένας θα πρέπει να προστατεύει τον άλλον και να μην μένουμε στο ρόλο του παρατηρητή. Θεωρώ ότι αν ήταν πιο αυξημένο το αίσθημα του ότι βρισκόμαστε στον πανεπιστημιακό χώρο για έναν ορισμένο σκοπό ο ένας θα προστάτευε τον άλλον. Ιδανικά δηλαδή ρίχνω το βάρος στην

ατομική ευθύνη και δε θεωρώ ότι χρειάζεται να αναμένουμε μια ανώτερη δύναμη να μας βάλει στη θέση μας. Μερίδιο ευθύνης έχουν όλοι σε αυτό και οι φοιτητές ακόμη». Η «μετριοπαθής» ερωτώμενη θεωρεί απαραίτητη την συγκρότηση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας και εναλλακτικά προτείνει την συγκρότηση ομάδων φύλαξης από τους ίδιους τους φοιτητές εθελοντικά ή επί πληρωμή. «Θεωρώ ότι θα μπορούσε το ίδιο το Πανεπιστήμιο, με δικά του κονδύλια, να δημιουργήσει μια δική του ομάδα από φοιτητές, οι οποίοι θα αναλαμβάνουν με βάρδιες να προστατεύουν το Πανεπιστήμιο και να ενημερώνουν φυσικά την Αστυνομία όποτε χρειαστεί η επέμβασή της γιατί οι φοιτητές δεν είναι φυσικά ούτε ειδικά εκπαιδευμένοι ούτε ένοπλοι. Θα είναι οι φοιτητές του Πανεπιστημίου παρόντες εκεί για να επιτηρούν όσοι το θέλουν είτε εθελοντικά είτε επί πληρωμή και όταν χρειαστεί θα ενημερώνεται η Αστυνομία». Μια τέτοια επιλογή φυσικά κρίνεται άστοχη αν συνυπολογίσουμε την αυξημένη παραβατικότητα εντός των Πανεπιστημίων και το γεγονός ότι οι φοιτητές βρίσκονται στα ΑΕΙ για άλλους λόγους και όχι φυσικά για να κάνουν περιπολίες ή να φυλάνε το Πανεπιστήμιο από τραμπούκους ή τοξικομανείς. Μια απολύτως «αρνητική» με τον θεσμό της Αστυνομίας και συνεπακόλουθα της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας ερωτώμενη ανάγει το θέμα της καταπολέμησης της βίας στα Πανεπιστήμια σε θέμα παιδείας θίγοντας ένα ζήτημα ορθό, ωστόσο στην πράξη για την καταπολέμηση του κλίματος βίας και ανομίας που έχει δημιουργηθεί απαιτούνται πιο άμεσες και αποτελεσματικές επεμβάσεις από τους αρμόδιους φορείς. : «Τα φαινόμενα βίας δεν τροφοδοτούνται μόνο από άτομα τα οποία βρίσκονται έξω από τα Πανεπιστήμια. Τροφοδοτούνται κι από τα άτομα που βρίσκονται μέσα στα Πανεπιστήμια. Καταλαβαίνω ότι δημιουργούνται εντάσεις και υπάρχουν και δείγματα βίας από τον πολιτικό χώρο ή από ανάγκη έκφρασης της κάθε ατομικότητας. Για να καταπολεμηθούν στην ουσία τους αυτά τα ζητήματα πρώτον χρειάζεται παιδεία. Δε γίνεται, δηλαδή, όλα αυτά τα χρόνια που είμαστε στο Πανεπιστήμιο κι ενώ έχουμε δει περιστατικά βίας να μην έχουν γίνει οργανωμένες από το ίδιο το Πανεπιστήμιο δράσεις, ημερίδες, εκπαιδευτικά σεμινάρια που να προωθούν ένα κλίμα ασφάλειας του πώς μπορούμε να κινηθούμε εμείς οι ίδιοι ως φοιτητές απέναντι σε τέτοια φαινόμενα».

1.5. Νέοι και καταλήψεις στα ελληνικά Πανεπιστήμια

Πρωινές ώρες της 31 Δεκεμβρίου 2021 επιχειρήθηκε μετά από εντολή του Πρύτανη και παρουσία δικαστικού λειτουργού επιχείρηση της Ελληνικής Αστυνομίας για την εκκένωση μιας κατάληψης με το όνομα «Στέκι στο Βιολογικό» στο Βιολογικό Τμήμα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, η οποία είχε ξεκινήσει πριν

από περίπου τρεις δεκαετίες. Η εκκένωση αυτή πραγματοποιήθηκε, γιατί πρόθεση της Πρυτανείας είναι να αξιοποιηθεί ο χώρος για την δημιουργία μιας βιβλιοθήκης, που θα εξυπηρετεί χιλιάδες φοιτητές, καθηγητές και ερευνητές. Μάλιστα, σύμφωνα με τον Πρύτανη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης το έργο δημιουργίας της ενοποιημένης βιβλιοθήκης για τις Σχολές Θετικών Επιστημών συνολικού προϋπολογισμού 1.320.600 ευρώ υλοποιείται σε εφαρμογή αποφάσεων της Συγκλήτου του Ιδρύματος μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) του ΑΠΘ και εντάσσεται στη «Λειτουργική ενοποίηση Βιβλιοθηκών ΑΠΘ», στον Άξονα Προτεραιότητας «Επένδυση στην εκπαίδευση, την απόκτηση δεξιοτήτων και τη διά βίου μάθηση» του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Κεντρική Μακεδονία», ενώ συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ).⁷⁸ Κατά την εκκένωση της κατάληψης αποκαλύφθηκαν εικόνες φθορών και καταστροφών στον ισόγειο χώρο του Βιολογικού Τμήματος, ενώ εντοπίστηκαν και συλλέχθηκαν από τους Αστυνομικούς κρίση, κοντάρια αλλά και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια, τέσσερα πανό, μία αυτοσχέδια βαριοπούλα, μία μεταλλική ράβδος, μία σακούλα, που περιείχε τέσσερα πετρώματα και χρηματικό ποσό, τα οποία φυσικά δεν έχουν θέση στο περιβάλλον ενός ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος.⁷⁹ Μετά την εκκένωση της κατάληψης ο Πρύτανης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης δήλωσε πως δέχτηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι κόλλησαν σε σημεία του κέντρου της πόλης κηδεόχαρτα με την φωτογραφία του και υβριστικά μηνύματα. Το γεγονός καταδίκασε ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος σε δηλώσεις του ανέφερε πως : «Το γεγονός αυτό οδήγησε τους γνωστούς τραμπούκους να απειλούν τη ζωή του πρύτανη του ΑΠΘ Νίκου Παπαϊωάννου και να φαντασιώνονται ότι θα συνεχίσουν το έργο τους, όπως είχαν συνηθίσει. Είναι μακριά νυχτωμένοι. Η Ελλάδα αλλάζει και στα ελληνικά πανεπιστήμια η νομιμότητα και η ακαδημαϊκή τάξη είναι πια αδιαπραγμάτευτες. Όποιος δεν το αποδεχτεί και συνεχίζει να μηρυκάζει αθλιότητες, θα αντιμετωπίσει τις συνέπειες του νόμου. Φυσικά η καταδίκη τέτοιων φασιστικών συμπεριφορών είναι

⁷⁸ Βλ. Ανώνυμο, 01/01/2022, Πρύτανης ΑΠΘ: Η λήξη της 34 ετών κατάληψης σηματοδοτεί το τέλος του φόβου και της ντροπής, Διαθέσιμο στο : [Πρύτανης ΑΠΘ: Η λήξη της 34 ετών κατάληψης σηματοδοτεί το τέλος του φόβου και της ντροπής \(protothema.gr\)](https://protothema.gr/πρύτανης-απθ-η-λήξη-της-34-ετών-κατάληψης-σηματοδοτεί-το-τέλος-του-φόβου-και-της-ντροπής/)

⁷⁹ Βλ. Ανώνυμο, 05/01/2022, Βίντεο ντοκουμέντο από την επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ. στην κατάληψη στο Βιολογικό, Διαθέσιμο στο : [Βίντεο ντοκουμέντο από την επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ. στην κατάληψη στο Βιολογικό \(vorlia.gr\)](https://vorlia.gr/βίντεο-ντοκουμέντο-από-την-επιχείρηση-της-ελ-ας-στην-κατάληψη-στο-βιολογικό/)

αυτονόητη και θα πρέπει όλα τα πολιτικά κόμματα να πάψουν να κρύβονται και να πάρουν καθαρή θέση».⁸⁰

Με αφορμή το ανωτέρω περιστατικό δείξαμε στους συμμετέχοντες στην έρευνα φωτογραφίες από το συγκεκριμένο «Στέκι στο Βιολογικό» έτσι όπως δημοσιεύτηκαν σε ελληνικές εφημερίδες όπως και τα κηδεύχάρτα που αναρτήθηκαν εναντίον του Πρύτανη στη Θεσσαλονίκη και τους καλέσαμε να εκφράσουν τις απόψεις τους για τις εικόνες αυτές και γενικότερα για το ζήτημα των καταλήψεων στα ελληνικά Πανεπιστήμια. Η πλειονότητα των ερωτώμενων καταδίκασε το συγκεκριμένο περιστατικό και υποστήριξαν ότι θεωρούν τις καταλήψεις παράνομες και ότι σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε να εκκενώνονται, καθώς δεν συνάδουν με τον χώρο των Πανεπιστημίων, που θεωρείται χώρος γνώσης και καλλιέργειας του πνεύματος, και, παράλληλα, προκαλούνται φθορές που καλούνται να καλύψουν οι Έλληνες φορολογούμενοι. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ένας «θετικός» ερωτώμενος : *«Δεν παύει η κατάληψη δημοσίου κτιρίου να είναι ένα ποινικό αδίκημα. Από την άλλη, δεν παύει να είναι και μια μορφή πολιτικής κινητοποίησης όταν χρειάζεται να γίνει ένα τόσο κατασταλτικό μέτρο διαμαρτυρίας. Τώρα στο συγκεκριμένο επεισόδιο επειδή είχαμε να κάνουμε με μια κατάληψη πολλών ετών η οποία τουλάχιστον απ' όσα διέρρευσαν στον Τύπο ήταν μια κατάληψη να το πω έτσι «αχούρι», είχαν καταλάβει για πολλά χρόνια μια συγκεκριμένη αίθουσα η οποία όντως μπορεί να χρησιμοποιηθεί για μια άλλη λειτουργία του Πανεπιστημίου ειδικά σήμερα που η οικονομική κατάσταση στα Πανεπιστήμια είναι τόσο κακή που πραγματικά δεν περισσεύει τίποτα. Ακόμη και τον τελευταίο πόρο θα πρέπει να τον αξιοποιούμε. Τα υπόλοιπα επεισόδια που ακολούθησαν την εκκένωση δεν μπορώ καν να τα σχολιάσω. Είναι κατάπτυστο και μου δημιουργείται η χειρότερη εντύπωση όταν βλέπω να στοχοποιείται ένας άνθρωπος ο οποίος έκανε απλά τη δουλειά του. Τί έκανε; Τη νομιμότητα ήρθε να επιβάλει η οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έθιγε και κανέναν. Αντίθετα καλό στο Πανεπιστήμιό του έκανε με αυτόν τον τρόπο».*

Δύο «μετριοπαθείς» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενοι καταδίκασαν μεν το περιστατικό αλλά θεωρούν ότι σε κάθε περίπτωση εκδήλωσης μιας κατάληψης θα πρέπει πριν την εκκένωση να εξετάζονται τα αιτήματά της. Όπως αναφέρει ο ένας ερωτώμενος : *«Το να επέμβει σε τέτοιου είδους περιστατικά η Αστυνομία φαντάζομαι ότι*

⁸⁰ Βλ. Ανώνυμο, 08.01.2022, Αντιδράσεις για τις απειλές κατά του Πρύτανη του ΑΠΘ, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Αντιδράσεις για τις απειλές κατά του Πρύτανη του ΑΠΘ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1547447/antidrasεις-gia-tis-apειλές-katά-tou-Πρύτανη-tou-ΑΠΘ/)

είναι απαραίτητο απλά μετά προκύπτει το θέμα σε ποιο βαθμό θα επέμβει. Εγώ δεν έχω συμμετάσχει ποτέ σε κάποια κατάληψη οπότε δεν μπορώ να ξέρω τι συμβαίνει σε μια κατάληψη. Απλώς έχω ακούσει περιστατικά όπου η επέμβαση της Αστυνομίας μπορεί να μην ήταν η πρόβλεψη βάσει του νόμου... Φυσικά η εκκένωση μιας κατάληψης μπορεί να είναι και απαραίτητη καθώς είναι γνωστό ότι σε μια κατάληψη προκαλούνται πάρα πολλά προβλήματα ιδίως σε τελειόφοιτους φοιτητές που θέλουν να πάρουν πτυχίο και δεν μπορούν λόγω της κατάληψης. Ίσως θα πρέπει με κάποιον τρόπο να εξετάζονται τα αιτήματα από τον Πρύτανη γιατί μπορεί κάποια απ' αυτά να μην είναι εντελώς παράνομα και ίσως θα έπρεπε κι αυτός να τα εξετάσει. Χρειάζεται, δηλαδή, σε κάθε περίπτωση να εξετάζουμε το γιατί έχει γίνει μια κατάληψη, το τί γίνεται μέσα στην κατάληψη γιατί η κάθε περίπτωση είναι μοναδική. Πρέπει, δηλαδή, σε κάθε περίπτωση να βλέπουμε ποιο είναι το αίτημα, για ποιο λόγο δηλαδή κάποιος μπορεί να κάνει κατάληψη, να βλέπουμε το τι γίνεται μέσα στην κατάληψη και εφόσον πούμε πρέπει αυτή να διαλυθεί το σώμα που θα επέμβει είναι φυσικά η Αστυνομία και η τελευταία πρέπει να το κάνει με το σωστό τρόπο». Σύμφωνα με την άλλη «μετριοπαθή» ερωτώμενη οι καταλήψεις θα πρέπει να διακρίνονται σε ακραίες και παράνομες τις οποίες θα πρέπει να καταστέλλει άμεσα η Αστυνομία και σε άλλες που γίνονται από τους φοιτητές ως αντίδραση σε ελλείψεις της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και των οποίων τα αιτήματα πρέπει να εξετάζονται από τον εκάστοτε Πρύτανη : «δε θεωρώ ότι κακώς παρεμβαίνει σε τέτοιες ακραίες καταστάσεις η Αστυνομία... Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί να υπάρχει ένα τέτοιο στέκι σε έναν πανεπιστημιακό χώρο, είναι κάτι το ανεπίτρεπτο. Στα Πανεπιστήμια οι άνθρωποι πηγαίνουν για άλλο λόγο. Δεν πηγαίνουν για να «αράζουν» να το πω έτσι και να δημιουργήσουν ένα στέκι. Δε θεωρώ ότι τέτοια μέρη θα πρέπει να γίνονται στέκια οπότε σε αντίστοιχες περιπτώσεις θα πρέπει η Αστυνομία να επεμβαίνει και να τις καταστείλει. Γενικά, βέβαια, για τις καταλήψεις και την επέμβαση της Αστυνομίας θεωρώ ότι θα πρέπει να κάνουμε μια διάκριση. Τη συγκεκριμένη, για παράδειγμα, κατάληψη και για τους λόγους που έγινε καλώς η Αστυνομία ανέλαβε την εκκένωσή της αλλά αν πρόκειται για μια κατάληψη από τους φοιτητές που ζητάνε από τη Σχολή κάποια στοιχειώδη πράγματα τα οποία στερούνται τότε δεν είναι απαραίτητο η Αστυνομία να επέμβει άμεσα και να καταστείλει με βία την κατάληψη αυτή. Πρέπει, δηλαδή, για εμένα να εξετάζεται πρώτα το αίτημα και ο σκοπός μιας κατάληψης. Τώρα σε ό,τι αφορά τις απειλές σε βάρος του Πρύτανη είναι θεωρώ απαράδεκτες και τις καταδικάζω». Είναι ενδιαφέρον ότι απουσιάζει από τον τρόπο σκέψης των ερωτώμενων η αντίληψη της διαπραγμάτευσης με τα αρμόδια πανεπιστημιακά όργανα των προβλημάτων που αφορούν ενδεχόμενα

προβλήματα των φοιτητών και η ανεύρεση συναίνεσης, αλλά και το κυριότερο η πλήρης άγνοια λειτουργίας των ενδοπανεπιστημιακών θεσμών, δεδομένου ότι οι φοιτητές μπορούν να θέσουν τα αιτήματά τους στις Γενικές Συνελεύσεις των Τμημάτων τους, αλλά και στη Σύγκλητο προκειμένου να συζητηθούν και να ληφθούν συλλογικές αποφάσεις σχετικά με τα αιτήματά τους. Για τους ερωτώμενους μόνον η βίαιη συμπεριφορά για την ικανοποίηση των αιτημάτων τους όπως είναι η κατάληψη είναι ο μόνος τρόπος ικανοποίησης των αιτημάτων τους! Γίνεται εδώ εμφανής η έλλειψη γνώσης των δημοκρατικών διαδικασιών τόσο σε πανεπιστημιακό επίπεδο όσο και σε πολιτικό μακροεπίπεδο.

Μία από τους ερωτώμενους, η οποία γενικά προσλαμβάνει αρνητικά τον θεσμό της Αστυνομίας και δεν βλέπει αρνητικό το να υπάρχουν χώροι ελευθερίας (στέκια) μέσα στα Πανεπιστήμια, καταδικάζει έντονα το περιστατικό και θεωρεί απολύτως θεμιτό το να αξιοποιηθεί ο μέχρι πρότινος κατειλημμένος χώρος για τη δημιουργία μιας βιβλιοθήκης που θα λειτουργεί προς όφελος της πανεπιστημιακής κοινότητας. Όπως αναφέρει : *«Ενώ γενικά είμαι υπέρ του να υπάρχουν χώροι ελευθερίας στα Πανεπιστήμια στο συγκεκριμένο περιστατικό είμαι κάθετα αντίθετη. Εφόσον, δηλαδή, υπάρχει μια σκοπιμότητα ως προς την αξιοποίηση του χώρου, είπαν δηλαδή ότι θα δημιουργηθεί μια βιβλιοθήκη αυτό είναι κάτι απόλυτα επιθυμητό και σεβαστό και καλώς πρέπει να γίνει. Εννοείται θα πρέπει να εκκενωθεί η μακροχρόνια κατάληψη και η διάρκειά της είναι απαράδεκτη...Δε θα συμφωνούσα εάν γινόταν η εκκένωση μόνο και μόνο για να απομακρυνθούν βίαια οι αντιεξουσιαστές από έναν χώρο. Επίσης, θεωρώ απάνθρωπο, εξευτελιστικό ως και φασιστικό από την πλευρά των εξουσιαστών να προβούν σε αυτές τις πράξεις εναντίον του Πρύτανη με το κηδεύχαρτο, τις απειλές κλπ. Είναι κάτι που με βρίσκει εντελώς αντίθετη. Καλώς λοιπόν παρεμβαίνει η Αστυνομία σε αυτές τις περιπτώσεις».*

Μία άλλη ερωτώμενη, η οποία, επίσης, προσλαμβάνει αρνητικά την εικόνα της Αστυνομίας δεν συμφωνεί με τις καταλήψεις που μπορεί κατά καιρούς να γίνονται από οποιονδήποτε εντός των ΑΕΙ αλλά θεωρεί ότι υπάρχει μια σύνδεση μεταξύ των αποφάσεων για εκκένωση των καταλήψεων και της πρόθεσης της κυβέρνησης για μελλοντική μετατροπή των ΑΕΙ σε ιδιωτικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι : *«Εγώ που δεν είμαι αναρχική δε συμφωνώ με το να γίνονται τέτοιες καταλήψεις από τον οποιονδήποτε. Δε συμφωνώ όμως ούτε με το ότι η επέμβαση της Αστυνομίας διασφαλίζει την ακαδημαϊκή τάξη. Γενικά θεωρώ ότι οι*

καταλήψεις θα πρέπει με κάποιον τρόπο να φύγουν από το Πανεπιστήμιο γιατί εμποδίζουν τη μετατροπή του σε ιδιωτικό που είναι ο στόχος των νέων νομοσχεδίων που έρχονται... Το Σύνταγμά μας προς το παρόν ορίζει ότι τα Πανεπιστήμια είναι δημόσια και δεν έχουν δίδακτρα αλλά σε επόμενη αναθεώρηση αυτό πιστεύω ότι θα αλλάξει. Για να μπορέσει να γίνει μια σύνδεση του Πανεπιστημίου με τη χρηματοδότηση θα πρέπει αυτό να χρηματοδοτηθεί από την αγορά και αυτό μπορεί να γίνει άμα το Πανεπιστήμιο γίνει ιδιωτικό όχι απαραίτητα με πολλά δίδακτρα αλλά με τρόπο που να μπορούν κάποιες ιδιωτικές εταιρείες να συμμετέχουν κεφαλαιακά και αυτές όπως στο εξωτερικό που εταιρείες είναι μέτοχοι στα Πανεπιστήμια. Αυτό πρέπει να αλλάξει με αναθεώρηση του Συντάγματος. Οι ομάδες των καταλήψεων λοιπόν είναι αντίθετες με την αναθεώρηση του Συντάγματος γιατί αυτό θα επηρεάσει την πολιτική δράση τους. Γιατί πχ θα ανακοινωθούν ενιαία ψηφοδέλτια που περιορίζουν τα προνόμια των παρατάξεων πράγμα που δε συμβαίνει σε ξένα Πανεπιστήμια όπου δεν υπάρχει πολιτική δράση μέσα στο Πανεπιστήμιο γιατί αυτό είναι μια ελληνική παράδοση λόγω της ελληνικής ιστορίας μετά την Μεταπολίτευση οπότε και δόθηκε αυτό το προνόμιο επιρροής των φοιτητικών συλλόγων και προβλέφθηκε και το άσυλο. Σε όλες τις άλλες χώρες υπάρχει έλεγχος στο χώρο του Πανεπιστημίου ελέγχεται ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει. Στην Ελλάδα πολλές ομάδες εκμεταλλεύονταν το άσυλο για να προωθήσουν την πολιτική τους δράση ή για να έχουν καταφύγιο για τις παράνομες δραστηριότητές τους πχ για να κάνουν ένα πάρτυ ή για να φυλάζουν τα καδρόνια τους ή για να καταφύγουν εκεί για να μην τους πιάσει η Αστυνομία». Ενδιαφέρον παρουσιάζει ότι η συγκεκριμένη «αρνητική» ερωτώμενη θεωρεί τους κατελιμμένους χώρους τόπους κατά βάση ανέξοδης ψυχαγωγίας παρόλο που φαινομενικά υποστηρίζουν ότι παράγουν κάποια πολιτική δράση. Ειδικότερα αναφέρει ότι : «εγώ επειδή ως φοιτήτρια έχω περάσει αρκετό διάστημα σε καταλήψεις θεωρώ ότι είναι ένας χώρος πολύ δημοκρατικός και δημιουργικός. Υπάρχουν, δηλαδή, κτίρια που δεν αξιοποιούνται αλλιώς και μέσα από τις καταλήψεις λειτουργούν ως χώροι κοινωνικοποίησης που δεν χρειάζεται σαν φοιτητής να ξοδέψεις χρήματα όπως θα έκανες σε άλλους χώρους. Μπορείς να κάτσεις όλη μέρα πχ και να μην πληρώσεις και τίποτα. Είναι χώροι διασκέδασης και συγχρόνως ένας χώρος που παράγει ριζοσπαστική πολιτική δράση, δράση δηλαδή που θέλει να ανατρέψει τους υπάρχοντες θεσμούς αυτό θέλω να πω. Τώρα προσωπικά πιστεύω ότι επειδή οι θεσμοί υπάρχουν για να αλλάζουν όταν παρακμάζουν κάποια στιγμή πρέπει να αλλάζουν. Τώρα το αν η αλλαγή αυτή έρθει με τρόπο ομαλό ή βίαιο ιστορικά έχουν συμβεί και τα δύο. Οι αναρχικοί που είναι στις καταλήψεις είναι μάλλον αρκετά αφελείς για να νομίζουν ότι μπορούν να ανατρέψουν

κάτι μέσα από μια κατάληψη οπότε περισσότερο θεωρώ ότι απλά διασκεδάζουν με κάποιον τρόπο». Στην ερώτηση που της τέθηκε για το αν συνάδουν τα ευρήματα των εργαλείων (κράνη, κοντάρια κλπ) που βρέθηκαν στο χώρο της κατάληψης με τον χώρο ενός ΑΕΙ η ίδια απάντησε ότι : *«Τα θέλουν γιατί αυτά τα άτομα κάνοντας κατάληψη σε ένα κτίριο ουσιαστικά δηλώνουν ότι αρνούνται την έννοια της ατομικής ιδιοκτησίας και λένε ότι το κτίριο του Πανεπιστημίου ανήκει σε όλους όχι στο Κράτος-ιδιοκτήτη και άρα εγώ κάνω κατάληψη έχω τα όπλα μου για να επιτεθώ στο σύστημα και τους εκπροσώπους του. Τα όπλα τα θέλουν γιατί είναι ομάδες ριζοσπαστισμού, βίαιες ή δυνάμει βίαιες τέλος πάντων... έχουν ακραίες πεποιθήσεις αλλά εμένα προσωπικά δε με ενοχλεί αυτό»*. Παραδέχεται, τέλος, ότι υπάρχουν ομάδες αναρχικών που συμμετέχουν και σε καταλήψεις και είναι επικίνδυνες : *«όντως υπάρχουν ομάδες αναρχικών που είναι κάπως ψυχικά διαταραγμένοι και κάνουν κάποια ακραία πράγματα ή ίσως είναι υπό την επήρεια ναρκωτικών. Κάποιοι απ' αυτούς είναι όντως επικίνδυνοι και όταν έχουν στα χέρια τους όπλα αυτό δεν είναι καλό γιατί είναι επικίνδυνοι και για τους άλλους»*. Η συγκεκριμένη ερωτώμενη δείχνει πλήρη άγνοια του θέσης, του ρόλου και της λειτουργίας του πανεπιστημιακού θεσμού ως χώρου παραγωγής γνώσης, στοχασμού πάνω σε αυτήν, ενσωματωμένης στη διδασκαλία έρευνας κλπ. και όχι χώρου διεργασιών για την εφαρμογή ατομικών φαντασιώσεων για την ανατροπή του πολιτικού συστήματος από μεμονωμένες φοιτητικές ομάδες. Γενικά διαπιστώνεται μια άγνοια όχι μόνον του πανεπιστημίου ως της μοναδικής οργάνωσης όπου είναι επενδυμένα γνωσιακά αποθέματα, ερωτηματοθεσίες, θεωρίες, μέθοδοι κλπ., αλλά και έλλειψη της συνείδησης των όρων λειτουργίας του πολίτη σε μια δημοκρατική πολιτεία.⁸¹

Μία ακόμη από τις «αρνητικές» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενες διαφωνεί με την εκκένωση της κατάληψης, καθώς υποστηρίζει ότι δεν έχει ακουστεί ποτέ για τη συγκεκριμένη κατάληψη ότι προκάλεσε περιστατικά βίας, βίας σωματικής που είναι η μόνη μορφή βίας που η συγκεκριμένη ερωτώμενη θεωρεί σημαντική, ώστε να απαιτείται η παρέμβαση της Αστυνομίας για την καταστολή της. Όπως λέει : *«η μία μορφή βίας, αυτή των ατόμων που εμπλέκονταν στην κατάληψη, δεν αφορά άσκηση σωματικής βίας αλλά αφορούσε την αξιοποίηση με λάθος τρόπο της παρουσίας του Πανεπιστημίου. Η συγκεκριμένη κατάληψη πέρα από το ότι αποτελούσε ένα πολύ γνωστό στέκι δεν είχε ακουστεί ποτέ ότι προκάλεσε περιστατικά βίας στο χώρο»*. Επιπλέον, η

⁸¹ Βλ. Καστοριάδης Κ., 2019, Πεπραγμένα και Πρακτέα, εκδόσεις ύψιλον/βιβλία

ίδια ερωτώμενη αμφισβητεί την πρόθεση της Πρυτανείας για την δημιουργία βιβλιοθήκης με το επιχείρημα ότι ο χώρος είναι μικρός και δεν ενδείκνυται για κάτι τέτοιο, ενώ τα κονδύλια για το έργο αυτό έχουν ήδη εγκριθεί σύμφωνα με τον Πρύτανη. Όπως αναφέρει : *«Έχω πολλά να πω γι' αυτό το θέμα γιατί τυχαίνει να γνωρίζω και προσωπικά άτομα που ενεπλάκησαν στο ζήτημα. Αρχικά να σου πω ότι για την εκκένωση δεν γνώριζε ούτε ο ίδιο ο Πρόεδρος του τμήματος του Βιολογικού...αυτός ο Πρύτανης...έχει μια διαρκή ανάγκη να δημιουργεί εντυπώσεις... Υπάρχουν, απ' όσο ξέρω, όντως αντιδράσεις για τη δημιουργία αυτής της βιβλιοθήκης και από τους ίδιους τους διδάσκοντες του Βιολογικού γιατί ο χώρος εκείνος είναι υπερβολικά μικρός. Όλα αυτά μου ακούγονται πολύ προβοκατόρικά ότι θα γίνει μια τόσο ακριβή βιβλιοθήκη και γι' αυτό έκαναν αυτή την εκκένωση. Στέκομαι στο ότι κάτι τέτοιο η δημιουργία μιας τέτοιας βιβλιοθήκης δηλαδή, δεν πιστεύω ότι θα γίνει»*. Η ερωτώμενη επιβεβαιώνει την εικόνα των ερωτώμενων που αγνοούν όχι μόνον τον ρόλο του πανεπιστημιακού θεσμού, αλλά και του τρόπου λειτουργίας των πανεπιστημίων, των συλλογικών του οργάνων, με λίγα λόγια την ενδοπανεπιστημιακή δημοκρατική λειτουργία όπου οι αποφάσεις για θέματα που αφορούν την πανεπιστημιακή κοινότητα λαμβάνονται από τα συλλογικά όργανα του πανεπιστημίου και δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης ατόμων εκτός των δημοκρατικών διαδικασιών λήψης απόφασης των συλλογικών πανεπιστημιακών οργάνων.

1.6. Νέοι και έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω η δράση των αστυνομικών οργάνων διέπεται από την αρχή της νομιμότητας. Αυτό σημαίνει πως οι Αστυνομικοί, ως όργανα στα οποία ανατίθεται η άσκηση της εκτελεστικής εξουσίας, σε αντίθεση με τους πολίτες δεν μπορούν να προβαίνουν σε πράξεις που δεν ορίζονται από νόμους. Αυτός ο περιορισμός της εκτελεστικής εξουσίας από τον νόμο και η απαίτηση η διοικητική δράση να είναι *intra legem* και *secundum legem* είναι βασικά χαρακτηριστικά του δημοκρατικού Κράτους Δικαίου, ενός Κράτους, δηλαδή που κατά την άσκηση των εξουσιών του και κυρίως στις σχέσεις με τους πολίτες του περιορίζεται από κανόνες δικαίου.⁸² Το Κράτος Δικαίου δε συνιστά μια θεωρητική κατασκευή αλλά αποτελεί την έμπρακτη οργάνωση μιας δύναμης εξισορρόπησης αντικρουόμενων συμφερόντων που αφενός θέτει όρια στην κρατική αυθαιρεσία και, αφετέρου, επιβεβαιώνει τον σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα. Μπορούμε να πούμε ότι το Κράτος Δικαίου αποτελεί την

⁸² Βλ. Χρυσόγονος Κ., 2003, Σύνταγματικό Δίκαιο, σελ. 388

βάση της ίδιας της Δημοκρατίας. Αντίθετη στην έννοια του Κράτους Δικαίου είναι η έννοια του Αστυνομικού Κράτους. Στο Αστυνομικό Κράτος η κρατική σκοπιμότητα υπονομεύει την δράση των διοικητικών οργάνων, τα οποία μπορεί να παραβιάζουν ακόμη και τους νόμους για την εξυπηρέτηση κρατικών συμφερόντων που στην ουσία, όμως, αφορούν προσωπικά συμφέροντα. Κατά καιρούς και με αφορμή παρεμβάσεις της Αστυνομίας για την διασφάλιση και την αποκατάσταση της νομιμότητας σε διάφορους χώρους ακούμε από επικριτές ιδίως του θεσμού της Αστυνομίας, να κάνουν λόγο για την προσπάθεια δημιουργίας ενός «Αστυνομικού Κράτους». Φυσικά οι επικρίσεις αυτές αποδεικνύουν την άγνοια βασικών εννοιών του συνταγματικού δικαίου που αφορούν τη Δημοκρατία και το Κράτος Δικαίου. Προσπαθώντας να αποκρυπτογραφήσουμε αν οι ερωτώμενοι προσλαμβάνουν τον θεσμό και τις αρμοδιότητες της Αστυνομίας όπως προσδιορίζονται από το Σύνταγμα και την δημοκρατική συνταγματική θεωρία καλέσαμε τους ερωτώμενους να διατυπώσουν την ιδέα που έχουν για το τί συνιστά «αστυνομικό κράτος» και αν τυχόν συνδέεται η δράση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας με την εγκαθίδρυση ενός τέτοιου «Αστυνομικού Κράτους». Η πλειονότητα των ερωτώμενων, ήτοι 9 από τους 12, θεωρούν ότι η δράση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας δεν έχει καμία σχέση με την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους». Φαίνεται να αντιλαμβάνονται, δηλαδή, ορθά ότι η δράση της Αστυνομίας και συνεπακόλουθα της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας εμπίπτει στην υπό ευρεία έννοια άσκηση εκτελεστικής εξουσίας η οποία εκδηλώνεται σε ένα Κράτος Δικαίου και διέπεται από την αρχή της νομιμότητας. Όπως μάλιστα, αναφέρει και ένας «θετικός» ερωτώμενος : *«Το Αστυνομικό Κράτος είναι μια πολύ συγκεκριμένη έννοια στη βιβλιογραφία. Είναι στον αντίποδα αυτού που λέμε Κράτος Δικαίου. Είναι ένα Κράτος στο οποίο δεν έχει τον πρώτο λόγο ο Δικαστής ή το αρμόδιο διοικητικό όργανο αλλά η Αστυνομία επί παντός επιστητού. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κίνδυνος εγκαθίδρυσης ενός Αστυνομικού Κράτους με τη δημιουργία της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας»*. Και μία, όμως, «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη, η οποία μπορεί να μην έχει τόσο ξεκάθαρη την ιδέα του «αστυνομικού κράτους» στο μυαλό της, εντούτοις αντιλαμβάνεται ότι αυτή πολύ απέχει από τις επιδιώξεις της εγκαθίδρυσης της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Όπως αναφέρει : *«Το Αστυνομικό Κράτος για εμένα αντιστοιχεί στην ύπαρξη μιας Αστυνομίας η οποία θα ελέγχει και θα προστατεύει τους πολίτες. Δε θεωρώ, όμως, ότι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία θα ελέγχει αλλά περισσότερο θα διασφαλίζει την τάξη στον χώρο των Πανεπιστημίων»*.

Από την άλλη, τρεις από τους τέσσερις συνολικά ερωτώμενους που προσλαμβάνουν αρνητικά τον θεσμό της Αστυνομίας θεωρούν ότι με την εγκατάσταση φρουρών στα ελληνικά Πανεπιστήμια εγκυμονείται ο κίνδυνος εγκαθίδρυσης ενός «αστυνομικού κράτους». Θεωρούν ότι η εικόνα Αστυνομικών μέσα στα Πανεπιστήμια, ακόμη και άοπλων, θα συμβάλλει σε ένα κλίμα παρακολούθησης των φοιτητών και θα καταστρατηγήσει την έννοια της ακαδημαϊκής ελευθερίας στα ελληνικά ΑΕΙ. Ειδικότερα, όπως αναφέρουν οι τρεις «αρνητικοί» ερωτώμενοι : *«Ναι, πιστεύω ότι η παρουσία της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός Αστυνομικού Κράτους. Αντιλαμβάνομαι την έννοια του Αστυνομικού Κράτους ως μια έντονη αστυνόμευση, ότι σε χώρους που θα έπρεπε να νοιώθεις ότι δεν ελέγχεσαι σε βαθμό που να νοιώθεις ότι παρακολουθείσαι αυτό τελικά θα συμβαίνει. Και φοβάμαι ότι όλο αυτό το πράγμα θα έχει και άλλες προεκτάσεις. Δε θα νοιώθω ασφαλής»*. Είναι εμφανές ότι οι έχοντες αρνητική στάση για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία αδυνατούν να προσδιορίσουν την λειτουργία της Αστυνομίας σε ένα δημοκρατικό κράτος όπως είναι η Ελλάδα, ότι δηλαδή η Αστυνομία είναι υποχρεωμένη να εφαρμόζει το νόμο που καθορίζει τις αρμοδιότητές της στη συγκεκριμένη περίπτωση κατά την προάσπιση του πανεπιστημίου και τελικά της άσκησης της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Η άοπλη Πανεπιστημιακή Αστυνομία απαγορεύεται να ελέγχει τους φοιτητές, δρα μόνον προληπτικά για την μη παραβίαση των κανόνων που διέπουν τη λειτουργία της πανεπιστημιακής κοινότητας με δεδομένη την εκτεταμένη βία και ανομία που επικρατεί στα ελληνικά ΑΕΙ.

Σύμφωνα με έναν άλλον «αρνητικό» ερωτώμενο ελλοχεύει ο κίνδυνος μέσα από την δράση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας να σημειωθούν ατυχή περιστατικά όπως παρακολουθήσεις ατόμων που θεωρούνται για κάποιον αναιτιολόγητο λόγο ύποπτα από τους αστυνομικούς ή λογοκρισία : *«εγώ πιστεύω ότι ο ρόλος της Αστυνομίας δε θα πρέπει να είναι μέσα στο Πανεπιστήμιο και ναι θεωρώ ότι κάτι τέτοιο θα ενίσχυε αυτήν την εικόνα του Αστυνομικού Κράτους το ότι για όλα πχ θα πρέπει να περνάω μπροστά από ένα Αστυνομικό για να με ελέγχει...Μπορεί, για παράδειγμα, μέσα στα Πανεπιστήμια ένας φοιτητής να κοιτάζει περίεργα έναν Αστυνομικό και εκείνος να θεωρήσει ότι πρέπει να τον συλλάβει. Φοβάμαι μήπως γίνονται και τέτοια περιστατικά. Τίθεται και το θέμα των αρμοδιοτήτων της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Αν πχ περάσουν δυο φοιτητές και ο Αστυνομικός τους ακούσει να λένε κάτι ύποπτο θα μπορεί να τους συλλάβει; Είμαι κάπως επιφυλακτικός λοιπόν ως προς την Πανεπιστημιακή*

Αστυνομία γιατί πιστεύω ότι θα σημειώνονται συχνά αντίστοιχα φαινόμενα και μετά θα είναι δύσκολη η απόδειξη. Οπότε θα μπει σε ένα πιο αυστηρό πλαίσιο η δράση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας και θεωρώ ότι το Πανεπιστήμιο δε θα πρέπει να μπαίνει σε τέτοιο πλαίσιο. Έτσι αντιλαμβάνομαι εγώ το «Αστυνομικό Κράτος» ότι ουσιαστικά οι φοιτητές δε θα έχουν την άνεση να κάνουν διάφορες δράσεις χωρίς να είναι υπό την επίβλεψη κάποιου Αστυνομικού».

Μία άλλη «αρνητική» ερωτώμενη υποστηρίζει ότι με Αστυνομικούς μέσα στα Πανεπιστήμια θα νοιώθει ανασφάλεια και ότι μπορεί να γίνει στόχος παρακολούθησης : *«Το Πανεπιστήμιο για εμένα είναι ένας χώρος ελευθερίας -τουλάχιστον για όσο μπόρεσα να το βιώσω γιατί τον τελευταίο χρόνο των σπουδών μου λόγω πανδημίας τα μαθήματα γίνονταν εξ αποστάσεως- και αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο δε θα ήθελα την Αστυνομία μέσα. Δηλαδή ακόμη και το ότι βλέπω πχ την ομάδα Ο.Δ.Ο.Σ. που έχει πρόσφατα συγκροτηθεί και είναι άοπλη και πάλι νοιώθω ότι είναι λες και υπάρχει ένα μάτι που μας παρακολουθεί και επεμβαίνει στην ιδιωτικότητά μου. Έτσι νοιώθω ότι θα λειτουργεί και η Πανεπιστημιακή Αστυνομία. Δεν αισθάνομαι καλά με αυτό και δε θα ήθελα να συναντήσω κάτι αντίστοιχο και στο δικό μου Πανεπιστήμιο».* Ένα άλλο στοιχείο που χαρακτηρίζει τους αρνητές της πανεπιστημιακής αστυνομίας είναι ότι δεν έχουν συνείδηση των δημοκρατικών ελευθεριών και της (δημοκρατικής) διάκρισης δημόσιου-ιδιωτικού. Το πανεπιστήμιο είναι δημόσιος χώρος όπως είναι και το μετρό και οι δρόμοι όπου υπάρχουν κάμερες ασφαλείας που δρουν αποτρεπτικά και προστατεύουν τους πολίτες από σοβαρά αδικήματα (ληστείες, βασανισμοί, βιασμοί κλπ.). Ιδιωτικότητα υπάρχει στο σπίτι του καθενός και όχι στους δημόσιους χώρους, στους δημόσιους χώρους είναι υπεύθυνο το κράτος να προασπίσει την ασφάλεια των πολιτών.⁸³

Από τα ανωτέρω συμπεραίνουμε ότι οι τρεις αυτοί «αρνητικοί» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενοι φαίνεται να αγνοούν το τί συνιστά πραγματικά «Αστυνομικό Κράτος» και να υποθέτουν λαθεμένα ότι οι προσπάθειες των άοπλων Ομάδων Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) για φύλαξη του πανεπιστημιακού χώρου και αποτροπή εκδήλωσης εγκληματικών συμπεριφορών θα συνεπάγονται και την παρακολούθηση, την καταπίεση ή τη λογοκρισία των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας εκ μέρους των ειδικών φρουρών πράγμα που δεν προκύπτει από το

⁸³ Βλ. Μάνεσης Α., 1982, Συνταγματικά δικαιώματα Α' - Ατομικές ελευθερίες, εκδόσεις Σάκκουλας

θεσμισμένο, καταστατικό πλαίσιο δράσης τους. Φυσικά η λειτουργία της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας αναμένεται να κριθεί στην πράξη.

Παρά τις επιμέρους διαφωνίες μεταξύ των ερωτώμενων όλοι φαίνεται να συμφωνούν στο ότι ο θεσμός της Ελληνικής Αστυνομίας είναι ένας θεσμός χρήσιμος και απαραίτητος για την ύπαρξη και την αρμονική διαβίωση των κοινωνιών. Ένας μάλιστα από τους «θετικούς» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενους επισημαίνει την ανάγκη να ενισχυθεί η αστυνομική παρουσία για να εδραιωθεί το αίσθημα ασφάλειας στην κοινωνία. Όπως αναφέρει : *«Φυσικά και είναι χρήσιμη η Αστυνομία αλλά για εμένα θα ήταν ακόμη πιο χρήσιμη αν ενισχυόταν η παρουσία της. Στις περιοχές που έχω ζήσει και στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη δεν έχω δει πολύ ενεργό το ρόλο της Αστυνομίας. Δεν έχεις την αίσθηση ότι η παρουσία της μπορεί να σε ενοχλήσει, αλλά από την άλλη δε νοιώθεις και την ασφάλεια της έντονης παρουσίας της. Όταν λέω να ενισχυθεί η παρουσία της Αστυνομίας εννοώ στην έξω δράση της και όχι μέσα στα γραφεία».*

Από την άλλη, κάποιοι από τους ερωτώμενους επισήμαναν την ανάγκη η Αστυνομία να κινείται εντός των ορίων δράσης της και να φροντίσει το σώμα για την εσωτερική του εξυγίανση. Όπως υποστηρίζει μία «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : *«Εννοείται πως είναι ένας θεσμός χρήσιμος εφόσον βέβαια δεν εκφεύγει η δράση από τα όριά του. Βλέπουμε πολύ συχνά περιστατικά κατάχρησης και αυτό δημιουργεί και ανασφάλεια και εκνευρισμό, οργή και αντιλαμβάνομαι το λόγο που προκύπτουν αντιδράσεις. Ως έναν βαθμό, βέβαια, γιατί δε στηρίζω τη βιαιότητα ή τον βανδαλισμό των αντιεξουσιαστών σε καμία περίπτωση. Για εμένα φυσικά και θα πρέπει να υπάρχει Αστυνομία αλλά να λειτουργεί σωστά. Να υπάρξει εξυγίανση εντός της, να γίνει ένα ξεκαθάρισμα. Να εξετάζεται, επίσης, διαρκώς ο τρόπος δράσης της, να αναθεωρείται και να της ασκείται κριτική».*

Οι ερωτώμενοι υποστήριξαν, επίσης, σε μεγάλο βαθμό την ανάγκη διαρκούς εκπαίδευσης του αστυνομικού προσωπικού, ούτως ώστε να είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις προκλήσεις που διαρκώς ανακύπτουν σε μια κοινωνία. Όπως επισημαίνει ένας «αρνητικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος, οι Αστυνομικοί θα πρέπει να είναι ενημερωμένοι, να εκπαιδεύονται διαρκώς και να εξελίσσουν τις γνώσεις τους ώστε να αποτραπεί ο κίνδυνος να ταυτίζονται με το παλιό πρότυπο του Χωροφύλακα που δεν συνάδει με τις σημερινές ανάγκες : *«Φυσικά και θα πρέπει να υπάρχει Αστυνομία αλλιώς θα επικρατούσε αναρχία. Όλα τα Κράτη πρέπει να έχουν*

κανόνες και κάποιοι μετά οφείλουν να παρακολουθούν την εφαρμογή αυτών των κανόνων. Όσον αφορά τώρα την Αστυνομία θεωρώ ότι θα πρέπει να έχει έναν ενεργό ρόλο με της εξής έννοια : ο κάθε Αστυνομικός θα πρέπει να μπει σε μια διαδικασία συνεχούς επιμόρφωσης και εξέλιξης των ικανοτήτων και της προσωπικότητάς του, καθώς η κοινωνία συνεχώς αναδιαμορφώνεται και εξελίσσεται. Αντίστοιχα θα πρέπει να δρα και η Αστυνομία. Δε θα πρέπει, δηλαδή, να μείνει στο παλιό στυλ του Χωροφύλακα των περασμένων δεκαετιών...θα πρέπει να επιμορφώνονται σε θέματα με τα οποία έρχονται καθημερινά σε επαφή. Έχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα και παιδικής κακοποίησης και έμφυλης βίας. Οι πρώτοι ανταποκριτές Αστυνομικοί θα πρέπει να γνωρίζουν και πώς να τα χειριστούν... Οι Αστυνομικοί λοιπόν θα πρέπει να είναι εκπαιδευμένοι στο πώς θα πρέπει να συμπεριφέρονται σε τέτοιες καταστάσεις όπως, επίσης να είναι σε θέση να γνωρίζουν τη νομοθεσία και να μπορούν, για παράδειγμα να εξηγήσουν σε έναν μετανάστη ποια είναι τα δικαιώματα που προβλέπει ο νόμος για την περίπτωση του. Άρα, θεωρώ πως αν η Αστυνομία μπει σε μια λογική συνεχούς επιμόρφωσης του προσωπικού της θα έχει καλύτερη παρουσία και στην κοινωνία. Είναι συνεπώς ένας θεσμός απαραίτητος αλλά θα πρέπει να γίνουν διαρθρωτικές αλλαγές».

Όπως συμπληρώνει και ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος το επάγγελμα του Αστυνομικού πέρα από αναγκαίο είναι, παράλληλα, κι ένα επάγγελμα ευθύνης γι' αυτό και θα πρέπει όσοι το ασκούν να είναι κατάλληλα εκπαιδευμένοι και να μετεκπαιδεύονται σε συνεχή βάση. («Εννοείται ότι η Αστυνομία είναι ένας θεσμός χρήσιμος γιατί χωρίς την εφαρμογή του νόμου δεν μπορεί να νοηθεί μια κοινωνία. Εννοείται, βέβαια, ότι έχουν σημειωθεί και ατυχή περιστατικά με πρωταγωνιστές Αστυνομικούς όπως φυσικά μπορεί να συμβεί σε όλα τα επαγγέλματα, όπως τους γιατρούς. Καλό θα ήταν και στην Αστυνομία όπως και στα υπόλοιπα επαγγέλματα ευθύνης να υπάρχει περισσότερη εκπαίδευση και κατάρτισή τους.»)

Το βράδυ του Δεκαπενταύγουστου 2018 ένα 25χρονος Έλληνας με την 23χρονη Πορτογαλίδα φίλη του έκαναν την βόλτα τους στον λόφο του Φιλοπάππου όταν ξαφνικά τους επιτέθηκαν τρεις αλλοδαποί και υπό την απειλή μαχαιριού οι δύο από αυτούς ακινητοποίησαν τον 25χρονο και ο τρίτος άρπαξε από την τσάντα της κοπέλας ένα κινητό τηλέφωνο, το διαβατήριό της και το χρηματικό ποσό των 60 ευρώ.⁸⁴ Εκείνη τη στιγμή ο 25χρονος έχασε την ισορροπία του και έπεσε στον γκρεμό

⁸⁴ Βλ. Σουλιώτης Γ., 17.08.2018, Νεκρός, έπειτα από ληστεία στου Φιλοπάππου, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Νεκρός, έπειτα από ληστεία στου Φιλοπάππου | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1547147/nekros-epiata-apo-lysteia-stou-philopappou/)

με αποτέλεσμα τον θανάσιμο τραυματισμό του. Για το έγκλημα καταδικάστηκαν σε ισόβια κάθειρξη ένας 29χρονος Πακιστανός και ένας 26χρονος Ιρακινός και σε κάθειρξη 10 ετών ένας 17χρονος Πακιστανός οι οποίοι απέδωσαν το περιστατικό σε ατύχημα, καθώς, όπως υποστήριξαν, πρόθεσή τους ήταν να ληστέψουν και όχι να σκοτώσουν το θύμα.⁸⁵ Σύμφωνα με την Αστυνομία οι αλλοδαποί δράστες εμπλέκονται σε τουλάχιστον δέκα ακόμη ληστείες κυρίως σε βάρος τουριστών στην ευρύτερη περιοχή της Ακρόπολης και του λόφου του Φιλοπάππου.⁸⁶ Το σημείο όπου διαπράχθηκε το έγκλημα τα τελευταία χρόνια έχει γίνει στέκι για περιθωριακές ομάδες με τις ληστείες και τα ναρκωτικά να αποτελούν συχνό φαινόμενο τις βραδινές ώρες.⁸⁷ Το συγκεκριμένο περιστατικό αποτέλεσε μια αφορμή για να μελετήσουμε τις σκέψεις και τις απόψεις των ερωτώμενων σε σχέση με την αστυνομική παρουσία και δράση. Ειδικότερα, με βάση το ανωτέρω συμβάν καλέσαμε τους ερωτώμενους να εκφράσουν τη γνώμη τους σε σχέση με το αν προτιμούν η Αστυνομία να είναι ενισχυμένη και να κάνει αισθητή την παρουσία της, ούτως ώστε να αποτρέπονται αντίστοιχα περιστατικά ή, αντίθετα, να μην είναι τόσο ενισχυμένη και να επεμβαίνει μόνο κατασταλτικά εφόσον ζητηθεί η συνδρομή της. Η πλειονότητα των ερωτώμενων, ήτοι 8 από τους 12, συμφωνούν σε μία ενισχυμένη αλλά διακριτική παρουσία της Αστυνομίας, ενώ προκρίνουν ως λύσεις και αστυνομικές ομάδες με πολιτικά ρούχα, όπως και άοπλες αστυνομικές ομάδες για την επιτήρηση χώρων και την εκτέλεση περιπολιών.

Όπως σημειώνει μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη :

«Γενικά στο δρόμο και σε πολυσύχναστα σημεία συμφωνώ με την πιο έντονη αστυνομική παρουσία. Σε μέρη όπως ο λόφος του Φιλοπάππου που δεν είναι εύκολα προσβάσιμος ο χώρος ή πχ στην Πάρνηθα που ανέβηκα τις προάλλες καλό θα ήταν να υπάρχει διακριτικά αστυνομική παρουσία. Γενικά δηλαδή σε κάποιους δημόσιους χώρους που συνιστούν και χώρους αναψυχής αν μπορούσα να επιλέξω θα επέλεγα την παρουσία ενός σώματος όπως η Ο.Δ.Ο.Σ. να ξέρω δηλαδή ότι είναι άοπλοι, να είναι νεαροί ίσως και κυρίως

⁸⁵ Βλ. Ανώνυμο, 30/07/2019, Ισόβια στους δύο κατηγορούμενους για το έγκλημα του Φιλοπάππου, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Ισόβια στους δύο κατηγορούμενους για το έγκλημα του Φιλοπάππου | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1574446/ισοβια-στους-δύο-κατηγορούμενους-για-το-έγκλημα-του-φιλοπάππου/)

⁸⁶ Βλ. Ανώνυμο, 25/08/2018, Έγκλημα Φιλοπάππου: Για τουλάχιστον 10 ακόμα ληστείες κατηγορούνται οι τρεις δράστες, Διαθέσιμο στο : [Έγκλημα Φιλοπάππου: Για τουλάχιστον 10 ακόμα ληστείες κατηγορούνται οι τρεις δράστες - CNN.gr](https://www.cnn.gr/story/ellada/2018/08/25/engklima-philopappou-10-akoma-lysteies-katagorountai-oi-treis-drasτες-CNN.gr)

⁸⁷ Βλ. Χατζησπύρου Χ., 16/08/2018, Έγκλημα του Φιλοπάππου: Εργαζόμενος στη Γλασκώβη ο 25χρονος που σκοτώθηκε σε ληστεία, Πρώτο Θέμα, Διαθέσιμο στο : [Έγκλημα του Φιλοπάππου: Εργαζόμενος στη Γλασκώβη ο 25χρονος που σκοτώθηκε σε ληστεία \(protothema.gr\)](https://www.protothema.gr/ellada/2018/08/16/engklima-philopappou-25xronos-pou-skotofthke-se-lysteia-protothema.gr)

διακριτικότητα στη δράση τους. Να ξέρω απλά ότι έχω έναν άνθρωπο για να αναφέρω κάτι ύποπτο χωρίς όμως να με πιέζει η παρουσία του».

Από την πλευρά του ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος επισημαίνει την ανάγκη για ενίσχυση περιπολιών ιδίως στην επαρχία που οι αστυνομικές δυνάμεις είναι λιγότερες και ενδέχεται να υπάρχει μια ανασφάλεια για τους πολίτες (*«Οι περιπολίες της Αστυνομίας είναι μέσα στο πλάνο διαχείρισης κρίσεων, της αστυνόμευσης. Θα πρέπει σίγουρα να γίνονται περιπολίες ειδικά σε γειτονιές με μεγαλύτερη εγκληματικότητα υπάρχει και μια μεγαλύτερη ασφάλεια όταν βλέπει ο κόσμος ότι υπάρχει η παρουσία της Αστυνομίας. Είναι κάτι που βλέπω και στην επαρχία περισσότερο γιατί το κοντινότερο Αστυνομικό Τμήμα μπορεί να είναι αρκετά χιλιόμετρα μακριά οπότε υπάρχει μια ανασφάλεια. Από εκεί και πέρα, βέβαια, η περιπολία θα πρέπει να γίνεται με έναν τρόπο που δε διαταράσσει την καθημερινότητα».*)

Ένας «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος τονίζει την ανάγκη δημιουργίας σχεδίων δράσης από πλευράς Αστυνομίας για να αμβλυνθεί η εγκληματικότητα σε περιοχές που θεωρούνται επικίνδυνες, ενώ, παράλληλα, επισημαίνει την ανάγκη κατάστροφης ενός νομοθετικού πλαισίου που να ρυθμίζει την αστυνομική δράση και να διασφαλίζει την αποτροπή τυχόν αυθαιρεσιών. (*«Δεν ξέρω και η ίδια η Αστυνομία σε ποια ακριβώς σημεία προτιμάει να δίνει έμφαση όσον αφορά την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας. Φαντάζομαι, δηλαδή, πως στην Αθήνα υπάρχουν πολλά σημεία που είναι πολύ πιο επικίνδυνα από τον λόφο του Φιλοπάππου. Οπότε πρέπει να θέσει κάποιες προτεραιότητες να φτιάξει ένα πλάνο επικινδυνότητας περιοχών σε κάθε πόλη και να δρα ανάλογα. Σημαντικό είναι και το νομοθετικό πλαίσιο που θα ρυθμίζει τον τρόπο επέμβασης των Αστυνομικών που θα προβλέπει λεπτομερώς το πότε και το πώς θα πρέπει να ενεργούν οι Αστυνομικοί τόσο προληπτικά όσο και κατασταλτικά. Η Αστυνομία θα έπρεπε πιστεύω σε πολλά σημεία να ενισχύσει την παρουσία της, σε πολλές γειτονιές που ξέρουμε όλοι ότι συμβαίνουν πολλά πράγματα και προφανώς τα περισσότερα από αυτά τα συμβάντα θα καταγράφονται κιόλας. Θα πρέπει, δηλαδή, η Αστυνομία να είναι περισσότερο αποτελεσματική και να ενισχυθεί η αστυνόμευση στα σωστά σημεία. Χωρίς βέβαια να φτάσουμε στο άλλο σημείο που μπορεί, για παράδειγμα, να βγαίνεις στο λόφο του Φιλοπάππου και να έχεις μια Αστυνομία που να βρίσκεται διαρκώς από πάνω σου και να σε επιτηρεί ή να κάνει διαρκώς περιττούς ελέγχους ή να κάνει έλεγχο σε κάποιον μόνο και μόνο επειδή είναι άλλης εθνικότητας κλπ μετά ίσως αυτό καταστεί σε βάρος του πολίτη και τον φοβίσει»*)

Δύο από τους «θετικούς» ερωτώμενους επισημαίνουν και κάποια άλλα βασικά ζητήματα, όπως είναι η ανάγκη για ορθολογική κατανομή του προσωπικού της Αστυνομίας αλλά και η προσοχή που πρέπει να δείχνουν και οι ίδιοι οι πολίτες στο να αποφεύγουν επικίνδυνα μέρη βραδινές ώρες για να μην εκτεθούν σε κάποιο κίνδυνο. Ειδικότερα, όπως αναφέρει η μία «θετική» ερωτώμενη : *«Θα πρέπει να υπάρχει μια σταθερή παρουσία της Αστυνομίας με σωστή κατανομή γιατί δε θεωρώ λογικό να έχεις συγκεντρωμένη μεγάλη δύναμη της Αστυνομίας έξω από ένα Πανεπιστήμιο και σε μια μεγάλη δασική περιοχή να έχεις ένα περιπολικό. Πρέπει να υπάρχει μια σωστή κατανομή του πού βρίσκονται οι Αστυνομικοί και του πού γίνονται οι περιπολίες το βράδυ. Δεν μπορεί έξω από το σπίτι ενός Υπουργού να βρίσκονται 10 Αστυνομικοί για προσωπική του προστασία και να μένουν χώροι αφύλακτοι. Οπότε θα πρέπει να υπάρχει μια σωστή κατανομή ούτως ώστε όταν συμβεί κάτι να μπορεί αφενός αν διαπιστώσει κάτι η Αστυνομία εκείνη την ώρα να επέμβει αφετέρου αν γίνει κάποια καταγγελία να μην αργήσει πολύ το περιπολικό να έρθει...»*

Όπως επισημαίνει ο άλλος «θετικός» ερωτώμενος : *«Σίγουρα η Αστυνομία θα πρέπει να διεξάγει πολλούς ελέγχους ιδίως σε μέρη που θεωρούνται πιο απομακρυσμένα ή επικίνδυνα από εκεί και πέρα και ο καθένας μας θα πρέπει να προσέχει και από μόνος του πού κυκλοφορεί, να ξέρει δηλαδή ότι ρισκάρει πχ πηγαίνοντας βράδυ στο λόφο του Φιλοπάππου, σ' ένα δάσος σκοτεινό στο οποίο ξέρεις ότι δεν υπάρχει κάποιος έλεγχος και μπορεί εύκολα να γίνεις θύμα κάποιας επίθεσης. Εκεί νοιώθω ότι προκαλείς και λίγο την τύχη σου. Θέλω να πω ότι ακόμη και να υπήρχε Αστυνομία σε αυτό το μέρος εκείνη τη στιγμή μπορεί να κάνει έλεγχο παραδίπλα ή να έχει πάει να εποπτεύσει ένα άλλο σημείο. Δεν μπορεί διαρκώς να έχουμε έναν Αστυνόμο δίπλα μας. Δε φτάνουν ούτε οι Αστυνομικοί ούτε ο οπλισμός τους για να καλύψουμε κάθε σκοτεινή γωνία μιας πόλης. Τότε θα χρειαζόταν να γίνουμε όλοι Αστυνομικοί. Οπότε ναι χρειάζεται ενίσχυση της φύλαξης σε κάποια επικίνδυνα ιδίως μέρη από την Αστυνομία από την άλλη δε θα πρέπει και οι πολίτες να πηγαίνουν σε επικίνδυνα μέρη γυρεύοντας»*

Από την άλλη μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη επικαλούμενη περιστατικά αστυνομικής βίας ή κατάχρησης που μπορεί να προβάλλονται σήμερα η ίδια λέει ότι μπορεί να νοιώθει αμηχανία ή ανασφάλεια στην θέα και μόνο κάποιου Αστυνομικού. *(«Νομίζω ότι στις κοινωνίες μας λόγω των περιστατικών αστυνομικής βίας πλέον λυπάμαι που το λέω αλλά νοιώθω κι εγώ η ίδια περισσότερη αμηχανία και φόβο όταν υπάρχει ένας Αστυνομικός στον χώρο γιατί έχουμε*

ακούσει κι έχουμε δει περιστατικά αστυνομικής βίας») Στη συνέχεια, βέβαια διευκρινίζει ότι η ίδια δεν έχει αντιμετωπίσει ποτέ απρεπή συμπεριφορά από Αστυνομικούς απλά θεωρεί ότι αν κάποιος έχει υπάρξει ποτέ θύμα αστυνομικής βίας τότε ίσως νοιώθει ανασφάλεια αντί για ασφάλεια παρόντων των Αστυνομικών. (*«Εγώ προσωπικά δεν έχω δεχθεί σε προσωπικό επίπεδο κάποια άσχημη συμπεριφορά από Αστυνομικό που να μην μπορέσω να την αντιμετωπίσω. Ναι προφανώς αν νοιώσεις μια απειλή ή έναν κίνδυνο προφανώς και θα απευθυνθείς στην Αστυνομία. Εγώ, όμως, μιλάω και για το ότι υπάρχουν άνθρωποι επειδή μπορεί να έχουν βρεθεί αναίτια θύματα αστυνομικής βίας μπορεί να νοιώσουν και μόνο από την παρουσία των Αστυνομικών άβολα»*.)

1.7. Νέοι και εφαρμογή των νόμων

Σε μια δημοκρατική κοινωνία η τήρηση των νόμων αποτελεί *sine qua non* όρο που εξασφαλίζει την ομαλή κοινωνική συμβίωση. Πράγματι, η καθολικότητα των κανόνων δικαίου είναι ένα κεντρικό στοιχείο της ταυτότητας του δημοκρατικού συστήματος σε μια δημοκρατική κοινωνία. Η ενότητα μιας κοινωνίας μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από την καθολική εξαναγκαστή εφαρμογή νόμων που έχουν ψηφισθεί από μία δημοκρατικά εκλεγμένη Βουλή και έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας για την εκπλήρωση των στόχων των πολιτών ως συλλογικότητας. Ένα δημοκρατικό Κράτος Δικαίου είναι αυτό που μπορεί να διασφαλίσει τον ορθολογισμό, την συνοχή και την καθολική εφαρμογή των κανόνων του συλλογικού σχηματισμού τάξης. Οι Έλληνες πολίτες δε φαίνεται να αντιλαμβάνονται τους δημοκρατικούς κανόνες ως πρακτικούς κανόνες οργάνωσης και αναγκαίου ορθολογικού συμβιβασμού προς όφελος διατήρησης της κοινωνικής συνεργασίας. Όμως, η καθολικότητα των νόμων, έτσι όπως εκπηγάζει από το δημοκρατικό Κράτος Δικαίου, συνεπάγεται την ικανότητα των ατόμων να υπερβαίνουν τα άμεσα συμφέροντά τους προς όφελος βασικών θεσμών με μακροπρόθεσμη δράση.⁸⁸ Προκειμένου να διαπιστώσουμε κατά πόσο οι ερωτώμενοι έχουν συνείδηση του τί συνιστά Κράτος Δικαίου τους θέσαμε το ερώτημα του κατά πόσον θεωρούν ότι οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει να εφαρμόζονται και αν κάποιος διαφωνεί με έναν νόμο κατά πόσο έχει το περιθώριο να

⁸⁸ Βλ. Zeri P., 31/01/2017, How the Greek Radical Left and Extreme Right are Perceiving Democracy: A Research Attempt at a Social Epistemological Explanation, SSRN, p.1, Διαθέσιμο στο: [How the Greek Radical Left and Extreme Right are Perceiving Democracy: A Research Attempt at a Social Epistemological Explanation by Persephone Zeri :: SSRN](#)

μη συμμορφωθεί σε αυτόν. Οι 9 από τους 12 ερωτώμενους συμφώνησαν στο ότι οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι απαιτείται να εφαρμόζονται καθολικά και σε περίπτωση που κάποιος δε συμμορφωθεί αυτό συνιστά σφάλμα και θα πρέπει να υποστεί τις ανάλογες κυρώσεις. Όπως, μάλιστα, υποστηρίζει και ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος ιατρός στο επάγγελμα, παρότι μπορεί κάποιος νόμοι να εμπεριέχουν ορισμένα σφάλματα ή να μην συμφωνεί και ο ίδιος κάποιες φορές με το περιεχόμενό τους, όπως συνέβη με τα υγειονομικά πρωτόκολλα που υιοθετήθηκαν την περίοδο της πανδημίας, παρόλα αυτά η συμμόρφωση σ' αυτούς είναι απαραίτητη για την ύπαρξη και την εξέλιξη μιας ανθρώπινης κοινωνίας. *(«Όταν κάποιος είναι μέλος μιας κοινωνίας θα πρέπει να ακολουθεί και τους κανόνες της. Δε γίνεται ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει. Κι εγώ μπορεί να μη συμφωνώ με όλους του νόμους αλλά θα πρέπει να συμμορφωθώ...Λάθη σε νόμους μπορεί να παρερμηνήσουν ή να βγει ένας νόμος επειδή θα τον προωθήσει μόνο η κυβέρνηση αλλά από τη στιγμή που έχουν ψηφιστεί δεν μπορεί κάποιος να μη συμμορφωθεί. Επειδή είμαι κι εγώ γιατρός, για παράδειγμα, αναγνώρισα και ο ίδιος σε κάποιες περιπτώσεις υγειονομικών προβλήσεων για την πανδημία ορισμένα λάθη αλλά τι να έκανα προφανώς και συμμορφώθηκα»)*

Στον αντίποδα, βέβαια, υπήρξαν και τρεις «αρνητικοί» τύποι ερωτώμενων, οι οποίοι δε θεωρούν ότι οι νόμοι θα πρέπει να τηρούνται ευλαβικά από όλους τους κοινωνούς και ότι μπορεί όποιος διαφωνεί με το περιεχόμενό τους να μην συμμορφώνεται. Ειδικότερα, μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη αναφέρει ότι παρότι γνωρίζει πως νομικά υπάρχει υποχρέωση σεβασμού και τήρησης των νόμων σε μια ευνομούμενη δημοκρατική Πολιτεία, εντούτοις η ίδια πιστεύει πως οι ψηφισμένοι νόμοι δεν είναι αντιπροσωπευτικοί καθώς δεν αποτυπώνουν την βούληση του λαού αλλά της κυβέρνησης και γι' αυτό βρίσκει λογικό οι πολίτες να αντιδρούν και να μην συμμορφώνονται στις επιταγές τους. Συγκρίνει, μάλιστα, τη διαδικασία ψήφισης των νόμων με τη διαδικασία του δημοψηφίσματος θεωρώντας το αποτέλεσμα του δεύτερου μια δημοκρατική απόφαση. *(«Δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι λέγονται γιατί γίνονται μέσα στα πλαίσια δράσης της Βουλής από μια ψηφισμένη ακόμη και πριν από 3 χρόνια κυβέρνηση αλλά δεν είναι αντιπροσωπευτικοί αυτοί οι νόμοι πάντα ως προς το λαό. Γι' αυτό και θεωρώ ως λογική και άμεση συνέπεια το να αντιδράσει ο λαός αν δε συμφωνεί. Δεν είναι μια απόφαση παρμένη και εφαρμοσμένη από το λαό για το λαό όπως γίνεται με κάποιο δημοψήφισμα. Είναι μια απόφαση παρμένη από τη Βουλή για το λαό και με βάση αυτό νομίζω ότι δεν είναι τόσο ανάρμοστο το να*

αντιδράσει ο λαός... μπορεί να προβλέπεται στο Σύνταγμα αλλά κατανοώ και την οργή του λαού κάποιες φορές και την επιθυμία του να αντιδράσει. Δεν το βλέπω παράλογο να μη συμμορφώνεται σε έναν νόμο ένας πολίτης αν και ξέρω ότι νομικά η διαδικασία είναι άλλη»).

Προφανώς η ερωτώμενη αγνοεί τις βασικές αρχές λειτουργίας της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας που κατοχυρώνεται στα συντάγματα όλων των σύγχρονων δημοκρατικών κρατών και φυσικά και στο ελληνικό σύνταγμα. Η εκάστοτε εκλεγμένη δημοκρατικά κυβέρνηση είναι εκείνη που εκφράζει την λαϊκή βούληση που εγγράφεται στους νόμους που ψηφίζονται στη διάρκεια της θητείας της. Ο σεβασμός όλων των πολιτών στους ισχύοντες νόμους είναι υποχρέωσή τους που διαρκεί μέχρι να αλλάξει ο νόμος ανεξάρτητα από την κυβέρνηση που τον ψήφισε για πρώτη φορά.

Επίσης, μία «αρνητική» ερωτώμενη αναφέρει ότι ένας πολίτης που καλείται να εφαρμόσει έναν νόμο τον οποίον ψήφισε η πλειοψηφία της Βουλής αλλά όχι ο ίδιος ίσως νοιώθει προδομένος με αυτή την υποχρέωση και να θέλει κάπως να αντιδράσει σ' αυτό μέσα από τη συμμετοχή του σε κάποια διαδήλωση χωρίς φυσικά να νομιμοποιεί την καταφυγή στην βία. («επειδή η νομοθετική διαδικασία είναι μια διαδικασία η οποία περνάει από χίλια κύματα και πολλές φορές ο καθένας μπορεί να νοιώσει προδομένος από το γεγονός ότι ψηφίζονται νόμοι από ανθρώπους τους οποίους μπορεί να μην εμπιστεύεται το σύνολο της κοινωνίας καταλαβαίνω τότε ότι μπορεί κάποιος να νοιώθει προδοσία και την ανάγκη να αντισταθεί σε κάτι κι ότι πρέπει αν κάτι σου φαίνεται παράλογο να δράσεις έτσι ώστε να μην εφαρμοστεί ή να διαδηλώσεις ώστε να μην εφαρμοστεί...Αν σε κάθε νόμο ένας στα 11 εκατομμύρια αντιδρούσε δε θα λέγαμε ότι κάτι δεν είναι σωστό. Λόγω εκλογικού συστήματος αναγκαστικά θα υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι δε θα εκφράζονται από αυτά τα οποία ψηφίζονται από το 51 % των βουλευτών. Δε μιλάμε καν για απόφαση όλων των εκλογικών δυνάμεων. Λέμε ότι αποφασίζει ένα 51%. Δε σου λέω ότι η αποχή είναι η λύση. Αλλά σε πρακτικό επίπεδο η νομιμότητα κάποιων πραγμάτων αμφισβητείται από τον ίδιο τον τρόπο θέσπισης των νόμων. Χωρίς αυτό κατά την άποψή μου να νομιμοποιεί τη βία. Τη μη συμμόρφωση που δε θα περιέχει χρήση βίας μπορώ να την καταλάβω υπό ορισμένες συνθήκες. Γιατί όταν μιλάμε για ζητήματα τα οποία μπορεί να ψηφίζονται αλλά μπορεί να αφορούν τα οικονομικά μιας οικογένειας και αφορά ανθρώπους που μπορεί να έχουν χάσει τα πάντα τότε αντιλαμβάνομαι ότι ο άλλος μπορεί να θέλει να υπερασπιστεί με κάθε τρόπο την τιμή του και για εμένα εφόσον δεν ασκείται βία κατανοώ και τη μη συμμόρφωση»). Και αυτή η ερωτώμενη αγνοεί τις βασικές αρχές λειτουργίας του δημοκρατικού κράτους και της

αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, δηλαδή την καθολική ισχύ των νόμων και την υποχρέωση σεβασμού τους μέχρι την αλλαγή ή την κατάργησή τους.

Έκπληξη προκαλούν τα λόγια μιας «αρνητικής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενης απόφοιτης του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών ΑΠΘ, η οποία δε θεωρεί απαραίτητο να συμμορφώνονται όλοι στις επιταγές των νόμων και μάλιστα θεωρεί ότι σε περίπτωση που μια ευρεία λαϊκή μάζα διαφωνεί με το περιεχόμενο ενός νόμου θα πρέπει να «πάρει τον νόμο στα χέρια της», ούτως ώστε ο τελευταίος να μην εφαρμοστεί. Επιπλέον, όπως υποστηρίζει, η ίδια προτείνει ως σύμφωνη με το Σύνταγμα την επιλογή του να μη συμμορφωθεί κάποιος με έναν νόμο με τον οποίον διαφωνεί αλλά αντ' αυτού είτε να προκαλέσει ένα μαζικό κίνημα είτε και να ιδρύσει δικό του πολιτικό κόμμα και εφόσον καταφέρει να μπει στη Βουλή να προσπαθήσει και να ανατρέψει τον συγκεκριμένο νόμο. (*«Στο Σύνταγμα νομίζω στο άρθρο 115 προβλέπεται το δικαίωμα αντίστασης του λαού αν νοιώσει ότι η κυριαρχία του καταπατάται με κάποιον τρόπο. Όχι μάλλον αναφέρεσαι στο άρθρο 120 που προβλέπει την κατάλυση του πολιτεύματος κάτι εντελώς διαφορετικό από την έκδοση ακόμη και αντισυνταγματικών νόμων. Ναι εντάξει ο ιδιώτης ίσως και να μην μπορεί να εναντιωθεί σε έναν νόμο χωρίς να υποστεί τις συνέπειες αλλά μια πολιτική ομάδα που έχει μια μαζικότητα αν πχ συγκεντρωθούν πολλοί σε ένα συλλαλητήριο και συμφωνήσουν ότι οι βουλευτές δεν είναι αληθινοί αντιπρόσωποί μας γιατί παρακούν την εντολή που τους δώσαμε, όπως έγινε με την περίπτωση του Μακεδονικού το 2017 που αμφισβήτησαν την υπογραφή εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ της Συνθήκης των Πρεσπών. Ναι άρα θα πρέπει ή όχι να εφαρμόζονται οι νόμοι δεν κατάλαβα. Θεωρώ ότι πρέπει να εφαρμόζονται αλλά υπάρχει και το δικαίωμα να πάρεις το νόμο στα χέρια σου αν αντιπροσωπεύεις μια ευρεία λαϊκή μάζα. Μα πώς μπορείς να πάρεις το νόμο στα χέρια σου; Τους νόμους τους θεσμοθετούν οι αντιπρόσωποί της λαϊκής κυριαρχίας αν η τελευταία βγει και πει ότι την εξαπάτησαν τότε αλλάζει το πράμα. Μα πώς θα γίνει αυτό πόσο μαζική να είναι αυτή η έκφραση; Γι' αυτό δεν ψηφίζονται με συνταγματικά προβλεπόμενες πλειοψηφίες τα νομοσχέδια; Μα με τα μνημόνια το 2010 βγήκε μαζικά πολύς κόσμος κατά των μνημονίων. Εντάξει ίσως να μην είναι και ποτέ τόσο μαζικό αλλά ας πούμε στο δημοψήφισμα του 2015 το 60% ψήφισε όχι ήταν μια πλειοψηφία. Ναι τώρα μου μιλάς όμως για δημοψήφισμα μια μορφή άμεσης δημοκρατίας. Ναι και η ψήφος έμμεση αλλά και τα δύο εκφράζουν τη λαϊκή κυριαρχία και στην περίπτωση του δημοψηφίσματος το 60% είπε όχι. Αν κάποιος δε συμφωνεί με έναν νόμο τί μπορεί να κάνει; Αν κάποιος*

δε συμφωνεί μπορεί να αναπτύξει πολιτική δράση και να καταφέρει να πείσει και άλλους ότι αυτό που λέει είναι το σωστό και προκληθεί ένα μεγάλο κίνημα θα κάνει πολιτικό κόμμα να κατέβει στις εκλογές και να αλλάξει τους νόμους. *Συγγνώμη, δηλαδή, ένας καταστηματάρχης που δε συμφωνεί με τα υγειονομικά μέτρα ή τις φορολογικές ρυθμίσεις θα κάνει κόμμα και θα κατέβει στις εκλογές διεκδικώντας την ψήφο των Ελλήνων;* Όχι όχι εγώ σου λέω ότι αυτός είναι ο δημοκρατικός τρόπος μη συμμόρφωσης. Να φτιάξει κάποιος κόμμα και να καταφέρει να μπει στη Βουλή και να κάνει συμμαχίες ή να γίνει κυβερνών κόμμα ή να προκαλέσει ένα τεράστιο κίνημα και να βγει πχ όλη η Αθήνα στους δρόμους και να διαδηλώσει εναντίον ενός νόμου οπότε θα αναγκαστεί η κυβέρνηση να τον αποσύρει. Πρέπει να σκεφτούμε και αυτή την περίπτωση της μαζικότητας που δεν έχει κατορθωθεί πρόσφατα ιστορικά όμως υπήρξε. Το κίνημα των Αγανακτισμένων πχ είχε μια μαζικότητα σεβαστή το 2010 και πάλι όμως δεν ήταν τόσο πολλοί ώστε να καταφέρουν να ανατρέψουν μια πολιτική»)

Οι απαντήσεις των τριών αυτών «αρνητικών» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενων δείχνει μια μειωμένη αντίληψη της λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών και των συνταγματικά προβλεπόμενων διαδικασιών που τηρούνται στο πλαίσιο του Κράτους Δικαίου και αποδεικνύουν την ανικανότητα των ερωτώμενων να προσλάβουν τους κεντρικούς κανόνες λειτουργίας της κοινοβουλευτικής αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και να αποδεχθούν την δεσμευτικότητα των δημοκρατικά θεσπισμένων κανόνων ως έκφραση της συλλογικής αυτοδιάθεσης.⁸⁹

⁸⁹ Βλ. Zeri P., ό.π., σελ. 1

Από την άλλη, η Αστυνομία διαπιστώνοντας την δυσπιστία του κοινού φαίνεται να περνάει μια «κρίση ταυτότητας» με αποτέλεσμα το ίδιο το σώμα και οι διαδοχικές κυβερνήσεις να επανεξετάζουν την αποδοτικότητα, τους στόχους και τις στρατηγικές δράσης της επιδιώκοντας την ουσιαστική αναμόρφωση του ρόλου της.⁹² Η Αστυνομία είναι ένας θεσμός του δημοκρατικού κράτους. Είναι, όμως, παράλληλα κι ένας θεσμός

⁹² Βλ. Λαμπροπούλου Ε., 2003, ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ, ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ, στον ΤΙΜΗΤΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ για τον ΝΙΚ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ (Α.Ν. Σάκκουλας: Αθήνα, Κομοτηνή 2003:1153-1176)

στον οποίον έχει ανατεθεί μία από τις πιο μεγάλες εξουσίες και ευθύνες του Κράτους : η άσκηση νόμιμης βίας, της βίας, δηλαδή, που περιορίζεται στην εφαρμογή του νόμου και στην προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών. Δεδομένου ότι στην Αστυνομία έχει ανατεθεί μία αρμοδιότητα που συνδέεται με πολλές προϋποθέσεις, όπως αυτή της άσκησης νόμιμης βίας, αυτονόητο είναι ότι θα προκύπτουν διάφορα προβλήματα στην διεξαγωγή των επιχειρήσεών της, οι οποίες θα πρέπει να τηρούν κάθε προβλεπόμενη σχετική πρόβλεψη του νόμου, να μεριμνούν για τον σεβασμό της νομιμότητας και να εκμηδενίζουν κάθε περιθώριο υπέρβασης αυτόκλητης ερμηνείας που μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες στην κοινωνία και την εικόνα της αστυνομίας. Προκειμένου να σκιαγραφήσουμε την εικόνα που έχουν οι νέοι για τον ρόλο και το έργο της Αστυνομίας σήμερα τους καλέσαμε να διατυπώσουν τις σκέψεις τους σχετικά με την αστυνομική δράση σε επίκαιρα κοινωνικά ζητήματα, όπως τη διαχείριση των διαδηλώσεων, το μεταναστευτικό ή την πανδημία. Επίσης, επιχειρώντας να διαπιστώσουμε κατά πόσο οι νέοι γνωρίζουν ότι η Αστυνομία διαθέτει το μονοπώλιο άσκησης νόμιμης βίας και μπορούν να ερμηνεύσουν ορθά τα περιστατικά άσκησης την εν λόγω βίας τους ζητήσαμε να μας περιγράψουν αν ποτέ έχουν υπάρξει μάρτυρες άσκησης βίας από την Αστυνομία με τη συντριπτική πλειονότητα να αρνείται κάτι τέτοιο ή να κάνει λόγο μόνο για περιστατικά που έχει τυχόν ακούσει αλλά δεν μπορεί να επιβεβαιώσει. Τέλος, θέλοντας να δούμε κατά πόσο οι νέοι αντιλαμβάνονται τί θα πει καθεστώς αστυνομοκρατίας τους καλέσαμε να αναλογιστούν σε διεθνές επίπεδο περιστατικά βίαιης καταστολής από την Αστυνομία κινημάτων όπως αυτό των κίτρινων γιλέκων στην Γαλλία το 2018 ούτως ώστε συγκριτικά να αναλογιστούν την καταστολή αντίστοιχων διαδηλώσεων σε εθνικό επίπεδο.

2.1. Το κρατικό μονοπώλιο της βίας και η αστυνομική δράση

Η βία με την έννοια της σωματικής, λεκτικής ή ψυχολογικής κακοποίησης που δημιουργεί ψυχολογικό ή σωματικό πόνο αποτελεί παραβίαση των δικαιωμάτων του θύματος και η άσκησή της συνιστά αξιόποινη πράξη πλην ελαχίστων εξαιρέσεων. Μια τέτοια περίπτωση όπου η άσκηση βίας γίνεται ανεκτή είναι όταν συντελείται από εξουσιοδοτημένους φορείς της κοινωνίας και μέσα σε αυστηρά καθορισμένο νομικό πλαίσιο που προσδιορίζει τα όρια και τις αρμοδιότητές τους. Οι αντιλήψεις για τη νομιμότητα της βίας σχετικά με το πότε, πού και σε ποιόν επιτρέπεται να ασκηθεί διαφέρουν ανάλογα με το αξιακό πλαίσιο στο οποίο στηρίζονται. Και τα αξιακά, πολιτισμικά πλαίσια κάθε κοινωνίας συνδέονται με το κοινωνικο-ϊστορικό της

συγκείμενο, τις ιδέες, συνήθειες, πρότυπα κλπ. που κυριαρχούν σε αυτήν.⁹³ Η κατανόηση της έννοιας της άσκησης της νόμιμης βίας αποτελεί βασικό στοιχείο για την κατανόηση της λειτουργίας του Κράτους Δικαίου, εντούτοις η έννοια της βίας παραμένει ασαφής και γι' αυτό πολύπλοκη. Το 1906 ο Sorel επεσήμανε πως : «τα προβλήματα της βίας εξακολουθούν να παραμένουν πολύ ασαφή», ενώ εξήντα χρόνια αργότερα η Arendt ανέφερε πως «η παρατήρηση του Sorel είναι τόσο αληθινή σήμερα όπως ήταν και τότε». Οι ανωτέρω προβληματισμοί για την βία παραμένουν φυσικά ισχυροί μέχρι και σήμερα παρόλο που το φαινόμενο της άσκησης νόμιμης βίας έχει μελετηθεί πολύπλευρα.

Ο Max Weber δίνει έναν από τους πιο κλασσικούς κοινωνιολογικούς ορισμούς του Κράτους ως του φορέα της νόμιμης αξίωσης στο κρατικό μονοπώλιο της βίας εντός ορισμένης εδαφικής επικράτειας.⁹⁴ Στο έργο του Weber το κρατικό μονοπώλιο της βίας αποτελεί την *ultima ratio* ως μέσο δράσης του Κράτους και η ειδοποιός διαφορά της κρατικής βίας από εκείνη άλλων κοινωνικών θεσμών είναι ότι οι τελευταίοι δικαιούνται να ασκήσουν την φυσική βία μόνο εφόσον το Κράτος τους το επιτρέπει. Η νόμιμη αξίωση στο μονοπώλιο της βίας και η αξίωση του δημοκρατικού Κράτους να συνιστά τον αποκλειστικό φορέα που θα ορίζει την δράση μη κρατικών φορέων ως σύννομη ή μη και με τα συγκεκριμένα κριτήρια θα την τιμωρεί ή θα την ανταμείβει εντάσσεται στο πλαίσιο της διαμόρφωσης των πολυποίκιλων θεσμικών εκφάνσεων της κρατικής εξουσίας που στοχεύουν στην δημιουργία μιας σχέσης Κράτους και κοινωνίας που να συμβάλλει στην ανάπτυξη εμπιστοσύνης από την κοινωνία προς το κράτος ώστε να διασφαλιστεί η συνοχή της κοινωνίας και η αποφυγή διαλυτικών κοινωνικών φαινομένων.⁹⁵ Άλλωστε το δημοκρατικό φιλελεύθερο κράτος εγγυάται στο Σύνταγμά του τις ατομικές ελευθερίες και δικαιώματα και με μια σειρά επιμέρους νομοθετικές ρυθμίσεις προβλέπει την διασφάλισή τους κατά την άσκησή τους.⁹⁶ Στη σύγχρονη εποχή της μετανάστευσης και των προσφυγικών ροών δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην διάπλαση κανόνων που θα διασφαλίζουν τα δικαιώματα των μεταναστών,

⁹³ Βλ. Reemtsma J.P., *Der blinde fleck, About violence in modernity*, Mittelweg 36 (2020, Die Gewalt spricht nicht), 2/2020, σελ. 5

⁹⁴ Βλ. Βέμπερ Μ., 2019, *Η πολιτική ως κάλεσμα και επάγγελμα*, (μεταφ.) Κουτσουρέλης Κ., εκδόσεις ΔΩΜΑ, σελ. 13

⁹⁵ Βλ. Μαρκαντωνάτου Μ., 2009, *Το κράτος και το μονοπώλιο της βίας – Θεωρήσεις και μεταβολές*, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2009, σελ. 39

⁹⁶ Ο.π. σελ. 40

των νέων, των οικονομικά και κοινωνικά αποκλεισμένων κλπ. στο πλαίσιο της εύνομης κοινωνικής λειτουργίας και της διαχείρισης των «συγκρούσεων χαμηλής έντασης».⁹⁷

Η σχέση μεταξύ του κρατικού μονοπωλίου της βίας και του Κράτους Δικαίου είναι δομική και άρρηκτη δεδομένου ότι το μονοπώλιο της βίας έχει μία διπλή λειτουργία εφόσον δεν συνίσταται μόνο στην βία που το δημοκρατικό Κράτος νόμιμα ασκεί αλλά κυρίως στην βία που το Κράτος δυνητικά μπορεί να ασκήσει. Η διπλή αυτή λειτουργία του μονοπωλίου της βίας αποτυπώνεται αφενός ως *potestas*, δηλαδή ως η κανονιστική εξουσία που ρυθμίζει τις δυνάμεις και πειθαρχεί τα υποκείμενα στους επίσημους κανόνες δικαίου, κι αφετέρου ως *violentia*, δηλαδή ως η βίαιη καταστολή που επενεργεί τιμωρητικά σε παρεκκλίνουσες συμπεριφορές και πρακτικές ατόμων ή ομάδων.⁹⁸ Μέσα από αυτόν τον συγκερασμό *potestas-violentia* το Κράτος κατορθώνει να ενσωματώσει ένα σύνολο καίριων αντιθέσεων για τη συγκρότηση του κρατικού μονοπωλίου της βίας. Βασική προϋπόθεση, άλλωστε, για την εξασφάλιση του κρατικού μονοπωλίου της βίας είναι οι διαχωρισμοί εννοιών όπως εχθρός και φίλος του Κράτους, ασφάλεια και τάξη και ιδίως νόμιμη κρατική βία και μη νόμιμη βία εξωκρατικών φορέων.⁹⁹

Ο τρόπος με τον οποίον διαχειρίζεται το κάθε Κράτος το μονοπώλιο της βίας, δηλαδή της βίας που επιτρέπει ως δυνατότητα, την ύπαρξη στρατού, Αστυνομίας, δικαστηρίων και φυλακών, οριοθετεί το σημείο μεταξύ Δημοκρατίας και αυταρχισμού.¹⁰⁰ Μέσα από την διαχείριση της κοινωνικής βίας βασικός σκοπός του κρατικού μονοπωλίου της βίας είναι ουσιαστικά η ίδια του η αναπαραγωγή, ενώ οι μορφές του μεταβάλλονται εφόσον βρίσκεται σε διαρκή αλληλεπίδραση με τη μορφή του Κράτους. Οι συνθήκες, επίσης, υπό τις οποίες η φυσική βία μονοπωλείται από το Κράτος μέσω της υποταγής δεν μπορούν να είναι σταθερές, αλλά το κρατικό μονοπώλιο της βίας καλείται να προσαρμοστεί σε κάθε δεδομένη κατάσταση όπως αυτή προκύπτει από την ανυπακοή των εξουσιαζόμενων, τις κοινωνικές συγκρούσεις και πιέσεις εντός του Κράτους.¹⁰¹ Στο βαθμό που το δημοκρατικό Κράτος, βέβαια, διατηρεί τη συνοχή του με δεδομένη την εκδίπλωση των κοινωνικών ανταγωνισμών

⁹⁷ Ό.π. σελ. 22

⁹⁸ Ό.π. σελ. 120-121

⁹⁹ Ό.π. σελ. 129

¹⁰⁰ Βλ. Δοξιάδης Α., 08/01/2017, Όταν η βία γίνεται νόμος, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Όταν η βία γίνεται νόμος | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](http://www.kathimerini.gr)

¹⁰¹ Βλ. Μαρκαντωνάτου Μ., 2009, ό.π., σελ. 69

και συγκρούσεων η πετυχημένη ή μη διαχείριση των τελευταίων κρίνεται από την κάθε φορά ειδική χρήση του κρατικού μονοπωλίου της βίας με τρόπο που η χρήση αυτή μπορεί να οδηγήσει σε κρατική επιτυχία ή αποτυχία και να εδραιώσει την κρατική ισχύ ή να συμβάλει στην διεύρυνση της κοινωνικής ανυπακοής.¹⁰²

Η άσκηση αστυνομικής εξουσίας εξ ορισμού συνεπάγεται και την άσκηση διοικητικού καταναγκασμού και μάλιστα με τη χρήση βίας που φτάνει μέχρι το σημείο χρήσης των όπλων στην περίπτωση προσβολής εννόμων αγαθών ή της δημόσιας τάξης.¹⁰³ Η αστυνομική δράση μπορεί να είναι προληπτική ή κατασταλτική, ενώ αντίστοιχα στην προληπτική βία εντάσσονται οι προσαγωγές, η σωματική έρευνα και η έρευνα χώρων και αντικειμένων και στην κατασταλτική βία οι συλλήψεις. Σε κάθε περίπτωση φυσικά η αστυνομική δράση θα πρέπει να μην είναι αθέμιτη, αλλά συνετή, δικαιολογημένη και σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας. Λόγω της ιδιαιτερότητας της φύσης του αστυνομικού επαγγέλματος δημιουργούνται αρκετά περιθώρια διακριτικής ευχέρειας, αυθαιρεσίας ακόμη και παράνομης βίας κατά την άσκηση των καθηκόντων των Αστυνομικών. Αποστολή της αστυνομικής οργάνωσης είναι ακριβώς να κατασκευάσει αυτό το πλαίσιο νομιμοποίησης της βίας με βάση την αρχή της άσκησης όσο τον δυνατόν λιγότερης βίας και τόσης όσο είναι αναγκαίο και επιτρεπτό από τον νόμο.

Στην επίσημη κουλτούρα της Αστυνομίας – μια κουλτούρα απόλυτης συμμόρφωσης σε ουσιαστικούς και δικονομικούς κανόνες – η βία διαδραματίζει έναν περιθωριακό ρόλο.¹⁰⁴ Η ίδια η Αστυνομία έχει μετεξελιχθεί από έναν θεσμό κρατικής διασφάλισης σε έναν θεσμό παροχής υπηρεσιών με τους πολίτες να μην θεωρούνται πλέον «υποταγμένοι» στην αστυνομική κυριαρχία, αλλά να λογίζονται ως «πελάτες» που μπορούν να απαιτήσουν και να λάβουν μια υπηρεσία από την Αστυνομία. Αυτό το είδος του *smart policing* συνδέεται με την ενίσχυση της προληπτικής λειτουργίας της Αστυνομίας (αποτροπή του εγκλήματος) και την εξασθένηση της κατασταλτικής λειτουργίας της Αστυνομίας (ποινική δίωξη). Ταυτόχρονα, παρόλο που η βία εντάσσεται στις πρακτικές της Αστυνομίας και μεταβιβάζεται προφορικά από την μια γενιά στην άλλη, αμφισβητείται το αν η επιθετικότητα παράγεται καταρχήν εντός του

¹⁰² Ό.π. σελ. 71

¹⁰³ Βλ. .Παπαϊωάννου Ζ., Περιεχόμενο και όρια της Αστυνομικής εξουσίας, η λειτουργική αρμοδιότητα του Αστυνομικού Προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 148

¹⁰⁴ Behr R., 2006 Berlin, Polizeikultur, Springer Verlag, 69 ff

αστυνομικού σώματος ή αν απλά καλλιεργείται εντός αυτού. Όταν, ωστόσο, παρατηρήσει κανείς την ποικιλομορφία των προσωπικοτήτων των Αστυνομικών είναι δύσκολο να υποστηρίξει ότι υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος επιλογής του αστυνομικού επαγγέλματος από έναν επιθετικό ή αυταρχικό χαρακτήρα. Άλλωστε, η διαδικασία των ψυχομετρικών δοκιμασιών για εισαγωγή στο σώμα της Αστυνομίας επιδιώκει να αποκλείσει υποψήφιους με αυξημένη επιθετικότητα ή κλίση προς βίαιη συμπεριφορά.¹⁰⁵

Στο πλαίσιο επαναπροσδιορισμού της αστυνομικής κουλτούρας γίνεται κατανοητό ότι η καταφυγή στη βία είναι σύμφυτη με την αστυνομική ιδιότητα, ωστόσο, το ζητούμενο είναι κατά την άσκηση της βίας οι αστυνομικοί να χειρίζονται την βία αναστοχαστικά. Ειδικότερα, ανακύπτει ένα εσωτερικό ζήτημα καθώς αυτοί από τους αστυνομικούς που καλούνται να ασκήσουν την βία είναι αυτοί που βρίσκονται στις ιεραρχικά κατώτερες βαθμίδες του αστυνομικού σώματος και δεν έχουν έτσι τις βάσεις, τα εφόδια και τις ευκαιρίες να συλλογιστούν τις επιπτώσεις των πράξεων τους. Προκειμένου, όμως, να κάνουμε λόγο για ένα «εξημερωμένο» μονοπώλιο βίας οφείλουν όσοι εμπλέκονται άμεσα στην εφαρμογή του να είναι και σε θέση να χειριστούν την βία αναστοχαστικά δεδομένου ότι η αναστοχαστικότητα είναι και αυτή που μπορεί να θέσει στη βία συγκεκριμένα όρια.¹⁰⁶ Με τον τρόπο αυτόν θα μπορέσουν και οι ίδιοι οι αστυνομικοί να προστατεύσουν τον εαυτό τους και η αστυνομική δράση να αμφισβητείται όλο και λιγότερο.

Προκειμένου να μπορέσουμε να αντιληφθούμε πώς οι νέοι προσλαμβάνουν την νόμιμη ασκούμενη αστυνομική βία καλέσαμε τους ερωτώμενους να περιγράψουν αν έχουν υπάρξει ποτέ αυτόπτες μάρτυρες περιστατικών άσκησης μη νόμιμης αστυνομικής βίας. Η πλειονότητα των ερωτώμενων ανέφερε ότι δεν έχει παρατηρήσει ποτέ κάποια βίαιη συμπεριφορά από την πλευρά των Αστυνομικών, ενώ 4 από τους 12 ερωτώμενους ανέφεραν πως έχουν ακούσει για βίαιες συμπεριφορές Αστυνομικών, πράγμα που, ωστόσο, οι ίδιοι δεν μπορούν να επιβεβαιώσουν. Ενδιαφέρον παρουσιάζει η περιγραφή ενός «μετριοπαθούς» απέναντι στον θεσμό της Αστυνομίας ερωτώμενου, ο οποίος αναφέρει ότι στα 18 του χρόνια ήταν παρών στα επεισόδια που ακολούθησαν την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου στην Αθήνα το 2008 και περιγράφει το όλο σκηνικό που εκτυλίχθηκε στον χώρο του Πολυτεχνείου ως ένα σκηνικό πολέμου με

¹⁰⁵ Behr R., Ό.π.

¹⁰⁶ Behr R., Ό.π.

«κανονικό πετροπόλεμο ανάμεσα στις διμοιρίες των MAT και τους πολίτες». Όπως αναφέρει, στα επεισόδια εκείνα η βία ασκούσαν αδιάκριτα τόσο από πολίτες όσο και από Αστυνομικούς με τους Αστυνομικούς να κάνουν χρήση δακρυγόνων και άλλων χημικών και τους πολίτες να ανταπαντούν ξηλώνοντας πέτρες από το πλακόστρωτο και εκτοξεύοντάς τες στους Αστυνομικούς. («και τα MAT βρίσκονταν έξω από την είσοδο και φώναζαν στον κόσμο να βγει έξω από το Πολυτεχνείο. Επειδή δεν μπορούσαν να μπουν μέσα στο χώρο του Πολυτεχνείου για να μας βγάλουν έξω πέταξαν δακρυγόνα μέσα στο χώρο... Φοβήθηκα πολύ εκείνο το βράδυ το όλο σκηνικό μου θύμιζε πολεμικές σκηνές. Όποιος δε φορούσε κράνος εύκολα μπορούσε να του ανοίξει το κεφάλι από τα αντικείμενα που εκτοξεύονταν. Σκέψου ότι ξήλωναν τις πέτρες του πλακόστρωτου έξω από το κτίριο και τις πετούσαν οι μεν στους δε και αντίστροφα.».)

Ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος και τρεις «αρνητικοί» τύποι ερωτώμενων ανέφεραν πως έχουν υπάρξει αυτόπτες μάρτυρες περιστατικών βίας από πλευράς Αστυνομικών. Πιο συγκεκριμένα, ο «θετικός» τύπος ερωτώμενου ανέφερε ότι έχει υπάρξει μάρτυρας άσκησης υπέρμετρης βίας από την πλευρά της Αστυνομίας σε διαδηλώσεις με «περιστατικά έντονης καταστολής ειδικά από ομάδες των MAT χτυπήματα σε διαδηλωτές, απροκάλυπτη επίθεση, χρήση δακρυγόνων ενώ δε χρειαζόταν τέτοιου είδους φαινόμενα». Μία «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη ανέφερε ότι έχει δει βία σε διαδηλώσεις κι έχει, επίσης, δεχθεί σεξιστικά σχόλια περνώντας μπροστά από διμοιρία των MAT («έχω ακούσει και σεξιστικά σχόλια περνώντας μπροστά από διμοιρία των MAT. Έχω δει βία σε διαδηλώσεις.».) Όπως παρατηρεί η ίδια : «η βία δε θα έπρεπε για εμένα να έχει χώρο σε διαδηλώσεις γιατί υπάρχει κίνδυνος για τρίτα άτομα που δε συμμετέχουν σε διαδήλωση να κινδυνεύσουν από δράσεις των Αστυνομικών».

Μια άλλη «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη ανέφερε ότι έχει υπάρξει θύμα της βίαιης καταστολής από την πλευρά της Αστυνομίας όταν η Αστυνομία επιδίωξε να διαλύσει πλήθος που είχε συγκεντρωθεί έξω από τα δικαστήρια της Αθήνας για να δηλώσει την συμπαράστασή του σε άτομα του αντιεξουσιαστικού χώρου που περνούσαν την διαδικασία του αυτοφώρου μετά από σύλληψή τους. Όπως αναφέρει η «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : «Σε μια στιγμή που άρχισε να βρέχει και πριν βγουν από τα δικαστήρια οι συλληφθέντες μεταξύ των οποίων και η φίλη μας, η Αστυνομία (δυνάμεις των MAT) βρήκε την ευκαιρία επειδή απλά ήθελε να διαλύσει το πλήθος κόσμου και μας επιτέθηκε ρίχνοντας νερό και κρότου λάμψης.

Εμείς απλά τρώγαμε κάτω από ένα υπόστεγο και βλέπαμε να χτυπάνε με γκλομπ μια κοπέλα και ερχόμενοι προς το μέρος μας άρχισαν να καταδιώκουν κι εμάς χωρίς να έχουμε δώσει καμία απολύτως αφορμή. Φοβηθήκαμε πολύ και προσπαθήσαμε να μπούμε σε μια πολυκατοικία για να προστατευθούμε με το φόβο ακόμη και εκεί μη μα βρουν και μας επιτεθούν. Για εμένα που δεν ανήκω καν στον αντιεξουσιαστικό χώρο ήταν κάτι πρωτόγνωρο. Ένοιωσα ότι έκανα κάτι κακό και ότι δε θα με προστάτευε κανείς. Φοβήθηκα ότι μετά την κοπέλα θα άρχιζαν να χτυπάνε κι εμένα».

Τέλος, μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη κάνει λόγο για περιστατικά βίας που έχουν δεχθεί κάποιοι συμφοιτητές της του τμήματος Πολιτικών Επιστημών από Αστυνομικούς στην Θεσσαλονίκη, ωστόσο και στις δύο περιπτώσεις η «βία» που περιγράφει δύσκολα μπορεί να καταφαθεί ή να χαρακτηριστεί ως παράνομη. Για το πρώτο περιστατικό αναφέρει πως εντός του ΑΠΘ και με αφορμή τα περιστατικά που σημειώθηκαν ως αντίδραση για την θέσπιση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας: *«Ο συμφοιτητής μου έβρισε τους Αστυνομικούς όπως φαίνεται και σε βίντεο και αυτοί μετά τον έσυραν του έβγαλαν την μπλούζα και αυτός πήγε να πνιγεί από την μπλούζα».* Ακολούθως αναφέρει ότι κάποιες συμφοιτήτριές της συνελήφθησαν για διακεκριμένη περίπτωση φθοράς ιστορικού μνημείου της Θεσσαλονίκης όταν προσπάθησαν να καλύψουν με σπρέι κάτι σβάστιγκες που είδαν ζωγραφισμένες στον Λευκό Πύργο. Όπως αναφέρει η «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : *«στο δικό τους μυαλό πήγαν να κάνουν ένα καλό να σβήσουν κάποιες σβάστιγκες ε και παράλληλα ζωγράφισαν και το «Α» το σήμα των Αναρχικών...Θεώρησαν ότι κάνουν καλό στην κοινωνία ότι τη γλιτώνουν από το φασισμό. Ο δήμος θα έπρεπε να έσβηνε αυτά τα σύμβολα και η Αστυνομία να κυνηγάει τις φασιστικές ομάδες πράγματα που δεν γίνονται άρα οι συμφοιτήτριές μου αναγκάστηκαν να κινητοποιηθούν».* Εξηγώντας στην ερωτώμενη ότι το ανωτέρω συμβάν που περιγράφει δεν εμπεριέχει κάποια μορφή αστυνομικής βίας απέναντι στις συμφοιτήτριές της η ίδια παραδέχεται και αναφέρει ότι : *«όλο αυτό ήταν ψυχολογικά βαρύ γιατί οι ίδιες φοβήθηκαν και δε θεωρούν ότι έκαναν κάτι για το οποίο έπρεπε να συλληφθούν. Γενικά η εμπειρία σε ένα κρατητήριο είναι τρομακτική. Γι' αυτό και όλοι αυτοί μετά απομακρύνθηκαν από πορείες και γενικά ήταν πολύ πιο προσεκτικοί».* Μάλιστα, όπως αναφέρει : *«Ο τότε Πρόεδρος του τμήματος Πολιτικών Επιστημών που ανήκε στον ΣΥΡΙΖΑ με τη σύμφωνη γνώμη των καθηγητών μας είχε βγάλει μια ανακοίνωση για να υποστηρίξει τους τρεις φοιτητές του λέγοντας ότι είναι καλά παιδιά κλπ. Και στα περιστατικά της Πρυτανείας είχαν επίσης κινητοποιηθεί*

οι καθηγητές μας και έβγαλαν ανακοίνωση που καταδίκασε τα επεισόδια λέγοντας ότι κακώς κάλεσε την Αστυνομία ο Πρύτανης και ότι αυτή δεν έχει θέση στο Πανεπιστήμιο. Γενικά νομίζω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να το εκμεταλλευτεί αυτό πολιτικά. Ο ίδιος ο Τσίπρας δήλωσε ότι δε θα εφαρμόσει την Πανεπιστημιακή Αστυνομία αν εκλεγεί».

Συνολικά, διαπιστώνουμε ότι η πλειονότητα των περιστατικών βίας που αναφέρθηκαν από τους ερωτώμενους αφορούν κυρίως την καταστολή από πλευράς Αστυνομίας στις διαδηλώσεις οπότε και είναι πιθανότερο να σημειωθούν τα περισσότερα επεισόδια, να οξυνθούν τα πνεύματα και να συγκρουστούν οι Αστυνομικοί με τους διαδηλωτές με αποτέλεσμα να παρατηρηθεί και καταστρατήγηση της αρχής της αναλογικότητας και άσκηση υπέρμετρης αστυνομικής βίας.

2.2. Αστυνομική δράση και διαχείριση της ελευθερίας του συνέρχεσθαι

Το δικαίωμα του συνέρχεσθαι είναι ένα βασικό δικαίωμα συλλογικής δράσης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Συντάγματος υπέρ όλων των Ελλήνων, ενώ η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου επεκτείνει την προστασία σε «παν πρόσωπον» αλλά επιτρέπει την επιβολή περιορισμών στην πολιτική δραστηριότητα των αλλοδαπών (άρθρο 16). Όπως προκύπτει και από το άρθρο 1 παρ. 2 του ν.δ. 794/1971 συνταγματικά κατοχυρώνεται το δικαίωμα στις συναθροίσεις που γίνονται μετά από προηγούμενη συνεννόηση με σκοπό την συλλογική άσκηση της ελευθερίας της γνώμης και όχι στις συγκεντρώσεις. Οι συναθροίσεις διακρίνονται σε ιδιωτικές που γίνονται μόνο σε κλειστό χώρο και σε δημόσιες που μπορεί να είναι υπαίθριες ή σε κλειστό χώρο. Οι δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις (διαδηλώσεις) ενδέχεται να κινούνται (πορείες).¹⁰⁷ Παρόλο που υπάρχει ελευθερία ως προς το περιεχόμενο μιας διαδήλωσης θα πρέπει η διαδήλωση να γίνεται ειρηνικά και χωρίς όπλα (ή άλλα αντικείμενα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως όπλα π.χ. λοστοί, καδρόνια) προκειμένου να τύχει προστασίας από την έννομη τάξη.¹⁰⁸

Αποδέκτης της ισχύος του δικαιώματος είναι κυρίως η κρατική εξουσία, ενώ η προστασία έναντι ιδιωτών ανακύπτει σε οριακές μάλλον περιπτώσεις. Έτσι, οι τρίτοι επιβάλλεται να ανεχθούν την παροδική κυκλοφοριακή συμφόρηση που προκαλείται από μια πολυπληθή συνάθροιση στο κέντρο της πόλης, ενώ δεν μπορούμε να δεχτούμε άνευ ετέρου ως «συνταγματική την απαγόρευση πορειών στην διάρκεια

¹⁰⁷ Βλ. Παντελής Α., 2016, Εγχειρίδιο Συνταγματικού Δικαίου, εκδ. Λιβάνη, σελ. 514

¹⁰⁸ Ό.π. σελ. 515

κυκλοφοριακής αιχμής στις κεντρικές οδικές αρτηρίες των πόλεων». Όπως αναφέρει ο Χρυσόγονος : «στην πραγματικότητα η ενόχληση, σε ορισμένο μέτρο, του γενικού πληθυσμού εντάσσεται στην ίδια τη ratio της συνάθροισης, προκειμένου να γίνει αισθητή η ύπαρξη ενός κοινωνικού, πολιτικού κλπ. θέματος που απασχολεί τους συναθροισμένους».¹⁰⁹ Σε κάθε περίπτωση κατευθυντήρια αρχή είναι η πρακτική αρμονία ή πρακτική εναρμόνιση συγκρουόμενων δικαιωμάτων ή διατάξεων με τρόπο ώστε το καθένα από τα αγαθά να προστατεύεται στο μέτρο του αμοιβαία δυνατού.¹¹⁰ Εφόσον, για παράδειγμα, η ελευθερία της οδικής κυκλοφορίας είναι συνήθης και καθημερινή, ο παροδικός περιορισμός της ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η άσκηση της ελευθερίας των συναθροίσεων είναι θεμιτός αλλά και επιβεβλημένος. Αυτό, όμως ισχύει όταν πρόκειται για συνάθροιση παροδικού χαρακτήρα διάρκειας μερικών ωρών, ενώ, αντίθετα, ο ολόήμερος ή πολυήμερος αποκλεισμός του οδικού κόμβου θίγει υπέρμετρα την οικονομική ελευθερία και την ελευθερία κίνησης των τρίτων και δε συνιστά «συνάθροιση» καθώς η τελευταία απαιτείται εξ ορισμού να έχει προσωρινό χαρακτήρα.¹¹¹

Ο νόμος 4703/2020¹¹² προσπάθησε να ρυθμίσει το ζήτημα της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι με παράλληλη διασφάλιση, όμως, της διοικητικής, οικονομικής και πολιτιστικής λειτουργικότητας του κέντρου των πόλεων το οποίο δεν θα πρέπει να «νεκρώνει» λόγω των συνεχών διαδηλώσεων πολλές από τις οποίες συνοδεύονται από επεισόδια. Ο συγκεκριμένος νόμος περιλαμβάνει νέους θεσμούς όπως αυτόν του «οργανωτή» της συνάθροισης, ο οποίος και αναλαμβάνει την ευθύνη για την διαδήλωση και συγκεκριμένα εγγυάται την ομαλή διεξαγωγή της συνάθροισης και καθίσταται υπεύθυνος για αιτήματα αποζημιώσεων από πιθανές ζημιές που θα προκληθούν κατά τη διάρκεια συγκεντρώσεων. Από την πλευρά των αρχών ορίζεται αξιωματικός της Αστυνομίας ή Λιμενικού ως «Διαμεσολαβητής» ο οποίος αποτελεί τον σύνδεσμο με τον οργανωτή της συνάθροισης. Ο οργανωτής θα πρέπει να συνεργάζεται μαζί του και να ακολουθεί τις υποδείξεις του παρέχοντας τη συνδρομή του για την τήρηση της τάξης και την ομαλή πραγματοποίηση της συνάθροισης. Ακόμη, στον νόμο προβλέπεται ειδική ιστοσελίδα, μέσω της οποίας παρέχεται, εκ των

¹⁰⁹ Βλ. Χρυσόγονος Κ. & Βλαχόπουλος Σ., 2017, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 4^η έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, σελ. 515

¹¹⁰ Ό.π. σελ. 142

¹¹¹ Ό.π., σελ. 515-516

¹¹² ΦΕΚ 131/Α'/10-07-2020

προτέρων, αλλά και σε πραγματικό χρόνο, ενημέρωση στους πολίτες για τις προγραμματισμένες μέλλουσες ή τρέχουσες εκδηλώσεις, πορείες και τις σχετικές κυκλοφοριακές ρυθμίσεις. Περιορισμοί μπορούν να επιβληθούν τόσο σε επικείμενες όσο και σε εξέλιξη συναθροίσεις οι οποίες μπορεί και για συγκεκριμένους ρητά προβλεπόμενους στον νόμο λόγους να απαγορευτούν ή να διαλυθούν. Ο συγκεκριμένος νόμος προκάλεσε διάφορες αντιδράσεις ενώ με την από 3 Σεπτεμβρίου 2020 γνωμοδότηση του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κρίθηκε ότι αντίκειται στο άρθρο 89 παρ. 3 Συντάγματος ως προς την απαιτούμενη από το Νόμο σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα πρωτοδικών για τη διάλυση μιας δημοκρατικής συγκέντρωσης (άρθρο 10 παρ. 3).¹¹³

Σύμφωνα με το Σύνταγμα (άρθρο 11 παρ. 2 εδ. α') η Αστυνομία μπορεί να παρίσταται μόνο στις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις, ενώ (άρθρο 11 παρ. 2 εδ. β') δύναται με αιτιολογημένη απόφασή της να τις απαγορεύσει αν εξαιτίας τους ελλοχεύει κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια σε ορισμένη περιοχή, αν απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής, όπως νόμος ορίζει.¹¹⁴ Το εδ. β' της παρ. 2 του άρθρου 11 του Συντάγματος περιέχει ως προς τις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις διπλή επιφύλαξη : ειδική επιφύλαξη του νόμου για την *in abstracto* ρύθμιση και επιφύλαξη υπέρ των αστυνομικών αρχών για την *in concreto* απαγόρευση. Η απόφαση της αστυνομικής αρχής για απαγόρευση υπαίθριας συνάθροισης οφείλει να είναι αιτιολογημένη με βάση τους κινδύνους για τη δημόσια ασφάλεια ή την κοινωνικοοικονομική ζωή, ενώ δεν αποτελεί νόμιμη αιτιολογία η απλή επανάληψη του κειμένου της διάταξης του Συντάγματος στην απαγορευτική απόφαση αν η διακινδύνευση δεν προκύπτει από αναφορές σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά.¹¹⁵ Αυτονόητο είναι ότι οι ανωτέρω περιορισμοί στο δικαίωμα του συνέρχεσθαι θα πρέπει να είναι σύμφωνοι με το άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος σύμφωνα με το οποίο οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το

¹¹³ Βλ. Γνωμοδότηση 13/2020, 4 Σεπτεμβρίου, 2020, Διάλυση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης Εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 10 παρ. 3 Ν.4703/2020 από τους εισαγγελικούς λειτουργούς – Αντεισαγγελέας ΑΠ, Δημήτριος Παπαγεωργίου. Διαθέσιμο στο : [Γνωμοδότηση13/2020-Εισαγγελία Αρείου Πάγου \(eisap.gr\)](https://www.eisap.gr/Γνωμοδότηση13/2020-ΕισαγγελίαΑρείουΠάγου/eisap.gr)

¹¹⁴ Μάλιστα, υπό το καθεστώς του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα η συμμετοχή σε απαγορευμένη συνάθροιση στοιχειοθετούσε το έγκλημα της θρασυτητας κατά της αρχής του άρθρου 171 παρ. 1 διάταξη που με τον Ν. 4619/2019 καταργήθηκε.

¹¹⁵ Βλ. Χρυσόγονος Κ. & Βλαχόπουλος Σ., 2017, ό.π., σελ. 518

Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας.

Το δικαίωμα της συνάθροισης έγινε αντικείμενο οξείας αντιπαράθεσης στην περίοδο της πανδημίας όπου η αναστολή αρκετών λόγω των αναγκαίων περιοριστικών μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας δεν άφησε ανεπηρέαστο το δικαίωμα του συνέρχεσθαι. Με πράξη νομοθετικού περιεχομένου του Μαρτίου 2020, η οποία κυρώθηκε από τη Βουλή, παρέχεται η δυνατότητα απαγόρευσης συναθροίσεων σε ορισμένη περιοχή ή ακόμα και σε ολόκληρη τη χώρα για λόγους δημόσιας υγείας. Ειδικότερα, με το άρθρο 68 παρ. 2 Ν. 4683/2020¹¹⁶ προβλέφθηκε ότι : «Για επιτακτικούς λόγους αντιμετώπισης σοβαρού κινδύνου δημόσιας υγείας που συνίστανται στη μείωση του κινδύνου διασποράς του κορονοϊού COVID-19, είναι δυνατόν, με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας μετά από γνώμη της Εθνικής Επιτροπής προστασίας της Δημόσιας Υγείας έναντι του κορονοϊού COVID19, να επιβάλλεται, για το απολύτως αναγκαίο χρονικό διάστημα, σε όλη την Επικράτεια ή σε ορισμένη μόνο περιοχή, απαγόρευση δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων, στις οποίες συμμετέχει ένας ελάχιστος αριθμός ατόμων. Με την ίδια απόφαση μπορούν να προβλέπονται διοικητικά πρόστιμα σε περίπτωση παραβίασης της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής άλλων κυρώσεων που προκύπτουν από την κείμενη νομοθεσία».

Με την υπ' αριθμό 1029/8/18 (ΦΕΚ 5046 Β'/ 14-11-2020) απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας και με βάση το ανωτέρω άρθρο του νόμου αποφασίστηκε η απαγόρευση όλων των δημόσιων υπαίθριων συγκεντρώσεων στο σύνολο της Επικράτειας για το διάστημα από 15 Νοεμβρίου και ώρα 06.00' μέχρι 18 Νοεμβρίου 2020 και ώρα 21.00', στις οποίες συμμετέχουν 4 ή και περισσότερα άτομα με την απειλή επιβολής κυρώσεων. Αίτηση αναστολής που ασκήθηκε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας απορρίφθηκε λόγω συνδρομής εξαιρετικώς επιτακτικών λόγων δημοσίου συμφέροντος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 52 παρ. 6 εδάφιο δεύτερο του π.δ. 18/1989, ανεξαρτήτως του επανορθώσιμου ή μη της βλάβης των αιτούντων.¹¹⁷ Επίσης, με την απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας με αριθμό 1029/8/18- κδ'/25-01-2021 (ΦΕΚ Β' 242/2021) απαγορεύθηκαν όλες οι δημόσιες

¹¹⁶ ΦΕΚ 83/Α/10.04.2020

¹¹⁷ Βλ. Αυδίκας Γ., 28/01/2021, Η απαγόρευση υπαίθριων συναθροίσεων και η συγκυρία, Διαθέσιμο στο : [Η απαγόρευση υπαίθριων συναθροίσεων και η συγκυρία - Syntagma Watch](#)

Επίσης, στην διάρκεια της πανδημίας και πιο συγκεκριμένα τον Νοέμβριο του 2020 έκανε την εμφάνισή της μια νέα ομάδα της Ελληνικής Αστυνομίας με το όνομα Ο.Δ.Ο.Σ. (Ομάδα Διαχείρισης και Οριοθέτησης Συναθροίσεων). Πρόκειται για μια ομάδα νέων αστυνομικών που θα υποβοηθούν τον Αξιωματικό – διαμεσολαβητή της Ελληνικής Αστυνομίας, ο οποίος ορίζεται για τις συνεννοήσεις με τους υπεύθυνους των διαδηλώσεων, και, παράλληλα, θα αποτελούν και την πρώτη «γραμμή άμυνας» σε περιπτώσεις αντίδρασης στις προτροπές των αστυνομικών και επεισοδίων.¹¹⁸ Η Ο.Δ.Ο.Σ. υπάγεται στη Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και οι εν λόγω ειδικά εκπαιδευμένοι αστυνομικοί φέρουν διακριτή στολή με λογότυπο-θυρεό της ομάδας και δεν διαθέτουν οπλισμό αλλά είναι εφοδιασμένοι με φορητό ασύρματο, σφυρίχτρα, φακό, kit πρώτων βοηθειών και αντιασφυξιογόνα μάσκα. Η πλειονότητα της ομάδας αυτής αποτελείται από γυναίκες αστυνομικούς οι οποίες φιλοδοξούν να διαδραματίσουν το ρόλο των ειρηνοποιών προσεγγίζοντας τους διαδηλωτές, συνομιλώντας με τους διοργανωτές των ομάδων και μεταφέροντας τις απόψεις των τελευταίων στους επικεφαλής των ΜΑΤ. Με την εύρεση μιας κοινής λύσης η ομάδα θα αποχωρεί και η συνάθροιση θα συνεχίζεται ανάλογα με τα αποτελέσματα της διαπραγμάτευσης.¹¹⁹ Το γεγονός ότι η εν λόγω ομάδα είναι άοπλη και απαρτίζεται κυρίως από νεαρές γυναίκες στόχο έχει να λειτουργήσει κατευναστικά για τα πλήθη και να αποφευχθούν κλιμακώσεις, εντάσεις και συμπλοκές αξιοποιώντας τεχνικές επικοινωνίας και διαμεσολάβησης με τους υπεύθυνους των συναθροίσεων.¹²⁰

¹²⁰ Βλ. Ανώνυμο, 17/11/2020, ΟΔΟΣ: Αυτή είναι νέα αστυνομική ομάδα που έδρασε στο Πολυτεχνείο – Ο ρόλος της, Διαθέσιμο στο : [ΟΔΟΣ: Αυτή είναι νέα αστυνομική ομάδα που έδρασε στο Πολυτεχνείο – Ο ρόλος της \(φωτό\) \(skai.gr\)](#)

Προκειμένου να εξετάσουμε το πώς προσλαμβάνουν οι νέοι τον θεσμό της Αστυνομίας σε ό,τι σχετίζεται με τη διαχείριση των διαδηλώσεων τους θέσαμε ορισμένες ερωτήσεις σχετικά με το κατά πόσο θεωρούν απαραίτητη ή περιττή την παρουσία της Ελληνικής Αστυνομίας στις διαδηλώσεις, πώς βλέπουν την νεοσύστατη ομάδα Ο.Δ.Ο.Σ. κι αν θεωρούν ότι ο τρόπος με τον οποίον ανταποκρίνεται η Αστυνομία στις διαδηλώσεις διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται εκάστοτε στην εξουσία.

Όλοι οι ερωτώμενοι θεωρούν ότι η παρουσία της Αστυνομίας στις διαδηλώσεις δεν είναι περιττή, ενώ μία «μετριοπαθής» ερωτώμενη την θεωρεί απαραίτητη λόγω των συχνών επεισοδίων που ακολουθούν τις διαδηλώσεις. Μία «θετική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη αναφέρει ότι : *«θεωρώ ότι δυστυχώς έχουμε χρόνια να δούμε στην Ελλάδα μια διαδήλωση ειρηνική και καθαρά για το σκοπό που γίνεται γιατί πάντα παρεισφρύνουν αντιεξουσιαστές άνθρωποι που απλώς θέλουν να εκτονωθούν, να ασκήσουν βία οπουδήποτε και να προκαλέσουν φθορές οπότε εφόσον υπάρχουν αναγκαστικά θα πρέπει να υπάρχει και η Αστυνομία...αν η Αστυνομία έβλεπε ότι οι πορείες ήταν ειρηνικές και ο κόσμος αφού πήγαινε στη διαδήλωση θα γυρνούσε σπίτι του δε θα υπήρχε καμία ανάγκη για αστυνομική επέμβαση. Δεν νομίζω ότι κανένα Κράτος έχει τη διάθεση να δαπανά πόρους σε πράγματα ανούσια και να πληρώνει Αστυνομικούς για πολλές ώρες για να κοιτάζουν απλά μια ειρηνική πορεία. Επίσης, δεν νομίζω ότι ξυπνάει κανένας Αστυνομικός με την πρόθεση να πάει και να ασκήσει βία σε πολίτες ή να ταλαιπωρηθεί τρέχοντας πίσω από ένα πλήθος που φωνάζει. Είναι αναγκαιότητα για να προστατευτούν δικαιώματα τρίτων ανθρώπων που βρίσκονται εκείνη τη στιγμή της διαδήλωσης σε κίνδυνο». Ένας άλλος «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος θεωρεί ότι κάποιες φορές ίσως η Αστυνομία να υπερβαίνει την νόμιμη δράση της σε ό,τι αφορά στη διαχείριση των διαδηλώσεων, καθώς, όπως αναφέρει : *«συνήθως, επειδή έχω βρεθεί κι εγώ σε κάποιες διαδηλώσεις, υπάρχουν περίπου 50 άτομα που προπορεύονται μιας διαδήλωσης και είναι αυτοί που θέλουν να εκτονώσουν τα ένστικτά τους και να διαπληκτιστούν και να έρθουν σε αντιπαράθεση με την Αστυνομία, ενώ από πίσω ακολουθεί μια συντριπτική πλειονότητα των διαδηλωτών που είναι φιλειρηνικοί. Αλλά τα δακρυγόνα των Αστυνομικών αναγκαστικά θα πλήξουν και τους φιλειρηνικούς διαδηλωτές πέρα από τους βίαιους». Όπως επισημαίνει ένας άλλος «θετικός» τύπος ερωτώμενος : *«και μόνο η παρουσία της Αστυνομίας η οποία χωρίς να προκαλεί φυσικά τους διαδηλωτές είναι ικανή για κάποιους να λειτουργήσει ως πρόκληση. Κι αυτό επειδή***

κάποιοι πηγαίνουν στις διαδηλώσεις μόνο και μόνο για να προκαλέσουν επεισόδια». Ένας άλλος «θετικός» ερωτώμενος προβληματίζεται για το γεγονός ότι συχνά στις διαδηλώσεις η αστυνομική παρουσία είναι τόσο πολυάριθμη που μπορεί να υπερβαίνει αριθμητικά ακόμη και τους διαδηλωτές με αποτέλεσμα να παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας, γι' αυτό και ο ίδιο προτείνει μια «εκ του μακρόθεν» εποπτεία της κάθε συνάθροισης από την Αστυνομία. Όπως αναφέρει : *«Εμένα αυτό που με ενοχλεί στις διαδηλώσεις σε ό,τι αφορά το ρόλο της Αστυνομίας είναι η δυσαναλογία μεταξύ συμμετεχόντων και αστυνομικής παρουσίας. Πολλές φορές υπερτερούν οι αστυνομικές δυνάμεις ακόμη και όλων των διαδηλωτών. Θυμάμαι μια φορά που γυρνούσα από το γραφείο μου είχαν στην περιοχή της Καμάρας μια διαδήλωση, αν θυμάμαι καλά αφορούσε το αίτημα αποφυλάκισης του Κουφοντίνα, και τα ΜΑΤ ήταν τόσο πολυάριθμα που είχαν κυκλώσει ουσιαστικά τους διαδηλωτές και δεν τους άφηναν να προχωρήσουν. Είναι αυτό το δυσανάλογο της παρουσίας. Δηλαδή όσο μια διαδήλωση είναι ειρηνική ακόμη και για ένα τέτοιο αίτημα δημοκρατικά προστατεύεται και πρέπει να γίνεται. Καλό θα ήταν η Αστυνομία να έχει μεν μια εποπτεία της διαδήλωσης αλλά να έχει μια εποπτεία ως το θέσω έτσι «εκ του μακρόθεν». Να εγγυάται, δηλαδή, ότι δε θα γίνουν βανδαλισμοί και επιθέσεις αλλά να μην καταστέλλει το ίδιο το δικαίωμα του συνέρχεσθαι».*

Μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη θεωρεί μεν απαραίτητη την παρουσία της Αστυνομίας στις διαδηλώσεις, ωστόσο, προβληματίζεται σχετικά με τα πρόσωπα εναντίον των προσώπων που μπορεί να γίνουν αποδέκτες βίας. *(«Θα έπρεπε φυσικά να υπάρχει παρουσία της Αστυνομίας σε διαδηλώσεις. Απλώς αισθάνομαι ότι κάποιες φορές η βία κατευθύνεται σε λάθος κόσμο. Καταλαβαίνω ότι οι αντιεξουσιαστές είναι στοχοποιημένοι από την Αστυνομία και εξαιτίας αυτών η Αστυνομία παρεμβαίνει αναγκαστικά αλλά δεν είναι πάντα απαραίτητο μια πορεία να κορυφωθεί με αυτόν τον τρόπο»)* Την υπέρβαση των ορίων καταστολής της Αστυνομίας επισημαίνει κι ένας άλλος «αρνητικός» ερωτώμενος ο οποίος αναφέρει ότι : *«Πολλές φορές έχω παρακολουθήσει μέσα από τις ειδήσεις την Αστυνομία να υπερβαίνει τα όρια καταστολής που θα έπρεπε να τηρήσει σε μια διαδήλωση και, μάλιστα, όχι εναντίον εκείνων που μπορεί να προξενούν τις φθορές αλλά εναντίον απλών διαδηλωτών. Επίσης, μπορεί να συμβεί στη διάρκεια μιας ειρηνικής πορείας η Αστυνομία να ρίξει κρότου λάμψης, να ρίξει χημικά και η πορεία να πάρει άλλες διαστάσεις».* Από την πλευρά του ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος αναφέρει ότι παρά την ανάγκη ύπαρξης Αστυνομίας στις διαδηλώσεις είναι επιφυλακτικός ως προς την παρουσία

συγκεκριμένα των MAT, καθώς όπως αναφέρει μπορεί οι ομάδες των MAT να προκαλούν με την παρουσία τους και μόνο τους διαδηλωτές και να τους ωθούν σε ταραχές και επεισόδια (*«αν δεν επενέβαινε η Αστυνομία και ειδικά τα MAT δε θα προέβαιναν και σε αυτές τις ακραίες πράξεις οι διαδηλωτές... θα έλεγα να υπάρχει Αστυνομία αλλά όχι MAT γιατί έτσι ίσως να μην είχαμε τόσα επεισόδια»*)

Σε σχέση με την εμφάνιση και δράση της νέας ομάδας Ο.Δ.Ο.Σ. της Ελληνικής Αστυνομίας για την διαχείριση των διαδηλώσεων χαμηλής και μεσαίας έντασης, οι ερωτώμενοι εξέλαβαν την πρωτοβουλία αυτή θετικά και θεωρούν ότι μπορεί να συμβάλει στην αποκλιμάκωση των εντάσεων που συνοδεύουν συχνά μια πορεία. Όπως αναφέρει μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : *«πρώτη φορά το ακούω μου φαίνεται αρκετά ευχάριστο ως είδηση. Το βρίσκω πολύ σωστό και λογικό. Γενικότερα εμένα ότι έχει να κάνει με αφοπλισμό, δηλαδή, με το να εμπνέω την ασφάλεια με άλλες λογικές παρακολούθησης και όχι κατασταλτικής αστυνόμευσης γιατί για εμένα το όπλο είναι αυτό που δημιουργεί σε εμένα ένταση, αντιλαμβάνομαι ότι το όπλο είναι κάτι που σε συγκεκριμένες συνθήκες θα πρέπει να αξιοποιηθεί αλλά ακόμη και το γεγονός ότι περνάω δίπλα από Αστυνομικό που φέρει όπλο εμένα μου δημιουργεί ανασφάλεια οπότε ό,τι κινείται στη λογική του αφοπλισμού πόσο μάλλον όταν αφορά τη διαχείριση διαδηλώσεων μόνο θετικά μπορώ να το κρίνω»*. Σύμφωνα με μια άλλη «θετική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : *«είναι πάρα πολύ βοηθητική μια τέτοια ομάδα γιατί δεν εξοργίζει το πλήθος και η αλήθεια είναι ότι για τους ανθρώπους που πάνε να διαδηλώσουν ειρηνικά δεν είναι ευχάριστο να βλέπουν ότι τελούν υπό αστυνομική επιτήρηση και μπορεί συνεχώς κάποιος να επέμβει κατασταλτικά και η Αστυνομία δημιουργεί γενικά μια ένταση με τους ασυρμάτους, τις μηχανές και όλους τους σχετικούς θορύβους. Θεωρώ ότι δείχνει μια εμπιστοσύνη σ' αυτούς που οργανώνουν την πορεία ότι δε θα χρειαστεί τα πράγματα να ξεφύγουν, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται και ο έλεγχος και, επίσης, θεωρώ ότι είναι χρήσιμο γιατί όσοι μπορεί να προκαλέσουν επεισόδια βλέποντας ότι δεν έχουν απέναντί τους πολλούς οπλισμένους Αστυνομικούς μπορεί να μην μουν σε αυτή τη διαδικασία γιατί πολύ συχνά το κάνουν αυτό βλέποντας την Αστυνομία καθώς θεωρούν ότι αντιπροσωπεύει το σύστημα»*

Μία «θετική» και μια «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενες επισημαίνουν, ωστόσο, τους κινδύνους που μπορεί να προκύψουν για τους Αστυνομικούς που στελεχώνουν την νέα αυτή ομάδα της Ελληνικής Αστυνομίας και οι οποίοι καλούνται να διαχειριστούν συναθροίσεις όντας άοπλοι. Όπως επισημαίνει η

«θετική» ερωτώμενη : «οι Αστυνομικοί της Ο.Δ.Ο.Σ. δεν ξέρω τι ακριβώς εκπαίδευση έχουν λάβει αλλά σίγουρα είναι πολύ εκτεθειμένοι δεδομένου ότι είναι άοπλοι και είναι πολύ επίφοβο γιατί είναι ο εύκολος στόχος και βρίσκονται στο στόμα του λύκου και κάποιος δε θα επιτεθεί τόσο εύκολα σε έναν πάνοπλο Αστυνομικό αλλά σε αυτά τα παιδιά είναι πιο πιθανό να εκδηλωθεί κάποια απρόκλητη επίθεση». Η «μετριοπαθής», μάλιστα, ερωτώμενη επισημαίνει την ευάλωτη θέση των εν λόγω αστυνομικών, ενώ θεωρεί πως λόγω του επικίνδυνου χαρακτήρα των επεισοδίων που ακολουθούν μετά από πολλές διαδηλώσεις οι αστυνομικοί θα πρέπει να είναι οπλισμένοι. Όπως αναφέρει: «Δεν ξέρω κατά πόσο μια τέτοια ομάδα είναι αποτελεσματική όπως επίσης κατά πόσο αυτοί οι άοπλοι Αστυνομικοί θα μπορούν να εκτελούν το καθήκον τους με ασφάλεια καθότι είναι πολύ εκτεθειμένοι. Στις διαδηλώσεις δε θεωρώ ότι είναι κακό οι Αστυνομικοί να φέρουν όπλο γιατί από την άλλη πλευρά αυτή των διαδηλωτών δεν ξέρει κανείς ποτέ τί μπορεί να φέρουν μαζί τους. Οπότε ένας άνθρωπος της Αστυνομίας που είναι άοπλος που θα έρθει αντιμέτωπος με έναν που μπορεί στην καλύτερη περίπτωση να έχει πέτρες είναι σε πιο ευάλωτη θέση οπότε θεωρώ ότι αυτή η ομάδα Ο.Δ.Ο.Σ. θα πρέπει να έχουν ενισχυμένο εξοπλισμό για αν αντιμετωπίσουν ό,τι μπορεί να προκύψει». Ένας άλλος «θετικός» ερωτώμενος επισημαίνει κι αυτός τους κινδύνους που μπορεί να ανακύψουν για τους άοπλους αστυνομικούς, ενώ θεωρεί ότι δε θα πρέπει μια διαδήλωση να διαλύεται απλώς και μόνο επειδή παρεισφρέουν σ' αυτήν χούλιγκαν αλλά θα πρέπει αυτοί να απομακρύνονται και η διαδήλωση αν συνεχίζεται ειρηνικά πράγμα φυσικά εξαιρετικά δύσκολο να επιτευχθεί. («Θετικό είναι αυτό αρκεί να μην κινδυνεύουν και οι Αστυνομικοί που υπηρετούν στην Ο.Δ.Ο.Σ. γιατί τα κακοποιά στοιχεία των διαδηλώσεων υπάρχουν γενικά και θέλουν να εκτονώνονται κατά των Αστυνομικών που φαίνονται εδώ να είναι πολύ εκτεθειμένοι. Σε μεγάλες διαδηλώσεις παρεισφρέουν δυστυχώς και χούλιγκαν και γι' αυτό θα ήθελα να υπήρχε ένας τρόπος να απομακρύνονται τέτοια άτομα από μια διαδήλωση και να συνεχίζεται η διαδήλωση κανονικά και ειρηνικά. Ίσως, βέβαια, αυτό που θέλω να είναι ουτοπικό»)

Ερωτώμενοι για τον τρόπο που διαχειρίζεται η Ελληνική Αστυνομία τις διαδηλώσεις ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στην εξουσία η πλειονότητα των συνεντευξιζόμενων απάντησε ότι η διαχείριση σε κάθε περίπτωση διαφέρει. Βέβαια, με δεδομένο ότι η απάντηση σε αυτή την ερώτηση προϋπέθετε ότι οι ερωτώμενοι θα είχαν γνώση του πώς διαχειριζόταν τις διαδηλώσεις η προηγούμενη κυβέρνηση, ώστε να είναι σε θέση να κάνουν τη σύγκριση με τον τρόπο διαχείρισης της σημερινής

κυβέρνησης, και δεδομένου ότι κάποιος από τους ερωτώμενους είναι ιδιαίτερα νεαροί σε ηλικία δεν θα πρέπει να μας κάνει εντύπωση ότι τρεις από αυτούς δεν είχαν τις κατάλληλες γνώσεις ή μνήμες ώστε να απαντήσουν σε αυτή την ερώτηση. Όπως, για παράδειγμα, σημείωσε μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : *«περισσότερο πολιτικά εμπλεκόμενη ως ενήλικας είμαι με την κυβέρνηση της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ και επί διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ δε θυμάμαι τόσα πράγματα. Απλά θεωρώ ότι είναι περισσότερα τα φαινόμενα (Κορονοϊός, Πανεπιστημιακή Αστυνομία) που έχουν προκύψει επί ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ που έκαναν πιο φανερό την κατεύθυνση που είχε και ο τέως Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και ο νυν ως προς την έντονη καταστολή. Τώρα το αν θεωρώ γενικότερα ότι μια ουσιαστικά προοδευτική κυβέρνηση, και δε μιλάω για το κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ που αλλιώς εμφανίστηκε και άλλη έγινε, μπορεί να αναθεωρήσει το ρόλο της Αστυνομίας. Ναι πιστεύω πως μπορεί να το κάνει. Αλλά θα ήταν άδικο να μετρήσω τα περιστατικά έντονης καταστολής στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ γιατί θα ήταν άδικο από τη στιγμή που δεν έχω μια συνολική εικόνα. Δεν πιστεύω, πάντως, ότι υπήρξε και κάποια τρομερή διαφορά».*

Ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος θεωρεί ότι η διαχείριση των διαδηλώσεων δεν διαφέρει ανάλογα με το ποιο κόμμα βρίσκεται στην εξουσία, καθώς σε κάθε περίπτωση θεωρεί αναπόφευκτη την βίαιη καταστολή από πλευράς Αστυνομίας στις διαδηλώσεις. Μάλιστα, ως παράδειγμα έντονης αστυνομικής παρουσίας και καταστολής διαδήλωσης επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ αναφέρει το δεύτερο συλλαλητήριο για το Μακεδονικό στη Θεσσαλονίκη. *«Δεν πιστεύω ότι η διαχείριση των διαδηλώσεων επί ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο βίαιη σε σχέση με τη διαχείρισή τους επί ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Μπορεί η κάθε πολιτική να έχει ένα ιδιαίτερο και διαφορετικό χρώμα ας πούμε αλλά κάθε φορά που διατάσσεται η παρουσία αστυνομικής δύναμης σε μια διαδήλωση είναι αναπόφευκτο ότι και το παραμικρό να συμβεί η διαταγή περί καταστολής θα έρθει. Και ακόμη και αν δεν έρθει θα πραγματοποιηθεί στην πράξη από την παρουσία των πολυάριθμων Αστυνομικών στο χώρο της διαδήλωσης. Ένα παράδειγμα διαδήλωσης η οποία κατεστάλη ιδιαίτερα βίαια είναι τα συλλαλητήρια που έγιναν για το Μακεδονικό. Ειδικά εδώ στη Θεσσαλονίκη το δεύτερο συλλαλητήριο επί ΣΥΡΙΖΑ τότε είχε κατασταλεί με πολύ μεγάλη αστυνομική ισχύ».*

Ένας άλλος «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος θεωρεί ότι διαφέρει η διαχείριση των διαδηλώσεων ανάλογα με το ποιο κόμμα είναι στην εξουσία, ενώ επισημαίνει ότι η διαχείριση επί ΣΥΡΙΖΑ ήταν πιο ελαστική αν και δεν είναι

εύκολο να αποτιμήσουμε την αστυνομική δράση με την παρούσα κυβέρνηση λόγω της πανδημίας, ωστόσο τονίζει ότι δράσεις όπως εκκενώσεις καταλήψεων δεν θα πραγματοποιούνταν από την προηγούμενη κυβέρνηση. (*«Νομίζω ότι ναι η διαχείριση των διαδηλώσεων διαφέρει ανάλογα με το ποιος βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης γιατί είναι γνωστό πως γενικά στο δημόσιο τομέα οι διοικητικοί υπάλληλοι σε θέση ευθύνης αλλάζουν ανάλογα με το αν το κόμμα το οποίο υποστηρίζουν θα επικρατήσει στις εκλογές. Στην περίοδο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ θεωρώ ότι υπήρχε μεγαλύτερη ανοχή προς τους διαδηλωτές. Στην περίοδο διακυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ βέβαια επειδή έχει προκύψει και η πανδημία δεν μπορούμε να κάνουμε μια αποτίμηση γι' αυτό το θέμα. Πιστεύω, όμως, ότι περιστατικά όπως η εκκένωση της κατάληψης στο Βιολογικό δε θα επιχειρούνταν ποτέ με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για πολιτικούς ή ιδεολογικούς λόγους»*.)

Ένας «αρνητικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος υποστηρίζει ότι η κυβέρνηση της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ τηρεί εν γένει μια πιο αυστηρή στάση απέναντι στις διαδηλώσεις, όμως, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ επιδίωξε μια πιο ελαστική στάση εν τέλει δεν το πέτυχε και ως παράδειγμα παραθέτει την καταστολή των διαδηλώσεων των συνταξιούχων επί ΣΥΡΙΖΑ που ήταν ιδιαίτερα έντονη. (*«Θεωρώ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να μην είναι τόσο επιθετικός ως προς τη διαχείριση των διαδηλώσεων αλλά δεν το πέτυχε απόλυτα γιατί στις διαδηλώσεις για παράδειγμα με τους συνταξιούχους είχε ασκηθεί πολύ έντονη βία από την Αστυνομία, είχαν χρησιμοποιηθεί χημικά και είχε ασκηθεί και σωματική βία σε βάρος των συνταξιούχων από την Αστυνομία κλπ. Όμως, θεωρώ ότι με την κυβέρνηση της Ν.Δ. η Αστυνομία είναι πιο επιθετική προς τους πολίτες και θεωρώ ότι αυτό οφείλεται και σε πολιτικούς λόγους»*.)

Από την πλευρά του ένας «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος θεωρεί ότι στις διαδηλώσεις ο τρόπος διαχείρισης των αστυνομικών σχετίζεται περισσότερο με την ίδια την προσωπικότητα του αστυνομικού παρά με τις κατευθύνσεις που δίνει το κάθε κόμμα που βρίσκεται στην εξουσία. (*«Δε θεωρώ ότι ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεται η Αστυνομία τις διαδηλώσεις διαφέρει ανάλογα με το ποιο κόμμα βρίσκεται στην κυβέρνηση. Κι αυτό γιατί οι Αστυνομικοί που καλούνται να καταστείλουν μια διαδήλωση μπορεί να λαμβάνουν κάποιες γενικές εντολές αλλά ένας Αστυνομικός ο οποίος θα θέλει να ξεφύγει από τις γενικές κατευθύνσεις και να φερθεί πιο βίαια θα το κάνει είτε έχουμε κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είτε της ΝΕΑΣ*

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Απλά μπορεί να το κάνει πιο ήπια αν πάρει πολύ αυστηρές οδηγίες να μην είναι βίαιοι οι Αστυνομικοί. Μπορεί επί ΣΥΡΙΖΑ σε κάποια περιστατικά να μην επενέβαινε τόσο γρήγορα η Αστυνομία ή και να μην επενέβαινε και καθόλου ενώ επί ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ η Αστυνομία τα πράγματα είναι πιο αναμενόμενα δηλαδή στις διαδηλώσεις υπάρχει Αστυνομία. Επί ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να ήταν πιο χαλαρή η παρουσία της Αστυνομίας ίσως να μην ήταν τόσο μαχητικοί οι Αστυνομικοί».)

Συνολικά διαπιστώνουμε ότι οι ερωτώμενοι δεν θεωρούν περιττή την παρουσία της Αστυνομίας στις διαδηλώσεις θεωρούν, όμως, ότι η παρουσία της θα πρέπει να είναι διακριτική και ανάλογη με την παρουσία και τον σκοπό των διαδηλωτών. Γι' αυτό και τίθενται υπέρ της δημιουργίας της νέας ομάδας Ο.Δ.Ο.Σ. που θα διαχειρίζεται τις διαδηλώσεις αξιοποιώντας τις τεχνικές επικοινωνίας και αποφεύγοντας τις συμπλοκές με τους διαδηλωτές. Επίσης, από τις απαντήσεις των ερωτώμενων δεν φαίνεται να θεωρούν ότι ο τρόπος διαχείρισης των διαδηλώσεων κατευθύνεται ανάλογα με τους στόχους που θέτει η κάθε κυβέρνηση.

2.3. Η πρόσληψη της αστυνομικής δράσης με αφορμή το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων

Το κίνημα των κίτρινων γιλέκων ήταν ένα λαϊκίστικο πολιτικό κίνημα που εμφανίστηκε στη Γαλλία στα τέλη του 2018 με αφορμή την αύξηση του φόρου στα καύσιμα και μαζικές κινητοποιήσεις για αιτήματα κοινωνικής δικαιοσύνης και πολιτικής αλλαγής.¹²¹ Το κίνημα των κίτρινων γιλέκων επέφερε σύμφωνα με τον Daniel Bounieux μια αλλαγή στον χαρακτήρα των διαδηλώσεων, καθώς τα κίτρινα γιλέκα παραιτήθηκαν από την λεκτική επικοινωνία και στόχος τους ήταν να γίνουν ορατοί και να στραφούν εναντίον της πολιτικής αντιπροσώπευσης.¹²² Το κίνημα πήρε μεγάλη έκταση και το Παρίσι μετατράπηκε σε πεδίο μάχης με την Αστυνομία να κατηγορείται για υπερβολική χρήση βίας. Τα ΜΑΤ προέβησαν σε χρήση χημικών και πυροβολισμούς με πλαστικές σφαίρες εναντίον του πλήθους. Από τις συγκρούσεις προέκυψαν τραυματισμοί τόσο πολιτών όσο και αστυνομικών. Από τις πρώτες κιόλας ημέρες των επεισοδίων σημειώθηκαν περισσότερες από 1000 προσαγωγές πολιτών και διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση περισσότερων από 700 ατόμων.¹²³ Μάλιστα, η

¹²¹ Βλ. Κουλέτα Α., 08/12/2018, Κίτρινα Γιλέκα: Τα 42 αιτήματα που έβγαλαν το Παρίσι στους δρόμους, Έθνος, Διαθέσιμο στο : [Κίτρινα Γιλέκα: Τα 42 αιτήματα που έβγαλαν το Παρίσι στους δρόμους | Έθνος \(ethnos.gr\)](https://www.ethnos.gr/story/42-aitimata-pou-ebgalan-to-parisi-stous-dromous)

¹²² Βλ. Bounieux D., 2019, La crise de la representation, Éditions La Decouverte

¹²³ Βλ. Ανώνυμο, 08/12/2018, Κίτρινα Γιλέκα: Πεδίο μάχης το Παρίσι, 55 τραυματίες, Έθνος, Διαθέσιμο στο : [Κίτρινα Γιλέκα: Πεδίο μάχης το Παρίσι, 55 τραυματίες - Δείτε live εικόνα | Έθνος \(ethnos.gr\)](https://www.ethnos.gr/story/55-traumaties-dite-live-eikona)

αστυνομική βία ήταν τόσο έντονη που η Ύπατη Αρμοστής του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ζήτησε από τη Γαλλία να διεξαγάγει «εμπεριστατωμένη έρευνα» για τις αστυνομικές βιαιότητες που έχουν σημειωθεί από τα μέσα Νοεμβρίου στη διάρκεια των διαδηλώσεων των «κίτρινων γιλέκων».¹²⁴ Σε δελτίο τύπου του στις 14 Φεβρουαρίου 2019¹²⁵ ο ΟΗΕ επισήμανε ότι από έρευνες των εμπειρογνομόνων του διαπιστώθηκαν σοβαροί περιορισμοί στα δικαιώματα των διαδηλωτών, ενώ προκλήθηκαν και σοβαροί τραυματισμοί από δυσανάλογη χρήση «μη θανατηφόρων» όπλων, όπως χειροβομβίδες και αμυντικές σφαίρες ή flashballs.

Επιδιώκοντας να δούμε πώς προσλαμβάνουν οι νέοι την έντονη καταστολή των Κίτρινων Γιλέκων στη Γαλλία και πώς αντιλαμβάνονται αυτόν τον τρόπο καταστολής και επιβολής ποινών σε διαδηλωτές σε σχέση με τη διαχείριση των διαδηλώσεων και την αντιμετώπιση των διαδηλωτών από την Ελληνική Αστυνομία τους καλέσαμε να αναλογιστούν αν η Γαλλία επιλέγοντας αυτόν τον τρόπο καταστολής παύει να είναι μια φιλελεύθερη δημοκρατική χώρα. Η πλειονότητα των ερωτώμενων προσλαμβάνει τον τρόπο διαχείρισης του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων από την Αστυνομία ως ένα μεμονωμένο περιστατικό το οποίο κλήθηκε να καταστείλει η Αστυνομία ιδιαίτερα έντονα και δεν αντιπροσωπεύει γενικά τον τρόπο με τον οποίο διαχειρίζεται τα περιστατικά. Όπως, για παράδειγμα, αναφέρει ένας «θετικός» ερωτώμενος η περίπτωση καταστολής των κίτρινων γιλέκων συνιστά μεν μεμονωμένο περιστατικό, ωστόσο, ο ίδιος εκτιμά ότι η συγκεκριμένη επιλογή του Γάλλου Προέδρου θα επηρεάσει το πολιτικό προφίλ του μελλοντικά. *(«Εννοείται ότι όταν θέλουμε να αποτιμήσουμε αν ένα Κράτος ανάγεται στα φιλελεύθερα Κράτη Δικαίου ή όχι κάνουμε έναν συνολικό απολογισμό, πώς ασκεί την εξουσία – βία που μπορεί να ασκήσει ιδίως στα πιο κομβικά γεγονότα. Τα Κίτρινα Γιλέκα ήταν ιδίως τον πρώτο καιρό μια μεγάλη διαμαρτυρία η οποία είχε δυσανάλογη καταστολή όπως επισήμαναν πολλοί. Δε θα χαρακτήριζα μη φιλελεύθερο τον Μακρόν αλλά από εκεί και πέρα στην πολιτική κριτική που θα κάνει ο Γάλλος ψηφοφόρος κατά την διάρκεια των εκλογών πιστεύω ότι θα βαρύνει πολύ αυτή η όχι και τόσο ανεκτική αντιμετώπιση που επέδειξε ο Μακρόν.»)* Ένας μετριοπαθής ερωτώμενος ανέφερε ότι δεν γνωρίζει το συγκεκριμένο κίνημα οπότε δεν

¹²⁴ Βλ. Ανώνυμο, 06/03/2019, Ο ΟΗΕ ζητά έρευνα για την αστυνομική βία κατά των «κίτρινων γιλέκων» στη Γαλλία, Διαθέσιμο στο: [Ο ΟΗΕ ζητά έρευνα για την αστυνομική βία κατά των «κίτρινων γιλέκων» στη Γαλλία - CNN.gr](#)

¹²⁵ Βλ. Press releases-Special procedures, 14/02/2019, France: UN experts denounce severe rights restrictions on “gilets jaunes” protesters, Διαθέσιμο στο: [France: UN experts denounce severe rights restrictions on “gilets jaunes” protesters | OHCHR](#)

μπορεί να εκφέρει γνώμη για τον τρόπο δράσης της Αστυνομίας (*«Προσωπικά δε γνωρίζω το κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» γι' αυτό δεν μπορώ να σου πω αν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί δημοκρατικός ή μη ο τρόπος καταστολής που εφάρμοσε.»*), ενώ από την πλευρά τους δύο «αρνητικοί» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενοι κρίνουν τον τρόπο διαχείρισης της Γαλλίας μη δημοκρατικό. Όπως αναφέρει ο ένας «αρνητικός» ερωτώμενος : *«Όχι για εμένα δεν παραμένει η Γαλλία μια δημοκρατική χώρα. Δεν μπορεί μια χώρα να λάβει τον τίτλο της δημοκρατικής αν δε δρα και αντίστοιχα. Το τι γραμμή πχ ακολουθεί στην εκπαίδευση ή σε άλλους τομείς δεν την καθιστά και δημοκρατική σε όλους τους τομείς και προφανώς μια τέτοια έντονη καταστολή συνάδει με την άρση του δημοκρατικού της χαρακτήρα»*. Σύμφωνα με μια άλλη «αρνητική» ερωτώμενη η δράση της γαλλικής Αστυνομίας ήταν αντιδημοκρατική παρόλο που για την συγκεκριμένη ερωτώμενη το συγκεκριμένο κίνημα κατέστη λαϊκίστικο : *«Αυτό το κίνημα παρότι ξεκίνησε με μια λογική υπεράσπισης εργατικών δικαιωμάτων κατάντησε λαϊκίστικό, κατάφερε, δηλαδή να συγκεντρώσει ακραίες ακόμη και ακροδεξιές απόψεις. Παρόλα αυτά όσο δηλαδή ενάντια μπορεί να είμαι σε πολλές από τις προεκτάσεις αυτές προφανώς θεωρώ αντιδημοκρατικές τέτοιες ενέργειες. Και, μάλιστα, αυτή τη στιγμή ακόμη και τώρα η Γαλλία φλέγεται δηλαδή ανάλογη πολιτική ακολουθεί σε οποιαδήποτε μορφή διαδήλωσης γίνεται πράγμα που βρίσκω αντιδημοκρατικό και ότι ξεπερνάει τα όρια της βίας που μπορείς να ασκήσεις ως Κράτος σ' έναν διαμαρτυρόμενο»*.

Μάλιστα, η πλειονότητα των ερωτώμενων θεωρεί ότι το γεγονός ότι στις διαδηλώσεις του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων έγιναν συλλήψεις και επιβλήθηκαν από τα δικαστήρια βαρύτατες ποινές σε διαδηλωτές είναι θετικό σε σχέση με τη χώρα μας όπου οι συλλήψεις και η τιμωρία διαδηλωτών που προβαίνουν σε έκτροπα είναι σπάνιος. Όπως τονίζει ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος : *«Το ότι στην Ελλάδα σε σχέση με τη Γαλλία υπάρχει πλήρης ατιμωρησία των βίαιων διαδηλωτών μου φαίνεται τραγικό. Ποιος ο λόγος να ξοδεύεις τα κονδύλια για να καταστείλεις τα επεισόδια που προκαλούνται από διαδηλώσεις και να επεμβαίνουν τα ΜΑΤ αν στην τελική δεν υπάρχει κανένα αποτέλεσμα; Και φυσικά οι ίδιοι άνθρωποι που προκαλούν τα επεισόδια θα επανέλθουν και σε επόμενη διαδήλωση. Αυτό δεν είναι εφαρμογή του νόμου. Εφόσον υπάρχουν οι νόμοι θα πρέπει να εφαρμόζονται μέχρι τέλους. Ο Αστυνομικός θα πρέπει να κάνει τη δουλειά του να κάνει τις συλλήψεις και γενικά ό,τι εμπίπτει στη δική του δικαιοδοσία και μετά τα υπόλοιπα πρέπει να αφήνονται στη*

δικαιοσύνη. Καταλαβαίνω, βέβαια, πως και οι Έλληνες Αστυνομικοί βλέποντας αυτή τη γενική ατιμωρησία μπορεί να επηρεάζονται και ως ένα βαθμό να χάνουν το κίνητρό τους και αυτό να έχει αντίκτυπό στη δουλειά τους. Αυτό βέβαια δεν πρέπει να συμβαίνει γιατί η δουλειά των Αστυνομικών είναι η καταστολή.» Ωστόσο, όπως επισημαίνει μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : «Αν καταλήξουμε όπως η Γαλλία αυτό θα έχει σοβαρές συνέπειες για την αντίληψη του κόσμου για την Αστυνομία. Θα ρίξει λάδι στη φωτιά.» Μια άλλη «αρνητική» ερωτώμενη θεωρεί πως η επιβολή υψηλών ποινών σε διαδηλωτές δεν είναι δημοκρατικό («δε συμφωνώ με την επιβολή βαριών ποινών σε διαδηλωτές, δεν το θεωρώ δημοκρατικό.»)

2.4. Αυθαιρεσίες στον χώρο του Ε.Μ.Π. και αστυνομική δράση

Απόλυτη συμφωνία των ερωτώμενων για τον τρόπο δράσης της Ελληνικής Αστυνομίας διαπιστώσαμε στο περιστατικό της αστυνομικής επέμβασης στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο προκειμένου να διακόψουν την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος, να κατεδαφίσουν το κτίσμα και να απομακρύνουν τα οικοδομικά υλικά. Πιο συγκεκριμένα, τον Οκτώβριο του 2021 ολιγομελής ομάδα φοιτητών της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς αποφάσισε να απαλλοτριώσει αίθουσα του Ε.Μ.Π. προκειμένου να κατασκευάσει χώρο αναψυχής και για τον σκοπό αυτόν απευθύνθηκαν σε οικοδομικό συνεργείο, μετέφεραν με γερανοφόρο οικοδομικά υλικά και ξεκίνησαν τις οικοδομικές εργασίες εντός της Πολυτεχνειούπολης. Όταν ο Πρύτανης και ο Κοσμήτορας του Ε.Μ.Π. προσπάθησαν να τους σταματήσουν δέχθηκαν λεκτική βία και ακολούθως απευθύνθηκαν στο Αστυνομικό Τμήμα Ζωγράφου και στην αρμόδια Εισαγγελία¹²⁶ και σχηματίστηκε δικογραφία για παράβαση του Ν.4495/2017 «Περί Ελέγχου και Προστασίας του Δομημένου Περιβάλλοντος».¹²⁷ Στις 15/10/2021 άνδρες της Ελληνικής Αστυνομίας συνόδεψαν υπαλλήλους της Πολεοδομίας του δήμου Ζωγράφου εντός του Ε.Μ.Π. και μετά από συνεννόηση με την αρμόδια εισαγγελία και την πρυτανική αρχή κατεδαφίστηκε το αυθαίρετο κτίσμα και απομακρύνθηκαν τα οικοδομικά υλικά από συνεργεία του δήμου.¹²⁸ Για το υπό κρίση περιστατικό το

¹²⁶ Βλ. Λακασάς Α., 15/10/2021, Αντιεξουσιαστές χτίζουν...αυθαίρετο μέσα στο ΕΜΠ, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Αντιεξουσιαστές χτίζουν...αυθαίρετο μέσα στο ΕΜΠ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/15102021/antixousiasates-xtizoun-avthaireto-mesa-sto-emp)

¹²⁷ Βλ. Ανώνυμο, 15/10/2021, Έστησαν... αυθαίρετο στο ΕΜΠ: Έχτισαν χώρο αναψυχής μέσα στο χώρο του πανεπιστημίου, Έθνος, Διαθέσιμο στο : [Έστησαν... αυθαίρετο στο ΕΜΠ: Έχτισαν χώρο αναψυχής μέσα στο χώρο του πανεπιστημίου | Έθνος \(ethnos.gr\)](https://www.ethnos.gr/story/15102021/esthsan-avthaireto-sto-emp-echtisan-xwro-anaψυχής-mesa-sto-xwro-tou-panepistimiou/)

¹²⁸ Βλ. Λακασάς Α., 16/10/2021, Κατεδαφίστηκε το... αυθαίρετο στο ΕΜΠ, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Κατεδαφίστηκε το... αυθαίρετο στο ΕΜΠ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/16102021/katedafisthike-to-avthaireto-sto-emp)

σύνολο των ερωτώμενων θεωρούν ότι η Αστυνομία έδρασε καλώς στην αντιμετώπιση της παραπάνω αυθαιρεσίας σχηματίζοντας την δικογραφία και συνοδεύοντας τους υπαλλήλους της Πολεοδομίας για την αποκατάσταση της νομιμότητας εντός της Πολυτεχνειούπολης.

Τόσο οι «θετικοί» όσο και οι «μετριοπαθείς» απέναντι στον θεσμό της Αστυνομίας ερωτώμενοι υποστήριξαν ότι καλώς επενέβη η Αστυνομία, καθώς, όπως επισημαίνει ένας «θετικός» ερωτώμενος : *«Εννοείται πως από τη στιγμή που διαπιστώνεται μια παρανομία στο χώρο του Πανεπιστημίου και απευθυνθεί ο Κοσμήτορας στην Αστυνομία θα πρέπει αυτή να επέμβει. Όταν, δηλαδή ο Κοσμήτορας εξήγησε σε αυτούς τους ανθρώπους ότι η ανέγερση αυτή που έκαναν ήταν παράνομη και αυτοί αρνούνταν να το καταλάβουν το επόμενο στάδιο είναι η εφαρμογή του νόμου. Και πώς αλλιώς μπορεί να γίνει εφαρμογή του νόμου χωρίς την Αστυνομία;»* Ένας «μετριοπαθής» τύπος ερωτώμενου τονίζει, ωστόσο, πως η αστυνομική επέμβαση σε τέτοιες περιπτώσεις είναι φυσικά θεμιτή αλλά ο τρόπος επέμβασης θα πρέπει να είναι ο ηπιότερος δυνατός. *(«Το περιστατικό αυτό μου ακούγεται απαράδεκτο...Το να καταλαμβάνεις αυθαίρετα έναν χώρο και να αλλάζεις και τη δομή του χτίζοντας κάτι παράνομο είναι απαράδεκτο...Η Αστυνομία θα έπρεπε να επεμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις αλλά πάντα έχει σημασία και ο τρόπος που επεμβαίνει. Να μην είναι δηλαδή βίαιος ο τρόπος επέμβασης της Αστυνομίας.»)* Μια άλλη «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη υπογραμμίζει ότι τέτοια περιστατικά ανακύπτουν επειδή ο χώρος του Πανεπιστημίου είναι αφύλακτος και μπορεί έτσι αυθαίρετα ο καθένας να προβαίνει σε τέτοιες καταδικαστέες ενέργειες. *(«Εφόσον πρόκειται για ένα θέμα για το οποίο ο Κοσμήτορας απευθύνθηκε στην Πολεοδομία και στην Αστυνομία και ζήτησε την επέμβασή τους η Αστυνομία δεν μπορούσε να δράσει αλλιώς και καλώς επενέβη. Τέτοια περιστατικά προκύπτουν επειδή ο χώρος είναι αφύλαχτος. Δεν μπορεί ο καθένας να χτίζει έτσι αυθαίρετα ό,τι και όπου θέλει. Μόλις ειδοποιηθεί για κάτι τέτοιο η Αστυνομία μέσα από καταγγελία θα πρέπει να επιλαμβάνεται και να επεμβαίνει.»)* Και οι τέσσερις, όμως, «αρνητικοί» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενοι αποτίμησαν θετικά την αστυνομική επέμβαση στο εν λόγω συμβάν. Όπως αναφέρει μία εξ αυτών : *«Θεωρώ πως εντός του Πανεπιστημίου δε θα έπρεπε να υπάρχουν τέτοιες αυθαιρεσίες...Σε τέτοιες περιπτώσεις θα έπρεπε να επέμβει η Αστυνομία. Όχι όμως από μόνη της να διαπιστώσει και να επέμβει. Μόνο μετά από αίτημα του Πρύτανη να επέμβει όχι από μόνη της. Και να επέμβει συνοδευτικά με την πολεοδομία μόνο γι' αυτόν τον σκοπό».*

2.5. Νέοι και εξυπηρέτηση από ΕΛ.ΑΣ.

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω η Αστυνομία έχει μετεξελιχθεί από έναν θεσμό κρατικής διασφάλισης σε έναν θεσμό παροχής υπηρεσιών προς τους πολίτες και οι επιδόσεις της αξιολογούνται πλέον με οικονομικά κριτήρια.¹²⁹ Πράγματι, όπως διαπιστώνουμε η σύγχρονη Αστυνομία προκειμένου να ανταποκριθεί στις ποικίλες προκλήσεις που απαιτούν την άμεση επέμβασή της έχει αναπτύξει νέες στρατηγικές για την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος, ενώ, παράλληλα, έχει αποκτήσει μια νέα διοικητική οργάνωση κι έχει ψηφιοποιήσει πολλές από τις υπηρεσίες της προκειμένου να αποκτήσει μια αμεσότερη επαφή με το κοινό. Προκειμένου να προσεγγίσει τους πολίτες και να καλλιεργήσει μια σχέση εμπιστοσύνης μαζί τους η Αστυνομία έχει στραφεί σε νέες μορφές αστυνόμευσης, όπως η κοινοτική αστυνόμευση ή ο αστυνομικός της γειτονιάς, μορφές τις οποίες χαρακτηρίζει η ενεργή συμμετοχή του κοινού.¹³⁰ Οι νέες αυτές μορφές αστυνόμευσης αποσκοπούν στην ανάδειξη του ανθρώπινου προσώπου της Ελληνικής Αστυνομίας και στον μετασχηματισμό του θεσμού από μηχανισμό καταστολής σε οργανισμό παροχής κοινωνικών υπηρεσιών στον πολίτη.

Η πλειονότητα των ερωτώμενων φαίνεται να μην έχει αντιμετωπίσει κάποιο πρόβλημα σε ό,τι αφορά την εξυπηρέτησή τους από την Ελληνική Αστυνομία. Όπως, για παράδειγμα, αναφέρει μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : *«Δεν έχω προσωπικά κανένα παράπονο από την εξυπηρέτησή μου από Αστυνομικούς. Πρόσφατα, μάλιστα, που επισκέφτηκα ένα Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής μου για ένα προσωπικό μου θέμα οι αστυνομικοί ανταποκρίθηκαν άμεσα. Με βοήθησαν, μου παρείχαν όλες τις πληροφορίες. Και γενικά και στο παρελθόν όσες φορές χρειάστηκε πχ να βγάλω κάποιο έγγραφο από την Αστυνομία είτε στην Αθήνα είτε στο νησί μου με εξυπηρέτησαν. Ποτέ δεν αντιμετώπισα κάποιο θέμα».*

Ένας «θετικός» και ένας «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενοι επισήμαναν ότι σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί και στην αστυνομική πρακτική της καθημερινής συνδιαλλαγής με τους πολίτες, όπως στην υπηρεσία έκδοσης διαβατηρίων να υπεισέρχονται λάθη και καθυστερήσεις (*«όταν ήθελα να κάνω ανανέωση του*

¹²⁹ Βλ. Behr R., 2006 Berlin, Polizeikultur, Springer verlag, p.73ff

¹³⁰ Βλ. Στεργιούλης Ε., Σύγχρονες μορφές αστυνόμευσης, Διαθέσιμο στο : [Σύγχρονες μορφές αστυνόμευσης - Υπ. Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης - Ελληνική Αστυνομία \(astynomia.gr\)](http://www.astynomia.gr)

διαβατηρίου μου για να ταξιδέψω προέκυψε ένα θέμα γιατί η αστυνομική μου ταυτότητα έγραφε από λάθος του υπαλλήλου «ΘΕΣ/ΝΙΚΗ» αντί για «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ». Για την ανανέωση διαβατηρίου λοιπόν που ήθελα να κάνω χρειάστηκε να βγάλω πρώτα νέα ταυτότητα για να διορθωθεί το σφάλμα του υπαλλήλου και μετά να μπορέσουν να μου ανανεώσουν το διαβατήριο μια διαδικασία χρονοβόρα όπως μπορούμε να καταλάβουμε», «μετριοπαθής» ερωτώμενος) ή να υπάρχουν αστυνομικοί υπάλληλοι που έχουν υιοθετήσει τη νοοτροπία δημοσίου υπαλλήλου και να κωλυσιεργούν («Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί γραφείου τουλάχιστον αυτοί με τους οποίους εγώ έχω συναναστραφεί έχουν τη νοοτροπία ενός δημοσίου υπαλλήλου. Βίωσα καθυστερήσεις στην εξυπηρέτησή μου και αγενή συμπεριφορά από Αστυνομικούς σε Αστυνομικό Τμήμα. Μου φάνηκε ότι δεν ήθελαν να κάνουν τη δουλειά τους ή να πάρουν εύκολα την ευθύνη για κάτι. Για την επικύρωση ενός γνήσιου της υπογραφής, για παράδειγμα, πρόσφατα με παρέπεμψαν από την Αστυνομία στα ΚΕΠ και εκείνοι πάλι πίσω στην Αστυνομία με αποτέλεσμα μια περιττή ταλαιπωρία», «θετικός» ερωτώμενος). Επίσης, ένας «αρνητικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος τονίζει ότι αρκετές αστυνομικές υπηρεσίες είναι υποστελεχωμένες και ο φόρτος εργασίας τόσο μεγάλος με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η εξυπηρέτηση των πολιτών. Όπως αναφέρει : «Θεωρώ ότι αρκετά Αστυνομικά Τμήματα είναι υποστελεχωμένα με αποτέλεσμα να εξυπηρετείται πιο δύσκολα ο πολίτης. Εγώ, για παράδειγμα, έτυχε να χρειαστώ μια επικύρωση για το γνήσιο της υπογραφής μου και επειδή το χρειαζόμουν άμεσα και έτυχε να βρίσκομαι κοντά σε ένα Αστυνομικό Τμήμα πήγα και μου είπαν ότι είχαν φόρτο εργασίας και δεν μπορούσαν να με εξυπηρετήσουν κα με παρέπεμψαν αλλού». Όπως τονίζει και μια «θετική» απέναντι στον θεσμό της Αστυνομίας ερωτώμενη οι πολλές και ευρείες αρμοδιότητες που έχουν ανατεθεί στο σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας έχουν εξαντλήσει τους αστυνομικούς με αποτέλεσμα να καθίστανται σε κάποιες περιπτώσεις λιγότερο πρόθυμοι να εξυπηρετήσουν τους πολίτες. Γι' αυτό και θα πρέπει να επιδιωχθεί ένας ορθότερος καταμερισμός αρμοδιοτήτων στον δημόσιο τομέα και να μην επωμίζεται τα πάντα η Ελληνική Αστυνομία. («Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί είναι πάρα πολύ κουρασμένοι από το γεγονός ότι έχουν υπερβολικά πολλές ευθύνες οπότε κάποιες φορές είναι και απρόθυμοι να εξυπηρετήσουν σε γραφειοκρατικά ζητήματα. Αλλά θεωρώ ότι αυτό έχει να κάνει με το ότι θα έπρεπε να υπάρχουν άλλες υπηρεσίες για κάποια ζητήματα κι όχι να τα αναλαμβάνει όλα το ίδιο σώμα»)

2.6. Πανδημία και αστυνομική δράση

Η πανδημία του κορονοϊού αποτέλεσε μια πρωτόγνωρη κρίση για τον υγειονομικό τομέα και, παράλληλα, δημιούργησε νέες προκλήσεις για όλα τα Κράτη, όπως και για τις αστυνομικές υπηρεσίες. Η ίδια η Αρχηγός της Μητροπολιτικής Αστυνομίας του Λονδίνου σε δημόσιες δηλώσεις της προς το αστυνομικό προσωπικό παραλλήλισε την υγειονομική κρίση με την κρίση που αντιμετώπισε το Λονδίνο το 2017 όταν έγινε στόχος τρομοκρατικών επιθέσεων.¹³¹ Πολλές κυβερνήσεις χρειάστηκε να λάβουν επείγοντα μέτρα προκειμένου να προστατεύσουν τον πληθυσμό τους και να περιορίσουν την μετάδοση του ιού. Η επιβολή τέτοιων μέτρων, στα οποία περιλαμβάνονται τα λοκντάουν, οι απαγορεύσεις των μετακινήσεων και η τήρηση κοινωνικών αποστάσεων, συχνά ανατίθενται στην Αστυνομία διευρύνοντας τις αρμοδιότητες του σώματος και προκαλώντας πρόσθετο φόρτο εργασίας για τις αστυνομικές υπηρεσίες. Αυτό προστίθεται στα ήδη διευρυμένα καθήκοντα της Αστυνομίας, η οποία επιφορτίζεται γενικά με το καθήκον της επιβολής της τάξης εντός των συνόρων της κάθε χώρας και της πρόληψης και καταστολής του εγκλήματος, ενώ, ταυτόχρονα, η έλλειψη των πόρων σε υλικό και ανθρώπινο δυναμικό συνιστά χρόνιο πρόβλημα για το σώμα.¹³² Φυσικά οι αστυνομικοί, λειτουργώντας τις περισσότερες φορές ως πρώτοι ανταποκριτές σε κρίσιμα συμβάντα, είναι συνηθισμένοι να επιτελούν το καθήκον τους ακόμη και στις πιο κρίσιμες περιστάσεις και έτσι εργάστηκαν και καθόλο το διάστημα επιβολής των μέτρων για την πανδημία.¹³³

Στο πλαίσιο της εφαρμογής των μέτρων για την αντιμετώπιση του κορονοϊού η αυξημένη αστυνομική παρουσία και επέμβαση για την διενέργεια των ελέγχων και την επιβολή των περιορισμών στα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα παρουσιάστηκε από την κυβέρνηση ως η μόνη αναγκαία και δυνατή λύση με την αντιπολίτευση να διστάζει

¹³¹ Βλ. Στεργιούλης Ε., 11/04/2020, Αστυνόμευση εν μέσω της πανδημίας, Διαθέσιμο στο : [Αστυνόμευση εν μέσω της πανδημίας | HuffPost Greece KOINΩNIA \(huffingtonpost.gr\)](https://www.huffpostgreece.com/2020/04/11/αστυνόμευση-εν-μέσω-της-πανδημίας/)

¹³² Βλ. Laufs J. & Waseem Z., (2020), Policing in pandemics: A systematic review and best practices for police response to COVID-19, *International Journal of Disaster Risk Reduction*, Volume 51, December 2020, 101812, Διαθέσιμο στο : [Policing in pandemics: A systematic review and best practices for police response to COVID-19 - ScienceDirect](https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1872303120301812)

¹³³ Βλ. Papazoglou et al., (2020), Policing during COVID-19: Another day, another crisis, *Journal of Community Safety and Well-Being*, 5(2), 39-41, Διαθέσιμο στο : [Policing during COVID-19: Another day, another crisis | Journal of Community Safety and Well-Being \(journalcswb.ca\)](https://www.journalcswb.ca/)

να αντισταχθεί σ' αυτό.¹³⁴ Πέρα από τις αυξημένες απαιτήσεις ασφάλειας εκ μέρους των πολιτών, τις οποίες κλήθηκαν να διαχειριστούν οι αστυνομικοί, ήταν παράλληλα και εκτεθειμένοι στον ιό καθόλη την εκτέλεση της υπηρεσίας τους διακινδυνεύοντας την υγεία των ίδιων και του περιβάλλοντός τους.¹³⁵ Στη διάρκεια του λοκντάουν και της απαγόρευσης των μετακινήσεων οι αστυνομικοί επιφορτίστηκαν με το καθήκον της διεξαγωγής των ελέγχων και της επιβολής των προστίμων στους πολίτες που δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα. Ωστόσο, παρά την ανάγκη και την επιταγή για διεξαγωγή διαρκών και εκτεταμένων ελέγχων, διαπιστώθηκε ότι σε περιοχές της χώρας με αυξημένο επιδημιολογικό φορτίο και μεγάλη πίεση του συστήματος υγείας, όπως στην Κεντρική Μακεδονία, οι έλεγχοι ήταν ιδιαίτερα «χαλαροί» και οι παραβάσεις που βεβαιώθηκαν περιορισμένες. Το γεγονός αυτό προκάλεσε την παρέμβαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη για την εντατικοποίηση των ελέγχων τήρησης του απαγορευτικού. Η περιορισμένη αυτή απόδοση σε επίπεδο ελέγχων και προστίμων συναρτήθηκε με την χαλαρή αντιμετώπιση που επιδεικνύουν ορισμένοι αστυνομικοί προς τους παραβάτες, στη Βόρειο Ελλάδα ιδίως, και με την κακή αίσθηση της εντοπιότητας και «συγγένειας».¹³⁶

Η διαχείριση της πανδημίας από την Ελληνική Αστυνομία αποτέλεσε ένα δύσκολο έργο, καθότι οι αστυνομικοί κλήθηκαν να αναλάβουν ένα πρωτόγνωρο γι' αυτούς έργο και να αναθεωρήσουν δραστικά τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας τους. Η πλειονότητα των ερωτώμενων έκρινε θετικά τη δράση των αστυνομικών και άδικες τις όποιες κατηγορίες τους αποδόθηκαν και απέδωσε την ευθύνη για τα μέτρα σε κυβερνητικές επιλογές. Ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος τονίζει ότι κακώς ανατέθηκε η διεξαγωγή των υγειονομικών ελέγχων στην Ελληνική Αστυνομία δεδομένου ότι εκφεύγει των καθηκόντων της και θεωρεί ότι σε κάποιες περιπτώσεις οι έλεγχοι ήταν «επιλεκτικοί» και ορισμένοι αστυνομικοί έδειξαν υπέρμετρο ζήλο για την καταστολή κάποιων συναθροίσεων. *(«Το πρόβλημα με την Αστυνομία σ' αυτόν τον τομέα είναι ότι πολλές φορές έδειξε μια επιδεικτική μεροληψία.*

¹³⁴ Βλ. Παπανικολάου Γ., Η αστυνόμευση της πανδημίας και η επόμενη μέρα στο Αστυνόμηση και βία εν μέσω πανδημίας | Δύο αναλύσεις, Ένα – Ινστιτούτο Εναλλακτικών Πολιτικών, Διαθέσιμο στο : [Αστυνόμηση και βία εν μέσω πανδημίας | Δύο αναλύσεις — Ena Institute](#)

¹³⁵ Βλ. Στεργιούλης Ε., 11/04/2020, Αστυνόμηση εν μέσω της πανδημίας, Διαθέσιμο στο : [Αστυνόμηση εν μέσω της πανδημίας | HuffPost Greece KOINONIA \(huffingtonpost.gr\)](#)

¹³⁶ Βλ. Σπυρόπουλος Π., 24/11/2020, Λίγοι και "χαλαροί" οι έλεγχοι της ΕΛ.ΑΣ. στις "κόκκινες" περιοχές παρά τους 295 νεκρούς σε τρεις ημέρες, Διαθέσιμο στο : [Λίγοι και "χαλαροί" οι έλεγχοι της ΕΛ.ΑΣ. στις "κόκκινες" περιοχές παρά... | Ελλάδα Ειδήσεις \(thetoc.gr\)](#)

Χαρακτηριστικά στη Θεσσαλονίκη θυμάμαι, για παράδειγμα, να επεμβαίνει, και, μάλιστα, με έντονη καταστολή στην Άνω Πόλη, σε δημόσιες πλατείες που μπορεί να είχε συγκεντρωθεί κόσμος, ενώ αντίθετα, στα μαγαζιά στη Μητροπόλεως που ήταν γεμάτα με κόσμο έστω και υπό το πρόσχημα του take-away δεν έκανε αντίστοιχες επεμβάσεις.... Το θέμα αυτό δεν ήταν πρόβλημα της Αστυνομίας. Ήταν της ίδιας της πολιτικής βούλησης που κακώς αξιοποίησε ένα κομμάτι της Αστυνομίας για τους ελέγχους αντί να τους αφήσει να ασχοληθούν με τις κανονικές τους αρμοδιότητες. Το μόνο που έχω να παρατηρήσω αρνητικά σε αυτό είναι ό,τι αφορά στο δικαίωμα στη συνάθροιση. Μου φάνηκε, δηλαδή, ότι οι Αστυνομικοί έδειξαν έναν μεγαλύτερο ζήλο απ' ό,τι θα έπρεπε. Δηλαδή ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν απαγορευόταν ρητά υπήρξε πρόσχημα για να μην επιτραπεί να γίνουν κάποιες συγκεντρώσεις.»)

Μια μικρότερη κατηγορία ερωτώμενων (ένας «αρνητικός» και ένας «μετριοπαθής» τύπος) προσέλαβε θετικά την δράση των αστυνομικών κατά την διεξαγωγή των υγειονομικών ελέγχων, ωστόσο, υπήρχε ο φόβος για ενδεχόμενη κατάχρηση εξουσίας και λάθος στάθμιση των κριτηρίων για την επιβολή των προστίμων. Όπως για παράδειγμα επισημαίνει ο ένας «μετριοπαθής» ερωτώμενος : *«Σίγουρα θα έπρεπε η Αστυνομία να κάνει ελέγχους και να επιβάλει πρόστιμα. Βέβαια πάλι και για τη διαχείριση της πανδημίας θα πρέπει να είναι προσεκτικοί οι Αστυνομικοί και να επιβάλουν τα πρόστιμα σταθμίζοντας τη σοβαρότητα της κάθε κατάστασης. Όταν, για παράδειγμα, βλέπουν έναν ηλικιωμένο να περπατάει μόνος του και επειδή έχει κουραστεί να κατεβάζει για λίγο τη μάσκα του είναι κάπως άδικο να του επιβάλουν 150 ευρώ πρόστιμο σε έναν άνθρωπο με τόσο χαμηλή σύνταξη. Θέλω να πω ότι θα πρέπει εννοείται να εξασφαλίζεται από την Αστυνομία η εφαρμογή των νόμων και η τάξη αλλά να μη γίνεται κατάχρηση και στο τέλος της ημέρας σκοπός να είναι και η εξυπηρέτηση του πολίτη, τους οποίους να αντιμετωπίζουν οι Αστυνομικοί με τον τρόπο που πρέπει.»*

Δύο μόνο ερωτώμενοι ένας «αρνητικός» και ένας «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία προσέλαβαν συνολικά αρνητικά την αστυνομική δράση κατά την περίοδο της πανδημίας. Ο «αρνητικός» ερωτώμενος θεωρεί ότι η στάση που τήρησε η Αστυνομία κατά την διεξαγωγή των υγειονομικών ελέγχων δεν στηρίζονταν σε μία κοινή κατεύθυνση που είχαν λάβει οι αστυνομικοί αλλά η κρίση τους ήταν υποκειμενική και ως εκ τούτου άνιση. Επισημαίνει, ωστόσο, ότι στην πλειονότητα των περιπτώσεων οι αστυνομικοί εκτελούν απλά εντολές και άρα η ευθύνη τους είναι περιορισμένη. *(«Θεωρώ ότι η δράση της Αστυνομίας ήταν σε κάποιες περιπτώσεις άδικη,*

από το να επιβάλει, για παράδειγμα, ένα πρόστιμο σε μια ηλικιωμένη ή σε έναν κύριο που μπορεί να περπατούσε μόνος του το βράδυ σε ένα στενό χωρίς να φοράει μάσκα και από την άλλη να μην επεμβαίνει σε μια μεγάλη εκδήλωση που μπορεί να διοργανώνει ένα πολιτικό πρόσωπο ή κάποιος Δήμαρχος και να παρίστανται άλλοι 150 άνθρωποι. Θεωρώ ότι η Αστυνομία και εδώ όπως και στο παρελθόν είχε μια άνιση στάση διαχείρισης της πανδημίας. Ή για παράδειγμα όταν βλέπαμε ότι στις εκκλησίες υπάρχει συνωστισμός, δε φοράει κανείς τη μάσκα και η Αστυνομία δεν επεμβαίνει αλλά σε ένα αντίστοιχο κατάστημα θα επέμβει και θα επιβάλλει πρόστιμα είναι άδικο κατά τη γνώμη μου. Προφανώς και θα πρέπει η Αστυνομία να εφαρμόσει τον νόμο αλλά ο νόμος θα πρέπει να εφαρμοστεί καθολικά κάτι που δε συμβαίνει κι εκεί προκύπτει η ευθύνη της Αστυνομίας. Δεν ξέρω, δηλαδή, αν υπήρχαν περιπτώσεις που ο πολιτικός προϊστάμενος της Αστυνομίας μπορεί, για παράδειγμα, να έδωσε οδηγία να μην διεξάγουν ελέγχους σε εκκλησίες ή σε εκδήλωση που οργανώνεται από κάποιο πολιτικό πρόσωπο αλλά, αντίθετα, ότι θα πρέπει να κάνουν τους απαραίτητους ελέγχους και να επιβάλουν πρόστιμα στην πλατεία για παράδειγμα του Παγκρατίου ή της Κυψέλης που υπάρχει συνωστισμός και πρέπει να διαλύσουν το πλήθος. Δεν είδα να συμβαίνει το ίδιο όταν έγιναν για παράδειγμα στην Ομόνοια τα εγκαίνια της πλατείας από το Δήμαρχο. Όλα, βέβαια, είναι πολιτικές αποφάσεις. Δεν έχει λόγο σε αυτά η Αστυνομία κι ο κάθε Αστυνομικός εκτελεί εντολές.»)

Συνολικά διαπιστώνουμε ότι οι ερωτώμενοι θεωρούν τα υγειονομικά πρωτόκολλα και την ανάγκη τήρησής τους προϊόντα της πολιτικής βούλησης αντιλαμβανόμενοι ότι στην Ελληνική Αστυνομία ανατίθεται απλά η αρμοδιότητα για την διενέργεια αυτών των ελέγχων και την επιβολή των προστίμων. Η διαχείριση της πανδημίας σίγουρα δεν ήταν εφικτό να πραγματοποιηθεί ομοιόμορφα σε όλη την επικράτεια καθότι η κουλτούρα της εντοπιότητας είναι ένα στοιχείο που φαίνεται να επηρεάζει αναγκαστικά και τον ρόλο των τοπικών αρχών. Σε κάθε πάντως περίπτωση κρίσιμη ήταν και η στάθμιση που καλούνταν να κάνουν όλοι οι αστυνομικοί κατά την επιβολή των προστίμων γεγονός που επισημάνθηκε σχεδόν από όλους τους ερωτώμενους.

2.7. Μεταναστευτικό και αστυνομική δράση

Η προσφυγική κρίση που ξέσπασε το 2015 είχε ως αποτέλεσμα να εγκλωβιστούν χιλιάδες πρόσφυγες στα νησιά του Αιγαίου, ιδίως του βορειοανατολικού, σε συνθήκες χαμηλής διαβίωσης. Η δυσαναλογία που προκλήθηκε

μεταξύ του πληθυσμού των προσφύγων και του μόνιμου πληθυσμού των νησιών σε συνδυασμό με το σχέδιο της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού με την μεταφορά και τον διαμοιρασμό προσφύγων στην ηπειρωτική Ελλάδα και την κατασκευή νέων κλειστών δομών φιλοξενίας προσφύγων στα νησιά σε ακατοίκητες περιοχές για τη διαμονή τουλάχιστον 500 προσφύγων σε κάθε δομή. Οι κάτοικοι και η τοπική αυτοδιοίκηση των νησιών αντιτάχθηκαν στην ανωτέρω κυβερνητική απόφαση για την κατασκευή των εν λόγω δομών¹³⁷ και τότε η κυβέρνηση αποφάσισε με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου να επιτάξει τις περιοχές στις οποίες προβλεπόταν η κατασκευή των δομών φιλοξενίας εφόσον δεν επετεύχθη συναίνεση με τους αρμόδιους φορείς των νησιών.¹³⁸ Στα τέλη του Φεβρουαρίου 2020 και με αφορμή τη δημιουργία νέων κλειστών προσφυγικών δομών στο νησί της Χίου, σημειώθηκαν εκτεταμένα επεισόδια μεταξύ διαδηλωτών και MAT στο νησί με τους διαδηλωτές να επιδίδονται σε πετροπόλεμο και τις δυνάμεις των MAT να κάνουν χρήση χημικών και αντλιών νερού για να καταστείλουν το πλήθος. Μάλιστα, οι κάτοικοι της Χίου εισέβαλαν στις ξενοδοχειακές μονάδες που φιλοξενούνταν οι αστυνομικοί και τους επιτέθηκαν τραυματίζοντας οκτώ αστυνομικούς, πετώντας προσωπικά τους αντικείμενα και προκαλώντας φθορές στον εξοπλισμό τους.¹³⁹ Η κατάσταση αποκλιμακώθηκε τελικά με την απόφαση της κυβέρνησης να αποχωρήσουν οι διμοιρίες των MAT από το νησί με την αποχώρηση αυτή να συνοδεύεται και από νέο κύκλο συγκρούσεων με τους ντόπιους.¹⁴⁰

Τον Μάρτιο του 2020 δυνάμεις των MAT κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο προκειμένου να συμβάλουν με την παρουσία και τις περιπολίες τους στην ενίσχυση των συνόρων και στην αποτροπή της αθρόας εισόδου προσφύγων και μεταναστών που

¹³⁷ Βλ Χατζηγεωργίου Α., 10/01/2020, Μεταναστευτικό: «Μάχη» κυβέρνησης-δήμων για τις δομές - Πού φτιάχνουν νέες, Έθνος, Διαθέσιμο στο : [Μεταναστευτικό: «Μάχη» κυβέρνησης-δήμων για τις δομές - Πού φτιάχνουν νέες | Έθνος \(ethnos.gr\)](https://www.ethnos.gr/story/10012020/μεταναστευτικο-μαχη-κυβερνησης-δημων-για-τις-δομες-που-φτιαχνουν-νεες-ethnos-gr)

¹³⁸ Βλ. Ανώνυμο, 10/02/2020, Αντιδράσεις στα νησιά για τη δημιουργία κλειστών δομών φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών, Το Βήμα, Διαθέσιμο στο : [Αντιδράσεις στα νησιά για τη δημιουργία κλειστών δομών φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών - Ειδήσεις - νέα - Το Βήμα Online \(tovima.gr\)](https://www.tovima.gr/story/10022020/αντιδρασεις-στα-νησια-για-τη-δημιουργια-κλειστων-δομων-φιλοξενιας-προσφυγων-και-μεταναστων-tovima-gr)

¹³⁹ Βλ. Ανώνυμο, 26/02/2020, Σοβαρά επεισόδια σε Λέσβο και Χίο με τραυματίες 51 αστυνομικούς, Τα Νέα, Διαθέσιμο στο : [Σοβαρά επεισόδια σε Λέσβο και Χίο με τραυματίες 51 αστυνομικούς - TA NEA \(tanea.gr\)](https://www.tanea.gr/story/26022020/sovara-epiesodia-se-lesbo-kai-xio-me-traumaties-51-astynomikous-ta-nea-tanea-gr)

¹⁴⁰ Βλ. Νιβολιανίτης Μ., 27/02/2020, Αναδίπλωση της κυβέρνησης μετά τα άγρια επεισόδια στα νησιά: Συνάντηση Μητσοτάκη με δημάρχους, Τα Νέα, Διαθέσιμο στο : [Αναδίπλωση της κυβέρνησης μετά τα άγρια επεισόδια στα νησιά: Συνάντηση Μητσοτάκη με δημάρχους - TA NEA \(tanea.gr\)](https://www.tanea.gr/story/27022020/anadiplosi-tis-kybernis-meta-ta-agria-epiesodia-sta-nesia-synantisi-mitsotaki-me-dimarchous-ta-nea-tanea-gr)

υπονομεύονταν από την Τουρκία.¹⁴¹ Οι κάτοικοι του Έβρου επεφύλασσαν ιδιαίτερα θερμή υποδοχή στους άντρες των MAT, τους οποίους υποδέχθηκαν με χειροκροτήματα και προσπάθησαν να τους εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους για το έργο που επιτελούν στην αντιμετώπιση του μεταναστευτικού¹⁴² με σκηνές που έχουν αποτυπωθεί σε βίντεο τα οποία κυκλοφόρησαν στο Διαδίκτυο.¹⁴³ Διαπιστώνουμε, δηλαδή, ότι η παρουσία και η δράση των MAT για την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού αντιμετωπίστηκε πολύ διαφορετικά από τους κατοίκους των νησιών σε σχέση με τους κατοίκους του Έβρου και καλέσαμε τους ερωτώμενους να εκφράσουν τις σκέψεις τους για το θέμα αυτό.

Όπως και στο θέμα της αντιμετώπισης της πανδημίας, έτσι και στο θέμα της διαχείρισης του μεταναστευτικού ζητήματος, η πλειονότητα των ερωτώμενων θεωρεί ότι η διαχείριση του εν λόγω ζητήματος είναι κυβερνητική και ότι η Αστυνομία καλείται ως εκτελεστικό όργανο απλώς να εφαρμόσει τις πολιτικές επιλογές. Όπως επισημαίνει μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : « *Η συμπεριφορά των κατοίκων στην πρώτη περίπτωση της Χίου είναι αποτέλεσμα της αγανάκτησης του λαού η οποία κατευθύνεται απέναντι στα MAT ενώ στην περίπτωση του Έβρου τα MAT παρουσιάζονται ως σωτήρες του λαού από το κακό. Θεωρώ ότι όλοι οι πολίτες είμαστε πιόνια στο ζήτημα του μεταναστευτικού. Αν η κρατική διαχείριση ήταν ορθότερη τότε δε θα υπήρχε τόσο έντονη αγανάκτηση από το λαό που φαίνεται αναγκασμένος να σηκώσει και αυτό το βάρος.* » Ένας άλλος «μετριοπαθής» ερωτώμενος καταδικάζει μεν τη βία που άσκησαν οι κάτοικοι της Χίου εναντίον των ανδρών των MAT θεωρεί, όμως, ότι αυτή δεν στηρίζεται σε μια γενικευμένη απέχθεια απέναντι στον θεσμό της Αστυνομίας αλλά δικαιολογείται από τη σύγκρουση των συμφερόντων των ντόπιων με τα συμφέροντα της κυβέρνησης σε ό,τι αφορά την κατασκευή των δομών φιλοξενίας. (*«Και στις δύο περιπτώσεις οι κάτοικοι της Χίου και του Έβρου θεωρώ ότι κοιτούν το συμφέρον τους. Στη Χίο δε θέλουν την κατασκευή της κλειστής δομής ίσως επειδή φοβούνται ότι θα πληγεί ο τουρισμός ή επειδή φοβούνται ότι ακόμη και με μία κλειστή δομή οι μετανάστες θα κυκλοφορούν και πάλι στο νησί τους γιατί προφανώς δεν τους*

¹⁴¹ Βλ. Ανώνυμο, 28/02/2020, Έβρος: Καταδρομείς, MAT και αυξημένες περιπολίες στα σύνορα (φωτογραφίες), Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Έβρος: Καταδρομείς, MAT και αυξημένες περιπολίες στα σύνορα \(φωτογραφίες\) | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](https://www.kathimerini.gr/1547446/ebros-katadromies-mat-keimenes-peripolies-sta-synora-fotografies/)

¹⁴² Βλ. Ανώνυμο, 20/03/2020, Έβρος - Καστανιές: Καταχειροκροτήθηκαν από τους κατοίκους οι άνδρες των MAT (βίντεο), Πρώτο Θέμα, Διαθέσιμο στο : [Έβρος - Καστανιές: Καταχειροκροτήθηκαν από τους κατοίκους οι άνδρες των MAT \(βίντεο\) \(protothema.gr\)](https://www.protothema.gr/1547446/ebros-kastanies-katacheirokrothethkan-apo-tous-katoikous-oi-andres-twn-mat-binteo/)

¹⁴³ Βλ. Ανώνυμο, 21/03/2020, Καστανιές Έβρου: Συγκινεί ο φόρος τιμής των κατοίκων στους άνδρες των MAT που φυλάσσουν τα σύνορα, Τα Νέα, Διαθέσιμο στο : [Καστανιές Έβρου: Συγκινεί ο φόρος τιμής των κατοίκων στους άνδρες των MAT που φυλάσσουν τα σύνορα - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](https://www.tanea.gr/1547446/kastanies-evros-syngineio-foros-timhs-twn-katoikwn-stous-andres-twn-mat-pou-fylakasoun-ta-synora-ta-nea/)

θέλουν. Και για το λόγο αυτό επιτίθενται και στα MAT τα οποία πηγαίνουν στο νησί για να πραγματοποιήσουν την απόφαση της κυβέρνησης. Που βέβαια οι Αστυνομικοί είναι όργανα της τάξης και δε θα έπρεπε να στραφούν οι κάτοικοι εναντίον τους γιατί δε φέρουν κάποια ευθύνη για μια απόφαση της κυβέρνησης. Δεν νομίζω ότι οι αντιδράσεις των κατοίκων έχουν να κάνουν με την Αστυνομία ως σώμα απλά στην πρώτη περίπτωση η δράση της Αστυνομίας δεν ήταν σύμφωνη με τα συμφέροντα των κατοίκων, ενώ στη δεύτερη περίπτωση η δράση της Αστυνομίας ήταν σύμφωνη με τα συμφέροντα των κατοίκων. Εφόσον θεωρούμε ότι η κατασκευή της κλειστής δομής για τους μετανάστες θα ήταν μια λύση που δε θα επιθυμούσαν οι κάτοικοι θα έπρεπε κάπως να αντισταθούν αλλά με άλλο τρόπο. Θα μπορούσαν, για παράδειγμα, ίσως μέσω της Τοπικής αυτοδιοίκησης να το πραγματευτούν πολιτικά και να ασκήσουν πιέσεις στην κυβέρνηση. Σίγουρα ο αποδιοπομπαίος τράγος δε θα έπρεπε να ήταν τα MAT γιατί προφανώς η Αστυνομία ως όργανο της τάξης όπως είπα πήγε να εφαρμόσει αυτό που της δόθηκε ως εντολή. Δεν επρόκειτο για κάποια αυθαίρετη απόφαση του επικεφαλής της ομάδας των MAT που πήγαν εκεί. Η βία των κατοίκων μπορεί να είναι ένα ξέσπασμα αγανάκτησης αλλά δεν μπορούμε να νομιμοποιούμε την αγανάκτηση του καθενός που μεταφράζεται σε βία... Ο κόσμος νομίζω τις περισσότερες φορές δε σκέφτεται ότι ο Αστυνομικός είναι όργανο της τάξης και δεν εφαρμόζει δικές του αποφάσεις αλλά αποφάσεις πολιτικές. Επομένως, δε φέρει ευθύνη γι' αυτή την εφαρμογή. Ευθύνη φέρει μόνο για όσα emπίπτουν στη δράση του όπως το πώς θα συμπεριφερθεί στους πολίτες και γι' αυτό μόνο μπορεί να καταστεί υπόλογος.») Από την πλευρά της μια «θετική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη επισημαίνει ότι οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να συμμορφωθούν με την απόφαση της κυβέρνησης, καθότι δεν έχουν τις απαραίτητες γνώσεις γύρω από το μεταναστευτικό, ώστε να εμποδίσουν την πραγμάτωση των κυβερνητικών αποφάσεων. («Θεωρώ πως οι κάτοικοι της Χίου έπρεπε να δεχθούν την απόφαση της κυβέρνησης για την κατασκευή της κλειστής δομής γιατί δε θεωρώ ότι θα έπρεπε να πέφτει λόγος σ' έναν απλό πολίτη για θέματα τόσο εξειδικευμένα όπως το αν μια τέτοια δομή είναι χρήσιμη ή όχι. Θεωρώ ότι μια τέτοια δομή είναι χρήσιμη διαφορετικά έχουμε μετανάστες οι οποίοι χωρίς κανέναν έλεγχο θα περιφέρονται λαθραία σε μια χώρα χωρίς να λαμβάνουν και οι ίδιοι καμία προστασία πχ φάρμακα, τρόφιμα, ρούχα κλπ κάνοντας πολύ μεγαλύτερο κακό από το να ήταν μέσα στη δομή και επίσης, αν θα έπρεπε να αποφασίζει ο εκάστοτε πολίτης για το τί θα κάνει η Αστυνομία και για το τί θα κάνει η κυβέρνηση ας έπαιρνε μια κυβερνητική θέση. Για να μην έχει τέτοια θέση μάλλον κάποιος έχει παραπάνω γνώσεις σε τέτοια θέματα. Με εκνευρίζει αυτό που σ' αυτή τη χώρα έχουμε γίνει όλοι πολιτικοί

αναλυτές, επιδημιολόγοι, δικαστές, διαβάζουμε δικογραφίες, ξέρουμε τί πρέπει να κάνει η Αστυνομία και ποιες διαδικασίες πρέπει να ακολουθηθούν, κάπως έχουν παρεκτραπεί τα πράγματα.») Επίσης, κρίνει αρνητικά τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάστηκε το θέμα στα ΜΜΕ γιατί δόθηκε η εντύπωση μιας απρόκλητης επίθεσης των ΜΑΤ εναντίον των κατοίκων, ενώ αποσιωπήθηκε το περιστατικό της επίθεσης των κατοίκων εναντίον των αστυνομικών που φιλοξενούνταν σε ξενοδοχεία του νησιού. («Επίσης, απ' όσο θυμάμαι οι κάτοικοι της Χίου μπήκαν μέσα στα δωμάτια που διέμεναν οι Αστυνομικοί των ΜΑΤ, τους πέταξαν τα πράγματα έξω, τους χτύπησαν οπότε νομίζω ότι σε όλες αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να κοιτάμε και τις δυο πλευρές. Ναι οι Αστυνομικοί μπορεί να έχουν όπλα αλλά όταν σ' έναν άνθρωπο επιτίθεσαι είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει με κάποιον τρόπο να αμυνθεί. Δεν γίνεται να μπαίνεις στο χώρο του, να του πετάς τα πράγματά του έξω και μετά να απορείς γιατί αντέδρασε. Οπότε θεωρώ ότι κι αυτό έτσι όπως προβλήθηκε από τα Μ.Μ.Ε. άφησε την εντύπωση ότι απλά πήγαν Αστυνομικοί των ΜΑΤ και έδερναν κόσμο στη Χίο χωρίς λόγο. Και οι κάτοικοι της Χίου είχαν μια υπερβολική αντίδραση η οποία σαφώς και έφερε αντιδράσεις της Αστυνομίας. Αν απλώς έκαναν μια ειρηνική διαδήλωση δε θεωρώ ότι θα συνέβαινε κάτι τέτοιο.») Όπως, μάλιστα, τονίζει ένας «θετικός» τύπος ερωτώμενου η βία των κατοίκων ήταν ιδιαίτερα σοβαρή και μπορούσε να επιφέρει ακόμη πιο σοβαρές συνέπειες, ενώ θεωρεί ότι έπρεπε να κυριαρχήσει ο διάλογος μεταξύ της κυβέρνησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης του νησιού για να αποφεύγονταν τα συμβάντα που ακολούθησαν. («Κι εγώ στη θέση των κατοίκων της Χίου μπορεί να μη δεχόμουν την κατασκευή της κλειστής δομής αλλά φυσικά δε θα πήγαινα να πλακωθώ και με τα ΜΑΤ. Αν οι κάτοικοι ειρηνικά ζητούσαν να μη γίνει η δομή θα μπορούσα να το καταλάβω αλλά εφόσον ξέφυγαν τα πράγματα και τα ΜΑΤ πήγαν εκεί και τους ζήτησαν να διαλυθούν και οι κάτοικοι δεν το έκαναν μετά κάπως έπρεπε τα ΜΑΤ να επιβάλουν την τάξη. Το όλο θέμα πιστεύω θα έπρεπε να προσπαθήσει η τοπική διοίκηση του νησιού να το επιλύσει και να μη χρειαστεί επέμβαση των ΜΑΤ. Βέβαια, τα ΜΑΤ από τη στιγμή που τους δόθηκε η εντολή δεν μπορούσαν να μην επέμβουν. Όσο για τη βία των κατοίκων είναι εντελώς απαράδεκτο αυτό που άκουσα ότι εισέβαλαν στα δωμάτια που διέμεναν οι άντρες των ΜΑΤ και έβαλαν φωτιά στα πράγματά τους. Αυτό για εμένα μπορεί να χαρακτηριστεί ως απόπειρα ανθρωποκτονίας θα μπορούσε κάποιος να κινδυνεύσει. Για εμένα αυτού του είδους η βία είναι πάρα πολύ σοβαρή και ποινικά διώξιμη. Συνολικά μπορώ μόνο να πω ότι τα ΜΑΤ έκαναν τη δουλειά τους τώρα για τα υπόλοιπα δεν είμαι σε θέση να ξέρω για να κρίνω.»)

Συνολικά από τον τρόπο σκέψης των ερωτώμενων διαφαίνεται ότι προσλαμβάνουν τα ΜΑΤ ως εκτελεστικά όργανα πραγμάτωσης της κυβερνητικής βούλησης ανήμπορα να μην συμμορφωθούν στις εντολές που τους παρέχονται. Επίσης, οι ερωτώμενοι θεωρούν ότι η βία που άσκησαν οι κάτοικοι απέναντι στα ΜΑΤ- αν και καταδικαστέα- δεν κατευθύνεται εναντίον των αστυνομικών αλλά, δυστυχώς, είναι μια περίπτωση που η Αστυνομία λειτουργεί ως ένας «σάκος του μποξ» και δέχεται την αντίδραση του λαού, η οποία στην πραγματικότητα στρέφεται κατά των κυβερνώντων που διαχειρίζονται το υπό κρίση ζήτημα. Σε κάθε περίπτωση προσλαμβάνουν αρνητικά την κρατική διαχείριση στο ζήτημα του μεταναστευτικού, όπως και την επιλογή της κυβέρνησης να επιτάξει τους χώρους κατασκευής των κλειστών δομών φιλοξενίας, κόβοντας τους διαύλους επικοινωνίας της με την τοπική αυτοδιοίκηση.

2.8. Εκπαίδευση – εξοπλισμός και αστυνομική δράση

Όπως προαναφέρθηκε ο θεσμός της Αστυνομίας έχει εξελιχθεί με τα χρόνια και επιδιώκει ένα είδος smart policing που συνδέεται με την ενίσχυση της προληπτικής λειτουργίας της Αστυνομίας (αποτροπή του εγκλήματος) και την εξασθένηση της κατασταλτικής λειτουργίας της Αστυνομίας (ποινική δίωξη). Στο πλαίσιο αυτό και η ίδια η Αστυνομία έχει αναδιοργανώσει τον τρόπο και τα μέσα δράσης της, έχει αναβαθμίσει την εκπαίδευση και τον παρεχόμενο εξοπλισμό της. Η αλλαγή γενιάς και η νέα φιλοσοφία για το σώμα της Ε.Λ.Α.Σ. που απαιτεί μια Αστυνομία κοντά στον πολίτη χρειάζεται και αστυνομικούς εκπαιδευμένους που να σκέπτονται ορθολογικά και προοδευτικά και να διαθέτουν τις κατάλληλες επικοινωνιακές ικανότητες, ώστε να μπορεί να επεμβαίνουν κατάλληλα χωρίς να καταφεύγουν στη βία. Παράλληλα, η αναβάθμιση του εξοπλισμού των αστυνομικών διασφαλίζει και τους ίδιους τους πολίτες, καθώς, για παράδειγμα, ο εξοπλισμός των αστυνομικών με φορητές κάμερες καθιστά δυνατή την αξιοποίηση των δεδομένων τους για τη διατύπωση παρατηρήσεων εκ μέρους των πολιτών ή στο πλαίσιο κίνησης της διαδικασίας ποινικής ή πειθαρχικής δίκης σε βάρος των αστυνομικών.

Η πλειονότητα των ερωτώμενων, ήτοι 9 από τους 12, θεωρούν ότι είναι αναγκαία η έμφαση τόσο στην εκπαίδευση όσο και στον εξοπλισμό της Αστυνομίας. Όπως επισημαίνει μια «θετική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη πέρα από την εκπαίδευση στα όπλα και τις σωματικές εκπαιδεύσεις οι αστυνομικοί χρειάζεται αν επιμορφώνονται ως προς τη διαχείριση επίκαιρων κοινωνικών θεμάτων, όπως για παράδειγμα, την ενδοικογενειακή βία και ο εξοπλισμός τους να αναβαθμίζεται διαρκώς

δεδομένου ότι είναι αδύνατον να θεωρείται ασφαλής μια χώρα με απαρχαιωμένο εξοπλισμό. («θεωρώ αυτονόητο ότι η εκπαίδευση θα πρέπει να είναι συνολική πέρα από την εξοικείωση με τα όπλα και τη σωματική εκπαίδευση. Θα πρέπει οι Αστυνομικοί να εκπαιδεύονται στο πώς αντιμετωπίζουμε τέτοιου είδους περιπτώσεις γιατί καλώς ή κακώς οι κοινωνίες προχωρούν. Παλιά δεν μπορούσαμε να τις αντιμετωπίσουμε με τον κατάλληλο τρόπο αλλά τώρα έχουμε και τα μέσα και τη γνώση να το κάνουμε και γιατί όχι να το κάνουν και οι Αστυνομικοί όπως πρέπει. Επιπλέον, οι Αστυνομικοί θα πρέπει να έχουν και τον κατάλληλο εξοπλισμό διαφορετικά δε θα μπορούν να προσφέρουν κανενός είδους βοήθεια με εξοπλισμό ο οποίος είναι απαρχαιωμένος. Αυτό είναι αυτονόητο για κάθε χώρα η οποία θέλει να είναι ασφαλής. Αν μιλάμε για το αν ξοδεύουμε πάρα πολλά χρήματα στον εξοπλισμό πρέπει να σκεφτούμε ότι είμαστε μια από τις χώρες που οφείλουν να το κάνουν αυτό γιατί αν σταματήσουμε να το κάνουμε θα δεχθούμε επιθέσεις. Δεν μπορούμε να έχουμε εξοπλισμούς απαρχαιωμένους και να θεωρούμε ότι έχουμε ένα σύστημα που λειτουργεί σωστά.») Όπως συμπληρώνει κι ένας «αρνητικός» ερωτώμενος : «Πρέπει η Αστυνομία να θέσει ως πρωταρχικό στόχο την εκπαίδευση όλων των υπαλλήλων της για το πιο απλό ζήτημα έως το πιο σύνθετο ανάλογα και με τη θέση εργασίας του καθενός. Το προσωπικό, για παράδειγμα, που στελεχώνει τα γραφεία ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να είναι πλήρως και κατάλληλα εκπαιδευμένοι τόσο για το τι προβλέπει ο νόμος όσο και να βρίσκονται σε επαφή με τους φορείς στους οποίους θα παραπέμψουν τα θύματα. Προφανώς θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί και ο εξοπλισμός της. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να λαμβάνονται ακόμη τα δακτυλικά αποτυπώματα με μελάνη.» Μάλιστα, μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη θεωρεί απαραίτητη την εκπαίδευση και την αναβάθμιση του εξοπλισμού των αστυνομικών, ενώ προσθέτει σ' αυτά και την ανάγκη για διενέργεια συχνών ψυχιατρικών εξετάσεων στου αστυνομικούς για την εκτίμηση της ψυχικής τους υγείας. («Είναι θετικό να εκπαιδεύονται οι Αστυνομικοί και να εξοπλίζονται τα συστήματά τους. Θεωρώ ότι όποια λάθη έχουν γίνει στη διάρκεια δράσης της Αστυνομίας προέκυψαν λόγω ελλειπών εκπαίδευσης. Αλλά σίγουρα θα πρέπει να δοθεί και έμφαση πέρα από την εκπαίδευση και στην διάγνωση της ψυχικής υγείας των Αστυνομικών, να εξετάζονται δηλαδή ψυχικά εφόσον οπλοφορούν.»)

Από την άλλη πλευρά, τρεις ερωτώμενοι δύο εκ των οποίων «αρνητικοί» απέναντι στην Αστυνομία και ένας «μετριοπαθής» τίθενται αρνητικά στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης και του εξοπλισμού των αστυνομικών τονίζοντας το μεγάλο κόστος

που μπορεί να έχουν, ένα κόστος δυσβάσταχτο σύμφωνα με τους ίδιους για την παρούσα οικονομική κατάσταση της χώρας. Οι δύο «αρνητικές» ερωτώμενες θεωρούν ότι στην παρούσα φάση η χώρα θα έπρεπε να ιεραρχεί τις προτεραιότητές της και αν δίνει έμφαση στον εξοπλισμό του υγειονομικού τομέα και την καταπολέμηση της πανδημίας και όχι τόσο στο κομμάτι της ασφάλειας. Όπως αναφέρει η μια «αρνητική» ερωτώμενη : *«Στην παρούσα ιδίως συγκυρία θεωρώ πολύ πιο σημαντικό να διατεθούν χρήματα για την ενίσχυση του συστήματος υγείας και τον εκσυγχρονισμό του. Αυτό που λένε δηλαδή ότι βρίσκουν χρήματα για να πάρουμε περιπολικά αλλά όχι για να φτιάξουμε καινούριες κλίνες ΜΕΘ με προβληματίζει. Αυτή τη στιγμή οι άνθρωποι πεθαίνουν από άλλο λόγο (τον ιό) κα όχι από τρομοκρατικά χτυπήματα. Πρέπει να ιεραρχήσουμε τις ανάγκες της χώρας μας. Ως προς την εκπαίδευση των Αστυνομικών είμαι σύμφωνη εφόσον όμως δεν είναι πολυδάπανη. Εκπαίδευση για ποιο πράμα; Για την ορθή χρήση νέων όπλων πχ; Κάτι τέτοιο μου φαίνεται περιττό σε στιγμή που η χώρα χρειάζεται στήριξη σε άλλους τομείς. Αν διαθέταμε μια ισχυρή οικονομία δε θα είχα θέμα αλλά τη στιγμή αυτή δεν μπορεί να παρακολουθεί ο λαός την Αστυνομία να εκπαιδεύεται και να χάνει τους συγγενείς του στα νοσοκομεία.»* Ο «μετριοπαθής» ερωτώμενος θεωρεί μεν ότι η εκπαίδευση των αστυνομικών είναι απαραίτητη, ωστόσο, επισημαίνει ότι χρειάζεται να υπάρχει σωστός καθορισμός των προτεραιοτήτων σε ένα Κράτος και να μην ευνοείται, για παράδειγμα, η Αστυνομία έναντι των άλλων σωμάτων. *(«Είναι απαραίτητο να εκπαιδεύονται διαρκώς οι Αστυνομικοί. Τώρα για τον εξοπλισμό σίγουρα θα πρέπει οι Αστυνομικοί να έχουν τον απαραίτητο εξοπλισμό αλλά όταν μια κυβέρνηση έχει ένα συγκεκριμένο ποσό χρημάτων θα πρέπει να ιεραρχεί και τις προτεραιότητες. Κι αν σε αυτή την πυραμίδα τα χρήματα επαρκούν μέχρι το σκαλοπάτι που βρίσκεται η δράση της Αστυνομίας τότε ναι θα πρέπει να δοθούν και να αξιοποιηθούν για τη δράση της. Θα πρέπει δηλαδή να υπάρχουν κάποιες προτεραιότητες σε ένα Κράτος. Αν είχαμε αφθονία χρημάτων και μπορούσε το Κράτος μας να καλύψει κάθε ανάγκη είτε σε αστυνομικό επίπεδο είτε σε επίπεδο οικονομίας και επιδομάτων ή σε άλλα επίπεδα προφανώς θα συμφωνούσα και με τον πλήρη εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού της Αστυνομίας. Δεν ξέρω όμως κατά πόσο κάτι τέτοιο είναι εφικτό. Να ευνοηθεί δηλαδή η Αστυνομία σε βάρος κάποιου άλλου σώματος γιατί έτσι συμβαίνει γενικά κάθε απόφαση που δίνει χρήματα σ' ένα σώμα τα στερεί στην ουσία από κάποιον άλλον. Οπότε θα πρέπει να υπάρχει ένας ορθός καθορισμός των προτεραιοτήτων από το Κράτος.»)*

Συνολικά οι ερωτώμενοι φαίνεται να αντιλαμβάνονται ότι χωρίς την αναβάθμιση της εκπαίδευσης των αστυνομικών και του εξοπλισμού που φέρουν μπορεί να προκύψουν κίνδυνοι για την εσωτερική αλλά ακόμη και την εθνική μας ασφάλεια. Σε κάθε περίπτωση, το βάρος του προϋπολογισμού το αναλαμβάνει η κάθε κυβέρνηση που είναι και η μόνη αρμόδια για την χάραξη της εθνικής πολιτικής. Ως εκ τούτου, οφείλει να δρα ορθολογικά συνυπολογίζοντας όλες τις προκλήσεις που ανακύπτουν και τις ανάγκες του Κράτους.

Κεφάλαιο Τρίτο

3.Η πρόσληψη της εικόνας και της κουλτούρας των αστυνομικών

Είναι γεγονός ότι «στην εποχή των ψηφιακών μέσων οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται, σκέφτονται και δρουν διαφορετικά από την προηγούμενη εποχή».¹⁴⁴ Τα Μέσα συνιστούν πολιτισμικές τεχνικές, που επαναπροσδιορίζουν την εμπειρία του κόσμου και την κοινωνία, δημιουργώντας νέους προσανατολισμούς,¹⁴⁵ επηρεάζοντας διαχρονικά τις στάσεις των πολιτών και διαμορφώνοντας την πολιτική τους άποψη και δράση. Η ψηφιακή επανάσταση και οι αλλαγές που έχει επιφέρει στον τομέα της επικοινωνίας σε συνδυασμό με την κρίση της εμπιστοσύνης στα παραδοσιακά μέσα έχουν οδηγήσει όλο και περισσότερους νέους να στραφούν στο διαδίκτυο και στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης τόσο για την ενημέρωση όσο και για την ψυχαγωγία τους. Πράγματι, στη σύγχρονη κοινωνία των δικτύων τα μαζικά μέσα αποτελούν την βασική μορφή στοχασμού και προσανατολισμού¹⁴⁶ διαμορφώνοντας την εικόνα που έχουν οι νέοι αναφορικά με θεσμούς, όπως αυτόν της Ελληνικής Αστυνομίας. Ταυτόχρονα, βέβαια, και τα Μέσα, ως κερδοσκοπικές επιχειρήσεις, επηρεάζονται και διαμορφώνουν το περιεχόμενό τους ανάλογα με τις επιλογές των νέων προκειμένου να καθίστανται ελκυστικά γι' αυτούς.

Στο πλαίσιο της τελευταίας αυτής θεματικής εξετάσαμε αρχικά την επαφή των νέων με τα μέσα στην ψηφιακή εποχή, τη σχέση τους με τα Μέσα Κοινωνικής

¹⁴⁴ Βλ. Baecker, 2018, σελ. 23 στη Ζέρη Π. & Τσέκερης Χ., 2015, Η κατασκευή της εικόνας της Ευρώπης και η ελληνική νεολαία στην ψηφιακή εποχή στο Το πολιτικό πορτραίτο της Ελλάδας της Ελλάδας II. Διακυβεύματα και προκλήσεις, ΕΚΚΕ, σελ. 103

¹⁴⁵ Ό.π. σελ. 103

¹⁴⁶ Βλ. Ζέρη Π., Τσέκερης Χ., 2020, Κράτος κοινωνία και μέσα επικοινωνίας την εποχή του κορονοϊού, *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 154, σελ. 119

Δικτύωσης αλλά και το κατά πόσο τους ενδιαφέρει να ενημερώνονται για τις εξελίξεις, να βλέπουν ή να διαβάζουν ειδήσεις, καθώς και ποια είναι τα ειδησεογραφικά ζητήματα που κεντρίζουν το ενδιαφέρον τους. Ακολούθως, διερευνήσαμε την εικόνα των ερωτώμενων για την σημερινή Ελληνική Αστυνομία σε σχέση με όσα έχουν ακούσει για την παρουσία και τη δράση της στο παρελθόν, την άποψή τους για την αύξηση του ποσοστού των γυναικών στο σώμα και το κατά πόσο οι αστυνομικοί συνιστούν μια ομάδα, η κουλτούρα της οποίας διαφέρει απ' αυτήν της υπόλοιπης κοινωνίας. Τέλος, τους καλέσαμε να εκφράσουν τις ιδέες τους αναφορικά με τα σημεία στα οποία θα επιθυμούσαν την βελτίωση της δράσης του σώματος προκειμένου αυτό να μπορεί να ανταποκριθεί στις δικές τους προσδοκίες.

3.1. Νέοι και ειδήσεις

Οι νέοι φαίνονται γενικά προκατειλημμένοι απέναντι στη δράση των δημοσιογράφων και στον τρόπο με τον οποίον επιλέγουν και προβάλλουν μία είδηση. Ο τόσο μεγάλος όγκος των δεδομένων και των γεγονότων καθιστά απαραίτητο το να θεωρούνται τα τελευταία σημαντικά προκειμένου να δημοσιοποιηθούν και να λάβει γνώση τους το ευρύ κοινό.¹⁴⁷ Οι δημοσιογράφοι είναι αυτοί οι οποίοι καλούνται να φιλτράρουν τις ειδήσεις, να διαμορφώσουν την πληροφόρηση και να προσανατολίσουν την προσοχή του κοινού. Από την πλευρά τους, βέβαια, οι νέοι πολλές φορές στερούνται βασικών γνώσεων για την κατανόηση, πόσο μάλλον για την αξιολόγηση των ειδήσεων, και ως εκ τούτου αποτελούν εύκολους στόχους παραπληροφόρησης, γεγονός που τους οδηγεί σε μια δυσπιστία ή και αδιαφορία απέναντι στα Μέσα.¹⁴⁸ Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ένας «θετικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος: *«Γενικά δεν είναι κάτι που κάνω συχνά, το να διαβάζω ειδήσεις, γιατί απ' αυτά που διαβάζω τα μισά πρέπει να πιστεύω ξέρουμε όλοι ότι δεν είναι και πολύ αντικειμενικές οι ειδήσεις. Μπορεί να δω στην τηλεόραση γεγονότα της επικαιρότητας ή να διαβάσω κάποια πράγματα αλλά δεν αφιερώνω και πολύ χρόνο γι' αυτό.»* Από την πλευρά της μια «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη μας αναφέρει ότι δύσκολα από μόνη της θα ασχοληθεί με ειδήσεις, καθώς στερείται, όπως λέει, χρόνου και ενδιαφέροντος. *(«Από μόνη μου ούτε θα δω ούτε θα διαβάσω ειδήσεις. Θα διαβάσω για την επικαιρότητα άμα τύχει αλλά δεν είναι ότι θα το ψάξω ιδιαίτερα. Μόνο αν εμφανιστεί*

¹⁴⁷ Βλ. Bolz N., 2008, Το αλφαβητάρι των μέσων, μετάφραση Αναγνώστου Λ., εκδόσεις ΣΜΙΛΗ, σελ. 31

¹⁴⁸ Βλ. Καλογερόπουλος Α., Ιούνιος 2022, Οι ψηφιακές ειδήσεις στην Ελλάδα το 2022, Διαθέσιμο στο : [Οι Ψηφιακές Ειδήσεις Στην Ελλάδα Το 2022 - Dianeosis](#)

κάτι μπροστά μου θα το δω. Γενικά ίσως δεν έχω πέρα από το ενδιαφέρον και το χρόνο παράλληλα να ενημερωθώ για ειδήσεις και επίκαιρα ζητήματα.»)

Ζήτημα, επίσης, αποτελεί και η αποσπασματικότητα των ειδήσεων, καθώς, όπως σημειώνει ο Δεμερτζής : «Οι ειδήσεις παρουσιάζονται ως παζλ αποκομμένων αφηγήσεων γύρω από τα γεγονότα και καταστάσεις που έχουν είτε λίγη είτε ουδεμία σχέση μεταξύ τους».¹⁴⁹ Η αποσπασματικότητα αυτή των ειδήσεων αντιστοιχεί, βέβαια, και στον αποσπασματικό τρόπο με τον οποίον πολλές φορές τις προσεγγίζουν οι νέοι, οι οποίοι προτιμούν απλά να διαβάζουν τίτλους των ειδήσεων και όχι να υπεισέρχονται σε λεπτομέρειες μιας είδησης. Ένας «θετικός» ερωτώμενος το επιβεβαιώνει αναφέροντας ότι : *«Προτιμώ τα ηλεκτρονικά μέσα αλλά δεν βλέπω τηλεόραση και στο Διαδίκτυο βλέπω μόνο τίτλους ειδήσεων»*. Ενδιαφέρον, επίσης, προκαλούν τα λόγια δύο ερωτώμενων, ενός «θετικού» και μιας «αρνητικής», οι οποίοι αναφέρουν ότι αποφεύγουν την ανάγνωση ειδήσεων, καθώς τους επηρεάζει συναισθηματικά και δυσκολεύονται να διαχειριστούν αυτό το βάρος. Όπως αναφέρει η «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη : *«Γενικά αποφεύγω να διαβάζω ειδήσεις γιατί δυσκολεύομαι να τις διαχειριστώ συναισθηματικά. Φορτίζομαι πολύ και προτιμώ να μη διαβάζω ειδήσεις»*. Από την πλευρά του ο «θετικός» ερωτώμενος, ο οποίος είναι φαρμακοποιός, αναφέρει ότι η πανδημία και οι δυσάρεστες ειδήσεις που την συνόδευσαν τον ώθησαν στο να περιορίσει την ανάγνωση ή προβολή ειδήσεων παρόλο που αυτές μπορεί να σχετίζονταν με τον δικό του επαγγελματικό κλάδο. *(«Τα τελευταία δυο χρόνια προσπάθησα να περιορίσω τις ειδήσεις που διάβαζα επειδή με επηρέαζαν ψυχολογικά αν και οι ειδήσεις αυτές αφορούν τον τομέα στον οποίο δραστηριοποιούμαι επαγγελματικά. Μόνο όταν συμβαίνει κάτι έκτακτο, όπως τώρα με τα γεγονότα στην Ουκρανία, θα μπω να ελέγξω τί λένε οι ειδήσεις.»)*

Γίνεται φανερό από τις απαντήσεις των ερωτώμενων ότι αδιαφορούν για τις ειδήσεις και δεν επιδιώκουν να είναι ενημερωμένοι παρά μόνο, όπως λένε, «αν τύχει». Ειδικότερα, από την έρευνα προκύπτει ότι μόνο 5 από τους 12 ερωτώμενους φροντίζουν να ενημερώνονται και να διαβάζουν σταθερά ειδήσεις. Από αυτούς οι 2, ήτοι ένας «αρνητικός» τύπος ερωτώμενου και μια «θετική» αναφέρουν ότι προτιμούν για την ενημέρωσή τους «έγκυρα σάιτ», ενώ η «θετική» ερωτώμενη τονίζει πως προτιμά για την ενημέρωσή της τον ξένο Τύπο, καθότι τον εγχώριο τον θεωρεί εν γένει

¹⁴⁹ Βλ. Δεμερτζής Ν., 2002, Πολιτική Επικοινωνία: Διακινδύνευση, Δημοσιότητα, Διαδίκτυο, Εκδόσεις Παπαζήση, σελ 250

προκατειλημμένο σε κάποια θέματα. (*«Ναι διαβάζω αρκετά ειδήσεις και προτιμώ τα ηλεκτρονικά μέσα και ιδίως ξένο Τύπο γιατί θεωρώ ότι ο ελληνικός είναι αρκετά προκατειλημμένος»*) Επιπλέον, από τις απαντήσεις των συμμετεχόντων στην έρευνα φάνηκε ότι μόνο μία «αρνητική» ερωτώμενη απέναντι στην Αστυνομία προτιμά ως μέσο ενημέρωσής της τα έντυπα μέσα, ενώ οι υπόλοιποι έντεκα ερωτώμενοι επιλέγουν τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης παρόλο που ένας «θετικός» ερωτώμενος αναφέρει ότι στο παρελθόν προτιμούσε τα έντυπα μέσα αλλά λόγω ευκολίας τα έχει πια αντικαταστήσει με ηλεκτρονικά (*«Προσπαθώ να διαβάζω ειδήσεις. Μέχρι μια εποχή προτιμούσα τα έντυπα μέσα αλλά επειδή πλέον τα ηλεκτρονικά μέσα είναι πιο εύκολα και προσιτά μπορεί, για παράδειγμα, ακόμη και στο λεωφορείο να διαβάσω μέσω του κινητού μου κάποιες ειδήσεις καταλήγω τελικά να είναι το ηλεκτρονικό μέσο η κύρια πηγή ενημέρωσής μου και όχι το έντυπο.»*)

Συνολικά διαπιστώνουμε ότι οι νέοι συμμετέχοντες στην έρευνα δεν ενδιαφέρονται για την πληροφόρησή τους και δεν ενημερώνονται σταθερά διαβάζοντας ή παρακολουθώντας ειδήσεις. Ο περιοδικός και αποσπασματικός τρόπος παρακολούθησης των εξελίξεων από ηλεκτρονικά σχεδόν αποκλειστικά μέσα και η έλλειψη εμπιστοσύνης στα ειδησεογραφικά μέσα και στους εκπροσώπους τους έχουν οδηγήσει σε μια συνολική αδιαφορία των νέων απέναντι στους θεσμούς και τις εξελίξεις.

3.2. Νέοι και Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης

Στη σημερινή εποχή της «διαμεσολαβημένης» από τα διαδικτυακά μέσα πραγματικότητας¹⁵⁰ σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης, ιδίως της νεολαίας, παίζουν τα διαδικτυακά μέσα επικοινωνίας και κυρίως τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης επιφέρουν έντονες αλλαγές στο επικοινωνιακό σύστημα ανατρέποντας τους παραδοσιακούς επικοινωνιακούς κανόνες και κατακερματίζοντας τον επικοινωνιακό χώρο. Ωστόσο, παρά την φαινομενική διεύρυνση της δυνατότητας επικοινωνίας και του πλουραλισμού των απόψεων η επικοινωνία μέσω των ψηφιακών μέσων δεν φαίνεται να βοηθάει ιδιαίτερα στην επεξήγηση των τεκταινόμενων. Παρόλο που ο κάθε χρήστης στις διαδικτυακές κοινωνικές πλατφόρμες δύναται να δημιουργεί το δικό του περιεχόμενο και να αντιδρά και να σχολιάζει το περιεχόμενο άλλων χρηστών εντούτοις αποδεικνύεται ότι στα

¹⁵⁰ Βλ. Bolz N., ό.π., σελ. 39

ΜΚΔ οι άνθρωποι τείνουν λόγω του αλγορίθμου με τον οποίον λειτουργούν τα ΜΚΔ να εκτίθενται μόνο σε πληροφορίες οι οποίες επιβεβαιώνουν τις προκαταλήψεις τους και να «συνδέονται» με ιστορίες που ταιριάζουν στη δική τους οπτική. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει και μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη η οποία αναφέρει ότι έχει επιλέξει να μην ενημερώνεται πλέον από τα ΜΚΔ, καθώς δεν την δίνεται η δυνατότητα έτσι να μάθει κάτι διαφορετικό από όσα ήδη λέει ότι γνωρίζει. *(«ήταν ψυχοφθόρο για εμένα...μέσα στην πανδημία ...Ενοιωθα ότι επειδή διάβαζα ειδήσεις για ένα θέμα μετά λόγω αλγόριθμου των ΜΚΔ έβλεπα συνεχώς παρόμοιες ειδήσεις που επιβεβαίωναν τις απόψεις μου και όσα ήξερα ή πίστευα για ένα θέμα. Έτσι, καταλήγεις να μη διαβάξεις τίποτα διαφορετικό το οποίο να σε προβληματίσει ή να είναι διαφορετικό από αυτό που πιστεύεις και να δίνονται επιχειρήματα. Διαβάζεις συνεχώς αυτό που πιστεύεις»)*

Στα σύγχρονα διαδικτυακά μέσα η αλήθεια και η εμπιστοσύνη του κοινού συχνά κλονίζονται, ενώ φαινόμενα όπως τα fake news ή ο hate speech είναι καθημερινή πρακτική. Τόσο τα ηλεκτρονικά όσο και τα ειδησεογραφικά μέσα έχουν ως απώτερο στόχο τον εντυπωσιασμό και την παραπληροφόρηση και ως εκ τούτου καταφεύγουν στην προβολή έντονα αρνητικών ειδησεογραφικών ιστοριών.¹⁵¹ Άλλωστε, όπως επισημαίνει και ο Bolz : «τα μαζικά μέσα λειτουργούν προπάντων επειδή κανένας δεν έχει χρόνο για να επαληθεύσει τις ειδήσεις, ενώ όσο πιο δραματικά παρουσιάζονται τα πράγματα τόσο περισσότερο αυξάνεται η αξιοπιστία των δημοσιογράφων σε βάρος των ειδημόνων».¹⁵²

Είναι φανερό ότι οι νέοι της παρούσας έρευνας προτιμούν να ενημερώνονται από τα ΜΚΔ ή γενικά από το Διαδίκτυο και όχι από τα λοιπά Μέσα Ενημέρωσης, τα οποία κατηγορούν ότι κατευθύνονται από συμφέροντα και ασκούν προπαγάνδα στο κοινό τους. Πιο συγκεκριμένα, μόνο ένας «θετικός» και μια «μετριοπαθής» απέναντι στον θεσμό της Αστυνομίας ερωτώμενοι υποστήριξαν ότι δεν ενημερώνονται για ειδήσεις από τα ΜΚΔ. *(«Δεν ενημερώνομαι από τα ΜΚΔ. Θα βρεθούν μπροστά μου στα ΜΚΔ ειδήσεις αλλά δεν θα μπω στα social media για να ενημερωθώ. Θα μπω σε ενημερωτικά σάιτ.»*, «αρνητικός» τύπος ερωτώμενου) *(«Χρησιμοποιώ το Facebook και*

¹⁵¹ Βλ. Ζέρη Π., Τσέκερης Χ., 2020, Κράτος κοινωνία και μέσα επικοινωνίας την εποχή του κορονοϊού, *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 154, σελ. 120

¹⁵² Βλ. Bolz N., ό.π., σελ. 48

το Instagram γενικά αλλά δε θα ενημερωθώ απ' αυτά για τα επίκαιρα θέματα. Θα προτιμήσω να διαβάσω ειδήσεις από κάποιο σάιτ.», «μετριοπαθής» τύπος ερωτώμενης)

Μία «θετική» ερωτώμενη παρόλο που παραδέχεται ότι ενημερώνεται για ειδήσεις από τα ΜΚΔ εντούτοις τονίζει ότι φροντίζει να ελέγχει και να διασταυρώνει τις πληροφορίες που λαμβάνει και όχι να τις καταναλώνει και να τις υιοθετεί άκριτα. (*«Ενημερώνομαι από τα ΜΚΔ αν και θεωρώ ότι είναι ένας χώρος που ο καθένας μπορεί να ανεβάσει μια οποιαδήποτε πληροφορία και να την τροποποιήσει με οποιοδήποτε τρόπο θέλει και να την προσφέρει στο κοινό και αυτή να αναπαραχθεί και ξαφνικά να γίνει πραγματικότητα χωρίς να είναι. Οπότε κι εκεί προτιμώ να διασταυρώνω πληροφορίες από σελίδες που έχω δει ανά τους καιρούς ότι ανεβάζουν πράγματα αντικειμενικά και όχι υποκειμενικά με βάση το τί πολιτική πεποίθηση έχει ο καθένας και να ελέγχω τις πληροφορίες μου.»*) Από την πλευρά του ένας άλλος «θετικός» ερωτώμενος αναφέρει ότι παρακολουθεί στα ΜΚΔ τις ειδήσεις που αναρτούν τα ειδησεογραφικά μέσα, ωστόσο, τονίζει ότι δεν έχει ενταχθεί ως μέλος σε κλειστές διαδικτυακές ομάδες ενημέρωσης παρά μόνο σε αυτήν που αφορά την πόλη του για να ενημερώνεται για τα τοπικά θέματα. (*«Ακολουθώ τα ΜΚΔ των αντίστοιχων ειδησεογραφικών ηλεκτρονικών μέσων για ειδησεογραφικές ειδήσεις. Δεν είμαι δηλαδή σε συγκεκριμένες κλειστές ομάδες στα ΜΚΔ εκτός από την ομάδα της πόλης μου από την οποία μπορεί να ενημερωθώ για περιστατικά που προκύπτουν.»*) Μια «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη, η οποία ενημερώνεται από τα ΜΚΔ σημειώνει ότι επιλογή της είναι οι διαδικτυακοί της φίλοι να προέρχονται από όλους τους πολιτικούς χώρους ώστε να μπορεί να προσλαμβάνει πολλές και διαφορετικές οπτικές για μια είδηση. (*«Συχνότερα βλέπω ό,τι μπορεί να πεταχτεί στην αρχική σελίδα του λογαριασμού μου στο Facebook και στο Instagram. Έχω επιλέξει να έχω έναν κύκλο φίλων από τους οποίους μπορεί να προσλάβω πολλές και διαφορετικές απόψεις. Έχω φίλους τόσο του αντιεξουσιαστικού χώρου όσο και ουδέτερους πολιτικά και λαμβάνω διάφορες απόψεις.»*) Παράδοξο είναι ότι η μόνη «αρνητική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη, η οποία δήλωσε ότι προτιμά να ενημερώνεται για ειδήσεις από έντυπα και όχι από ηλεκτρονικά μέσα ανέφερε, επίσης, ότι χρησιμοποιεί τα ΜΚΔ και ενημερώνεται αρκετά από αυτά.

Παρόλο που οι ερωτώμενοι έδειξαν ότι χρησιμοποιούν τα ΜΚΔ για την ενημέρωσή τους στην ερώτηση του αν συμμετέχουν σε φόρουμ σχεδόν το σύνολο των συμμετεχόντων απάντησε αρνητικά. Μία μόνο «αρνητική» ερωτώμενη ανέφερε ότι

συμμετέχει σπάνια, όμως, σε φόρουμ συζητήσεων στα κοινωνικά δίκτυα. Ένας «αρνητικός» ερωτώμενος, επίσης, ανέφερε μεν ότι δεν συμμετέχει σε φόρουμ συζητήσεων αλλά πρόσθεσε ότι αναρτά δικό του περιεχόμενο στους λογαριασμούς που διαθέτει στα κοινωνικά δίκτυα με τις αναρτήσεις του να αφορούν σε επίκαιρα κοινωνικοπολιτικά θέματα. (*«Δε συμμετέχω σε φόρουμ αναρτώ όμως στα δικά μου προφίλ προσωπικές μου απόψεις. Οι αναρτήσεις μου αφορούν κυρίως κοινωνικοπολιτικά θέματα. Ασχολούμαι τόσο με θέματα της επικαιρότητας όσο και με θέματα που σχετίζονται με την εργασία μου γιατί εργάζομαι ως κοινωνικός λειτουργός. Πρόσφατα, για παράδειγμα, έκανα μια ανάρτηση για το περιστατικό στην Κάρπαθο όπου ένας πατέρας αυτοκτόνησε επειδή τον περιγελούσαν για τις βιντεοσκοπημένες ερωτικές περιπτώξεις του ομοφυλόφιλου γιου του.»*) Από την έρευνά μας, συνεπώς, αποδεικνύεται ότι ο διαδικτυακός διάλογος δεν αξιοποιείται ιδιαίτερα από τους νέους.

Αναφορικά με το περιεχόμενο των θεμάτων τα οποία απασχολούν τους νέους αυτά ποικίλουν. Τρεις από τους δώδεκα ερωτώμενους ανέφεραν ότι τους ενδιαφέρουν κυρίως τα θέματα της επικαιρότητας, τρεις άλλοι τα κοινωνικά και δύο ακόμη τα οικονομικά. Επίσης, δύο ερωτώμενοι ανέφεραν ότι τους απασχολούν θέματα σχετικά με το επάγγελμά τους, μία ερωτώμενη δήλωσε ότι την απασχολούν θέματα γεωπολιτικά, ενώ ένας άλλος ερωτώμενος ανέφερε ότι ενημερώνεται για αθλητικές ειδήσεις. Ο πλουραλισμός των θεμάτων σχετίζεται προφανώς με τον πλουραλισμό των ενδιαφερόντων και του κοινωνικοπολιτικού συγκείμενου των ερωτώμενων.

Συνολικά, η πλειονότητα των ερωτώμενων, ήτοι δέκα από τους δώδεκα εμφανίζουν έναν χαμηλό βαθμό εμπιστοσύνης απέναντι στα παραδοσιακά Μέσα, τα οποία κατηγορούν για προπαγάνδα. Όπως, για παράδειγμα, αναφέρει ένας «αρνητικός» απέναντι στον θεσμό της Αστυνομίας ερωτώμενος : *«Ο ρόλος των ΜΜΕ έτσι όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια είναι συστημικός. Μεταδίδουν, δηλαδή, αποκλειστικά πληροφορίες που παρέχει η κυβέρνηση χωρίς να δίνουν καμία αντίθετη γνώμη και νομίζω ότι αυτό είναι ορατό σε όλους πια ακόμη και σε άτομα που στηρίζουν την κυβέρνηση. Οι ειδήσεις, δηλαδή, έχουν καταντήσει πια μια μορφή κυβερνητικής προπαγάνδας.»* Από την πλευρά της μια «μετριοπαθής» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη αναφέρει ότι : *«τα ΜΜΕ σίγουρα λειτουργούν και βγάζουν προς τα έξω όσα θέλουν οι πολιτικές τους επιρροές να βγουν, έχουν δηλαδή ένα είδος κατεύθυνσης. Από την μια δηλαδή με τα ΜΜΕ μπορείς να ενημερώνεσαι άμεσα για κάτι από την άλλη όμως το ποιος βγάζει την είδηση και από ποιους επηρεάζεται είναι ένα άλλο θέμα. Σίγουρα τα*

ΜΜΕ κατευθύνουν και θέλουν να κατευθύνουν την ενημέρωση ανάλογα με τα συμφέροντα του κάθε καναλιού ή τις πεποιθήσεις του κάθε δημοσιογραφικού φορέα αλλά το θεωρώ κάπως φυσιολογικό αυτό.» Τελικά, όπως καταλήγει και μια «μετριοπαθής» ερωτώμενη η λάθος χρήση των Μέσων έχει ως αποτέλεσμα τη συσκότιση του κοινού το οποίο δεν ξέρει πια τι να πιστέψει από όσα παρακολουθεί. («Πιστεύω ότι και τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ βοηθούν από την άποψη ότι ενημερώνουν τον κόσμο απλά θεωρώ ότι αυτή η ενημέρωση δε γίνεται με το σωστό τρόπο. Σίγουρα, δηλαδή, υπάρχει και η συσκότιση και η παραπληροφόρηση. Δεν ξέρω κατά πόσο όλα αυτά που ακούμε αληθεύουν. Και τελικά ο κόσμος μπερδεύεται και δεν ξέρει τι να πιστέψει και τί είναι σωστό ή όχι.»)

Οι ανωτέρω ερωτώμενοι προσλαμβάνουν θετικά τα ΜΚΔ με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι το περιεχόμενό τους φιλτράρεται και δεν υιοθετείται άκριτα από τους χρήστες τους. Ένας «θετικός» ερωτώμενος παρομοιάζει τα ΜΚΔ με την αρχαϊκή Εκκλησία του Δήμου τονίζοντας την θετική συμβολή τους επισημαίνοντας, ωστόσο, και τους κινδύνους που εγκυμονεί η άκριτη χρήση τους. («Για εμένα τα ΜΚΔ είναι κάτι σαν την Εκκλησία του Δήμου. Μου αρέσει πάρα πολύ που ο καθένας έχει γνώμη κι ακόμη κι αυτό που κατακρίνουμε πολλές φορές ότι από τα ΜΚΔ βγαίνει ένας μεγάλος οχετός, ακόμη και στοχευμένος κατά συγκεκριμένων ανθρώπων, δε θεωρώ ότι είναι κάτι παραπάνω απ' αυτό που γίνεται σε μια μέση συζήτηση σε ένα καφενείο ή σε μια παρέα για παράδειγμα. Το πρόβλημα με τα σύγχρονα μέσα είναι όταν σταματάνε να λειτουργούν από τους ίδιους τους χρήστες δηλαδή όταν εμπλέκονται αυτόματες μηχανές παρεμβολής και εκεί υπάρχουν στοχευμένες επιθέσεις που δεν προέρχονται από την κοινωνία αλλά έξωθεν») Μια άλλη «μετριοπαθής» ερωτώμενη θεωρεί ότι στα ΜΚΔ έχει τη δυνατότητα κάποιος να εκφράζεται πιο άμεσα, πιο προσωπικά και άρα πιο αντικειμενικά. («Τα ΜΚΔ θεωρώ ότι είναι πιο προσωπικά και ο κάθε χρήστης εκφράζει τα βιώματά του έτσι όπως τα προσλαμβάνει αυτός γι' αυτό και μου φαίνονται πιο αντικειμενικά.»)

Από την άλλη, δύο «αρνητικές» απέναντι στον θεσμό της Αστυνομίας ερωτώμενες αποτιμούν θετικά τόσο τα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης όσο και τα ΜΚΔ, καθώς ενημερώνουν και ευαισθητοποιούν το κοινό, ωστόσο, απαραίτητη είναι η ορθολογική χρήση τους. («Θεωρώ ότι η συμβολή των ΜΜΕ και των ΜΚΔ είναι κυρίως θετική. Σίγουρα έχουν και αρνητικές πτυχές. Όμως, πάνω απ' όλα το σημαντικότερο για εμένα είναι ότι μέσω αυτών ενημερώνεται και ευαισθητοποιείται όσο

το δυνατόν περισσότερος κόσμος. Είτε αυτό είναι πλασματικό είτε όχι είτε ο κόσμος αναλογιστεί την κάθε είδηση για τρία δευτερόλεπτα είτε για την υπόλοιπη ζωή του, για εμένα είναι σημαντική η επίδραση αυτή που διαθέτουν τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ.») («Θεωρώ ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ βοηθούν στην ενημέρωση. Θεωρώ, δηλαδή, ότι είναι τεράστιο ευτύχημα ότι τα έχουμε χωρίς να σημαίνει ότι ο καθένας κάνει υγιή χρήση τους. Εκεί εμπίπτει και το κομμάτι της ατομικής έρευνας που κάνεις σε κάποια πράγματα. Το Διαδίκτυο και τα Μέσα είναι εκεί για να σε κινητοποιούν αλλά πάντα θα πρέπει να ξέρεις ότι τις πηγές πρέπει να τις διασταυρώνεις.»)

Συμπερασματικά, οι περισσότεροι από τους ερωτώμενους εμφανίζονται επιφυλακτικοί απέναντι στα ΜΜΕ θεωρώντας τα βραχίονες των εκάστοτε κυβερνήσεων και μέσα ταγμένα στην εξυπηρέτηση διαφόρων συμφερόντων. Επίσης, οι νέοι έχουν μεν σχηματίσει μια πιο θετική εικόνα για τον ρόλο των ΜΚΔ, επισημαίνουν, όμως, την ορθολογική και φιλτραρισμένη χρήση τους. Σε κάθε περίπτωση επισημαίνουν ότι η ευθύνη για την αναζήτηση της αντικειμενικής ενημέρωσης βαρύνει τον ίδιο τον χρήστη των ΜΚΔ όπως και τον ίδιο τον θεατή ή αναγνώστη των ΜΜΕ.

3.3. Νέοι και εικόνα για την σημερινή ΕΛ.ΑΣ.

Όπως αναφέρθηκε και στην πρώτη θεματική παρόλο που το σώμα της Αστυνομίας αποτελεί έναν θεσμό απαραίτητο για την στοιχειοθέτηση και την εξέλιξη των οργανωμένων κοινωνιών, εντούτοις, ο τρόπος λειτουργίας της και ιδίως η δράση της σε περιόδους αμφισβητούμενης νομιμότητας συνέβαλαν στο να στιγματιστεί αρνητικά το σώμα και οι πολίτες να διαμορφώσουν μια αρνητική εικόνα για τον θεσμό, η οποία έχει διαγενεακή αναφορά. Από το 1995 με την αναδιάρθρωση της ΕΛ.ΑΣ. η εισαγωγή πλέον στις τάξεις της γίνεται με Πανελλαδικές εξετάσεις.¹⁵³ Τα τελευταία χρόνια και λόγω της οικονομικής κρίσης που πλήττει τη χώρα ο ανταγωνισμός για μια θέση στην ΕΛ.ΑΣ. έχει εκτοξεύσει τις βάσεις εισαγωγής με αποτέλεσμα τον συνωστισμό αριστούχων στις σχολές της και την άνοδο του επιπέδου των σπουδαστών και των στελεχών της. Χαρακτηριστικά μπορούμε να αναφέρουμε ότι τα τελευταία χρόνια η βάση για την εισαγωγή στη Σχολή Αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. είναι υψηλότερη σε σχέση με τη βάση εισαγωγής της Νομικής Σχολής. Η αλλαγή γενιάς και η νέα

¹⁵³ Με το Ν. 2226/1994, θεσπίστηκε η εισαγωγή σπουδαστών, στη Σχολές Αστυφυλάκων και Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας, μέσω του συστήματος των Πανελληνίων εξετάσεων καταργώντας την διαδικασία εισαγωγής από τα Συμβούλια Επιλογής και Κρίσης (του Π.Δ. 496/1987).

φιλοσοφία για το σώμα της ΕΛ.ΑΣ. που απαιτεί μια Αστυνομία κοντά στον πολίτη χρειάζεται και μια Αστυνομία εκπαιδευμένη που να σκέπτεται ορθολογικά και προοδευτικά και να διαθέτει τις κατάλληλες επικοινωνιακές ικανότητες ώστε να μπορεί να επεμβαίνει κατάλληλα χωρίς να καταφεύγει στη βία. Στο πλαίσιο της ακαδημαϊκής τους εκπαίδευσης οι Αστυνομικοί παίρνουν γνώσεις σε διάφορα γνωστικά αντικείμενα ενώ υφίστανται και πρακτική εκπαίδευση για να εξοικειωθούν με το μελλοντικό τους εργασιακό περιβάλλον. Δεν είναι λίγοι, επίσης, οι Αστυνομικοί που μετά την αποφοίτησή τους επιδιώκουν την εισαγωγή τους και σε κάποιο άλλο Πανεπιστήμιο ή την παρακολούθηση σπουδών μεταπτυχιακού επιπέδου. Συνεπώς, η Αστυνομία σήμερα δεν μπορεί να συγκριθεί με την Αστυνομία του παρελθόντος, ωστόσο η πρόσληψη της εικόνας των Αστυνομικών σχετίζεται με το ελληνικό συλλογικό φαντασιακό και τα κατάλοιπα του ρόλου της Χωροφυλακής κατά τη Δικτατορία. Έτσι, υποθέτουμε ότι οι νέοι είναι πιο ευάλωτοι σε ειδήσεις και πληροφορίες για την εικόνα των Αστυνομικών που επιβεβαιώνουν τις προκαταλήψεις τους, το λεγόμενο “confirmation bias” το να πιστεύουν δηλαδή ό,τι ταιριάζει στην κοσμοθεωρία τους.¹⁵⁴

Από την έρευνά μας προέκυψε ότι δύο «μετριοπαθείς» ερωτώμενοι δεν έχουν εικόνα του πώς ήταν ο θεσμός της Αστυνομίας στο παρελθόν, ενώ η πλειονότητα των ερωτώμενων, ήτοι δέκα από τους δώδεκα, θεωρούν ότι το επίπεδο των σημερινών αστυνομικών είναι πολύ υψηλότερο από το αντίστοιχο των αστυνομικών του παρελθόντος και, επίσης, η εικόνα που έχουν σχηματίσει για τους αστυνομικούς σήμερα είναι καλύτερη απ’ αυτή που είχαν για τους αντίστοιχους συναδέλφους τους στο παρελθόν. Χαρακτηριστικό, μάλιστα, είναι ότι και οι τέσσερις «αρνητικοί» τύποι ερωτώμενων συμφωνούν στο ότι η σημερινή εικόνα των αστυνομικών δεν θυμίζει σε τίποτα αυτή του παρελθόντος. Όπως αναφέρει μια «αρνητική» ερωτώμενη για την νέα γενιά αστυνομικών : *«πραγματικά μιλάμε για νέους Αστυνομικούς με αξιώσεις με μυαλά ανοικτά που έχουν εισαχθεί στο σώμα με ιδιαίτερα υψηλές βαθμολογίες»*. Μια άλλη «αρνητική» ερωτώμενη τονίζει ότι : *«είμαι πιο αισιόδοξη για τη νέα γενιά Αστυνομικών σε σχέση ιδίως με αυτά που ακούω από τους γονείς μου για παλιότερους Αστυνομικούς... Νέοι αστυνομικοί της ηλικίας μου θεωρώ ότι είναι αρκετά μορφωμένοι και έχουν τη δυνατότητα να εξυγιάνουν την Αστυνομία»*. Ένας «θετικός» τύπος αναφέρει πως στην Αστυνομία όπως και στις Ένοπλες Δυνάμεις οι νεότεροι εισαχθέντες διακρίνονται για

¹⁵⁴ Βλ. Nickerson R. S., (1998), Confirmation bias: a ubiquitous phenomenon in many guises, Review of general psychology 1998, Vol. 2, No 2, p. 175-220

το υψηλό τους επίπεδο σε σχέση με τους παλαιότερους. («Έχω μια καλύτερη εικόνα για τη σημερινή Αστυνομία σε σχέση με το παρελθόν. Θεωρώ, δηλαδή ότι περισσότεροι Αστυνομικοί είναι σήμερα μορφωμένοι. Το ίδιο θεωρώ ότι γίνεται βέβαια και στο στρατό όπου υπηρέτησα και είδα ότι και εκεί όσο πλησιάζεις μεγαλύτερες ηλικιακές ομάδες υπάρχει ένα πιο χαμηλό επίπεδο ενώ στα νεότερα στελέχη υπάρχει περισσότερη παιδεία και αυτό έχει να κάνει με το ότι η ελληνική κοινωνία δε διακρινόταν στο παρελθόν για την οριζόντια μόρφωση που παρείχε σε όλους τους πολίτες της.»)

Από την πλευρά του, βέβαια, ένας «αρνητικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος προβαίνει σε έναν διαχωρισμό του αστυνομικού προσωπικού αναφέροντας ότι το υψηλό επίπεδο χαρακτηρίζει μόνο όσους εισέρχονται στο σώμα με πανελλήνιες εξετάσεις και όχι όσους εισάγονται μέσω κάποιας προκήρυξης. Όπως αναφέρει : «Το επίπεδο των Αστυνομικών νομίζω ότι είναι καλύτερο σε σχέση με το παρελθόν. Θεωρώ, όμως, ότι είναι καλύτερο το επίπεδο των Αστυνομικών που μπαίνουν στην Αστυνομία μέσα από πανελλαδικές εξετάσεις και εκπαιδεύονται κατόπιν στις σχολές. Να εκπαιδεύονται σωστά όμως. Το να εκπαιδευτεί κανείς ένα τρίμηνο ως ειδικός φρουρός και να βγει μετά έξω ενώ πριν μπεις μέσω προκήρυξης στην Αστυνομία μπορεί να ασχολούσουν με ένα εντελώς άσχετο αντικείμενο είναι απαράδεκτο. Εγώ έχω δει το υψηλό επίπεδο των Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας επειδή και λόγω δουλειάς έχει τύχει να συναναστραφώ με αρκετούς απ' αυτούς σε εκπαιδεύσεις γιατί συμμετείχα στο πρόγραμμα ΑΡΙΑΔΝΗ ως εκπαιδευτής των Αστυνομικών που θα στελεχώσουν τα τμήματα ενδοοικογενειακής βίας και είδα ένα πολύ υψηλότερο επίπεδο στους Αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας σε σχέση με το κατώτερο προσωπικό της.»

3.4. Νέοι και εικόνα για τις γυναίκες στην ΕΛ.ΑΣ.

Η εισαγωγή των γυναικών στο σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας αναδιοργάνωσε το σώμα και συντέλεσε στην αλλαγή της παραδοσιακής αντίληψης για την Αστυνομία. Το 1969 κατατάχθηκαν οι πρώτες γυναίκες στην Ελληνική Αστυνομία, ενώ από το έτος 2003, η εισαγωγή και κατάταξη των γυναικών στις Σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας -όπως και στις θέσεις προσωπικού ειδικών καθηκόντων- γίνεται χωρίς ποσόστωση θέσεων και με κοινά για άνδρες και γυναίκες κριτήρια, σε αντίθεση με το παρελθόν, όταν η εισαγωγή των γυναικών στις Αστυνομικές Σχολές γινόταν με ποσοστό 10% επί του αριθμού των αντρών.¹⁵⁵ Οι γυναίκες αστυνομικοί

¹⁵⁵ Βλ. Επίσημο ιστότοπο της Ελληνικής Αστυνομίας, Διαθέσιμο στο : [Γυναίκες στην Ελληνική Αστυνομία - Υπ. Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης - Ελληνική Αστυνομία \(astynomia.gr\)](http://Γυναίκες στην Ελληνική Αστυνομία - Υπ. Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης - Ελληνική Αστυνομία (astynomia.gr))

λαμβάνουν την ίδια εκπαίδευση με τους άντρες συναδέλφους τους, αναλαμβάνουν τα ίδια καθήκοντα και υπηρετούν σε όλες τις υπηρεσίες του σώματος, μάχιμες και επιτελικές χωρίς να υπόκειται η εξέλιξή τους σε περιορισμούς. Σύμφωνα με τον κοινωνιολόγο Ευστράτιο Παπάνη «οι γυναίκες αστυνομικοί μπορούν να προσεγγίσουν πιο εύκολα τους πολίτες και να ανταποκριθούν καλύτερα σε θέματα που αφορούν ανηλίκους ή χρήστες ναρκωτικών, ωστόσο κάποιες γυναίκες αξιωματικοί δεν αξιοποιούν τα προτερήματα της φύσης τους και προσπαθώντας να μιμηθούν αντρικές συμπεριφορές πέφτουν στα ίδια λάθη με τους άντρες συναδέλφους τους.»¹⁵⁶

Το σύνολο των ερωτώμενων προσλαμβάνει θετικά την παρουσία των γυναικών στο σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας. Όπως αναφέρουν, οι γυναίκες αστυνομικοί είναι απαραίτητες για τη διαχείριση ευαίσθητων και επίκαιρων θεμάτων, όπως το θέμα της ενδοοικογενειακής βίας ή ζητήματα που αφορούν ανηλίκους στα οποία τα θύματα μπορούν να νοιώσουν περισσότερο άνετα με μία γυναίκα αστυνομικό. *(«Θεωρώ ότι έπρεπε επιτέλους να αναβαθμιστεί αυτό το κομμάτι και να μην είναι πλέον η Αστυνομία ανδροκρατούμενη. Πρώτον γιατί όντως δημιουργεί έναν φόβο το να βλέπεις έναν αποκλειστικά ανδροκρατούμενο χώρο. Δεύτερον γιατί θεωρώ ότι υπάρχουν πολύ σημαντικές θέσεις, οι οποίες αν καταληφθούν από γυναίκες μπορούν να αλλάξουν πολλά πράγματα. Όπως σου είπα μια γυναίκα η οποία αναλαμβάνει περιστατικά γυναικείας κακοποίησης είναι πολύ χρήσιμο για να μπορέσουν οι γυναίκες θύματα να νοιώσουν άνετα. Θεωρώ, επίσης, ότι οι γυναίκες Αστυνομικοί έχουν περισσότερη ευαισθησία και μπορούν να δουν τα πράγματα με μια άλλη οπτική και να διαφοροποιήσουν κάποια στοιχεία της δράσης τους σώματος.»*, «θετική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη) Μάλιστα, ορισμένοι ερωτώμενοι επισημαίνουν ότι θα επιθυμούσαν να δουν τις γυναίκες αστυνομικούς να αναλαμβάνουν ακόμη πιο ενεργούς ρόλους και να τοποθετούνται σε περισσότερο μάχιμες υπηρεσίες. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ένας «αρνητικός» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενος : *«Θεωρώ ότι και οι γυναίκες πρέπει να αναλάβουν ρόλους συντονιστών ή επικεφαλής διάφορων τμημάτων. Απ' ό,τι ξέρω, για παράδειγμα, η επικεφαλής του τμήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι γυναίκα. Θα πρέπει οι γυναίκες στα σώματα ασφαλείας όπως και γενικά στην κοινωνία να έχουν αρκετά ενεργό ρόλο και να τοποθετούνται σε θέσεις ευθύνης.»* Μια «αρνητική» ερωτώμενη, μάλιστα, θεωρεί πως ο λόγος για τον οποίον οι πολίτες μπορεί να έχουν

¹⁵⁶ Βλ. Ονισένκο Κ., 14/11/2009, Γυναίκες αστυνομικοί στην πρώτη γραμμή, Η Καθημερινή, Διαθέσιμο στο : [Γυναίκες αστυνομικοί στην πρώτη γραμμή | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](http://kathimerini.gr)

σχηματίσει μια αρνητική εικόνα για τα ΜΑΤ και να τα συνδέουν με την άσκηση βίας είναι το γεγονός ότι στα ΜΑΤ δεν υπηρετούν γυναίκες αστυνομικοί. (*«Απ' όσο γνωρίζω σε υπηρεσίες όπως τα ΜΑΤ δεν υπάρχουν γυναίκες και ίσως γι' αυτό η εικόνα τους φαίνεται τόσο απειλητική και αποκρουστική στους πολίτες. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι τα ΜΑΤ απαρτίζονται εξ ολοκλήρου από άντρες οπλισμένους και έτοιμους να ασκήσουν βία. Η ευρύτερη συμμετοχή των γυναικών, ιδίως σε μάχιμες υπηρεσίες είναι πολύ αισιόδοξη.»*)

Από την πλευρά της, τέλος, για μια «αρνητική» ερωτώμενη είναι μεν θετικό ότι το ποσοστό των γυναικών στο σώμα με τα χρόνια αυξάνεται, ωστόσο, σύμφωνα με την ίδια παρόλο που ενισχύεται η παρουσία των γυναικών αστυνομικών επικρατούν ακόμη στερεότυπες απόψεις σχετικά με το ότι οι γυναίκες προτιμούν λιγότερο μάχιμες υπηρεσίες ή εκμεταλλεύονται τη φύση τους για να αποκομίσουν προσωπικά οφέλη. Επίσης, για την ίδια είναι σημαντικό πέρα από την ενίσχυση της παρουσίας των γυναικών στο σώμα να περιοριστούν και ομοφοβικές πρακτικές και να μπορούν πλέον ομοφυλόφιλοι αστυνομικοί να μην φοβούνται και να μην χρειάζεται να κρύβουν τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους. Όπως αναφέρει : *« Ό,τι αφορά την αποκατάσταση του κοινωνικού οικοδομήματος γύρω από την έννοια του φύλου εγώ θετικά το βλέπω. Παρόλα αυτά εξακολουθώ να ακούω ότι οι γυναίκες είναι στα γραφεία κλπ. Αυτά τα κλισέ, δηλαδή, εξακολουθούν να ακούγονται. Ή το κομμάτι του ότι εκμεταλλεύομαι τη φύση μου για να διευκολύνω τη ζωή μου. Υπάρχουν και τέτοια ενοχλητικά φαινόμενα οπότε ναι μεν θεωρώ αισιόδοξο ότι υπάρχουν περισσότερες γυναίκες στην Αστυνομία και το ότι καταρρίπτονται στερεότυπα απλά από την άλλη ακούμε ακόμη σεξιστικές πρακτικές να εφαρμόζονται όπως γίνεται και σε άλλου θεσμούς. Επίσης θετικό είναι ότι πλέον υπάρχουν και ομοφυλόφιλοι Αστυνομικοί που δε φοβούνται να το δηλώσουν ακόμη και δημόσια απλά πάλι υπάρχουν ακόμη κάποιες ομοφοβικές πρακτικές που εφαρμόζονται.»*

3.5. Νέοι και κουλτούρα των αστυνομικών

Η κουλτούρα των Αστυνομικών βασίζεται σε μια κουλτούρα ομοιογένειας, σε μία κοινότητα που τους δένει απέναντι στον «εξωτερικό κίνδυνο». Με την ένταξή τους στην Αστυνομία αναλαμβάνουν το δύσκολο έργο της στάθμισης ανάμεσα στο δίκαιο και τη δικαιοσύνη, προβαίνουν σε κοινούς τρόπους δράσης και αποκτούν κοινούς

κώδικες επικοινωνίας.¹⁵⁷ Η ποικιλομορφία, βεβαίως των προσωπικοτήτων των Αστυνομικών δεν μπορεί να υποστηρίξει την ιδέα μιας ισοπεδωτικής αστυνομικής κουλτούρας μέσα στην οποία οι Αστυνομικοί καθοδηγούνται τυφλά και έχουν απωλέσει τα ατομικά τους χαρακτηριστικά. Άλλωστε, το επάγγελμα του Αστυνομικού αποτελεί ίσως το επάγγελμα που έρχεται σε πιο στενή επαφή με την κοινωνία εν γένει δεδομένου, μάλιστα, ότι καθημερινά καλείται να αντιμετωπίσει ζητήματα κοινωνικής παθογένειας.

Από τα δεδομένα της έρευνας προκύπτει ότι μόνο δύο από τους ερωτώμενους θεωρούν ότι οι αστυνομικοί αποτελούν μία ξεχωριστή ομάδα αποκομμένη από τις λοιπές κοινωνικές ή επαγγελματικές ομάδες με δικά τους άγχη και μια προδιαγεγραμμένη ήδη από την εισαγωγή τους στο σώμα πορεία. *(«οι Αστυνομικοί έχουν μια άλλη πορεία ζωής. Από τη στιγμή που θα μπουν στη σχολή θα μείνουν μέσα σ' αυτή θα δουλέψουν μετά κατευθείαν μόλις βγουν από τη σχολή κλπ. Προφανώς και υπάρχουν εξαιρέσεις αλλά ακόμη και αυτές μπαίνουν στη γραμμή που θέτει το επάγγελμα όπως συμβαίνει και με τους στρατιωτικούς για παράδειγμα. Κι αυτό γιατί αυτές οι κατηγορίες δεν αντιμετωπίζουν βιοποριστικό θέμα κι αυτό από μόνο του δημιουργεί μια διαφορετικότητα. Δεν υπάρχει η ίδια αγωνία της επιβίωσης», «αρνητική» ερωτώμενη)*

(«: Νομίζω ότι κάθε κοινωνική ομάδα και κάθε συγκεκριμένο επάγγελμα καλώς ή κακώς έχει τα δικά του άγχη και τις δικές του ανασφάλειες. Όπως ο ελεύθερος επαγγελματίας δεν μπορεί να καταλάβει το άγχος του κινδύνου που αντιμετωπίζει ένας Αστυνομικός έτσι και ο Αστυνομικός δεν μπορεί να αντιληφθεί το άγχος του αν θα μπορώ ως ελεύθερος επαγγελματίας να καταβάλλω στο τέλος του μήνα τις ασφαλιστικές μου εισφορές.» «θετικός» ερωτώμενος)

Οι υπόλοιποι ερωτώμενοι υποστήριξαν ότι οι αστυνομικοί παρά τις ιδιαιτερότητες του επαγγέλματος και τις δύσκολες συχνά συνθήκες στις οποίες καλούνται να ανταποκριθούν παραμένουν άνθρωποι και δεν αποστασιοποιούνται από την υπόλοιπη κοινωνία. Όπως, για παράδειγμα, σημειώνει μια «θετική» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενη οι αστυνομικοί λόγω δουλειάς έχουν διαμορφώσει μια «προστατευτική» μεταξύ τους κουλτούρα λόγω της συναδελφικότητας που τους διακατέχει, ωστόσο δεν είναι αποστασιοποιημένοι από την υπόλοιπη κοινωνία και έχουν επίγνωση όλων των ζητημάτων μιας κοινωνίας. *(«Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί*

¹⁵⁷ Βλ. Behr R., (2006), Polizeikultur, Berlin, Springer Verlag, p.19

έχουν πολύ περισσότερα άγχη από πολλές κοινωνικές ομάδες και αυτό τους έχει συσπειρώσει πολύ γι' αυτό και ενδεχομένως να μας φαίνονται αποστασιοποιημένοι. Αλλά επειδή είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν μάθει να λειτουργούν σε ομάδες και να προστατεύουν ο ένας τον άλλον γιατί βρίσκονται διαρκώς σε κίνδυνο, έχουν δημιουργήσει θεωρώ μια δική τους πιο προστατευτική κλειστή κουλτούρα λόγω ακριβώς του άγχους που βιώνουν και της επίθεσης που δέχονται καθημερινά. Φυσικά οι Αστυνομικοί παραμένουν άνθρωποι του κόσμου. Έχουν συγγενείς, έχουν φίλους, έχουν κοινωνική ζωή, ζουν ανάμεσά μας, ξέρουν τί συμβαίνει και ίσα ίσα που πολλές φορές ακριβώς επειδή ξέρουν τί επίθεση μπορεί να δεχθούν είναι πολύ συχνά διατεθειμένοι να κάνουν πίσω στα πιστεύω τους για να έρθουν κοντά με άλλους ανθρώπους γιατί ξέρουν ότι οι άλλοι είναι προκατειλημμένοι απέναντί τους. Οπότε όχι δε θεωρώ ότι είναι μια κατηγορία ανθρώπων που αντιλαμβάνεται τα πράγματα διαφορετικά και δεν μπορεί να την προσεγγίσει κάποιος τρίτος.»)

Κάποιοι ερωτώμενοι θεωρούν μεν ότι οι αστυνομικοί δεν εντάσσονται σε μια δική τους κλειστή κάστα προβληματίζονται, όμως, για το κατά πόσο το επάγγελμά τους τους απορροφά ή ακόμη και κατά πόσο μέσα στις σχολές το πρόγραμμα σπουδών τους ενισχύει την κοινωνικοποίηση και την επαφή τους με τους υπόλοιπους πολίτες. Όπως υποστηρίζει μια «αρνητική» ερωτώμενη οι αστυνομικοί αντιμετωπίζονται προκατειλημμένα καθώς δεν θεωρεί ότι είναι αποκομμένοι από την κοινωνία όσο και αν η στολή που φοράνε και η εκπαίδευση που παρακολουθούν τους επηρεάζει: «Πραγματικά θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί αντιμετωπίζονται με απίστευτη προκατάληψη. Πρόκειται για ανθρώπους που βρίσκονται δίπλα μας, μπορεί να είναι φίλοι, μπορεί να είναι συγγενείς μας. Απλώς είναι η ψυχολογία της στολής που ίσως τους απορροφά. Δεν ξέρω, επίσης, κατά πόσο το πρόγραμμα σπουδών των σχολών τους τους βοηθάει ή λειτουργεί αποτρεπτικά στην κοινωνικοποίησή τους. Σε καμία περίπτωση πάντως δεν τους θεωρώ αποστασιοποιημένους από την υπόλοιπη κοινωνία και έχω και στον δικό μου κύκλο φωτεινά παραδείγματα Αστυνομικών που κάνουν απλά τη δουλειά τους και μετά γυρνάνε σπίτι τους και συνεχίζουν την καθημερινότητά τους.» Από την πλευρά του, βέβαια, ένας «θετικός» ερωτώμενος επισημαίνει ότι έγκειται στον ίδιο τον εκάστοτε αστυνομικό το αν θα θεωρήσει τον εαυτό του ως απλά έναν κρατικό λειτουργό ή αν θα εκμεταλλευτεί τη θέση του καταχρώμενος την εξουσία του. Ο ίδιος ερωτώμενος πάντως θεωρεί ότι νοιώθει μεγαλύτερη ασφάλεια απ' ότι φόβο όποτε γνωρίζει έναν αστυνομικό. («Αν άκουγα ότι κάποιος άνθρωπος στον περίγυρό μου είναι Αστυνομικός

ίσως υποσυνείδητα ήμουν πιο προσεκτικός στη συμπεριφορά μου. Από την άλλη, ενδεχομένως, ίσως να ένοιωθα μια μεγαλύτερη ασφάλεια. Περισσότερο προς τα εκεί κλίνω ότι θα ένοιωθα μια μεγαλύτερη ασφάλεια να προσεγγίσω έναν Αστυνομικό και να του μιλήσω και να του πω τη γνώμη μου, για παράδειγμα, σε σχέση με απειλές και κινδύνους που μπορεί να εντοπίζονται στην περιοχή μου.»)

3.6. Νέοι και βελτιώσεις στον θεσμό της ΕΛ.ΑΣ.

Στο τέλος της συζήτησής μας με τους νέους και, αφού σχηματίσαμε μια εικόνα για το πώς προσλαμβάνουν συνολικά τον θεσμό της Αστυνομίας, τους καλέσαμε να εκφράσουν την άποψή τους σχετικά με τις πτυχές, στις οποίες θα ήθελαν να διαφοροποιηθεί ο θεσμός προκειμένου να βελτιωθεί η δράση του. Η πλειονότητα των ερωτώμενων τόνισε την ανάγκη για διαρκή επιμόρφωση του προσωπικού και εκπαιδεύσεις συμβατές με τις ανάγκες της εποχής μας. Επίσης, δύο ερωτώμενοι, ένας «αρνητικός» και μια «θετική» επισήμαναν την ανάγκη για αλλαγή στον τρόπο εισαγωγής των αστυνομικών στο σώμα, η οποία οφείλει να γίνεται μόνο μέσω των πανελλαδικών εξετάσεων και όχι μέσω προκηρύξεων. («Θεωρώ ότι έχουν γίνει λάθη στις προσλήψεις των Αστυνομικών και στο πόσο εύκολα κάποιος μπορεί να γίνει Αστυνομικός μέσα από κάποια προκήρυξη με πολύ μικρή εκπαίδευση σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα και με ελάχιστα ψυχολογικά τεστ. Και επίσης θεωρώ ότι αυτοί είναι και οι άνθρωποι που χαλούν την εικόνα της Αστυνομίας σήμερα με τα βίαια περιστατικά που βλέπουμε και τους λάθος χειρισμούς που γίνονται.», «θετική» ερωτώμενη) («για τον τρόπο εισαγωγής κάποιου στην Αστυνομία θα ήθελα να περνάνε κάποιες εξετάσεις και μετά στις σχολές να γίνεται μια ποιοτική δουλειά ώστε να βγαίνει ένας Αστυνομικός έτοιμος για τα καθήκοντα που θα επιτελέσει, να είναι εκπαιδευμένος και να έχει γνώσεις.», «αρνητικός» ερωτώμενος) Σημαντική κρίθηκε από αρκετούς ερωτώμενους και η ανάγκη για επέκταση της ψηφιοποίησης των υπηρεσιών της Αστυνομίας για την ταχύτερη διεκπεραίωση των διαδικασιών και την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας. («όπως και σε όλες τις υπόλοιπες δημόσιες υπηρεσίες θα ήθελα και στην Αστυνομία να περιοριστεί η γραφειοκρατία, να είναι πιο οργανωμένες οι υπηρεσίες και να αρχίσει να εφαρμόζεται η ψηφιοποίηση που θα διευκολύνει ιδίως εμάς τους νεότερους πολίτες. Σε καμία περίπτωση, βέβαια, δε θεωρώ ότι θα πρέπει να μειωθεί η φυσική παρουσία των Αστυνομικών στα γραφεία γιατί υπάρχουν πολλοί πολίτες μεγαλύτερης ηλικίας που δεν

μπορούν να συμβαδίσουν με τις απαιτήσεις της ψηφιοποίησης και χρειάζεται να εξυπηρετούνται οργανωμένα και σωστά με τον παραδοσιακό δια ζώσης τρόπο.»)

Επιπρόσθετα, τονίστηκε από τους ερωτώμενους η ανάγκη για διενέργεια εσωτερικών ελέγχων στο σώμα της Αστυνομίας («Επίσης, να υπάρχει πειθαρχικός έλεγχος και να διεξάγονται οι σχετικές διαδικασίες με ταχύτητα από ανεξάρτητα και αμερόληπτα προφανώς όργανα.», «αρνητικός» ερωτώμενος) («θα πρότεινα να ενισχυθεί και ο πειθαρχικός έλεγχος των Αστυνομικών για την ορθή τήρηση των καθηκόντων τους και σε περίπτωση που παραβαίνουν τα όρια δράσης τους να λογοδοτούν γι' αυτό.» «μετριοπαθής» ερωτώμενος), όπως και η ανάγκη για διενέργεια συχνών ψυχομετρικών τεστ. Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η άποψη μιας «θετικής» ερωτώμενης ψυχολόγου η οποία επισημαίνει την ανάγκη : «οι Αστυνομικοί να έχουν τη δυνατότητα να πάνε σε ψυχολόγο οποιαδήποτε στιγμή το έχουν ανάγκη και να μιλήσουν και σε έναν ψυχολόγο κατά προτίμηση της επιλογής τους και όχι του σώματος για να μην έχουν το φόβο να μην ακουστούν πράγματα και να χάσουν τη δουλειά τους...Οπότε καλό θα είναι να μπορεί η υπηρεσία να αναλαμβάνει αυτά τα έξοδα, να αναλαμβάνει δηλαδή ένα πακέτο συνεδριών και να ξέρει ο Αστυνομικός ότι αυτό είναι απόλυτα εχέμυθο και ασφαλές και ότι δεν κινδυνεύει να χάσει τη δουλειά του αλλά θα μπορεί να πάρει κάποια άδεια και μετά να επανέλθει κανονικά.»

Αρκετοί από τους ερωτώμενους θεωρούν, επίσης, ότι θα πρέπει να περιοριστούν οι αρμοδιότητες της Αστυνομίας και να μην της ανατίθενται καθήκοντα που εκφεύγουν των βασικών ορίων δράσης της. Όπως, για παράδειγμα, αναφέρει ένας «θετικός» ερωτώμενος : «αναφορικά με την τόσο ευρεία αρμοδιότητα που φορτώνεται σήμερα στην Αστυνομία εγώ διαφωνώ γιατί γενικά μου αρέσει περισσότερο η αποκέντρωση ως μοντέλο διοίκησης. Θα προτιμούσα, δηλαδή, μια Αστυνομία η οποία θα περιορίζεται στο ρόλο της πρόληψης και καταστολής του εγκλήματος. Προτιμώ μια Αστυνομία η οποία θα κάνει περιπολίες, θα παρεμβαίνει όπου και όποτε χρειάζεται. Ορισμένες φερ' ειπείν διοικητικές αρμοδιότητες θεωρώ ότι θα μπορούσαν να αφαιρεθούν από την Αστυνομία και να πάνε σε άλλες υπηρεσίες του δημοσίου τομέα ώστε να μη χρειάζεται να απασχολούνται Αστυνομικοί σε αχρείαστες δευτερεύουσες εργασίες.» Επιπλέον, δύο ερωτώμενοι επισήμαναν την ανάγκη για αναβάθμιση του εξοπλισμού της Ελληνικής Αστυνομίας για να μπορεί το προσωπικό να ανταποκρίνεται καλύτερα στα καθήκοντά του. Τρεις ερωτώμενοι, μάλιστα, πρότειναν την δημιουργία επιπρόσθετων ομάδων άοπλης αστυνόμευσης και την εν γένει ενίσχυση του

προσωπικού ιδίως σε περιοχές που μαστίζονται από φαινόμενα εγκληματικότητας. («Θα πρότεινα την ενίσχυση της Αστυνομία και με περαιτέρω άοπλες ομάδες όπως η Ο.Δ.Ο.Σ. ή η Πανεπιστημιακή Αστυνομία αλλά χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα μειωθεί η δράση των υπόλοιπων ένοπλων υπηρεσιών. Απλά να δράσουν ενισχυτικά με αυτές. Γιατί εγώ αυτό που μπορώ να εκλάβω ως πολίτης είναι ότι δεν είναι αρκετή η Αστυνομία σήμερα, θα έπρεπε να είναι περισσότερο στελεχωμένη.», «θετικός» ερωτώμενος)

Τέλος, τονίστηκε από δύο ερωτώμενους η ανάγκη για σωστή επικοινωνία των αστυνομικών με τους πολίτες, («απαραίτητη είναι από πλευράς Αστυνομικών η ευγένεια, η καλύτερη επικοινωνία τους με τους πολίτες και η προσπάθεια να τους προσεγγίζουν φιλικά και όχι εχθρικά.», «αρνητικός» ερωτώμενος) ενώ από έναν «θετικό» απέναντι στην Αστυνομία ερωτώμενο τονίστηκε η ανάγκη να σταματήσουν τα ΜΜΕ να προβάλλουν αρνητικές εικόνες για του αστυνομικούς επηρεάζοντας έτσι αρνητικά την εικόνα που διαμορφώνουν οι πολίτες γι' αυτούς. («Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους αλλά το σύστημα μπάζει από παντού και δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα. Τα ΜΜΕ, για παράδειγμα, παρουσιάζουν τους Αστυνομικούς σαν τραμπούκους πράγμα που δεν ισχύει φυσικά. Όπως ξαναείπα οι Αστυνομικοί είναι άνθρωποι που απλά προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους.»)

Συμπεράσματα – Συζήτηση

Βασική θέση της παρούσας διπλωματικής εργασίας αποτέλεσε ότι για να εκτιμήσουμε τον τρόπο με τον οποίον οι νέοι αντιλαμβάνονται τη λειτουργία των σύγχρονων δημοκρατικών θεσμών δεν μπορούμε να παρακάμψουμε το συλλογικό κοινωνικό φαντασιακό που είναι ριζωμένο στο συναισθηματικό τους κατάστιχο και επηρεάζει την εικόνα που διαμορφώνουν για το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του. Το κοινωνικό πλαίσιο με τις αξίες και τις πεποιθήσεις που το συνοδεύουν συνιστά ίσως τον πιο καίριο παράγοντα για τα συναισθήματα και τον βαθμό στον οποίον αυτά βιώνονται, όπως και για τις μορφές δράσης στις οποίες οδηγούν. Οι συγκινήσεις που βιώνονται σε συλλογικό επίπεδο ως ανταπόκριση στις κοινωνικοπολιτικές συνθήκες δύνανται να ασκήσουν συλλογική επιρροή στα μέλη μιας κοινωνίας. Έτσι, όταν ένα δεδομένο συναισθηματικό κλίμα αποκτά μια διάρκεια μέσα στον χρόνο τελικά γενικεύεται, αυτοματοποιείται και διαποτίζει τους πολίτες.¹⁵⁸ Στην Ελλάδα η πρόσληψη του θεσμού της Αστυνομίας τράφηκε σε ένα συναισθηματικά αρνητικό κοινωνικό-πολιτικό κλίμα δεδομένης της δράσης της σε περιόδους κατάργησης της νομιμότητας στο παρελθόν, όπως κατά τη Δικτατορία ή τον Εμφύλιο και ως εκ τούτου ένα κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας φαίνεται επιφυλακτικό ή δύσπιστο απέναντί της.

Υπό το πρίσμα αυτό, σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να σκιαγραφήσει την εικόνα που έχουν διαμορφώσει οι νέοι απέναντι στον θεσμό της Αστυνομίας και να διερευνήσει το κατά πόσον οι νέοι είναι σε θέση να αντιληφθούν βασικές έννοιες και αρχές του Κράτους δικαίου και την λειτουργία βασικών δημοκρατικών θεσμών στις πραγματικές τους διαστάσεις. Για να επιτευχθεί ο εν λόγω σκοπός πραγματοποιήθηκαν δώδεκα ποιοτικές συνεντεύξεις με βάθος προκειμένου να διαπιστώσουμε αν ισχύει η βασική ερευνητική μας θέση ότι οι νέοι είναι επιφυλακτικοί απέναντι στον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας προσλαμβάνοντας την ως έναν μηχανισμό καταστολής και όχι ως έναν θεσμό του δημοκρατικού Κράτους εντεταλμένο για την διασφάλιση της τάξης στις οργανωμένες κοινωνίες.

Η έρευνα δομήθηκε σε τρεις θεματικές. Στην πρώτη θεματική και με αφορμή την απόφαση της κυβέρνησης για την συγκρότηση των Ομάδων Προστασίας των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ) διερευνήθηκε το πώς βλέπουν οι ερωτώμενοι

¹⁵⁸ Βλ. Ντάβου Μ., Δεμερτζής Χ. & Θάνος Β., 2015, Συναισθήματα, κίνητρα και πολιτική συμπεριφορά στην Ελλάδα της κρίσης στο Συλλογικό : Το πολιτικό πορτρέτο της Ελλάδας – Κρίση και αποδόμηση του πολιτικού, σελ. 46-47

την κατάσταση ανομίας στο χώρο των ελληνικών ΑΕΙ σε σχέση με τις συνταγματικά κατοχυρωμένες ελευθερίες και εκτέθηκαν οι απόψεις των νέων για το κατά πόσο η Πανεπιστημιακή Αστυνομία θα αποτελέσει την λύση για τα προβλήματα ασφάλειας στα πανεπιστημιακά κάμπους. Η αγανάκτηση και η απογοήτευση των ερωτώμενων για την κατάσταση που επικρατεί στα ελληνικά Πανεπιστήμια είναι φανερή. Από τις απαντήσεις των ερωτώμενων η πλειονότητα φαίνεται να προσλαμβάνει θετικά την συγκρότηση της εν λόγω άοπλης αστυνομικής ομάδας θεωρώντας την μια λύση απέναντι στα χρόνια προβλήματα εγκληματικότητας και ταραχών στον χώρο του Πανεπιστημίου κρίνοντας, μάλιστα, ότι καμία εναλλακτική λύση φύλαξης δεν μπορεί να είναι εξίσου αποτελεσματική.

Στη δεύτερη θεματική διερευνήθηκε μέσα από διάφορα περιστατικά αστυνομικής επέμβασης η οπτική των νέων για την αποτελεσματικότητα της Αστυνομίας σε καίρια περιστατικά κοινωνικού ενδιαφέροντος. Οι πολίτες συχνά τείνουν να υποστηρίζουν ότι οι αστυνομικοί ασκούν βία, προβαίνουν σε κατάχρηση εξουσίας και υπερβαίνουν τα όρια δράσης τους. Ωστόσο, αρκετοί αγνοούν ότι η Αστυνομία είναι ο μόνος θεσμός του δημοκρατικού Κράτους εξοπλισμένος με το μονοπώλιο άσκησης του φυσικού καταναγκασμού εφόσον, βέβαια, κάτι τέτοιο κρίνεται αναγκαίο και με παράλληλη τήρηση όλων των νομικών κανόνων και αρχών. Από τις απαντήσεις των ερωτώμενων δεν προέκυψε ότι διαπιστώνουν γενικά υπέρβαση των ορίων νόμιμης δράσης από την πλευρά των Αστυνομικών, εκτός από ορισμένα περιστατικά διαδηλώσεων, γι' αυτό και προσλαμβάνουν ιδιαίτερα θετικά την πρωτοβουλία δημιουργίας από πλευράς Αστυνομίας μιας άοπλης ομάδας (Ο.Δ.Ο.Σ.) που αναλαμβάνει την διαχείριση και οριοθέτηση των συναθροίσεων ώστε να αποφευχθεί η άμεση επέμβαση των ΜΑΤ για την καταστολή διαδηλώσεων.

Στην τρίτη θεματική επικεντρωθήκαμε στην εξέταση της σχέσης των νέων με τα Μέσα, την επαφή τους με τα ΜΚΔ και το κατά πόσο παρακολουθούν και ενδιαφέρονται για την ενημέρωσή τους. Όπως προέκυψε από την έρευνα, ο βαθμός εμπιστοσύνης των νέων στα Μέσα είναι ιδιαίτερα χαμηλός με τους νέους να στρέφονται στα ΜΚΔ για την ενημέρωσή τους με αποτέλεσμα να αγνοούν βασικά κοινωνικοπολιτικά θέματα και να προσλαμβάνουν διαστρεβλωμένη την λειτουργία βασικών δημοκρατικών θεσμών. Οι νέοι την έρευνας παραδέχθηκαν ότι δεν διαβάζουν γενικά ειδήσεις παρά μόνο αποσπασματικά και είναι ιδιαίτερα δύσπιστοι με τα Μέσα,

καθώς θεωρούν ότι σκόπιμα τα τελευταία προπαγανδίζουν κάποιες θέσεις ή αποσιωπούν κάποια συμβάντα.

Σε ό,τι αφορά την Ελληνική Αστυνομία και την δράση της η πλειονότητα των ερωτώμενων διάκειται θετικά απέναντί της, ενώ ακόμη και οι «αρνητικοί» ερωτώμενοι εμφανίζονται αισιόδοξοι για το επίπεδο της νέας γενιάς αστυνομικών τονίζοντας, βέβαια, την ανάγκη για την διαρκή τους επιμόρφωση. Συνοψίζοντας μπορούμε να πούμε ότι από τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας οι ερωτώμενοι δεν φαίνονται γενικά προκατειλημμένοι απέναντι στον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας ούτε θεωρούν ότι η Αστυνομία αποτελεί αποκλειστικά έναν μηχανισμό καταστολής αλλά, αντιθέτως, θεωρούν ότι το πεδίο δράσης της έχει διευρυνθεί τόσο πολύ ώστε να χρειάζεται να συρρικνωθούν οι αρμοδιότητές της, να ανατεθούν και σε άλλες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα και να αποφορτιστεί ο όγκος εργασίας της.

Η παρούσα διπλωματική εργασία συντάχτηκε με σκοπό να ερευνήσει, βασιζόμενη κυρίως σε ποιοτικά δεδομένα, τις αντιλήψεις των νέων εξάγοντας έγκυρα συμπεράσματα τόσο για τον θεσμό της ελληνικής αστυνομίας όσο και για το δημοκρατικό πολιτειακό σύστημα. Σε κάθε περίπτωση όμως, θα ήταν ωφέλιμο να ληφθούν υπόψιν και οι περιορισμοί της. Κύριο περιορισμό αποτελεί το γεγονός ότι το δείγμα των συνεντευξιαζόμενων περιορίζεται σε δώδεκα ερωτώμενους. Το μέγεθος αυτό, αφενός μας επιτρέπει να αναλύσουμε έναν ικανό όγκο δεδομένων, που σε συνδυασμό με την κατάλληλη επιλογή των συμμετεχόντων, πιστοποιεί την αξιοπιστία των συμπερασμάτων αλλά αφετέρου δεν δύναται να συντελέσει σε ένα ολοκληρωμένο επαγωγικό πόρισμα, παρότι έγινε μια προσπάθεια να αποτυπωθεί μια ποικιλομορφία καταγωγής, φύλου και επαγγέλματος των ερωτώμενων. Επίσης μερικώς αναγνωρίζεται ως περιορισμός και η πολύ περιορισμένη άντληση ήδη υπάρχουσας βιβλιογραφίας που να εξετάζει ακριβώς το θέμα της παρούσας εργασίας, γεγονός που όμως αναδεικνύει την σημασία και την συμβολή της. Μελλοντική έρευνα θα μπορούσε να διεξαχθεί λαμβάνοντας υπόψιν τις οπτικές περισσότερων νέων στοχεύοντας στην εξαγωγή πιο ασφαλών συμπερασμάτων που θα αφορούν μεγαλύτερη μερίδα πληθυσμού. Επιπρόσθετα θα ήταν ερευνητικά ενδιαφέρουσα η εκπόνηση έρευνας με παρόμοια ζητούμενα ξανά σε βάθος 10 χρόνων προκειμένου να εξετασθεί η αλλαγή ή όχι των πεποιθήσεων σχετικά με τον θεσμό της ελληνικής αστυνομίας των επόμενων γενεών.

Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση

Βέμπερ Μ., (2019), *Η πολιτική ως κάλεσμα και επάγγελμα*, (μεταφ.) Κουτσουρέλης Κ., εκδόσεις ΔΩΜΑ

Βιδάλη Σ., (2001), *Η Ελληνική Αστυνομία του 21ου αιώνα: ένα μεσογειακό μοντέλο αντεγκληματικής πολιτικής*, στο: Πανούσης Γ., Βιδάλη Σ., Κείμενα για την αστυνομία και την αστυνόμευση, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 2001

Bolz, N. (2008). *Το αλφαριθμητικό των μέσων* (επιστημ. επιμ. Δ. Καββαθάς- Ν. Ηλιάδης, μτφρ. Λ. Αναγνώστου). Αθήνα: Σμίλη, (Το πρωτότυπο έργο εκδόθηκε το 2007)

Δανούσης, Κ. & Καραβίτης, Γ., (1997), *Ιστορία της Ελληνικής Αστυνομίας*, Τυπογραφείο Ελληνικής Αστυνομίας

Δεμερτζής, Ν. (2002). *Πολιτική Επικοινωνία: Διακινδύνευση, Δημοσιότητα, Διαδίκτυο*, Εκδόσεις Παπαζήση

Δήμου Β., (2012), *Σχέσεις κοινού-αστυνομίας και αίσθημα ανασφάλειας*, Εγκληματολογία 2/2012

Ζαφειρόπουλος, Κ. (2015). *Πώς γίνεται μια επιστημονική εργασία; Επιστημονική έρευνα και συγγραφή εργασιών* (β' έκδ.). Αθήνα: Κριτική

Ζέρη Π. & Τσέκερης Χ., (2015), *Η κατασκευή της εικόνας της Ευρώπης και η ελληνική νεολαία στην ψηφιακή εποχή* στο Το πολιτικό πορτραίτο της Ελλάδας της Ελλάδας Π. Διακυβεύματα και προκλήσεις, ΕΚΚΕ

Ζέρη Π, Τσέκερης Χ. (2020). *Κράτος, Κοινωνία και μέσα επικοινωνίας στην εποχή του κορωνοϊού*, The Greek Review of Social Research, 154

Καστοριάδης Κ., (2019), *Πεπραγμένα και πρακτέα*, εκδόσεις Ύψιλον/βιβλία

Λαμπροπούλου Ε., (1994). *Κοινωνικός έλεγχος του εγκλήματος*, Παπαζήσης, Αθήνα

Λαμπροπούλου Ε., (2003), *ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ, ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ*, στον ΤΙΜΗΤΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ για τον ΝΙΚ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ, Α.Ν. Σάκκουλας: Αθήνα, Κομοτηνή

Μάνεσης Α., (1982), *Ατομικές Ελευθερίες*, Αθήνα, εκδόσεις Σάκκουλας

Μαρκαντωνάτου Μ., (2009), *Το κράτος και το μονοπώλιο της βίας – Θεωρήσεις και μεταβολές*, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα

- Ντάβου, Μπ., Δεμερτζής, Ν., & Θάνος, Β. (2015). *Συναισθήματα, κίνητρα και πολιτική συμπεριφορά στην Ελλάδα της κρίσης*. Στο Ν. Γεωργαράκης & Ν. Δεμερτζής (Επιμ.), Το πολιτικό πορτραίτο της Ελλάδας: κρίση και αποδόμηση του πολιτικού (σελ. 29-50), Αθήνα: Εκδόσεις Gutenberg και Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών
- Παντελής Α., (2016), Εγχειρίδιο Συνταγματικού Δικαίου, εκδ. Λιβανη
- Παπαϊωάννου Ζ., (2006), Αστυνομικό Δίκαιο, Η λειτουργική αρμοδιότητα του αστυνομικού προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας. Έννοια, Περιεχόμενο, Όρια, εκδ. Σάκκουλα, β' έκδοση
- Παπαϊωάννου Ζ., (2004), *Περιεχόμενο και όρια της Αστυνομικής εξουσίας, η λειτουργική αρμοδιότητα του Αστυνομικού Προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας*, Εκδόσεις Σάκκουλα
- Παπακωνσταντής Γ., (2003), *Ελληνική Αστυνομία: Οργάνωση, Πολιτική και ιδεολογία*. Αθήνα, Αντ. Ν. Σάκκουλας
- Πετούση Β., (2006), «*Όψεις των σχέσεων νεολαίας και Αστυνομίας*» στο Κονιόρδος Σ., Μαρατάου – Αλιμπράντη Α., Παναγιωτοπούλου Ρ., (επιμ.), Κοινωνικές εξελίξεις στη σύγχρονη Ελλάδα : Εργασία, Εκπαίδευση, Οικογένεια, Παρέκκλιση, Αθήνα – Κομοτηνή, Εκδόσεις Αντ. Σάκκουλα
- Σοφουλάκης Λ., (2002), *Η χρήση βίας από τα αστυνομικά όργανα ως υλικό μέτρο άσκησης αστυνομικής εξουσίας*, ΠοινΔικ 6/2002
- Στεργιούλης Ε., (2001), *Η Ελληνική Αστυνομία στην περίοδο της μεταπολίτευσης*, Αθήνα : Νομική Βιβλιοθήκη.
- Συμεωνίδου-Καστανίδου, (2006), Αστυνομική βία : Νομικό πλαίσιο και προβλήματα εφαρμογής, Νομικό Βήμα, Τόμος 34, Τεύχος 16
- Τάχος Α., (1990), *Το δίκαιο της δημόσιας τάξης*, εκδόσεις Σάκκουλα
- Τσαλίκोगλου Φ., Αρτινοπούλου Β., Ζαραφονίτου Χ., Μαντόγλου Α., (1994),. *Οι κοινωνικές αναπαραστάσεις των αστυνομικών για το εγκληματικό φαινόμενο*, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Φιλιππάκη, Ε., (2004), *Ο θεσμός της Ελληνικής Αστυνομίας κατά το Ελληνικό Σύνταγμα*. (Αδημοσίευτη Μεταπτυχιακή Εργασία). Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα

Χαϊντενράιχ, Ε. (2014). *Οδηγός Ποιοτικών Συνεντεύξεων*. Εκπαιδευτικό υλικό από το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα «Πόλη και περιβάλλον. Εφαρμοσμένη και Κλινική Κοινωνιολογία». Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Χρυσόγονος Κ., (2003), *Συνταγματικό Δίκαιο*, Νομική Βιβλιοθήκη

Χρυσόγονος Κ. & Βλαχόπουλος Σ., (2017), *Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα*, 4η έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη,

Ξενόγλωσση

Baecker D., (2016), Die vielfache Vertreibung aus dem Paradies, *Neue Zürcher Zeitung*, 10.11.2016/Nr. 263

Behr R., (2006), *Polizeikultur*, VS Verlag für Sozialw, Springer Verlag

Bougnoux D., (2019), *La crise de la representation*, Éditions La Decouverte

Castoriadis C., (1991), *Philosophy, politics, autonomy: Essays in political philosophy*,. Oxford University Press

Descombes V., (2016), *Puzzling identities*, Harvard University Press

Zeri, P. (2017). *How the Greek Radical Left and Extreme Right Are Perceiving Democracy: A Research Attempt at a Social Epistemological Explanation* ([DOC](#)) [How the Greek Radical Left and Extreme Right Are Perceiving Democracy a Research Attempt at a Social Epistemological Explanation | Persefoni Zeri - Academia.edu](#)

Laufs J. & Waseem Z., (2020), Policing in pandemics: A systematic review and best practices for police response to COVID-19, *International Journal of Disaster Risk Reduction*, Volume 51, December 2020, 101812, [Policing in pandemics: A systematic review and best practices for police response to COVID-19 - ScienceDirect](#)

Nickerson R. S., (1998), Confirmation bias : a ubiquitous phenomenon in many guises, *Review of General Psychology* 1998, Vol. 2, No 2, p. 175-220

Papazoglou K., Blumberg D. M., Schlosser M. D., & Collins P. I., (2020), Policing during COVID-19: Another day, another crisis, *Journal of Community Safety and Well-*

Being, 5(2), 39-41, [Policing during COVID-19: Another day, another crisis | Journal of Community Safety and Well-Being \(journalcswb.ca\)](#)

Reemtsma J.P., (2020), *Der blinde fleck*, About violence in modernity, Mittelweg 36 2020, Die Gewalt spricht nicht), 2/2020,

Waldenfels B., (1985), *In den Netzen der Lebenswelt*, Frankfurt am Main :

Ιστογραφία – Ηλεκτρονικές πηγές

[Μια πρόχειρη και φθηνή «αστυνομία» | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Η εποχή των «Μπουραντάδων» στην Ελληνική Αστυνομία έχει περάσει - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](#)

[Δεν υποφέρουμε από εμφύλιο τραύμα; | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Η κατασκευή της πραγματικότητας και οι Εικόνες που προβάλλουν τα ΜΜΕ για την αστυνομία | socialpolicy.gr](#)

[Καστοριάδης – Υπάρχουν πολιτισμοί πιο ίσοι από τους άλλους; – Αντικλείδι \(antikleidi.com\)](#)

[Τι Πιστεύουν Οι Έλληνες Του 2022 - Β' Μέρος - Dianeosis](#)

[Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση. \(ekyklos.gr\)](#)

[Δημήτρης Μπουραντώνης στην «Κ»: Τολμηρές αποφάσεις για προστασία των ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Το ΣτΕ είπε «ναι» στην πανεπιστημιακή αστυνομία | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Ασφάλεια, αστυνόμευση και ελευθερίες στα Ελληνικά πανεπιστήμια. Μια πρόταση. \(ekyklos.gr\)](#)

[ΑΕΙ: Το σχέδιο για να πάρουν μόνιμη αποβολή οι μπαχαλάκηδες \(protothema.gr\)](#)

[Η ανομία στα ελληνικά ΑΕΙ \(aegean.gr\)](#)

[Η ανομία έχει εγκατασταθεί στα ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)
[porisma.pdf \(kathimerini.gr\)](#)

[30 χρόνια μετά τον νόμο του 1982 για τα ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Άρθρο του Ευάγγελου Βενιζέλου στην «Κ»: Ακαδημαϊκή ελευθερία χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Ασφάλεια στα ΑΕΙ: Η ευκαιρία που χάθηκε το 2011 | Protagon.gr](#)

[Έτοιμα τα συστήματα ασφαλείας σε τρία μεγάλα ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Πανεπιστήμια: Μόνο σε τρία μεγάλα ΑΕΙ η αστυνομία | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Στο ΣτΕ η προσφυγή κατά φρουρών στα ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Άρθρο του Αντώνη Μανιτάκη στην «Κ»: Οι ιερόσυλοι του ασύλου και οι μωροί υποστηρικτές τους | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Άρθρο του Ευάγγελου Βενιζέλου στην «Κ»: Ακαδημαϊκή ελευθερία χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Πανεπιστημιακή ασφάλεια χωρίς ιδεοληψίες - constitutionalism.gr](#)

[Δημήτρης Μπουραντώνης στην «Κ»: Τολμηρές αποφάσεις για προστασία των ΑΕΙ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Από καθαρή τύχη δεν υπήρξε νεκρός | Liberal.gr](#)

[«Χρειάζεται ενιαίο μέτωπο κατά της βίας στα ΑΕΙ» - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](#)

[Καταγγελία για επίθεση και bullying εναντίον φοιτητών στο ΑΠΘ | Athens Voice](#)

[Πρύτανης ΑΠΘ: Η λήξη της 34 ετών κατάληψης σηματοδοτεί το τέλος του φόβου και της ντροπής \(protothema.gr\)](#)

[Βίντεο ντοκουμέντο από την επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ στην κατάληψη στο Βιολογικό \(vorla.gr\)](#)

[Αντιδράσεις για τις απειλές κατά του Πρύτανη του ΑΠΘ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Νεκρός, έπειτα από ληστεία στον Φιλοπάππου | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Ισόβια στους δύο κατηγορούμενους για το έγκλημα στον Φιλοπάππου | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Έγκλημα Φιλοπάππου: Για τουλάχιστον 10 ακόμα ληστείες κατηγορούνται οι τρεις δράστες - CNN.gr](#)

[Έγκλημα στον Φιλοπάππου: Εργαζόμενος στη Γλασκώβη ο 25χρονος που σκοτώθηκε σε ληστεία \(protothema.gr\)](#)

[Report \(amnesty.gr\)](#)

[Όταν η βία γίνεται νόμος | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Γνωμοδότηση 13/2020 - Εισαγγελία Αρείου Πάγου \(eisap.gr\)](#)

[Η απαγόρευση υπαίθριων συναθροίσεων και η συγκυρία - Syntagma Watch](#)

[Ειδική ομάδα της Αστυνομίας αναλαμβάνει τον έλεγχο των διαδηλώσεων - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](#)

[Ο.Δ.Ο.Σ: Η ομάδα με τις γαλάζιες στολές που φιλοδοξεί να αλλάξει το σκηνικό στο κέντρο της Αθήνας \(protothema.gr\)](#)

[ΟΔΟΣ: Αυτή είναι νέα αστυνομική ομάδα που έδρασε στο Πολυτεχνείο – Ο ρόλος της \(φωτό\) \(skai.gr\)](#)

[Κίτρινα Γιλέκα: Τα 42 αιτήματα που έβγαλαν το Παρίσι στους δρόμους | Έθνος \(ethnos.gr\)](#)

[Κίτρινα Γιλέκα: Πεδίο μάχης το Παρίσι, 55 τραυματίες - Δείτε live εικόνα | Έθνος \(ethnos.gr\)](#)

[Ο ΟΗΕ ζητά έρευνα για την αστυνομική βία κατά των «κίτρινων γιλέκων» στη Γαλλία - CNN.gr](#)

[France: UN experts denounce severe rights restrictions on “gilets jaunes” protesters | OHCHR](#)

[Αντιεξουσιαστές χτίζουν...αυθαίρετο μέσα στο ΕΜΠ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Έστησαν... αυθαίρετο στο ΕΜΠ: Έχτισαν χώρο αναψυχής μέσα στο χώρο του πανεπιστημίου | Έθνος \(ethnos.gr\)](#)

[Κατεδαφίστηκε το... αυθαίρετο στο ΕΜΠ | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Σύγχρονες μορφές αστυνόμευσης - Υπ. Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης - Ελληνική Αστυνομία \(astynomia.gr\)](#)

[Αστυνόμευση εν μέσω της πανδημίας | HuffPost Greece ΚΟΙΝΩΝΙΑ \(huffingtonpost.gr\)](#)

[Αστυνόμευση και βία εν μέσω πανδημίας | Δύο αναλύσεις — Ena Institute](#)

[Λίγοι και "χαλαροί" οι έλεγχοι της ΕΛ.ΑΣ. στις "κόκκινες" περιοχές παρά... | Ελλάδα Ειδήσεις \(thetoc.gr\)](#)

[: Μεταναστευτικό: «Μάχη» κυβέρνησης-δήμων για τις δομές - Πού φτιάχνουν νέες | Έθνος \(ethnos.gr\)](#)

[Αντιδράσεις στα νησιά για τη δημιουργία κλειστών δομών φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών - Ειδήσεις - νέα - Το Βήμα Online \(tovima.gr\)](#)

[Σοβαρά επεισόδια σε Λέσβο και Χίο με τραυματίες 51 αστυνομικούς - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](#)

[Αναδίπλωση της κυβέρνησης μετά τα άγρια επεισόδια στα νησιά: Συνάντηση Μητσοτάκη με δημάρχους - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](#)

[Έβρος: Καταδρομείς, ΜΑΤ και αυξημένες περιπολίες στα σύνορα \(φωτογραφίες\) | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

[Έβρος - Καστανιές: Καταχειροκροτήθηκαν από τους κατοίκους οι άνδρες των ΜΑΤ \(βίντεο\) \(protothema.gr\)](#)

[Καστανιές Έβρου : Συγκινεί ο φόρος τιμής των κατοίκων στους άνδρες των ΜΑΤ που φυλάσσουν τα σύνορα - ΤΑ ΝΕΑ \(tanea.gr\)](#)

[Οι Ψηφιακές Ειδήσεις Στην Ελλάδα Το 2022 - Dianeosis](#)

[Γυναίκες στην Ελληνική Αστυνομία - Υπ. Εσωτερικών και Διοικητικής
Ανασυγκρότησης - Ελληνική Αστυνομία \(astynomia.gr\)](#)

[Γυναίκες αστυνομικοί στην πρώτη γραμμή | Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ \(kathimerini.gr\)](#)

Παράρτημα

Στο ακόλουθο παράρτημα παρατίθεται το υλικό που συγκεντρώθηκε από την απομαγνητοφώνηση των δώδεκα ποιοτικών συνεντεύξεων.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 1^Η

Γυναίκα – 22 ετών – Κοινωνική λειτουργός

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η απάντησή μου σε αυτό θα έχει σίγουρα συναισθηματικό πρόσημο. Έχοντας δει τη δράση της Αστυνομίας στο δρόμο που υποτίθεται βρίσκεται εκεί για να προστατεύει τους πολίτες και από την προσωπική εμπειρία που έχω σε καταστάσεις που έχει χρειαστεί να νοιώσω αυτή την ασφάλεια δεν το έχω νοιώσει. Θα ήθελα προσωπικά επειδή δεν έχει τύχει να νοιώσω ανασφάλεια εντός του Πανεπιστημιακού κάμπους, θα προτιμούσα να μην έχω εκεί κάποιον να με ελέγχει και να νοιώθω ότι μου στερεί την ελευθερία μου. Τώρα σχετικά με το περιστατικό του ξυλοδαρμού των φοιτητών ή του κρεμάσματος της ταμπέλας στο Πρύτανη το έχω ακούσει κι εγώ και μου έκανε εντύπωση είναι προφανώς απαράδεκτο και για εμένα. Απλά θεωρώ ότι δε χρειάζεται να επέλθει άμεση καταστολή σε τέτοια περιστατικά. Δεν είναι ανάγκη εκείνη την ώρα να υπάρχει Αστυνομία εντός του χώρου και να παρέμβει. Μπορούν

εκείνη την ώρα να την καλέσουν και να επέμβει μόλις φτάσει. Επίσης και οι υπόλοιποι παριστάμενοι εντός του Πανεπιστημίου καλό είναι να λάβουν θέση και να επέμβουν σε τέτοια περιστατικά. *Εννοείς πχ τους φοιτητές ή το εκπαιδευτικό προσωπικό; Ναι. Με ποιο ρόλο να επέμβουν; Είναι αρμοδιότητά τους; Θα πρέπει όλοι να πάρουν θέση να καταδικάσουν τέτοιες συμπεριφορές ώστε να μην υπάρχει απαραίτητα η Αστυνομία στο Πανεπιστήμιο.*

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Καταρχάς εγώ ρίχνω μεγάλο βάρος στην ατομική ευθύνη όλων με την έννοια ότι δε θα έπρεπε να είναι απλά παρατηρητές των συμβάντων. Δηλαδή είτε κάποιος είναι πολιτικοποιημένος είτε όχι από την στιγμή που ανήκει σε μια κοινότητα του Πανεπιστημίου και πόσο μάλλον την υποομάδα των φοιτητών ή την υποομάδα των καθηγητών θα πρέπει να λάβει δράση. Από τη στιγμή, δηλαδή, που θα διαπιστώσεις ένα περιστατικό δε θα πρέπει να περιμένεις ούτε την Αστυνομία να επέμβει ούτε και θα πρέπει το κάθε θύμα να είναι μόνο του. Εφόσον είμαστε παρόντες οι φοιτητές θα πρέπει να προστατεύουν τους φοιτητές και οι καθηγητές αντίστοιχα. Δηλαδή, εφόσον δημιουργούνται υποομάδες εντός του Πανεπιστημίου ο ένας θα πρέπει να προστατεύει τον άλλον και να μην μένουμε στο ρόλο του παρατηρητή. Θεωρώ ότι αν ήταν πιο αυξημένο το αίσθημα του ότι βρισκόμαστε στον πανεπιστημιακό χώρο για έναν ορισμένο σκοπό ο ένας θα προστάτευε τον άλλον. Ιδανικά, δηλαδή, ρίχνω το βάρος στην ατομική ευθύνη και δε θεωρώ ότι χρειάζεται να αναμένουμε μια ανώτερη δύναμη να μας βάλει στη θέση μας. Μερίδιο ευθύνης έχουν όλοι σε αυτό και οι φοιτητές ακόμη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικότητων που στόχο έχουν την διάχυση

των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ενώ γενικά είμαι υπέρ του να υπάρχουν χώροι ελευθερίας στα Πανεπιστήμια στο συγκεκριμένο περιστατικό είμαι κάθετα αντίθετη. Εφόσον, δηλαδή, υπάρχει μια σκοπιμότητα ως προς την αξιοποίηση του χώρου, είπαν δηλαδή ότι θα δημιουργηθεί μια βιβλιοθήκη αυτό είναι κάτι απόλυτα επιθυμητό και σεβαστό και καλώς πρέπει να γίνει. Εννοείται θα πρέπει να εκκενωθεί η μακροχρόνια κατάληψη και η διάρκειά της είναι απαράδεκτη. Αντιλαμβάνομαι εν μέρει το λόγο που βρέθηκαν τα ανωτέρω υλικά μέσα στο κτίριο από την άλλη το θεωρώ απαράδεκτο και συμφωνώ απόλυτα με το να γίνει ο πρώην κατειλημμένος χώρος βιβλιοθήκη. Δε θα συμφωνούσα εάν γινόταν η εκκένωση μόνο και μόνο για να απομακρυνθούν βίαια οι αντιεξουσιαστές από έναν χώρο. Επίσης, θεωρώ απάνθρωπο, εξευτελιστικό ως και φασιστικό από την πλευρά των εξουσιαστών να προβούν σε αυτές τις πράξεις εναντίον του Πρύτανη με το κηδεϊόχαρτο, τις απειλές κλπ Είναι κάτι που με βρίσκει εντελώς αντίθετη. Καλώς λοιπόν παρεμβαίνει η Αστυνομία σε αυτές τις περιπτώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το Πανεπιστήμιο για εμένα είναι ένας χώρος ελευθερίας -τουλάχιστον για όσο μπόρεσα να το βιώσω γιατί τον τελευταίο χρόνο των σπουδών μου λόγω πανδημίας τα μαθήματα γίνονταν εξ αποστάσεως- και αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο δε θα ήθελα την Αστυνομία μέσα. Δηλαδή ακόμη και το ότι βλέπω πχ την ομάδα Ο.Δ.Ο.Σ. που έχει πρόσφατα συγκροτηθεί και είναι άοπλη και πάλι νοιώθω ότι είναι λες και υπάρχει ένα μάτι που μας παρακολουθεί και επεμβαίνει στην ιδιωτικότητά μου.

Έτσι νοιώθω ότι θα λειτουργεί και η Πανεπιστημιακή Αστυνομία. Δεν αισθάνομαι καλά με αυτό και δε θα ήθελα να συναντήσω κάτι αντίστοιχο και στο δικό μου Πανεπιστήμιο. Ειδικά στο δικό μου Πανεπιστήμιο (Δυτικής Αττικής) που δεν είναι σαν την ΑΣΟΕΕ και δεν έχω πετύχει ακραία σκηνικά βίας δε θα το ήθελα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σίγουρα. Εννοείται πως είναι ένας θεσμός χρήσιμος, εφόσον βέβαια δεν εκφεύγει η δράση από τα όριά του. Βλέπουμε πολύ συχνά περιστατικά κατάχρησης και αυτό δημιουργεί ανασφάλεια, εκνευρισμό, οργή και αντιλαμβάνομαι το λόγο που προκύπτουν αντιδράσεις. Ως έναν βαθμό, βέβαια, γιατί δε στηρίζω τη βιαιότητα ή τον βανδαλισμό των αντιεξουσιαστών σε καμία περίπτωση. Για εμένα φυσικά και θα πρέπει να υπάρχει Αστυνομία αλλά να λειτουργεί σωστά. Να υπάρξει εξυγίανση εντός της, να γίνει ένα ξεκαθάρισμα. Να εξετάζεται, επίσης, διαρκώς ο τρόπος δράσης της, να αναθεωρείται και να της ασκείται κριτική.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γενικά στο δρόμο και σε πολυσύχναστα σημεία συμφωνώ με την πιο έντονη αστυνομική παρουσία. Σε μέρη όπως ο λόφος του Φιλοπάππου που δεν είναι εύκολα προσβάσιμος ο χώρος ή πχ στην Πάρνηθα που ανέβηκα τις προάλλες καλό θα ήταν να υπάρχει διακριτικά αστυνομική παρουσία. Γενικά, δηλαδή, σε κάποιους δημόσιους χώρους που συνιστούν και χώρους αναψυχής αν μπορούσα να επιλέξω θα επέλεγα την παρουσία ενός σώματος όπως η Ο.Δ.Ο.Σ. να ξέρω δηλαδή ότι είναι άοπλοι, να είναι νεαροί ίσως και κυρίως διακριτικότητα στη δράση τους. Να ξέρω απλά ότι έχω έναν άνθρωπο για να αναφέρω κάτι ύποπτο χωρίς όμως να με πιέζει η παρουσία του. Επίσης θα προτιμούσα οι αστυνομικοί που περιπολούν σε τέτοια πιο απομακρυσμένα σημεία να μην έχουν κινητό τηλέφωνο στη διάρκεια της υπηρεσίας τους ώστε να μην

αποσπώνται από το καθήκον τους και να είναι στην ίδια εγρήγορση που βρίσκεται πχ ένας Αστυνομικός στο Μοναστηράκι. Να είναι πραγματικά αφοσιωμένοι, δηλαδή, στο να επιτελούν τον εποπτικό τους ρόλο. Έτσι, θα ένοιωθα κι εγώ μεγαλύτερη ασφάλεια και δε θα έβλεπα το ρόλο τους ως απλά διακοσμητικό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι λέγονται γιατί γίνονται μέσα στα πλαίσια δράσης της Βουλής από μια ψηφισμένη ακόμη και πριν από 3 χρόνια κυβέρνηση αλλά δεν είναι αντιπροσωπευτικοί αυτοί οι νόμοι πάντα ως προς το λαό. Γι' αυτό και θεωρώ ως λογική και άμεση συνέπεια το να αντιδράσει ο λαός αν δε συμφωνεί. Δεν είναι μια απόφαση παρμένη και εφαρμοσμένη από το λαό για το λαό όπως γίνεται με κάποιο δημοψήφισμα. Είναι μια απόφαση παρμένη από τη Βουλή για το λαό και με βάση αυτό νομίζω ότι δεν είναι τόσο ανάρμοστο το να αντιδράσει ο λαός. Θα παραβεί όμως μια συνταγματικά προβλεπόμενη διαδικασία ο λαός; Ναι εντάξει μπορεί να προβλέπεται στο Σύνταγμα αλλά κατανοώ και την οργή του λαού κάποιες φορές και την επιθυμία του να αντιδράσει. Δεν το βλέπω παράλογο να μη συμμορφώνεται σε έναν νόμο ένας πολίτης αν και ξέρω ότι νομικά η διαδικασία είναι άλλη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι. Δυστυχώς. Μετά από μια διαδήλωση στις 10 Φεβρουαρίου του 2021 μια φίλη μου που ανήκε στον αντιεξουσιαστικό χώρο συνελήφθη από τους Αστυνομικούς και πέρασε τη διαδικασία του αυτοφώρου. Την επόμενη ημέρα που τη μετέφεραν στα δικαστήρια ήταν ιδιαίτερα έντονη η παρουσία της Αστυνομίας απ' έξω και πήγαμε και εμείς εκεί και σταθήκαμε διακριτικά απέναντι από τα δικαστήρια. Σε μια στιγμή που άρχισε να βρέχει και πριν βγουν από τα δικαστήρια οι συλληφθέντες μεταξύ των οποίων και η φίλη μας, η Αστυνομία (δυνάμεις των ΜΑΤ) βρήκε την ευκαιρία επειδή απλά ήθελε να διαλύσει το πλήθος κόσμου και μας επιτέθηκε ρίχνοντας νερό και κρότου λάμψης. Εμείς απλά τρώγαμε κάτω από ένα υπόστεγο και βλέπαμε να χτυπάνε με γκλομπ μια κοπέλα και ερχόμενοι προς το μέρος μας άρχισαν να καταδιώκουν κι εμάς χωρίς να έχουμε δώσει καμία απολύτως αφορμή. Φοβηθήκαμε

πολύ και προσπαθήσαμε να μπούμε σε μια πολυκατοικία για να προστατευθούμε με το φόβο ακόμη και εκεί μη μα βρουν και μας επιτεθούν. Για εμένα που δεν ανήκω καν στον αντιεξουσιαστικό χώρο ήταν κάτι πρωτόγνωρο. Ένοιωσα ότι έκανα κάτι κακό και ότι δε θα με προστάτευε κανείς. Φοβήθηκα ότι μετά την κοπέλα θα άρχιζαν να χτυπάνε κι εμένα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι. Δε θεωρώ ότι είναι περιττή. Θα έπρεπε φυσικά να υπάρχει παρουσία της Αστυνομίας σε διαδηλώσεις. Απλώς αισθάνομαι ότι κάποιες φορές η βία κατευθύνεται σε λάθος κόσμο. Καταλαβαίνω ότι οι αντιεξουσιαστές είναι στοχοποιημένοι από την Αστυνομία και εξαιτίας αυτών η Αστυνομία παρεμβαίνει αναγκαστικά αλλά δεν είναι πάντα απαραίτητο μια πορεία να κορυφωθεί με αυτόν τον τρόπο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Να σου πω την αλήθεια στην περίοδο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ εγώ ήμουν μικρότερη πήγαινα ακόμη Λύκειο και δεν ήμουν τόσο αφυπνισμένη σε τέτοια πολιτικά θέματα. Δε ζούσα καν στην Αθήνα και στο νησί μου δε συμβαίνουν γενικά επεισόδια ή διαδηλώσεις. Από φίλους μου αστυνομικούς έχω καταλάβει ότι επί της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ οι αστυνομικοί ήταν κάπως πιο διαλλακτικοί με τη συμπεριφορά των διαδηλωτών. Δεν μπορώ να αναφέρω κάποιο παράδειγμα γιατί δε θυμάμαι.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ πως εντός του Πανεπιστημίου δε θα έπρεπε να υπάρχουν τέτοιες αυθαιρεσίες. Όταν μιλάμε για δημόσια πρώην εγκαταλειμμένα κατειλημμένα κτίρια εκτός των Πανεπιστημίων που χρησιμοποιούνται ως χώροι ελευθερίας και να διοργανώνονται μαθήματα και αντίστοιχες δράσεις είμαι σύμφωνη με τη συνέχιση της λειτουργίας τους. Μέσα στα Πανεπιστήμια, όμως, επειδή ξέρω ότι στις καταλήψεις διεξάγονται παράνομες πράξεις όπως η διακίνηση ναρκωτικών δε συμφωνώ με μια τέτοια κατάληψη. Σε τέτοιες περιπτώσεις θα έπρεπε να επέμβει η Αστυνομία. Όχι όμως από μόνη της να διαπιστώσει και να επέμβει. Μόνο μετά από αίτημα του Πρύτανη να επέμβει όχι από μόνη της. Και να επέμβει συνοδευτικά με την πολεοδομία μόνο γι' αυτόν τον σκοπό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικό κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι για εμένα δεν παραμένει η Γαλλία μια δημοκρατική χώρα. Δεν μπορεί μια χώρα να λάβει τον τίτλο της δημοκρατικής αν δε δρα και αντίστοιχα. Το τι γραμμή πχ ακολουθεί στην εκπαίδευση ή σε άλλους τομείς δεν την καθιστά και δημοκρατική σε όλους τους τομείς και προφανώς μια τέτοια έντονη καταστολή συνάδει με την άρση του δημοκρατικού της χαρακτήρα. Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών. Επίσης, δε συμφωνώ με την επιβολή βαριών ποινών σε διαδηλωτές, δεν το θεωρώ δημοκρατικό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν έχω προσωπικά κανένα παράπονο από την εξυπηρέτησή μου από Αστυνομικούς. Πρόσφατα, μάλιστα, που επισκέφτηκα ένα Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής μου για ένα προσωπικό μου θέμα οι αστυνομικοί ανταποκρίθηκαν άμεσα. Με βοήθησαν, μου παρείχαν όλες τις πληροφορίες. Και γενικά και στο παρελθόν όσες

φορές χρειάστηκε πχ να βγάλω κάποιο έγγραφο από την Αστυνομία είτε στην Αθήνα είτε στο νησί μου με εξυπηρέτησαν. Ποτέ δεν αντιμετώπισα κάποιο θέμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ πως στη διαχείριση της πανδημίας η Αστυνομία έχει κατηγορηθεί πάρα πολύ έντονα και άδικα κατά τη γνώμη μου γιατί είναι απλά το σώμα που θα επιβάλει το πρόστιμο. Αυτή την εντολή έχουν λάβει για να διεξάγουν τους ελέγχους στην περίοδο πχ του lockdown που έλεγχαν τα οχήματα γιατί δεν επιτρεπόταν η ύπαρξη πάνω από δύο ατόμων σε ένα αυτοκίνητο ή όταν πχ άκουγαν για μια συνάθροιση ατόμων και έπρεπε να ελέγξουν τα άτομα αυτά. Αυτό ήταν υποχρέωση των αστυνομικών. Δε θεωρώ ότι αυτό συνιστά κατάχρηση εξουσίας. Τους έχει αποδοθεί αυτός ο ρόλος. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι κατηγορίες κατευθύνονταν προς λάθος πρόσωπα και έπαιρνε η μπάλα τους αστυνομικούς. Φυσικά σημαντικό ρόλο έπαιζε και η διαχείριση των αστυνομικών. Το αν δηλαδή φέρονταν στους ελεγχόμενους πολίτες με ευγένεια ή όχι και αν έκαναν κατάχρηση της θέσης τους. Ως προς τα μέτρα όμως στη διάρκεια της καραντίνας οι αστυνομικοί δεν φέρουν καμία ευθύνη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου; Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον

ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων; Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Λόγω των σπουδών μου έχω αντιληφθεί ότι στη χώρα μας είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένο το αίσθημα της αλληλεγγύης προφανώς επειδή αρκετοί από εμάς είμαστε απόγονοι προσφύγων. Οι δύο περιοχές που ανέφερες η Χίος και ο Έβρος είναι περιοχές πολύ ταλαιπωρημένες γιατί δέχονται μεγάλο τμήμα μεταναστευτικού πληθυσμού. Για το λόγο αυτό υπάρχει και μεγάλη αγανάκτηση των κατοίκων και κάπου εκεί ξεχνάνε το συναίσθημα αλληλεγγύης. Αν υπήρχε διαφορετική κατανομή του μεταναστευτικού πληθυσμού κατά μήκος της Ελλάδας ίσως υπήρχε μικρότερη αγανάκτηση και δυσφορία των ανωτέρων κατοίκων. Είναι λανθασμένη η κρατική δηλαδή διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος. Αν απλά συνωστιζονται οι μετανάστες στον τόπο που καταφέρνουν να φτάσουν τότε είναι απλώς μη επιθυμητοί. *Οι κάτοικοι θα έπρεπε να δεχτούν την κατασκευή της κλειστής δομής, μια απόφαση της κυβέρνησης;* Ούτως ή άλλως η δομή αυτή δε θα επαρκούσε για όλους τους μετανάστες. Καθημερινά φτάνουν εκατοντάδες μετανάστες στη χώρα μας. Η συμπεριφορά των κατοίκων στην πρώτη περίπτωση της Χίου είναι αποτέλεσμα της αγανάκτησης του λαού η οποία κατευθύνεται απέναντι στα ΜΑΤ, ενώ στην περίπτωση του Έβρου τα ΜΑΤ παρουσιάζονται ως σωτήρες του λαού από το κακό. Θεωρώ ότι όλοι οι πολίτες είμαστε πiónια στο ζήτημα του μεταναστευτικού. Αν η κρατική διαχείριση ήταν ορθότερη τότε δε θα υπήρχε τόσο έντονη αγανάκτηση από το λαό που φαίνεται αναγκασμένος να σηκώσει και αυτό το βάρος. *Μπορεί ο κάθε κάτοικος να αντιδράει και να ασκεί βία;* Μα και τα ΜΑΤ ακούν βία. Είναι ένα σώμα που επιφορτίζεται καθαρά με την απειλή και χρήση βίας. Δεν πρόκειται για ένα άοπλο σώμα όπως η Ο.Δ.Ο.Σ. Μόνο και μόνο η όψη αυτών των αστυνομικών και το όπλο που διαθέτουν συνιστά μια απειλητική εικόνα που σου δίνει ένα μήνυμα να συμμορφωθείς στη θέα τους και μόνο. *Δεν θα πρέπει με κάποιον τρόπο όμως να εφαρμόζονται και οι αποφάσεις της κυβέρνησης;* Ναι αλλά πώς να το επιτρέψουν και αυτοί οι κάτοικοι οι οποίοι ήδη έχουν απορροφήσει το μεγαλύτερο τμήμα του μεταναστευτικού πληθυσμού; Δεν είναι ότι κατασκευάστηκε για παράδειγμα μια μεταναστευτική δομή στην Κέρκυρα και οι μετανάστες της Χίου γνωρίζουν ότι θα μεταφερθούν αλλού. Οι κάτοικοι ξέρουν ότι οι άνθρωποι αυτοί θα μείνουν στο νησί τους. Ξέρουν ότι αύριο θα έρθουν κι άλλοι και δε θα μπορέσουν όλοι να χωρέσουν στη δομή αυτή. Είναι εντελώς αναποτελεσματικό όλο αυτό και οι κάτοικοι δεν είναι χαζοί το αντιλαμβάνονται. Οπότε δεν τα βάζω ούτε σε

αυτή την περίπτωση με την Αστυνομία απλά καταλαβαίνω ότι είναι οι πρώτοι αποδέκτες αυτής της συσσωρευμένης αγανάκτησης τους λαού. Βρίσκονται αναγκαστικά πάντα στην πρώτη γραμμή.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Κοίτα αυτή τη στιγμή μιλάμε για μια χώρα που δεν παρέχει χρήματα σε πολύ σημαντικούς τομείς. Στην παρούσα ιδίως συγκυρία θεωρώ πολύ πιο σημαντικό να διατεθούν χρήματα για την ενίσχυση του συστήματος υγείας και τον εκσυγχρονισμό του. Αυτό που λένε δηλαδή ότι βρίσκουν χρήματα για να πάρουμε περιπολικά αλλά όχι για να φτιάξουμε καινούριες κλίνες ΜΕΘ με προβληματίζει. Αυτή τη στιγμή οι άνθρωποι πεθαίνουν από άλλο λόγο (τον ιό) κα όχι από τρομοκρατικά χτυπήματα. Πρέπει να ιεραρχήσουμε τις ανάγκες της χώρας μας. Ως προς την εκπαίδευση των Αστυνομικών είμαι σύμφωνη εφόσον, όμως, δεν είναι πολυδάπανη. Εκπαίδευση για ποιο πράμα; Για την ορθή χρήση νέων όπλων πχ; Κάτι τέτοιο μου φαίνεται περιττό σε στιγμή που η χώρα χρειάζεται στήριξη σε άλλους τομείς. Αν διαθέταμε μια ισχυρή οικονομία δε θα είχα θέμα αλλά τη στιγμή αυτή δεν μπορεί να παρακολουθεί ο λαός την Αστυνομία να εκπαιδεύεται και να χάνει τους συγγενείς του στα νοσοκομεία.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν παρακολουθώ ειδήσεις. Δε βλέπω ποτέ τηλεόραση. Μόνο άμα τύχει και πέσει κάποιο άρθρο στα χέρια μου θα το διαβάσω. Ποτέ δεν ενημερώνομαι από έντυπα μέσα. Μόνο από ηλεκτρονικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι. Συχνότερα βλέπω ό,τι μπορεί να πεταχτεί στην αρχική σελίδα του λογαριασμού μου στο Facebook και στο Instagram. Έχω επιλέξει να έχω έναν κύκλο φίλων από τους οποίους μπορεί να προσλάβω πολλές και διαφορετικές απόψεις. Έχω φίλους τόσο του αντιεξουσιαστικού χώρου όσο και ουδέτερους πολιτικά και λαμβάνω διάφορες απόψεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι, έχω επιλέξει να μη συμμετέχω ποτέ. Δε συζητάω για θέματα γενικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια θέματα σε απασχολούν περισσότερο; Θέματα της επικαιρότητας; Οικονομικά; Κοινωνικά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Τον τελευταίο καιρό έχω συγκλονιστεί με όσα συμβαίνουν με τις απανωτές γυναικοκτονίες. Έχω ασχοληθεί αρκετά με αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι η συμβολή των ΜΜΕ και των ΜΚΔ είναι κυρίως θετική. Σίγουρα έχουν και αρνητικές πτυχές. Όμως, πάνω απ' όλα το σημαντικότερο για εμένα είναι ότι μέσω αυτών ενημερώνεται και ευαισθητοποιείται όσο το δυνατόν περισσότερος κόσμος. Είτε αυτό είναι πλασματικό είτε όχι είτε ο κόσμος αναλογιστεί την κάθε είδηση για τρία δευτερόλεπτα είτε για την υπόλοιπη ζωή του, για εμένα είναι σημαντική η επίδραση αυτή που διαθέτουν τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα είναι περισσότερο πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σε σχέση με το παρελθόν σίγουρα ναι. Νέοι αστυνομικοί της ηλικίας μου θεωρώ ότι είναι αρκετά μορφωμένοι και έχουν τη δυνατότητα να εξυγιάνουν την Αστυνομία ανεξάρτητα από τα κυβερνητικά δηλαδή σχέδια. Ελπίζω, βέβαια, και το περιεχόμενο των αστυνομικών σπουδών να εκσυγχρονίζεται και να μπορεί να ανταποκριθεί στο υψηλό πλέον επίπεδο των σπουδαστών. Γενικά μπορώ να πω ότι είμαι πιο αισιόδοξη για τη νέα γενιά αστυνομικών σε σχέση ιδίως με αυτά που ακούω από τους γονείς μου για παλιότερους αστυνομικούς.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Μου αρέσει αυτή η πρόοδος. Απ' όσο γνωρίζω σε υπηρεσίες όπως τα ΜΑΤ δεν υπάρχουν γυναίκες και ίσως γι' αυτό η εικόνα τους φαίνεται τόσο απειλητική και αποκρουστική στους πολίτες. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι τα ΜΑΤ απαρτίζονται εξ

ολοκλήρου από άντρες οπλισμένους και έτοιμους να ασκήσουν βία. Η ευρύτερη συμμετοχή των γυναικών, ιδίως σε μάχιμες υπηρεσίες είναι πολύ αισιόδοξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι. Πραγματικά θεωρώ ότι οι αστυνομικοί αντιμετωπίζονται με απίστευτη προκατάληψη. Πρόκειται για ανθρώπους που βρίσκονται δίπλα μας, μπορεί να είναι φίλοι, μπορεί να είναι συγγενείς μας. Απλώς είναι η ψυχολογία της στολής που ίσως τους απορροφά. Δεν ξέρω, επίσης, κατά πόσο το πρόγραμμα σπουδών των σχολών τους τους βοηθάει ή λειτουργεί αποτρεπτικά στην κοινωνικοποίησή τους. Σε καμία περίπτωση πάντως δεν τους θεωρώ αποστασιοποιημένους από την υπόλοιπη κοινωνία και έχω και στον δικό μου κύκλο φωτεινά παραδείγματα αστυνομικών που κάνουν απλά τη δουλειά τους και μετά γυρνάνε σπίτι τους και συνεχίζουν την καθημερινότητά τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θεωρώ φυσικά ότι η Αστυνομία είναι ένας θεσμός απαραίτητος για την κοινωνία μας όμως προσωπικά έχω απογοητευτεί από κάποιες δράσεις της αν και θέλω να πιστεύω ότι υπάρχουν άνθρωποι μέσα στο σώμα που ενδιαφέρονται πραγματικά για την εξυγίανσή του και προσπαθούν να κάνουν το καθήκον τους. Γενικά θεωρώ ότι η Αστυνομία σήμερα εξυπηρετεί πολιτικά συμφέροντα, πράγμα προφανές και λογικό μέχρι ένα σημείο, όμως πολλές φορές η κατάχρηση της εξουσίας είναι υπέρμετρη. Σίγουρα πιστεύω ότι η εικόνα της Αστυνομίας μπορεί να βελτιωθεί με κάποιες διορθώσεις όπως είναι η ενίσχυση της εκπαίδευσης, η περισσότερο ευγενική παρουσία των αστυνομικών και η προστασία των πολιτών πάνω απ' όλα και όχι η εκδικητική τιμωρία τους στην περίπτωση που δεν μιλάμε για παραβάσεις αλλά για συμπεριφορές που δεν εγκρίνει για παράδειγμα μια κυβέρνηση.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 2^Η

Άντρας – 31 ετών - Πολιτικός επιστήμονας

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγνων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ αυτό που πιστεύω βάσει της εμπειρίας μου είναι το εξής. Επειδή και εγώ ήμουν σε ένα περιφερειακό Πανεπιστήμιο εκείνο της Κομοτηνής γενικά θεωρώ ότι τα περιφερειακά Πανεπιστήμια είναι λίγο πιο «ήρεμα» σε σχέση με τα μεγάλα Πανεπιστήμια της χώρας οπότε δεν τίθεται τόσο έντονα το ζήτημα της γενικής φύλαξής τους. Δε συμβαίνουν δηλαδή αντίστοιχα περιστατικά όπως αυτό στο ΑΠΘ το οποίο φυσικά καταδικάζω. Όσον αφορά το θέμα της Αστυνομίας και το κατά πόσο θα πρέπει να επεμβαίνει στα Πανεπιστήμια θεωρώ ότι αυτό θα πρέπει φυσικά να γίνεται όταν γίνονται αξιόποινες πράξεις κι όταν προκύψει κάποιο ποινικό θέμα. Ως προς τη μόνιμη παρουσία της Αστυνομίας μέσα στο χώρο του Πανεπιστημίου εγώ πιστεύω ότι δε θα πρέπει να υπάρχει. Θεωρώ ότι θα πρέπει να υπάρχει το σύστημα κάπως διαφορετικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θα πρέπει να υπάρχει μια ιδιωτική εταιρία security η οποία θα περιφρουρεί το χώρο, θα ελέγχει όποιον εισέρχεται και την οποία θα πληρώνουν τα Πανεπιστήμια. Τα Πανεπιστήμια έχουν το αυτοδιοίκητο επομένως θα πρέπει να

αποφασίσουν να προστατεύσουν και το χώρο τους. Σε περίπτωση που γίνονται αξιόποινες πράξεις οφείλουν οι φύλακες να καλούν την Αστυνομία να παρέμβει και να συλλάβει αυτούς που προβαίνουν σε αυτές τις πράξεις. Εννοείται ότι οι φύλακες της ιδιωτικής εταιρίας θα πρέπει να είναι κατάλληλα εκπαιδευμένοι και να έχουν επαφή με τον Πανεπιστημιακό χώρο. Γενικά η όλη σχεδίαση θα πρέπει κατ' εμέ να γίνει στα πρότυπα φύλαξης των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων του εξωτερικού από πιστοποιημένες δηλαδή εταιρίες με επαγγελματίες security εκπαιδευμένους γι' αυτή τη δουλειά. Οι φύλακες αυτοί θα είναι βεβαίως διαρκώς υπό την επίβλεψη των πρυτανικών αρχών. Η είσοδος στο Πανεπιστήμιο θα πρέπει να ελέγχεται και να γίνεται με τη χρήση ειδικής κάρτας. *Να εισέρχεται δηλαδή μόνο το προσωπικό του Πανεπιστημίου και οι φοιτητές στο χώρο;* Ναι, παρόλο που θεωρώ ότι το Πανεπιστήμιο θα πρέπει να είναι γενικά ένας χώρος ανοικτός. Όταν δηλαδή γίνονται δράσεις μέσα στο Πανεπιστήμιο – όχι φυσικά βανδαλισμοί και αντίστοιχα επεισόδια- όταν γίνονται εκδηλώσεις, ημερίδες τα Πανεπιστήμια θα πρέπει να είναι ανοικτά προς την κοινωνία οπότε δεν θα πρέπει να τίθεται το θέμα αποκλεισμού των υπόλοιπων πολιτών από τέτοιες δράσεις επειδή δε διαθέτουν την ιδιότητα του φοιτητή.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικότητων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με

τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εικόνες όπως η ταμπέλα που κρέμασαν στον Πρύτανη του ΟΠΑ ή τις εικόνες που κρεμάνε κηδεύχαρτα με τη φωτογραφία του και τον απειλούνε είναι καταδικαστέες και όποιος πει το αντίθετο προφανώς στερείται λογικής. Από τη στιγμή, όμως, που οι Πρυτανικές αρχές και το Συμβούλιο των καθηγητών αποφασίζει ότι υπάρχει κάποια παράνομη πράξη οφείλει να καλέσει την Αστυνομία για να διαπιστώσει αν όντως προκύπτει αυτή η παρανομία. Απλώς δε θεωρώ και ότι θα πρέπει να πάμε στο άλλο άκρο όπου, ότι και να συμβαίνει θα πρέπει να παρεμβαίνει η Αστυνομία, να γίνονται συλλήψεις, να προκύπτουν συμπλοκές με πολίτες κλπ. Οπότε αυτό έρχεται να προστεθεί στα προηγούμενα που σου έλεγα για την εταιρία security που θα επιτηρεί το χώρο τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά και είναι η καλύτερη για εμένα λύση. *Μα η κατάληψη αυτή που κράτησε 34 χρόνια γινόταν και με την ανοχή των security που υπήρχαν εντός του Πανεπιστημίου.* Δεν ξέρω κατά πόσο οι εταιρίες security ως τώρα πράγματι εκτελούσαν το έργο τους σωστά. Φύλακες εντός του Πανεπιστημίου μπορεί να υπήρχαν αλλά στέκονταν απλά στην πόρτα του κτιρίου. Ήταν κάτι σαν θυρωροί τουλάχιστον όπως τους αντιλαμβανόμουν εγώ. Δεν είμαι σίγουρος, επίσης, κατά πόσο η Αστυνομία θα μπορούσε να αποτρέψει την ύπαρξη καταλήψεων εντός των Πανεπιστημίων. Κι αυτό γιατί πιστεύω ότι θα γίνονταν «μάχες» μεταξύ αστυνομικών και φοιτητών οπότε ουσιαστικά θα άλλαζε τελείως ο χώρος του Πανεπιστημίου και θα είχαμε μια διαρκή πολεμική κατάσταση εκεί πέρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : *Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι εγώ πιστεύω ότι ο ρόλος της Αστυνομίας δε θα πρέπει να είναι μέσα στο Πανεπιστήμιο και να θεωρώ ότι κάτι τέτοιο θα ενίσχυε αυτήν την εικόνα του Αστυνομικού Κράτους το ότι για όλα πχ θα πρέπει να περνάω μπροστά από ένα αστυνομικό για να με ελέγχει κι αυτό έχει γίνει και από την πανδημία. Πλέον ο αστυνομικός έλεγχος έχει γίνει καθημερινότητά μας. Έχει δοθεί, δηλαδή στην Αστυνομία ένας ρόλος για το οποίο η ίδια η Αστυνομία πολλές φορές έχει πει ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί. Δεν μπορούν, δηλαδή να ελέγχουν και τα οχήματα και στα

μαγαζιά και στις επιχειρήσεις και στο Πανεπιστήμιο κλπ οπότε θεωρώ ότι δίνεται ένας ρόλος στην Αστυνομία που υπερβαίνει τις δυνατότητές της και θα ενισχύσει αυτή την αντίληψη ότι για όλα πρέπει να έχουμε ένα αστυνομικό πάνω από το κεφάλι μας να μας ελέγχει και να φοβόμαστε μην κάνουμε κάποιο λάθος και μας συλλάβει. Μπορεί, για παράδειγμα, μέσα στα Πανεπιστήμια ένας φοιτητής να κοιτάζει περίεργα έναν αστυνομικό και εκείνος να θεωρήσει ότι πρέπει να τον συλλάβει. Φοβάμαι μήπως γίνονται και τέτοια περιστατικά. Τίθεται και το θέμα των αρμοδιοτήτων της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Αν πχ περάσουν δυο φοιτητές και ο αστυνομικός τους ακούσει να λένε κάτι ύποπτο θα μπορεί να τους συλλάβει; Είμαι κάπως επιφυλακτικός λοιπόν ως προς την Πανεπιστημιακή Αστυνομία γιατί πιστεύω ότι θα σημειώνονται συχνά αντίστοιχα φαινόμενα και μετά θα είναι δύσκολη η απόδειξη. Οπότε θα μπει σε ένα πιο αυστηρό πλαίσιο η δράση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας και θεωρώ ότι το Πανεπιστήμιο δε θα πρέπει να μπαίνει σε τέτοιο πλαίσιο. Έτσι αντιλαμβάνομαι εγώ το «Αστυνομικό Κράτος» ότι ουσιαστικά οι φοιτητές δε θα έχουν την άνεση να κάνουν διάφορες δράσεις χωρίς να είναι υπό την επίβλεψη κάποιου αστυνομικού.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Φυσικά και θα πρέπει να υπάρχει Αστυνομία αλλιώς θα επικρατούσε αναρχία. Όλα τα Κράτη πρέπει να έχουν κανόνες και κάποιοι μετά οφείλουν να παρακολουθούν την εφαρμογή αυτών των κανόνων. Όσον αφορά τώρα την Αστυνομία θεωρώ ότι θα πρέπει να έχει έναν ενεργό ρόλο με της εξής έννοια : ο κάθε αστυνομικός θα πρέπει να μπει σε μια διαδικασία συνεχούς επιμόρφωσης και εξέλιξης των ικανοτήτων και της προσωπικότητάς του, καθώς η κοινωνία συνεχώς αναδιαμορφώνεται και εξελίσσεται. Αντίστοιχα θα πρέπει να δρα και η Αστυνομία. Δε θα πρέπει, δηλαδή, να μείνει στο παλιό στυλ του Χωροφύλακα των περασμένων δεκαετιών. Θα πρέπει και ο σύγχρονος αστυνομικός να εξελίσσεται αναλογικά και με την κοινωνία. Γι' αυτό και θα πρέπει να επιμορφώνονται σε θέματα με τα οποία έρχονται καθημερινά σε επαφή. Έχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα και παιδικής κακοποίησης και έμφυλης βίας. Οι πρώτοι ανταποκριτές αστυνομικοί θα πρέπει να γνωρίζουν και πώς να τα χειριστούν. Έχουν έναν ρόλο σημαντικό και γι' αυτό δεν πρέπει να επαναλαμβάνονται για παράδειγμα περιστατικά του παρελθόντος όπου αστυνομικοί που διαπίστωναν μια χειροδικία σε βάρος μιας γυναίκας μπορεί να της έλεγαν «εντάξει, ένα χαστούκι ήταν δεν υπάρχει λόγος να κάνεις μήνυση γι' αυτό». Οι

αστυνομικοί λοιπόν θα πρέπει να είναι εκπαιδευμένοι στο πώς θα πρέπει να συμπεριφέρονται σε τέτοιες καταστάσεις όπως, επίσης να είναι σε θέση να γνωρίζουν τη νομοθεσία και να μπορούν, για παράδειγμα να εξηγήσουν σε έναν μετανάστη ποια είναι τα δικαιώματα που προβλέπει ο νόμος για την περίπτωση του. Άρα, θεωρώ πως αν η Αστυνομία μπει σε μια λογική συνεχούς επιμόρφωσης του προσωπικού της θα έχει καλύτερη παρουσία και στην κοινωνία. Είναι συνεπώς ένας θεσμός απαραίτητος αλλά θα πρέπει να γίνουν διαρθρωτικές αλλαγές. Και οι προσλήψεις, ακόμη, των αστυνομικών θα πρέπει να τηρούν κάποια βασικά κριτήρια. Δε θα πρέπει, για παράδειγμα, να θεωρείται κριτήριο πρόσληψης κάποιου ως αστυνομικού το αν έχει υπηρετήσει στις ειδικές δυνάμεις στο παρελθόν. *Μιλάς τώρα, βέβαια, για μια κατηγορία αστυνομικού προσωπικού τους ειδικούς φρουρούς οι οποίοι δεν εισέρχονται όπως το λοιπό Αστυνομικό προσωπικό με πανελλήνιες αλλά μέσω προκήρυξης.* Ναι για εμένα είναι ένα πολύ μεγάλο λάθος το να εισέρχεται κάποιος στο σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας μόνο και μόνο επειδή είναι πολύ ψηλός ή επειδή έχει υπηρετήσει στις Ειδικές Δυνάμεις. Είναι καθαρά κομματικό και ψηφοθηρικό το μέτρο πρόσληψης ειδικών φρουρών μέσω προκηρύξεων. Γι' αυτό και βλέπουμε τις συνέπειες δράσης των ειδικών φρουρών που κάνουν λάθη τα οποία δεν κάνει το υπόλοιπο αστυνομικό προσωπικό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Προφανώς και η Αστυνομία θα πρέπει να έχει μια παρουσία και να δρα και προληπτικά γιατί όπως ξέρουμε σε πολλές περιπτώσεις η πρόληψη είναι πιο αποτελεσματική από την καταστολή αλλά με μέτρο πάντα. Όσον αφορά τώρα σημεία στα οποία θα πρέπει να τοποθετείται η Αστυνομία δε θεωρώ ότι θα πρέπει να το κρίνουμε με γεωγραφικά όρια ότι θα πρέπει, για παράδειγμα, η Αστυνομία να επιτηρεί τα Εξάρχεια αλλά να μην επιτηρεί το Κολωνάκι. Στα πιο επικίνδυνα σημεία ναι θα πρέπει να έχει μια πιο ενισχυμένη παρουσία και οφείλει ουσιαστικά ο εκάστοτε Δήμος,

Περιφέρεια κλπ να προστατεύσουν τα όριά τους ώστε κάποια σημεία να πάψουν να είναι επικίνδυνα. Αν στο λόφο του Φιλοπάππου, δηλαδή, υπήρχαν περισσότερα φώτα και μια ανάπλαση περισσότερο φιλική για να συγκεντρώνεται εκεί περισσότερος κόσμος και να μη φοβάται να μετακινηθεί τότε θα ήταν πιο εύκολο και για την Αστυνομία. Οπότε θεωρώ ότι η Αστυνομία θα πρέπει να έχει μια παρουσία, μια παρουσία, βεβαίως, διακριτική. Δεν μπορεί να κάνει έλεγχο στον κάθε κινούμενο για το πού κατευθύνεται κλπ και θα πρέπει να κάνει τις απαραίτητες ενέργειες όταν διαπιστώσει ότι προκύπτει κάποιος κίνδυνος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δε γίνεται κάποιος που διαφωνεί με έναν νόμο να μη συμμορφωθεί με αυτόν. Εφόσον βγει ένας νόμος και ψηφιστεί από τη Βουλή είμαστε αναγκασμένοι όλοι να τον εφαρμόσουμε. Σε πολλούς νόμους μπορεί να είμαστε αντίθετοι ή να μη θέλουμε να τους ακολουθήσουμε αλλά προφανώς και τους ακολουθούμε. Ο ρόλος της Αστυνομίας προφανώς είναι να επιβλέψει το αν ο νόμος τηρείται. Αν δηλαδή η Αστυνομία μπει σε ένα κατάσταση και δει ότι δεν τηρείται ένας νόμος προφανώς και θα πρέπει να εφαρμόσει τα προβλεπόμενα. Να επιβάλει δηλαδή κυρώσεις. Τίθεται, βέβαια, πολλές φορές και το θέμα εφαρμογής του νόμου από την Αστυνομία. Έχουμε δει, δηλαδή, κάποιες περιπτώσεις που η Αστυνομία εφαρμόζει έναν νόμο κατά το δοκούν και μπορεί να προβεί και σε πράξεις οι οποίες δεν είναι συμβατές με την ιδεολογία της Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ προσωπικά δεν έχω βιώσει ποτέ κάποια μορφή βίας από αστυνομικό. Έχω ακούσει, όμως, για λεκτική βία εναντίον αλλοδαπού πολίτη από αστυνομικό που τον εξύβρισε σε γενόμενο έλεγχο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα

οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όταν οι Πρυτανικές αρχές καλούν για κάποιο συμβάν την Αστυνομία τότε φυσικά και θα πρέπει η Αστυνομία να επέμβει. Είναι καθαρά θέμα των Πρυτανικών αρχών και του αυτοδιοίκητου του Πανεπιστημίου. Αν οι Πρυτανικές αρχές διαπιστώσουν μια αξιόποινη πράξη πρέπει να καλέσουν την Αστυνομία και αυτή μετά να επέμβει. Είναι ξεκάθαρο αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η παρουσία της Αστυνομίας δεν είναι περιττή. Πολλές φορές έχω παρακολουθήσει μέσα από τις ειδήσεις την Αστυνομία να υπερβαίνει τα όρια καταστολής που θα έπρεπε να τηρήσει σε μια διαδήλωση και, μάλιστα, όχι εναντίον εκείνων που μπορεί να προξενούν τις φθορές αλλά εναντίον απλών διαδηλωτών. Επίσης, μπορεί να συμβεί στη διάρκεια μιας ειρηνικής πορείας η Αστυνομία να ρίξει κρότου λάμψης, να ρίξει χημικά και η πορεία να πάρει άλλες διαστάσεις. *Τις ενέργειες αυτές η Αστυνομία της κάνει επειδή επιθυμεί να διαλύσει τη διαδήλωση ή επειδή μπορεί να έχει προκληθεί κάποιο επεισόδιο στη διάρκεια της διαδήλωσης και πρέπει να αναλάβει δράση;* Θεωρώ ότι η Αστυνομία δρα με αυτόν τον τρόπο για να καταστείλει απλά τις διαδηλώσεις. Έχει τύχει να δω βίντεο που για την καταστολή μιας διαδήλωσης Αστυνομικοί έτρεχαν με μηχανάκια και έπεφταν με αυτά επάνω στους διαδηλωτές. Κάτι τέτοιο μου φαίνεται απαράδεκτο ως μορφή βίας που ασκεί η Αστυνομία. Βεβαίως, όσον αφορά τις φθορές ξένης ιδιοκτησίας κατά τις διαδηλώσεις η Αστυνομία οφείλει να συλλάβει τους δράστες. Για τις φθορές που μπορεί να προκληθούν από ορισμένα άτομα δε φταίνει όλοι οι διαδηλωτές. Στους 5000 ανθρώπου που μπορεί να κατέβηκαν να διαδηλώσουν ειρηνικά για ένα ζήτημα μπορεί να υπάρχουν και 10 άνθρωποι οι οποίοι μπορεί να καταστρέφουν μαγαζιά, αυτοκίνητα και μηχανάκια. Αυτοί δεν είναι μέρος της διαδήλωσης απαραίτητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ

ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να μην είναι τόσο επιθετικός ως προς τη διαχείριση των διαδηλώσεων αλλά δεν το πέτυχε απόλυτα γιατί στις διαδηλώσεις για παράδειγμα με τους συνταξιούχους είχε ασκηθεί πολύ έντονη βία από την Αστυνομία, είχαν χρησιμοποιηθεί χημικά και είχε ασκηθεί και σωματική βία σε βάρος των συνταξιούχων από την Αστυνομία κλπ. Όμως, θεωρώ ότι με την κυβέρνηση της Ν.Δ. η Αστυνομία είναι πιο επιθετική προς τους πολίτες και θεωρώ ότι αυτό οφείλεται και σε πολιτικούς λόγους. Συνδικαλιστής αστυνομικός, μάλιστα, (Μπαλάσκας) πρόσφατα δήλωσε το εξής «ευτυχώς ήρθε η Νέα Δημοκρατία και μας έλυσε τα χέρια». Αλλά πάντοτε η Αστυνομία ακολουθεί τις εντολές της πολιτικής της ηγεσίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικό κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι στη Γαλλία και γενικά σε πολλές χώρες της Ευρώπης μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα κινδυνεύουν να υπερισχύσει η ακροδεξιά πολιτική τάση. Γι' αυτό το λόγο και φιλελεύθεροι πολιτικοί βλέποντας ότι κινδυνεύουν να χάσουν τη στήριξη μιας μεγάλης μερίδας κόσμου και εξουσίας μετατοπίζονται προς την ακροδεξιά ιδεολογία βήμα-βήμα. Οπότε ο Μακρόν για παράδειγμα, κάνοντας κάποιες τέτοιες κινήσεις καταστολής προσπαθεί να συγκρατήσει αυτόν τον κόσμο που τυχόν θα ταυτιζόταν πχ με την Λεπέν. Παίρνει, δηλαδή, ο Μακρόν κάποιες πιο σκληρές αποφάσεις και κινείται προς αυτή την ακροδεξιά κατεύθυνση. Οπότε ναι θεωρώ ότι ο Μακρόν έχει μετατοπιστεί αρκετά προς εκείνη την ιδεολογία λόγω του ότι βλέπει την αυξημένη δημοφιλία της Λεπέν και φοβάται μήπως τον απειλήσει αυτό στις επόμενες εκλογές. Δε θεωρώ ότι ο Μακρόν, δεδομένου ότι είναι και πρώην τραπεζίτης, είναι τόσο έντονα ιδεολόγος σε τέτοια θέματα που να μην προτιμήσει να κινηθεί προς την ακροδεξιά. Κύριος στόχος τέτοιων πολιτικών είναι το να βρίσκονται στην εξουσία για όσο περισσότερα χρόνια μπορούν. Οπότε τους είναι εύκολο να μετατοπιστούν ιδεολογικά. Η πανδημία, μάλιστα, έχει δώσει σε πολλούς πολιτικούς την αφορμή να

πάρουν πολύ σκληρές αποφάσεις. Άκουσα, μάλιστα, ότι στη Γαλλία έχει βγει νόμος με τον οποίο αν κάποιος συμμετέχει σε διαδήλωση μπορούν να του κατάσχουν το όχημά του. Κάτι τέτοιο για εμένα είναι φασιστικό και απαράδεκτο και έχουν κυκλοφορήσει και βίντεο όπου απεικονίζεται η γαλλική Αστυνομία να βγάζει κόσμο από τα οχήματα και να τους συλλαμβάνει. *Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών. Εγώ γενικά είμαι αντίθετος με την έντονη κατασταλτική δράση. Θα ήταν πάντως χρήσιμο να υπάρξει κάποια έρευνα που να μελετάει στην Ελλάδα την τελευταία πχ δεκαετία πόσες συλλήψεις διαδηλωτών έχουν γίνει και τί ποινές τους επιβλήθηκαν.*

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι αρκετά Αστυνομικά Τμήματα είναι υποστελεχωμένα με αποτέλεσμα να εξυπηρετείται πιο δύσκολα ο πολίτης. Εγώ, για παράδειγμα, έτυχε να χρειαστώ μια επικύρωση για το γνήσιο της υπογραφής μου και επειδή το χρειάζομαι άμεσα και έτυχε να βρίσκομαι κοντά σε ένα Αστυνομικό Τμήμα πήγα και μου είπαν ότι είχαν φόρτο εργασίας και δεν μπορούσαν να με εξυπηρετήσουν κα με παρέπεμψαν αλλού. *Σου είπαν να απευθυνθείς σε κάποιο ΚΕΠ επειδή είχαν προανάκριση για αυτόφωρο έγκλημα;* Ναι κάτι τέτοιο. Πλέον, βέβαια, το θέμα αυτό έχει λυθεί με την πρόοδο της ψηφιακής διακυβέρνησης και το γνήσιο της υπογραφής γίνεται ηλεκτρονικά μέσω gov.gr. Ναι το έχω πληροφορηθεί. Το θέμα είναι ότι ένας πολίτης δεν μπορεί πάντα να γνωρίζει ότι η Αστυνομία δεν τον εξυπηρετεί επειδή μπορεί να έχει τεράστιο φόρτο εργασίας ή να στερείται προσωπικού και γι' αυτό μπορεί να υποθέτουν ότι οι Αστυνομικοί βαριούνται ή είναι απρόθυμοι να τους εξυπηρετήσουν. Σίγουρα η ψηφιοποίηση των υπηρεσιών έχει λύσει και τα χέρια της Αστυνομίας σε πολλές περιπτώσεις όπως και σε πολλές άλλες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα. Το ζητούμενο, βέβαια, πάντα είναι να είναι και ο κάθε Αστυνομικός κατάλληλα ενημερωμένος και να μπορεί να ανταποκριθεί στα αιτήματα των πολιτών. Γιατί ένας Αξιοματικός Υπηρεσίας σε κάποιο τμήμα, για παράδειγμα, είναι περισσότερο πληροφορημένος και καλύτερος γνώστης σε θέματα αστυνομικής πρακτικής σε σχέση με άλλους συναδέλφους του που

υπηρετούν σε άλλες υπηρεσίες. Οπότε πάλι προκύπτει για εμένα το θέμα διαρκούς εκπαίδευσης του αστυνομικού προσωπικού.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όπως είπα και πρωτότερα στην περίπτωση διαχείρισης της πανδημίας η Αστυνομία ανέλαβε έναν ρόλο ο οποίος ξέφευγε από τη δράση της και το κατήγγειλε και η ίδια. Θεωρώ ότι η δράση της Αστυνομία ήταν σε κάποιες περιπτώσεις άδικη, από το να επιβάλει, για παράδειγμα, ένα πρόστιμο σε μια ηλικιωμένη ή σε έναν κύριο που μπορεί να περπατούσε μόνος του το βράδυ σε ένα στενό χωρίς να φοράει μάσκα και από την άλλη να μην επεμβαίνει σε μια μεγάλη εκδήλωση που μπορεί να διοργανώνει ένα πολιτικό πρόσωπο ή κάποιος Δήμαρχος και να παρίστανται άλλοι 150 άνθρωποι. Θεωρώ ότι η Αστυνομία και εδώ όπως και στο παρελθόν είχε μια άνιση στάση διαχείρισης της πανδημίας. Ή για παράδειγμα όταν βλέπαμε ότι στις εκκλησίες υπάρχει συνωστισμός, δε φοράει κανείς τη μάσκα και η Αστυνομία δεν επεμβαίνει αλλά σε ένα αντίστοιχο κατάστημα θα επέμβει και θα επιβάλλει πρόστιμα είναι άδικο κατά τη γνώμη μου. Προφανώς και θα πρέπει η Αστυνομία να εφαρμόσει τον νόμο αλλά ο νόμος θα πρέπει να εφαρμοστεί καθολικά κάτι που δε συμβαίνει κι εκεί προκύπτει η ευθύνη της Αστυνομίας. Δεν ξέρω, δηλαδή, αν υπήρχαν περιπτώσεις που ο πολιτικός προϊστάμενος της Αστυνομίας μπορεί, για παράδειγμα, να έδωσε οδηγία να μην διεξάγουν ελέγχους σε εκκλησίες ή σε εκδήλωση που οργανώνεται από κάποιο πολιτικό πρόσωπο αλλά, αντίθετα, ότι θα πρέπει να κάνουν τους απαραίτητους ελέγχους και να επιβάλουν πρόστιμα στην πλατεία, για παράδειγμα, του Παγκρατίου ή της Κυψέλης που υπάρχει συνωστισμός και πρέπει να διαλύσουν το πλήθος. Δεν είδα να συμβαίνει το ίδιο όταν έγιναν για παράδειγμα στην Ομόνοια τα εγκαίνια της πλατείας από το Δήμαρχο. Όλα, βέβαια, είναι πολιτικές αποφάσεις. Δεν έχει λόγο σε αυτά η Αστυνομία κι ο κάθε αστυνομικός εκτελεί εντολές.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς

τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου; Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αυτή η μεταστροφή του κόσμου είναι για εμένα απόρροια των ακροδεξιών πολιτικών. Εννοώ πως πριν εκλεγεί η σημερινή κυβέρνηση το 2019 είχε μια πολύ ακραία ρητορεία για το μεταναστευτικό και υποστήριζε ότι θα εξαφανίσει με έναν άγνωστο τρόπο όλους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, θα τους επιστρέψει στις χώρες τους, θα προστατεύσει τους πολίτες, κανένας μετανάστης δε θα είχε θέση σε κανένα νησί και όλο αυτό αποτέλεσε την προεκλογική καμπάνια της κυβέρνησης ιδίως στα νησιά. Με αυτού του είδους τα επιχειρήματα κατόρθωσε να συγκεντρώσει μεγάλα ποσοστά ψηφοφόρων στα νησιά. Οι κάτοικοι των νησιών ήθελαν μια ανακούφιση από το μεταναστευτικό, ήθελαν ένα μέρος των μεταναστών να φύγει από το νησί τους και είτε να μεταφερθεί σε άλλο μέρος της ελληνικής ενδοχώρας είτε να επιστρέψουν στις πατρίδες τους. Σε καμία περίπτωση δεν υπονοώ ότι οι κάτοικοι των νησιών είναι ρατσιστές απλά τονίζω το με ποια πολιτική βγήκε η Νέα Δημοκρατία σε αυτά τα νησιά. Έχοντας, λοιπόν, η κυβέρνηση χρησιμοποιήσει αυτή τη ρητορεία προεκλογικά πηγαίνει μετεκλογικά σε αυτούς τους κατοίκους και τους λέει ότι αυτοί οι άνθρωποι και θα μείνουν εδώ και θα φτιαχτεί και μια νέα δομή και ίσως, μάλιστα, έρθουν και περισσότεροι μετανάστες. Για εμένα είναι αυτό που λέμε πως ό,τι σπέρνεις θερίζεις κιόλας. Αυτό το κύμα οργής λοιπόν έπρεπε να αντιμετωπίσει η Αστυνομία. Θεωρώ ότι δεν ήταν οι επιθέσεις των κατοίκων ενάντια στην Αστυνομία ως σώμα-θεσμό αλλά είδαν την Αστυνομία ως μια προέκταση της κυβέρνησης. Ως το όργανο πραγμάτωσης της κυβερνητικής βούλησης δηλαδή; Ναι ακριβώς αυτό. Η κυβέρνηση θα έπρεπε να έρθει σε επικοινωνία με τις δημοτικές αρχές του νησιού θεσμικά και προεκλογικά να παρουσίαζε στους κατοίκους ένα αποτελεσματικό σχέδιο διαχείρισης

του μεταναστευτικού ζητήματος. Όταν πας να επιβάλεις ένα σχέδιο που είχες δεσμευτεί ότι δε θα εφαρμόσεις τότε λογικό είναι να προκύπτουν αντιδράσεις. Αυτό θα πρέπει να γίνει συλλογικά, μέσα από συζητήσεις και οργανωμένους τρόπους δράσης. Να δοθούν κίνητρα στους κατοίκους από την μείωση του ΦΠΑ μέχρι άλλες παροχές στους κατοίκους των νησιών που επωμίζονται το μεγαλύτερο φορτίο του μεταναστευτικού ζητήματος. Τα MAT από τη στιγμή που τους δόθηκε η εντολή για επέμβαση δεν μπορούσαν να μη συμμορφωθούν με αυτήν. Έχουμε δει διάφορα βίντεο στα οποία ασκείται βία τόσο από τα MAT όσο και από τους κατοίκους τέτοιες εικόνες είναι φυσικά καταδικαστέες. Είναι ανεπίτρεπτο τόσο αστυνομικοί να καταστρέφουν, για παράδειγμα, οχήματα των κατοίκων όσο και το να εισέρχονται οι κάτοικοι στο ξενοδοχείο διαμονής των αστυνομικών και να καίνε τα πράγματά τους. *Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;* Εξαρτάται από πολλούς παράγοντες το πώς προσλαμβάνουμε τη δράση της Αστυνομίας. Δε νομίζω να επιθυμεί κανείς μια Αστυνομία που δεν επεμβαίνει, για παράδειγμα, σε μια κλοπή, σίγουρα, όμως, δεν θέλει μια Αστυνομία που μπορεί να χτυπάει αναίτια κόσμο σε πλατείες ή να καταστρέφει οχήματα. Νομίζω ότι αν η Αστυνομία υιοθετήσει έναν ρόλο που είναι κοντά στον πολίτη και όχι απέναντί του τότε θα ήταν καλύτερα τα πράγματα. *Με τις τελευταίες εικόνες στη διαχείριση της χιονόπτωσης που οι Αστυνομικοί βοήθησαν στον απεγκλωβισμό και την ασφαλή μεταφορά ανθρώπων από την Αττική οδό δε θεωρεί ότι η Αστυνομία βρέθηκε κοντά στους πολίτες;* Σίγουρα. Δε λέω σε καμία περίπτωση ότι όλοι οι αστυνομικοί χτυπάνε τον κόσμο ή καταστρέφουν περιουσίες. Όταν έχεις ένα όργανο με τόσες χιλιάδες άτομα όπως η Ελληνική Αστυνομία είναι λογικό να υπάρχουν και τέτοια φαινόμενα. Το ζητούμενο είναι τι κάνει η φυσική και πολιτική ηγεσία, καθώς πρέπει αυτά τα φαινόμενα να πατάσσονται από την αρχή. Πρέπει, δηλαδή, τα πειθαρχικά όργανα της Αστυνομίας όταν βλέπουν μία παράβαση να επιβάλουν άμεσα ποινή στον εκάστοτε αστυνομικό για την παράβαση του καθήκοντός του. Γιατί δεν ξέρω κατά πόσο μια Ε.Δ.Ε. οδηγεί κάπου ή καθυστερούν να βγάλουν αποφάσεις. Πρέπει στους πολίτες να περάσει η αντίληψη ότι τα πειθαρχικά όργανα της Αστυνομίας κάνουν μια αποτελεσματική δουλειά και να μην υπάρχει η εικόνα ατιμωρησίας των αστυνομικών από τους πολίτες.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι

Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πρέπει η Αστυνομία να θέσει ως πρωταρχικό στόχο την εκπαίδευση όλων των υπαλλήλων της για το πιο απλό ζήτημα έως το πιο σύνθετο ανάλογα και με τη θέση εργασίας του καθενός. Το προσωπικό, για παράδειγμα, που στελεχώνει τα γραφεία ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να είναι πλήρως και κατάλληλα εκπαιδευμένοι τόσο για το τι προβλέπει ο νόμος όσο και να βρίσκονται σε επαφή με τους φορείς στους οποίους θα παραπέμπουν τα θύματα. Προφανώς θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί και ο εξοπλισμός της. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να λαμβάνονται ακόμη τα δακτυλικά αποτυπώματα με μελάνη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Διαβάζω ειδήσεις και προτιμώ τα ηλεκτρονικά μέσα. Ενημερώνομαι κυρίως από έγκυρα σάιτ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ενημερώνομαι πολύ και από τα ΜΚΔ

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε συμμετέχω σε φόρουμ αναρτώ, όμως, στα δικά μου προφίλ προσωπικές μου απόψεις. Οι αναρτήσεις μου αφορούν κυρίως κοινωνικοπολιτικά θέματα. Ασχολούμαι τόσο με θέματα της επικαιρότητας όσο και με θέματα που σχετίζονται με την εργασία μου γιατί εργάζομαι ως κοινωνικός λειτουργός. Πρόσφατα, για παράδειγμα, έκανα μια ανάρτηση για το περιστατικό στην Κάρπαθο όπου ένας πατέρας αυτοκτόνησε επειδή τον περιγελούσαν για τις βιντεοσκοπημένες ερωτικές περιπτώξεις του ομοφυλόφιλου γιου του.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ο ρόλος των ΜΜΕ έτσι όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια είναι συστημικός. Μεταδίδουν, δηλαδή, αποκλειστικά πληροφορίες που παρέχει η κυβέρνηση χωρίς να δίνουν καμία αντίθετη γνώμη και νομίζω ότι αυτό είναι ορατό σε

όλους πια ακόμη και σε άτομα που στηρίζουν την κυβέρνηση. Οι ειδήσεις, δηλαδή, έχουν καταστήσει πια μια μορφή κυβερνητικής προπαγάνδας. Όσον αφορά τα ΜΚΔ εκεί είναι η αλήθεια ότι δίνεται η ευκαιρία να ακουστούν πάρα πολλές γνώμες. Ακούγεται, δηλαδή και η αντίθετη πάντα άποψη. Προσωπικά έχω διαπιστώσει ότι μέσω των ΜΚΔ έχουν παρθεί πίσω κάποιες κυβερνητικές αποφάσεις επειδή μπορεί μέσω των ΜΚΔ να προβλήθηκαν κάποια σκάνδαλα πχ για μίζες οπότε αναγκάστηκε η εκάστοτε κυβέρνηση να μην υιοθετήσει κάποιο μέτρο. Αλλά από την άλλη μέσω των ΜΚΔ διακινούνται πολλά fake news τα οποία ίσως πλήξουν άτομα που μπορεί να μην έχουν κάνει τίποτα κακό. Οπότε εκείνος που διαβάζει τις αναρτήσεις που γίνονται στα ΜΚΔ θα πρέπει να «φιλτράρει» αυτό που διαβάζει. Θεωρώ ότι η πληροφορία δε θα πρέπει να περιορίζεται σε καμία περίπτωση απλά να μη δεχόμαστε άκριτα κάθε πληροφορία που λαμβάνουμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Νομίζω ότι τις προηγούμενες δεκαετίες επειδή δεν υπήρχαν τα ΜΚΔ αρκετά απ' όσα μπορεί να συνέβαιναν και να αφορούσαν τη δράση της Αστυνομίας δεν έβγαιναν προς τα έξω οπότε η εικόνα που υπήρχε για την Αστυνομία ήταν πιο ουδέτερη και δεν υπήρχε η άποψη ότι η δράση αυτού του θεσμού εκφεύγει των ορίων που επιβάλλονται. Τώρα με τα ΜΚΔ που βγήκαν κάποιες ειδήσεις που παρουσιάζουν κάποιες πιο βίαιες πτυχές της αστυνομικής δράσης, όπως τα βίντεο στη Νέα Σμύρνη δημιουργούν ένα κλίμα ότι η Αστυνομία δεν μπορεί να ανταπεξέρθει γιατί δεν είναι αρκετά εκπαιδευμένη. *Το επίπεδο των αστυνομικών όμως σε σχέση με το παρελθόν πώς το κρίνεις;* Το επίπεδο των αστυνομικών νομίζω ότι είναι καλύτερο σε σχέση με το παρελθόν. Θεωρώ, όμως, ότι είναι καλύτερο το επίπεδο των αστυνομικών που μπαίνουν στην Αστυνομία μέσα από πανελλαδικές εξετάσεις και εκπαιδεύονται κατόπιν στις σχολές. Να εκπαιδεύονται σωστά όμως. Το να εκπαιδευτεί κανείς ένα τρίμηνο ως ειδικός φρουρός και να βγει μετά έξω ενώ πριν μπει μέσω προκήρυξης στην Αστυνομία μπορεί να ασχολούσουν με ένα εντελώς άσχετο αντικείμενο είναι απαράδεκτο. Εγώ έχω δει το υψηλό επίπεδο των Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας επειδή και λόγω δουλειάς έχει τύχει να συναναστραφώ με αρκετούς απ' αυτούς σε εκπαιδεύσεις γιατί συμμετείχα στο πρόγραμμα ΑΡΙΑΔΝΗ ως εκπαιδευτής των Αστυνομικών που θα στελεχώσουν τα τμήματα ενδοοικογενειακής βίας και είδα

ένα πολύ υψηλότερο επίπεδο στους Αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας σε σχέση με το κατώτερο προσωπικό της.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το βλέπω θετικά αυτό ως εικόνα. Θεωρώ ότι και οι γυναίκες πρέπει να αναλάβουν ρόλους συντονιστών ή επικεφαλής διάφορων τμημάτων. Απ' ό,τι ξέρω, για παράδειγμα, η επικεφαλής του τμήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι γυναίκα. Θα πρέπει οι γυναίκες στα σώματα ασφαλείας όπως και γενικά στην κοινωνία να έχουν αρκετά ενεργό ρόλο και να τοποθετούνται σε θέσεις ευθύνης.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφουγκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι οι αστυνομικοί συμμετέχουν στην κοινωνία ως πολίτες. Όχι ως αστυνομικοί. Από τη στιγμή που φορούν τη στολή τους και αναλαμβάνουν υπηρεσία δε θεωρώ ότι πολλές φορές συντονίζονται με την κοινωνία γιατί εκτελούν εντολές που τους δίνονται. Ως πολίτες, όμως προφανώς και είναι τμήμα της κοινωνίας, συμμετέχουν στα ίδια άγχη, στα ίδια προβλήματα είτε αυτά είναι οικονομικά είτε οικογενειακά είτε είναι κοινωνικά. Προφανώς και όλοι επηρεαζόμαστε από τις εξελίξεις και τις πολιτικές. Δε σημαίνει, δηλαδή, το ότι επειδή κάποιος είναι αστυνομικός δεν επηρεάζεται κιόλας. Αλλά από τη στιγμή που φορέσει τη στολή του ένας αστυνομικός δε θεωρώ ότι πολλές φορές εναρμονίζεται με την κοινωνία και αυτό πιστεύω θα έπρεπε να αλλάξει γιατί και οι αστυνομικοί είναι άνθρωποι και έχουν διάφορα προβλήματα τα οποία θα πρέπει κάπου να διοχετεύονται για να μην τα κουβαλάνε μαζί τους στη δουλειά και ξεσπάνε σε πολίτες.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η εικόνα που έχω για την Αστυνομία δεν είναι η καλύτερη όσον αφορά τη διαχείριση περιστατικών αλλά δεν μπορώ να γενικεύσω και να πω ότι όλη η Αστυνομία δρα λανθασμένα. Θεωρώ ότι η Αστυνομία θα πρέπει να εξελιχθεί και να

συμβαδίζει με την κοινωνία. Δεν πρέπει να μείνει στο θεσμό του χωροφύλακα του παρελθόντος. Αν εξελιχθεί η Αστυνομία, αν επιμορφωθούν οι αστυνομικοί και αν συμβαδίσουν με τον παλμό της κοινωνίας θα βελτιωθεί η κατάσταση. Αρχικά, όπως προείπα για τον τρόπο εισαγωγής κάποιου στην Αστυνομία θα ήθελα να περνάνε κάποιες εξετάσεις και μετά στις σχολές να γίνεται μια ποιοτική δουλειά ώστε να βγαίνει ένας αστυνομικός έτοιμος για τα καθήκοντα που θα επιτελέσει, να είναι εκπαιδευμένος και να έχει γνώσεις. Επίσης, να υπάρχει πειθαρχικός έλεγχος και να διεξάγονται οι σχετικές διαδικασίες με ταχύτητα από ανεξάρτητα και αμερόληπτα προφανώς όργανα. Δε θα με πείραζε να δω και αστυνομικούς που να είναι για παράδειγμα Έλληνες πολίτες αλλά διαφορετικής καταγωγής να είναι πχ έγχρωμοι. Αν, μάλιστα, η Αστυνομία προβλέψει για παράδειγμα την ύπαρξη ψυχολόγων για να μπορούν οι Αστυνομικοί να μιλάνε για τα προσωπικά θέματα που τους απασχολούν ώστε να ανακουφίζονται και να επιτελούν μετά το καθήκον τους απαλλαγμένοι από άλλα άγχη θα επιλυθούν πιστεύω αρκετά προβλήματα. Εφόσον, δηλαδή, γίνουν κάποιες ανάλογες διαρθρωτικές κινήσεις και η Αστυνομία ακολουθήσει την εξέλιξη της κοινωνίας τότε θα είναι καλύτερα τα πράγματα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 3^η

Γυναίκα - 23 ετών –Απόφοιτη Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας ΑΠΘ

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η

παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ είμαι της άποψης ότι δεν μπορεί να υπάρχει ένα όργανο επιβολής της τάξης σε ένα χώρο ο οποίος πρεσβεύει την έννοια του ασύλου είτε αυτό είναι πνευματικό είτε πιο πρακτικό άσυλο. Τώρα για την ομάδα τη συγκεκριμένη παρόλο που είμαι από τους ανθρώπους που καταδικάζω οποιαδήποτε μορφή βίας ειδικά σε τέτοιους χώρους και ιδίως απέναντι σε φοιτητές ή σε ανθρώπους που μπορεί τυχαία να βρεθούν σε έναν χώρο και να υποστούν βία, επειδή έχουν ακουστεί πάρα πολλά και επειδή υπάρχει ακόμη και το ζήτημα ότι δεν έχει θεσπιστεί τέτοιος σύλλογος που να παίζει τέτοια παιχνίδια, ενώ αυτή η ομάδα υποστηρίζει ότι είχε την έγκριση της Κοσμητείας πράγμα που η ίδια η Κοσμητεία απέρριψε ως ισχυρισμό, επειδή είμαι σε θέση να έχω ακούσει αρκετές μαρτυρίες ανθρώπων οι οποίοι δεν εμπλέκονται ούτε στον αναρχικό χώρο ούτε θα υποστήριζαν τέτοια βίαια περιστατικά άκουσα ότι τα παιδιά που συγκεντρώθηκαν να παίζουν αυτό το παιχνίδι είχαν μια συγκεκριμένη πολιτική πεποίθηση που σκοπίμως αποκρύπτουν και δημιουργούν γενικά αναστατώσεις. Δε θέλω να ονοματίσω τη συγκεκριμένη παράταξη που μπορεί να λειτουργεί έτσι. Όχι. Δε χρειάζεται. Εσύ λες άρα ότι τα παιδιά που μαζεύτηκαν να παίζουν αυτό το παιχνίδι και που γενικά το κάνουν αυτό τα τελευταία χρόνια είναι άτομα που ανήκουν σε μια παράταξη; Ναι και οι οποίοι μπορεί να έχουν σκηνοθετήσει αυτή την επίθεση. Δεν το ξέρω, βέβαια, αυτό το περιστατικό λέω μόνο αυτά που έχω ακούσει. Ότι το συγκεκριμένο, δηλαδή, περιστατικό δεν ήταν μια επίθεση έτσι όπως παρουσιάστηκε. Ναι, έχουν συμβεί περιστατικά εισόδου στο Πανεπιστήμιο ατόμων που δεν είναι φοιτητές και είναι πιθανόν άτομα τοξικοεξαρτημένα και να υπάρξουν εντάσεις που μπορεί να επηρεάσουν και τον περίγυρο. Για το κομμάτι της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας εγώ δεν πιστεύω ότι ένα τέτοιο όργανο θα πρέπει να βρίσκεται εντός του Πανεπιστημίου. Το Πανεπιστήμιο έχει φύλαξη, προβλέπεται η πανεπιστημιακή φύλαξη από την ίδια την Πρυτανεία. Δεν καταλαβαίνω γιατί ενώ υπάρχει ήδη μια ομάδα η οποία μπορεί να επιτηρεί και να φυλάει το χώρο του Πανεπιστημίου να χρειάζεται να ιδρυθεί ένα νέο σώμα, να γίνουν προσλήψεις, να δοθούν χρήματα σε εκπαίδευση, στολές κλπ όταν υπάρχει ήδη σχετικό σώμα το οποίο μπορεί να διαφυλάξει άοπλα μια όντως μη βίαιη φύλαξη του χώρου. Θα προτιμούσα να ενισχυθεί η ήδη υπάρχουσα φύλαξη που τα τελευταία χρόνια δεν αντιλαμβάνονται

καν ότι είναι παρούσα. Ο φύλακας, δηλαδή, ήταν απλά μέσα σε ένα φυλάκιο δεν έκανε κανέναν έλεγχο. *Μα μήπως γι' αυτό αυξάνονται συνέχεια τέτοια περιστατικά βίας και βλέπουμε ότι δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν; Και είπαμε ότι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία θα είναι ένα σώμα άοπλο, δε μιλάμε για Αστυνομικούς των ΜΑΤ εδώ. Ναι. Απλά εγώ θεωρώ ότι με ένα τέτοιο πρώτο βήμα της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας δεν ξέρεις ποτέ πότε θα φτάσει στο σημείο να θεωρηθεί νορμάλ και η χρήση όπλων. Έχει ιδεολογικό πρόσημο το να μην επιλέξεις να ενισχύσεις την ήδη υπάρχουσα φύλαξη και να επιλέγεις να ιδρύσεις ένα νέο σώμα που απαιτεί μια τεράστια οικονομική πίστωση την ίδια στιγμή που το Πανεπιστήμιο πλήττεται ανεπανόρθωτα από υποχρηματοδότηση. Το δικό μου τμήμα, για παράδειγμα, δεν έχει αρκετούς καθηγητές γιατί δεν προσλαμβάνονται νέοι και βλέπουμε να επιλέγεται ως πρωτεύον ζήτημα για το ελληνικό Πανεπιστήμιο να αντιμετωπιστεί αυτή η βία που υπερπροβάλλεται γιατί όταν μιλάμε για περιστατικά βίας στο Πανεπιστήμιο μιλάμε για μειοψηφικές τάσεις χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν. Αλλά την υποχρηματοδότηση σε όλους τους άλλους τομείς τη βλέπει ο κάθε φοιτητής που είναι καθημερινά στο Πανεπιστήμιο. Μέσα στα Πανεπιστήμια γίνονται όμως και εγκλήματα σωστά; Άλλο το να ερευνηθούν στο Πανεπιστήμιο ζητήματα που προκύπτουν από καταγγελίες αυτό θα πρέπει να γίνεται. Εμένα το ζήτημά μου είναι ότι βλέπω ακριβώς έξω από τα Πανεπιστήμια τους ίδιους Αστυνομικούς που θα έπρεπε να πατάξουν το έγκλημα να συνδιαλέγονται και να διευκολύνουν το εμπόριο των ναρκεμπορών και δεν μπορώ έτσι να πιστέψω ότι θα επιβληθεί με την Πανεπιστημιακή Αστυνομία η τάξη εντός του χώρου των Πανεπιστημίων. Εφόσον δηλαδή δε βλέπω την τάξη έξω από την είσοδο του Πανεπιστημίου δεν περιμένω να τη δω και στο εσωτερικό του Πανεπιστημίου. Έχουν γίνει, όμως, αρκετές επιχειρήσεις της Αστυνομίας για την αντιμετώπιση του χρόνιου θέματος των ναρκωτικών τόσο στην περιοχή της Ροτόντας όσο και στην Καμάρα. Είναι μια κατάσταση που τη βλέπεις σε καθημερινή βάση. Μπορεί να έχουν γίνει εκκαθαρίσεις αλλά το πρόβλημα συνεχίζει να υφίσταται. Μήπως όμως με την Πανεπιστημιακή Αστυνομία θα αποφεύγαμε τουλάχιστον τα στέκια ναρκωτικών εντός του κάμπους, όπως ήταν, για παράδειγμα, η πλατεία χημείου; Δεν πιστεύω ότι κάτι τέτοιο θα γινόταν. Θα μεταφερόταν απλά η πιάτσα λίγα στενά παραπάνω.*

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Τα φαινόμενα βίας δεν τροφοδοτούνται μόνο από άτομα τα οποία βρίσκονται έξω από τα Πανεπιστήμια. Τροφοδοτούνται κι από τα άτομα που βρίσκονται μέσα στα Πανεπιστήμια. Καταλαβαίνω ότι δημιουργούνται εντάσεις και υπάρχουν και δείγματα βίας από τον πολιτικό χώρο ή από ανάγκη έκφρασης της κάθε ατομικότητας. Για να καταπολεμηθούν στην ουσία τους αυτά τα ζητήματα πρώτον χρειάζεται παιδεία. Δε γίνεται, δηλαδή, όλα αυτά τα χρόνια που είμαστε στο Πανεπιστήμιο κι ενώ έχουμε δει περιστατικά βίας να μην έχουν γίνει οργανωμένες από το ίδιο το Πανεπιστήμιο δράσεις, ημερίδες, εκπαιδευτικά σεμινάρια που να προωθούν ένα κλίμα ασφάλειας του πώς μπορούμε να κινηθούμε εμείς οι ίδιοι ως φοιτητές απέναντι σε τέτοια φαινόμενα. *Θα υπάρχει όμως εμπιστοσύνη των φοιτητών μόνο σε τέτοιες δράσεις;* Τώρα που έχουμε φτάσει σε ένα σημείο απροχώρητο μπορεί και να υπάρξει αντίδραση των φοιτητών ακόμη και σ' αυτό και σίγουρα ακόμη και πριν την απόφαση για Πανεπιστημιακή Αστυνομία σίγουρα θα υπήρχε και σε εκείνη την περίπτωση αντίθετη γνώμη που μπορεί να έλεγε ότι είναι μεθοδευμένο. Υπάρχει, όμως και η τάση των περισσότερων φοιτητών, η πλειονότητα των οποίων δεν είναι μέλη πολιτικών παρατάξεων ή άτομα που προκαλούν εντάσεις οπότε δε θεωρώ ότι θα στεκόταν αρνητικά σε κάτι τέτοιο. *Σίγουρα η διαπαιδαγώγηση κατά της βίας είναι ένα σημαντικό κομμάτι που πρέπει να ξεκινά ήδη από το σπίτι και να συνεχίζεται ως το Πανεπιστήμιο το θέμα, όμως είναι το πιο πρακτικό κομμάτι, δηλαδή, όταν βλέπεις ότι μπαίνουν άγνωστοι στο χώρο του Πανεπιστημίου και ασκούν σωματική βία ή καταστρέφουν την δημόσια περιουσία ή αφισκοκολλούν, ψεκάζουν τους τοίχους, εκεί τι πρέπει να γίνει;* Αρχικά για εμένα μορφή ουσιαστικής βίας θεωρώ το κομμάτι της έμπρακτης βίας εναντίον του σώματος ενός ανθρώπου ή το να προκαλέσεις μια ανεπανόρθωτη ζημιά σε μια δημόσια περιουσία. Ούτε το κομμάτι της αφισκοκόλλησης με ενοχλεί, ούτε το βάψιμο των τοίχων. Είναι πράγματα τα οποία διορθώνονται. Δεν παύουν να αποτελούν φθορές δημόσιας περιουσίας, όμως, που για διορθωθούν όπως λες χρειάζονται πόροι που συγκεντρώνονται από τους Έλληνες φορολογούμενους. Ναι εντάξει συμφωνώ με αυτό αλλά πιστεύω ότι κάποιες φορές οι φθορές μπορεί να γίνονται μεμονωμένα από άτομα τα οποία δε στέκουν καλά ψυχολογικά και αυτό να χρεώνεται συνολικά στη δράση μιας παράταξης η οποία έχει στοχοποιηθεί. Κι αυτό είναι λάθος. Και άποψή μου είναι ότι ακόμη κι αν εισαχθεί ένας θεσμός αποκλειστικά καταστολής στο οποίο επίσης δεν είμαι υπέρ δε θα αργήσει να λάβει κι άλλες μορφές ελέγχου μέσα στα πλαίσια του Πανεπιστημίου. Εγώ δε στέκομαι απέναντι στον όποιο αστυνομικό εκπαιδεύεται για αν στελεχώσει ένα σώμα όπως η Πανεπιστημιακή

Αστυνομία στέκομαι στο ιδεολογικό πρόσημο του να δημιουργήσω μια τέτοια ομάδα και στο πρακτικό πρόσημο που μπορεί να αποκτήσει όχι απόλυτα από επιλογή γιατί εντάξει θα υπάρχει και το κομμάτι της αυτενέργειας του κάθε αστυνομικού αυτού που εκπαιδεύει και αυτού που θα θέλει αυτόν τον θεσμό να τον εξελίξει. Δηλαδή η ίδια η λογική της ύπαρξης των θεσμών είναι σε κάθε περίπτωση η εξέλιξή τους. *Τί φοβάσαι εσύ σε αυτή την εξέλιξη;* Ότι θα νομιμοποιηθεί η βία σε σχέση με ό,τι μπορεί να δει κάποιος αστυνομικός.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικοτήτων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.Α.Σ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Έχω πολλά να πω γι' αυτό το θέμα γιατί τυχαίνει να γνωρίζω και προσωπικά άτομα που ενεπλάκησαν στο ζήτημα. Αρχικά να σου πω ότι για την εκκένωση δεν γνώριζε ούτε ο ίδιος ο Πρόεδρος του τμήματος του Βιολογικού. Ήταν εντολή του Πρύτανη η εκκένωσή της. Ναι αυτός ο Πρύτανης, όμως, έχει θεωρώ μια διαρκή ανάγκη να δημιουργεί εντυπώσεις. Μπήκε στη λογική εκκένωσης μιας κατάληψης, ενώ οι σχολές ήταν κλειστές λόγω των διακοπών των Χριστουγέννων με

τη σκέψη ότι πάω να ιδρύσω μια βιβλιοθήκη τόσο μεγάλου κόστους πράγμα άτοπο γιατί ο χώρος εκεί είναι υπερβολικά μικρός και η ίδια η διοίκηση του Βιολογικού θεωρεί ότι κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό άρα το σχέδιο αυτό του Πρύτανη λογικά θα αχρηστευτεί εφόσον σε πρακτικό επίπεδο δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Την ίδια, λοιπόν, στιγμή που ενεργεί έτσι ο Πρύτανης και με την ίδια αντίστοιχα λογική που την περσινή χρονιά και ενώ τα Πανεπιστήμια ήταν κλειστά πάρθηκε μια τέτοια απόφαση για την ίδρυση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας και, μάλιστα, ήθελαν, άκουσον-άκουσον, ενώ είχαμε τηλεκπαίδευση το σώμα να αρχίσει να δραστηριοποιείται ήδη στο χώρο του Πανεπιστημίου είναι ενέργειες που μου φαίνονται αδιανόητες. Με την ίδια, λοιπόν, αυτή λογική που καταδικάζω τέτοιες ενέργειες με την ίδια λογική θα σου πω ότι πρακτικές του αντιεξουσιαστικού χώρου και δη του αντιεξουσιαστικού χώρου που είναι εξωπανεπιστημιακός με βρίσκουν φύσει θέσει αντίθετη. Πρακτικές βίας, πρακτικές ασύστολου ονοματισμού και ασυδοσίας με βρίσκουν αντίθετη. Αλλά για εμένα η μία μορφή βίας δε θα έπρεπε να αντιστοιχεί και σε μια άλλη μορφή βίας η οποία, μάλιστα έχει και κρατικό πρόσημο. Πόσο μάλλον όταν η μία μορφή βίας, αυτή των ατόμων που εμπλέκονταν στην κατάληψη, δεν αφορά άσκηση σωματικής βίας αλλά αφορούσε την αξιοποίηση με λάθος τρόπο της παρουσίας του Πανεπιστημίου. Η συγκεκριμένη κατάληψη πέρα από το ότι αποτελούσε ένα πολύ γνωστό στέκι δεν είχε ακουστεί ποτέ ότι προκάλεσε περιστατικά βίας στο χώρο. *Υπήρχε κάποιο περιστατικό ουσιαστικής δράσης της; Συνέβαλε σε κάτι θετικά αυτή η κατάληψη; Γιατί έτσι ο καθένας, χωρίς να το πάω στο πολιτικό κομμάτι θα μπορεί να συγκεντρώνει μια ομάδα και να καταλαμβάνει ένα χώρο του Πανεπιστημίου έτσι αυθαίρετα.* Κοίταξε εγώ δεν είμαι αρνητική σε κάτι τέτοιο. Όταν ένας χώρος είναι δημόσιος έχεις πιστεύω ένα δικαίωμα να συγκεντρώνεσαι εκεί. Τώρα το αν μπορείς να καταλαμβάνεις ένα χώρο και να τον σφετερίζεσαι είναι ένα μεγάλο θέμα. Είμαι εν μέρει αντίθετη αλλά από την άλλη όταν για 34 χρόνια μπορεί εκεί πέρα να προωθούνται δράσεις που να έχουν όντως μια ουσία τις οποίες εγώ επειδή δεν είμαι φοιτήτρια του Βιολογικού δε γνωρίζω, δεν μπορώ να αγνοήσω, ότι μπορεί κάποιοι άνθρωποι εκεί πέρα να ανταλλάσσουν όντως κάποιες απόψεις σε πολιτικό ή εκπαιδευτικό επίπεδο και δεν καταλαβαίνω γιατί είναι κάτι τόσο δραματικό ή κάτι το οποίο να πρέπει να διαλυθεί πάση θυσία ενώ υπάρχουν άλλα πράγματα που μπορούν να συμβούν για να διαφοροποιηθεί το Πανεπιστήμιο, να πάει ένα βήμα μπροστά; *Μα δεν θα πάει το Πανεπιστήμιο ένα βήμα μπροστά όταν θα φτιαχτεί μια τόσο σύγχρονη βιβλιοθήκη;* Υπάρχουν, απ' όσο ξέρω, όντως αντιδράσεις για τη δημιουργία αυτής της βιβλιοθήκης και από τους ίδιους τους διδάσκοντες του

Βιολογικού γιατί ο χώρος εκείνος είναι υπερβολικά μικρός. Όλα αυτά μου ακούγονται πολύ προβοκατόρικα ότι θα γίνει μια τόσο ακριβή βιβλιοθήκη και γι' αυτό έκαναν αυτή την εκκένωση. Στέκομαι στο ότι κάτι τέτοιο η δημιουργία μιας τέτοιας βιβλιοθήκης δηλαδή, δεν πιστεύω ότι θα γίνει. Έχουν ήδη εγκριθεί τα κονδύλια κι έχει γίνει η απαραίτητη μελέτη απ' ό,τι είπε ο Πρύτανης. Έχει δρομολογηθεί, δηλαδή, σαν ενέργεια. Εδώ δρομολογήθηκε μελέτη για να γίνει σταθμός με τα αρχαία στην Βενιζέλου και ξαφνικά κρίθηκε ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει. Εμένα δε μου λέει κάτι η έγκριση του κονδυλίου ή ότι έχει γίνει κάποιος σχεδιασμός. Λυπάμαι που είμαι τόσο αρνητικά προκατειλημμένη αλλά έχουμε δει πολλά τόσα χρόνια. Η Φιλοσοφική σχολή στο Α.Π.Θ. περίμενε πόσα χρόνια να ανακαινιστούν οι τουαλέτες οι οποίες βρίσκονταν σε τραγική κατάσταση. Πώς ακριβώς σκοπεύουν να δοθούν τόσα χρήματα για κάτι τέτοιο όταν για μια πολύ μικρότερης εμβέλειας κατασκευή πέρασαν πόσα χρόνια για να κατασκευαστεί. Οπότε δεν καταλαβαίνω γιατί υπάρχει τόσο έντονη εμμονή για να διαλύσουν το όποιο στέκι λες και αυτό είναι το πρώτο πράγμα που πρέπει να συμβεί στα ελληνικά Πανεπιστήμια. Άλλος είναι όμως και ο σκοπός του Πανεπιστημίου να υπάρχει και ανταλλαγή απόψεων αλλά όχι με τη μορφή κατάληψης των χώρων του. Ναι συμφωνώ με αυτό αλλά όταν από ένα σημείο και μετά υπάρχει διαρκής αδιαφορία σε στοιχειώδη ελλείψεις του Πανεπιστημίου είτε υλικοτεχνικής υποδομής είτε καθηγητών το ότι επιλέγεται να επενδύσουμε στη λογική της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας είναι για εμένα λυπηρό και δραματικό και δείχνει την έλλειψη ενσυναίσθησης και κατανόησης του τί συμβαίνει στο ελληνικό Πανεπιστήμιο. Υπάρχει ιδιωτική φύλαξη στα Πανεπιστήμια. Αντί να γίνει πρόσληψη υγειονομικού προσωπικού που θα ελέγχει τα πιστοποιητικά στα Πανεπιστήμια επωμίστηκαν με αυτό το έργο οι φύλακες. Ακόμη κι αυτό είναι ένδειξη της παθογένειας ότι δεν μπορούμε να διαχειριστούμε κατάλληλα τα μέσα που ήδη έχουμε και επικεντρωνόμαστε σε άλλα ζητήματα όπως τη βία στα Πανεπιστήμια τα όποια παραμένουν καταδικαστέα. Δεν μπορώ να προτάξω την ανάγκη μιας Πανεπιστημιακής Αστυνομίας όταν βλέπω τόσα άλλα προβλήματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι, πιστεύω ότι η παρουσία της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός Αστυνομικού Κράτους. Αντιλαμβάνομαι την έννοια του Αστυνομικού Κράτους ως μια έντονη αστυνόμευση, ότι σε χώρους που θα

έπρεπε να νοιώθεις ότι δεν ελέγχεται σε βαθμό που να νοιώθεις ότι παρακολουθείσαι αυτό τελικά θα συμβαίνει. Και φοβάμαι ότι όλο αυτό το πράγμα θα έχει και άλλες προεκτάσεις. Δε θα νοιώθω ασφαλής. Όπως δεν ένοιωθα και έξω από την είσοδο του Πανεπιστημίου όταν έβλεπα ότι οι αστυνομικοί έκαναν τα στραβά μάτια ενώ ήταν και ένοπλοι. Το ίδιο ανασφαλής θα νοιώθω κι αν υπάρχει ένα σώμα άοπλης Αστυνομίας εντός του κάμπους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι αν η Αστυνομία λειτουργούσε με τον τρόπο που θα έπρεπε να λειτουργεί ο θεσμός θα ήταν όντως προστατευτικός και θα απέτρεπε συμβάντα. Δυστυχώς ο επαγγελματικός κλάδος της Αστυνομίας έρχεται αντιμέτωπος με αρκετά μεμονωμένα περιστατικά πολλά όμως και επειδή μιλάμε για έναν θεσμό προστασίας του πολίτη έχει άλλη βαρύτητα ένα ενδεχόμενο παραστράτημα ενός αστυνομικού. Πιστεύω στην ανάγκη να υπάρχουν αρμόδια όργανα στα οποία να μπορεί να απευθυνθεί ο οποιοσδήποτε βρίσκεται σε ένα καθεστώς κινδύνου. Η λογική της άκρατης βίας και της καταστολής που υπερβαίνει το όριο του καταστέλλω αυτό που χρειάζεται αλλά λειτουργώ επιβάλλοντας την εξουσία που έχω επειδή οπλοφορώ είναι καταδικαστέο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ πιστεύω κατά βάση στο κομμάτι της ελευθερίας. Καταλαβαίνω ότι αυτό δεν είναι μόνο θέμα της Αστυνομίας απλώς έχουμε δομήσει όλη την έννοια του δικαίου γύρω από τη λογική της Αστυνόμευσης. Δηλαδή, έχουμε μάθει ότι θα πρέπει κάπως να ελεγχόμαστε για να κρίνεται το δίκαιο και το άδικο. Αυτό ανατροφοδοτείται στην καθημερινότητά μας. Θέλω να πω ότι η βία είναι αποτέλεσμα ενός ορισμού δικαίου και αδικού και αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη ομάδων καταστολή σε

περίπτωση μη εφαρμογής κάποιων συγκεκριμένων ενεργειών είτε πρόκειται για βία σωματική είτε για κάποια άλλη μορφή της. Νομίζω ότι στις κοινωνίες μας λόγω των περιστατικών αστυνομικής βίας πλέον λυπάμαι που το λέω αλλά νοιώθω κι εγώ η ίδια περισσότερη αμηχανία και φόβο όταν υπάρχει ένας αστυνομικός στον χώρο γιατί έχουμε ακούσει κι έχουμε δει περιστατικά αστυνομικής βίας. *Εμείς λέμε τώρα για την περίπτωση που εσύ είσαι το θύμα μιας κλοπής, μιας εγκληματικής ενέργειας τέλος πάντων. Μου λες ότι δεν αισθάνεσαι ασφαλής όταν θα επέμβει ο αστυνομικός;* Άλλο το να έρθει εκείνη την ώρα εγώ θέλω να σου πω ότι μπορεί να βρεθώ σε έναν χώρο όπως η Ροτόντα στη Θεσσαλονίκη και να μη μου παρέχει καμία βοήθεια ο αστυνομικός που μπορεί να βρίσκεται εκεί. *Ναι αλλά ξέρεις ότι αν περάσει κάποιος εκείνη την ώρα και σου τραβήξει την τσάντα θα επέμβει ο αστυνομικός.* Δυστυχώς υπάρχει και η όψη της Αστυνομίας που μπορεί να συναλλάσσεται με τους κακοποιούς. Δε σου λέω ότι εκείνη την ώρα δε θα φωνάξω για να επέμβει ο αστυνομικός απλά εγώ μιλάω για τη γενική εικόνα που δημιουργείται ακόμη και γύρω από την έννοια της φύλαξης που αναλαμβάνουν οι αστυνομικοί. Οι πολίτες μπορεί να νοιώσουν ανασφάλεια ακόμη και με την ύπαρξη ενός αστυνομικού σ' έναν χώρο, ανασφάλεια ότι μπορεί να βρεθείς αναίτια υπόλογος για κάτι. *Περνάς εσύ από τον Λευκό Πύργο όπου συνήθως υπάρχει εκεί ομάδα της ΔΙ.ΑΣ. πώς ακριβώς αισθάνεσαι ανασφάλεια;* Δεν νοιώθεις ότι αν εκείνη τη στιγμή σου τραβήξει κάποιος την τσάντα ή το κινητό ή σε ακολουθήσει μέσα στη νύχτα είναι η Αστυνομία δίπλα και θα επέμβει; *Κυκλοφορείς, δηλαδή, λιγότερο άνετα επειδή είναι εκεί οι αστυνομικοί;* Εγώ προσωπικά δεν έχω δεχθεί σε προσωπικό επίπεδο κάποια άσχημη συμπεριφορά από Αστυνομικό που να μην μπορέσω να την αντιμετωπίσω. Ναι προφανώς αν νοιώσεις μια απειλή ή έναν κίνδυνο προφανώς και θα απευθυνθείς στην Αστυνομία. Εγώ, όμως, μιλάω και για το ότι υπάρχουν άνθρωποι επειδή μπορεί να έχουν βρεθεί αναίτια θύματα αστυνομικής βίας μπορεί να νοιώσουν και μόνο από την παρουσία των αστυνομικών άβολα. Αυτό όμως είναι μια προκατάληψη αυτών των ατόμων, δεν είναι ένα αίσθημα που γενικά εμπνέει η Αστυνομία, προφανώς έχει να κάνει με ένα προσωπικό τους βίωμα. Δεν είναι μόνο προκατάληψη έχεις ζήσει κάποιο περιστατικό. Δεν είναι όμως ο κανόνας ότι βλέπεις έναν αστυνομικό και σε κάνει να νοιώθεις άβολα. Δεν είναι ο κανόνας αλλά υπάρχει και αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι υπάρχει γενικά μια νομιμότητα γιατί από τη στιγμή που έχουμε ένα συγκεκριμένο Σύνταγμα και ένα συγκεκριμένο πολίτευμα θα πρέπει να γίνεται σεβαστή. Παρόλα αυτά επειδή η νομοθετική διαδικασία είναι μια διαδικασία η οποία περνάει από χίλια κύματα και πολλές φορές ο καθένας μπορεί να νοιώσει προδομένος από το γεγονός ότι ψηφίζονται νόμοι από ανθρώπους τους οποίους μπορεί να μην εμπιστεύεται το σύνολο της κοινωνίας καταλαβαίνω τότε ότι μπορεί κάποιος να νοιώθει προδοσία και την ανάγκη να αντισταθεί σε κάτι κι ότι πρέπει αν κάτι σου φαίνεται παράλογο να δράσεις έτσι ώστε να μην εφαρμοστεί ή να διαδηλώσεις ώστε να μην εφαρμοστεί. *Μπορεί, όμως, μια μονάδα να καταστρατηγήσει έναν δημοκρατικά ψηφισμένο νόμο;* Αν σε κάθε νόμο ένας στα 11 εκατομμύρια αντιδρούσε δε θα λέγαμε ότι κάτι δεν είναι σωστό. Λόγω εκλογικού συστήματος αναγκαστικά θα υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι δε θα εκφράζονται από αυτά τα οποία ψηφίζονται από το 51 % των βουλευτών. Δε μιλάμε καν για απόφαση όλων των εκλογικών δυνάμεων. Λέμε ότι αποφασίζει ένα 51%. Δε σου λέω ότι η αποχή είναι η λύση. Αλλά σε πρακτικό επίπεδο η νομιμότητα κάποιων πραγμάτων αμφισβητείται από τον ίδιο τον τρόπο θέσπισης των νόμων. Χωρίς αυτό κατά την άποψή μου να νομιμοποιεί τη βία. Τη μη συμμόρφωση που δε θα περιέχει χρήση βίας μπορώ να την καταλάβω υπό ορισμένες συνθήκες. Γιατί όταν μιλάμε για ζητήματα τα οποία μπορεί να ψηφίζονται αλλά μπορεί να αφορούν τα οικονομικά μιας οικογένειας και αφορά ανθρώπους που μπορεί να έχουν χάσει τα πάντα τότε αντιλαμβάνομαι ότι ο άλλος μπορεί να θέλει να υπερασπιστεί με κάθε τρόπο την τιμή του και για εμένα εφόσον δεν ασκείται βία κατανοώ και τη μη συμμόρφωση.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι έχω δει βία και έχω ακούσει και σεξιστικά σχόλια περνώντας μπροστά από διμοιρία των ΜΑΤ. Έχω δει βία σε διαδηλώσεις. Γενικά η βία δε θα έπρεπε για εμένα να έχει χώρο σε διαδηλώσεις γιατί υπάρχει κίνδυνος για τρίτα άτομα που δε συμμετέχουν σε διαδήλωση να κινδυνεύσουν από δράσεις των αστυνομικών. Η βία θολώνει το μυαλό γι' αυτό και λέω ότι η κατάχρηση εξουσίας είναι εύκολο να συμβεί όταν ένας αστυνομικός οπλοφορεί. Και ανθρωπολογικά, δηλαδή, παρέχοντας μια τέτοια εξουσία και δύναμη σε κάποιον τον εθίζεις στη χρήση της. *Μα κι ο στόχος της Αστυνομίας είναι γενικά η αποκλιμάκωση των επεισοδίων γι' αυτό και δρα κλιμακωτά και ξεκινά με το διάλογο δεν τραβάνε κατευθείαν γκλομπ ή όπλο οι αστυνομικοί.* Ναι το καταλαβαίνω αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι ένα περιστατικό που αγνοώ. Βρίσκω λογική την επέμβαση της Αστυνομίας. Από τη στιγμή που πρόκειται για μια απόφαση στην οποία χρειάζεται να επέμβει η ίδια η Πολεοδομία αλλάζει η συνθήκη. Και μπορεί να κατανοηθεί το γιατί θα πρέπει να βρίσκεται και η Αστυνομία εκεί πέρα. Εγώ το κατανοώ γι' αυτό σου λέω ότι δεν είμαι ο άνθρωπος που έχω κάποιο μένος με την Αστυνομία. Αντιλαμβάνομαι ότι στις κοινωνίες που ζούμε με τον τρόπο που είναι δομημένες και αυτό το δίπολο δικαίου-αδίκου και με την ανάγκη υπεράσπισης της αστικής ταυτότητας του καθενός θα υπάρξει και η Αστυνομία. Θα υπάρξει μια μορφή φύλαξης.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ θεωρώ πολύ ξεπερασμένη τη λογική της πορείας. Λειτουργεί, όντως, με τη λογική ότι είναι ένα μέσο πίεσης. Επειδή τα περισσότερα μέλη δεν πηγαίνουν στις πορείες με τη λογική του να τα διαλύσουν όλα υπάρχει όμως ένα τεράστιο ζήτημα αυτό των αντιεξουσιαστών που πηγαίνουν στις διαδηλώσεις με το στόχο του να καταστρέψουν κι ό,τι πιο ειρηνικό, ό,τι πιο αγνό μπορεί να υπάρξει σε μια πορεία. Αντιλαμβάνομαι ότι γύρω από συγκεκριμένους χώρους που μπορεί να βρεθούν έκθετοι από την αντιεξουσιαστική δράση θα υπάρξει και η Αστυνομία και είναι λογικό. Αλλά θα ήθελα όντως να δω κάποια στιγμή μια απόπειρα του να αφήσει κανείς να γίνουν πορείες χωρίς καμία αστυνόμευση. Υπάρχει εδώ και δυο χρόνια μια νέα ομάδα στην Ελληνική Αστυνομία η λεγόμενη Ο.Δ.Ο.Σ. που είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση των διαδηλώσεων και η οποία είναι άοπλη. Αυτό πρώτη φορά το ακούω μου φαίνεται αρκετά ευχάριστο ως είδηση. Το βρίσκω πολύ σωστό και λογικό. Γενικότερα εμένα ότι έχει να κάνει με αφοπλισμό, δηλαδή, με το να εμπνέω την ασφάλεια με άλλες λογικές παρακολούθησης και όχι κατασταλτικής αστυνόμευσης γιατί για εμένα το όπλο είναι αυτό που δημιουργεί σε εμένα ένταση, αντιλαμβάνομαι ότι το όπλο είναι κάτι που

σε συγκεκριμένες συνθήκες θα πρέπει να αξιοποιηθεί αλλά ακόμη και το γεγονός ότι περνάω δίπλα από Αστυνομικό που φέρει όπλο εμένα μου δημιουργεί ανασφάλεια οπότε ό,τι κινείται στη λογική του αφοπλισμού πόσο μάλλον όταν αφορά τη διαχείριση διαδηλώσεων μόνο θετικά μπορώ να το κρίνω.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θα είμαι άδικη σ' αυτό γιατί περισσότερο πολιτικά εμπλεκόμενη ως ενήλικας είμαι με την κυβέρνηση της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ και επί διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ δε θυμάμαι τόσα πράγματα. Απλά θεωρώ ότι είναι περισσότερα τα φαινόμενα (Κορονοϊός, Πανεπιστημιακή Αστυνομία) που έχουν προκύψει επί ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ που έκαναν πιο φανερή την κατεύθυνση που είχε και ο τέως Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και ο νυν ως προς την έντονη καταστολή. Τώρα το αν θεωρώ γενικότερα ότι μια ουσιαστικά προοδευτική κυβέρνηση, και δε μιλάω για το κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ που αλλιώς εμφανίστηκε και άλλη έγινε, μπορεί να αναθεωρήσει το ρόλο της Αστυνομίας. Ναι πιστεύω πως μπορεί να το κάνει. Αλλά θα ήταν άδικο να μετρήσω τα περιστατικά έντονης καταστολής στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ γιατί θα ήταν άδικο από τη στιγμή που δεν έχω μια συνολική εικόνα. Δεν πιστεύω, πάντως, ότι υπήρξε και κάποια τρομερή διαφορά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικό κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αυτό το κίνημα παρότι ξεκίνησε με μια λογική υπεράσπισης εργατικών δικαιωμάτων κατάντησε λαϊκίστικό, κατάφερε, δηλαδή να συγκεντρώσει ακραίες ακόμη και ακροδεξιές απόψεις. Παρόλα αυτά όσο δηλαδή ενάντια μπορεί να είμαι σε πολλές από τις προεκτάσεις αυτές προφανώς θεωρώ αντιδημοκρατικές τέτοιες ενέργειες. Και, μάλιστα, αυτή τη στιγμή ακόμη και τώρα η Γαλλία φλέγεται δηλαδή ανάλογη πολιτική ακολουθεί σε οποιαδήποτε μορφή διαδήλωσης γίνεται πράγμα που

βρίσκω αντιδημοκρατικό και ότι ξεπερνάει τα όρια της βίας που μπορείς να ασκήσεις ως Κράτος σ' έναν διαμαρτυρόμενο. *Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών.* Στην Ελλάδα δυστυχώς εμπλέκεται πολύ το κομμάτι ότι ακόμα και γύρω από τους αντιεξουσιαστικούς κύκλους υπάρχει μια λαϊκή θεωρία και ένας αστικός μύθος το ποιοι βρίσκονται πίσω από τις κουκούλες, το αν υπάρχουν επαφές των ανθρώπων αυτών με την Αστυνομία και μια ευρύτερη θεωρία που υπάρχει γύρω από το γιατί είναι αιώνια άγνωστοι οι περισσότεροι κουκουλοφόροι. Μια θεωρία λέει ότι είναι γόνοι πλούσιων αστικών οικογενειών και μια άλλη ότι έχουν επαφές με την Αστυνομία. Ότι μπορεί, αφενός να γνωρίζονται με αστυνομικούς, και, αφετέρου να λαμβάνουν λεία και οι αστυνομικοί από τα όποια κέρδη. Δε γίνεται, δηλαδή αυτοί οι άνθρωποι να μη συλλαμβάνονται ποτέ. Μου προκαλεί εντύπωση. Και υπάρχει, βέβαια, και πάντα η μερίδα του καθαρά αντιεξουσιαστικού κύκλου η οποία θα λειτουργεί με τη λογική αυτή. Μια λογική που προφανώς δε δικαιολογώ. Δηλαδή, για εμένα, η λογική του καταστρέφω μια δημόσια περιουσία ή μια ιδιωτική περιουσία ενός ανθρώπου που πραγματικά μου είναι άγνωστος μου φαίνεται τραγικό. Δε λέω, βέβαια, ότι η λογική του Μακρόν είναι η λύση για να αντιμετωπιστούν τέτοια φαινόμενα. Το πράγμα αυτό εκφεύγει των ορίων του Συντάγματος. Γιατί δεν υπάρχει μόνο το πρακτικό κομμάτι υπάρχει και το ηθικό κομμάτι ενός Συντάγματος. Δεν μπορεί να εξαπολύεις μια βία με κρατικό πρόσχημο και να θεωρείσαι μια φιλελεύθερη δημοκρατία με αξιώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν έχει τύχει να έρθω σε επαφή με την Αστυνομία. Την ταυτότητά μου, για παράδειγμα, την έβγαλα στα 12 και έκτοτε δεν είχα άλλη τριβή με αστυνομικούς. Έχω ακούσει περιστατικά απόλυτης εξυπηρέτησης και απόλυτης αδιαφορίας. Αλλά εγώ προσωπικά δεν έχω κάποια εμπειρία.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα γιατί πέρα από το θέμα του πώς διαχειρίστηκε το ζήτημα η Αστυνομία το πρώτο και κύριο ζήτημα είναι το πώς το διαχειρίστηκε το Κράτος. Δηλαδή κρατική απόφαση είναι πρώτα απ' όλα η γραμμή που θα δίνεται στους ελέγχους. Επομένως, δε θέλω να αποδώσω την ευθύνη στην Αστυνομία και να πω ότι ήταν όλα δικές της επιλογές. Είμαι απολύτως υπέρ του να προσπαθείς να εξασφαλίσεις στην πράξη τα υγειονομικά πρωτόκολλα και να εξασφαλίζεις ότι δεν εξαπατάται αυτός που επιλέγει να βρεθεί με εμβολιασμένους ή με ανεμβολίαστους. Είδαμε δυστυχώς και περιστατικά που υπήρξε αυθαιρεσία ως προς την δράση της Αστυνομίας. Είδαμε όλοι, για παράδειγμα, ένα περιστατικό στη Θεσσαλονίκη με έναν αστυνομικό που επέβαλε πρόστιμο για μη χρήση μάσκας ενώ και ο ίδιος δε φορούσε μάσκα. Θεωρώ ότι η Αστυνομία κινήθηκε με βάση την κατεύθυνση που είχε. Θεωρώ ότι θα μπορούσε σε κάποιες περιπτώσεις να κάνει περισσότερα, ενώ σε άλλες να δείξει μια μορφή επιείκειας στα πλαίσια όμως του λογικού. Δεν είναι λογικό να ακούμε ότι επιβλήθηκε πρόστιμο σε ηλικιωμένη επειδή έκατσε στο παγκάκι και κατέβασε για λίγο τη μάσκα της επειδή δεν μπορούσε να πάρει ανάσα. Ή να κόβουν πρόστιμο σε ανήλικο παιδί της επαρχίας που βγήκε να κάνει ποδήλατο και ξέχασε να στείλει μήνυμα. Δηλαδή, υπήρχαν περιπτώσεις που δεν υπήρχε λόγος να δράσουν έτσι. *Ναι σε αυτή την περίπτωση οι αστυνομικοί έκαναν το νόμιμο δεν έκαναν για εσένα το λογικό δηλαδή.* Δεν μπορώ να δεχθώ ότι στο πλαίσιο μιας νομιμοφροσύνης εξαντλούμε κάθε αυστηρότητα και κάθε λογική που θα μας φέρει ένα πρόστιμο και υπό άλλες συνθήκες δεν βλέπουμε ότι σε σπίτια γινόταν πανικός με πάρα πολλά άτομα συγκεντρωμένα. *Στα σπίτια όμως είναι δύσκολο να επέμβει έτσι απλά η Αστυνομία χωρίς κάποια καταγγελία.* Γίνονταν όντως ουσιαστικές περιπολίες και αστυνόμευση για να μην υπάρχει κυκλοφορία των πολιτών μέσα στο lockdown; Δεν εξασφαλίστηκε κι αυτό με κάποιον τρόπο. Δε διαφωνώ και προφανώς αντιλαμβάνομαι ότι η Αστυνομία πράττει τα νόμιμα απλά όταν εξαντλείται σε τέτοια πράγματα η νομιμότητα με όλες αυτές τις αυστηρές της προεκτάσεις εκεί υπάρχει θέμα. Και δημιουργείς και μια αρνητική εντύπωση.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς

τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου; Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εγώ αντιλαμβάνομαι τη διαφορετικότητα των δυο περιπτώσεων. Γιατί απλά στην περίπτωση του Έβρου υπάρχει πολύ έντονο το κομμάτι το εθνικό που γίνεται εθνικιστικό. Υπάρχει, δηλαδή, η λογική ενός μαινόμενου πολέμου που τον βλέπεις σε πρακτικό επίπεδο από δύο φράκτες. Υπάρχει μια λογική υπεράσπισης και αποτροπής ενός εργαλείου, όπως είναι οι μετανάστες για τον Ερντογάν. Από την άλλη η περίπτωση της Χίου είναι μια περίπτωση πολύ πιο πληγωτική γιατί αυτά τα νησιά έχουν δει να ξεβράζονται σώματα ανθρώπων. Από την άλλη, έχουν δει όλη την προσφυγική κρίση να εκτονώνεται σε εκείνα τα μέρη με τρόπους απαράδεκτους, κι αυτό είναι κρατικό ζήτημα. Δεν μπορείς να δημιουργείς κρατικές κλειστές δομές για πρόσφυγες. Όποια μέθοδο κι αν επιλέξεις για τη διαχείριση του μεταναστευτικού και του προσφυγικού κόσμου δεν μπορεί να περιορίζεις αυτούς τους ανθρώπους στα πλαίσια μιας κλειστής δομής. Αυτή είναι μια κρατική επιλογή. Επομένως, αντιλαμβάνομαι ότι από τη μια έχουμε την περίπτωση της επίθεσης, του εθνικού που γίνεται εθνικιστικό που βλέπει τους μετανάστες ως εισβολή ενώ από την άλλη έχουμε μια τραγική διαχείριση των μεταναστών στα νησιά και τη λύπηση που μπορεί να προκαλούν εικόνες ξεβρασμένων μεταναστών. Οι κάτοικοι της Χίου είναι ρατσιστές και γι' αυτό δε θέλουν τη δομή λες; Κοίτα σε πολλές περιπτώσεις ναι είναι ρατσιστές. Κατά βάση το ζήτημα είναι κρατικό απλά όταν η Αστυνομία αποτελεί έναν θεσμό που προσπαθεί να εξασφαλίσει την εφαρμογή κρατικών σχεδίων είναι μοιραίο ότι θα τους πάρει και αυτούς η μπάλα. Λυπάμαι που το λέω αλλά εφόσον είναι ένας κρατικός μηχανισμός που πρέπει να πραγματώσει ότι έχει αποφασιστεί θα υποστεί και τις συνέπειες. Αντιστοίχως, θα υποστεί και τις θετικές αντιδράσεις σε περιπτώσεις όπως

του Έβρου. Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί; Προφανώς και υπάρχει μια μεταστροφή του κόσμου ανάλογα με την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του. Εγώ δεν αγνοώ καθόλου ότι κατά βάση υπάρχει η λογική του πώς πλασάρεται κάτι στον κόσμο και το πώς διαχειριζόμαστε τις προκλήσεις που ανακύπτουν. Χωρίς να σημαίνει, βέβαια, αυτό ότι και στις δυο περιπτώσεις δεν υπήρχαν και αντίθετες πλευρές. Υπήρχε, δηλαδή, κόσμος στον Έβρο ο οποίος ήταν απίστευτα θορυβημένος από όλα όσα συνέβαιναν και δεν είχε καν στο μυαλό του τη σκέψη του να μην μπουν οι μετανάστες επειδή σκεφτόταν απλά το να μη γίνει ένας πόλεμος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε νομίζω ότι υπάρχει ιδιαίτερη αντίδραση για την περίπτωση της επιμόρφωσης όσο για την περίπτωση των εξοπλισμών. Την αντίδραση αυτή την κατανοώ και τη δικαιολογώ σε απόλυτο βαθμό. Γιατί όταν σε μια Ελλάδα η ανεργία είναι τόσο ψηλά όταν φοιτητές για να επιβιώσουν και να σπουδάσουν δουλεύουν και και από την άλλη οι Αστυνομικοί ήδη από τη σχολή πληρώνονται και έχουν αμέσως δουλειά και βλέπουμε να υποχρηματοδοτείται η εκπαίδευση σε όλους τους τομείς και να καταρρέει το ΕΣΥ και από την άλλη βλέπουμε μετεκπαιδεύσεις, επιμορφώσεις, εξοπλισμό της Αστυνομίας και ίδρυση νέων ομάδων της εκεί ο κόσμος αντιδρά. Όταν καθημερινά χάνονται άνθρωποι επειδή δεν υπάρχει διαθέσιμο ασθενοφόρο γι' αυτούς και από την άλλη βλέπουμε καινούρια περιπολικά μπορώ να αντιληφθώ γιατί η χρηματοδότηση αυτή μπορεί να φέρει έναν άνθρωπο στα όριά του.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γενικά διαβάζω ειδήσεις και προτιμώ τα έντυπα μέσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ενημερώνομαι πολύ από τα ΜΚΔ τα οποία και χρησιμοποιώ καθημερινά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σπάνια συμμετέχω σε φόρουμ συζητήσεων. Ζητήματα τα οποία με εξοργίζουν θα τα σχολιάσω στα ΜΚΔ. Με απασχολούν κυρίως έμφυλα ζητήματα, θέματα σεξουαλικότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ βοηθούν στην ενημέρωση. Θεωρώ, δηλαδή, ότι είναι τεράστιο ευτύχημα ότι τα έχουμε χωρίς να σημαίνει ότι ο καθένας κάνει υγιή χρήση τους. Εκεί εμπίπτει και το κομμάτι της ατομικής έρευνας που κάνεις σε κάποια πράγματα. Το Διαδίκτυο και τα Μέσα είναι εκεί για να σε κινητοποιούν αλλά πάντα θα πρέπει να ξέρεις ότι τις πηγές πρέπει να τις διασταυρώνεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι υπάρχουν μεγάλα περιθώρια βελτίωσης του θεσμού της Αστυνομίας. Πιστεύω ότι ο αφοπλισμός γενικά μόνο καλό μπορεί να κάνει και στο προφίλ της Αστυνομίας αλλά και στην αίσθηση που έχει ο πολίτης απέναντι στην αστυνομική δράση. Τί αίσθηση έχει σήμερα ο πολίτης σε σχέση με το παρελθόν; Νομίζω ότι και με αφορμή την πανδημία βλέπω σκοτεινές εκφάνσεις της Αστυνομίας. Τί εννοείς; Ότι οι αστυνομικοί είναι αγενείς ή μπορεί να κάνουν κατάχρηση της εξουσίας τους ή να κάνουν ατυχείς δηλώσεις όπως αυτές του συνδικαλιστή Μπαλάσκα. Τη νέα γενιά αστυνομικών πώς τη βλέπεις; Ελπίζω ο κόσμος που θα βλέπουμε στην Αστυνομία από εδώ και μετά να είναι διαφορετικός. Γιατί πραγματικά μιλάμε για νέους αστυνομικούς με αξιώσεις με μυαλά ανοικτά που έχουν εισαχθεί στο σώμα με ιδιαίτερα υψηλές βαθμολογίες.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αυτό το βλέπω θετικά. Ότι αφορά την αποκατάσταση του κοινωνικού οικοδομήματος γύρω από την έννοια του φύλου εγώ θετικά το βλέπω. Παρόλα αυτά εξακολουθώ να ακούω ότι οι γυναίκες είναι στα γραφεία κλπ. Αυτά τα κλισέ, δηλαδή, εξακολουθούν να ακούγονται. Ή το κομμάτι του ότι εκμεταλλεύομαι τη φύση μου για να διευκολύνω τη ζωή μου. Υπάρχουν και τέτοια ενοχλητικά φαινόμενα οπότε ναι μεν

θεωρώ αισιόδοξο ότι υπάρχουν περισσότερες γυναίκες στην Αστυνομία και το ότι καταρρίπτονται στερεότυπα απλά από την άλλη ακούμε ακόμη σεξιστικές πρακτικές να εφαρμόζονται όπως γίνεται και σε άλλου θεσμούς. Επίσης θετικό είναι ότι πλέον υπάρχουν και ομοφυλόφιλοι αστυνομικοί που δε φοβούνται να το δηλώσουν ακόμη και δημόσια απλά πάλι υπάρχουν ακόμη κάποιες ομοφοβικές πρακτικές που εφαρμόζονται.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Κι εδώ το ζήτημα ξεκινάει από το ότι οι αστυνομικοί έχουν μια άλλη πορεία ζωής. Από τη στιγμή που θα μπουν στη σχολή θα μείνουν μέσα σ' αυτή θα δουλέψουν μετά κατευθείαν μόλις βγουν από τη σχολή κλπ. Προφανώς και υπάρχουν εξαιρέσεις αλλά ακόμη και αυτές μπαίνουν στη γραμμή που θέτει το επάγγελμα όπως συμβαίνει και με τους στρατιωτικούς για παράδειγμα. Κι αυτό γιατί αυτές οι κατηγορίες δεν αντιμετωπίζουν βιοποριστικό θέμα κι αυτό από μόνο του δημιουργεί μια διαφορετικότητα. Δεν υπάρχει η ίδια αγωνία της επιβίωσης. Προφανώς και υπάρχουν ανησυχίες αλλά είναι άλλης υφής. Την επίλυση του βιοποριστικού, όμως, ζητήματος την έχουν γενικά οι υπάλληλοι του δημόσιου τομέα. Θεωρείς, δηλαδή ότι και οι εκπαιδευτικοί λόγω του ότι είναι δημόσιοι υπάλληλοι συνιστούν μια ξεχωριστή ομάδα με διαφορετική κουλτούρα; Η διαφορά είναι η στολή και το ότι στους αστυνομικούς από τη φοιτητική τους ήδη ζωή υπάρχει μια λογική κλειστής ομάδας. Αποτελούν μια ομάδα που εκπαιδεύεται με έναν τρόπο εντελώς ξεχωριστό που οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν κάτι αντίστοιχο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι η Αστυνομία έχει περιθώρια βελτίωσης. Θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί στη σχέση της με τον πολίτη. Εγώ νοιώθω ότι δεν υπάρχει μια όμορφη σχέση της Αστυνομίας με αρκετούς πολίτες. Η Αστυνομία θεωρώ ότι έχει περάσει στη συνείδηση των πολιτών ως ένας θεσμός κατάχρησης. Δεν εξυπηρετεί, δηλαδή, τους πολίτες; Δεν μιλάω γενικά για όλη την Αστυνομία. Εγώ αναφέρομαι σε συγκεκριμένες ομάδες της Αστυνομίας πχ τα ΜΑΤ που στηλιτεύονται από τους πολίτες γιατί όντως

συμβαίνει συχνά η αντίληψη που έχουμε για κάποιους θεσμούς να επικεντρώνεται σε κάποιες μορφές μόνο της Αστυνομίας. Γιατί όντως συμβαίνει συχνά να αγνοούμε άλλες υπηρεσιακές δραστηριότητες όπως, για παράδειγμα, την έκδοση διαβατηρίων στις οποίες δεν υπάρχουν τόσα φαινόμενα αρνητικά ή χρήσης βίας από την πλευρά της Αστυνομίας που να δημιουργούν μια αρνητική εντύπωση στους πολίτες. *Που βέβαια η καθημερινή συναλλαγή ενός μέσου πολίτη με την Αστυνομία κατά βάση γίνεται στα Αστυνομικά Τμήματα, στα Τμήματα Ασφαλείας ή στα Τμήματα Τροχαίας. Η επέμβαση και η καταστολή που μπορεί να προκύψει από τα ΜΑΤ δεν είναι ένα φαινόμενο που αντιμετωπίζει ένας πολίτης καθημερινά. Ναι αλλά είναι αυτό που μένει στην όλη υπόθεση. Γιατί το ένα θεωρείται μέρος μιας υπηρεσίας ενώ το άλλο όχι. Έχει σημασία τι είναι αυτό που προβάλλεται μήπως παραπάνω; Σίγουρα αλλά και το τί προβάλλεται παραπάνω σχετίζεται ίσως και με την επικοινωνιακή διαχείριση της ίδιας της Αστυνομίας δεν είναι μόνο δηλαδή το πώς προωθείται μιας είδηση ως είδηση. Είναι και τί πουλάει όμως ως είδηση; Σίγουρα αλλά εγώ θεωρώ ότι η σχέση του πολίτη με την Αστυνομίας είναι όντως μια τραυματισμένη σχέση. Θα μου πεις αντίστοιχα υπάρχουν ζητήματα και με πόσες άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Και ο δημόσιος υπάλληλος πολλές φορές προσλαμβάνεται αρνητικά. Γι' αυτό μπορεί κάποιες φορές να πάρει η μπάλα και άλλες υπηρεσίες της Αστυνομίας γιατί το κομμάτι των χρονοτριβών ή της γραφειοκρατίας παρόλο που δεν είναι μορφές βίας είναι ζητήματα που ενοχλούν τον πολίτη. Στα θετικά τον τελευταίο καιρό λόγω της πανδημίας έχει εξελιχθεί ιδιαίτερα ο κλάδος της ψηφιοποίησης των υπηρεσιών και στην Ελληνική Αστυνομίας. Πράγματι αυτό είναι σημαντικό. Τί άλλο μπορεί να βελτιωθεί; Θεωρώ ότι χωρίς να έχω μια καθαρή εικόνα της εκπαίδευσης που λαμβάνουν οι Αστυνομικοί θεωρώ ότι μια πιο ορθή διαπαιδαγώγηση θα ήταν βασική. Ακόμη και η ιεραρχία μεταξύ των αστυνομικών και γενικά το ζήτημα της πειθαρχίας τους δημιουργεί ζητήματα στους πολίτες. Η διάρθρωση του σώματος είναι ένα εσωτερικό θέμα της Αστυνομίας όμως. Τί αντίκτυπο έχει αυτό στους πολίτες; Είναι ένα εσωτερικό θέμα που δημιουργεί όμως αντίστοιχους αστυνομικούς που θα έρθουν μετά σε επαφή με τον πολίτη. Το να μάθει δηλαδή ένας αστυνομικός να πειθαρχεί στον ιεραρχικά προϊστάμενό του τί συνέπεια έχει στον πολίτη; Απλά πολλές φορές νομίζω ότι μέσα από τους λανθασμένους τρόπους που μαθαίνει κανείς να πειθαρχεί μπορεί μελλοντικά να προωθήσει τέτοιους τρόπους και ως όργανο της τάξης. Επίσης, για μένα όποια κατεύθυνση τείνει στον αφοπλισμό των αστυνομικών μόνο θετικά αξιολογείται. Θα πρέπει επίσης, να αναθεωρηθεί και να εντάξει στο σώμα της άτομα που θεωρούνταν μέχρι πρότινος ανίκανα ή*

αντιμετωπίζονταν ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας όπως είναι ας πούμε οι γυναίκες, ομοφυλόφιλα άτομα, τρανς άτομα. Να υπάρξει, δηλαδή, ένα κοινωνικό προφίλ της Αστυνομίας που να αντιτάσσεται επί της ουσίας στο σεξισμό, την ομοφοβία, την τρανσοφοβία. Να υπάρξει ακόμη και μια μορφή ένταξης ατόμων στο σώμα της Αστυνομίας, όπως οι μετανάστες, για να δείξει και η Αστυνομία έμπρακτα μια μορφή ισότητας. Νομίζω ότι και γενικότερα θα πρέπει να αντιληφθεί η Αστυνομία και το Κράτος ότι η αστυνόμευση δεν μπορεί να είναι μια μορφή στυγνής παρακολούθησης ή απόλυτης καταστολής ή ότι πρέπει να διευρυνθούν οι αρμοδιότητές της παντού. Κάποιοι χώροι για εμένα είναι με κάποιον τρόπο απαράβιαστοι γιατί βλέπω ότι εμμένουμε, για παράδειγμα, στο κομμάτι των Πανεπιστημίων αλλά στο κομμάτι των εκκλησιών δεν πέφτει λόγος. Οι έλεγχοι, για παράδειγμα, που αφορούσαν στα μέτρα για την αντιμετώπιση της πανδημίας δεν γίνονταν σε εκκλησίες που λειτουργούσαν ενώ δεν έπρεπε. Υπάρχουν δηλαδή κάποιες μορφές ασύλων που επιλέγεται να μένουν απαράβιαστα. Γιατί επιλέγεται να παραβιάζεται το άσυλο του Πανεπιστημίου και δεν επιλέγεται να παραβιάζεται το άσυλο μιας εκκλησίας. Δυστυχώς εργαλειοποιείται και η ίδια η Αστυνομία από το Κράτος πολλές φορές για να διαχειριστεί συγκεκριμένα πράγματα τα οποία δε θα έπρεπε κατά την άποψή μου. Άρα θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει μια καλύτερη αξιολόγηση του τί μπορεί να διαχειριστεί. Δε θα πρέπει οι αστυνομικοί να αναλαμβάνουν τα πάντα. Συνολικά, λοιπόν, θα πω ότι η Αστυνομία έχει αρκετό δρόμο μπροστά της για να βελτιωθεί. Εγώ ευτυχώς τυχαίνει να έχω στον περίγυρό μου έναν νέο Αξιωματικό της Αστυνομίας που είναι πραγματικά ένας άνθρωπος που αποτυπώνει μπορώ να πω το μέλλον που μπορεί και πρέπει να έχει ένας τέτοιος θεσμός που επιδιώκει έναν ειρηνοδίκαιο, ανθρώπινο και συνάμα επιστημονικό τρόπο διαχείρισης περιστατικών. Είμαι, δηλαδή, αισιόδοξη για το νέο δυναμικό της Αστυνομίας θεωρώ όμως ότι πρέπει να γίνουν αρκετά για να μπορέσει ένας νέος αστυνομικός να ανατρέψει συνθήκες ή εκπαιδευτικές μεθόδους οι οποίες υπάρχουν. Αυτό προφανώς θέλει το χρόνο του οπότε παραμένω αισιόδοξη και ελπίζω να επαληθευτώ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 4^η

Άντρας – 32 ετών – Ιδιωτικός υπάλληλος

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται

εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ιδανικά πιστεύω ότι δε θα έπρεπε να υπάρχει Αστυνομία μέσα στο χώρο του Πανεπιστημίου γιατί στο Πανεπιστήμιο θα έπρεπε να πηγαίνει κανείς για συγκεκριμένους λόγους όπως πηγαίνει, για παράδειγμα στο σχολείο. Επειδή, όμως, το Πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος ελεύθερος που μπορεί να εισαχθεί όποιος θέλει και δε φυλάσσεται με αποτέλεσμα να διαπιστώνουμε συνεχώς αντίστοιχα περιστατικά βίας τα οποία είναι απαράδεκτα καλό είναι να υπάρχει κάποιο σώμα αρμόδιο να ελέγχει το χώρο. Σε καμία περίπτωση δε λέω ότι το σώμα αυτό θα μπορεί να φέρει όπλα αλλά να ελέγχει απλά το χώρο και η παρουσία του να είναι αποτρεπτική για όποιον θέλει να εκδηλώσει παράνομη δράση. Να υπάρχει ένας φόβος δηλαδή.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποια άλλη λύση πέρα από την Πανεπιστημιακή Αστυνομία εφόσον πρόκειται για έναν τόσο μεγάλο και ανοικτό χώρο. Εναλλακτικά θα έπρεπε ο χώρος να είναι κλειστός και να έμπαινε κανείς μόνο με την επίδειξη κάποιας κάρτας. Αυτό όμως στην παρούσα φάση δεν μπορεί γιατί μετά ο καθένας θα μπορεί να πηδάει τα κάγκελα και να εισέρχεται παράνομα στο χώρο.

Γενικά πιστεύω ότι ο χώρος θα πρέπει να φυλάσσεται από την Αστυνομία για να μη συμβούν ξανά βίαια περιστατικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικότητων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εννοείται πως η Αστυνομία έπρεπε να παρέμβει απορώ μάλιστα πώς υπήρξαν άνθρωποι που καταδίκασαν την πράξη της εκκένωσης. Όλοι είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε το γιατί γίνεται μια κατάληψη και το ποιους σκοπούς μπορεί να εξυπηρετεί. Καλώς έδρασε η Αστυνομία και μετά είναι αναμενόμενο ο καθένας να βγει και να πει και να καταδικάσει ό,τι θέλει. Δυστυχώς μια δράση επιφέρει και μια αντίδραση. Η Αστυνομία στην περίπτωση αυτή, δηλαδή, έδρασε σωστά για να σταματήσει την κατάληψη και μετά η αντίδραση των εμπλεκόμενων ήταν να βγουν στους δρόμους και να κάνουν όλα αυτά που κάνανε. Αλλά έπρεπε αυτή η κατάληψη να σταματήσει. Δεν ξέρω, βέβαια, αν ασκήθηκε καθόλου βία κατά την εκκένωση. Όχι, η εκκένωση έγινε όταν ο χώρος ήταν άδειος. Εντάξει τότε καλώς επενέβη η Αστυνομία. Εξάλλου δεν πρόκειται για έναν χώρο ο οποίος άνηκε στους καταληψίες για να

ισχυριστούν ότι εισέβαλε η Αστυνομία στον προσωπικό τους χώρο. Και εμένα προσωπικά δε μου αρέσει καθόλου να βλέπω καταστροφές σε τέτοια δημόσια κτίρια αν σκεφτούμε μάλιστα ότι τα κτίρια αυτά συντηρούνται από την τσέπη τη δική μας, από την τσέπη, δηλαδή, του Έλληνα φορολογούμενου. Όλες αυτές οι φθορές από τους δικούς μας φόρους θα πρέπει να καλύπτουν είτε πρόκειται για μια διαλυμένη καρέκλα είτε για έναν ολόκληρο διαλυμένο τοίχο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Νομίζω πως στην πλειονότητα των πολιτών θα αρέσει η εγκαθίδρυση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας γιατί θα νοιώθουν μεγαλύτερη ασφάλεια. Κι εγώ το ίδιο θα νοιώθω. Οι γονείς, για παράδειγμα, θα νοιώθουν μεγαλύτερη ασφάλεια γνωρίζοντας ότι στο Πανεπιστήμιο που φοιτά ο γιος τους ή η κόρη τους έχει Αστυνομία γιατί δε θα φοβούνται μήπως μπλέξει με ναρκωτικά ή πέσει θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης. Υπάρχει, βέβαια και η αντίθετη μερίδα του κόσμου οι οποίοι θα υποστηρίζουν ότι η Αστυνομία δε χρειάζεται και θα τους απευθύνουν προσβλητικούς χαρακτηρισμούς. Οπότε για εμένα είναι προτιμότερο να υπάρχει Πανεπιστημιακή Αστυνομία και να υπάρχει κάποιος έλεγχος αλλιώς τα πράγματα μπορεί να ξεφύγουν. Και, μάλιστα, δεν θα υπάρχει κίνδυνος μόνο για όσους κυκλοφορούν μέσα στο χώρο των Πανεπιστημίων. Από τη στιγμή που ο καθένας μπορεί να καταλάβει έναν χώρο του Πανεπιστημίου και να τον κάνει στέκι του είναι επικίνδυνο ακόμη και για πολίτες που περνάνε το βράδυ έξω από το χώρο των Πανεπιστημίων. Όσο πρόκειται για ένα δημόσιο κτίριο και όχι, για παράδειγμα, για ένα Πανεπιστημιακό κολλέγιο θα πρέπει να υπάρχει Αστυνομία εντός για να ελέγχεται. Και φυσικά και δεν υπάρχει ο κίνδυνος εγκαθίδρυσης ενός Αστυνομικού Κράτους. Γιατί μήπως είμαστε γενικά κάποιος Αστυνομικό Κράτος και φοβούνται τώρα ότι θα γίνει αυτό στα Πανεπιστήμια; Δεν έχει δημιουργηθεί Αστυνομικό Κράτος σε άλλες περιπτώσεις, βλέπουμε για παράδειγμα μεγάλη αύξηση της εγκληματικότητας με την Αστυνομία λόγω μεγάλου φόρτου εργασίας και έλλειψης προσωπικού να μην μπορεί να επέμβει άμεσα μόλις γίνει κάποιο περιστατικό και θα γίνει ξαφνικά Αστυνομικό Κράτος μέσα στα Πανεπιστήμια; Αυτό είναι ένα επιχείρημα μόνο όσων δεν θέλουν την Αστυνομία. Προτιμάνε το Πανεπιστήμιο να είναι ένα «ξέφραγκο αμπέλι» όπου θα μπορούν να μπαίνουν, να εκτονώνουν το θυμό τους, να σπάνε, να καταστρέφουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Φυσικά και είναι χρήσιμη η Αστυνομία αλλά για εμένα θα ήταν ακόμη πιο χρήσιμη αν ενισχυόταν η παρουσία της. Στις περιοχές που έχω ζήσει και στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη δεν έχω δει πολύ ενεργό το ρόλο της Αστυνομίας. Δεν έχεις την αίσθηση ότι η παρουσία της μπορεί να σε ενοχλήσει αλλά από την άλλη δε νοιώθεις και την ασφάλεια της έντονης παρουσίας της. Όταν λέω να ενισχυθεί η παρουσία της Αστυνομίας εννοώ στην έξω δράση της και όχι μέσα στα γραφεία.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σίγουρα η Αστυνομία θα πρέπει να διεξάγει πολλούς ελέγχους ιδίως σε μέρη που θεωρούνται πιο απομακρυσμένα ή επικίνδυνα από εκεί και πέρα και ο καθένας μας θα πρέπει να προσέχει και από μόνος του πού κυκλοφορεί, να ξέρει δηλαδή ότι ρισκάρει πχ πηγαίνοντας βράδυ στο λόφο του Φιλοπάππου, σ' ένα δάσος σκοτεινό στο οποίο ξέρεις ότι δεν υπάρχει κάποιος έλεγχος και μπορεί εύκολα να γίνεις θύμα κάποιας επίθεσης. Εκεί νοιώθω ότι προκαλείς και λίγο την τύχη σου. Θέλω να πω ότι ακόμη και να υπήρχε Αστυνομία σε αυτό το μέρος εκείνη τη στιγμή μπορεί να κάνει έλεγχο παραδίπλα ή να έχει πάει να εποπτεύσει ένα άλλο σημείο. Δεν μπορεί διαρκώς να έχουμε έναν Αστυνόμο δίπλα μας. Δε φτάνουν ούτε οι αστυνομικοί ούτε ο οπλισμός τους για να καλύψουμε κάθε σκοτεινή γωνία μιας πόλης. Τότε θα χρειαζόταν να γίνουμε όλοι αστυνομικοί. Οπότε ναι χρειάζεται ενίσχυση της φύλαξης σε κάποια επικίνδυνα ιδίως μέρη από την Αστυνομία από την άλλη δε θα πρέπει και οι πολίτες να πηγαίνουν σε επικίνδυνα μέρη γυρεύοντας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι οι νόμοι υπάρχουν για έναν συγκεκριμένο σκοπό. Εξυπηρετούν κάποιο σκοπό . Υπάρχουν και παράλογα νομοσχέδια βέβαια αλλά αυτό δεν αναιρεί την υποχρεωτική ισχύ του νόμου που θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να εφαρμόζεται. Σε περίπτωση που ένας πολίτης δε συμφωνεί με το περιεχόμενο ενός νόμου μπορεί να εκφράσει την αντίδρασή του αλλά δεν μπορεί να τον παρακάμψει και να μη συμμορφωθεί. Μπορεί να προσπαθήσει να αποφύγει σε μέρος την εφαρμογή του νόμου όπως ένας καταστηματάρχης που μπορεί να αποφύγει να κόψει απόδειξη για όλα τα προϊόντα του δεν μπορεί όμως να μη συμμορφωθεί γενικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σε έλεγχο έχω βιώσει κατάχρηση εξουσίας από αστυνομικό. Ήμουν στην Αθήνα και με σταμάτησαν για έλεγχο και άρχισαν να μου κάνουν κάποιες ερωτήσεις για το λόγο που βρίσκω εκεί και το τί σκόπευα να κάνω ενώ ήμουν σε ένα γήπεδο με έναν φίλο μου και καθόμασταν. Ένοιωσα ότι ο τόνος του αστυνομικού που μας έκανε τον έλεγχο ήταν παραπάνω επιθετικός απ' ότι έπρεπε δεδομένου μάλιστα κι ότι τότε ήμουν μόλις 18 ετών. Κατά τ' άλλα δεν έχω ζήσει κάποιο βίαιο προσωπικό εγώ ο ίδιος. Βέβαια όταν ήμουν 19 ετών έζησα από κοντά στην Αθήνα τα επεισόδια που ακολούθησαν τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου το 2008. Εκείνο το βράδυ της δολοφονίας που καιγόταν η πλατεία στο Σύνταγμα έτυχε να καταλήξουμε με την παρέα μου μέσα στο Πολυτεχνείο από την πίσω πλευρά του οποίου γινόταν κανονικός πετροπόλεμος μεταξύ ομάδων των ΜΑΤ και λοιπών πολιτών. Εμείς μπήκαμε στο Πολυτεχνείο από την μπροστά πόρτα απ' όπου περνούσε κανονικά κόσμος και τα ΜΑΤ βρίσκονταν έξω από την είσοδο και φώναζαν στον κόσμο να βγει έξω από το Πολυτεχνείο. Επειδή δεν μπορούσαν να μπουν μέσα στο χώρο του Πολυτεχνείου για να μας βγάλουν έξω πέταξαν δακρυγόνα μέσα στο χώρο τα οποία βέβαια δακρυγόνα πέρα από εμάς που ήμασταν μέσα επηρέαζαν επίσης και τον κόσμο που περνούσε απ' έξω. Τελικά εμείς βγήκαμε από το χώρο του Πολυτεχνείου σκαρφαλώνοντας από κάτι κάγκελα στην οπίσθια πλευρά του κτιρίου απορώ κι εγώ πώς μπορέσαμε να βγούμε από εκεί. Φοβήθηκα πολύ εκείνο το βράδυ το όλο σκηνικό μου θύμιζε πολεμικές σκηνές. Όποιος δε φορούσε κράνος εύκολα μπορούσε να του ανοίξει το κεφάλι από τα αντικείμενα που εκτοξεύονταν. Σκέψου ότι ξήλωναν τις πέτρες του πλακόστρωτου έξω από το κτίριο και τις πετούσαν οι μεν στους δε και αντίστροφα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Προφανώς και θα έπρεπε η Αστυνομία να επέμβει. Το Ε.Μ.Π. είναι ένας δημόσιος χώρος τον οποίον η Αστυνομία πρέπει να προστατεύσει από τέτοιους βανδαλισμούς. Διαφορετικά ο καθένας θα έμπαινε και θα έχτιζε ό,τι ήθελε.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε θεωρώ ότι η παρουσία της Αστυνομίας είναι περιττή από την άλλη βέβαια δε θεωρώ ότι είναι και απαραίτητη. Περιττή δεν είναι σίγουρα γιατί έχουμε δει ότι με μια διαδήλωση μπορεί να ξεφύγει η κατάσταση και να ξεσπάσουν βίαια επεισόδια. Από την άλλη αν δεν επενέβαινε η Αστυνομία και ειδικά τα ΜΑΤ δε θα προέβαιναν και σε αυτές τις ακραίες πράξεις οι διαδηλωτές. Γιατί προβαίνουν σε αυτές τις πράξεις μόνο και μόνο για να προκαλέσουν την Αστυνομία και να υπάρξει μια δράση-αντίδραση μεταξύ τους. Γιατί ένας χούλιγκαν που θέλει να προκαλέσει καταστροφές ακόμη και εντός μιας ειρηνικής διαδήλωσης κάπως θα βρει έναν τρόπο να προκαλέσει ζημιές. Φυσικά η παρουσία ή μη της Αστυνομίας σε μια διαδήλωση έχει να κάνει και με το θέμα της διαδήλωσης το ποιοι θα παρίστανται εκεί το πόσο μεγάλη θα είναι κλπ. Εδώ ακόμη και στις παρελάσεις και σε συναυλίες παρίσταται η Αστυνομία για να οριοθετήσει κάποια πράγματα οπότε ίσως και γι' αυτό να χρειάζεται η παρουσία της Αστυνομία για να οριοθετεί πχ την κυκλοφορία και να μην κλείνει ο καθένας αυθαίρετα έναν δρόμο. Τώρα για τα επεισόδια σε μια διαδήλωση δεν είμαι σίγουρος. Ίσως θα έλεγα να υπάρχει Αστυνομία αλλά όχι ΜΑΤ γιατί έτσι ίσως να μην είχαμε τόσα επεισόδια. Η ίδρυση της άοπλης αστυνομικής ομάδας ΟΔΟΣ η οποία είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση των διαδηλώσεων σου φαίνεται μια σωστή επιλογή; Ναι σου είπα εφόσον αποφεύγονται τα ΜΑΤ γιατί ό,τι επεισόδια γίνονται είναι μεταξύ αυτών και των διαδηλωτών με μια πιο διακριτική αστυνομική παρουσία θα ήμουν σύμφωνος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Υπάρχει ξεκάθαρη διαφορά στον τρόπο που διαχειρίζονταν τις διαδηλώσεις ο ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με τη διαχείριση της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Επειδή εγώ έμενα τότε στην Αθήνα είμαι βέβαιος ότι δεν γίνονταν τέτοια επεισόδια, δε γίνονταν μεγάλες διαδηλώσεις. Εγώ δεν είμαι βέβαια πολιτικοποιημένος οπότε δεν ξέρω πολλά πράγματα γι' αυτό αλλά νομίζω υπήρχε μια διαφορά. Επί ΣΥΡΙΖΑ ήταν πιο ήρεμα τα πράγματα αλλά με το που βγήκε η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ είναι λες και άρχισαν όλες οι έντονες διαδηλώσεις ξαφνικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικό κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν ξέρω κατά πόσο χρειαζόταν στην περίπτωση των Κίτρινων Γιλέκων να γίνει μια τόσο βίαιη καταστολή τους. Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω ακριβώς και τη δράση του κινήματος και το πόσο βίαιη μπορεί να ήταν. Δεν ήμουν στη Γαλλία και θεωρώ πως τα ελληνικά μέσα μπορεί να μη μετέδιδαν ακριβώς την έκταση των επεισοδίων γι' αυτό δεν μπορώ να απαντήσω με σιγουριά. Σίγουρα μου ακούγεται λίγο υπερβολικός ο τρόπος καταστολής με τεθωρακισμένα, έφιππη Αστυνομία κλπ για ένα κίνημα που δε ήταν οπλισμένο και μπορεί απλά να προκάλεσε εκτεταμένες φθορές πράμα που γίνεται γενικά. Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών. Στην Ελλάδα υπάρχει γενική ατιμωρησία. Βλέπεις δηλαδή πως ό,τι και να συμβεί ακόμη και να περάσει κάποιος τη διαδικασία του αυτοφώρου μετά αφήνεται ελεύθερος. Εγώ εργαζόμουν για μεγάλο διάστημα σε ένα μαγαζί στο κέντρο της Θεσσαλονίκης και αρκετές φορές είχαν μπει δράστες είχαν αφαιρέσει πορτοφόλια και παρόλο που

τους έπιαναν οι αστυνομικοί μετά αφήνονταν ελεύθεροι από το Δικαστήριο. Οπότε ναι και στο κομμάτι των διαδηλώσεων αν γνώριζαν όλοι πως σε περίπτωση πρόκλησης καταστροφών θα συλλαμβάνονταν ίσως να αποτρέπονταν και να μην ήταν τόσα τα περιστατικά βανδαλισμών σε διαδηλώσεις. Βέβαια υπάρχει και η άλλη άποψη αυτών που ισχυρίζονται ότι αυτοί που κάνουν τους βανδαλισμούς στις διαδηλώσεις είναι γνωστοί στην Αστυνομία αλλά ο ρόλος τους εξυπηρετεί έναν σκοπό της αντιπολίτευσης βασικά. Αυτό βέβαια δεν είναι σε θέση να γνωρίζει ένας κοινός αστυνομικός ο οποίος μπορεί απλά να λάβει κάποια εντολή να μην κάνει συγκεκριμένες συλλήψεις. Γιατί είναι κάπως περίεργο να υπάρχουν 100 αστυνομικοί εκπαιδευμένοι και να μην μπορούν για παράδειγμα να συλλάβουν τους 40 που προκαλούν βανδαλισμούς ή ακόμη και τους μισούς ή να μην τους ξέρουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν έχει χρειαστεί να έρθω σε επαφή με την Αστυνομία. Είχα βγάλει στο παρελθόν μια φορά ταυτότητα και δεν είχα κάποιο θέμα εξυπηρέτησης. Έκανα δηλαδή τη δουλειά μου κανονικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Από τη μια ναι η Αστυνομία θα έπρεπε να κάνει και περισσότερους ελέγχους και να επιβάλει και τα πρόστιμα αλλά από την άλλη και ο αστυνομικός είναι κι αυτός τουλάχιστον τις ώρες που δε βρίσκεται σε υπηρεσία ένας πολίτης. Όσο παράλογο, για παράδειγμα, φαίνεται σε εμένα που ζω στα όρια του Εύοσμου με την Ηλιούπολη όταν είχε γίνει τοπικό lockdown στον Εύοσμο να μην μπορώ να κυκλοφορήσω μετά τις 6 στην περιοχή, ενώ στον δίπλα δρόμο που εντάσσεται στον δήμο Ηλιούπολης επιτρεπόταν να κυκλοφορείς ως τις 9, άλλο τόσο παράλογο φαντάζομαι φαινόταν και σε έναν αστυνομικό. Δεν ήταν εύκολο για την Αστυνομία να το ελέγξει όλο αυτό. Ήταν η διαχείριση της κυβέρνησης στην πανδημία λανθασμένη σε πολλούς τομείς και έτσι πώς θα μπορούσε να δράσει η Αστυνομία κι ο κάθε πολίτης μετά; Όταν, δηλαδή, εμένα μου λένε ότι θα πρέπει να στείλεις κάποιο μήνυμα για να πας κάπου αλλά να γίνεται παράλληλα δεκτό να έχεις μαζί σου ένα απλό χαρτί που θα

επιδείξεις στους αστυνομικούς ή να έχεις δυο ώρες περιθώριο να κυκλοφορήσεις από την αποστολή ενός μηνύματος και μόλις λήξει η ισχύς του να μπορείς να στείλεις ένα επόμενο μήνυμα τότε ο καθένας μπορεί να στέλνει απανωτά μηνύματα και να κυκλοφορεί όλη την ημέρα ελεύθερα ή θα παίρνει το κατοικίδιο του και με την πρόφαση ότι το βγάζει βόλτα θα κυκλοφορεί όλη την ημέρα. Όλα αυτά τα μέτρα είναι από μόνα τους ακατάλληλα. Θεωρώ πιο αποδοτικό, για παράδειγμα ένα πιο αυστηρό lockdown που εφαρμόστηκε σε χώρες του εξωτερικού για μικρότερο χρονικό διάστημα και είχε καλύτερα αποτελέσματα. Δεν είπα να πάμε στο άλλο άκρο όπου η Αστυνομία θα μπορούσε να ελέγχει τις συναθροίσεις εντός των ιδιωτικών χώρων όχι αλλά να κάνει περισσότερους ελέγχους στους εξωτερικούς χώρους. Όσο για τα πρόστιμα θεωρώ πως αυτοί που παραβίαζαν τα μέτρα για τον κορονοϊό δεν ενδιαφέρονταν ιδιαίτερα για το πρόστιμο, δεν τους ένοιαζε καν γιατί μπορούσαν να το πληρώσουν. Ένας εργαζόμενος, όμως, ο οποίος βρισκόταν σε αναστολή εργασίας και έπρεπε να ζήσει με τα 800 ευρώ που του έδωσε το Κράτος ήταν πιο προσεκτικός γιατί δεν είχε το περιθώριο να δώσει από τα 800 ευρώ που πήρε τα 150 για να ξεπληρώσει το πρόστιμο. Για μένα, λοιπόν, τα μέτρα θα έπρεπε να είναι διαφορετικά. Κι αυτό δεν έχει σχέση με τη δράση της Αστυνομίας που απλά εφαρμόζει τα μέτρα αυτά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Καταρχάς μιλάμε για δυο εντελώς διαφορετικές περιοχές της Ελλάδας, έχουμε, δηλαδή από τη μια ένα νησί και από την άλλη τον Έβρο. Επίσης, νομίζω ότι η πλειονότητα των μεταναστών που έφτασαν στην Ελλάδα το έκαναν επειδή ήταν ο

μοναδικός προορισμός που μπορούσαν να ακολουθήσουν και για το σκοπό αυτό πάλεψαν να φτάσουν σε αυτή τη χώρα απλά και μόνο για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Οπότε θεωρώ πως όπως έχει γίνει και στο παρελθόν έτσι και τώρα θα έπρεπε κάτοικοι και μετανάστες να συνυπάρξουν αρμονικά, να βρεθεί μια χρυσή τομή για να συνυπάρξουν αρμονικά. Βέβαια, αυτό είναι και πολιτικό θέμα γιατί με το ίδιο σκεπτικό θα έπρεπε να αφεθούν και τα σύνορα ανοικτά και να μπορεί ο καθένας να πάει όπου θέλει. Να αποκτήσει βέβαια τα χαρτιά του τα νόμιμα εφόσον είναι πρόσφυγας και να πάει σε όποια χώρα ο ίδιος επιθυμεί. *Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των MAT για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων;* Οι κάτοικοι θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής γιατί εκτός των άλλων θα ήταν και ένας τρόπος αν καταγραφούν αυτοί οι άνθρωποι σωστά και να ελεγχθούν μέχρι να αποφασιστεί τι θα γίνει με αυτούς και το σε ποια χώρα τελικά θα πάνε. Μια κλειστή δομή θα ήταν και καλύτερη επιλογή γιατί θα βοηθούσε ψυχολογικά και αυτούς τους ανθρώπους που έρχονται στο νησί να γνωρίζουν ότι τους περιμένει ένας κλειστός χώρος και δε θα χρειαστεί να μείνουν, για παράδειγμα, στο λιμάνι και στους δρόμους. Στον Έβρο ξέρουμε ότι περνάνε αθρόα μετανάστες και θεωρώ ότι έγινε ντόρος χωρίς λόγο γιατί δεν πιστεύω ότι με τους μετανάστες ήταν τόσο ανεξέλεγκτη η κατάσταση. Είναι γνωστά εκεί τα σημεία από τα οποία περνάνε οι μετανάστες. Τα MAT πήραν μια εντολή για να πάνε στη Χίο και ήταν αναγκασμένοι να το πράξουν αυτό. Έπρεπε να πάνε εκεί γιατί η κατασκευή της δομής θα ήταν καλύτερη και για τους κατοίκους του νησιού και για τους ίδιους τους μετανάστες. Το να μείνουν οι μετανάστες σε μια κλειστή δομή μπορεί κάποιος να έλεγε ότι τους ελέγχει αλλά στην πραγματικότητα θεωρώ ότι οι μετανάστες θα ένιωθαν μεγαλύτερη ασφάλεια και ο έλεγχος είναι σχετικός γιατί ακόμη και σε μια κλειστή δομή ο κάθε μετανάστης έχει τη δυνατότητα να εισέλθει και να εξέλθει όποτε το επιθυμεί. Η βία από την πλευρά των κατοίκων είναι εντελώς λανθασμένη και απέναντι στα MAT και απέναντι στους ίδιους τους μετανάστες γιατί δε σκέφτονται καθόλου πως μπορεί και οι ίδιοι να ήταν τη θέση τους. Ή μπορεί στο παρελθόν οι πρόγονοί τους να βρέθηκαν σε αυτή την θέση. Δε λέω ότι όλοι οι μετανάστες είναι καλοί. Μπορεί μέσα στους πολλούς να υπάρχουν και εγκληματικά στοιχεία αλλά δεν μπορούμε και να είμαστε καχύποπτοι με όλους.

Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί; Το πώς προσλαμβάνουμε το έργο της Αστυνομίας έχει να κάνει με το πώς παρουσιάζεται ένα θέμα στους πολίτες. Οι κάτοικοι της Χίου, για παράδειγμα, θεωρώ πως δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν ότι η κατασκευή της κλειστής δομής θα εξυπηρετούσε και τα δικά τους συμφέροντα. Αντέδρασαν γιατί άκουγαν στα Μέσα ότι θα έρθουν οι μετανάστες και στις μεταξύ τους συζητήσεις τους παρουσίαζαν ως κάτι κακό επόμενο είναι να θέλουν να τους διώξουν από το νησί. Όταν, λοιπόν, εμφανίζεται η Αστυνομία με την εντολή να μείνουν οι μετανάστες στο νησί αλλά ελεγχόμενα οι κάτοικοι δε θα συγκρατήσουν το ελεγχόμενο θα συγκρατήσουν μόνο ότι θα παραμείνουν οι μετανάστες στο νησί και αντιδρούν. Ήταν λανθασμένη η αντίδραση των προσφύγων γιατί ας μην ξεχνάμε πως δε φταίνε για όλα οι πρόσφυγες. Βλέποντας και λίγο την επικαιρότητα διαπιστώνουμε ότι πολύ σοβαρά εγκλήματα έχουν ως δράστες Έλληνες.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εννοείται πως οι αστυνομικοί θα πρέπει να εκπαιδεύονται διαρκώς για τον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπίζουν σοβαρά περιστατικά και σίγουρα χρειάζονται και τον κατάλληλο εξοπλισμό που παρατηρούμε ότι συχνά δεν έχουν για να ανταποκριθούν τόσο στις εσωτερικές προκλήσεις όσο και στις εξωτερικές. Μου φαίνεται ανήκουστο δηλαδή ότι οι αστυνομικοί αναγκάζονται να καλύψουν με ίδια μέσα βασικά μέρη του εξοπλισμού τους που τους είναι απαραίτητα και δεν τους παρέχονται από την υπηρεσία τους. Αυτό δεν έχει σχέση με το αν εγώ συμπαθώ ή όχι την Αστυνομία. Μιλάμε για έναν επαγγελματία που πρέπει να κάνει τη δουλειά του. Όταν είμαι σε έναν χώρο και κάνω τη δουλειά μου οφείλει ο οργανισμός στον οποίο εργάζομαι είτε αυτός είναι δημόσιος είτε ιδιωτικός να μου παρέχει αυτά που χρειάζομαι για να παρέχω κι εγώ σωστά τις υπηρεσίες μου. Επίσης ο εξοπλισμός τους θα πρέπει να εξελίσσεται γιατί δεν μπορείς, για παράδειγμα, με έναν υπολογιστή του 2006 να κάνεις τη δουλειά σου το 2020.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Μπορεί να χαζέψω λίγο ειδήσεις στην τηλεόραση ή να διαβάσω στο Ίντερνετ. Γενικά δεν είναι κάτι που κάνω συχνά, το να διαβάζω ειδήσεις, γιατί απ' αυτά που διαβάζω τα μισά πρέπει να πιστεύω ξέρουμε όλοι ότι δεν είναι και πολύ αντικειμενικές οι ειδήσεις. Μπορεί να δω στην τηλεόραση γεγονότα της επικαιρότητας ή να διαβάσω κάποια πράγματα αλλά δεν αφιερώνω και πολύ χρόνο γι' αυτό. Δεν διαβάζω έντυπα μέσα ποτέ μόνο ηλεκτρονικά και προσπαθώ να ενημερώνομαι από έγκυρα σάιτ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ακολουθώ τα ΜΚΔ των αντίστοιχων ειδησεογραφικών ηλεκτρονικών μέσων για ειδησεογραφικές ειδήσεις. Δεν είμαι δηλαδή σε συγκεκριμένες κλειστές ομάδες στα ΜΚΔ εκτός από την ομάδα της πόλης μου από την οποία μπορεί να ενημερωθώ για περιστατικά που προκύπτουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δε συμμετέχω σε φόρουμ συζητήσεων και πολλές φορές μάλιστα απορώ με πράγματα που διαβάζω από αυτούς που συμμετέχουν. Μου φαίνονται πολύ στενόμυαλοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Τα ΜΜΕ θεωρώ πως κατευθύνουν το κοινό γιατί τους παρέχουν την τροφή που τα ίδια θέλουν. Και στις εφημερίδες έγραφαν αυτά που ήθελαν και η τηλεόραση προβάλλει αυτά που θέλει. Υπάρχει μια έντονη παραπληροφόρηση και δε θεωρώ ότι μεταδίδονται οι ειδήσεις αντικειμενικά. Το ίδιο συμβαίνει και με τα ΜΚΔ γιατί από τη στιγμή που ο καθένας μπορεί να γράψει ό,τι θέλει υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος διάδοσης fake news και να παρουσιάσεις τα γεγονότα όπως θέλεις. Έχουν όμως μεγάλη δύναμη τα ΜΚΔ. Ναι φυσικά και έχουν δύναμη γι' αυτό και θα έπρεπε κάπως να ελέγχονται ειδήσεις που μπορεί να επηρεάσουν την κοινή γνώμη. Όχι να στερείται η ελευθερία του λόγου απλά να φιλτράρονται τέτοιες ειδήσεις πράγμα που φυσικά δεν έχει σχέση με το ρόλο της Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Βάσει των κριτηρίων που πρέπει να πληροίς για να μπεις σήμερα στην Αστυνομία σε σχέση με το παρελθόν σίγουρα μπορώ να πω ότι σήμερα οι αστυνομικοί είναι περισσότερο πεπαιδευμένοι. Ίσως, όμως στο παρελθόν η δουλειά τους να γινόταν πιο στοχευμένα γιατί δεν ήταν τόσο ευρύ το πεδίο δράσης τους. Είχαν να ασχοληθούν με λιγότερα πράγματα, ενώ σήμερα έχουν αυξηθεί πολύ οι αρμοδιότητές τους. Είναι και κάποιοι αστυνομικοί οι οποίοι, όπως και οι στρατιωτικοί, νοιώθουν ότι επειδή φορούν μια στολή μπορούν να κάνουν και κατάχρηση εξουσίας και αυτό είναι κακό. Στο παρελθόν θεωρώ ότι η Αστυνομία μπορούσε καλύτερα να ελέγξει την εγκληματικότητα στις γειτονιές σήμερα η κατάσταση έχει ξεφύγει και δεν μπορούν πλέον να ελέγξουν την κατάσταση και δεν ξέρω κατά πόσο τους αφήνουν κιόλας να την ελέγξουν. Εξυπηρετούνται αρκετά συμφέροντα για παράδειγμα με τη διακίνηση ναρκωτικών δεν νομίζω ότι η Αστυνομία δεν ξέρει ποιοι το κάνουν αυτό αλλά ίσως δεν την αφήνουν να το αντιμετωπίσει. Όσο για το επίπεδο των σημερινών αστυνομικών έχει τύχει να με ελέγξουν αστυνομικοί ευγενέστατοι έχει τύχει να μου κάνει έλεγχο και ένας μεγαλύτερος σε ηλικία αστυνομικός που μου φάνηκε αγενής. Είναι κάποιοι αστυνομικοί της νέας γενιάς που διαφέρουν είναι και άλλοι που μπορεί να μην είναι τόσο δυνατοί σαν χαρακτήρες και κάνουν κατάχρηση εξουσίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι μια θετική εικόνα. Χρειαζόταν πιστεύω γιατί πρόκειται για ένα επάγγελμα που δεν έχει φύλο. Μπορεί πολλές φορές μια γυναίκα να είναι πιο σκληρή και κατάλληλη για τη δουλειά του αστυνομικού από έναν άντρα. Το θέμα βέβαια είναι και η αντιμετώπιση των πολιτών. Δυστυχώς ακόμη και σήμερα στην Ελλάδα πιστεύω ότι αλλιώς συμπεριφέρονται οι πολίτες απέναντι σε έναν άντρα αστυνομικό και αλλιώς σε μια γυναίκα αστυνομικό ανεξάρτητα αν αυτή κάνει τη δουλειά της καλύτερα και από έναν άντρα. Δυστυχώς τέτοια στερεότυπα δεν έχουν υποχωρήσει. Στην Ελλάδα ακόμη και το ίδιο το θύμα θα νοιώσει λιγότερη ασφάλεια αν δει μια γυναίκα αστυνομικό και ίσως τη δει υποτιμητικά γιατί ακόμη υπάρχει η αντίληψη ότι η γυναίκα δεν έχει θέση στο δρόμο ως αστυνομικός. Εννοείται πως θα έπρεπε να υπάρχουν και περισσότερες μάχιμες γυναίκες στην Αστυνομία οι οποίες, βεβαίως, θα έπρεπε να

περάσουν και από μια ειδική εκπαίδευση για να φανεί ότι μπορούν να ανταπεξέλθουν στη μάχιμη υπηρεσία και να μην παραμένουν στα γραφεία. Θα πρέπει δηλαδή να πληρούν κάποιες υπηρεσίες για να βρίσκονται σε μάχιμες υπηρεσίες πρώτα απ' όλα για την προστασία της δικής τους ασφάλειας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφουγκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι είναι όπως αυτό που σου είπα ότι συνέβαινε και τη διαχείριση της πανδημίας. Δηλαδή από τη μια οι αστυνομικοί επιτελούν το καθήκον τους αλλά από την άλλη δεν παύουν να είναι και πολίτες. Μπορεί να υπάρχουν κάποιοι μεταξύ των αστυνομικών οι οποίοι να θεωρούν ότι επειδή φορούν μια στολή είναι κάτι ξεχωριστό αλλά γενικά όχι οι αστυνομικοί δεν πιστεύω ότι νοιώθουν έτσι. Κι αυτό γιατί όταν βγάλουν τη στολή τους θα πάνε κι αυτοί να ψωνίσουν από το σουπερμάρκετ και θα αντιμετωπίσουν την ίδια αύξηση των τιμών στα προϊόντα. Μπορεί να έχουν ένα σταθερό μισθό αλλά και σε αυτούς θα έρθει το ίδιο αυξημένος ο λογαριασμός του ηλεκτρικού ρεύματος όπως, επίσης και οι ίδιοι θα ενοχλούνται όταν θα βλέπουν παράλογα πράγματα όπως κι εμείς οι υπόλοιποι πολίτες πόσο μάλλον αν σκεφτούμε ότι οι αστυνομικοί θα πρέπει να τα επιβάλλουν. Στην κοντινή μου πλατεία, για παράδειγμα, οι αστυνομικοί έκαναν συνεχώς συστάσεις για τήρηση αποστάσεων και χρήση μάσκας αλλά δεν θα μπορούσαν, για παράδειγμα να επιβάλλουν πρόστιμο σε όλους τους παρισταμένους. Και οι ίδιοι πιστεύω καταλάβαιναν ότι η νεολαία ήταν διαρκώς κλεισμένη σε ένα σπίτι και δε θα μπορούσαν αυτή τη μία ώρα που θα πήγαιναν σε ένα πάρκο να επιβάλουν σε όλους πρόστιμο πράγμα που δε θα τους άρεσε να υποστεί ούτε το δικό τους παιδί γι' αυτό και περιορίστηκαν περισσότερο σε συστάσεις. Υπάρχουν, ακόμη και οι περιπτώσεις που οι αστυνομικοί φοβούνται για τη δική τους σωματική ακεραιότητα όταν διεξάγουν ελέγχους γιατί αν δύο μόνο αστυνομικοί πάνε να επιβάλλουν πρόστιμο σε πενήντα άτομα που κάθονται σε ένα πάρκο και οι πολίτες τους επιτεθούν μέχρι να καλέσουν οι αστυνομικοί ενισχύσεις μπορεί να τους επιτεθεί το πλήθος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι οι αστυνομικοί προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους αλλά το σύστημα μπάζει από παντού και δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα. Τα ΜΜΕ, για παράδειγμα, παρουσιάζουν τους αστυνομικούς σαν τραμπούκους πράγμα που δεν ισχύει φυσικά. Όπως ξαναείπα οι αστυνομικοί είναι άνθρωποι που απλά προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους. Όταν λέω ότι το σύστημα μπάζει εννοώ ότι υπάρχουν καταστάσεις που οι αστυνομικοί δεν επεμβαίνουν επειδή δεν τους αφήνουν να επέμβουν ή είναι κάποιες δράσεις που πρέπει να γίνουν αλλά αυτό μπορεί να μην είναι εφικτό γιατί, για παράδειγμα, δεν επαρκούν τα άτομα. Επίσης, το ζητούμενο είναι να εστιάζει η Αστυνομία στα πραγματικά προβλήματα και να μην απαιτεί, για παράδειγμα, από τους πολίτες να φορούν τη μάσκα τους τη στιγμή που στον δίπλα δρόμο μπορεί κάποιοι να μαχαιρώνονται. Υπάρχουν, ακόμη, και κάποια προβληματικά σημεία που καθίστανται άβυσσος για τους αστυνομικούς όπως τα Λιόσια στην Αθήνα ή ο Δενδροπόταμος στη Θεσσαλονίκη που είναι μέρος που διαμένουν Ρομά. Είναι δύσκολο έως αδύνατο σε αυτές τις περιοχές να επέμβει η Αστυνομία. Όπως είπα και πριν θεωρώ ότι έχουν αυξηθεί πολύ οι αρμοδιότητες της Αστυνομίας και κάπως έχει χαθεί ο έλεγχος σε σχέση με το παρελθόν με αποτέλεσμα οι πολίτες να μη νοιώθουν τόση ασφάλεια. Κάτι που δεν μου άρεσε και θεωρώ ότι θα έπρεπε να αλλάξει είναι ότι για κάθε περιστατικό που συμβαίνει πρέπει να καλούμε το 100, την Άμεση Δράση, δηλαδή, για να επέμβει και τα τοπικά τμήματα δεν έχουν περιπολίες ώστε να μπορούν να επέμβουν πιο άμεσα στο σημείο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 5^η

Γυναίκα-20 ετών - Φοιτήτρια Τμήματος Ψυχολογίας ΑΠΘ

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το

2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι είναι καλό να υπάρχει Αστυνομία στο χώρο του Πανεπιστημίου για να διασφαλίζεται η ακαδημαϊκή τάξη και ο έλεγχος και να αποτρέπονται περιστατικά όπως αυτό που αναφέρθηκε το οποίο είναι απαράδεκτο. Θα πρέπει, ωστόσο, να αποφεύγονται ακραία περιστατικά. Φοβάμαι, δηλαδή, ενδεχόμενες διαμάχες που μπορεί να ξεσπάσουν μεταξύ φοιτητών και Αστυνομικών. Σε κάθε περίπτωση θα προτιμούσα η Πανεπιστημιακή Αστυνομία να είναι άοπλη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν μπορεί, πιστεύω να προστατευτεί με άλλον τρόπο το Πανεπιστήμιο. Η τάξη χάνεται με άλλους τρόπους φύλαξης. Εγώ προσωπικά έχει τύχει να αισθανθώ φόβο κάποιες φορές ενώ κυκλοφορώ εντός του χώρου του Πανεπιστημίου αν και δεν περνάω από το Πανεπιστήμιο για άλλους λόγους εκτός από το να παρακολουθήσω τα μαθήματά μου. Έχω, επίσης, ακούσει από τον περίγυρό μου για περιστατικά κλοπών στο χώρο του Πανεπιστημίου όπως και για διακίνηση ναρκωτικών ουσιών. Αυτός είναι, άλλωστε, και ο λόγος για τον οποίο στην αρχή των σπουδών μου όταν σκοτείνιαζε φοβόμουν να κινηθώ στο χώρο του ΑΠΘ απ' όσα είχα ακούσει από τους άλλους. Αν φυλασσόταν τότε το Πανεπιστήμιο από Αστυνομικούς θα φοβόσουν πιστεύεις; Σίγουρα θα ένοιωθα μια μεγαλύτερη ασφάλεια όταν θα κυκλοφορούσα εκεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά

την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικότητων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Κοίταξε γενικότερα εγώ είμαι ένα άτομο που έχω επιλέξει να απέχω από καταλήψεις και ανάλογες δράσεις που μπορεί να γίνονται εντός του Πανεπιστημίου. Θεωρώ ότι όταν επεμβαίνει σε κάτι τέτοιο η Αστυνομία το κάνει για διασφαλίσει την τάξη οπότε και θεωρώ ότι καλώς δρα. Δε γνωρίζω, βέβαια τα αιτήματα των καταληψιών. Αυτό είναι κάτι που με κάνει διστακτική στην απάντησή μου. Πώς βλέπεις όμως την πράξη κατάληψης ενός δημοσίου κτιρίου; Μπορεί ο καθένας να εισέρχεται στο Πανεπιστήμιο, σε ένα δημόσιο ίδρυμα και να καταλαμβάνει ένα κτίριο; Όχι, δε συμφωνώ με αυτό. Ή να προκαλεί φθορές και να συλλέγει και διάφορα εργαλεία όπως κοντάρια και φτυάρια; Όχι δεν πρέπει να γίνεται κάτι τέτοιο. Σε τέτοιες περιπτώσεις η Αστυνομία είναι ο μόνος που μπορεί να επέμβει για να αποτραπούν τα χειρότερα. Δε νομίζω ότι υπάρχει κανένας άλλος θεσμός που να μπορεί να το κάνει αυτό οπότε ναι με την εκδήλωση φθορών και καταστροφών θα πρέπει η Αστυνομία να επέμβει. Βέβαια τώρα που το σκέφτομαι και μόνη η κατάληψη ενός δημόσιου χώρου είναι αδίκημα γιατί καταπατάται η δημόσια περιουσία οπότε ναι σε κάθε περίπτωση πιστεύω ότι σε εκδήλωση κατάληψης σε κτίριο του Πανεπιστημίου θα πρέπει η Αστυνομία να επεμβαίνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το Αστυνομικό Κράτος για εμένα αντιστοιχεί στην ύπαρξη μιας Αστυνομίας η οποία θα ελέγχει και θα προστατεύει τους πολίτες. Δε θεωρώ, όμως, ότι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία θα ελέγχει αλλά περισσότερο θα διασφαλίζει την τάξη στον χώρο των Πανεπιστημίων. Σου ακούγεται δηλαδή απειλητικό; Όχι δε μου ακούγεται απειλητικό. Σε κάθε περίπτωση για την τήρηση του νόμου και της τάξης πρέπει να υπάρχουν κάποιοι υπεύθυνοι γι' αυτό αρκεί να μην ξεφεύγει και προκαλούνται διενέξεις με πολίτες όπως κατά καιρούς ακούμε. Αν εκλείψουν τα περιστατικά βίας θεωρώ ότι και οι πολίτες θα αρχίσουν να αντιλαμβάνονται πιο ορθά και δίκαια τον ρόλο της Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι είναι χρήσιμος απλά δεν ξέρω κατά πόσο η επέμβασή της στην κοινωνία γίνεται με σωστό τρόπο. Γενικά εγώ δεν ασχολούμαι ιδιαίτερα με τέτοια ζητήματα και μέχρι τώρα δε συνέβη κάτι που να μου κίνησε το ενδιαφέρον. Μπορώ να σου απαντήσω μόνο με ό,τι τυχόν έχω ακούσει. Και επειδή έχει τύχει να ακούσω από τις ειδήσεις για περιστατικά άσκησης βίας σε πολίτες εκ μέρους των αστυνομικών κάπως μπερδεύομαι. Ενώ θεωρώ ότι φυσικά και πρέπει να υπάρχει Αστυνομία γιατί μόνο έτσι μπορεί να διασφαλιστεί ο έλεγχος εφαρμογής των νόμων νομίζω ότι στον τρόπο αντιμετώπισης και διαχείρισης της Αστυνομίας πολλές φορές κάτι πάει λάθος και δεν έχουμε το σωστό αποτέλεσμα. *Είσαι δηλαδή κάπως επιφυλακτική ως προς τον τρόπο δράσης της Αστυνομίας αν και θεωρείς ότι είναι ένας θεσμός απαραίτητος;* Ναι ακριβώς αυτό. Θεωρώ ότι πρέπει απλά να γίνουν κάποιες μεταρρυθμίσεις για να διασφαλιστεί η σωστή επέμβαση της Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι

Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε θεωρώ σε καμία περίπτωση ότι οι αστυνομικοί πρέπει να περιορίσουν την προληπτική δράση τους. Απλά πιστεύω ότι η δράση τους αυτή θα πρέπει να γίνεται πιο διακριτικά για να μην τρομάζει και ο κόσμος όταν έρχεται σε επαφή μαζί τους. Θεωρώ ότι η Αστυνομία θα πρέπει να ενισχύσει τη δράση της στα πιο επίφοβα σημεία μιας περιοχής και όχι να βρίσκονται παντού σε κάθε γωνία πχ γιατί κάτι τέτοιο θα τρόμαζε τον κόσμο. Επικίνδυνα ή απομακρυσμένα σημεία πχ όπως ο λόφος του Φιλοπάππου που ανέφερες ναι θα έπρεπε να έχει πιο ενισχυμένη φύλαξη για να αποτρέπονται ανάλογα περιστατικά. Όταν λες ότι μπορεί να τρομάζει ο κόσμος στη θέα των αστυνομικών τι ακριβώς εννοείς; Στην παραλία της Θεσσαλονίκης πχ που σχεδόν μόνιμα υπάρχουν σταθμευμένοι Αστυνομικοί της ΔΙ.ΑΣ. όταν περνάς από εκεί δε νοιώθεις μεγαλύτερη ασφάλεια; Τι ακριβώς μπορεί να σε τρομάζει; Όχι, εγώ προσωπικά νοιώθω ασφάλεια γιατί είναι και ένα πολυσύχναστο σημείο. Απλά όχι να υπάρχει τόσο μεγάλη δύναμη ή να κυκλοφορούν τόσα περιπολικά γιατί όταν συνεχώς έρχεσαι σε επαφή με τους αστυνομικούς μπορεί να νοιώσεις ότι κάποιος διαρκώς σε παρακολουθεί και αυτό ίσως ενοχλήσει τον κόσμο. Εννοείται σε σημεία όπως κοντά στον Λευκό Πύργο που όντως ιδιαίτερα το βράδυ είναι επικίνδυνο να σου επιτεθεί κάποιος, να σε κλέψει, να σε πετάξει μέσα στη θάλασσα δε θεωρώ ότι είναι αρνητικό να ενισχυθεί η αστυνομική παρουσία ακόμη και σε μόνιμη βάση με μέτρο πάντα βέβαια.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Από τη στιγμή που υπάρχουν οι νόμοι αυτό γίνεται για έναν και μόνο λόγο για να τηρούνται. Θα πρέπει όλοι να τους ακολουθούμε. Είμαι υπέρ στο να εκφράζονται και αντίθετες απόψεις σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα αλλά από τη στιγμή που υπάρχουν ορισμένοι κανόνες θα πρέπει να τους τηρούμε και να τους εφαρμόζουμε απαρέγκλιτα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι ποτέ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εννοείται σε τέτοιες περιπτώσεις η Αστυνομία θα πρέπει να επεμβαίνει αλλιώς ο καθένας θα μπαίνει στα Πανεπιστήμια και θα χτίζει ό,τι θέλει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ακριβώς επειδή γίνονται φθορές και καταστροφές και μπορεί να προκληθούν ατυχήματα η δράση της Αστυνομίας είναι απαραίτητη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αυτό είναι κάτι το οποίο δεν μπορώ να σου απαντήσω γιατί δεν γνωρίζω και δεν έχω παρακολουθήσει καθόλου δεδομένου, μάλιστα, ότι κατά την περίοδο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ ήμουν ακόμη στο σχολείο. Φαντάζομαι πως το κάθε κόμμα έχει τους δικούς του όρους οπότε σίγουρα θα αλλάζει και η διαχείριση των διαδηλώσεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικο κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Απ' όσο παρακολούθησα το θέμα πιστεύω ότι καλώς κατεστάλη το κίνημα γιατί αν εξελισσόταν κι άλλο η κατάσταση θα απειλούνταν η ίδια η βιωσιμότητα του Κράτους και οι επιπτώσεις θα ήταν καταστροφικές. Δεν είχε άλλη

επιλογή ο Μακρόν. Δεν έπαυσε να είναι φιλελεύθερος αναγκάστηκε απλώς λόγω της κατάστασης να δράσει έτσι λόγω της κατάστασης για να επιβάλει την τάξη. Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών. Τώρα για το θέμα των ποινών στους διαδηλωτές πιστεύω ότι σαν χώρα εμείς είμαστε πολύ πιο χαλαροί. Δεν ξέρω όμως και ποιο είναι το σωστό τί θα έπρεπε δηλαδή να γίνεται.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Μέχρι στιγμής δεν έχω συναντήσει κανένα αρνητικό στοιχείο. Είμαι ικανοποιημένη από τη δράση της Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι υπήρξε μια αδικία στη διαχείριση της πανδημίας και δεν υπήρξε κοινή γραμμή εκ μέρους της Αστυνομίας. Κάποιος αστυνομικός μπορεί να έκανε τα στραβά μάτια σε μία περίπτωση παράβασης ενώ κάποιος άλλος μπορεί να εξαντλούσε την αυστηρότητά του ενώ ήταν λιγότερο σοβαρή η παράβαση. Σε πολλούς δηλαδή πολίτες επιβλήθηκε κάποιο πρόστιμο χωρίς να πρέπει ενώ σε άλλους που έπρεπε τους χαρίστηκε. Περίμενε όταν λες ότι δεν έπρεπε να τους επιβληθεί το πρόστιμο τι εννοείς; Ότι δεν είχαν παρανομήσει; Όταν άκουγα πχ ότι ηλικιωμένοι άνθρωποι πήγαιναν με το χαρτί που απαιτούνταν στο φαρμακείο και επειδή έλειπε κάποια λεπτομέρεια, ξεχνούσαν να γράψουν πχ την ώρα μετάβασης τους επιβάλλονταν πρόστιμο, πράγμα που έχει τύχει σε ηλικιωμένη γνωστή μου, το θεωρώ υπερβολικό. Αντίστοιχη περίπτωση έτυχε και σε εμένα στη διάρκεια της καραντίνας που μόλις είχα βγει από το σπίτι μου και ενώ είχα στείλει το μήνυμα που απαιτούνταν ξέχασα να πάρω το πορτοφόλι μου με σταμάτησαν και μου ζήτησαν να τους επιδείξω την ταυτότητά μου. Τους ενημέρωσα ότι την ξέχασα και ότι την είχα μόνο σε φωτογραφία στο κινητό μου δεν το δέχτηκαν και κάλεσα αμέσως τη μητέρα μου να μου τη φέρει. Μέσα σε πέντε λεπτά η μητέρα μου είχε φέρει την ταυτότητα ωστόσο ο αστυνομικός μου είχε

ήδη επιδώσει την κλήση και με παρότρυνε αν έχω αντιρρήσεις να προβώ σε ένσταση. Εγώ αυτό δεν το θεώρησα σωστό. Ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν άκουσα από γνωστούς μου ότι σε δικούς τους ελέγχους οι αστυνομικοί δέχονταν κανονικά την επίδειξη της ταυτότητας σε φωτογραφία. Και σε άλλη, όμως, περίπτωση που ήμουν έξω με μια φίλη μου η ίδια είχε κάνει ένα λάθος στο χαρτί που συμπλήρωσε και ο αστυνομικός της είπε ότι ο ίδιος δε θα την γράψει αλλά άλλος μπορεί να το έκανε. Δεν υπήρχε δηλαδή κάποια ισορροπία και γίνονταν διακρίσεις. Καλώς έκαναν τους ελέγχους αλλιώς η κατάσταση με τον ιό θα ξέφευγε και δε θα υπάκουε κανείς. Απλώς να έχουν και οι αστυνομικοί γενικά έναν βαθμό κατανόησης και ελαστικότητας και μια κοινή γραμμή. Γιατί διαφορετικά ο κόσμος διαμορφώνει μια αρνητική άποψη για την Αστυνομία. Και εμένα πχ τότε εκείνο το περιστατικό με είχε εκνευρίσει. Αν με ρωτούσες τότε ίσως ήμουν ακόμη θυμωμένη και σου απαντούσα διαφορετικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου; Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αντιλαμβάνομαι ότι στην πρώτη περίπτωση οι κάτοικοι αντέδρασαν γιατί δε συμφωνούσαν με το έργο της Αστυνομίας, ενώ στη δεύτερη περίπτωση οι κάτοικοι ένοιωσαν ότι οι αστυνομικοί τους προστατεύουν οπότε τους είδαν σαν ήρωες και τους αντιμετώπισαν πολύ διαφορετικά. Οι κάτοικοι προφανώς κοίταξαν το συμφέρον τους και εγώ δε συμφωνώ με αυτή την αντιμετώπιση. Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον

ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων; Για εμένα οι κάτοικοι θα έπρεπε να δεχτούν την κατασκευή της κλειστής δομής στη Χίο εφόσον ήταν μια κρατική απόφαση και η Αστυνομία κλήθηκε μετά απλά για να εφαρμόσει τον νόμο. Δε θα έπρεπε δηλαδή οι κάτοικοι να αντισταθούν και να ξεσπάσουν μετά όλες αυτές οι διαμάχες. Η επέμβαση των ΜΑΤ ήταν αναπόφευκτη. Εφόσον έχει οργανωθεί η δομή αυτή από το Κράτος μπορούν να εκφράσουν την άποψή τους οι κάτοικοι αλλά εφόσον δε γίνει δεκτή θα πρέπει να υποχωρήσουν μπροστά στην απόφαση του Κράτους. Με τη βία των κατοίκων είμαι αντίθετη. Θεωρώ ότι υπάρχουν άλλοι τρόποι αντιμετώπισης και επίλυσης των διαφορών.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι, δεν είναι καθόλου αρνητικό. Πρέπει η Αστυνομία να εξοπλίζεται για να είναι σε ετοιμότητα να αντιμετωπίσει το οποιοδήποτε περιστατικό όπως και χρειάζεται να εκπαιδεύονται οι αστυνομικοί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Από μόνη μου ούτε θα δω ούτε θα διαβάσω ειδήσεις. Θα διαβάσω για την επικαιρότητα άμα τύχει αλλά δεν είναι ότι θα το ψάξω ιδιαίτερα. Μόνο αν εμφανιστεί κάτι μπροστά μου θα το δω. Γενικά ίσως δεν έχω πέρα από το ενδιαφέρον και το χρόνο παράλληλα να ενημερωθώ για ειδήσεις και επίκαιρα ζητήματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι αλλά η αλήθεια είναι πως θα ενημερωθώ μόνο αν τύχει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε συμμετέχω σε φόρουμ ούτε και συζητώ με τον περίγυρό μου για θέματα της επικαιρότητας. Μόνο αν γίνει κάτι πολύ ακραίο θα ενημερωθώ. Με αγγίζουν πχ ιδιαίτερα θέματα γυναικοκτονιών που συμβαίνουν τον τελευταίο καιρό. Δε θα ασχοληθώ γενικά με θέματα πολιτικά δεν είναι ένας κλάδος που μου τραβάει το ενδιαφέρον. Δεν έχω και το χρόνο να ενημερωθώ σωστά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πιστεύω ότι και τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ βοηθούν από την άποψη ότι ενημερώνουν τον κόσμο απλά θεωρώ ότι αυτή η ενημέρωση δε γίνεται με το σωστό τρόπο. Σίγουρα, δηλαδή, υπάρχει και η συσκοτίση και η παραπληροφόρηση. Δεν ξέρω κατά πόσο όλα αυτά που ακούμε αληθεύουν. Και τελικά ο κόσμος μπερδεύεται και δεν ξέρει τι να πιστέψει και τί είναι σωστό ή όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν έχω κάποια εικόνα του παρελθόντος. Είμαι αρκετά νέα και δεν έχω ακούσει κάτι. Απ' αυτά που ακούω θεωρώ ότι σήμερα υπάρχει μια περισσότερη αυστηρότητα της Αστυνομίας σε σχέση με παλιά. Η Αστυνομία κάνει βέβαια το έργο της όπως πρέπει αλλά δρα με μεγαλύτερη αυστηρότητα και δρα σαν να περιορίζει την ελευθερία των ατόμων. Είναι όμως οι αστυνομικοί πιο εκπαιδευμένοι από παλιά; Δε γνωρίζω καθόλου τον τρόπο εισαγωγής των αστυνομικών ούτε το τι συμβαίνει με την εκπαίδευσή τους. Φαντάζομαι ότι σήμερα η Αστυνομία θα είναι πιο οργανωμένη σε σχέση με το παρελθόν.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εμένα προσωπικά μου αρέσει να μην υπάρχουν μόνο άντρες αστυνομικοί και να βλέπω και γυναίκες. Θα ήθελα να τις δω και σε πιο μάχιμες υπηρεσίες και να ανέλθουν στην ιεραρχία. Πιστεύω ότι μπορούν να τα καταφέρουν,

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί διαφοροποιούνται λόγω επαγγέλματος. Είναι κι αυτοί άνθρωποι. Επίσης, δεν κατηγορώ ξεκάθαρα την Αστυνομία για όλα αυτά που συμβαίνουν γιατί σε κάθε περίπτωση οι αστυνομικοί εκτελούν εντολές ανωτέρων τους και εκπληρώνουν το χρέος τους. Μην ξεχνάμε άλλωστε ότι πέρα από τη φυσική

ηγεσία της Αστυνομίας το σώμα υπακούει και στην πολιτική του ηγεσία καθώς υπάγεται στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Ναι άρα δεν μπορώ να ρίξω τις ευθύνες σε ένα σώμα. Όπως και να έχει αν συναντήσω έξω κάποιον αστυνομικό ή αν βρεθεί κάποιος Αστυνομικός στη δική μου παρέα δε θα τον έβλεπα προκατειλημμένα ή αρνητικά. Δε θα είχα μια περίεργη στάση απέναντί του.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η εικόνα που έχω για την Αστυνομία είναι ουδέτερη προς θετική θα γινόταν ακόμη καλύτερη με κάποιες αλλαγές. Θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί ο τρόπος αντιμετώπισης και διαχείρισης των γεγονότων και των καταστάσεων από την πλευρά της Αστυνομίας. Δηλαδή εγώ θεωρώ ότι θα πρέπει να υπάρχει και να κάνει αισθητή την παρουσία της. Ο κόσμος νοιώθει σίγουρα μια ασφάλεια όταν υπεύθυνοι άνθρωποι επαγγελματίες φροντίζουν για να είναι καλά και ασφαλείς. Απλά θα πρέπει να γίνουν κάποιες μεταρρυθμίσεις ως προς το πώς δρα και το πώς διαχειρίζεται τη βία της. Να δοθεί επίσης έμφαση στην πρόληψη χρήσης της βίας. Μια ιδέα θα ήταν να επεκταθεί και η δράση άοπλων αστυνομικών ομάδων αντιστοίχων με της Ο.Δ.Ο.Σ. που διαχειρίζεται τις διαδηλώσεις.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 6^η

Άντρας – 26 ετών – Οικονομολόγος/ Ιδιωτικός υπάλληλος

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της

καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αghριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σίγουρα είναι καλό να υπάρχει μια μορφή Αστυνομίας εντός των Πανεπιστημίων αλλά με περιορισμένη δράση, να μην μπορεί, δηλαδή, να εισχωρήσει σε όλους τους χώρους του Πανεπιστημίου. Επίσης, καλό θα ήταν να υπήρχαν σημεία εισόδου που οι εισερχόμενοι στο Πανεπιστήμιο θα μπορούσαν να εισέλθουν χτυπώντας την κάρτα τους, να υπάρχει, δηλαδή, ένα αυτοματοποιημένο σύστημα εισόδου. Δεν ξέρω ποια είναι η κατάσταση στα υπόλοιπα ελληνικά Πανεπιστήμια αλλά τουλάχιστον για το ΑΠΘ μπορώ να πω ότι η κατάσταση είναι πάρα πολύ επικίνδυνη όπως αποδεικνύεται και από το περιστατικό που αναφέρθηκε. Δεν είμαι ο μόνος που γνωστοί και φίλοι μου έχουν πέσει θύματα επιθέσεων εντός του ΑΠΘ από κλοπή μέχρι κάποιου είδους παρενόχληση. Οπότε σίγουρα χρειάζεται να υπάρχει μια μορφή Αστυνομίας απλά με βάζει σε πολλές σκέψεις το κατά πόσο μπορεί σε αυτή τη μορφή που τελικά θα ιδρυθεί να υπάρξει μια ισορροπία. Γιατί σίγουρα θα είναι πολύ δύσκολο να θεσπιστεί ένα σώμα που θα διασφαλίζει αφενός την ανάγκη ενός φοιτητή να απολαμβάνει την ελευθερία του εντός του Πανεπιστημίου και αφετέρου να επιτευχθεί η ασφάλεια τόσο των φοιτητών όσο και όλων όσων κινούνται στο χώρο του Πανεπιστημίου. Στο Πανεπιστήμιο μπαίνει αρκετός κόσμος γενικά από καθηγητές μέχρι φωτογράφους οπότε θα πρέπει να είναι ένας ασφαλής χώρος. Επίσης, το Πανεπιστήμιο είναι και ένας χώρος που συγκεντρώνει αρκετά νέα άτομα (οι περισσότεροι μπαίνουν αμέσως μετά το σχολείο στα 18 τους) γι' αυτό και είναι ένας ακόμα λόγος να είναι ένας χώρος ασφαλής.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όπως είπα και πριν ο αυτοματοποιημένος χώρος εισόδου πιστεύω θα βοηθούσε. Θα μπορούσαν να τοποθετηθούν, επίσης, κάμερες αλλά κι εκεί πάλι πιστεύω ότι η Αστυνομία θα έπρεπε να είναι ο φορέας που θα επόπτευε τη χρήση τους.

Δεν ξέρω κατά πόσο μια ιδιωτική εταιρία θα ήταν μια καλή λύση για το Πανεπιστήμιο ιδίως του ΑΠΘ γιατί θα χρειαζόταν μεγάλη δύναμη οπότε ίσως απαιτούνταν αρκετά χρήματα για τη φύλαξη και θα συνεπαγόταν μεγάλο οικονομικό βάρος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικοτήτων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το να επέμβει σε τέτοιου είδους περιστατικά η Αστυνομία φαντάζομαι ότι είναι απαραίτητο απλά μετά προκύπτει το θέμα σε ποιο βαθμό θα επέμβει. Εγώ δεν έχω συμμετάσχει ποτέ σε κάποια κατάληψη οπότε δεν μπορώ να ξέρω τι συμβαίνει σε μια κατάληψη. Απλώς έχω ακούσει περιστατικά όπου η επέμβαση της Αστυνομίας μπορεί να μην ήταν η πρόπευσα βάσει του νόμου. Οπότε δεν ξέρω αν κάθε φορά που επεμβαίνουν για να διαλύσουν μια κατάληψη δρουν σύμφωνα με τον νόμο. Πιστεύω ότι πολλές φορές μπορεί να κάνουν πράγματα που δεν θα έπρεπε να κάνουν ή υπερβαίνουν τα όρια δράσης τους. Φυσικά η εκκένωση μιας κατάληψης μπορεί να είναι και απαραίτητη καθώς είναι γνωστό ότι σε μια κατάληψη προκαλούνται πάρα πολλά προβλήματα ιδίως σε τελειόφοιτους φοιτητές που θέλουν να πάρουν πτυχίο και δεν

μπορούν λόγω της κατάληψης. Ίσως θα πρέπει με κάποιον τρόπο να εξετάζονται τα αιτήματα από τον Πρύτανη γιατί μπορεί κάποια απ' αυτά να μην είναι εντελώς παράνομα και ίσως θα έπρεπε κι αυτός να τα εξετάσει. Θα πρέπει, δηλαδή, σε κάθε περίπτωση να εξετάζουμε το γιατί έχει γίνει μια κατάληψη, το τί γίνεται μέσα στην κατάληψη γιατί η κάθε περίπτωση είναι μοναδική. Πρέπει, δηλαδή, σε κάθε περίπτωση να βλέπουμε ποιο είναι το αίτημα, για ποιο λόγο δηλαδή κάποιος μπορεί να κάνει κατάληψη, να βλέπουμε το τι γίνεται μέσα στην κατάληψη και εφόσον πούμε πρέπει αυτή να διαλυθεί το σώμα που θα επέμβει είναι φυσικά η Αστυνομία και η τελευταία πρέπει να το κάνει με το σωστό τρόπο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πολύ φοβάμαι ότι με τις εντάσεις που θα υπάρξουν μετά την τοποθέτηση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας μπορεί να προκληθεί μια πόλωση και θα αρχίσει τότε ίσως και από την πρώτη βδομάδα να γίνεται λόγος για Αστυνομικό Κράτος. Σίγουρα ακόμη και μια άοπλη Αστυνομία θα μπορούσε να καταχραστεί τη θέση του αν βέβαια με ρωτάς θεωρώ ότι μέσα στα χρόνια που πέρασα στο ΑΠΘ από αυτά που είδα σίγουρα με μια Αστυνομία θα ένοιωθα μεγαλύτερη ασφάλεια. Πολλές φορές δεν τολμάς καν να περπατήσεις στο ΑΠΘ γιατί δεν νοιώθεις καμία ασφάλεια. Πάντως έτσι όπως είναι τώρα τα πράγματα στα Πανεπιστήμια πιστεύω πως δύσκολα θα μπορούσε να επιτευχθεί μια ισορροπία με την παρουσία ακόμη και άοπλης Αστυνομίας στα Πανεπιστήμια. Μια μερίδα κόσμου μπορεί να επιθυμεί την Αστυνομία στα Πανεπιστήμια γιατί θα νοιώθει περισσότερο ασφαλής αλλά οι περισσότεροι νομίζω ότι θα μιλούν για ένα Αστυνομικό Κράτος που θα κάνει κατάχρηση της εξουσίας του και περιορίζει τις ελευθερίες του. Αντιλαμβάνομαι το Αστυνομικό Κράτος ως ένα Κράτος στο οποίο θα υπάρχουν Αστυνομικοί που θα καθορίζουν το τί θα κάνει όποιος κυκλοφορεί σε ένα σημείο και θα του απευθύνουν εντολές συμμόρφωσης χωρίς να έχουν ως βάση της δράσης τους κάποια νομοθετική πρόβλεψη κάτι που βέβαια δεν συνδέεται με τη δράση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σίγουρα είναι ένας θεσμός χρήσιμος και απαραίτητος για την κοινωνία αλλά υπάρχουν διαφόρων ειδών Αστυνομικοί. Έχω ακούσει, δηλαδή για περιπτώσεις Αστυνομικών που μπορεί να έχουν προβεί σε κατάχρηση εξουσίας αλλά πολλές φορές συναντάς και Αστυνομικούς οι οποίοι πράγματι θέλουν να εξυπηρετούν τους πολίτες. Δεν τίθεται θέμα περί αναγκαιότητας ή μη της ύπαρξης της Αστυνομίας. Θα πρέπει αυτό το Σώμα να υπάρχει και να είναι πολύ καλά εκπαιδευμένο, πολύ καλά μορφωμένο ώστε να βοηθάει τους πολίτες. Είναι ένα επάγγελμα που είναι απαραίτητο. Και οι Αστυνομικοί έχουν πολύ ευρείες αρμοδιότητες για να βοηθήνε τους πολίτες. Δεν μπορώ να καταλάβω τι μπορεί να φταίει και σε κάποιες περιπτώσεις ένα ποσοστό Αστυνομικών μπορεί να μην κάνει σωστά την δουλειά του γιατί χρέος τους είναι να δρουν σύμφωνα με τους νόμους και να βοηθήνε τους πολίτες χωρίς να επιβάλλονται ή να κάνουν κατάχρηση εξουσίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν ξέρω και η ίδια η Αστυνομία σε ποια ακριβώς σημεία προτιμάει να δίνει έμφαση όσον αφορά την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας. Φαντάζομαι, δηλαδή, πως στην Αθήνα υπάρχουν πολλά σημεία που είναι πολύ πιο επικίνδυνα από τον λόφο του Φιλοπάππου. Οπότε πρέπει να θέσει κάποιες προτεραιότητες να φτιάξει ένα πλάνο επικινδυνότητας περιοχών σε κάθε πόλη και να δρα ανάλογα. Σημαντικό είναι και το νομοθετικό πλαίσιο που θα ρυθμίζει τον τρόπο επέμβασης των Αστυνομικών που θα προβλέπει λεπτομερώς το πότε και το πώς θα πρέπει να ενεργούν οι Αστυνομικοί τόσο προληπτικά όσο και κατασταλτικά. Η Αστυνομία θα έπρεπε πιστεύω σε πολλά σημεία να ενισχύσει την παρουσία της, σε πολλές γειτονιές που ξέρουμε όλοι ότι συμβαίνουν πολλά πράγματα και προφανώς τα περισσότερα από αυτά τα συμβάντα θα καταγράφονται κιόλας. Θα πρέπει, δηλαδή, η Αστυνομία να είναι περισσότερο αποτελεσματική και να ενισχυθεί η αστυνόμευση στα σωστά σημεία. Χωρίς βέβαια να φτάσουμε στο άλλο σημείο που μπορεί, για παράδειγμα, να βγαίνεις

στο λόφο του Φιλοπάππου και να έχεις μια Αστυνομία που να βρίσκεται διαρκώς από πάνω σου και να σε επιτηρεί ή να κάνει διαρκώς περιττούς ελέγχους ή να κάνει έλεγχο σε κάποιον μόνο και μόνο επειδή είναι άλλης εθνικότητας κλπ μετά ίσως αυτό καταστεί σε βάρος του πολίτη και τον φοβίσει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Προφανώς και θα πρέπει να εφαρμόζονται οι νόμοι. Όλοι μας μπορεί να διαφωνούμε με αρκετούς από τους νόμους που έχουν ψηφιστεί, όπως, για παράδειγμα, τους φορολογικούς νόμους ή τους νόμους για τη διαχείριση της πανδημίας αλλά και πάλι θα πρέπει να τους εφαρμόζουμε. Αλλιώς θα πρέπει να υποστούμε τις προβλεπόμενες κυρώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η αλήθεια είναι πως όχι δεν έχω υπάρξει ποτέ σε συμβάν που κάποιος Αστυνομικός να φέρθηκε βίαια σε εμένα ή σε τρίτον. Μπορεί να έχω ακούσει Αστυνομικό να φωνάζει αλλά αυτό δεν είναι λεκτική βία δεν έβρισε κανέναν για παράδειγμα. Έχω ακούσει βέβαια για κάποια περιστατικά κατάχρησης ή λαθών από την πλευρά Αστυνομικών αλλά δεν μπορώ να τα επιβεβαιώσω μου τα έχουν μεταφέρει απλά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το περιστατικό αυτό μου ακούγεται απαράδεκτο. Δεν μπορώ να βρω κάποιο δίκαιο από την πλευρά αυτών που πήγαν να ανεγείρουν το κτίσμα. Το να καταλαμβάνεις αυθαίρετα έναν χώρο και να αλλάζεις και τη δομή του χτίζοντας κάτι παράνομο είναι απαράδεκτο. Ακόμη και αν αιτιολογούσαν το λόγο της ανέγερσης του κτίσματος πάλι δε θα μπορούσα να το δικαιολογήσω μου φαίνεται απίστευτο. Η

Αστυνομία θα έπρεπε να επεμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις αλλά πάντα έχει σημασία και ο τρόπος που επεμβαίνει. Να μην είναι δηλαδή βίαιος ο τρόπος επέμβασης της Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι σίγουρα δεν είναι περιττή η παρουσία της Αστυνομίας σε διαδηλώσεις αλλά από την άλλη πρέπει να εξασφαλίσουμε με κάποιον ας το πούμε μαγικό τρόπο και τον σύννομο ρόλο των Αστυνομικών. Δηλαδή ειδικά το τελευταίο διάστημα κυκλοφόρησαν κάποια βίντεο με Αστυνομικούς να προκαλούν φθορές ή να βρίζουν. Ήταν στιγμιότυπα αυτά; Ναι φυσικά ήταν στιγμιότυπα μπορεί δηλαδή από ένα μεγάλο βίντεο να προέβαλαν τα 10 δευτερόλεπτα αλλά στον κόσμο αυτό εντυπώθηκε και έτσι πιστεύω ότι θα πρέπει να εξετάσουμε το ρόλο των Αστυνομικών γενικά στα επεισόδια. Όχι όλων αλλά μερικών από αυτούς γιατί βλέπουμε ότι και ο κόσμος με αυτά που βλέπει γίνεται δύσπιστος. Κι εγώ, για παράδειγμα, που δεν έχω συμμετάσχει ποτέ σε διαδηλώσεις με αυτά που ακούω μπορεί να γίνομαι δύσπιστος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πιστεύω ότι η διαφορετική διαχείριση είναι αναπόφευκτη γιατί θεωρώ πως η κάθε κυβέρνηση δίνει και άλλες εντολές, άλλες κατευθύνσεις για τη διαχείριση των διαδηλώσεων. Δεν μπορώ να σκεφτώ κάποιο παράδειγμα γιατί δεν έχω δραστηριοποιηθεί και σε διαδηλώσεις. Νομίζω όμως ότι η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ υποστηρίζει περισσότερο τη δράση της Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικό κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Με την τόσο έντονη καταστολή που επέλεξε η Γαλλία νομίζω ότι θα πρέπει να επανεξεταστεί το πώς δρα η Γαλλία ως χώρα σε τέτοια περιστατικά. Προσωπικά δε γνωρίζω το κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» γι' αυτό δεν μπορώ να σου πω αν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί δημοκρατικός ή μη ο τρόπος καταστολής που εφάρμοσε. *Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών.* Ζητούμενο για την τιμωρία των υπευθύνων είναι το να μπορεί η Αστυνομία να πει το ποιος έκανε ποια συγκεκριμένα άδικη πράξη στα πλαίσια της διαδήλωσης και του μπάχαλου που μπορεί να συμβαίνει εκείνη τη στιγμή. Αν είναι η Αστυνομία σε θέση να γνωρίζει πχ μέσα από κάμερες να διακρίνει τους κουκουλοφόρους θα πρέπει και να τιμωρούνται οι υπεύθυνοι. Γιατί στην τελική ανάλυση διαφορετικά ο οποιοσδήποτε από εμάς κατείχε ένα μαγαζί ή ακόμη και ένα όχημα δικό του θα ήθελε να καταδικαστεί ο εκάστοτε υπεύθυνος για τη φθορά που προκάλεσε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Έχω εντοπίσει κάποια αρνητικά στοιχεία. Για παράδειγμα, όταν ήθελα να κάνω ανανέωση του διαβατηρίου μου για να ταξιδέψω προέκυψε ένα θέμα γιατί η αστυνομική μου ταυτότητα έγραφε από λάθος του υπαλλήλου «ΘΕΣ/ΝΙΚΗ» αντί για «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ». Για την ανανέωση διαβατηρίου λοιπόν που ήθελα να κάνω χρειάστηκε να βγάλω πρώτα νέα ταυτότητα για να διορθωθεί το σφάλμα του υπαλλήλου και μετά να μπορέσουν να μου ανανεώσουν το διαβατήριο μια διαδικασία χρονοβόρα όπως μπορούμε να καταλάβουμε. Και το θέμα είναι ότι ο υπάλληλος του συγκεκριμένου Αστυνομικού Τμήματος για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα στην ουσία υπέγραφε και εξέδιδε ταυτότητες που περιείχαν ένα τυπικό λάθος. Δεν είναι κάτι τραγικό αλλά συνέβη σε εμένα προσωπικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σίγουρα θα έπρεπε η Αστυνομία να κάνει ελέγχους και να επιβάλει πρόστιμα. Βέβαια πάλι και για τη διαχείριση της πανδημίας θα πρέπει να είναι προσεκτικοί οι Αστυνομικοί και να επιβάλουν τα πρόστιμα σταθμίζοντας τη σοβαρότητα της κάθε κατάστασης. Όταν, για παράδειγμα, βλέπουν έναν ηλικιωμένο να περπατάει μόνος του και επειδή έχει κουρασθεί να κατεβάζει για λίγο τη μάσκα του είναι κάπως άδικο να του επιβάλουν 150 ευρώ πρόστιμο σε έναν άνθρωπο με τόσο χαμηλή σύνταξη. Θέλω να πω ότι θα πρέπει εννοείται να εξασφαλίζεται από την Αστυνομία η εφαρμογή των νόμων και η τάξη αλλά να μη γίνεται κατάχρηση και στο τέλος της ημέρας σκοπός να είναι και η εξυπηρέτηση του πολίτη, τους οποίους να αντιμετωπίζουν οι Αστυνομικοί με τον τρόπο που πρέπει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου; Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Και στις δύο περιπτώσεις οι κάτοικοι της Χίου και του Έβρου θεωρώ ότι κοιτούν το συμφέρον τους. Στη Χίο δε θέλουν την κατασκευή της κλειστής δομής ίσως επειδή φοβούνται ότι θα πληγεί ο τουρισμός ή επειδή φοβούνται ότι ακόμη και με μία κλειστή δομή οι μετανάστες θα κυκλοφορούν και πάλι στο νησί τους γιατί προφανώς δεν τους θέλουν. Και για το λόγο αυτό επιτίθενται και στα ΜΑΤ τα οποία πηγαίνουν στο νησί για να πραγματοποιήσουν την απόφαση της κυβέρνησης. Που βέβαια οι Αστυνομικοί είναι όργανα της τάξης και δε θα έπρεπε να στραφούν οι κάτοικοι

εναντίον τους γιατί δε φέρουν κάποια ευθύνη για μια απόφαση της κυβέρνησης. Δεν νομίζω ότι οι αντιδράσεις των κατοίκων έχουν να κάνουν με την Αστυνομία ως σώμα απλά στην πρώτη περίπτωση η δράση της Αστυνομίας δεν ήταν σύμφωνη με τα συμφέροντα των κατοίκων, ενώ στη δεύτερη περίπτωση η δράση της Αστυνομίας ήταν σύμφωνη με τα συμφέροντα των κατοίκων. Εφόσον θεωρούμε ότι η κατασκευή της κλειστής δομής για τους μετανάστες θα ήταν μια λύση που δε θα επιθυμούσαν οι κάτοικοι θα έπρεπε κάπως να αντισταθούν αλλά με άλλο τρόπο. Θα μπορούσαν, για παράδειγμα, ίσως μέσω της Τοπικής αυτοδιοίκησης να το πραγματευτούν πολιτικά και να ασκήσουν πιέσεις στην κυβέρνηση. Σίγουρα ο αποδιοπομπαίος τράγος δε θα έπρεπε να ήταν τα ΜΑΤ γιατί προφανώς η Αστυνομία ως όργανο της τάξης όπως είπα πήγε να εφαρμόσει αυτό που της δόθηκε ως εντολή. Δεν επρόκειτο για κάποια αυθαίρετη απόφαση του επικεφαλής της ομάδας των ΜΑΤ που πήγαν εκεί. Η βία των κατοίκων μπορεί να είναι ένα ξέσπασμα αγανάκτησης αλλά δεν μπορούμε να νομιμοποιούμε την αγανάκτηση του καθενός που μεταφράζεται σε βία. *Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;* Πρακτικά ναι η πρόσληψη του έργου της Αστυνομίας διαφοροποιείται ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί γιατί όλοι είμαστε άνθρωποι και μας απασχολεί να προωθήσουμε και να πραγματώσουμε τα δικά μας συμφέροντα. Ο κόσμος νομίζω τις περισσότερες φορές δε σκέφτεται ότι ο Αστυνομικός είναι όργανο της τάξης και δεν εφαρμόζει δικές του αποφάσεις αλλά αποφάσεις πολιτικές. Επομένως, δε φέρει ευθύνη γι' αυτή την εφαρμογή. Ευθύνη φέρει μόνο για όσα εμπíπτουν στη δράση του όπως το πώς θα συμπεριφερθεί στους πολίτες και γι' αυτό μόνο μπορεί να καταστεί υπόλογος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι απαραίτητο να εκπαιδεύονται διαρκώς οι Αστυνομικοί. Τώρα για τον εξοπλισμό σίγουρα θα πρέπει οι Αστυνομικοί να έχουν τον απαραίτητο εξοπλισμό αλλά όταν μια κυβέρνηση έχει ένα συγκεκριμένο ποσό χρημάτων θα πρέπει να ιεραρχεί και τις προτεραιότητες. Κι αν σε αυτή την πυραμίδα τα χρήματα επαρκούν μέχρι το σκαλοπάτι που βρίσκεται η δράση της Αστυνομίας τότε ναι θα πρέπει να δοθούν και να αξιοποιηθούν για τη δράση της. Θα πρέπει δηλαδή να υπάρχουν κάποιες προτεραιότητες σε ένα Κράτος. Αν είχαμε αφθονία χρημάτων και μπορούσε το Κράτος

μας να καλύψει κάθε ανάγκη είτε σε αστυνομικό επίπεδο είτε σε επίπεδο οικονομίας και επιδομάτων ή σε άλλα επίπεδα προφανώς θα συμφωνούσα και με τον πλήρη εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού της Αστυνομίας. Δεν ξέρω όμως κατά πόσο κάτι τέτοιο είναι εφικτό. Να ευνοηθεί δηλαδή η Αστυνομία σε βάρος κάποιου άλλου σώματος γιατί έτσι συμβαίνει γενικά κάθε απόφαση που δίνει χρήματα σ' ένα σώμα τα στερεί στην ουσία από κάποιον άλλον. Οπότε θα πρέπει να υπάρχει ένας ορθός καθορισμός των προτεραιοτήτων από το Κράτος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ειδήσεις μπορεί να διαβάσω αν υπάρχει κάποιο θέμα το οποίο να με ενδιαφέρει και κυρίως σε ηλεκτρονικά και όχι έντυπα μέσα. Δεν μπορώ να πω, βέβαια, ότι διαβάζω ειδήσεις σταθερά σε καθημερινή βάση και αν δω κάποια είδηση αυτή θα αφορά κυρίως θέματα εμπορίου και οικονομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Στα ΜΚΔ ακόμη και να μην το επιθυμείς άμεσα είτε μέσα από διάφορες σελίδες που μπορεί να ακολουθώ είτε από θέματα που μπορεί να εμφανίζονται άμεσα στην αρχική σελίδα του λογαριασμού μου έρχομαι σε επαφή με κάποιες ειδήσεις. Με το που ανοίξεις ακόμη και το Google, για παράδειγμα, θα σου πεταχτούν αμέσως κάποια επίκαιρα άρθρα. Οπότε ναι στα ΜΚΔ θα διαβάσω τουλάχιστον τίτλους ειδήσεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δε συμμετέχω σε φόρουμ συζητήσεων στα ΜΚΔ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πιστεύω ότι τα ΜΜΕ είναι σε έναν μεγάλο βαθμό ετεροκατευθυνόμενα με βάση μια κατεύθυνση που δίνει κυρίως η εκάστοτε κυβέρνηση ή άλλοι άνθρωποι που ανήκουν σε ισχυρούς κύκλους και κατέχουν μεγάλη δύναμη. Πιστεύω, δηλαδή, ότι πολλά ζητήματα στα ΜΜΕ είτε δεν διαφωτίζονται ποτέ πραγματικά είτε γίνεται μια διαστρέβλωση των γεγονότων. Για παράδειγμα, το ότι τα ΜΜΕ έλαβαν

επιχορηγήθηκαν με αρκετά χρήματα με αποτέλεσμα όπως φαίνεται να εξυπηρετούν συμφέροντα. Τα ΜΚΔ ίσως είναι λίγο έως αρκετά πιο ελεύθερα στη δράση τους κι αυτό γιατί μέσω αυτών δίνεται το βήμα στον καθένα οπότε προφανώς ακούγονται και απόψεις που δεν συντάσσονται με την κατεύθυνση της κυβέρνησης. Απλά και στα ΜΚΔ ο κάθε αναγνώστης θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός, να καταλαβαίνει δηλαδή ποιος γράφει το κάθε τι και να αναγνωρίζει αν έχει κάποιο συμφέρον να το γράψει και αν τα γεγονότα που παραθέτει κάποιος είναι βάσιμα και εμπεριστατωμένα ή είναι ψεύτικα. Σίγουρα πιστεύω ότι υπάρχει μια μεγαλύτερη ελευθερία στα ΜΚΔ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πιστεύω ότι σίγουρα υπάρχει μια εξέλιξη στο σώμα της Αστυνομίας χωρίς βέβαια να είμαι εγώ ο αρμόδιος που μπορώ να το κρίνω. Δεν ξέρω όμως αν έχει επιτευχθεί αναλογικά μέσα στα χρόνια η εξέλιξη που θα έπρεπε να έχει η Αστυνομία όπως έχουν αντίστοιχα οι Αστυνομίες άλλων προηγμένων κρατών. Δηλαδή, μέσα στα χρόνια σίγουρα η Αστυνομία θα όφειλε να εξελιχθεί αλλά δεν ξέρω αν εξελίχθηκε με τους ρυθμούς που είχε την δυνατότητα να εξελιχθεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πάρα πολύ θετική είναι αυτή η εξέλιξη. Οι γυναίκες σίγουρα θα πρέπει να υπάρχουν και να αξιολογείται η ικανότητα του Αστυνομικού να επιτελεί το καθήκον του ανεξαρτήτως του φύλου του. Οι γυναίκες, δηλαδή, θα πρέπει να σταδιοδρομούν με βάση τα προσόντα τους και να μη φοβούνται τη σύγκρισή τους με τους άντρες συναδέλφους τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ως άνθρωποι που κατοικούν στην ίδια χώρα με όλους τους υπόλοιπους πολίτες της προφανώς και οι Αστυνομικοί έχουν τις ίδιες ανησυχίες με τους υπόλοιπους. Πολλά από τα προβλήματα που ανακύπτουν επηρεάζουν αναγκαστικά όλο τον πληθυσμό ανεξαρτήτως επαγγέλματος, κοινωνικής τάξης κλπ. Αλλά δυστυχώς

νομίζω πως υπάρχει ένα είδος κουλτούρας που μπορεί να μοιράζονται μεταξύ τους αρκετοί Αστυνομικοί. Για παράδειγμα, είχα ακούσει ότι κάποιοι Αστυνομικοί μπορεί να υιοθετούσαν κάποιες ρατσιστικές απόψεις ή να συντάσσονταν με ακροδεξιές πεποιθήσεις να έχουν, δηλαδή, μια κουλτούρα που δε θα έπρεπε να υπήρχε. Από την άλλη, η ζωή των Αστυνομικών μέσα στις σχολές, η εσωκλειστη διαβίωση, η ιεραρχία και γενικά η σταδιοδρομία στην Αστυνομία και η εργασία σε Αστυνομικά τμήματα φαντάζομαι καλλιεργεί μια δεδομένη κουλτούρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η εικόνα που έχω για την Αστυνομία σήμερα είναι ότι σίγουρα υπάρχουν και πολλοί καλοί Αστυνομικοί και δε θα πρέπει γενικά να κάνουμε γενικεύσεις αλλά σίγουρα μπορεί να πετύχει κανείς και Αστυνομικούς που μπορεί να σε δυσκολέψει στη συνεργασία. Εγώ, αφενός θέλω μια Αστυνομία που να με κάνει να νοιώθω ασφαλής, ακόμα και εντός του χώρου του Πανεπιστημίου με τις εγγυήσεις που αναφέραμε στην αρχή της συζήτησης, αφετέρου, όμως, δεν ξέρω κατά πόσο η Αστυνομία του σήμερα μπορεί όντως να μου εγγυηθεί ότι όντως είναι εκεί για να με βοηθήσει, όντως θα δράσει σύννομα και θα με σεβαστεί. Εφόσον πολλοί άνθρωποι διαπιστώνουν κατάχρηση από την πλευρά των Αστυνομικών πιστεύω θα έπρεπε οι Αστυνομικοί να εκπαιδεύονται επαρκώς και να λαμβάνουν και κάποιες κατευθύνσεις για τη δράση τους ώστε να αποκτήσει περισσότερο ανθρωπιστικό χαρακτήρα. Με λίγα λόγια θα πρότεινα να γίνουν κάποιες μεταρρυθμίσεις όσον αφορά την εκπαίδευση των Αστυνομικών και την αλλαγή της νοοτροπίας τους. Να καταλάβει, δηλαδή, ο Αστυνομικός ότι ρόλος του είναι η συνεργασία με τον πολίτη και όχι η επιβολή του στον πολίτη. Να ξέρει δηλαδή ο Αστυνομικός ακριβώς την έκταση των καθηκόντων του. Επίσης, πιστεύω ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη από το Κράτος τα όποια αιτήματα έχει η Αστυνομία για τον εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού της γιατί και η Αστυνομία μπορεί να έχει ελλείψεις στα διάφορα τμήματά της. Τέλος, θα πρότεινα να ενισχυθεί και ο πειθαρχικός έλεγχος των Αστυνομικών για την ορθή τήρηση των καθηκόντων τους και σε περίπτωση που παραβαίνουν τα όρια δράσης τους να λογοδοτούν γι' αυτό.

Γυναίκα -22 ετών - Φοιτήτρια Πολιτικών Επιστημών Α.Π.Θ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγνων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εσύ αναφέρεσαι στο νομοσχέδιο για την Πανεπιστημιακή που έχει δημοσιευτεί σωστά; Σωστά ναι. Το νομοσχέδιο αυτό προβλέπει δηλαδή άοπλη Αστυνομία; Ναι άοπλη και ειδικά εκπαιδευμένη για τους χώρους των Πανεπιστημίων. Δε θα έχει κανενός είδους όπλο πάνω της; Όχι θα έχει εξοπλισμό αλλά όχι όπλα όπως αυτά που ορίζονται στους ειδικότερους νόμους π.χ. 2168/1993. Κοιτά γενικά εγώ θεωρώ ότι αυτή η επίθεση που έκαναν οι κουκουλοφόροι σε μια ομάδα που δεν ήταν αμιγώς μη πολιτική γιατί είχε στηθεί από τη φοιτητική παράταξη της ΟΝΝΕΔ το 2015-2016 βέβαια στην πορεία οι ιδρυτές της αποφοίτησαν από το Πανεπιστήμιο και συνέχισαν τη δράση της ομάδας άτομα που όντως δεν είχαν πολιτική δράση και ήταν κυρίως νέα άτομα κατά βάση πρωτοετείς φοιτητές ήταν απαράδεκτη και προφανώς καταδικάζω αυτό που συνέβη αλλά θεωρώ ότι εφόσον το άσυλο έχει καταργηθεί και η Αστυνομία μπορεί να παρέμβει δε μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται να ιδρυθεί Πανεπιστημιακή Αστυνομία. Θεωρώ ότι εφόσον η Αστυνομία μπορεί να παρέμβει είναι περιττό να υπάρχουν γενικά Αστυνομικοί στο χώρο του Πανεπιστημίου για να φυλάνε όλο το 24ωρο το χώρο του Πανεπιστημίου και όλους τους φοιτητές. Η βία

πρέπει να εξαλειφθεί με κάποιον τρόπο και όχι με μια άλλη μορφή βίας η οποία θα βρίσκεται στο Πανεπιστήμιο θα απειλεί και θα αποθαρρύνει την άλλη μορφή βίας εντός του Πανεπιστημίου. *Αν υπήρχε Αστυνομία άοπλη όπως ξαναλέω θα συνέβαινε κάτι αντίστοιχο σαν συμβάν;* Μισό λεπτό οι άοπλοι Αστυνομικοί θα πάλευαν ουσιαστικά με τους άλλους οι οποίοι μπορεί να είναι και οπλισμένοι; Που θα κατέληγε ένα συμβάν όπου άοπλοι Αστυνομικοί θα τα έβαζαν με κουκουλοφόρους οι οποίοι θα είχαν πχ παλούκια που θα μπορούσαν να σπάσουν ένα κεφάλι; Τι θα έκανε η Πανεπιστημιακή Αστυνομία σε τέτοια περίπτωση; Εκτός και αν ήταν τόσο πολλοί. *Απ' ότι λένε θα είναι αρκετοί ήδη προετοιμάζονται και εκπαιδεύονται 400 άτομα. Αλλά το θέμα είναι άλλο ότι αν υπήρχε Πανεπιστημιακή Αστυνομία πολυπληθής ειδικά εκπαιδευμένοι κα δρούσαν τηρώντας κανόνες αυτοάμυνας και αυτοπροστασίας θα αποφευγόταν τέτοιο συμβάν;* Ναι όπως και αν υπήρχε 24ωρη παρουσία στη Χαριλάου από Αστυνομικούς δε θα πέθαινε εκεί το παιδί λόγω οπαδικής βίας. Σίγουρα αν υπήρχαν παντού Αστυνομικοί δε θα γίνονταν περιστατικά βίας πουθενά αυτό όμως δε σημαίνει ότι πρέπει να βάλουμε παντού ειδικές Αστυνομίες για κάθε χώρο πχ ειδική Αστυνομία πάρκου, ειδική Αστυνομία παραλίας, ειδική Αστυνομία της πλατείας. Οπότε όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ : *Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;*

Εγώ δε θεωρώ ότι η κύρια πληγή του Πανεπιστημίου είναι τέτοια περιστατικά. Θεωρώ ότι η κύρια πληγή του Πανεπιστημίου είναι η υποχρηματοδότηση. Εγώ θεωρώ ότι είναι κάπως κατασκευασμένη αυτή η αφήγηση ότι υπάρχουν περιστατικά βίας από κουκουλοφόρους στα Πανεπιστήμια. Έχουν όντως συμβεί κάνα δυο περιστατικά αλλά αυτά δεν αποδεικνύουν ότι το Πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος ανομίας. Είναι περιστατικά βίας που μπορεί να σου συμβούν γενικά κάπου. Δεν υπάρχει κάποια συστηματική τρομοκρατία εντός του Πανεπιστημίου η οποία να απαιτεί μια ριζική πάταξη μέσω της θεσμοθέτησης ενός ειδικού σώματος ατόμων αστυνομικών οι οποίοι θα σε προστατεύουν. *Με ποιον τρόπο θα μπορούσε να επιτευχθεί εναλλακτικά η ασφάλεια στα Πανεπιστήμια; Εσύ τι θα πρότεινες;* Το άσυλο έχει καταργηθεί οπότε αν γίνει κάποιο συμβάν η Αστυνομία μπορεί να παρέμβει όπως σε κάθε δημόσιο χώρο ο οποίος δε φυλάσσεται συνεχώς. *Ναι εντάξει αλλά τα Πανεπιστήμια συνιστούν παράλληλα και δημόσια περιουσία έχουν εργαστήρια, βιβλιοθήκες κλπ. Ναι αλλά όλα αυτά ούτως ή άλλως φυλάσσονται από φύλακες. Α, μάλιστα, για πες μου. Ναι ήδη υπάρχουν ιδιωτικές εταιρείες που φυλάνε τα κτίρια. Είναι αυτό για εσένα εναλλακτική*

προτιμάς δηλαδή μια ιδιωτική εταιρεία φύλαξης για το Πανεπιστήμιο; Νοιώθεις περισσότερο ασφαλής με αυτό; Όχι η ιδιωτική εταιρεία δεν είναι σε θέση να παρέμβει σε καταστάσεις που απειλούν τη σωματική ακεραιότητα κάποιου για να τον προστατέψουν. Φυλάνε μόνο το χώρο, το κτίριο. Άρα σε τέτοια περιστατικά ποιος θα έπρεπε εν τέλει να επεμβαίνει; Η Αστυνομία να επεμβαίνει όχι όμως να υπάρχει ένα ειδικό σώμα εντός του Πανεπιστημίου μαζί με τους φοιτητές γιατί με αυτό οι φοιτητές θα εκδιωχθούν από το Πανεπιστήμιο αν φυλάσσεται επί 24ωρου βάσεως. Θα περιοριστεί η ελευθερία έκφρασης όλων των φοιτητικών ομάδων.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικότητων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το θέμα είναι σε μεγάλο βαθμό ιδεολογικό. Αν δηλαδή μιλούσες με κάποιον αναρχικό θα σου έλεγε ότι δεν τον ενδιαφέρει η ακαδημαϊκή τάξη και ότι θα ήθελε όλος ο χώρος του Πανεπιστημίου να αποτελέσει μια μεγάλη κατάληψη. Εγώ που δεν είμαι αναρχική δε συμφωνώ με το να γίνονται τέτοιες καταλήψεις από τον οποιονδήποτε. Δε συμφωνώ όμως ούτε με το ότι η επέμβαση της Αστυνομίας

διασφαλίζει την ακαδημαϊκή τάξη. Γενικά θεωρώ ότι οι καταλήψεις θα πρέπει με κάποιον τρόπο να φύγουν από το Πανεπιστήμιο γιατί εμποδίζουν τη μετατροπή του σε ιδιωτικό που είναι ο στόχος των νέων νομοσχεδίων που έρχονται. *Πώς το εννοείς αυτό;* Το Σύνταγμά μας προς το παρόν ορίζει ότι τα Πανεπιστήμια είναι δημόσια και δεν έχουν δίδακτρα αλλά σε επόμενη αναθεώρηση αυτό πιστεύω ότι θα αλλάξει. Για να μπορέσει να γίνει μια σύνδεση του Πανεπιστημίου με τη χρηματοδότηση θα πρέπει αυτό να χρηματοδοτηθεί από την αγορά και αυτό μπορεί να γίνει άμα το Πανεπιστήμιο γίνει ιδιωτικό όχι απαραίτητα με πολλά δίδακτρα αλλά με τρόπο που να μπορούν κάποιες ιδιωτικές εταιρείες να συμμετέχουν κεφαλαιακά και αυτές όπως στο εξωτερικό που εταιρείες είναι μέτοχοι στα Πανεπιστήμια. Αυτό πρέπει να αλλάξει με αναθεώρηση του Συντάγματος. Οι ομάδες των καταλήψεων λοιπόν είναι αντίθετες με την αναθεώρηση του Συντάγματος γιατί αυτό θα επηρεάσει την πολιτική δράση τους. Γιατί πχ θα ανακοινωθούν ενιαία ψηφοδέλτια που περιορίζουν τα προνόμια των παρατάξεων πράγμα που δε συμβαίνει σε ξένα Πανεπιστήμια όπου δεν υπάρχει πολιτική δράση μέσα στο Πανεπιστήμιο γιατί αυτό είναι μια ελληνική παράδοση λόγω της ελληνικής ιστορίας μετά την Μεταπολίτευση οπότε και δόθηκε αυτό το προνόμιο επιρροής των φοιτητικών συλλόγων και προβλέφθηκε και το άσυλο. Σε όλες τις άλλες χώρες υπάρχει έλεγχος στο χώρο του Πανεπιστημίου ελέγχεται ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει. Στην Ελλάδα πολλές ομάδες εκμεταλλεύονταν το άσυλο για να προωθήσουν την πολιτική τους δράση ή για να έχουν καταφύγιο για τις παράνομες δραστηριότητές τους πχ για να κάνουν ένα πάρτυ ή για να φυλάξουν τα καδρόνια τους ή για να καταφύγουν εκεί για να μην τους πιάσει η Αστυνομία. *Η Αστυνομία όμως από τη στιγμή που λαμβάνει εντολές κακώς παρεμβαίνει για εκκένωση καταλήψεων; Δε θα πρέπει κάποιος τέλος πάντων να διακόψει καταλήψεις δημόσιων κτιρίων που έχουν περάσει την 30ετία;* Κοίτα εγώ επειδή ως φοιτήτρια έχω περάσει αρκετό διάστημα σε καταλήψεις θεωρώ ότι είναι ένας χώρος πολύ δημοκρατικός και δημιουργικός. Υπάρχουν, δηλαδή, κτίρια που δεν αξιοποιούνται αλλιώς και μέσα από τις καταλήψεις λειτουργούν ως χώροι κοινωνικοποίησης που δεν χρειάζεται σαν φοιτητής να ξοδέψεις χρήματα όπως θα έκανες σε άλλους χώρους. Μπορείς να κάτσεις όλη μέρα πχ και να μην πληρώσεις και τίποτα. Είναι χώροι διασκέδασης και συγχρόνως ένας χώρος που παράγει ριζοσπαστική πολιτική δράση, δράση δηλαδή που θέλει να ανατρέψει τους υπάρχοντες θεσμούς αυτό θέλω να πω. Τώρα προσωπικά πιστεύω ότι επειδή οι θεσμοί υπάρχουν για να αλλάζουν όταν παρακμάζουν κάποια στιγμή πρέπει να αλλάζουν. Τώρα το αν η αλλαγή αυτή έρθει με τρόπο ομαλό ή βίαιο ιστορικά έχουν συμβεί και τα δύο. Οι αναρχικοί που είναι

στις καταλήψεις είναι μάλλον αρκετά αφελείς για να νομίζουν ότι μπορούν να ανατρέψουν κάτι μέσα από μια κατάληψη οπότε περισσότερο θεωρώ ότι απλά διασκεδάζουν με κάποιον τρόπο. Η κατάληψη είναι απλά ένας χώρος που ζεις μόνος σου σαν θύλακας και δεν επηρεάζει τον έξω κόσμο εμάς δηλαδή τους από έξω που ζούμε μια φυσιολογική ζωή, δεν κλονίζει τίποτα. *Ωραία τα εργαλεία τότε τα φτυάρια, τα κοντάρια που είδαμε τί τα θέλουν σε μια κατάληψη μέσα στο Πανεπιστήμιο;* Τα θέλουν γιατί αυτά τα άτομα κάνοντας κατάληψη σε ένα κτίριο ουσιαστικά δηλώνουν ότι αρνούνται την έννοια της ατομικής ιδιοκτησίας και λένε ότι το κτίριο του Πανεπιστημίου ανήκει σε όλους όχι στο Κράτος-ιδιοκτήτη και άρα εγώ κάνω κατάληψη έχω τα όπλα μου για να επιτεθώ στο σύστημα και τους εκπροσώπους του. Τα όπλα τα θέλουν γιατί είναι ομάδες ριζοσπαστισμού, βίαιες ή δυνάμει βίαιες τέλος πάντων. *Άρα είναι βίαιες;* Ναι είναι βίαιες και έχουν ακραίες πεποιθήσεις αλλά εμένα προσωπικά δε με ενοχλεί αυτό. *Αρμόζουν τέτοιες βίαιες ομάδες μέσα στο Βιολογικό τμήμα;* Κοίτα αυτές οι ομάδες δεν επιτίθονταν ποτέ σε φοιτητές. Επιτέθηκαν πχ σε αυτούς τώρα που έπαιζαν «Η νύχτα πέφτει στο Παλέρμο» γιατί πήγαν στο στέκι τους και το βρήκαν μετά χάλια. *Σε Πρυτάνεις επιτέθηκαν ποτέ;* Έγινε αυτό το περιστατικό που κρέμασαν στην ταμπέλα στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. ε και γενικά ναι έχουν γίνει κάποια περιστατικά αλλά αυτό το δικαιολογώ γιατί όντως υπάρχουν ομάδες αναρχικών που είναι κάπως ψυχικά διαταραγμένοι και κάνουν κάποια ακραία πράγματα ή ίσως είναι υπό την επήρεια ναρκωτικών. Κάποιοι απ' αυτούς είναι όντως επικίνδυνοι και όταν έχουν στα χέρια τους όπλα αυτό δεν είναι καλό γιατί είναι επικίνδυνοι και για τους άλλους. *Η Αστυνομία τί κάνει τότε;* Η Αστυνομία άφησε τόσα χρόνια την κατάληψη. Οι αναρχικοί απλά έκαναν την κατάληψή τους. Ήταν κυβερνητική επιλογή η εκκένωση της κατάληψης. *Όχι πρυτανική;* Και πρυτανική βέβαια γιατί ο Πρύτανης του ΑΠΘ είναι εμφανές ότι υποστηρίζει τον Πρωθυπουργό. Αυτές οι καταλήψεις βρίσκονται στα Πανεπιστήμια με την ανοχή της Κυβέρνησης και αν η τελευταία το θέλει μπορούν να διαλυθούν την επόμενη ημέρα απλά φοβούνται να πάρουν το κόστος. Σίγουρα κάποιες καταλήψεις πρέπει να διαλυθούν. Αλλά όχι επειδή απαραίτητα είναι επικίνδυνες. Συμφωνώ δηλαδή ότι καλώς εκκενώθηκε η κατάληψη αλλά όχι ότι αυτό διασφαλίζει την ακαδημαϊκή τάξη. *Και για την παρέμβαση της Αστυνομίας τι λες;* Παρενέβη για την εκκένωση της κατάληψης αφού είχε γίνει αυτό το περιστατικό με τους φοιτητές που έπαιζαν «Η νύχτα πέφτει στο Παλέρμο» και μάλιστα αποφάσισαν να κάνουν την εκκένωση Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Γιατί να επιλέξουν εκείνη την ημέρα για την εκκένωση; *Γιατί να μην μπει παραμονή Πρωτοχρονιάς για την εκκένωση*

δεν καταλαβαίνω είχαν μήπως ρεβεγιόν οι καταληψίες; Όχι απλά γιατί να περιμένεις να κάνουν την εκκένωση μια μέρα που λείπουν όλοι και να μπει σαν κλέφτης. Κάνε την εκκένωση μια κανονική ημέρα μου φάνηκε αστείο αυτό. Μετά την εκκένωση μάλιστα, ξαναμπήκαν οι καταληψίες η Αστυνομία τους εκκένωσε εκ νέου και εν τέλει η Αστυνομία γκρέμισε το χώρο. Οπότε τώρα θα πρέπει να χτιστεί ο χώρος από την αρχή.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι κάπως δαπανηρό να γίνει ειδικό σώμα Αστυνομίας στα Πανεπιστήμια. Θεωρώ ότι η πρόβλεψη αυτή είναι προσωρινή για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία. Μέχρι να αναθεωρηθεί το Σύνταγμα και τα μεγάλα Πανεπιστήμια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης που απορροφούν μεγάλο κομμάτι του προϋπολογισμού γίνουν ιδιωτικά. Μελλοντικά θα συμμετέχουν πιστεύω εταιρίες στα Πανεπιστήμια θα τα χρηματοδοτούν και θα εξαγοράζουν την έρευνα που θα γίνεται από φοιτητές και καθηγητές παρέχοντάς τους και εξοπλισμό εργαστήρια, υπολογιστές κλπ και θα υπάρχει και σύνδεση με την αγορά εργασίας. Άρα για εμένα η Πανεπιστημιακή Αστυνομία συγκροτείται τώρα για να προκαταληφθούν οι αντιδράσεις που θα ξεσπάσουν με την ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων. Γενικά είναι ένα νομοσχέδιο που συζητιέται αρκετά χρόνια αλλά η τωρινή κυβέρνηση είναι η μόνη που φαίνεται πρόθυμη να το υλοποιήσει. Για εμένα η Πανεπιστημιακή Αστυνομία είναι υπερβολική και αχρείαστη. Θα μπορούσε να περάσει το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων και χωρίς αυτό (την συγκρότηση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας). Δε βλέπω την ανάγκη θεσμοθέτησης Πανεπιστημιακής Αστυνομίας ενώ η Αστυνομία μπορεί να παρέμβει ανά πάσα στιγμή στον Πανεπιστημιακό χώρο. Μάλιστα τόσο στην Αθήνα όσο και στη Θεσσαλονίκη τα Πανεπιστήμια βρίσκονται στο κέντρο της πόλης άρα οι Αστυνομικοί μπορούν να επέμβουν άμεσα. Εγώ πιστεύω ότι είναι συγκεκριμένα στελέχη της παρούσας κυβέρνησης Μητσοτάκη μεταξύ των οποίων και ο τέως Υπουργός Προστασίας του Πολίτη ο κύριος Χρυσοχοϊδης που επιμένουν στη συγκρότηση Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Αυτό για εμένα δείχνει πως αυτοί ή είναι αποφασισμένοι ή θέλουν να δείξουν στον υπόλοιπο κόσμο πως είναι αποφασισμένοι να αλλάξουν το Πανεπιστήμιο προς το καλύτερο. Η υλοποίηση, βέβαια, της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας βλέπουμε ότι παίρνει διαρκώς αναβολές. Δεν έχει βγει ακόμα επίσημη ανακοίνωση από το Υπουργείο Παιδείας ότι θα βγει η Πανεπιστημιακή

Αστυνομία. *Ναι, ίσως επειδή δεν υπάγεται στο Υπουργείο Παιδείας; Μπορεί. Ο Θεοδωρικάκος έβγαλε μια ανακοίνωση μόνο που είπε ότι προσλήφθηκαν, εκπαιδεύονται και θα τοποθετηθούν το Μάιο. Αν γίνουν και εκλογές το φθινόπωρο δε θα προλάβει λογικά να βγει και η Αστυνομία. Αν βγει στις εκλογές και άλλη κυβέρνηση σίγουρα δε θα γίνει η Πανεπιστημιακή Αστυνομία. Καλά προς το παρόν δεν έχουμε κάποια ενημέρωση για επικείμενες εκλογές. Ξέρουμε μόνο ότι το προσωπικό της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας έχει επιλεγεί και ήδη εκπαιδεύονται. Γι' αυτό θεωρώ ότι είναι σαν να μας απειλούν ότι ναι τους πήραμε εκπαιδεύονται και θα δούμε πως θα πάει δηλαδή μπορεί και να τοποθετηθούν αλλά αν γίνουν εκλογές θα δούμε τι θα κάνουμε. Αν βγει πάντως ξανά σε νέες εκλογές η ίδια κυβέρνηση θα κάνει σίγουρα αναθεώρηση του Συντάγματος για την ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων οπότε και οι πιο ακραίες πολιτικές ομάδες θα γίνουν πιστεύω βίαιες γιατί θα διαλυθούν όλες οι καταλήψεις. Αν και απ' όσο ξέρω δεν έχουν μείνει τουλάχιστον στη Θεσσαλονίκη άλλες καταλήψεις στο Πανεπιστήμιο. Αν ξεκινήσουν με την Πανεπιστημιακή Αστυνομία έλεγχοι εισόδου και εξόδου φοιτητών ή εντολή να σταματήσουν οι φοιτητικοί σύλλογοι ή τα πάρτυ εντός του Πανεπιστημίου οι αναρχικές ομάδες θα αντιδράσουν. Ήδη με την πανδημία με την επίδειξη των πιστοποιητικών έγινε χαμός γιατί πολλοί αρνούσαν την επίδειξη. Τώρα πού θα καταλήξει η βία δεν ξέρω ίσως καταλάβουν πάλι τη σχολή όπως και πέρσι που κατέλαβαν την Πρυτανεία. Έδιωξαν τον Πρύτανη και κατέλαβαν το κτίριο. Τους έδιωξε η Αστυνομία και αυτό επαναλήφθηκε. Αν όμως υπάρχει Πανεπιστημιακή Αστυνομία αυτοί δε θα μπορέσουν να το κάνουν αυτό οπότε επειδή η κυβέρνηση βλέπει ότι αυτές οι ομάδες αν αντιδράνε με κάποιο νομοσχέδιο καταλαμβάνουν το Πανεπιστήμιο αποφάσισε να βάλει μέσα την ειδική Αστυνομία. Το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων δε θα περάσει χωρίς αντιδράσεις. Και η εξωκοινοβουλευτική Αριστερά και οι αναρχικές οργανώσεις -όχι η ΚΝΕ- θα προσπαθήσουν με τις καταλήψεις στο Πανεπιστήμιο και με πορείες να εμποδίσουν το νομοσχέδιο. Αυτός είναι και ο λόγος που οι Πρυτάνεις είναι υπέρ της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας για να μην καταλάβουν το χώρο τους. Με άλλα λόγια η Πανεπιστημιακή Αστυνομία είναι το όχημα για να περάσει το νομοσχέδιο αυτό. *Οι φοιτητές με την Πανεπιστημιακή Αστυνομία θα νοιώθουν ασφάλεια; 'Η θα φοβούνται την εγκαθίδρυση ενός Αστυνομικού Κράτους; Τί είναι για εσένα το Αστυνομικό Κράτος;* Οι φοιτητές πλέον έρχονται στο Πανεπιστήμιο πιο στοχευμένα. Λόγω αύξησης του κόστους ζωής δεν μπορούν να παρατείνουν πολύ τις σπουδές τους. Είτε παίρνουν νωρίς πτυχίο είτε παρατάνε τις σπουδές τους. Το να δουλεύει και να σπουδάζει κάποιος είναι πάρα πολύ*

δύσκολο οπότε αν δουλεύεις συνήθως παρατάς τις σπουδές σου εκτός αν είσαι πολύ καλός φοιτητής. Άρα, οι περισσότεροι φοιτητές είναι κάπως αδιάφοροι προς την ίδρυση Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Όσοι μάλιστα απειλούνται από ακροαριστερές οργανώσεις χαίρονται με την απόφαση ίδρυσης Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. *Εσύ πως το βλέπεις αυτό; Δε το φοβάμαι αλλά δεν πιστεύω ότι η αλλαγή αυτή είναι για καλό. Η Αστυνομία έχει έναν θεσμικό ρόλο συγκεκριμένο δεν παίρνει πολιτικές αποφάσεις η ίδια.*

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι πρέπει πάντα να υπάρχει ένας θεσμός εξοπλισμένος με το μονοπώλιο της βίας αλλά αυτός ο θεσμός πρέπει να διακρίνεται από τη νομοθετική εξουσία και από τη δικαιοσύνη. Η Αστυνομία είναι ο βραχίονας της εκτελεστικής εξουσίας. *Ναι εσύ πώς βλέπεις το έργο της; Είναι χρήσιμη για την κοινωνία; Ναι σίγουρα είναι. Η εφαρμογή των νόμων πρέπει με κάποιον τρόπο να εξασφαλίζεται. Χωρίς την καταστολή και τη βία κανείς δε θα εφάρμοζε τους νόμους. Οπότε σίγουρα είναι χρήσιμη. Κάθε κοινωνικό καθεστώς διαχρονικά είχε έναν τύπο Αστυνομίας για την ασφάλεια και την τήρηση των νόμων. Βέβαια είναι διαφορετικό το να νοιώθει κάποιος ασφαλής και άλλο το να τον ελέγχουν και να νοιώθει ότι τον περιορίζουν. Η Αστυνομία γενικά φροντίζει για την ασφάλεια αλλά καμιά φορά φοβάμαι ότι οδηγείται σε έναν έλεγχο προς το συμφέρον των κυβερνώντων.*

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Στο Σύνταγμα νομίζω στο άρθρο 115 προβλέπεται το δικαίωμα αντίστασης του λαού αν νοιώσει ότι η κυριαρχία του καταπατάται με κάποιον τρόπο. *Όχι μάλλον αναφέρεσαι στο άρθρο 120 που προβλέπει την κατάλυση του πολιτεύματος κάτι εντελώς διαφορετικό από την έκδοση ακόμη και αντισυνταγματικών νόμων. Ναι εντάξει ο ιδιώτης ίσως και να μην μπορεί να εναντιωθεί σε έναν νόμο χωρίς να υποστεί τις συνέπειες αλλά μια πολιτική ομάδα που έχει μια μαζικότητα αν πχ συγκεντρωθούν πολλοί σε ένα συλλαλητήριο και συμφωνήσουν ότι οι βουλευτές δεν είναι αληθινοί αντιπρόσωποί μας γιατί παρακούν την εντολή που τους δώσαμε, όπως έγινε με την περίπτωση του Μακεδονικού το 2017 που αμφισβήτησαν την υπογραφή εκ μέρους του*

ΣΥΡΙΖΑ της Συνθήκης των Πρεσπών. *Ναι άρα θα πρέπει ή όχι να εφαρμόζονται οι νόμοι δεν κατάλαβα.* Θεωρώ ότι πρέπει να εφαρμόζονται αλλά υπάρχει και το δικαίωμα να πάρεις το νόμο στα χέρια σου αν αντιπροσωπεύεις μια ευρεία λαϊκή μάζα. *Μα πώς μπορείς να πάρεις το νόμο στα χέρια σου;* Τους νόμους τους θεσμοθετούν οι αντιπρόσωποί της λαϊκής κυριαρχίας αν η τελευταία βγει και πει ότι την εξαπάτησαν τότε αλλάζει το πράμα. *Μα πώς θα γίνει αυτό πόσο μαζική να είναι αυτή η έκφραση; Γι' αυτό δεν ψηφίζονται με συνταγματικά προβλεπόμενες πλειοψηφίες τα νομοσχέδια;* Μα με τα μνημόνια το 2010 βγήκε μαζικά πολύς κόσμος κατά των μνημονίων. Εντάξει ίσως να μην είναι και ποτέ τόσο μαζικό αλλά ας πούμε στο δημοψήφισμα του 2015 το 60% ψήφισε όχι ήταν μια πλειοψηφία. *Ναι τώρα μου μιλάς όμως για δημοψήφισμα μια μορφή άμεσης δημοκρατίας.* Ναι και η ψήφος έμμεση αλλά και τα δύο εκφράζουν τη λαϊκή κυριαρχία και στην περίπτωση του δημοψηφίσματος το 60% είπε όχι. *Αν κάποιος δε συμφωνεί με έναν νόμο τί μπορεί να κάνει;* Αν κάποιος δε συμφωνεί μπορεί να αναπτύξει πολιτική δράση και να καταφέρει να πείσει και άλλους ότι αυτό που λέει είναι το σωστό και προκληθεί ένα μεγάλο κίνημα θα κάνει πολιτικό κόμμα να κατέβει στις εκλογές και να αλλάξει τους νόμους. *Συγγνώμη, δηλαδή, ένας καταστασιατάρχης που δε συμφωνεί με τα υγειονομικά μέτρα ή τις φορολογικές ρυθμίσεις θα κάνει κόμμα και θα κατέβει στις εκλογές διεκδικώντας την ψήφο των Ελλήνων;* Όχι όχι εγώ σου λέω ότι αυτός είναι ο δημοκρατικός τρόπος μη συμμόρφωσης. Να φτιάξει κάποιος κόμμα και να καταφέρει να μπει στη Βουλή και να κάνει συμμαχίες ή να γίνει κυβερνών κόμμα ή να προκαλέσει ένα τεράστιο κίνημα και να βγει πχ όλη η Αθήνα στους δρόμους και να διαδηλώσει εναντίον ενός νόμου οπότε θα αναγκαστεί η κυβέρνηση να τον αποσύρει. Πρέπει να σκεφτούμε και αυτή την περίπτωση της μαζικότητας που δεν έχει κατορθωθεί πρόσφατα ιστορικά όμως υπήρξε. Το κίνημα των Αγανακτισμένων πχ είχε μια μαζικότητα σεβαστή το 2010 και πάλι όμως δεν ήταν τόσο πολλοί ώστε να καταφέρουν να ανατρέψουν μια πολιτική.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι

Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δύσκολη ερώτηση. Υπάρχει ο φόβος μήπως αυτός που σε προστατεύει και σε κρατάει ασφαλή σε ελέγχει κιόλας. Βέβαια θα μου πεις τι ακριβώς μπορεί να θέλεις να κάνεις που να μη σε αφήνει η παρουσία ενός Αστυνομικού. Θεωρώ ότι ο λόγος για τον οποίον είναι προβληματικός ο ρόλος της Αστυνομίας είναι ότι υλοποιεί τις αποφάσεις της κυβέρνησης και ορισμένες φορές καταχράται την εξουσία της και δεν προστατεύει τους πολίτες αλλά τις πολιτικές επιλογές έστω και με τη μορφή των νόμων. Τέλος πάντων, σχετικά με αυτό που με ρώτησες ναι σε επικίνδυνες και προβληματικές περιοχές είναι καλό να υπάρχει μια διακριτική φύλαξη. Δεν ξέρω αν έχει τη δύναμη να κάνει παντού αισθητή την παρουσία της. Αν πχ επικεντρωθεί η δράση της Αστυνομίας στο κέντρο της Θεσσαλονίκης περιοχές όπως η Χαριλάου με το πρόσφατο συμβάν οπαδικής βίας θα έμεναν χωρίς επιτήρηση. Δεν ξέρω κατά πόσον δηλαδή η Αστυνομία έχει την οικονομική δυνατότητα να ελέγχει όλες τις περιοχές. Περιπολίες γενικά γίνονται και οκ εγώ προσωπικά δεν νοιώθω κίνδυνο όταν περνάει από δίπλα μου Αστυνομικός. Ίσα-ίσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι. Αλλά αυτό που με συγκλόνισε ήταν τα επεισόδια πέρσι στο ΑΠΘ με τη σύλληψη ενός συμφοιτητή μου που είδαμε σε βίντεο. Ο συμφοιτητής μου έβρισε τους Αστυνομικούς όπως φαίνεται και σε βίντεο και αυτοί μετά τον έσυραν του έβγαλαν την μπλούζα και αυτός πήγε να πνιγεί από την μπλούζα. Εγώ δούλευα εκείνη την ημέρα αλλιώς θα ήμουν εκεί. Επίσης, άλλες δύο συμφοιτητρίες μου έχουν συλληφθεί για φθορά δημόσιας περιουσίας επειδή προσπάθησαν με σπρέι να καλύψουν κάτι σβάστιγκες στο Λευκό Πύργο. Και συνελήφθησαν για βανδαλισμό πολιτισμικής κληρονομιάς. Τους επιβλήθηκαν κάποια περιοριστικά μέτρα και πλέον οι κοπέλες δεν θέλουν να ξαναπάνε σε πορεία. *Ναι αυτό που μου περιγράφεις βέβαια δεν είναι κάποια μορφή βίας. Δεν εξύβρισαν οι Αστυνομικοί τις συμφοιτητρίες σου ούτε τις χτύπησαν. Ναι εντάξει αλλά όλο αυτό ήταν ψυχολογικά βαρύ γιατί οι ίδιες φοβήθηκαν και δε θεωρούν ότι έκαναν κάτι για το οποίο έπρεπε να συλληφθούν. Γενικά η εμπειρία σε ένα κρατητήριο είναι τρομακτική. Γι' αυτό και όλοι αυτοί μετά απομακρύνθηκαν από πορείες και γενικά ήταν πολύ πιο προσεκτικοί. Μου λες όμως ότι βανδάλισαν μνημείο*

και προκάλεσαν υλικές καταστροφές σε δημόσια περιουσία. Δεν είναι αδικήματα αυτά; Δεν πρέπει να τιμωρηθούν; Ναι αλλά στο δικό τους μυαλό πήγαν να κάνουν ένα καλό να σβήσουν κάποιες σβάστιγκες ε και παράλληλα ζωγράφισαν και το «Α» το σήμα των Αναρχικών. Πάνω στο μνημείο; Θεώρησαν ότι κάνουν καλό στην κοινωνία ότι τη γλιτώνουν από το φασισμό. Ο δήμος θα έπρεπε να έσβηνε αυτά τα σύμβολα και η Αστυνομία να κυνηγάει τις φασιστικές ομάδες πράγματα που δεν γίνονται άρα οι συμφοιτητρίες μου αναγκάστηκαν να κινητοποιηθούν. Άρα μου λες ότι οι φασιστικές ομάδες βανδάλισαν ένα μνημείο το πιο γνωστό μνημείο της Θεσσαλονίκης και μετά οι αντιφασιστικές ομάδες πήγαν να διορθώσουν αυτόν τον βανδαλισμό με έναν νέο βανδαλισμό τον οποίον οι ίδιοι δε θεωρούσαν βανδαλισμό. Ναι ναι αυτό ακριβώς είναι εν ολίγοις το περιστατικό. Ο τότε Πρόεδρος του τμήματος Πολιτικών Επιστημών που ανήκε στον ΣΥΡΙΖΑ με τη σύμφωνη γνώμη των καθηγητών μας είχε βγάλει μια ανακοίνωση για να υποστηρίξει τους τρεις φοιτητές του λέγοντας ότι είναι καλά παιδιά κλπ. Και στα περιστατικά της Πρυτανείας είχαν επίσης κινητοποιηθεί οι καθηγητές μας και έβγαλαν ανακοίνωση που καταδίκασε τα επεισόδια λέγοντας ότι κακώς κάλεσε την Αστυνομία ο Πρύτανης και ότι αυτή δεν έχει θέση στο Πανεπιστήμιο. Γενικά νομίζω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να το εκμεταλλευτεί αυτό πολιτικά. Ο ίδιος ο Τσίπρας δήλωσε ότι δε θα εφαρμόσει την Πανεπιστημιακή Αστυνομία αν εκλεγεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θα έπρεπε η Αστυνομία να επέμβει γιατί συμφωνώ ότι είναι μια πράξη παράνομη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι δεν είναι περιττή η παρουσία της Αστυνομίας αλλά είναι δικαίωμα του καθενός να διαδηλώνει χωρίς να ζητάει άδειες κλπ. Εγώ μιλάω για τα επεισόδια. Άμα είναι μια πορεία που φαίνεται ότι θα καταλήξει σε φθορές κυρίως σε

πορείες αναρχικών να συνοδεύεται από Αστυνομία. Διακριτικά ας συνοδεύει μια πορεία η Αστυνομία. *Αν η πορεία ξεφύγει πρέπει η Αστυνομία να επέμβει;* Ναι δεν είναι πολιτική πράξη το να βανδαλίσεις την περιουσία κάποιου, δεν είναι δημοκρατικό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι ναι. Μπορεί να ήμουν μικρή και να ήμουν στην Κέρκυρα αλλά από αφηγήσεις που άκουσα αργότερα έμαθα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έδινε εντολή στην Αστυνομία να μην καταφεύγει τόσο στη βία και να μην αντιδρά. *Θυμάσαι κάποιο παράδειγμα;* Κάποια επεισόδια στην Αθήνα το 2015 εναντίον κλούβων των ΜΑΤ με τους Αστυνομικούς να μην αντιδράνε επειδή είχαν λάβει τέτοιες εντολές. Να είναι πιο ελαστικοί ή να συλλαμβάνουν πολύ διακριτικά για να μην εκτίθεται η κυβέρνηση επειδή είναι αριστερών πεποιθήσεων και καταδικάζει τη βία στις διαδηλώσεις. Ακόμη και τη δράση του Ρουβίκωνα κατά κάποιον τρόπο υπέθαλψε δεδομένου ότι προέρχονταν από τον κοινό χώρο του ριζοσπαστισμού, ενώ και πολλά παιδιά στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να ανήκουν εκεί. Φοβήθηκαν την αμαύρωση της φήμης τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικό κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γενικά η δυνατότητα αλλαγής των θεσμών πρέπει να υπάρχει σε μια κοινωνία αλλιώς δεν αφήνεις έναν οργανισμό να αναπτυχθεί. Αυτά τα κινήματα αναπτύχθηκαν για κάποιο λόγο. Θεωρώ ότι υποβάθμισε την ποιότητα της Δημοκρατίας αλλά δεν έπαψε να είναι Δημοκρατία για πολλούς λόγους. Υποβάθμισε όμως την ποιότητά της γιατί περιόρισε την ελευθερία έκφρασης που είναι ένα βασικό δημοκρατικό χαρακτηριστικό και είναι ντροπή για μια χώρα με μεγάλη δημοκρατική παράδοση. Είναι μια μορφή ατροφίας της Δημοκρατίας. Το να μην μπορείς να δώσεις λύση στα αιτήματα των πολιτών και όταν αυτοί διαμαρτύρονται να προσπαθείς να τους φιμώσεις κατά κάποιον τρόπο. Ενώ μπορείς και να παραιτηθείς, να πεις εγώ απέτυχα

ας έρθει μια άλλη κυβέρνηση. Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών. Αν καταλήξουμε όπως η Γαλλία αυτό θα έχει σοβαρές συνέπειες για την αντίληψη του κόσμου για την Αστυνομία. Θα ρίξει λάδι στη φωτιά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι από προσωπική μου εμπειρία. Φαντάζομαι βέβαια ότι θα έχει τις παθογένειες του υπόλοιπου δημόσιου τομέα. Κατά πόσο ελέγχεται αυτή η δουλειά αν είχε πολλή γραφειοκρατία κλπ. Εγώ δεν είχα κάποιο θέμα έβγαλα πχ ταυτότητα στα δώδεκα και μάλιστα πάρα πολύ γρήγορα χωρίς να αντιμετωπίσω κάποιο θέμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Έδρασε όπως έπρεπε. Ακολούθησε τις εντολές που της δόθηκαν. Δεν ξέρω κατά πόσο έχει το περιθώριο να μη συμμορφωθεί με αυτές. Εφάρμοσε ουσιαστικά τους νόμους. Αναγκάστηκε πχ να εκκενώσει πλατείες ή να επιβάλει πρόστιμα στα μαγαζιά. Ακριβώς γιατί η πανδημία έπρεπε να περιοριστεί δέχθηκε μεγάλη πίεση να εφαρμόσει τα προβλεπόμενα. Η Αστυνομία εφάρμοσε σε κάθε περίπτωση με πειθαρχία τους νόμους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες

αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν πρόκειται για μεταστροφή. Στους Αστυνομικούς των ΜΑΤ οι κάτοικοι της Χίου ξέσπασαν επειδή θεώρησαν ότι δεν τους φύλαξαν τόσον καιρό. *Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων;* Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να μη δεχθούν ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης στο νησί τους όχι επειδή θα γινόταν στο νησί τους αλλά επειδή θα έμεναν εκεί μέσα άνθρωποι. Θα έπρεπε να θέλουν να φτιαχτούν πιο ανθρώπινες δομές γενικά και όχι απαράδεκτες όπως αυτές που έχουμε στην Ελλάδα. Οι κάτοικοι δεν ήθελα τη δομή γιατί δεν ήθελαν τους μετανάστες εκεί ίσως γιατί θα έπληττε τον τουρισμό. Δεν είναι ότι δεν τους άρεσε η δομή επειδή θα ήταν μη ανθρώπινες οι συνθήκες διαβίωσης για τους μετανάστες είναι ότι δεν ήθελαν τους μετανάστες. Θεωρούν άδικο να δέχονται στο νησί όλους τους πρόσφυγες. Θα ήθελαν να φτιαχτεί μια άλλη δομή στην ηπειρωτική Ελλάδα για να μεταφερθούν και μετανάστες εκεί. *Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;* Θεωρώ ότι η Αστυνομία μεταφέρει τα συναισθήματα των πολιτών προς την κυβέρνηση γιατί είναι αυτή που συνδιαλέγεται με τον κόσμο. Οπότε ορισμένες φορές οι πολίτες την «χτυπούν» κυριολεκτικά ή μεταφορικά για να στείλουν ένα μήνυμα στην Κυβέρνηση. *Είναι ένας σάκος του μποξ δηλαδή η Αστυνομία;* Ναι σε άλλη φάση μπορεί ο κόσμος να την αγαπάει την Αστυνομία. Πιστεύω ότι οι πολίτες θα εμπόδιζαν την κατασκευή της δομής με κάθε τρόπο. Ήταν αποφασισμένοι. Πολλές φορές παραβλέπουμε το προσωπικό ενός Οργανισμού επειδή αυτός λειτουργεί απρόσωπα. Ξεχνάμε ότι οι εργαζόμενοι Αστυνομικοί είναι άνθρωποι με συναισθήματα και ανάγκες. Είναι μια βίαιη ανορθολογική και καθαρά συναισθηματική η αντίδραση των κατοίκων εναντίον των Αστυνομικών. Έγιναν μια μάζα άμορφη χωρίς καμία σκέψη, ταυτότητα ή προσωπικότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : *Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι θετικό να εκπαιδεύονται οι Αστυνομικοί και να εξοπλίζονται τα συστήματά τους. Θεωρώ ότι όποια λάθη έχουν γίνει στη διάρκεια δράσης της Αστυνομία προέκυψαν λόγω ελλιπούς εκπαίδευσης. Αλλά σίγουρα θα πρέπει να δοθεί και έμφαση πέρα από την εκπαίδευση και στην διάγνωση της ψυχικής υγείας των Αστυνομικών, να εξετάζονται δηλαδή ψυχικά εφόσον οπλοφορούν.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γενικά αποφεύγω να διαβάζω ειδήσεις γιατί δυσκολεύομαι να τις διαχειριστώ συναισθηματικά. Φορτίζομαι πολύ και προτιμώ να μη διαβάζω ειδήσεις. Προτιμώ σε κάθε περίπτωση συγκεκριμένα και έγκυρα για εμένα σάιτ. Και πάντα προσπαθώ να εξακριβώσω το συμφέρον του κάθε σάιτ για να καταλάβω πώς παρουσιάζει κάποια πράγματα. Δεν έχω τηλεόραση. Έχω χρόνια να δω τηλεοπτικές ειδήσεις. Κάποια σημαντικά θέματα για τα οποία μου έρχεται ειδοποίηση στο κινητό μπορεί να τα τσεκάρω.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το έκανα πολύ μέσα στην πανδημία αλλά ήταν ψυχοφθόρο για εμένα. Ένοιωθα ότι επειδή διάβαζα ειδήσεις για ένα θέμα μετά λόγω αλγόριθμου των ΜΚΔ έβλεπα συνεχώς παρόμοιες ειδήσεις που επιβεβαίωναν τις απόψεις μου και όσα ήξερα ή πίστευα για ένα θέμα. Έτσι, καταλήγεις να μη διαβάζεις τίποτα διαφορετικό το οποίο να σε προβληματίσει ή να είναι διαφορετικό από αυτό που πιστεύεις και να δίνονται επιχειρήματα. Διαβάζεις συνεχώς αυτό που πιστεύεις. *Confirmation bias* οι άνθρωποι τείνουν να επιδιώκουν την επαφή με όσα επιβεβαιώνουν τις προκαταλήψεις τους. Ναι ακριβώς αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι. Δεν μπαίνω στον κόπο να λογομαχήσω μέσα από το Διαδίκτυο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Τα ΜΚΔ είναι πιο ελεύθερα. Τα ΜΜΕ λειτουργούν ως αυτόνομος πόλος εξουσίας. Συνδιαλέγονται με όλους τους φορείς αλλά έχουν διακριτά συμφέροντα. Οι δημοσιογράφοι, δηλαδή, εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα. Τα

ιδιωτικά κανάλια είναι λίγα και επηρεάζονται οι ειδήσεις του ενός από το άλλο. Όταν θέλουν να γεμίσουν τα θέματά τους βρίσκουν μια είδηση και την παρουσιάζουν με παρόμοιο τρόπο. Στις εφημερίδες υπάρχει μια αντίθεση. Η Αυγή πχ ή η Εφημερίδα των Συντακτών θα πουν πάντα τα αντίθετα από την Καθημερινή. Είναι μια ομάδα πίεσης γενικά τα ΜΜΕ πολύ περίπλοκη. Μια πολιτική ομάδα με μια αυτονομία. Για μένα και αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό της δημοκρατίας πάντα όλα τα μέρη πρέπει να έχουν αυτόνομο ρόλο παρόλο που συμπορεύονται.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σίγουρα είναι στο καλύτερο επίπεδο εκπαίδευσης. Μπορεί να έχουν υποστεί περικοπές μισθών αλλά και λόγω της τεχνολογικής εξέλιξης το επίπεδο έχει ανέβει. Η πανδημία ανάγκασε τους Αστυνομικούς να γίνουν πιο αυστηροί πράγμα που νομίζω θα διατηρηθεί και μετά την πανδημία. Κι αυτό γιατί ορισμένα κοινωνικά προβλήματα δύσκολα αντιμετωπίζονται και οι Αστυνομικοί πρέπει να καταστείλουν τις αντιδράσεις των πολιτών. Η εκπαίδευσή τους πιστεύω έχει εκσυγχρονιστεί και βελτιώνεται συνεχώς για να αποφεύγονται οι εντάσεις. Βασικό κομμάτι της αστυνομικής δράσης είναι η διαχείριση των ανθρώπων και των αντιδράσεών τους πριν την καταστολή. Η επικοινωνία δηλαδή που θέλει και γνώσεις ψυχολογίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αυτό είναι θετικό. Δεν ήταν έτσι στο παρελθόν οπότε όσο εξισορροπούνται τα ποσοστά είναι καλό εξάλλου και στην κοινωνία οι άντρες και οι γυναίκες είναι αντίστοιχοι δε θα ήταν καλό στην Αστυνομία να υπήρχαν πχ 80% άνδρες επειδή πχ είναι σωματικά πιο δυνατοί χωρίς άλλη αιτιολογία. Θα ήθελα να βλέπω γυναίκες και σε μάχιμες υπηρεσίες της Αστυνομίας γιατί δε θεωρώ ότι υπάρχει κάποια αποστολή που οι γυναίκες αδυνατούν να βγάλουν εις πέρας. Εφόσον εντάσσεται σε μια μικτή ομάδα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δε θεωρώ ότι αποτελούν κάποια ξεχωριστή ομάδα ούτε ότι έχουν μια διαφορετική κουλτούρα. Κι αυτό το βίωσα μέσα από μια πολύ κοντινή μου φίλη Αξιωματικό της Αστυνομίας. Μπόρεσα να καταλάβω ότι και εντός του σώματος υπάρχει μια μεγάλη ποικιλομορφία δεν είναι όλοι ίδιοι και σε καμία περίπτωση δεν είναι άτομα φανατισμένα που δε σκέφτονται και εκτελούν μηχανικά εντολές. Δεν έχουν μια κλίκα όπως οι οπαδοί ποδοσφαιρικών ομάδων που γίνονται βίαιοι κάθε Κυριακή πχ όταν παίζει η ομάδα τους με αντίπαλους φιλάθλους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Έχω την εικόνα ότι θα αναγκαστεί μελλοντικά να φέρει εις πέρας πολύ δύσκολο έργο ή να καταφύγει στη βία λόγω εντολών της κυβέρνησης. Βλέπω ότι δίνεται βαρύτητα στον εξοπλισμό της Αστυνομία ίσως για να εμπεδωθεί το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών. Όσον αφορά τις πιθανές βελτιώσεις δεν έχω πολλά να προτείνω. Θα προτιμούσα να αλλάξει η κυβέρνηση (γέλια). Θα ήθελα να δω μεγαλύτερη συμπεριληπτικότητα στο σώμα της Αστυνομίας. Να δω δηλαδή περισσότερες γυναίκες, ή γκέι, ή άτομα ξένης καταγωγής που είναι Έλληνες πολίτες. Γενικά καλό είναι να ενισχύουμε την Αστυνομία αλλά θα προτιμούσα η κυβέρνηση να επενδύσει και σε άλλους τομείς όχι μόνο σε καινούριες μηχανές ή όπλα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 8^η

Άντρας – 26 ετών – Ειδικευόμενος ιατρός – Μεταπτυχιακός φοιτητής ΑΠΘ

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον

αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εμένα προσωπικά και μόνο ο όρος «αλληλέγγυοι» γι' αυτά τα άτομα μου φαίνεται αστείος. Για εμένα εννοείται ότι θα έπρεπε να υπάρχει Αστυνομία στα Πανεπιστήμια γιατί εγώ προσωπικά δεν νοιώθω ασφαλής να πηγαίνω στο Πανεπιστήμιο όχι μόνο όταν πηγαίνω πρωινές ή απογευματινές ώρες για να παρακολουθήσω μαθήματα του μεταπτυχιακού προγράμματος που παρακολουθώ στο Πολυτεχνείο αλλά και κυρίως τις βραδινές ώρες έχει τύχει να περάσω από το Πανεπιστήμιο αρκετές φορές και να δω διάφορα σκηνικά όπως ανθρώπους που δεν έχουν καμία σχέση με το χώρο του Πανεπιστημίου. Χαρακτηριστικά να σου πω ότι έχει τύχει να δω μέσα στο χώρο του Πανεπιστημίου μέχρι και Ρομά να έχουν στήσει παζάρι μπροστά στο προαύλιο της Φιλοσοφικής σχολής του ΑΠΘ. Μακάρι πραγματικά να τοποθετηθεί Αστυνομία στα Πανεπιστήμια για να εκλείψουν τέτοια σκηνικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Τι να σου πω αν κάποιους τους πειράζει πια τόσο πολύ η εικόνα και η δράση της Αστυνομίας ίσως μόνο με τη δράση ειδικών φυλάκων ιδιωτικής εταιρίας. Δεν ξέρω, βέβαια, αν κάτι τέτοιο θα ήταν εξίσου αποτελεσματικό με τη δράση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Πάντως σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να υπάρξει έλεγχος και ασφάλεια στο Πανεπιστήμιο. Το ΑΠΘ έχει κάποιους φύλακες, για παράδειγμα, αλλά εγώ έχω ακούσει ιστορίες ότι τους έχουν δείρει και φαίνεται ότι και αυτοί φοβούνται. Γι' αυτό και το να είναι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία εντελώς άοπλη με προβληματίζει λίγο. Δε λέω να έχουν οι Αστυνομικοί απαραίτητα πιστόλι αλλά όταν τους επιτεθεί ένα πλήθος ατόμων δε θα έπρεπε να έχουν έστω ένα tazer για να αμυνθούν; Στην Ελλάδα δεν επιτρέπεται χρήση tazer γιατί θεωρείται βασανιστήριο. Ναι αλλά πώς θα μπορεί να αμυνθεί ένας Αστυνομικός όταν του επιτεθούν τόσα άτομα; Μόνο να καλέσει για ενισχύσεις αλλά στο μεταξύ θα τον έχουν χτυπήσει. Εμένα προσωπικά δε θα με πείραζε καθόλου να έχουν και όπλα οι Αστυνομικοί εντός του

Πανεπιστημίου όπως έχουν και έξω στον δρόμο γιατί κακά τα ψέματα μπορεί να λέμε ότι το Πανεπιστήμιο είναι άσυλο ιδεών αλλά όλοι ξέρουμε ότι μόνο αυτό δε συμβαίνει. Από τη στιγμή που στο Πανεπιστήμιο μπαίνει όποιος θέλει, όποιος δηλαδή κυκλοφορεί στο δρόμο μπορεί και να εισέλθει στο Πανεπιστήμιο είτε αυτός είναι κλέφτης είτε είναι βιαστής είτε οτιδήποτε δεν βρίσκω λόγο γιατί να μη φέρει όπλο ένας Αστυνομικός εφόσον έχει εκπαιδευτεί κι εγώ ως πολίτης τον εμπιστεύομαι να φέρει όπλο γιατί να μην το κάνει αυτό και μέσα στα Πανεπιστήμια όπως το κάνει και στην υπόλοιπη πόλη; Δεν μπορώ να αντιληφθώ με ποια αιτιολογία απαγορεύεται να είναι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία ένοπλη; Με το φόβο ότι θα χρησιμοποιήσουν το όπλο ενάντια των φοιτητών; Δεν μπορώ να το καταλάβω.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικοτήτων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι η πρώτη φορά με αυτή την εκκένωση που άκουσα για μια θετική πρωτοβουλία διαχείρισης αυτών των προβλημάτων στο χώρο του Πανεπιστημίου. Είναι κάποια πράγματα που για εμένα θεωρούνται αυτονόητα. Δεν μπορεί ο καθένας

να πηγαίνει και να καταλαμβάνει έτσι απλά έναν δημόσιο χώρο. Δεν είναι λογικό. Εγώ δεν θα το έκανα ποτέ. Δε θα τολμούσα καν να σκεφτώ κάτι τέτοιο. Και γι' αυτά τα άτομα είναι δεδομένο. Είναι ασύλληπτο αυτό για εμένα. Και αυτά τα περιστατικά με τον Πρύτανη είναι απαράδεκτα. Πολύ σωστά έδρασε η Αστυνομία και σε αντίστοιχες περιπτώσεις καταλήψεων θα πρέπει να παρεμβαίνει άμεσα η Αστυνομία, να μη μένει ούτε μια μέρα μια αίθουσα ή ένας χώρος κατειλημμένος.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν καταλαβαίνω πως μπορεί κάποιος να προσδιορίζει την έννοια του Αστυνομικού Κράτους. Το φαντάζονται ίσως ως ένα καθεστώς τρομοκρατίας που θα απαγορεύει την ελευθερία σε κάποιους τομείς. Το να γίνεται, όμως, για παράδειγμα, έλεγχος στο ποιος θα μπαίνει και ποιος θα βγαίνει από το Πανεπιστήμιο για εμένα είναι ευκαταίο. Μακάρι να γίνονται έλεγχοι στο Πανεπιστήμιο γιατί έτσι εγώ θα νοιώθω περισσότερο ασφαλής. Δεν έχω πάει σε πολλά δημόσια Πανεπιστήμια αλλά από αυτό που έχω δει στο ΑΠΘ μπορώ να πω ότι είναι χάλια, είναι ένα Πανεπιστήμιο κατεστραμμένο. Τώρα, για παράδειγμα, που κάνω ένα μεταπτυχιακό στο Πολυτεχνείο του ΑΠΘ η κατάσταση είναι σοκαριστική. Παντού έχει γκράφιτι, σκουπίδια και βλέπω σε κάποιους χώρους συγκεντρωμένα άτομα περιτριγυρισμένα με πολλά μπουκάλια από μπίρες και να κάθονται εκεί πέρα μέχρι αργά το βράδυ λες και αυτός ο δημόσιος χώρος είναι το σπίτι τους. Μια καθηγήτριά μας βιολόγος μας είπε ότι προσπάθησαν να ανακαινίσουν μια αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και κατόπιν μπήκαν μέσα άγνωστοι και τη διέλυσαν. Μία ανακαίνιση, δηλαδή, που κόστισε 30.000 ευρώ και οι καθηγητές έφτυσαν αίμα για να εξασφαλίσουν τα κονδύλια και να την ολοκληρώσουν αυτοί έτσι απλά την κατέστρεψαν και κανείς δεν καθίσταται υπόλογος. Αυτά για εμένα είναι ανήκουστα πράγματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εννοείται ότι η Αστυνομία είναι ένας θεσμός χρήσιμος γιατί χωρίς την εφαρμογή του νόμου δεν μπορεί να νοηθεί μια κοινωνία. Εννοείται, βέβαια, ότι έχουν σημειωθεί και ατυχή περιστατικά με πρωταγωνιστές Αστυνομικούς όπως φυσικά μπορεί να συμβεί σε όλα τα επαγγέλματα, όπως τους γιατρούς. Καλό θα ήταν και στην

Αστυνομία όπως και στα υπόλοιπα επαγγέλματα ευθύνης να υπάρχει περισσότερη εκπαίδευση και κατάρτισή τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Οι Αστυνομικοί θα πρέπει να δρουν τόσο προληπτικά όσο και κατασταλτικά. Δουλειά τους δεν είναι μόνο να κάνουν συλλήψεις αλλά και να αποτρέπουν την τέλεση εγκλημάτων. Εγώ θα ήθελα γενικά να ενισχυθεί παντού η αστυνομική παρουσία εφόσον αυτό είναι δυνατό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Οι νόμοι θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να εφαρμόζονται. Όταν κάποιος είναι μέλος μιας κοινωνίας θα πρέπει να ακολουθεί και τους κανόνες της. Δε γίνεται ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει. Κι εγώ μπορώ να μη συμφωνώ με όλους του νόμους αλλά θα πρέπει να συμμορφωθώ. Και φυσικά υπάρχουν και κάποιοι νόμοι όπως ο σεβασμός στους δημόσιους χώρους που για εμένα είναι νόμοι κοινής λογικής που εννοείται ότι θα πρέπει να τηρούνται ευλαβικά. Λάθη σε νόμους μπορεί να παρεισφρήσουν ή να βγει ένας νόμος επειδή θα τον προωθήσει μόνο η κυβέρνηση αλλά από τη στιγμή που έχουν ψηφιστεί δεν μπορεί κάποιος να μη συμμορφωθεί. Επειδή είμαι κι εγώ γιατρός, για παράδειγμα, αναγνώρισα και ο ίδιος σε κάποιες περιπτώσεις υγειονομικών προβλέψεων για την πανδημία ορισμένα λάθη αλλά τι να έκανα προφανώς και συμμορφώθηκα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ δεν έχω βιώσει ποτέ κάποια βίαιη συμπεριφορά. Θεωρώ ότι για να δεις κάτι τέτοιο χρειάζεται, για παράδειγμα, να πηγαίνεις σε πορείες κάτι που εγώ προσωπικά δεν έχω κάνει ποτέ. Για περιστατικά βίας για τα οποία έχω ακούσει δεν μπορώ να μιλήσω γιατί δεν εμπιστεύομαι το τί μπορεί να λέει ο καθένας. Πιστεύω ότι ναι ίσως υπάρχουν περιστατικά άσκησης αστυνομικής βίας κυρίως σε ό,τι αφορά τις διαδηλώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εννοείται πως από τη στιγμή που διαπιστώνεται μια παρανομία στο χώρο του Πανεπιστημίου και απευθυνθεί ο Κοσμήτορας στην Αστυνομία θα πρέπει αυτή να επέμβει. Όταν, δηλαδή ο Κοσμήτορας εξήγησε σε αυτούς τους ανθρώπους ότι η ανέγερση αυτή που έκαναν ήταν παράνομη και αυτοί αρνούνταν να το καταλάβουν το επόμενο στάδιο είναι η εφαρμογή του νόμου. Και πώς αλλιώς μπορεί να γίνει εφαρμογή του νόμου χωρίς την Αστυνομία;

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν ξέρω συγκεκριμένα για τις διαδηλώσεις μήπως και μόνο η παρουσία της Αστυνομία η οποία χωρίς να προκαλεί φυσικά τους διαδηλωτές είναι ικανή για κάποιους να λειτουργήσει ως πρόκληση. Κι αυτό επειδή κάποιοι πηγαίνουν στις διαδηλώσεις μόνο και μόνο για να προκαλέσουν επεισόδια. Να σου πω σε αυτό το σημείο ότι πριν δυο χρόνια συγκροτήθηκε μια ειδική ομάδα για τη διαχείριση των διαδηλώσεων η Ο.Δ.Ο.Σ. η οποία είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση των διαδηλώσεων και η οποία είναι άοπλη και βρίσκεται στην πρώτη γραμμή επιτήρησης και μόνο αν η κατάσταση ξεφύγει θα επέμβουν εν συνεχεία οι αστυνομικές ομάδες καταστολής της Υ.Μ.Ε.Τ. ή της Υ.Α.Τ. Ναι αυτό ακούγεται σωστό για εμένα γιατί νόμιζα ότι μόνο τα ΜΑΤ επεμβαίνουν σε διαδηλώσεις, οπότε τώρα δε βρίσκω και το λόγο μια τέτοια

άοπλη ομάδα να μπορεί να προκαλέσει κάποιον που είναι βέβαιο πως έχει πάει στη διαδήλωση για να προκαλέσει φασαρίες.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Νομίζω ότι ναι η διαχείριση των διαδηλώσεων διαφέρει ανάλογα με το ποιος βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης γιατί είναι γνωστό πως γενικά στο δημόσιο τομέα οι διοικητικοί υπάλληλοι σε θέση ευθύνης αλλάζουν ανάλογα με το αν το κόμμα το οποίο υποστηρίζουν θα επικρατήσει στις εκλογές. Στην περίοδο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ θεωρώ ότι υπήρχε μεγαλύτερη ανοχή προς τους διαδηλωτές. Στην περίοδο διακυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ βέβαια επειδή έχει προκύψει και η πανδημία δεν μπορούμε να κάνουμε μια αποτίμηση γι' αυτό το θέμα. Πιστεύω, όμως, ότι περιστατικά όπως η εκκένωση της κατάληψης στο Βιολογικό δε θα επιχειρούνταν ποτέ με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για πολιτικούς ή ιδεολογικούς λόγους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικό κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν είμαι σίγουρος στη περίπτωση των Κίτρινων γιλέκων τί ακριβώς προέβαλαν τα ΜΜΕ. Εγώ, για παράδειγμα, είχε τύχει να δω πολύ ακραίες εικόνες από τη δράση των διαδηλωτών με καταστροφές και φωτιές μέσα στο Παρίσι. Δεν έτυχε να δω από τα ΜΜΕ εικόνες βίαιης καταστολής με Γάλλους Αστυνομικούς να χτυπάνε, για παράδειγμα πολίτες. Πάντως τα επεισόδια έτσι όπως τα είχα δει μου φαίνονταν πολύ σοβαρά. Από τη στιγμή, λοιπόν που ένα κίνημα κλιμακώνεται τόσο έντονα χρειάζονται προφανώς και έντονα μέτρα για την αντιμετώπισή του. Η Γαλλία είναι μια ευρωπαϊκή χώρα και δε θα μπορούσε να μην είναι και μια δημοκρατική χώρα. Δε θα έλεγα, επίσης, ότι στην πράξη έρχεται σε αντίθεση με φιλελεύθερες πολιτικές. ; Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους

επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών. Το ότι στην Ελλάδα σε σχέση με τη Γαλλία υπάρχει πλήρης ατιμωρησία των βίαιων διαδηλωτών μου φαίνεται τραγικό. Ποιος ο λόγος να ξοδεύεις τα κονδύλια για να καταστείλεις τα επεισόδια που προκαλούνται από διαδηλώσεις και να επεμβαίνουν τα ΜΑΤ αν στην τελική δεν υπάρχει κανένα αποτέλεσμα; Και φυσικά οι ίδιοι άνθρωποι που προκαλούν τα επεισόδια θα επανέλθουν και σε επόμενη διαδήλωση. Αυτό δεν είναι εφαρμογή του νόμου. Εφόσον υπάρχουν οι νόμοι θα πρέπει να εφαρμόζονται μέχρι τέλους. Ο Αστυνομικός θα πρέπει να κάνει τη δουλειά του να κάνει τις συλλήψεις και γενικά ό,τι εμπίπτει στη δική του δικαιοδοσία και μετά τα υπόλοιπα πρέπει να αφήνονται στη δικαιοσύνη. Καταλαβαίνω, βέβαια, πως και οι Έλληνες Αστυνομικοί βλέποντας αυτή τη γενική ατιμωρησία μπορεί να επηρεάζονται και ως ένα βαθμό να χάνουν το κίνητρό τους και αυτό να έχει αντίκτυπο στη δουλειά τους. Αυτό βέβαια δεν πρέπει να συμβαίνει γιατί η δουλειά των Αστυνομικών είναι η καταστολή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι έχω εντοπίσει κάποια αρνητικά στοιχεία στην εξυπηρέτηση των πολιτών από την Αστυνομία. Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί γραφείου τουλάχιστον αυτοί με τους οποίους εγώ έχω συναναστραφεί έχουν τη νοοτροπία ενός δημοσίου υπαλλήλου. Βίωσα καθυστερήσεις στην εξυπηρέτησή μου και αγενή συμπεριφορά από Αστυνομικούς σε Αστυνομικό Τμήμα. Μου φάνηκε ότι δεν ήθελαν να κάνουν τη δουλειά τους ή να πάρουν εύκολα την ευθύνη για κάτι. Για την επικύρωση ενός γνησίου της υπογραφής, για παράδειγμα, πρόσφατα με παρέπεμψαν από την Αστυνομία στα ΚΕΠ και εκείνοι πάλι πίσω στην Αστυνομία με αποτέλεσμα μια περιττή ταλαιπωρία. Έχω πάει σε τρία κοντινά μου Αστυνομικά Τμήματα και στα τρία μπορώ να πω ότι έχω συναντήσει και Αστυνομικούς που ήταν κακοί δημόσιοι υπάλληλοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ ως υγειονομικός με τους ίδιους τους νόμους διαφωνώ. Τώρα όπως είπαμε δουλειά της Αστυνομίας είναι να φροντίζει για την εφαρμογή τους. Οπότε ναι θα

έπρεπε να κάνει ελέγχους και να επιβάλλει πρόστιμα αρκεί να μην είναι απόλυτα αυστηροί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Στην πρώτη περίπτωση δικαιολογώ κάπως τους κατοίκους γιατί ξέρω ότι σε κάποια νησιά που έχουν γίνει κλειστές δομές έχουν υποβαθμιστεί και αυτό έχει αντίκτυπο και στον τουρισμό που οι κάτοικοι περιμένουν για να βγάλουν τα προς το ζην και με την κατασκευή κλειστής δομής είναι σαν να υποβαθμίζεις τη δυνατότητα που έχουν οι κάτοικοι να επιβιώσουν. Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων; Κι εγώ στη θέση των κατοίκων της Χίου μπορεί να μη δεχόμουν την κατασκευή της κλειστής δομής αλλά φυσικά δε θα πήγαινα να πλακωθώ και με τα ΜΑΤ. Αν οι κάτοικοι ειρηνικά ζητούσαν να μη γίνει η δομή θα μπορούσα να το καταλάβω αλλά εφόσον ξέφυγαν τα πράγματα και τα ΜΑΤ πήγαν εκεί και τους ζήτησαν να διαλυθούν και οι κάτοικοι δεν το έκαναν μετά κάπως έπρεπε τα ΜΑΤ να επιβάλουν την τάξη. Το όλο θέμα πιστεύω θα έπρεπε να προσπαθήσει η τοπική διοίκηση του νησιού να το επιλύσει και να μη χρειαστεί επέμβαση των ΜΑΤ. Βέβαια, τα ΜΑΤ από τη στιγμή που τους δόθηκε η εντολή δεν μπορούσαν να μην επέμβουν. Όσο για τη βία των κατοίκων είναι εντελώς απαράδεκτο αυτό που άκουσα ότι εισέβαλαν στα δωμάτια που διέμεναν οι άντρες των ΜΑΤ και έβαλαν φωτιά στα πράγματά τους. Αυτό για εμένα μπορεί να χαρακτηριστεί ως

απόπειρα ανθρωποκτονίας θα μπορούσε κάποιος να κινδυνεύσει. Για εμένα αυτού του είδους η βία είναι πάρα πολύ σοβαρή και ποινικά διώξιμη. Συνολικά μπορώ μόνο να πω ότι τα ΜΑΤ έκαναν τη δουλειά τους τώρα για τα υπόλοιπα δεν είμαι σε θέση να ξέρω για να κρίνω. *Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;* Νομίζω ότι αυτή είναι η φύση του ανθρώπου να προσλαμβάνει αρνητικά έναν θεσμό όταν η δράση του δεν τον βολεύει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αυτό θα έπρεπε να κάνει η Αστυνομία να εκπαιδεύεται και να εξοπλίζεται. Μακάρι η Αστυνομία να αναβαθμιστεί σε όλα τα επίπεδα γιατί έτσι θα είναι σε θέση να κάνει καλύτερα και τη δουλειά της.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πολιτικές ειδήσεις δεν διαβάζω. Προτιμώ τα ηλεκτρονικά μέσα αλλά δεν βλέπω τηλεόραση και στο Διαδίκτυο βλέπω μόνο τίτλους ειδήσεων ενώ μπορεί να διαβάσω και οικονομικές ειδήσεις που με αφορούν περισσότερο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ούτε από εκεί ενημερώνομαι ιδιαίτερα μόνο αν μου βγει ως διαφήμιση κάποια είδηση στην αρχική σελίδα του λογαριασμού μου στο Instagram μπορεί να την διαβάσω.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δε συμμετέχω ποτέ σε φόρουμ συζητήσεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Και τα δύο νομίζω ότι συμβαίνουν. Αν, δηλαδή, δεν υπήρχαν τα ΜΚΔ κάποια πράγματα δε θα αποκαλύπτονταν ποτέ. Το πρόβλημα είναι ότι τα ΜΚΔ δεν έχουν μια σταθερότητα. Μπορείς να δεις πράγματα στα ΜΚΔ που είναι αληθινά μπορεί

όμως να δεις και πράγματα που είναι εντελώς ψεύτικα. Θα πρέπει εσύ ο ίδιος όταν θα δεις κάτι στα ΜΚΔ να έχεις την κριτική σκέψη για να το ερευνήσεις περαιτέρω. Από την άλλη, τα ΜΜΕ θεωρώ ότι είναι σε μεγάλο βαθμό κατευθυνόμενα και δεν τα θεωρώ αμερόληπτη ενημέρωση. Πάντως το να δέχεσαι έτσι απλά αυτά που σου προσφέρουν τα ΜΚΔ χωρίς περαιτέρω ψάξιμο δεν νομίζω ότι είναι σωστό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν βλέπω να έχει αλλάξει ριζικά κάτι στην Αστυνομία σήμερα. Φαντάζομαι βέβαια ότι το γεγονός ότι κανείς σήμερα γίνεται Αστυνομικός μέσω Πανελλαδικών εξετάσεων θα έχει σίγουρα κάποια διαφορά σε σχέση με το παρελθόν. Γενικά όσο περισσότερη εκπαίδευση έχουν οι Αστυνομικοί τόσο το καλύτερο για εμένα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Λογικό μου ακούγεται. Είναι θετικό. Υπάρχουν γυναίκες στη ΔΙ.ΑΣ. μου φαίνεται πολύ δύσκολο για μια γυναίκα; *Ναι υπάρχουν και γυναίκες στη ΔΙ.ΑΣ.* Φοβερό γιατί εγώ νόμιζα ότι η ΔΙ.ΑΣ. είναι μια πολύ δύσκολη ομάδα που θα απαιτούσε ειδική εκπαίδευση και θα ήταν δύσκολο για μια γυναίκα λόγω της φύσης της να ενταχθεί εκεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ίσως λόγω του επαγγέλματος όπως και σε όλα τα επαγγέλματα πχ γιατρούς, λογιστές το επάγγελμα πιστεύω επηρεάζει και την προσωπικότητα του ανθρώπου. Έχουν και οι Αστυνομικοί φαντάζομαι, όπως και όλοι οι άλλοι επαγγελματίες, κάποιους δικούς τους άγραφους κανόνες. *Είναι όμως αυτοί οι κανόνες τόσο έντονοι που να μην τους επιτρέπουν να προσεγγίσουν άλλες κοινωνικές ομάδες και να αναμιχθούν μαζί τους;* Όχι, αυτό δεν το πιστεύω. Ειδικά για τους Αστυνομικούς οι οποίοι είναι μορφωμένοι δεν το πιστεύω αυτό και αυτό γιατί η μόρφωση η εκπαιδευτική συμβάλλει προφανώς και στην κοινωνική μόρφωση. Και ένας άνθρωπος

που είναι κοινωνικά μορφωμένος μπορεί να ενσωματωθεί μια χαρά στην κοινωνία. Τώρα οι παλιότεροι Αστυνομικοί που μπορεί να ήταν αμόρφωτοι όχι αυτοί ταίριαζαν καλύτερα με όμοιούς τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γενικά έχω μια θετική εικόνα για την Αστυνομία σήμερα και πιστεύω ότι κάνει αυτό που πρέπει δηλαδή να εξυπηρετεί τον πολίτη. Φυσικά θα πρέπει να γίνουν κάποιες αλλαγές. Πρέπει φυσικά να υπάρξει περισσότερη εκπαίδευση υψηλών προδιαγραφών γιατί χειρίζονται ευαίσθητα θέματα. Έπειτα θα χρειαζόταν κάποιου είδους αξιολόγηση του έργου τους σε καθημερινή βάση όπως και τακτική ψυχιατρική τους εξέταση εφόσον οπλοφορούν. Θα πρότεινα την ενίσχυση της Αστυνομία και με περαιτέρω άοπλες ομάδες όπως η Ο.Δ.Ο.Σ. ή η Πανεπιστημιακή Αστυνομία αλλά χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα μειωθεί η δράση των υπόλοιπων ένοπλων υπηρεσιών. Απλά να δράσουν ενισχυτικά με αυτές. Γιατί εγώ αυτό που μπορώ να εκλάβω ως πολίτης είναι ότι δεν είναι αρκετή η Αστυνομία σήμερα, θα έπρεπε να είναι περισσότερο στελεχωμένη. Μήπως έχει διευρυνθεί τόσο πολύ το πεδίο δράσης της που πλέον η Αστυνομία καταλήγει να ασχολείται με τα πάντα και γι' αυτό και το προσωπικό πλέον δεν επαρκεί; Είδαμε Αστυνομικούς να αναλαμβάνουν από τη διαχείριση της πανδημίας και τη φύλαξη των συνόρων μέχρι και τον απεγκλωβισμό ατόμων στην Αττική οδό στη χιονόπτωση του Ιανουαρίου στην Αθήνα. Ναι αυτό βέβαια μπορεί να συμβαίνει επειδή τα άλλα σώματα μπορεί να ισχυρίζονται ότι οι δυνάμεις τους δεν είναι αρκετές. Αν, δηλαδή, στρατός και πυροσβεστική λένε ότι οι δυνάμεις τους δεν επαρκούν ζητάνε τη συνδρομή της Αστυνομίας. Είναι προβληματικές ρυθμίσεις του Κράτους αυτές και δεν ξέρω ποιος άλλος θα έπρεπε να δράσει και να διορθώσει τις ελλείψεις εκτός από την Αστυνομία.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 9^η

Γυναίκα – 26 ετών - Ψυχολόγος

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων

μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι το να έχεις μια άοπλη ομάδα η οποία απλά φυλάει το χώρο είναι θεμιτό. Θεωρώ, βέβαια, ότι αυτή την άοπλη ομάδα θα έπρεπε να έχει μεριμνήσει το Πανεπιστήμιο για τη συγκρότησή της, με τα δικά του κονδύλια τα οποία έχει λάβει και δεν έχει εκμεταλλευτεί φαντάζομαι σωστά. Κι έτσι αναγκάζεται αυτή τη στιγμή η Αστυνομία να εισέρχεται στα Πανεπιστήμια οπλισμένη για να κάνει μια δουλειά για την οποία δεν έχει φροντίσει το κάθε Πανεπιστήμιο γιατί υπάρχουν Πανεπιστήμια στη χώρα μας που λειτουργούν με ιδιωτικούς φύλακες, άοπλους βέβαια, που να μην τρομοκρατούν τους φοιτητές και να προστατεύουν και τους φοιτητές από τέτοια επεισόδια. Θεωρώ ότι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία που θα είναι μια ομάδα άοπλη και ειδικά εκπαιδευμένη είναι κάτι ιδανικό γιατί λέγοντας απλά ότι θα τοποθετήσουμε Αστυνομία στα Πανεπιστήμια σαφώς και επικρατεί μια τρομοκρατία και, επίσης, θεωρώ ότι δε γίνεται να λειτουργεί έτσι μια κοινωνία με το ότι θα μας τρομοκρατεί κάποιος και θα υπάρχουν διαρκώς Αστυνομικοί για να μας επιτηρούν μη γίνει το οτιδήποτε γιατί είμαστε αυτόνομοι άνθρωποι και θα πρέπει να ζούμε χωρίς το φόβο της Αστυνομίας. Από την άλλη, το να έχεις σε οποιονδήποτε χώρο, όπως φυλάς το κατάστημά σου ή το σπίτι σου, κάποιον να το προσέχει είναι κάτι θεμιτό, πόσο μάλλον όταν σήμερα στην Ελλάδα τα Πανεπιστήμια έχουν μετατραπεί σε γιόφκες. Γιατί αυτή τη στιγμή το Πανεπιστήμιο δεν είναι ένας ασφαλής χώρος που πηγαίνει ο φοιτητής να σπουδάσει και του λες ότι θα του βάλεις Αστυνομία, είναι ένας χώρος που πάρα πολλοί

φοιτητές φοβούνται να μπουν για να σπουδάσουν και γι' αυτό τους λες ότι θα τους βάλεις Αστυνομία.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι θα μπορούσε το ίδιο το Πανεπιστήμιο, με δικά του κονδύλια, να δημιουργήσει μια δική του ομάδα από φοιτητές, οι οποίοι θα αναλαμβάνουν με βάρδιες να προστατεύουν το Πανεπιστήμιο και να ενημερώνουν φυσικά την Αστυνομία όποτε χρειαστεί η επέμβασή της γιατί οι φοιτητές δεν είναι φυσικά ούτε ειδικά εκπαιδευμένοι ούτε ένοπλοι. Θα είναι οι φοιτητές του Πανεπιστημίου παρόντες εκεί για να επιτηρούν όσοι το θέλουν είτε εθελοντικά είτε επί πληρωμή και όταν χρειαστεί θα ενημερώνεται η Αστυνομία.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικοτήτων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το ιδανικό θα ήταν να μην είχε φτάσει η κατάσταση σε τέτοιο σημείο αλλά τώρα πια η Αστυνομία αναγκάζεται να επεμβαίνει σε τέτοια περιστατικά. Όταν σφετερίζεσαι χώρους που δεν σου ανήκουν, άσχετα με το τί χρήση μπορεί να κάνεις, θα πρέπει κάποιος να σε σταματήσει γιατί με την ίδια λογική κι εγώ δεν μπορώ να μπαίνω σε όποιον χώρο μου αρέσει και να κάνω ό,τι θέλω κάπως πρέπει να επιβάλλεται η τάξη. Επίσης, θεωρώ απαράδεκτο ότι εμπλέκονται και παρεμβαίνουν ομάδες αντιεξουσιαστών εδώ και χρόνια στα Πανεπιστήμια και ένας χώρος που είναι καθαρά εκπαιδευτικός έχει γίνει πια πολιτικός χώρος. Οπότε από εκεί και έπειτα ό,τι αφορά την είσοδο αντιεξουσιαστών στα Πανεπιστήμια θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την επέμβαση της Αστυνομίας γιατί μιλάμε για πολιτικές ομάδες οι οποίες σφετερίζονται τη γνώση και την επιστήμη και τα Πανεπιστήμια για να κάνουν αυτό που θέλουν. Γιατί εάν οι ομάδες αυτές απλά διάβαζαν στο «στέκι» τους βιβλία οι Αστυνομικοί δε θα έβρισκαν εκεί ούτε κοντάρια ούτε κράνη ούτε φτυάρια. Όταν βρίσκεις τέτοια αντικείμενα σημαίνει ότι κάτι άλλο συμβαίνει εκεί πέρα το οποίο είναι εγκληματική ενέργεια και δε με ενδιαφέρει αν φέρουν την ταμπέλα του φοιτητή ή όχι κάνουν μια εγκληματική ενέργεια.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι το να βάλεις Αστυνομικούς ένοπλους να επιτηρούν έναν συγκεκριμένο χώρο Πανεπιστημίου στην ουσία δίνει την αίσθηση ότι οι φοιτητές είναι ανήμποροι να επιβάλλουν την τάξη μόνοι τους, είναι ανήμποροι να επιβιώσουν χωρίς κάποιος να τους επιβλέπει γιατί θα γίνουν παραβατικοί και γενικότερα αυτό μακροπρόθεσμα είναι σαν να ζεις πάντα υπό το φόβο κάποιου που θα σε απειλεί για να μην κάνεις το λάθος. Θεωρώ ότι θα έπρεπε να δομούμε τις κοινωνίες και να έχουμε τέτοια παιδεία από μικροί και να δίνουμε τέτοια βαρύτητα ούτως ώστε να μη φτάνουμε στο σημείο να πρέπει να μας επιτηρεί κάποιος για να μη γίνουμε εγκληματίες. Κι αυτό ξεκινάει από μικρή ηλικία. Οπότε θεωρώ ότι ναι αυτή τη στιγμή η παρουσία μιας Αστυνομίας στα Πανεπιστήμια είναι αναγκαία αλλά σίγουρα θα πρέπει να δώσουμε βαρύτητα και στην παιδεία και στο πώς τα Πανεπιστήμιά μας πλέον θα σταματήσουν να είναι χώροι ανομίας και πολιτικών αντιπαραθέσεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι σίγουρα οι πολίτες έχουν πάρει με πολύ άσχημο μάτι περιστατικά που έχει υπάρξει εμπλοκή Αστυνομικών. Δεν διαφωνώ με την οργή των ανθρώπων γιατί δυστυχώς άνθρωποι που παίρνουν εξουσία στα χέρια τους πολλές φορές δεν ξέρουν πώς να τη διαχειριστούν και πέφτουν σε παραπτώματα τα οποία εκθέτουν την Αστυνομία σαν σύνολο, ενώ υπάρχουν πολλοί καλοί Αστυνομικοί που κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους. Θεωρώ ότι γενικά δε γίνεται ένας θεσμός που έχει στα χέρια του εξουσία να είναι και αποδεκτός από μεγάλη μερίδα του κόσμου. Οπότε εκεί δημιουργούνται και τα προβλήματα. Βέβαια, θα έπρεπε για εμένα να υπάρχει και καλύτερη δουλειά μέσα στην Αστυνομία. Δηλαδή να μην παίρνουν όπλα αμέσως όσοι προσλαμβάνονται με προκηρύξεις πριν εκπαιδευτούν επαρκώς, να μην μπορεί κάποιος που μπήκε με προκήρυξη και μπορεί πριν να ασχολούνταν με κάτι τελείως διαφορετικό σε σχέση με την Αστυνομία να μπορεί με μια απλή τρίμηνη εκπαίδευση να αποκτά γκλομπ ή όπλο αλλά να γίνεται μια σωστή πνευματική και σωματική εκπαίδευση και φυσικά να περνάνε από πολλούς και συχνούς ψυχολογικούς ελέγχους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι δεν μπορούμε να έχουμε δυο μέτρα και δυο σταθμά. Δηλαδή, εκεί που δεν θέλουμε την παρουσία της Αστυνομίας γιατί θέλουμε να κάνουμε μια παράνομη πράξη να μας ενοχλεί και εκεί που θα μας συμβεί κάτι θα λέμε πού είναι η Αστυνομία και γιατί άργησε να έρθει. Θα πρέπει να υπάρχει μια σταθερή παρουσία της Αστυνομίας με σωστή κατανομή γιατί δε θεωρώ λογικό να έχεις συγκεντρωμένη μεγάλη δύναμη της Αστυνομίας έξω από ένα Πανεπιστήμιο και σε μια μεγάλη δασική περιοχή να έχεις ένα περιπολικό. Πρέπει να υπάρχει μια σωστή κατανομή του πού βρίσκονται οι Αστυνομικοί και του πού γίνονται οι περιπολίες το βράδυ. Δεν μπορεί

έξω από το σπίτι ενός Υπουργού να βρίσκονται 10 Αστυνομικοί για προσωπική του προστασία και να μένουν χώροι αφύλακτοι. Οπότε θα πρέπει να υπάρχει μια σωστή κατανομή ούτως ώστε όταν συμβεί κάτι να μπορεί αφενός αν διαπιστώσει κάτι η Αστυνομία εκείνη την ώρα να επέμβει αφετέρου αν γίνει κάποια καταγγελία να μην αργήσει πολύ το περιπολικό να έρθει. Οπότε σίγουρα θα πρέπει να υπάρχει κατανεμημένη σωστά. Γιατί ούτε το αν τρομοκρατείται ο πολίτης με το να βλέπει 20 περιπολικά σ' έναν δρόμο είναι φυσιολογικό ή για μια διαδήλωση που φαίνεται ειρηνική να υπάρχουν 7 διμοιρίες των ΜΑΤ αλλά ούτε και να υπάρχουν χώροι επικίνδυνοι που μπορεί να υπάρχει μόνο ένας ή και κανένας Αστυνομικός.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι είναι δουλειά του Δικαστηρίου να αποφασίζει αν ο κάθε νόμος πρέπει να εφαρμοστεί ή όχι στην κάθε περίπτωση και όχι να λέμε ότι όλα ισχύουν για όλους γιατί υπάρχουν πχ ελαφρυντικά. Τώρα το ότι κάποιος μπορεί να μη συμφωνεί με έναν νόμο σαφώς και δεν είναι δικαιολογία για να μην εφαρμοστεί ο νόμος. Διαφορετικά ο καθένας μας θα τηρούσε ό,τι του άρεσε πράγμα που καταπατά την ελευθερία κάποιου τρίτου οπότε δεν έχει καμία λογική αυτό για εμένα. Το να εφαρμόζονται, όμως, οι νόμοι κατά περίπτωση αξιολογώντας τον άνθρωπο που έχουμε απέναντί μας το θεωρώ λογικό γιατί πχ έχοντας συλλάβει κάποιον πολλές φορές για την ίδια πράξη θα πρέπει ο νόμος είτε να αυστηροποιηθεί είτε να εφαρμόζεται ακέραιος. Συλλαμβάνοντας κάποιον για πρώτη φορά ο οποίος λογικά δεν πρόκειται να το ξανακάνει υπάρχει περίπτωση να θελήσει ο δικαστής να τον αφήσει ελεύθερο αυτό είναι δικό του θέμα. Αλλά από εκεί και πέρα, σαφώς και θα πρέπει οι νόμοι να τηρούνται όχι κατ' επιλογή αυτού που κάνει την παράβαση αλλά του δικαστηρίου.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δεν έχω υπάρξει ποτέ μάρτυρας βίαιης συμπεριφοράς Αστυνομικών.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία

Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι η Αστυνομία σαφώς πρέπει να επεμβαίνει σε τέτοια περιστατικά γιατί όπως είπαμε με το να αφήνεις αυθαιρεσίες να υφίστανται είτε επειδή τις κάνουν οι φοιτητές είτε επειδή τις κάνει ο οποιοδήποτε δε γίνεται γιατί αύριο θα τις κάνει ο καθένας. Και μιλάμε για τέτοιες περιπτώσεις όπου αυτοί οι άνθρωποι που χτίσανε αυτό το κτίσμα αντιστέκονται. Δεν είναι ότι μπήκαν και έβγαλαν με τη βία κάποιον ο οποίος τους παραδόθηκε και η Αστυνομία άρχισε να τους τραβολογάει και να τους χτυπάει. Όταν έχεις αντίσταση, γιατί αν θυμάμαι καλά σ' αυτό το περιστατικό τους πετούσαν πράγματα, όταν δέχεσαι επίθεση δεν μπορείς να αντιδράσεις και διαφορετικά. Και πραγματικά μιλώντας με ρεαλισμό σαφώς και υπάρχει γενικά αστυνομική βία πράγμα που όλοι καταδικάζουμε αλλά όταν σε χτυπούν αναγκαστικά θα πρέπει να επιτεθείς για να αμυνθείς κυρίως.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι θεωρώ ότι δυστυχώς έχουμε χρόνια να δούμε στην Ελλάδα μια διαδήλωση ειρηνική και καθαρά για το σκοπό που γίνεται γιατί πάντα παρεισφύρουν αντιεξουσιαστές άνθρωποι που απλώς θέλουν να εκτονωθούν και να ασκήσουν βία οπουδήποτε και να προκαλέσουν φθορές οπότε εφόσον υπάρχουν αναγκαστικά θα πρέπει να υπάρχει και η Αστυνομία. Γιατί τα πάντα εξαρτώνται από το τί δείγμα έχεις δώσει σαν χώρα και σαν πολιτισμός. Αν η Αστυνομία έβλεπε ότι οι πορείες ήταν ειρηνικές και ο κόσμος αφού πήγαινε στη διαδήλωση θα γυρνούσε σπίτι του δε θα υπήρχε καμία ανάγκη για αστυνομική επέμβαση. Δεν νομίζω ότι κανένα Κράτος έχει τη διάθεση να δαπανά πόρους σε πράγματα ανούσια και να πληρώνει Αστυνομικούς για πολλές ώρες για να κοιτάζουν απλά μια ειρηνική πορεία. Επίσης, δεν νομίζω ότι ξυπνάει κανένας Αστυνομικός με την πρόθεση να πάει και να ασκήσει βία σε πολίτες ή να ταλαιπωρηθεί τρέχοντας πίσω από ένα πλήθος που φωνάζει. Είναι αναγκαιότητα για να προστατευτούν δικαιώματα τρίτων ανθρώπων που βρίσκονται εκείνη τη στιγμή της διαδήλωσης σε κίνδυνο. Εδώ και δύο χρόνια έχει ιδρυθεί μια νέα ομάδα της Αστυνομίας με την επωνυμία Ο.Δ.Ο.Σ. η οποία είναι υπεύθυνη για την διαχείριση των

διαδηλώσεων είναι άοπλη και ουσιαστικά παρακολουθούν την εξέλιξη μιας διαδήλωσης και μόνο αν κρίνουν ότι ξεφύγει καλούν τα ΜΑΤ για να επέμβουν κατασταλτικά. Εσύ πώς βλέπεις τη δράση μιας τέτοιας ομάδας; Θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ βοηθητική μια τέτοια ομάδα γιατί δεν εξοργίζει το πλήθος και η αλήθεια είναι ότι για τους ανθρώπους που πάνε να διαδηλώσουν ειρηνικά δεν είναι ευχάριστο να βλέπουν ότι τελούν υπό αστυνομική επιτήρηση και μπορεί συνεχώς κάποιος να επέμβει κατασταλτικά και η Αστυνομία δημιουργεί γενικά μια ένταση με τους ασυρμάτους, τις μηχανές και όλους τους σχετικούς θορύβους. Θεωρώ ότι δείχνει μια εμπιστοσύνη σ' αυτούς που οργανώνουν την πορεία ότι δε θα χρειαστεί τα πράγματα να ξεφύγουν, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται και ο έλεγχος και, επίσης, θεωρώ ότι είναι χρήσιμο γιατί όσοι μπορεί να προκαλέσουν επεισόδια βλέποντας ότι δεν έχουν απέναντί τους πολλούς οπλισμένους Αστυνομικούς μπορεί να μην μπουν σε αυτή τη διαδικασία γιατί πολύ συχνά το κάνουν αυτό βλέποντας την Αστυνομία καθώς θεωρούν ότι αντιπροσωπεύει το σύστημα. Βέβαια, οι Αστυνομικοί της Ο.Δ.Ο.Σ. δεν ξέρω τι ακριβώς εκπαίδευση έχουν λάβει αλλά σίγουρα είναι πολύ εκτεθειμένοι δεδομένου ότι είναι άοπλοι και είναι πολύ επίφοβο γιατί είναι ο εύκολος στόχος και βρίσκονται στο στόμα του λύκου και κάποιος δε θα επιτεθεί τόσο εύκολα σε έναν πάνοπλο Αστυνομικό αλλά σε αυτά τα παιδιά είναι πιο πιθανό να εκδηλωθεί κάποια απρόκλητη επίθεση.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι πραγματικά η καταστολή διαφέρει από κυβέρνηση σε κυβέρνηση και δεν είναι τόσο ξεκάθαρο να λέμε, για παράδειγμα, ότι επί ΣΥΡΙΖΑ απλώς η Αστυνομία θα ήταν λιγότερο παρεμβατική. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου η Αστυνομία με μια αριστερή κυβέρνηση όπως ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να γίνει πολύ επιθετική ακριβώς για να προκαλέσει την οργή και να γίνει ντόρος γύρω απ' αυτό το θέμα και να δεχτεί εντολές να είναι υπερβολικά αυστηρή χωρίς να το θέλει. Και αντίστοιχα σε μια κυβέρνηση πιο δεξιά πολλές φορές μπορεί να δεχθεί εντολές να είναι πολύ πιο ελαστική για να μη δεχτεί η δεξιά κυβέρνηση κριτική. Οπότε αυτό δεν είναι τόσο ξεκάθαρο αλλά σίγουρα αλλάζει ανάλογα με τα συμφέροντα της εκάστοτε κυβέρνησης το πώς θα αντιμετωπίζουν οι Αστυνομικοί τα περιστατικά. Θυμάμαι, για

παράδειγμα, ότι στην περίπτωση του Αλέξη Γρηγορόπουλου που σκοτώθηκε από τον Αστυνομικό οι εντολές ήταν να μην επεμβαίνουν ιδιαίτερα οι Αστυνομικοί και να αφήσουν όλη την Αθήνα να καεί όπως και κάηκε. Το οποίο δεν το είχαμε ξαναδεί να κοιτάζει η Αστυνομία στο μισό μέτρο ότι καίγονται τα πάντα και να μην επεμβαίνει. Αλλά αυτές ήταν οι εντολές.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικό κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισίου. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εξαρτάται από το τί έκαναν οι διαδηλωτές. Αν, για παράδειγμα, έδρασαν όπως δρα στη χώρα μας ο Ρουβίκωνας, δηλαδή επιθετικά βάζοντας εκρηκτικά ή δημιουργώντας επεισόδια κλπ άσχετα αν ο σκοπός τους μπορεί κάποιες φορές να είναι καλός καλώς επενέβη το Κράτος. Δεν μπορείς να αναλάβεις εσύ την εξουσία. Γι' αυτό είναι δομημένα τα Κράτη με αυτόν τον τρόπο. Υπάρχει Αστυνομία, υπάρχουν δικαστήρια, υπάρχει κυβέρνηση, υπάρχει λαός. Είναι δομημένες οι εξουσίες. Δεν μπορεί ο καθένας να αναλαμβάνει την εξουσία αυτόνομα. Οπότε θεωρώ ότι παρεμβαίνοντας και παίρνοντας πίσω την εξουσία που πήρε κάποιος άλλος με τη βία επαναφέρεις στην ουσία την τάξη. Δεν το επέλεξε ο Μακρόν κάποιος άλλος αποφάσισε να επιβάλλει την εξουσία όπως ξέρει χωρίς νόμους. Και πόσο χαοτικό μπορεί να είναι αυτό αν ο καθένας αναλαμβάνει μόνος του να επιβάλει την τάξη που εκείνος θεωρεί μόνος του ότι πρέπει να επιβληθεί και η οποία δεν είναι δομημένη με βάση τους νόμους. Οπότε θεωρώ ότι η Γαλλία παραμένει δημοκρατική χώρα η οποία επέλεξε την έντονη καταστολή για να επανέλθει στην κανονικότητα. *Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών.* Ναι, γιατί και πάλι ο εκάστοτε δικαστής αποφασίζει κατά περίπτωση αλλά και πάλι βλέπεις ότι με βάση τις συλλήψεις παραπέμπονται στο δικαστήριο, αποφασίζουν οι νόμοι γι' αυτούς τους ανθρώπους, ενώ αυτοί οι άνθρωποι αποφάσισαν να μην τηρήσουν τους νόμους. Και τους συμφέρει πολύ περισσότερο ότι εμείς παραμένουμε δημοκρατικοί και τηρούμε τους νόμους σε αντίθεση με αυτό που έχουν επιλέξει εκείνοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί είναι πάρα πολύ κουρασμένοι από το γεγονός ότι έχουν υπερβολικά πολλές ευθύνες οπότε κάποιες φορές είναι και απρόθυμοι να εξυπηρετήσουν σε γραφειοκρατικά ζητήματα. Αλλά θεωρώ ότι αυτό έχει να κάνει με το ότι θα έπρεπε να υπάρχουν άλλες υπηρεσίες για κάποια ζητήματα κι όχι να τα αναλαμβάνει όλα το ίδιο σώμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Καταρχήν θεωρώ ότι τα πρόστιμα δεν επιβάλλονται επειδή το επιλέγει ο κάθε Αστυνομικός, ακολουθεί και ο ίδιος εντολές και δε φταίει το όργανο που επιβάλλει τις εντολές όπως δε φταίει και ο σερβιτόρος που θα σου ζητήσει το πιστοποιητικό όταν θα μπεις σε ένα μαγαζί. Έτσι κι ο Αστυνομικός δεν έχει κανέναν καημό να σου ζητήσει το πιστοποιητικό σου πέρα από το ότι είναι κομμάτι της δουλειάς του και πρέπει να εκτελέσει το καθήκον του. Το ότι και πάλι μπορεί να υπήρξαν άτομα που παραπήραν το ρόλο τους σοβαρά και έγιναν επιθετικοί, υπερβολικοί ή δεν αντιμετώπισαν τον κάθε άνθρωπο σαν ξεχωριστή μονάδα είναι άλλο πράγμα. Δηλαδή, σε μια γυναίκα που γυρίζει από τη δουλειά της στις 17:05 ενώ στις 17:00 έχει απαγόρευση κυκλοφορίας ένας νοήμον άνθρωπος δεν θα της επιβάλλει πρόστιμο ένας Αστυνομικός όμως ο οποίος μπήκε με κάποια προκήρυξη και σε τρεις μήνες έχει βγει και είναι πολύ φοβισμένος ή πολύ ενθουσιασμένος με τη δουλειά του θα το κάνει. Κι εκεί δημιουργούνται τα προβλήματα. Κι εκεί βγαίνουν όσα βλέπαμε για τα παράλογα ή άδικα πρόστιμα. Σαφώς και υπάρχουν άνθρωποι στην Αστυνομία που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους όπως υπάρχουν και σε οποιοδήποτε επάγγελμα. Απλά η Αστυνομία είναι το επάγγελμα που θα φανεί πρώτο και όλοι θα σπεύσουν να ξεσπάσουν σ' αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού

να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είναι ξεκάθαρα στοιχείο του λαού μας αυτό. Κινούμαστε ανάλογα με το συμφέρον μας και αλλάζουμε κατευθύνσεις γενικά. Μπορεί να είμαστε υπέρ της Αστυνομίας μετά κατά της Αστυνομίας, τη μια δεξιοί την άλλη αριστεροί. Αυτό συμβαίνει χρόνια τώρα. Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων; Θεωρώ πως οι κάτοικοι της Χίου έπρεπε να δεχθούν την απόφαση της κυβέρνησης για την κατασκευή της κλειστής δομής γιατί δε θεωρώ ότι θα έπρεπε να πέφτει λόγος σ' έναν απλό πολίτη για θέματα τόσο εξειδικευμένα όπως το αν μια τέτοια δομή είναι χρήσιμη ή όχι. Θεωρώ ότι μια τέτοια δομή είναι χρήσιμη διαφορετικά έχουμε μετανάστες οι οποίοι χωρίς κανέναν έλεγχο θα περιφέρονται λαθραία σε μια χώρα χωρίς να λαμβάνουν και οι ίδιοι καμία προστασία πχ φάρμακα, τρόφιμα, ρούχα κλπ κάνοντας πολύ μεγαλύτερο κακό από το να ήταν μέσα στη δομή και επίσης, αν θα έπρεπε να αποφασίζει ο εκάστοτε πολίτης για το τί θα κάνει η Αστυνομία και για το τί θα κάνει η κυβέρνηση ας έπαιρνε μια κυβερνητική θέση. Για να μην έχει τέτοια θέση μάλλον κάποιος έχει παραπάνω γνώσεις σε τέτοια θέματα. Με εκνευρίζει αυτό που σ' αυτή τη χώρα έχουμε γίνει όλοι πολιτικοί αναλυτές, επιδημιολόγοι, δικαστές, διαβάζουμε δικογραφίες, ξέρουμε τί πρέπει να κάνει η Αστυνομία και ποιες διαδικασίες πρέπει να ακολουθηθούν, κάπως έχουν παρεκτραπεί τα πράγματα. Επίσης, απ' όσο θυμάμαι οι κάτοικοι της Χίου μπήκαν μέσα στα δωμάτια που διέμεναν οι Αστυνομικοί των ΜΑΤ, τους πέταξαν τα πράγματα έξω, τους χτύπησαν οπότε νομίζω ότι σε όλες αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να κοιτάμε και τις δυο πλευρές. Ναι οι Αστυνομικοί μπορεί να έχουν όπλα αλλά όταν σ' έναν άνθρωπο επιτίθεται είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει με κάποιον τρόπο να αμυνθεί. Δεν γίνεται να

μπαίνεις στο χώρο του, να του πετάς τα πράγματά του έξω και μετά να απορείς γιατί αντέδρασε. Οπότε θεωρώ ότι κι αυτό έτσι όπως προβλήθηκε από τα Μ.Μ.Ε. άφησε την εντύπωση ότι απλά πήγαν Αστυνομικοί των ΜΑΤ και έδερναν κόσμο στη Χίο χωρίς λόγο. Και οι κάτοικοι της Χίου είχαν μια υπερβολική αντίδραση η οποία σαφώς και έφερε αντιδράσεις της Αστυνομίας. Αν απλώς έκαναν μια ειρηνική διαδήλωση δε θεωρώ ότι θα συνέβαινε κάτι τέτοιο. *Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;* Σίγουρα. Θεωρώ ότι την τάση αυτή την έχουμε σαν χώρα να μετράμε τα πράγματα με βάση το συμφέρον μας οπότε όπως και με τα κόμματα έτσι και με την Αστυνομία αν μας συμφέρει αυτό που γίνεται είμαστε υπέρ της Αστυνομίας γιατί μας προστάτευε, αν δε μας συμφέρει αυτό που γίνεται την εκάστοτε περίοδο η Αστυνομία είναι βίαιη και κάνει κατάχρηση εξουσίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι σαφώς και θα πρέπει να εκπαιδεύονται οι Έλληνες Αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η Αστυνομία. Θεωρώ, βέβαια ότι αν μιλάμε για θέματα γυναικοκτονιών ή βιασμών και όλων αυτών των θεμάτων που προκύπτουν το τελευταίο διάστημα θα έπρεπε μέσα στην Ελληνική Αστυνομία να υπάρχουν και άλλου τύπου πρωτοβουλίες, για παράδειγμα, θα έπρεπε να τοποθετούνται περισσότερες γυναίκες Αστυνομικοί σε πολύ σημαντικές ανακριτικές θέσεις ούτως ώστε να είναι πιο εύκολο σε γυναίκες θύματα να ανοιχτούν και να μιλήσουν. Θα πρέπει να εκπαιδεύονται οι Αστυνομικοί για τον τρόπο που προσεγγίζουμε τα θύματα γιατί πολλές φορές μπορεί άθελά τους να τα τρομάξουν κάνοντας ερωτήσεις που ίσως είναι ακατάλληλες τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Θα πρέπει να εκπαιδεύονται για τα στοιχεία που θα πρέπει να συλλέγουν άμεσα για να μη χάνονται τη στιγμή που έρχεται κάποιος για μια καταγγελία. Οπότε θεωρώ αυτονόητο ότι η εκπαίδευση θα πρέπει να είναι συνολική πέρα από την εξοικείωση με τα όπλα και τη σωματική εκπαίδευση. Θα πρέπει οι Αστυνομικοί να εκπαιδεύονται στο πώς αντιμετωπίζουμε τέτοιου είδους περιπτώσεις γιατί καλώς ή κακώς οι κοινωνίες προχωρούν. Παλιά δεν μπορούσαμε να τις αντιμετωπίσουμε με τον κατάλληλο τρόπο αλλά τώρα έχουμε και τα μέσα και τη γνώση να το κάνουμε και γιατί όχι να το κάνουν και οι Αστυνομικοί όπως πρέπει. Επιπλέον, οι Αστυνομικοί θα πρέπει να έχουν και τον κατάλληλο εξοπλισμό διαφορετικά δε θα

μπορούν να προσφέρουν κανενός είδους βοήθεια με εξοπλισμό ο οποίος είναι απαρχαιωμένος. Αυτό είναι αυτονόητο για κάθε χώρα η οποία θέλει να είναι ασφαλής. Αν μιλάμε για το αν ξοδεύουμε πάρα πολλά χρήματα στον εξοπλισμό πρέπει να σκεφτούμε ότι είμαστε μια από τις χώρες που οφείλουν να το κάνουν αυτό γιατί αν σταματήσουμε να το κάνουμε θα δεχθούμε επιθέσεις. Δεν μπορούμε να έχουμε εξοπλισμούς απαρχαιωμένους και να θεωρούμε ότι έχουμε ένα σύστημα που λειτουργεί σωστά. Για παράδειγμα στα αεροδρόμια αντί να υπάρχει αστυνομικός έλεγχος για τις χώρες εκτός Σένγκεν θα μπορούσαν αν υπάρχουν μηχανήματα τα οποία θα σκάναν τα διαβατήρια για να μην επιβαρύνονται Αστυνομικοί και με αυτά τα καθήκοντα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι διαβάζω αρκετά ειδήσεις και προτιμώ τα ηλεκτρονικά μέσα και ιδίως ξένο Τύπο γιατί θεωρώ ότι ο ελληνικός είναι αρκετά προκατειλημμένος. Παρακολουθώ κυρίως θέματα επικαιρότητας, κοινωνικά και γεωπολιτικά πλέον λόγω της κατάστασης.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ενημερώνομαι από τα ΜΚΔ αν και θεωρώ ότι είναι ένας χώρος που ο καθένας μπορεί να ανεβάσει μια οποιαδήποτε πληροφορία και να την τροποποιήσει με οποιοδήποτε τρόπο θέλει και να την προσφέρει στο κοινό και αυτή να αναπαράχθει και ξαφνικά να γίνει πραγματικότητα χωρίς να είναι. Οπότε κι εκεί προτιμώ να διασταυρώσω πληροφορίες από σελίδες που έχω δει ανά τους καιρούς ότι ανεβάζουν πράγματα αντικειμενικά και όχι υποκειμενικά με βάση το τί πολιτική πεποίθηση έχει ο καθένας και να ελέγχω τις πληροφορίες μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δε συμμετέχω σε φόρουμ συζητήσεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι τα ΜΜΕ είναι το πιο διεφθαρμένο μέσο που υπάρχει αυτή τη στιγμή, ιδιαίτερα η τηλεόραση γιατί δυστυχώς τα κανάλια συνδέονται με πολιτικούς και λαμβάνουν πολιτικές κατευθύνσεις και εννοείται θα αναπαραχθούν συγκεκριμένες κουβέντες για να περαστούν και συγκεκριμένα μηνύματα οπότε γι' αυτό και τα αποφεύγω. Θεωρώ ότι τα ΜΚΔ που χρησιμοποιούμε όλοι τα πράγματα είναι πιο ελεύθερα γι' αυτό και μπορούν να προκύψουν απ' αυτά περισσότερες αλήθειες γιατί ο καθένας πραγματικά μπορεί να τραβήξει ένα βίντεο τη στιγμή που συμβαίνει κάτι και να το ανεβάσει. Αλλά και εκεί κάτι που είναι αναπόφευκτο και το κατακρίνουμε αλλά είναι δύσκολο να ελεγχθεί είναι ότι όταν η γνώση είναι άπειρη οι γνώμες είναι άπειρες ο καθένας μπορεί να μεταφράσει το οτιδήποτε όπως θέλει και να ανεβάσει κάτι όπως το θέλει κι αυτό δυστυχώς δεν μπορούμε να το ελέγξουμε. Οπότε θεωρώ ότι και στα ΜΚΔ θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί σε αυτά που βλέπουμε. Ναι κάνουν πιο εύκολη την πληροφορία και μπορεί να ερχόμαστε πιο κοντά στα γεγονότα αλλά είναι και εύκολο να γίνει μια ανθρωποφαγία όπως συμβαίνει τον τελευταίο καιρό και να στραφούμε όλοι εναντίον όλων μέσα από μισή πληροφορία ή μισή ανάρτηση που έχουμε διαβάσει κάπου.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ σίγουρα πως σήμερα οι Αστυνομικοί είναι περισσότερο πεπαιδευμένοι γιατί και οι εκπαιδεύσεις τους έχουν γίνει καλύτερες και πιστεύω ότι καλώς εχόντων των πραγμάτων τα μυαλά «ανοίγουν» μέσα στα χρόνια και αρχίζουν οι άνθρωποι και καταλαβαίνουν ότι η Αστυνομία δεν είναι ένας θεσμός παγερός ο οποίος θέλει να επιβάλει την τάξη με τη βία. Οι Αστυνομικοί είναι άνθρωποι του κόσμου, είναι άνθρωποι του περίγυρού μας, άνθρωποι που ζουν ανάμεσά μας και απλά κάνουν ένα επάγγελμα μέσα από το οποίο πρέπει να επιβάλουν κάποιους νόμους. Και μέσα στις αρμοδιότητές τους πέρα από την επιβολή του νόμου και την καταστολή είναι και η προστασία των πολιτών οπότε αρχίζει αυτό με κάποιον τρόπο και γίνεται περισσότερο αντιληπτό. Δυστυχώς υπάρχουν ακόμα άνθρωποι, κολλημένοι για εμένα, οι οποίοι επιμένουν ότι εχθρός των πάντων είναι η Αστυνομία. Θεωρώ ότι κάτι τέτοιο είναι ανυπόστατο. Πιστεύω ότι η Αστυνομία έχει υπάρξει για πολλά χρόνια σάκος του μποξ για να ξεσπούν εντάσεις και είναι το εύκολο θύμα γιατί στην κυβέρνηση δεν μπορείς να φτάσεις αλλά στον Αστυνομικό που είναι απέναντί σου μπορείς να φτάσεις και να του βρίσεις την οικογένεια ή να τον χτυπήσεις και να ξεσπάσεις σ' αυτόν αντί σε

κάποιο πολιτικό πρόσωπο. Και θεωρώ ότι όσο προχωράνε τα πράγματα αρχίζουμε και καταλαβαίνουμε ότι οι Αστυνομικοί είναι άνθρωποι που απλά κάνουν τη δουλειά τους και που δεν έχουν κάποια διάθεση να μας κάνουν κάποιο κακό. Αλλά σίγουρα παίζουν το ρόλο τους και αυτές οι απόψεις που προβάλλονται διαρκώς και υποστηρίζουν ότι οι Αστυνομικοί είναι κακοί και χτυπάνε ή στήνουν καβγάδες και πορείες κλπ. Ναι όπως σε κάθε επάγγελμα δεν είναι όλοι ιδανικοί. Θεωρώ ότι υπάρχουν και αυτά αλλά στον ίδιο βαθμό όπως σε κάθε επάγγελμα που μπορεί κάποιος να μην κάνει καλά την δουλειά του ή δημιουργεί προβλήματα. Πάντως σε σχέση με το παρελθόν θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί πλέον είναι πολύ πιο ενημερωμένοι, μπορούν πλέον να αντιμετωπίσουν πολύ πιο έγκαιρα και σωστά τις καταστάσεις. Για παράδειγμα, η περσινή δολοφονία που διέπραξε ο Αναγνωστόπουλος σε βάρος της συζύγου του είναι μια υπόθεση που λύθηκε πολύ γρήγορα από την Αστυνομία, διέρρευσε όλες πληροφορίες έπρεπε κράτησε όσα πράγματα έκρινε ότι δεν έπρεπε να διαρρεύσουν και κινήθηκε αθόρυβα και σωστά. Και νομίζω ότι πλέον η Αστυνομία κινείται με τέτοιους τρόπους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πολύ θετικά. Θεωρώ ότι έπρεπε επιτέλους να αναβαθμιστεί αυτό το κομμάτι και να μην είναι πλέον η Αστυνομία ανδροκρατούμενη. Πρώτον γιατί όντως δημιουργεί έναν φόβο το να βλέπεις έναν αποκλειστικά ανδροκρατούμενο χώρο. Δεύτερον γιατί θεωρώ ότι υπάρχουν πολύ σημαντικές θέσεις, οι οποίες αν καταληφθούν από γυναίκες θεωρώ ότι μπορούν να αλλάξουν πολλά πράγματα. Όπως σου είπα μια γυναίκα η οποία αναλαμβάνει περιστατικά γυναικείας κακοποίησης είναι πολύ χρήσιμο για να μπορέσουν οι γυναίκες θύματα να νοιώσουν άνετα. Θεωρώ, επίσης, ότι οι γυναίκες Αστυνομικοί έχουν περισσότερη ευαισθησία και μπορούν να δουν τα πράγματα με μια άλλη οπτική και να διαφοροποιήσουν κάποια στοιχεία της δράσης τους σώματος. Και, τέλος, σαφέστατα πλέον δεν μπορούμε να θεωρούμε ότι η γυναίκα σήμερα δεν έχει το δυναμισμό και τις ικανότητες που έχει ένας άντρας γιατί φυσικά και τις έχει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί έχουν πολύ περισσότερα άγχη από πολλές κοινωνικές ομάδες και αυτό τους έχει συσπειρώσει πολύ γι' αυτό και ενδεχομένως να μας φαίνονται αποστασιοποιημένοι. Αλλά επειδή είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν μάθει να λειτουργούν σε ομάδες και να προστατεύουν ο ένας τον άλλον γιατί βρίσκονται διαρκώς σε κίνδυνο, έχουν δημιουργήσει θεωρώ μια δική τους πιο προστατευτική κλειστή κουλτούρα λόγω ακριβώς του άγχους που βιώνουν και της επίθεσης που δέχονται καθημερινά. Φυσικά οι Αστυνομικοί παραμένουν άνθρωποι του κόσμου. Έχουν συγγενείς, έχουν φίλους, έχουν κοινωνική ζωή, ζουν ανάμεσά μας, ξέρουν τί συμβαίνει και ίσα ίσα που πολλές φορές ακριβώς επειδή ξέρουν τί επίθεση μπορεί να δεχθούν είναι πολύ συχνά διατεθειμένοι να κάνουν πίσω στα πιστεύω τους για να έρθουν κοντά με άλλους ανθρώπους γιατί ξέρουν ότι οι άλλοι είναι προκατειλημμένοι απέναντί τους. Οπότε όχι δε θεωρώ ότι είναι μια κατηγορία ανθρώπων που αντιλαμβάνεται τα πράγματα διαφορετικά και δεν μπορεί να την προσεγγίσει κάποιος τρίτος. Βέβαια, ανάλογα με το περιβάλλον στο οποίο εκτίθεται ο καθένας διαμορφώνει και κάποιες απόψεις. Για παράδειγμα, μια δασκάλα που δουλεύει μόνο με πρόσφυγες είναι πολύ πιο ευαισθητοποιημένη απέναντι στους πρόσφυγες από μια δασκάλα σε ένα ιδιωτικό σχολείο τις περισσότερες φορές. Αντίστοιχα, ένας Αστυνομικός που διαρκώς έρχεται σε αντιπαράθεση με πρόσφυγες ή τους συλλαμβάνει είναι πιθανό να αναπτύξει και μια πιο επιθετική ή απόμακρη συμπεριφορά γιατί διαρκώς εκτίθεται στη βία όταν εμπλέκεται με αυτούς τους ανθρώπους το οποίο δυστυχώς δεν είναι καλό αλλά είναι μια πραγματικότητα. Όταν συνεχώς συλλαμβάνεις, για παράδειγμα, μια συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων καλώς ή κακώς μέσα στα χρόνια θα αναπτύξεις και μια προκατάληψη. Μπορεί με τη σωστή εκπαίδευση να μπορέσει αυτό να το καταπολεμήσει κάποιος αλλά είναι αναμενόμενο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι υπάρχουν πάρα πολλοί αξιόλογοι Αστυνομικοί που κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους με μόνο σκοπό να επιτελέσουν το καθήκον τους και τίποτα παραπάνω. Θεωρώ ότι έχουν γίνει λάθη στις προσλήψεις των Αστυνομικών και στο πόσο εύκολα κάποιος μπορεί να γίνει Αστυνομικός μέσα από κάποια προκήρυξη με πολύ μικρή εκπαίδευση σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα και με ελάχιστα ψυχολογικά τεστ. Και επίσης θεωρώ ότι αυτοί είναι και οι άνθρωποι που χαλούν την εικόνα της

Αστυνομίας σήμερα με τα βίαια περιστατικά που βλέπουμε και τους λάθος χειρισμούς που γίνονται. Επομένως, είναι ένας θεσμός που μας προστατεύει, είναι ένας θεσμός που καταστέλλει, είναι ένας θεσμός που πρέπει να υπάρχει για να είμαστε μια δημοκρατική χώρα, δεν υπάρχει δημοκρατική χώρα χωρίς κάποιας μορφής Αστυνομία αλλά είναι και ένας θεσμός που πρέπει να λειτουργήσει διαφορετικά. Με καλύτερη εκπαίδευση, περισσότερη έμφαση στην παιδεία και σε τεχνικές γνώσεις και μετά να επικεντρωθούμε και στους εξοπλισμούς κλπ. Επίσης, θα πρότεινα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα πρακτικής εκπαίδευσης των νέων Αστυνομικών με λιγότερες ευθύνες στην αρχή, πολύ συχνότερους και ουσιαστικούς ψυχολογικούς ελέγχους στους Αστυνομικούς. Δε θα πρέπει να γίνονται απλά τυπικά ψυχολογικά τεστ στους Αστυνομικούς. Θα πρέπει οι Αστυνομικοί να έχουν τη δυνατότητα να πάνε σε ψυχολόγο οποιαδήποτε στιγμή το έχουν ανάγκη και να μιλήσουν και σε έναν ψυχολόγο κατά προτίμηση της επιλογής του και όχι του σώματος για να μην έχει το φόβο να μην ακουστούν πράγματα και να χάσει τη δουλειά του. Γιατί αν ο Αστυνομικός ξέρει ότι αν πει στον ψυχολόγο της υπηρεσίας του ότι δεν είναι καλά αυτό το διάστημα θα του πάρουν το όπλο και μπορεί και να τον διώξουν φυσικά και δε θα μιλήσει. Θα πρέπει να ξέρει ότι υπάρχει ένα ασφαλές περιβάλλον για να μπορεί να εκφράσει αυτά που θέλει. Οπότε καλό θα είναι να μπορεί η υπηρεσία να αναλαμβάνει αυτά τα έξοδα, να αναλαμβάνει δηλαδή ένα πακέτο συνεδριών και να ξέρει ο Αστυνομικός ότι αυτό είναι απόλυτα εχέμυθο και ασφαλές και ότι δεν κινδυνεύει να χάσει τη δουλειά του αλλά θα μπορεί να πάρει κάποια άδεια και μετά να επανέλθει κανονικά. Και φυσικά κάτι πολύ σημαντικό που απ' όσο ξέρω έχει ήδη γίνει να μπορεί ο Αστυνομικός να παραδώσει το όπλο του αν νοιώθει ότι δεν μπορεί να το φέρει άλλο πάνω του χωρίς να μειώνεται ο μισθός που λαμβάνει όπως γινόταν στο παρελθόν.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 10^η

Άντρας – 25 ετών – Φαρμακοποιός

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα

αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θα έπρεπε πιστεύω να υπάρχει ένα τμήμα Αστυνομίας στα Πανεπιστήμια αρκεί να είναι άοπλο, να μην ασκεί βία να έχει μόνο κατασταλτική δράση και η παρουσία του να μην αποτελεί φόβο για τους φοιτητές αλλά να είναι υπεύθυνο για την αντιμετώπιση τέτοιων περιστατικών δηλαδή για την καταστολή της βίας που μπορεί να ασκηθεί σε βάρος οποιουδήποτε. Θα μου πεις πώς μπορείς να απαντήσεις στη βία χωρίς βία; Δεν ξέρω είναι κάτι πολύ δύσκολο αλλά θα πρέπει κάπως να βρεθεί μια λύση. Τώρα αυτό αν σημαίνει ότι και πέρα από την Πανεπιστημιακή Αστυνομία θα έχουν και άλλες ομάδες της Αστυνομίας δικαιοδοσία ή πρόσβαση στο Πανεπιστήμιο αν διαπιστωθούν εγκλήματα θα πρέπει να γίνεται κι αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : *Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ίσως μια ιδιωτική εταιρία ήταν μια λύση αλλά στην Ελλάδα πάλι θα ήταν μια άοπλη φύλαξη. Υπήρχαν φύλακες στο ΑΠΘ όσο υπήρχε και άσυλο στο Πανεπιστήμιο και υπήρχε μια άλλη αύρα στο Πανεπιστήμιο οπότε και η δράση των φυλάκων δεν ήταν τόσο αποτελεσματική. Όσο διαρκούσε το άσυλο στα Πανεπιστήμια θεωρώ ότι ήταν πιο εύκολο να εκδηλωθούν παραβατικές συμπεριφορές οπότε θα πρέπει να κρίνουμε τη δράση μιας ιδιωτικής εταιρίας μετά την άρση του ασύλου. Τώρα το αν μια ιδιωτική εταιρία θα ήταν κατάλληλα εκπαιδευμένη για να ανταποκριθεί στο έργο της φύλαξης σε σχέση με την Πανεπιστημιακή Αστυνομία είναι κάτι που δεν μπορώ να κρίνω γιατί δεν ξέρω πώς ακριβώς εκπαιδεύονται. Θεωρώ ότι η σίγουρα η

Πανεπιστημιακή Αστυνομία σίγουρα έχει καλύτερα μέσα για να εκπαιδευτεί, ενώ, από την άλλη, μια ιδιωτική εταιρεία ενδεχομένως να εξυπηρετεί και κάποια άλλα συμφέροντα. *Τί συμφέροντα εννοείς;* Καταρχάς η ιδιωτική φύλαξη είναι μια υπηρεσία επί πληρωμή άρα θεωρητικά θα μπορούσε πιστεύω κάποιος τρίτος να τη χρηματοδοτήσει με περισσότερα χρήματα για να επιτευχθεί κάποιος μεμονωμένος σκοπός του, ενώ κάτι τέτοιο δε θα μπορούσε φυσικά να γίνει με την Πανεπιστημιακή Αστυνομία.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικοτήτων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.Α.Σ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η Αστυνομία καλώς παρεμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις γιατί η προστασία της ανθρώπινης ζωής και της σωματικής και ψυχολογικής ακεραιότητας είναι άνευ όρων και πάνω από οποιαδήποτε πολιτική ή μη σκοπιμότητα. Εγώ είμαι αμύντορας της άποψης ότι το άσυλο του Πανεπιστημίου είναι ένα άσυλο ιδεών και όχι ένα άσυλο ανομίας και παραβατικών συμπεριφορών. Δηλαδή, σε καμία περίπτωση δε θα πρέπει εφόσον δούμε καταστρατήγηση έννομων δικαιωμάτων απ' όπου και αν γίνει

αυτό ακόμη κι από την Αστυνομία εγώ είμαι ενάντιος σε αυτό. Αλλά στην προστασία και την ασφάλεια του να μπορεί να κυκλοφορεί κάποιος στο χώρο του Πανεπιστημίου είτε αυτός είναι ο Πρύτανης είτε ένας απλός φοιτητής (το θέτω έτσι καθαρά για λόγους ιεραρχίας) είμαι υπέρμαχος και αν τυχόν νοιώθει όταν κυκλοφορεί απειλή και κίνδυνο οποιασδήποτε μορφής τότε αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί σε κάθε περίπτωση. Αν ο τρόπος αντιμετώπισης είναι η ίδρυση ενός τμήματος Πανεπιστημιακής Αστυνομίας στο οποίο θα μπορούν να προσφεύγουν με ασφάλεια και χωρίς να φοβούνται οι φοιτητές ακόμα και σε ό,τι αφορά θέματα μπουλινγκ θα προσθέσω εγώ γιατί μπορεί να υπάρχει ψυχολογική υποστήριξη από ειδικούς στα Πανεπιστήμια αλλά το βράδυ ο ψυχολόγος δε βρίσκεται εντός του ΑΠΘ όταν οι φοιτητές θα μπουκ για να παίξουν «Η νύχτα πέφτει στο Παλέρμο» τότε είμαι σύμφωνος με αυτό. Καταδικάζω γενικά τα περιστατικά βίας και οτιδήποτε αφορά τη βία είτε πρόκειται για το χώρο των Πανεπιστημίων είτε το χώρο των γηπέδων με το πρόσφατο συμβάν δολοφονίας ενός φοιτητή στη Θεσσαλονίκη για οπαδικούς λόγους. Τέτοια συμβάντα πρέπει γενικά να εκλείψουν. Φυσικά όλα αυτά είναι θέμα παιδείας αλλά εμείς τώρα συζητάμε για τρόπο καταστολής.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το Αστυνομικό Κράτος ακούγεται στα δικά μου αυτιά ως κάτι κακό που περιλαμβάνει μια απόλυτη συγκέντρωση εξουσιών, αυταρχική μορφή, ενδεχομένως στέρηση σε κάποιες περιπτώσεις της ελευθερίας του λόγου. Δε θεωρώ ότι η παρουσία μιας άοπλης μορφής Αστυνομίας στα Πανεπιστήμια συνεπάγεται και την εγκαθίδρυση ενός Αστυνομικού Κράτους. Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία ήταν ένοπλη ίσως ψυχολογικά και μόνο να επηρέαζε την εικόνα που προσλάμβαναν για παράδειγμα οι φοιτητές και τότε να μπορούσαν να μιλήσουν για ένα Αστυνομικό Κράτος. Μπορεί, δηλαδή, στην πράξη οι Αστυνομικοί να έχουν εντολή να μην κάνουν χρήση του όπλου τους εντός του χώρου του Πανεπιστημίου αλλά και μόνο η εικόνα τους μπορεί να επηρεάσει την ψυχολογία ενός φοιτητή που βρίσκεται εντός του Πανεπιστημίου για άλλους λόγους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η Αστυνομία είναι ένας θεσμός απαραίτητος για την κοινωνία διαχρονικά με τις όποιες μορφές μπορεί να έλαβε. Από τη στιγμή που υπάρχουν παράγοντες που διαβάλλουν τον κοινωνικό ιστό σε οποιοδήποτε επίπεδο, γιατί η Αστυνομία δεν έχει μόνο κατασταλτική δράση στους δρόμους ή στα Πανεπιστήμια, η Αστυνομία έχει και υπηρεσίες όπως η δίωξη ηλεκτρονικού εγκλήματος που είναι απαραίτητη με τους τόσους κινδύνους σήμερα. Και γενικά υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι στην Πολιτεία και θα πρέπει αυτή να διασφαλίσει εφόσον ο Έλληνας πολίτης καταβάλλει φόρους και αυτοί πρέπει να αξιοποιούνται πέρα από την κατασκευή δρόμων ή σχολείων και στην ασφάλεια των πολιτών. Είναι απαραίτητη η Αστυνομία δεν το συζητάμε αυτό απλώς θα πρέπει να υπάρχει εποπτικός μηχανισμός για τη δράση της και να δίνεται μεγάλη βάση στα ψυχομετρικά τεστ των Αστυνομικών. Επίσης, θα πρέπει ο Αστυνομικός όπως ένας οποιοσδήποτε επαγγελματίας όταν αναλαμβάνει υπηρεσία να είναι απαλλαγμένος από προσωπικά ή οικογενειακά του προβλήματα όλα αυτά θα πρέπει να τα βάζει στην άκρη γιατί όσο φοράει τη στολή του επιτελεί ένα έργο και δεν πρέπει αυτό το έργο να συγχέεται με οποιαδήποτε άλλη προσωπική προτίμηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πιστεύω ότι η Αστυνομία θα πρέπει γενικά να κάνει αισθητή την παρουσία της, θα πρέπει, δηλαδή, διακριτικά πάντα για να μην υπάρχει και αυτός ο φόβος του αστυνομοκρατούμενου αισθήματος να κάνει την παρουσία της αισθητή. Και φυσικά όσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος για μια κοινωνία τόσο πιο αισθητή θα πρέπει να γίνεται και η παρουσία της Αστυνομίας. Στο εξωτερικό, δηλαδή, τα προηγούμενα χρόνια με τις τρομοκρατικές επιθέσεις έβλεπες στους δρόμους πάνοπλους Αστυνομικούς ακόμη και στρατιωτικούς να τοποθετούνται και να φυλάνε σημεία μεγάλης επικινδυνότητας όπως είναι, για παράδειγμα, το μετρό ή κάποια αξιοθέατα οπότε σίγουρα αυτό αποτρέπει τέτοιες επιθέσεις. Τέτοια μέτρα φύλαξης και γενικά ο έλεγχος μπορεί να αποτρέψει τέτοιες επιθέσεις. Το βιώσαμε τα τελευταία δυο χρόνια

με έλεγχο για υγειονομικούς λόγους βέβαια. Το πώς θα πρέπει να γίνεται ο έλεγχος στα Πανεπιστήμια η είσοδος και αν για παράδειγμα θα πρέπει να γίνεται γενικά εκεί ταυτοπροσωπία δεν ξέρω αν είμαστε έτοιμοι σαν χώρα να το επιβάλουμε αυτό. Επίσης, θα πρέπει να υπάρχει μια ελευθερία κίνησης μέσα στο Πανεπιστήμιο γι' αυτό και ο αυτοματοποιημένος τρόπος εισόδου με το χτύπημα κάρτας δεν ενδείκνυται για όλα τα σημεία του Πανεπιστημίου. Για εμένα, δηλαδή, δε σημαίνει ότι μπορείς να εισέρχεσαι σε κάποια σημεία μόνο και μόνο επειδή διαθέτεις μια συγκεκριμένη ιδιότητα που να συνδέεται με το Πανεπιστήμιο. Αλλά σίγουρα σε μέρη που είναι επικίνδυνα και σκοτεινά το βράδυ θα πρέπει να υπάρχει επαγρύπνηση των Αστυνομικών.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εννοείται πως οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει να εφαρμόζονται. Βέβαια οι νόμοι θα πρέπει να τροποποιούνται ιδίως όταν προκύπτουν απρόβλεπτες συγκυρίες όπως, για παράδειγμα, μια πανδημία. Από τη στιγμή, λοιπόν που ψηφίζεται ένας νόμος θα πρέπει να εφαρμόζεται και κάθε νέος νόμος που προκύπτει μετά τα νέα δεδομένα θα πρέπει να εφαρμόζεται. Αν κάποιος δε συμφωνεί με το περιεχόμενο ενός νόμου μπορεί να μην συμμορφωθεί γιατί στο χαρακτήρα του καθενός είναι αν δείξει πόσο σύννομος άνθρωπος είναι. *Μπορεί όμως να μη συμμορφωθεί; Έχουμε, για παράδειγμα, έναν καταστηματούχο ο οποίος δε συμφωνεί με έναν φορολογικό νόμο. Μπορεί να μη συμμορφωθεί με αυτόν;* Νόμιζα ότι λέγαμε αν μπορεί κάτι τέτοιο απλά να συμβεί. Το δικαίωμα μπορεί κάποιος να το έχει το να μη συμμορφωθεί δηλαδή αλλά θα πρέπει όλοι μας όταν παίρνουμε αποφάσεις να είμαστε έτοιμοι να υποστούμε και τις συνέπειες. Είναι δηλαδή ελεύθερος κάποιος να μη συμμορφωθεί αλλά θα πρέπει να υποστεί και τις συνέπειες που υπάρχουν. Είναι υπόλογος για τις ευθύνες που μπορεί να προκύψουν οι οποίες μπορεί να είναι ένα πρόστιμο ή μια στερητική της ελευθερίας ποινή.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ δεν έχω υπάρξει μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ελληνικής Αστυνομίας. Τώρα το τί μπορεί να κυκλοφορεί στο Διαδίκτυο και το τί μπορεί να ακούγεται αυτά να υπάρχουν αλλά δεν ξέρω πόσο αληθή είναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Φαντάζομαι ότι οι υπάλληλοι της Πολεοδομίας θα μπορούσαν να εισέλθουν και μόνοι τους χωρίς τη συνοδεία Αστυνομικών αλλά λογικά θα υπήρχε ο κίνδυνος να τραμπουκιστούν και να τους ασκηθεί βία οπότε δεν το έκαναν. Είπαμε ρόλος της Αστυνομίας δεν είναι μόνο να φυλάει τους δρόμους ρόλος της είναι να προστατεύει γενικά την τήρηση των νόμων. Από τη στιγμή που ο νόμος πρέπει να εφαρμοστεί και απαγορεύεται να χτίζεται κάποιο αυθαίρετο στο χώρο του Πανεπιστημίου χρειάζεται αυτό να κατεδαφιστεί. Δε μου φαίνεται κάτι παράλογο σε αυτό που άκουσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Περιττή δεν είναι η παρουσία της Αστυνομίας στις διαδηλώσεις αλλά θεωρώ ότι πολλές φορές γίνεται μια κατάχρηση της εξουσίας της. Δηλαδή συνήθως, επειδή έχω βρεθεί κι εγώ σε κάποιες διαδηλώσεις, υπάρχουν περίπου 50 άτομα που προπορεύονται μιας διαδήλωσης και είναι αυτοί που θέλουν να εκτονώσουν τα ένστικτά τους και να διαπληκτιστούν και να έρθουν σε αντιπαράθεση με την Αστυνομία, ενώ από πίσω ακολουθεί μια συντριπτική πλειονότητα των διαδηλωτών που είναι φιλειρηνικοί. Αλλά τα δακρυγόνα των Αστυνομικών αναγκαστικά θα πλήξουν και τους φιλειρηνικούς διαδηλωτές πέρα από τους βίαιους. Να σου πω ότι πριν δυο χρόνια με απόφαση του τότε Υπουργού Προστασίας του Πολίτη δημιουργήθηκε μια νέα αστυνομική ομάδα με το όνομα Ο.Δ.Ο.Σ. που ίσως έχεις δει και στην τηλεόραση άοπλη και υπεύθυνη για την επιτήρηση των διαδηλώσεων. Είναι στην πρώτη γραμμή απέναντι στους διαδηλωτές έχουν μόνο ασύρματο και μπαίνουν μπροστά για να αποφευχθεί η βίαιη καταρχήν καταστολή μιας διαδήλωσης και μόνο αν τα πράγματα ξεφύγουν θα ειδοποιήσουν τις ειδικές μονάδες καταστολής, τα ΜΑΤ δηλαδή, για να επέμβουν. Θετικό είναι αυτό αρκεί να μην κινδυνεύουν και οι Αστυνομικοί που

υπηρετούν στην Ο.Δ.Ο.Σ. γιατί τα κακοποιά στοιχεία των διαδηλώσεων υπάρχουν γενικά και θέλουν να εκτονώνονται ενάντια των Αστυνομικών που φαίνονται εδώ να είναι πολύ εκτεθειμένοι. Σε μεγάλες διαδηλώσεις παρεισφρέουν δυστυχώς και χούλιγκαν και γι' αυτό θα ήθελα να υπήρχε ένας τρόπος να απομακρύνονται τέτοια άτομα από μια διαδήλωση και να συνεχίζεται η διαδήλωση κανονικά και ειρηνικά. Ίσως, βέβαια, αυτό που θέλω να είναι ουτοπικό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Πιστεύω ότι επί ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε μια πολιτική λιγότερο έντονης καταστολής των διαδηλώσεων αλλά δεν εφαρμόστηκε στην πράξη γιατί μιλάμε για μια περίοδο του 2012-2014 αρκετά έντονη με κρίσεις κλπ και πιστεύω αντίστοιχα έντονα θα είναι και τα χρόνια που θα ακολουθήσουν οπότε είναι λίγο δύσκολο να εφαρμοστεί μια πολιτική ανοχής. Θεωρώ, δηλαδή ότι ο τρόπος διαχείρισης της κάθε κυβέρνησης αλλάζει σε ένα βαθμό ανάλογα με την ιδεολογική της κατεύθυνση αλλά σε κάθε περίπτωση πολλοί μπορεί να υπόσχονται πολλά προεκλογικά αλλά όταν αναλάβουν τη διακυβέρνηση και θέλουν διαφυλάξουν τη διακυβέρνησή τους αναγκαστικά στρέφονται και στη βοήθεια της Αστυνομίας. Δεν μπορώ να θυμηθώ κάποιο παράδειγμα γιατί δε νομίζω ότι άλλαξε πάρα πολύ και ο τρόπος διαχείρισης των διαδηλώσεων επί ΣΥΡΙΖΑ. Ίσως μόνο στην αρχή να ήταν πιο ήρεμη η διαχείριση αλλά εγώ πάλι το ίδιο έβλεπα. Και επί ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή, έβλεπα επεισόδια ή καταστολή διαδηλώσεων με δακρυγόνα ή βίαιη καταστολή επεισοδίων στα γήπεδα. Δε νομίζω, δηλαδή, ότι αλλάζει δραματικά ο τρόπος αντιμετώπισης τέτοιων επεισοδίων ανάλογα με το ποιος είναι στην κυβέρνηση. Μπορεί να γίνονται κάποιες κινήσεις εντυπωσιασμού πολλές φορές με την κατάργηση κάποιων μονάδων βίαιης καταστολής και την ίδρυση κάποιων άλλων αλλά στις μεγάλες διαμαρτυρίες πάλι τα ίδια βλέπουμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικο κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας

στους δρόμους του Παρισίου. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δύσκολη ερώτηση. Δεν μπορώ να πω εύκολα ότι η Γαλλία παύει με αυτόν τρόπο καταστολής να είναι μια δημοκρατική χώρα. Πιο εύκολα τείνω στο όχι. Αλλά σίγουρα υπάρχουν αποφάσεις που σε όλα τα κράτη ιδίως στην περίοδο της πανδημίας παρατηρήθηκε ένας συγκεντρωτισμός των εξουσιών. Υπήρξε μια καταστρατήγηση δικαιωμάτων και νομίζω ότι σε ορισμένες περιπτώσεις ξέφυγαν κάποια μέτρα από τα όρια του δημοκρατικού. Μπορεί, δηλαδή, να μας ακούγεται υπερβολικός ο τρόπος καταστολής των Κίτρινων γιλέκων αλλά μπορεί ο Μακρόν να πει ότι δεν είχε άλλη επιλογή γιατί τα πράγματα ήταν ανεξέλεγκτα. Ή ας πούμε το ίδιο συνέβη και με τους Αμερικανούς διαδηλωτές που μπήκαν στο Καπιτώλιο πριν από ενάμιση χρόνο. Κι εκεί, επίσης, τι θα μπορούσε να γίνει; Θα μπορούσαν απλά να κάτσουν να τους κοιτάνε; Κάπως έπρεπε να αντιμετωπιστεί κι αυτή η περίπτωση. Επομένως, θεωρώ ότι ο Μακρόν γενικά είναι δημοκρατικός αλλά στην περίπτωση αντιμετώπισης των Κίτρινων γιλέκων ίσως και να ξέφυγε λίγο. Γενικότερα όταν ξεφεύγουν τα πράγματα σε πολιτικό επίπεδο δε νομίζω ότι είναι εύκολο να κινηθείς εντός δημοκρατικών πλαισίων. Μπορεί να χρειαστεί σε κάποια πράγματα να τροποποιηθεί λίγο το πολίτευμα. *Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών.* Τα μέτρα που επιβλήθηκαν στη Γαλλία ακούγονται πολύ αυστηρά σε σχέση με τα όσα επιβάλλονται στην Ελλάδα αλλά δεν ξέρω αν στην πρόσφατη ιστορία της Ελλάδας συναντήσαμε ποτέ κάποιο τόσο έντονο κίνημα όπως αυτό των Κίτρινων γιλέκων. *Τα επεισόδια του Δεκεμβρίου 2008 που ακολούθησαν τη δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου ήταν πάρα πολύ έντονα με φωτιές και κανονικό πετροπόλεμο μέσα στο κέντρο της Αθήνας.* Δεν ξέρω αν χρονικά τα επεισόδια του 2008 κράτησαν όσο το κίνημα των Κίτρινων γιλέκων. *Είχαν μεγάλη διάρκεια και φυσικά η 6^η Δεκέμβρη έχει μείνει ως ημέρα μνήμης με αποτέλεσμα κάθε χρόνο τέτοια ημέρα να σημειώνονται επεισόδια μεταξύ Αστυνομίας και αγνώστων.* Ναι ενδεχομένως τότε, επειδή δεν τα θυμάμαι και πολύ καλά δεν ξέρω αν μπορούσε ο τότε Πρωθυπουργός να λάβει αντίστοιχα μέτρα καταστολής με αυτά του Μακρόν. Το θέμα δεν είναι απλά να γίνονται συλλήψεις στις διαδηλώσεις αλλά να γίνονται οι σωστές συλλήψεις. Δεν ξέρω,

επίσης, μήπως υπάρχουν τυχόν διασυνδέσεις κάποιων Αστυνομικών με εκπροσώπους εξτρεμιστικών οργανώσεων, αν δηλαδή υπάρχουν Αστυνομικοί οι οποίοι μπορεί να παρέχουν πληροφορίες στους «μπαχαλάκηδες». Είναι κάτι φυσικά που δε γνωρίζω αλλά θα μπορούσε να υπάρξει και μια τέτοια ερμηνεία πέρα από την αδυναμία του Κράτους μας γενικά να δράσεις ως ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό Κράτος και να καταστείλει σε πρώτο βαθμό κάποια κινήματα. Και χωρίς να θέλω να πολιτικοποιήσω το ζήτημα νομίζω ότι επί ΣΥΡΙΖΑ με τον νόμο Παρασκευόπουλου αποφορτίστηκαν οι φυλακές από κρατούμενους επειδή οι ελληνικές φυλακές είναι υπερπλήρεις. Θα ήταν λοιπόν δύσκολο να επιβληθούν βαριές ποινές ή προσωποκράτηση στους διαδηλωτές-βανδαλιστές δεδομένου ότι δεν υπάρχει καν χώρος στις ελληνικές φυλακές για πιο σκληρούς εγκληματίες. Δε σημαίνει βέβαια ότι μια σύλληψη θα οδηγήσει στη φυλάκιση αλλά όταν μιλάμε για κυρώσεις πρέπει να τα σκεφτόμαστε όλα. Θα πρέπει, δηλαδή, να υπάρχουν και οι κατάλληλες δομές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Προσωπικά δεν αντιμετώπισα κάποια δυσκολία όταν χρειάστηκε, για παράδειγμα, να βγάλω ταυτότητα. Εξυπηρετήθηκα από την Αστυνομία όπως θα εξυπηρετούμουν και από ένα ΚΕΠ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Νομίζω ότι η Ελληνική Αστυνομία βάσει του ρόλου της δεν μπορούσε να δράσει διαφορετικά. Απλώς θα έπρεπε να υπάρχει καλύτερη διάκριση από πλευράς Αστυνομικών σε ό,τι αφορά την επιβολή προστίμων. Μπορεί, δηλαδή, να περπατούσε κάποιος άνθρωπος μόνος του σε έναν απομονωμένο επαρχιακό δρόμο και του επιβάλαν πρόστιμο. Δεν λέω ότι συνέβη αυτό το πράγμα ένα παράδειγμα δίνω ότι βάσει του νόμου μπορούσαν να τον γράψουν και τον έγραψαν. Όπως, επίσης υπήρχαν Αστυνομικοί οι οποίοι διέκριναν καλύτερα τις περιπτώσεις και δεν επέβαλαν άσκοπα πρόστιμα. Υπήρχαν, ακόμη και Αστυνομικοί όχι όλοι φυσικά, οι οποίοι με τη δυνατότητα που τους έδωσε ο νόμος μπορεί να ένοιωσαν ότι είχαν μια παραπάνω δύναμη, μια παραπάνω δυνατότητα ελέγχου. Επειδή οι Αστυνομικοί κλήθηκαν να

εφαρμόσουν πολύ γρήγορα τις αποφάσεις της κυβέρνησης δε θεωρώ ότι ήταν όλοι κατάλληλα προετοιμασμένοι και δεν είχε γίνει σε όλους η κατάλληλη ενημέρωση και ο κατάλληλος ψυχολογικός έλεγχος ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν σωστά τους πολίτες. Έγινε θεωρείς κάποια κατάχρηση από πλευράς Αστυνομικών στην επιβολή των προστίμων; Αυτό θέλω να πιστεύω ότι ήταν μεμονωμένα μόνο περιστατικά. Αλλά επόμενο ήταν σε μια τέτοια κατάσταση να συμβεί κι αυτό. Η Αστυνομία έκανε τους απαιτούμενους ελέγχους. Εγώ προσωπικά έχω ελεγχθεί έξω από το χώρο εργασίας μου. Στην πράξη, βέβαια, πολλοί πολίτες βρήκαν κάποια «παραθυράκια» για να μπορούν να κυκλοφορούν παρά τις απαγορεύσεις και τα οποία δεν μπορούσαν να ελέγξουν οι Αστυνομικοί. Η εφαρμογή των μέτρων, βέβαια, θεωρώ ότι δεν ήταν παντού οριζόντια. Κάπου, δηλαδή, υπήρχε μια μεγαλύτερη προσοχή που αλλού δεν υπήρχε. Ή, για παράδειγμα, θυμάμαι στα γεγονότα που έγιναν στη Νέα Σμύρνη ότι η κατάσταση ξέφυγε απ' όλους. Ξέφυγε από πολίτες και Αστυνομικούς και δεν ήταν ωραίο αυτό που συνέβη.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου; Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Μιλάμε για δύο διαφορετικά γεγονότα. Στη μια περίπτωση του Έβρου η Αστυνομία ήταν με το πλευρό των πολιτών που δεν επιθυμούσαν την αθρόα εισροή μεταναστών στον Έβρο κάτι που κανείς ούτε στην Ευρώπη δεν επιθυμούσε εκείνη την

περίοδο. Στην άλλη περίπτωση είχαμε το αντίθετο ουσιαστικά με την κατασκευή της κλειστής δομής νομιμοποιούνταν το να δεχτείς τους μετανάστες στο νησί της Χίου. Για εμένα προφανώς δε γίνεται να μη δεχτείς ανθρώπους κατατρεγμένους και θα έπρεπε η Ελλάδα να δεχτεί το ποσοστό μεταναστών που της αντιστοιχεί. Κάθε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να φιλοξενήσει κατ' αναλογία του μεγέθους και του πληθυσμού της ένα μερίδιο μεταναστών. Οι κάτοικοι των νησιών μας αισθάνονται ήδη αποκομμένοι λόγω της γεωγραφίας του τόπου τους και λόγω ελλείψεων που διαπιστώνονται εκεί σε σχέση με άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας οπότε μπορώ να δικαιολογήσω τους κατοίκους της Χίου ως έναν βαθμό γιατί νοιώθουν αποκομμένοι και με το να απαιτούν από αυτούς να δεχτούν και άλλους πρόσφυγες εξίσου αποκομμένους υποβαθμίζουν και άλλο τη θέση τους. Δεν υιοθετώ κάποιον από αυτούς τους χαρακτηρισμούς απλά εξηγώ πώς μπορεί να σκέφτηκε κάποιος. Ο κάτοικος της Χίου, για παράδειγμα, μπορεί να νοιώθει γενικά «εξόριστος» και μ' αυτή την απόφαση της κυβέρνησης να νοιώθει ακόμη πιο έντονα «εξόριστος». Δυστυχώς δεν είναι στο χέρι των απλών πολιτών να πάρουν αποφάσεις έχουν εκλεγεί συγκεκριμένα πρόσωπα που τους εκπροσωπούν σ' αυτό. Με τη λήψη μιας τέτοιας απόφασης είναι λογικό να προέκυψαν και αντιδράσεις από την πλευρά των κατοίκων. Εγώ δεν μπορώ να τοποθετηθώ ξεκάθαρα σ' αυτό. Αν ήμουν κάτοικος της Χίου ίσως κι εμένα η στάση μου να μην ήταν τόσο μετριοπαθής όσο τώρα. Όσο για την επέμβαση των ΜΑΤ όπως είπαμε πριν ότι καλούνταν να συνοδέψουν τους υπαλλήλους της Πολεοδομίας στο ΕΜ.Π. έτσι κι εδώ πήραν την εντολή να συνοδέψουν και να προστατεύσουν αυτούς που θα αναλάμβαναν την ανέγερση της κλειστής δομής. Από τη στιγμή που υπάρχει η πληροφορία ότι αν δεν έρθουν τα ΜΑΤ θα προκύψουν βιαιοπραγίες εναντίον των επαγγελματιών αυτών είναι αναπόφευκτο. Απλώς η εικόνα της αποβίβασης των ΜΑΤ στη Χίο ήταν άσχημη για τους ντόπιους. Όσο όμορφη μπορεί να ήταν η άφιξη των ΜΑΤ στον Έβρο άλλο τόσο άσχημη φάνηκε η αποβίβασή τους στη Χίο. Δε δικαιολογείται η βία από την πλευρά των κατοίκων αλλά ο ανθρώπινος πόνος για κάτι που αισθάνεσαι ότι απειλεί και πάει να αλλάξει τον τόπο σου μπορεί να οδηγήσει και στην εκδήλωση βίαιων συμπεριφορών. Δηλαδή ναι με δε δικαιολογείται η βία αλλά ήταν κάπως αναμενόμενη. *Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;* Σίγουρα το πώς προσλαμβάνουμε τη δράση της Αστυνομίας έχει να κάνει με το πόσο μας εξυπηρετεί και είναι λάθος όλων μας αυτό. Δηλαδή, αν κάποιος Αστυνομικός μας γράψει επειδή πατάμε λίγο τη διάβαση θα νευριάσουμε και θα αντιδράσουμε και μπορεί να κάνουμε και ένσταση γι' αυτό, ενώ

αν κινδυνεύσουμε το βράδυ και έρθει η Αστυνομία έγκαιρα και μας σώσει θα τους χειροκροτήσουμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι απαραίτητο να εκπαιδεύονται οι Αστυνομικοί και να εξοπλίζονται κατάλληλα. Η κοινωνία είναι ένας ζωντανός οργανισμός που διαρκώς αλλάζει έτσι πρέπει να είναι και η Αστυνομία που επιτηρεί την εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας. Οπότε ένας Αστυνομικός θα πρέπει συνεχώς να εκσυγχρονίζεται γιατί κάποιος που μπορεί να μπήκε στο σώμα δέκα χρόνια πριν δεν νομίζω να φανταζόταν ποτέ ότι θα κυνηγούσε τους πολίτες για αν ελέγξει αν αυτοί έχουν κάποιο χαρτί που να δικαιολογεί την έξοδό τους από την οικία τους λόγω απαγόρευσης κυκλοφορίας. Καλώς ή κακώς ήταν και αυτός ο ρόλος των Αστυνομικών τα τελευταία δυο χρόνια. Θα πρέπει, επίσης να εξοπλίζεται κατάλληλα η Αστυνομία είτε αυτό έχει να κάνει με πιο βαριά όπλα όταν μιλάμε για τρομοκρατική απειλή είτε για ηλεκτρονικά συστήματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Τα τελευταία δυο χρόνια προσπάθησα να περιορίσω τις ειδήσεις που διάβαζα επειδή με επηρέαζαν ψυχολογικά αν και οι ειδήσεις αυτές αφορούν τον τομέα στον οποίο δραστηριοποιούμαι επαγγελματικά. Μόνο όταν συμβαίνει κάτι έκτακτο, όπως τώρα με τα γεγονότα στην Ουκρανία, θα μποω να ελέγξω τί λένε οι ειδήσεις. Επίσης, νομίζω ότι πέρασε πια η εποχή των έντυπων μέσων, εγώ τουλάχιστον πλέον ενημερώνομαι μόνο από ηλεκτρονικά μέσα. Εφόσον υπάρχει η πληροφορία στο Διαδίκτυο και ευτυχώς έχουμε 24ωρη πρόσβαση σε αυτό δεν μπαίνω στη διαδικασία να αγοράσω έντυπα μέσα. Προτιμώ να ενημερώνομαι για υγειονομικά θέματα και για τις εξελίξεις στον τομέα της υγείας λόγω επαγγέλματος και κλίσης μου. Επίσης, ενημερώνομαι σχετικά με τα αθλητικά κυρίως ό,τι αφορά την ομάδα που υποστηρίζω, ενώ όσο μεγαλώνω ενημερώνομαι και για κάποια οικονομικά θέματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν ενημερώνομαι από τα ΜΚΔ. Θα βρεθούν μπροστά μου στα ΜΚΔ ειδήσεις αλλά δεν θα μπω στα social media για να ενημερωθώ. Θα μπω σε ενημερωτικά σάιτ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε συμμετέχω σε φόρουμ συζητήσεων στα ΜΚΔ. Ποτέ δε με τράβηξε να αφιερώσω χρόνο σε κάτι τέτοιο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Τα ΜΜΕ όταν θέλουν διαφωτίζουν την κοινή γνώμη πολλές φορές όμως συσκοτίζουν την ενημέρωση και όχι από μόνα τους αλλά λόγω συμφερόντων πολιτικών ή επιχειρηματικών που κρύβονται από πίσω. Δυστυχώς πολλές φορές θεωρώ ότι οι ειδήσεις «αγοράζονται». Και δυστυχώς υπάρχει μια στρατευμένη ενημέρωση πολλές φορές. Το να αποκρύψεις μια πληροφορία είναι θεωρώ εξίσου κακό με το να διαστρεβλώσεις κάτι ή να πεις ένα ψέμα στα ΜΜΕ. Στα ΜΚΔ έχει πρόσβαση ο καθένας και εκεί μπορείς να διαπιστώσεις και το επίπεδο του καθενός ο οποίος μπορεί εύκολα να βγάλει ένα συμπέρασμα αυθαίρετο το οποίο να αναγάγει σε είδηση και να παραπληροφορήσει. Από την άλλη, βέβαια, μέσω των ΜΚΔ βγαίνουν και κάποιες αλήθειες που στα ΜΜΕ πνίγονται γιατί έχει ακουστεί ότι τα ΜΜΕ πήραν έναν οικονομικό ποσό ως ενίσχυση για να ενημερώνουν τους πολίτες. Μπορεί κάποιος να είναι σίγουρος ότι το ποσό αυτό τους καταβλήθηκε για να παρέχουν μια αγνή ενημέρωση ή με τον τρόπο αυτό μπορούν να καθορίζουν τρίτοι το τί θα λέγεται στα ΜΜΕ;

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Έχω μια καλύτερη εικόνα για τη σημερινή Αστυνομία σε σχέση με το παρελθόν. Θεωρώ, δηλαδή ότι περισσότεροι Αστυνομικοί είναι σήμερα μορφωμένοι. Το ίδιο θεωρώ ότι γίνεται βέβαια και στο στρατό όπου υπηρέτησα και είδα ότι και εκεί όσο πλησιάζεις μεγαλύτερες ηλικιακές ομάδες υπάρχει ένα πιο χαμηλό επίπεδο ενώ στα νεότερα στελέχη υπάρχει περισσότερη παιδεία και αυτό έχει να κάνει με το ότι η

ελληνική κοινωνία δε διακρινόταν στο παρελθόν για την οριζόντια μόρφωση που παρείχε σε όλους τους πολίτες της.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι πολύ θετικό το ότι υπάρχουν πλέον αρκετές γυναίκες στην Αστυνομία. Έτσι θα έπρεπε να γίνεται στην Αστυνομία όπως και σε όλα τα επαγγέλματα. Υπάρχουν κάποια επαγγέλματα που λόγω βιολογικών περιορισμών που θέτουν όπως η δουλειά των εργατών σε οικοδομή δεν μπορεί να υποστηρίξει μια γυναίκα αλλά κατά τ' άλλα οι γυναίκες θα πρέπει να έχουν ενισχυμένη παρουσία σε όλα τα επαγγέλματα. Ίσα ίσα, μάλιστα, που θεωρώ ότι οι γυναίκες μπορεί να έχουν καλύτερη κρίση σε κάποιες περιπτώσεις απ' αυτή των αντρών.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Νομίζω ότι οι Αστυνομικοί, όπως και οι στρατιωτικοί, σίγουρα ξέρουν ότι αποτελούν μια ξεχωριστή κατηγορία αλλά όταν βγάζουν τη στολή τους είναι και αυτοί πολίτες σαν όλους τους άλλους και δεν αλλάζει κάτι στην περίπτωση τους. Το λάθος θα ήταν να θεωρήσει κάποιος Αστυνομικός το αντίθετο. Να θεωρήσει. Δηλαδή, ότι λόγω της ιδιότητάς του έχει κάποια παραπάνω εξουσία σε σχέση με τους απλούς πολίτες. Αυτό θα ήταν λάθος για εμένα. Εσύ, δηλαδή, αν κάποιος στον περίγυρό σου ήταν Αστυνομικός δε θα τον αντιμετώπιζες διαφορετικά μόνο και μόνο επειδή θα άκουγες ότι είναι Αστυνομικός. Αν άκουγα ότι κάποιος άνθρωπος στον περίγυρό μου είναι Αστυνομικός ίσως υποσυνείδητα ήμουν πιο προσεκτικός στη συμπεριφορά μου. Από την άλλη, ενδεχομένως, ίσως να ένοιωθα μια μεγαλύτερη ασφάλεια. Περισσότερο προς τα εκεί κλίνω ότι θα ένοιωθα μια μεγαλύτερη ασφάλεια να προσεγγίσω έναν Αστυνομικό και να του μιλήσω και να του πω τη γνώμη μου, για παράδειγμα, σε σχέση με απειλές και κινδύνους που μπορεί να εντοπίζονται στην περιοχή μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι η Αστυνομία έχει κάνει αρκετά βήματα προόδου σήμερα. Επειδή έζησα το ΑΠΘ και στη φάση πριν την άρση του ασύλου και μετά προσωπικά προτιμώ το μετά. Γενικά τώρα για την Αστυνομία θεωρώ ότι εκσυγχρονίζεται, θεωρώ ότι οι νεότεροι Αστυνομικοί είναι πιο ευγενικοί και θεωρώ ότι επί του συνόλου αλλά και μεμονωμένα οι Αστυνομικοί είναι απαραίτητοι και βαδίζουμε προς μια καλύτερη κοινωνική συνοχή με την αρωγή της Αστυνομίας. Είμαι περισσότερο αισιόδοξος για τη δράση της. *Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;* Όσον αφορά τις βελτιώσεις στον τομέα της Αστυνομίας πιστεύω ότι θα έπρεπε να γίνεται συχνός και εξονυχιστικός έλεγχος στους κόλπους της και να εξοβελίζονται χωρίς δεύτερη σκέψη άτομα με ακραίες εκφρασμένες πολιτικές ή ρατσιστικές πεποιθήσεις που αντιβαίνουν στις αρχές δράσης της Αστυνομίας. Αν κάποιος Αστυνομικός είναι και το δηλώνει δημόσια ρατσιστής αυτό δεν συμβάλλει σε μια θετική εικόνα της Αστυνομίας. Όποια δουλειά και να κάνει κανείς είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα είτε το Κράτος είτε ο ιδιώτης που λειτουργούν ως εργοδότες στην κάθε περίπτωση θέλουν να πληροί καλώς ή κακώς ο εργαζόμενος κάποια κριτήρια. Ανεξάρτητα πώς νοιώθει κάθε Αστυνομικός μέσα του και τί απόψεις έχει η εξωτερική του απεικόνιση δίνει το δικαίωμα στο Δημόσιο να σε απολύσει. Οπότε βίαιες, ρατσιστικές, ομοφοβικές συμπεριφορές δεν έχουν θέση θεωρώ στο σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας. Από εκεί και πέρα αναγκαία είναι η διαρκής επιμόρφωση των Αστυνομικών και συχνή διεξαγωγή ψυχομετρικών τεστ σε Αστυνομικούς. Τέλος, απαραίτητη είναι από πλευράς Αστυνομικών η ευγένεια, η καλύτερη επικοινωνία τους με τους πολίτες και η προσπάθεια να τους προσεγγίζουν φιλικά και όχι εχθρικά.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 11^η

Γυναίκα – 30 ετών – Ιδιωτική υπάλληλος

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να

συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν το θεωρώ αρνητικό να υπάρχει μια Πανεπιστημιακή Αστυνομία στο χώρο του κάθε Πανεπιστημίου. Θεωρώ ότι επειδή υπάρχουν πολλά τέτοια αντίστοιχα απαράδεκτα περιστατικά πλέον ένα είδος ελέγχου μέσα στα Πανεπιστήμια είναι απαραίτητο. Επειδή, μάλιστα, υπάρχουν και παρατάξεις στο χώρο του Πανεπιστημίου είναι συχνό φαινόμενο να οξύνονται τα πνεύματα γι' αυτό και θα πρέπει να υπάρχει ένα σώμα αρμόδιο να ελέγχει και να επαναφέρει την τάξη. Θεωρώ βέβαια ότι για έναν τέτοιο χώρο δεν υπάρχει λόγος να απασχοληθεί η κανονική Αστυνομία, είναι πολύ τραβηγμένο. Θα προτιμούσα μια πιο απλή εκδοχή της, πιο ήπιων τόνων γενικά και εννοείται άοπλη και να επεμβαίνει μόνο εκεί που χρειάζεται. Όχι επειδή απλά τσακώνονται δύο παρέες να επεμβαίνει. Θα πρέπει να γίνει κάτι πιο σοβαρό. Στο συγκεκριμένο περιστατικό του ΑΠΘ, για παράδειγμα, θα έπρεπε οπωσδήποτε να επέμβει η Αστυνομία από τη στιγμή που είχαμε σοβαρές απειλές και ξυλοδαρμό φοιτητών. Είναι θετικό ότι η Πανεπιστημιακή Αστυνομία που απ' ό,τι λένε πρόκειται να τοποθετηθεί φέτος το καλοκαίρι στα Πανεπιστήμια θα είναι άοπλη αλλά εγώ πιστεύω ότι οι Αστυνομικοί αυτοί θα πρέπει να έχουν κάποιου είδους εξοπλισμό εναλλακτικό του όπλου γιατί είναι πολύ πιθανόν να κινδυνέψουν αν σκεφτούμε όλα αυτά που ακούμε ότι γίνονται στα Πανεπιστήμια.

ΕΡΩΤΗΣΗ : *Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θα μπορούσε στα Πανεπιστήμια να υπάρχουν φύλακες όπως έχουν τα καταστήματα. Είναι φύλακες οι οποίοι ανήκουν σε ιδιωτικές εταιρίες και δεν είναι εκπαιδευμένοι Αστυνομικοί οπότε σίγουρα θα πρέπει να έχουν κάποιες γνώσεις αυτοάμυνας και αυτοπροστασίας για να αντιμετωπίσουν περιστατικά βίας. Δεν ξέρω,

βέβαια, κατά πόσο κάτι τέτοιο θα ήταν εξίσου αποτελεσματικό σε σχέση με τη δράση της Αστυνομίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικότητων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι, δε θεωρώ ότι κακώς παρεμβαίνει σε τέτοιες ακραίες καταστάσεις η Αστυνομία. Αυτά τα περιστατικά είναι ακραία. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί να υπάρχει ένα τέτοιο στέκι σε έναν πανεπιστημιακό χώρο, είναι κάτι το ανεπίτρεπτο. Γιατί στα Πανεπιστήμια οι άνθρωποι πηγαίνουν για άλλο λόγο. Δεν πηγαίνουν για να αράξουν να το πω έτσι και να δημιουργήσουν ένα στέκι. Δε θεωρώ ότι τέτοια μέρη θα πρέπει να γίνονται στέκια οπότε σε αντίστοιχες περιπτώσεις θα πρέπει η Αστυνομία να επεμβαίνει και να τις καταστείλει. Γενικά, βέβαια, για τις καταλήψεις και την επέμβαση της Αστυνομίας θεωρώ ότι θα πρέπει να κάνουμε μια διάκριση. Τη συγκεκριμένη, για παράδειγμα, κατάληψη και για τους λόγους που έγινε καλώς η Αστυνομία ανέλαβε την εκκένωσή της αλλά αν πρόκειται για μια κατάληψη από τους φοιτητές που ζητάνε από τη Σχολή κάποια στοιχειώδη πράγματα τα οποία στερούνται

τότε δεν είναι απαραίτητο η Αστυνομία να επέμβει άμεσα και να καταστείλει με βία την κατάληψη αυτή. Πρέπει, δηλαδή, για εμένα να εξετάζεται πρώτα το αίτημα και ο σκοπός μιας κατάληψης. Τώρα σε ό,τι αφορά τις απειλές σε βάρος του Πρύτανη είναι θεωρώ απαράδεκτες και τις καταδικάζω.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Για εμένα το Αστυνομικό Κράτος σημαίνει ότι σε όλους τους τομείς πολιτικής του δηλαδή τους εκπαιδευτικούς, κοινωνικούς, θρησκευτικούς θα υπάρχει έντονη αστυνόμευση, θα είναι δηλαδή χώροι αστυνομοκρατούμενοι. Τώρα για το συγκεκριμένο χώρο για τα Πανεπιστήμια η παρουσία μιας άοπλης Αστυνομία δεν είναι για εμένα μια λάθος επιλογή ούτε θεωρώ ότι συμβάλει στη δημιουργία ενός Αστυνομικού Κράτους. Είναι απαραίτητο να υπάρχει η παρουσία τέτοιων ειδικά εκπαιδευμένων Αστυνομικών στα Πανεπιστήμια γιατί πολλά άτομα στις σχολές φοβούνται ή νοιώθουν ευάλωτα και μπορεί με την παρουσία της Αστυνομίας να αποφευχθούν περιστατικά που θα γίνονται αν δεν υπήρχε αυτή εκεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ είμαι ένας άνθρωπος που έχω μια ουδέτερη γνώμη για την Αστυνομία, δεν είμαι δηλαδή ούτε υπέρ ούτε κατά της παρουσίας και της δράσης της. Η Αστυνομία είναι σίγουρα ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία. Υπάρχουν φυσικά και ακραίοι τρόποι δράσης Αστυνομικών όπως υπάρχουν και αυτοί που λειτουργούν με λογική και σύνεση. Παντού, όμως, σε κάθε επάγγελμα υπάρχουν και οι ακραίοι που δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Μέχρι στιγμής εντάξει θεωρώ ότι μπορεί να έχουν γίνει κάποια σκηνικά ακραία και από την πλευρά της Αστυνομίας αλλά σε γενικές γραμμές θεωρώ ότι η δράση της είναι σύννομη και δεν είναι υπερβολική.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπενταύγουστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι

Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι αν υπάρχουν πολλές περιπολίες σε μια πόλη θα επέλθουν και πολλές αντιδράσεις από τον κόσμο οπότε θα δημιουργούνται και περισσότερα επεισόδια. Ένα περιστατικό όπως αυτό που έγινε στο λόφο του Φιλοπάππου μπορεί να γίνει οπουδήποτε. Φυσικά, η Αστυνομία δεν μπορεί να είναι παρούσα σε κάθε σημείο της χώρας. Σε μέρη πολυσύχναστα θεωρώ ότι καλό θα ήταν αν ενισχυθεί η παρουσία της Αστυνομίας αλλά διακριτικά. Θα μπορούσαν, δηλαδή, να επιτηρούν το χώρο Αστυνομικοί της Ασφάλειας με πολιτικά ρούχα για να μην ερεθίζονται όσοι είναι κατά της Αστυνομίας και νοιώθουν καταπίεση όταν τη βλέπουν να περιπολεί σε κεντρικά σημεία της πόλης τους. Γιατί κάποιος που είναι κατά της Αστυνομία με το που δει κάποιο περιστατικό ή κάποιον Αστυνομικό με στολή μπορεί να προκαλέσει φασαρία. Οπότε αν θέλει η Αστυνομία να περιπολεί πιο αποτελεσματικά το χώρο θα έπρεπε να διαθέσει περισσότερες περιπολίες Αστυνομικών με πολιτικά ρούχα και συμβατικά οχήματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γενικά θα πρέπει κάποιος να συμμορφώνεται στους νόμους και αν δεν το κάνει τότε θα πρέπει να του επιβάλλονται και οι αντίστοιχες ποινές – κυρώσεις. Εφόσον είμαστε πολίτες μιας χώρας που έχει συγκεκριμένους νόμους και τους γνωρίζουμε θα πρέπει να τους εφαρμόζουμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δεν έχω βιώσει ποτέ κάποιος περιστατικό βίας από Αστυνομικούς. Έχει τύχει να ακούσω για κάποια περιστατικά αλλά δεν μπορώ σε καμία περίπτωση να τα επιβεβαιώσω.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα

οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εφόσον πρόκειται για ένα θέμα για το οποίο ο Κοσμήτορας απευθύνθηκε στην Πολεοδομία και στην Αστυνομία και ζήτησε την επέμβασή τους η Αστυνομία δεν μπορούσε να δράσει αλλιώς και καλώς επενέβη. Τέτοια περιστατικά προκύπτουν επειδή ο χώρος είναι αφύλαχτος. Δεν μπορεί ο καθένας να χτίζει έτσι αυθαίρετα ό,τι και όπου θέλει. Μόλις ειδοποιηθεί για κάτι τέτοιο η Αστυνομία μέσα από καταγγελία θα πρέπει να επιλαμβάνεται και να επεμβαίνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Στις διαδηλώσεις εννοείται πως η Αστυνομία είναι απαραίτητη αλλά θεωρώ ότι δεν είναι σωστά οργανωμένος ο τρόπος δράσης της. Πέρα από τα ακραία περιστατικά που μπορεί Αστυνομικοί να στραφούν εναντίον διαδηλωτών πολλοί από τους οποίους μπορεί να μην ευθύνονται για κάτι θεωρώ γενικά ότι σαν σώμα δεν είναι προετοιμασμένοι για διαδηλώσεις. *Να σου πω ότι πριν δυο χρόνια ιδρύθηκε μια άοπλη ομάδα στην Αστυνομία η Ο.Δ.Ο.Σ. η οποία είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση των διαδηλώσεων και σε περίπτωση που δουν ότι τα πράγματα ξεφύγουν καλούν ενισχύσεις από ομάδες των ΜΑΤ.* Δεν ξέρω κατά πόσο μια τέτοια ομάδα είναι αποτελεσματική όπως επίσης κατά πόσο αυτοί οι άοπλοι Αστυνομικοί θα μπορούν να εκτελούν το καθήκον τους με ασφάλεια καθότι είναι πολύ εκτεθειμένοι. Στις διαδηλώσεις δε θεωρώ ότι είναι κακό οι Αστυνομικοί να φέρουν όπλο γιατί από την άλλη πλευρά αυτή των διαδηλωτών δεν ξέρει κανείς ποτέ τί μπορεί να φέρουν μαζί τους. Οπότε ένας άνθρωπος της Αστυνομίας που είναι άοπλος που θα έρθει αντιμέτωπος με έναν που μπορεί στην καλύτερη περίπτωση να έχει πέτρες είναι σε πιο ευάλωτη θέση οπότε θεωρώ ότι αυτή η ομάδα Ο.Δ.Ο.Σ. θα πρέπει να έχουν ενισχυμένο εξοπλισμό για αν αντιμετωπίσουν ό,τι μπορεί να προκύψει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε θεωρώ ότι ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεται η Αστυνομία τις διαδηλώσεις διαφέρει ανάλογα με το ποιο κόμμα βρίσκεται στην κυβέρνηση. Κι αυτό γιατί οι Αστυνομικοί που καλούνται να καταστείλουν μια διαδήλωση μπορεί να λαμβάνουν κάποιες γενικές εντολές αλλά ένας Αστυνομικός ο οποίος θα θέλει να ξεφύγει από τις γενικές κατευθύνσεις και να φερθεί πιο βίαια θα το κάνει είτε έχουμε κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είτε της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Απλά μπορεί να το κάνει πιο ήπια αν πάρει πολύ αυστηρές οδηγίες να μην είναι βίαιοι οι Αστυνομικοί. Μπορεί επί ΣΥΡΙΖΑ σε κάποια περιστατικά να μην επενέβαινε τόσο γρήγορα η Αστυνομία ή και να μην επενέβαινε και καθόλου ενώ επί ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ η Αστυνομία τα πράγματα είναι πιο αναμενόμενα δηλαδή στις διαδηλώσεις υπάρχει Αστυνομία. Επί ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να ήταν πιο χαλαρή η παρουσία της Αστυνομία ίσως να μην ήταν τόσο μάχιμοι οι Αστυνομικοί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικο κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός; Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Για μένα η συμπεριφορά αυτή των διαδηλωτών στη Γαλλία ήταν ακραία και βανδαλιστική οπότε η Γαλλία και ο Μακρόν επιλέγοντας αυτόν τον τρόπο καταστολής δρα μεμονωμένα και δε δρα συνολικά αντιδημοκρατικά. Τέτοιες ακραίες ομάδες είχαμε κι εμείς στην Ελλάδα και θεωρώ ότι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ανάλογα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ προσωπικά δεν έχω εντοπίσει κάποιο αρνητικό στοιχείο στις υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας. Όσες φορές έχω χρειαστεί κάτι έχω εξυπηρετηθεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά τη διαχείριση της πανδημίας θεωρώ ότι η δράση της Αστυνομίας ήταν ελλιπής ή μάλλον ότι δρούσε στοχευμένα. Δε θεωρώ ότι υπήρχε επαρκής και γενικός έλεγχος γιατί ξέρω μαγαζιά που μπορεί να λειτουργούσαν αν και είχαμε lockdown, έλεγχοι δε γίνονταν σε όλα τα μαγαζιά και γενικά δεν είδα την αυξημένη κινητικότητα της Αστυνομίας που ανέφεραν. Φυσικά η Αστυνομία δεν μπορεί να είναι παντού αλλά τουλάχιστον στα μέρη που κυκλοφορούσα εγώ κυρίως στο κέντρο της Αθήνας η παρουσία της Αστυνομίας ήταν περιορισμένη. Και επίσης ξέρω και περιστατικά όπου η Αστυνομία πήγαινε μετά από καταγγελίες να διεξάγει ελέγχους μόνο και μόνο για να επιβάλει πρόστιμα. Φυσικά αυτά δεν είναι όλα λάθη της Αστυνομίας. Είναι κυρίως πολιτικές επιλογές οι οποίες ήταν λανθασμένες και φάνηκε αυτό και εκ του αποτελέσματος. Δε θεωρώ λοιπόν απόλυτα υπεύθυνη της Αστυνομίας για τις τυχόν αστοχίες κατά τους ελέγχους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ θεωρώ λογική αυτή τη μεταστροφή των κατοίκων γιατί στην πρώτη περίπτωση προσπαθούν να εισέλθουν μετανάστες στη χώρα πράγμα που επιβαρύνει όλη τη χώρα και στην άλλη περίπτωση πάνε να κατασκευάσουν μια δομή σε ένα μέρος που μένουν ήδη μόνιμοι κάτοικοι οι οποίοι μπορεί να φοβούνται να έχουν

τόσους μετανάστες στις γειτονιές τους. Δε λέω ότι κάτι τέτοιο είναι σωστό αλλά δε το θεωρώ και παράλογο να υπάρχει μια σύγχυση. Το ότι στη μια περίπτωση του Έβρου οι κάτοικοι χειροκροτούσαν την Αστυνομία ενώ στην άλλη περίπτωση της Χίου την απομάκρυναν συμβαίνει επειδή είναι τελείως διαφορετικοί οι λόγοι για τους οποίους επενέβη η Αστυνομία. Στη μια περίπτωση του Έβρου η Αστυνομία λειτουργεί για να μην εισέλθουν οι μετανάστες και στην άλλη περίπτωση της Χίου για να εισέλθουν και να παραμείνουν οι μετανάστες στο νησί. Οπότε οι αντιδράσεις των κατοίκων μου φαίνονται λογικές. *Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων; Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;* Οι κάτοικοι της Χίου κανονικά θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής για τους μετανάστες αλλά δεν ξέρω πόσο μπορεί να επηρεάζει αυτό τη ζωή των μόνιμων κατοίκων του νησιού. Οι κάτοικοι της Χίου ξέρουν πώς είναι να ζεις με μετανάστες οπότε μπορεί να μην είναι το νησί τους έτοιμο να δεχτεί κι άλλους μετανάστες. Μπορεί μια πόλη σαν την Αθήνα να είναι πιο έτοιμη να δεχτεί τέτοιες υποδομές που θα στεγάσουν μετανάστες. Αυτό είναι κάτι που δεν το ξέρω και δεν μπορώ να το απαντήσω. Τα ΜΑΤ εφόσον είχαν λάβει την ανάλογη εντολή για να αφιχθούν στο νησί και να βοηθήσουν να εφαρμοστεί η επιλογή της κυβέρνησης δεν είχαν την επιλογή να μην το κάνουν. Τα ΜΑΤ είναι η πρώτη γραμμή που τίθεται απέναντι στους πολίτες. Άλλος πήρε την απόφαση και άλλος την εκτελεί οπότε οι κάτοικοι άδικα βέβαια αναγκαστικά στρέφονται ενάντια σε αυτόν που εκτελεί την απόφαση γιατί αυτόν βλέπουνε στην πρώτη γραμμή.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Είναι αναγκαίο να εκπαιδεύονται οι Αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η Αστυνομία και για να μαθαίνουν περισσότερα πράγματα και για να μην είναι απαρχαιωμένες οι γνώσεις τους. Από τη στιγμή που η εποχή και οι κοινωνίες εξελίσσονται αντίστοιχα θα πρέπει να εξελίσσεται και η Αστυνομία για να μπορεί να ανταπεξέλθει στα ζητήματα που ανακύπτουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ γενικά βλέπω ειδήσεις και προσπαθώ να ενημερώνομαι. Προτιμώ τα ηλεκτρονικά μέσα γιατί είναι πιο εύκολο πια να ενημερωθείς απ' αυτά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Χρησιμοποιώ το Facebook και το Instagram γενικά αλλά δε θα ενημερωθώ απ' αυτά για τα επίκαιρα θέματα. Θα προτιμήσω να διαβάσω ειδήσεις από κάποιο σάιτ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Όχι δε συμμετέχω ποτέ σε φόρουμ συζητήσεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι τα ΜΜΕ σίγουρα λειτουργούν και βγάζουν προς τα έξω όσα θέλουν οι πολιτικές τους επιρροές να βγουν, έχουν δηλαδή ένα είδος κατεύθυνσης. Από την μια δηλαδή με τα ΜΜΕ μπορείς να ενημερώνεσαι άμεσα για κάτι από την άλλη όμως το ποιος βγάζει την είδηση και από ποιους επηρεάζεται είναι ένα άλλο θέμα. Σίγουρα τα ΜΜΕ κατευθύνουν και θέλουν να κατευθύνουν την ενημέρωση ανάλογα με τα συμφέροντα του κάθε καναλιού ή τις πεποιθήσεις του κάθε δημοσιογραφικού φορέα αλλά το θεωρώ κάπως φυσιολογικό αυτό. Τα ΜΚΔ θεωρώ ότι είναι πιο προσωπικά και ο κάθε χρήστης εκφράζει τα βιώματά του έτσι όπως τα προσλαμβάνει αυτός γι' αυτό και μου φαίνονται πιο αντικειμενικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν ξέρω αν οι Αστυνομικοί σήμερα είναι πιο πεπαιδευμένοι σε σχέση με το παρελθόν. Ξέρω νέα άτομα στην Αστυνομία που είναι αρκετά καταρτισμένοι και έχουν ένα υπόβαθρο αλλά εξαρτάται και από το χαρακτήρα του καθενός το πώς εκφράζεται. Δεν γνωρίζω όμως πώς ήταν τα πράγματα στο παρελθόν για να μπορώ να κάνω μια σύγκριση.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το βλέπω θετικό σαν εικόνα αλλά αυτό που δεν ξέρω είναι το κατά πόσο μπορεί μια γυναίκα πρακτικά να ανταπεξέλθει σε μια μάχιμη υπηρεσία. Θέλω να δω περισσότερες τέτοιες μάχιμες γυναίκες που να αποδεικνύουν ότι μια γυναίκα μπορεί να τα καταφέρει εξίσου καλά και στο δρόμο πέρα από το γραφείο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί δεν αποστασιοποιούνται από τους υπόλοιπους κοινωνούς αλλά έχουν όντως μια δική τους κουλτούρα, έναν δικό τους τρόπο ζωής γιατί αποτελούν μια ομάδα, έχουν κάποια κοινά χαρακτηριστικά όπως είναι για παράδειγμα οι δάσκαλοι ή οι ιερείς. Έχουν και τη ρουτίνα και την καθημερινότητα ενός απλού πολίτη αλλά σίγουρα τους επηρεάζουν και όσα βλέπουν κατά το ωράριο εργασίας τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ σου είπα το θεσμό της Αστυνομίας τον αντιμετωπίζω ουδέτερα. Δεν μπορώ να πω κάτι κακό ούτε κάτι πολύ καλό γιατί νομίζω ότι σε όλους τους κλάδους υπάρχουν οι καλοί και οι κακοί επαγγελματίες. Είμαι κάπου στη μέση. Θέλω να βλέπω το καλό ότι λειτουργούν μόνο για την προστασία του Κράτους και των πολιτών και ότι δεν υπάρχουν άλλα κίνητρα πίσω από τη δράση των Αστυνομικών οπότε παραμένω αισιόδοξη. Εγώ προσωπικά δεν είχα ποτέ κάποια αρνητική εμπειρία από τη δράση της Αστυνομίας οπότε είμαι καλοπροαίρετη σε σχέση με τη δράση της και προσπαθώ να αντιμετωπίζω τα πράγματα αντικειμενικά. Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας; Σίγουρα θα ενίσχυα την εκπαίδευση των Αστυνομικών τόσο σε διάρκεια όσο και σε ουσία και τη διακριτική παρουσία της σε πολυσύχναστους χώρους. Επίσης, όπως και σε όλες τις υπόλοιπες δημόσιες υπηρεσίες θα ήθελα και στην Αστυνομία να περιοριστεί η γραφειοκρατία, να είναι πιο οργανωμένες οι υπηρεσίες και να αρχίσει να εφαρμόζεται η ψηφιοποίηση που θα διευκολύνει ιδίως εμάς τους νεότερους πολίτες. Σε καμία

περίπτωση, βέβαια, δε θεωρώ ότι θα πρέπει να μειωθεί η φυσική παρουσία των Αστυνομικών στα γραφεία γιατί υπάρχουν πολλοί πολίτες μεγαλύτερης ηλικίας που δεν μπορούν να συμβαδίσουν με τις απαιτήσεις της ψηφιοποίησης και χρειάζεται να εξυπηρετούνται οργανωμένα και σωστά με τον παραδοσιακό δια ζώσης τρόπο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 12^η

Άντρας – 26 ετών – Δικηγόρος, υπ. Διδάκτωρ Νομικής ΑΠΘ

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον τελευταίο χρόνο τα περιστατικά βίας στο χώρο των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων αυξάνονται με τους φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να αισθάνονται εκτεθειμένοι και ανήμποροι να αντιδράσουν με το φόβο μήπως βρεθούν και οι ίδιοι στη θέση των θυμάτων. Από τις φθορές και τους βανδαλισμούς στο χώρο των Πανεπιστημίων μέχρι τις λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε βάρος των φοιτητών και του προσωπικού με αποκορύφωμα το κρέμασμα ταμπέλας στον Πρύτανη του Ο.Π.Α. από ομάδα αλληλέγγυων στις καταλήψεις η λίστα των περιστατικών βίας μοιάζει ατελείωτη. Από το 2015 στο Α.Π.Θ. έχει καθιερωθεί από τους φοιτητές σε εβδομαδιαία βάση να συγκεντρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου και να παίζουν το γνωστό παιχνίδι με κάρτες «Πέφτει η νύχτα στο Παλέρμο» το Νοέμβριο, όμως, κατά τη διάρκεια αυτής της καθιερωμένης συνάντησης μια ομάδα κουκουλοφόρων που πρόσκεινται στον αντιεξουσιαστικό χώρο εισέβαλε και άρχισε να απειλεί και να χτυπάει με αγριότητα τους φοιτητές. Με αφορμή το περιστατικό αυτό στοχοποίησης μιας μη πολιτικής ομάδας φοιτητών που συγκεντρώθηκε απλά για λόγους ψυχαγωγίας και με δεδομένο ότι η παρουσία μιας άοπλης ειδικά εκπαιδευμένης ΕΛ.ΑΣ. θα απέτρεπε το συμβάν αυτό εσείς πιστεύετε ότι είναι καλύτερο να μην υπάρχει πανεπιστημιακή Αστυνομία επειδή στο Πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει Αστυνομία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Για εμένα δεν είναι πρόβλημα να υπάρχει η Αστυνομία στο Πανεπιστήμιο όπως το συζητάμε σήμερα. Το πρόβλημα είναι τί είδους Αστυνομία θα υπάρχει στο Πανεπιστήμιο. Δηλαδή, ούτως ή άλλως, πλέον είναι δεκτό ότι το άσυλο δεν καλύπτει αυτό που λέμε και τους εξωτερικούς χώρους του Πανεπιστημίου, δηλαδή τους χώρους στους οποίους έχουν πρόσβαση οι φοιτητές για να πάνε στα μαθήματα. Έχει έναν πιο λειτουργικό χαρακτήρα η έννοια του ασύλου, το οποίο σημαίνει ότι δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο όπως αστυνομεύεται όλη η υπόλοιπη επικράτεια να μην αστυνομεύεται και ο χώρος του Πανεπιστημίου στον οποίον έχουν πρόσβαση πλέον οι πάντες. Το θέμα είναι πώς μπορεί να αστυνομεύεται το Πανεπιστήμιο. Δηλαδή, για

εμένα θα πρέπει να αστυνομεύεται κανονικά όπως αστυνομεύεται και όλη η υπόλοιπη επικράτεια. Τώρα αυτό το πράγμα με την άοπλη έστω και ειδικά εκπαιδευμένη Αστυνομία δεν θεωρώ ότι λειτουργεί. Ειδικά όταν έχουμε να κάνουμε με μεγάλη εγκληματικότητα γιατί αυτό είναι το πρόβλημα στα Πανεπιστήμια. Οι φοιτητές κατά βάση φοβούνται είτε τους εμπόρους ναρκωτικών που βρίσκονται (ειδικά τις νυκτερινές ώρες) στους χώρους μέσα ή πέριξ του Πανεπιστημίου, διάφορα περιθωριακά στοιχεία που κατά καιρούς έχουν παρενοχλήσει φοιτήτριες και ανάλογες ομάδες που κατά καιρούς καπηλεύονται το χώρο του Πανεπιστημίου και που μπορεί να μην είναι ένοπλοι, όπως ο έμπορος ναρκωτικών που μπορεί να κουβαλάει πάνω του ένα μαχαίρι ή ένα πιστόλι, αλλά και αυτοί έχουν τον δικό τους «οπλισμό». Ένα καδρόνι ας πούμε που μπορεί να κρατάει ένας σωματώδης τύπος αρκεί για να αφοπλίσει ακόμα και τον ειδικά εκπαιδευμένο Αστυνομικό που δε φέρει όπλο. Συνοψίζοντας, λοιπόν, εγώ λέω να μην υπάρχει κάποιο πρόβλημα να βρεθεί Αστυνομία στο Πανεπιστήμιο αρκεί να βρίσκεται με τους όρους που το κάνει και στην υπόλοιπη επικράτεια.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Αν η Πανεπιστημιακή Αστυνομία δεν είναι η λύση πώς πιστεύετε ότι θα προστατευόταν το Πανεπιστήμιο καλύτερα από τα καθημερινά φαινόμενα βίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν μπορώ να σκεφτώ εναλλακτικά της Αστυνομίας τρόπο που να μην περιέχει έστω και στο ελάχιστο την αυτοδικία. Δηλαδή αυτό που λέγεται κατά καιρούς ότι οι φοιτητές πρέπει να περιφρουρούν οι ίδιοι το Πανεπιστήμιό τους όχι δεν το θεωρώ μια λύση. Κάτι τέτοιο είναι για εμένα ένα καθαρό κάλεσμα προς αυτοδικία. Θα πρέπει να υπάρχει μια περιορισμένη αστυνόμευση όταν και όπου χρειάζεται. Δε λέω να βρίσκεται η Αστυνομία στο Πανεπιστήμιο όλο το 24ωρο. Αλλά όταν και όποτε χρειάζεται να μπορεί να επεμβαίνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Πριν λίγες ημέρες η ΕΛ.Α.Σ. επενέβη στο Α.Π.Θ. για να εκκενωθεί μια κατάληψη (το "Στέκι στο Βιολογικό") 34 ετών σε αίθουσα του τμήματος Βιολογίας και την αξιοποίηση του χώρου αυτού προς όφελος των φοιτητών με τη δημιουργία ενοποιημένης βιβλιοθήκης της Σχολής Θετικών Επιστημών. Κατά την εκκένωση κατά την οποία αποκαλύφθηκαν καταστροφές του δημόσιου κτιρίου, όπως βλέπετε και στη φωτογραφία, εντοπίστηκαν κράνη, κοντάρια και εργαλεία για οικοδομικές εργασίες, όπως φτυάρια και άλλα αντικείμενα, τα οποία περισυνέλλεξαν οι αστυνομικοί. Την εκκένωση της κατάληψης ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και καταδίκες αντιεξουσιαστών σε αντίστοιχες ιστοσελίδες που ανέφεραν χαρακτηριστικά ότι : «στο

στέκι διενεργούνται διάφορες πρωτοβουλίες ατομικοτήτων που στόχο έχουν την διάχυση των ιδεών και της προπαγάνδας μέσα από εργαλεία αντιπληροφόρησης, αυτομόρφωσης και ζύμωσης με θεματικές που αφορούν τόσο τους φοιτητικούς αγώνες, όσο και τους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες εντός και εκτός του μητροπολιτικού πεδίου και η συνολική αυτή δραστηριοποίηση του στεκιού αποτελεί αγκάθι στην επικρατούσα κανονικότητα του δόγματος ησυχία-τάξη-ασφάλεια και αυτό ενοχλεί τον κρατικό μηχανισμό που εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση». Επιπλέον, ο Πρύτανης του ΑΠΘ δέχθηκε απειλές για τη ζωή του, ενώ άγνωστοι ανάρτησαν στο κέντρο της πόλης κηδεϊόχαρτα με τη φωτογραφία του και τα μηνύματα που φαίνονται στη φωτογραφία. Εσείς πώς τις βλέπετε αυτές τις εικόνες; Θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς παρεμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις για να διασφαλίσει τη νομιμότητα και την ακαδημαϊκή τάξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν παύει η κατάληψη δημοσίου κτιρίου να είναι ένα ποινικό αδίκημα. Από την άλλη, δεν παύει να είναι και μια μορφή πολιτικής κινητοποίησης όταν χρειάζεται να γίνει ένα τόσο κατασταλτικό μέτρο διαμαρτυρίας. Τώρα στο συγκεκριμένο επεισόδιο επειδή είχαμε να κάνουμε με μια κατάληψη πολλών ετών η οποία τουλάχιστον απ' όσα διέρρευσαν στον Τύπο ήταν μια κατάληψη να το πω έτσι «αχούρι», είχαν καταλάβει για πολλά χρόνια μια συγκεκριμένη αίθουσα η οποία όντως μπορεί να χρησιμοποιηθεί για μια άλλη λειτουργία του Πανεπιστημίου ειδικά σήμερα που η οικονομική κατάσταση στα Πανεπιστήμια είναι τόσο κακή που πραγματικά δεν περισσεύει τίποτα. Ακόμη και τον τελευταίο πόρο θα πρέπει να τον αξιοποιούμε. Τα υπόλοιπα επεισόδια που ακολούθησαν την εκκένωση δεν μπορώ καν να τα σχολιάσω. Είναι κατάπτυστο και μου δημιουργείται η χειρότερη εντύπωση όταν βλέπω να στοχοποιείται ένας άνθρωπος ο οποίος έκανε απλά τη δουλειά του. Τί έκανε; Τη νομιμότητα ήρθε να επιβάλει η οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έθιγε και κανέναν. Αντίθετα καλό στο Πανεπιστήμιό του έκανε με αυτόν τον τρόπο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η παρουσία μιας άοπλης ΕΛ.ΑΣ. στα Πανεπιστήμια πιστεύετε ότι συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός «Αστυνομικού Κράτους»; Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια του «Αστυνομικού Κράτους»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε θα έλεγα ότι η παρουσία της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας συνεπάγεται την εγκαθίδρυση ενός Αστυνομικού Κράτους. Αλλά ξαναλέω εγώ την Πανεπιστημιακή Αστυνομία έτσι όπως την έχουν συλλάβει τη θεωρώ πολυδάπανη και άχρηστη για το ίδιο το Πανεπιστήμιο. Δηλαδή από τη μια θα έχουμε μια διαρκή

παρουσία Αστυνομικών που κακά τα ψέματα κανείς δεν το θέλει στο Πανεπιστήμιο όπως και κανείς δεν το θέλει στη γειτονιά του. Δε θέλεις, δηλαδή, να έχεις έναν άνθρωπο ξένο, τρίτο και με ένα κρατικό λογότυπο πάνω του να παρακολουθεί διαρκώς τί γίνεται. Από τη μία αυτό και από την άλλη ξαναλέω είναι ένα πολυδάπανο σώμα το οποίο θα μπορούσε να αξιοποιηθεί κάπως αλλιώς πολύ πιο αποτελεσματικά. Τώρα δεν πιστεύω ότι θα έχει αποτέλεσμα, ενώ αντίθετα θα χρειάζεται να πληρώνουμε αρκετούς Αστυνομικούς της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας οι οποίοι δεν ξέρω κατά πόσο θα μπορέσουν να βοηθήσουν στην κατάσταση αυτή. Τουλάχιστον χωρίς τη συνδρομή και συναδέλφων τους από άλλα τμήματα της Αστυνομίας. Το Αστυνομικό Κράτος είναι μια πολύ συγκεκριμένη έννοια στη βιβλιογραφία. Είναι στον αντίποδα αυτού που λέμε Κράτος Δικαίου. Είναι ένα Κράτος στο οποίο δεν έχει τον πρώτο λόγο ο Δικαστής ή το αρμόδιο διοικητικό όργανο αλλά η Αστυνομία επί παντός επιστητού. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κίνδυνος εγκαθίδρυσης ενός Αστυνομικού Κράτους με τη δημιουργία της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Εμένα σου είπα ότι η αντίρρησή μου είναι σε άλλο επίπεδο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Γενικότερα πώς προσλαμβάνετε το ρόλο της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Θεωρείτε ότι είναι ένας θεσμός χρήσιμος για την κοινωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Οποιοδήποτε Κράτος το οποίο διέπεται από μια καλώς εννοούμενη ευνομία εννοείται ότι θα πρέπει να έχει και Αστυνομία. Δεν πρέπει, δηλαδή, να ξεχνάμε ότι και το Κράτος κατά βάση πρωτογενής άσκηση εξουσίας είναι μεταξύ αυτών δεν είναι μόνο ο στρατός είναι και η Αστυνομία με το δικό της ρόλο. Προφανώς, κάθε Κράτος επιβάλλεται να έχει Αστυνομία από εκεί και πέρα το ζήτημα είναι το πώς λειτουργεί η Αστυνομία. Μέσα σε ένα Κράτος Δικαίου, δηλαδή, θα πρέπει να λειτουργεί η Αστυνομία οριοθετημένα και σύμφωνα με τις αρμοδιότητές της, όχι ανεξέλεγκτα δηλαδή.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Δεκαπεντάγιοστο του 2018 ένα νεαρό ζευγάρι στο λόφο του Φιλοπάππου δέχθηκε επίθεση από δύο αγνώστους με αποτέλεσμα ο νεαρός άντρας να πέσει από γκρεμό και να χάσει τη ζωή του. Ήταν γνωστό ότι ο λόφος Φιλοπάππου ήταν ένα μέρος χωρίς καμία φύλαξη γι' αυτό και όταν συνέβη η δολοφονία δεν μπόρεσε κανείς να επέμβει για να την αποτρέψει. Πιστεύετε ότι θα πρέπει η Αστυνομία να κάνει αισθητή την παρουσία της ή επειδή εγκυμονεί ο κίνδυνος της καταστολής θα ήταν προτιμότερο οι

Αστυνομικοί να κάθονται στο γραφείο και να μην δρουν προληπτικά αλλά μόνο κατασταλτικά και εφόσον αυτό τους ζητηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Οι περιπολίες της Αστυνομίας είναι μέσα στο πλάνο διαχείρισης κρίσεων, της αστυνόμευσης. Θα πρέπει σίγουρα να γίνονται περιπολίες ειδικά σε γειτονιές με μεγαλύτερη εγκληματικότητα υπάρχει και μια μεγαλύτερη ασφάλεια όταν βλέπει ο κόσμος ότι υπάρχει η παρουσία της Αστυνομίας. Είναι κάτι που βλέπω και στην επαρχία περισσότερο γιατί το κοντινότερο Αστυνομικό Τμήμα μπορεί να είναι αρκετά χιλιόμετρα μακριά οπότε υπάρχει μια ανασφάλεια. Από εκεί και πέρα, βέβαια, η περιπολία θα πρέπει να γίνεται με έναν τρόπο που δε διαταράσσει την καθημερινότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Οι δημοκρατικά ψηφισμένοι νόμοι θα πρέπει πιστεύετε να εφαρμόζονται; Σε περίπτωση που δε συμφωνείτε με έναν νόμο πιστεύετε ότι μπορείτε να μη συμμορφωθείτε με το περιεχόμενό του ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εφόσον είναι εφικτό να εφαρμόζονται όλοι οι νόμοι με την πολυνομία που έχουμε φυσικά και πιστεύω ότι θα πρέπει να εφαρμόζονται. Δεν μπορεί κάποιος που δε συμφωνεί με έναν νόμο να μη συμμορφωθεί με το περιεχόμενό του.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Έχετε υπάρξει ποτέ αυτόπτης ή αυτήκοος μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Ε.Λ.Α.Σ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Έχω υπάρξει μάρτυρας βίαιων συμπεριφορών εκ μέρους της Αστυνομίας σε διαδηλώσεις. Έχω δει κάποια περιστατικά έντονης καταστολής ειδικά από ομάδες των ΜΑΤ χτυπήματα σε διαδηλωτές, απροκάλυπτη επίθεση, χρήση δακρυγόνων ενώ δε χρειαζόταν τέτοιου είδους φαινόμενα.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Τον Οκτώβριο του 2021 μετά από επίθεση αγνώστων σε βάρος του Κοσμήτορα του Ε.Μ.Π. στην προσπάθειά του να διακόψει την ανέγερση ενός αυθαίρετου κτίσματος στο χώρο του Πολυτεχνείου υπάλληλοι της Πολεοδομίας με τη συνοδεία Αστυνομικών εισήλθαν στο χώρο κατεδάφισαν το αυθαίρετο κτίσμα και απομάκρυναν τα οικοδομικά υλικά. Εσείς πώς πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δράσει η ΕΛ.ΑΣ. σε διαπίστωση παρανομίας θα έπρεπε ή όχι να επέμβει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το συγκεκριμένο περιστατικό αναφέρεται σε μια διοικητική απόφαση του Κοσμήτορα. Εφόσον δεν έχω πλήρη γνώση των γεγονότων δεν μπορώ να τοποθετηθώ ακριβώς. Αλλά από εκεί και πέρα αυτό που καταλαβαίνω είναι ότι

πρόκειται για μια καθαρά διοικητική απόφαση. Εφόσον το αρμόδιο όργανο, εν προκειμένω ο Κοσμήτορας, αντελήφθη μια παρανομία και διέταξε την άρση της παρανομίας με όποια μέτρα η Αστυνομία δεν μπορούσε να κάνει κάτι διαφορετικό. Έκανε αυτό που της υποδείχθηκε να κάνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε περιττή την παρουσία της ΕΛ.ΑΣ. σε διαδηλώσεις πολλές από τις οποίες όπως είναι γνωστό συνοδεύονται από βίαια επεισόδια (φθορές ξένων περιουσιών, σωματικές βλάβες κ.λπ.);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Οι διαδηλώσεις είναι ένα από τα σημεία που η παρουσία της Αστυνομίας είναι πολλές φορές δυσανάλογη με βάση το σκοπό της. Δηλαδή δεν είναι λίγες οι φορές που γίνεται αχρείαστη ή ακόμη και προληπτική άσκηση βίας ή φορές ακόμα που σώματα της Αστυνομίας προκαλούν τους διαδηλωτές με αποτέλεσμα αυτοί να αντιδράσουν, να δημιουργηθεί ένας κύκλος βίας, η Αστυνομία να απαντήσει σε αυτή τη βία και δημιουργείται όλο αυτό το «παιχνίδι» μεταξύ τους. Εμένα αυτό που με ενοχλεί στις διαδηλώσεις σε ό,τι αφορά το ρόλο της Αστυνομίας είναι η δυσαναλογία μεταξύ συμμετεχόντων και αστυνομικής παρουσίας. Πολλές φορές υπερτερούν οι αστυνομικές δυνάμεις ακόμη και όλων των διαδηλωτών. Θυμάμαι μια φορά που γυρνούσα από το γραφείο μου είχαν στην περιοχή της Καμάρας μια διαδήλωση, αν θυμάμαι καλά αφορούσε το αίτημα αποφυλάκισης του Κουφοντίνα, και τα ΜΑΤ ήταν τόσο πολυάριθμα που είχαν κυκλώσει ουσιαστικά τους διαδηλωτές και δεν τους άφηναν να προχωρήσουν. Είναι αυτό το δυσανάλογο της παρουσίας. Δηλαδή όσο μια διαδήλωση είναι ειρηνική ακόμη και για ένα τέτοιο αίτημα δημοκρατικά προστατεύεται και πρέπει να γίνεται. Καλό θα ήταν η Αστυνομία να έχει μεν μια εποπτεία της διαδήλωσης αλλά να έχει μια εποπτεία ως το θέσω έτσι «εκ του μακρόθεν». Να εγγυάται, δηλαδή, ότι δε θα γίνουν βανδαλισμοί και επιθέσεις αλλά να μην καταστέλλει το ίδιο το δικαίωμα του συνέρχεσθαι. Να το αφήσει να λειτουργήσει μόνο του και μόνο σε περίπτωση που χρειαστεί παρέμβασή της αυτό να γίνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Η οργάνωση της δράσης της ΕΛ.ΑΣ. για τη διαχείριση εν προκειμένω των διαδηλώσεων πιστεύετε ότι διαφέρει ανάλογα με το κόμμα που βρίσκεται στη θέση της κυβέρνησης; Θεωρείτε δηλαδή ότι η καταστολή διαδηλώσεων επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο έντονη σε σχέση με τις περιόδους κυβέρνησης της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν πιστεύω ότι η διαχείριση των διαδηλώσεων επί ΣΥΡΙΖΑ ήταν λιγότερο βίαιη σε σχέση με τη διαχείρισή τους επί ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Μπορεί η κάθε πολιτική να έχει ένα ιδιαίτερο και διαφορετικό χρώμα ας πούμε αλλά κάθε φορά που διατάσσεται η παρουσία αστυνομικής δύναμης σε μια διαδήλωση είναι αναπόφευκτο ότι και το παραμικρό να συμβεί η διαταγή περί καταστολής θα έρθει. Και ακόμη και αν δεν έρθει θα πραγματοποιηθεί στην πράξη από την παρουσία των πολυάριθμων Αστυνομικών στο χώρο της διαδήλωσης. Ένα παράδειγμα διαδήλωσης η οποία κατεστάλη ιδιαίτερα βίαια είναι τα συλλαλητήρια που έγιναν για το Μακεδονικό. Ειδικά εδώ στη Θεσσαλονίκη το δεύτερο συλλαλητήριο επί ΣΥΡΙΖΑ τότε είχε κατασταλεί με πολύ μεγάλη αστυνομική ισχύ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Στα τέλη του 2018 εμφανίστηκε στη Γαλλία ένα πολιτικό λαϊκίστικο κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» το οποίο κατεστάλη με ιδιαίτερη ένταση με χιλιάδες προληπτικές προσαγωγές πολιτών, χρήση τεθωρακισμένων οχημάτων ακόμη και έφιππης αστυνομίας στους δρόμους του Παρισιού. Η Γαλλία επιλέγοντας την καταστολή αυτή δε θεωρείτε ότι είναι μια δημοκρατική χώρα και ο Μακρόν δεν είναι ένας φιλελεύθερος πολιτικός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Καλό ερώτημα αλλά δύσκολο ερώτημα. Εγώ αποφεύγω γενικά να βάζω ταμπέλες σε ένα Κράτος για μεμονωμένα και μόνο γεγονότα. Ένα Κράτος προφανώς που διεκδικεί να λέγεται Κράτος Δικαίου παλεύει με αυτό το να μπορεί να λέγεται Κράτος Δικαίου. Εννοείται ότι όταν θέλουμε να αποτιμήσουμε αν ένα Κράτος ανάγεται στα φιλελεύθερα Κράτη Δικαίου ή όχι κάνουμε έναν συνολικό απολογισμό, πώς ασκεί την εξουσία – βία που μπορεί να ασκήσει ιδίως στα πιο κομβικά γεγονότα. Τα Κίτρινα Γιλέκα ήταν ιδίως τον πρώτο καιρό μια μεγάλη διαμαρτυρία η οποία είχε δυσανάλογη καταστολή όπως επισήμαναν πολλοί. Δε θα χαρακτήριζα μη φιλελεύθερο τον Μακρόν αλλά από εκεί και πέρα στην πολιτική κριτική που θα κάνει ο Γάλλος ψηφοφόρος κατά την διάρκεια των εκλογών πιστεύω ότι θα βαρύνει πολύ αυτή η όχι και τόσο ανεκτική αντιμετώπιση που επέδειξε ο Μακρόν. Να σημειώσουμε επίσης ότι περίπου 2000 Γάλλοι διαδηλωτές του ανωτέρω κινήματος από τους περίπου 9000 που παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη καταδικάστηκαν και τους επιβλήθηκαν ποινές ιδιαίτερα βαριές αν αναλογιστούμε ότι στη χώρα μας σπάνια οι προσαγωγές οδηγούν σε συλλήψεις ή σε καταδίκες διαδηλωτών. Δεν μπορεί να πει κανείς τη Γαλλία μη φιλελεύθερο Κράτος για ένα μεμονωμένο γεγονός. Αλλά από εκεί και πέρα το κρατάει κανείς στο νου του αυτό που έγινε με τα Κίτρινα Γιλέκα το οποίο κατά τη γνώμη μου εκφεύγει λίγο από

το φιλελεύθερο χαρακτήρα του Κράτους Δικαίου, ώστε να δει κατά πόσο τα αιτήματα των Κίτρινων γιλέκων είχαν πραγματικό υπόβαθρο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πέρα όμως από τις διαδηλώσεις που οριοθετεί η ΕΛ.ΑΣ. είναι και ένας θεσμός που παρέχει υπηρεσίες (εκδίδει ταυτότητες, διαβατήρια, άδειες για όπλα) στον τομέα αυτό εντοπίζετε αρνητικά στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ όσο χρειάστηκε να έρθω σε επαφή με την Αστυνομία η αντιμετώπιση που είχα ήταν καλή. Λόγω δουλειάς χρειάζεται συχνά να επισκέπτομαι Αστυνομικά Τμήματα και σε κάθε περίπτωση η αντιμετώπιση που είχα ήταν καλή. Δε θεωρώ ότι φταίει το δυναμικό της Αστυνομίας όπως και όλου του Δημοσίου. Το θέμα είναι να ψηφιοποιηθούν οι υπηρεσίες ώστε να γίνονται όλα πιο γρήγορα. Και οι Αστυνομικοί δηλαδή και ο ίδιος ο κόσμος θα μπορεί να εξυπηρετείται έτσι καλύτερα. Έχουν γίνει βέβαια κάποιες τομές, ιδίως τώρα με την αντιμετώπιση της πανδημίας, στον τομέα της ψηφιακής διακυβέρνησης. Ναι. Αργά και σταθερά βήματα όπως και στο υπόλοιπο ελληνικό Δημόσιο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σε ό,τι αφορά στη διαχείριση της πανδημίας θεωρείτε ότι η ΕΛ.ΑΣ. κακώς έδρασε; Δεν έπρεπε δηλαδή να διεξάγει ελέγχους ή να επιβάλει πρόστιμα σε όσους δε συμμορφώνονταν με τα υγειονομικά πρωτόκολλα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Το θέμα αυτό δεν ήταν πρόβλημα της Αστυνομίας. Ήταν της ίδιας της πολιτικής βούλησης που κακώς αξιοποίησε ένα κομμάτι της Αστυνομίας για τους ελέγχους αντί να τους αφήσει να ασχοληθούν με τις κανονικές τους αρμοδιότητες. Το μόνο που έχω να παρατηρήσω αρνητικά σε αυτό είναι ό,τι αφορά στο δικαίωμα στη συνάθροιση. Μου φάνηκε, δηλαδή, ότι οι Αστυνομικοί έδειξαν έναν μεγαλύτερο ζήλο απ' ό,τι θα έπρεπε. Δηλαδή ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν απαγορευόταν ρητά υπήρξε πρόσχημα για να μην επιτραπεί να γίνουν κάποιες συγκεντρώσεις. Αυτό το λες για τις διαδηλώσεις ή για συναθροίσεις που μπορεί να γίνονταν σε ένα πάρκο; Το λέω και για τις δύο περιπτώσεις. Το πρόβλημα με την Αστυνομία σ' αυτόν τον τομέα είναι ότι πολλές φορές έδειξε μια επιδεικτική μεροληψία. Χαρακτηριστικά στη Θεσσαλονίκη θυμάμαι, για παράδειγμα, να επεμβαίνει, και, μάλιστα, με έντονη καταστολή στην Άνω Πόλη, σε δημόσιες πλατείες που μπορεί να είχε συγκεντρωθεί κόσμος, ενώ αντίθετα, στα μαγαζιά στη Μητροπολίως που ήταν γεμάτα με κόσμο έστω και υπό το πρόσχημα του take-away δεν έκανε αντίστοιχες επεμβάσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Το Φεβρουάριο του 2020 κατόπιν εντολής της κυβέρνησης για τη δημιουργία κλειστής μεταναστευτικής δομής με σκοπό τον σύννομο έλεγχο των αλλοδαπών και την προστασία των κατοίκων από την ανεξέλεγκτη δράση των προσφύγων, δυνάμεις των ΜΑΤ αποβιβάστηκαν στη Χίο, με τους κατοίκους του νησιού να αντιδρούν και να ξεσπούν βίαια επεισόδια υλικές καταστροφές και τραυματισμούς τόσο πολιτών όσο και Αστυνομικών. Το Μάρτιο της ίδιας χρονιάς δυνάμεις των ΜΑΤ κλήθηκαν να μεταβούν στον Έβρο ενισχυτικά μέχρι την κατασκευή του φράχτη προκειμένου να αποτρέψουν μετανάστες να περάσουν τα τουρκικά σύνορα και να εισέλθουν παράνομα στη χώρα μας με τους κατοίκους να τους χειροκροτούν και να τους ενθαρρύνουν στο δύσκολο έργο τους. Στην πρώτη, δηλαδή, περίπτωση, οι πολίτες αρνούνται την κατασκευή της πολιτισμένης δομής επειδή δε θέλουν τους μετανάστες στο νησί ενώ στη δεύτερη θέλουν τη φύλαξη των συνόρων γιατί δεν επιθυμούν την είσοδο μεταναστών. Πώς βλέπετε εσείς αυτή τη μεταστροφή του κόσμου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Εγώ δεν το βλέπω σαν μεταστροφή. Βλέπω ότι και στις δύο περιπτώσεις δεν ήθελαν δομές και δεν ήθελαν μεγάλο αριθμό μεταναστών στην περιοχή τους. Γι' αυτό και ανάλογα με το πώς έδρασε η Αστυνομία, δηλαδή, στην πρώτη περίπτωση της Χίου έδρασε με σκοπό να δημιουργηθεί κλειστή δομή και να κρατήσουν τους μετανάστες εκεί και γι' αυτό έγινε δέκτης αντιδράσεων, ενώ στη δεύτερη περίπτωση που σκοπός της δράσης της Αστυνομίας ήταν η αποτροπή εισροής μεταναστών γνώρισε την επιδοκimasία. Γι' αυτό δε βλέπω μεταστροφή. Βλέπω καθαρά ότι οι άνθρωποι με βάση αυτό που είχαν σαν πολιτικό πρόσταγμα εκείνη τη στιγμή αποδοκίμασαν ή επιδοκίμασαν τη δράση της Αστυνομίας. Και από εκεί και πέρα υπήρχε και μια διαφορά σίγουρα στην παρουσία της Αστυνομίας αν πιστέψουμε, τουλάχιστον, αυτά που είχαν διαρρεύσει στον Τύπο και στα ΜΜΕ γενικά. Γιατί στη Χίο η παρουσία της Αστυνομίας ήταν αυτό που έλεγα και πριν δυσανάλογη, δηλαδή, η καταστολή που χρησιμοποιήθηκε ήταν αρκετά ισχυρή. Θυμάμαι εικόνες από καταστροφές οχημάτων, χτυπήματα σε πολίτες και από την άλλη πλευρά βέβαια και επιθέσεις πολιτών προς Αστυνομικούς. Οι κάτοικοι της Χίου θα έπρεπε να δεχθούν την κατασκευή της κλειστής δομής δεδομένου ότι εξασφαλίζει τον σύννομο έλεγχο των προσφύγων και αν όχι πώς βλέπετε την επέμβαση των ΜΑΤ για τον ανωτέρω σκοπό και πώς αξιολογείτε τη βία από την πλευρά των κατοίκων; Οι κάτοικοι της Χίου ως έχουν το δικαίωμα αντέδρασαν πολιτικά σε μια διοικητική και πολιτική απόφαση της κυβέρνησης να τοποθετήσει εκεί την κλειστή δομή. Εννοείται ότι ένας νόμος πρέπει

να είναι σεβαστός και να τηρείται. Όμως, άλλο πράγμα είναι αυτό και άλλο το να σιωπά εντελώς ο πολίτης μπροστά στο νόμο. Δηλαδή, προφανώς, σε μια δημοκρατική κοινωνία ένας νόμος η ψήφιση ή η εφαρμογή του οποίου θέτει προβλήματα έχει ο καθένας το δικαίωμα να τον αμφισβητεί και να ζητάει ο καθένας την απόσυρση ή την τροποποίησή του. Τα MAT εκτελούν τη διαταγή την οποία έχουν λάβει. Το πρόβλημα, πρώτον, είναι στο σκόπιμο και το νόμιμο αυτής της διαταγής εφόσον φυσικά αυτά υπάρχουν και το δεύτερο, που αφορά καθαρά τα MAT, είναι ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται αυτή η διαταγή. Στο δεύτερο σκέλος είναι εντελώς διαφορετικό τα MAT να τηρούν το Πρωτόκολλο και να χρησιμοποιούν το εντελώς αναγκαίο μέτρο για να εφαρμόσουν μια διαταγή και τελείως διαφορετικό να χρησιμοποιείται μια δυσανάλογη βία σε βάρος κατοίκων οι οποίοι δεν έχουν προκαλέσει κάτι άλλο πέρα από το να εκφράσουν την αντίθετη άποψή τους απέναντι σε ένα μέτρο., ειδικά σε μια κλειστή κοινωνία όπως αυτή της Χίου. Όσο για τη βία από την πλευρά των κατοίκων εγώ γι' αυτό λέω πως όταν χρησιμοποιείται δυσανάλογη βία το πράγμα εκφεύγει από τη σφαίρα του Αστυνομικού που έχει τον διαδηλωτή απέναντι. Παίρνει μια διάσταση βεντέτας. Και προφανώς, όπως καταδικάζω την επίθεση του Αστυνομικού στον πολίτη, έτσι καταδικάζω και την επίθεση του πολίτη στον Αστυνομικό. Το θέμα είναι να μη φτάνουμε στο σημείο να δημιουργείται αυτή η βεντέτα. *Μήπως τελικά η πρόσληψη του έργου της ΕΛ.ΑΣ. διαφέρει ανάλογα με το πόσο μας εξυπηρετεί;* Αυτό πάντα υπάρχει σε οτιδήποτε έχει να κάνει με δημόσια εξουσία ως έναν βαθμό ναι. Σε τίποτα δεν μπορεί να είναι εντελώς αντικειμενική η γνώμη μας. Προφανώς και όταν νοιώσω ότι η Αστυνομία πάει να μου αφαιρέσει ένα δικαίωμα ή να μου επιβάλει μια υποχρέωση εναντιώνομαι σε αυτή. Από εκεί και πέρα ο καθένας ανάλογα και με τη θέση στην οποία βρίσκεται έχει και διαφορετικές προσλαμβάνουσες. Ένας άνθρωπος, για παράδειγμα, που συμμετέχει συχνά σε διαδηλώσεις, ακόμη κι αν δεν είναι αρνητικά προκατειλημμένος με την Αστυνομία ακριβώς επειδή είναι ένας τομέας που παρατηρείται συχνά βίαιη καταστολή αναπόφευκτα θα έχει μια αρνητική εικόνα για την Αστυνομία. Αντίθετα, κάποιος ο οποίος μπορεί να μένει σε μια γειτονιά με μεγάλη εγκληματικότητα όπου η Αστυνομία κάνει αισθητή την παρουσία της ενδεχομένως να έχει μια θετική εικόνα για την Αστυνομία ακριβώς επειδή έρχεται να τον προστατεύσει από πηγές που είναι πολύ επικίνδυνες για τον ίδιο.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Με τις νέες προκλήσεις που ανακύπτουν σε εσωτερικό και διεθνές περιβάλλον (π.χ. τρομοκρατικά χτυπήματα) θεωρείτε αρνητικό το να εκπαιδεύονται οι

Έλληνες αστυνομικοί και να εξοπλίζεται η ΕΛ.ΑΣ. για θέματα που μπορεί να απειλήσουν την ασφάλεια της χώρας και των πολιτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Τη διαρκή εκπαίδευση των Αστυνομικών, αυτή καθαυτή, εννοείται ότι δεν τη βρίσκω αρνητική. Όσο εξελίσσεται μια κοινωνία και εξελίσσονται οι προκλήσεις της εννοείται ότι και οι γνώσεις σε επίπεδο κρατικού μηχανισμού πρέπει να ενισχύονται. Όσο αυξάνεται η τεχνολογία δεν μπορεί η Αστυνομία να συνεχίζει να λειτουργεί με όρους του 1960 εννοείται αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Διαβάζετε ειδήσεις και αν ναι προτιμάτε τα έντυπα ή τα ηλεκτρονικά μέσα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Προσπαθώ να διαβάζω ειδήσεις. Μέχρι μια εποχή προτιμούσα τα έντυπα μέσα αλλά επειδή πλέον τα ηλεκτρονικά μέσα είναι πιο εύκολα και προσιτά μπορεί, για παράδειγμα, ακόμη και στο λεωφορείο να διαβάσω μέσω του κινητού μου κάποιες ειδήσεις καταλήγω τελικά να είναι το ηλεκτρονικό μέσο η κύρια πηγή ενημέρωσής μου και όχι το έντυπο. *Για τι θέματα ψάχνεις και ενημερώνεσαι;* Ενημερώνομαι για ό,τι απασχολεί την επικαιρότητα. Τα κοινωνικά με ενδιαφέρουν πολύ, η νομική επικαιρότητα με ενδιαφέρει, πολιτική επικαιρότητα, τα διεθνή θέματα και τα πολιτισμικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ενημερώνεστε για ειδήσεις από τα social media;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ναι ενημερώνομαι από τα ΜΚΔ για ειδήσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Συμμετέχετε σε φόρα συζητήσεων στα social media; Για ποια θέματα συζητάτε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δε συμμετέχω σε φόρουμ συζητήσεων στα ΜΚΔ.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε γενικά ότι τα ΜΜΕ και τα ΜΚΔ περισσότερο βοηθούν για τη μετάδοση πληροφοριών στηρίζοντας τη Δημοκρατία ή συσκοτίζουν την ενημέρωση και κατευθύνουν το κοινό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Για εμένα τα ΜΚΔ είναι κάτι σαν την Εκκλησία του Δήμου. Μου αρέσει πάρα πολύ που ο καθένας έχει γνώμη κι ακόμη κι αυτό που κατακρίνουμε πολλές φορές ότι από τα ΜΚΔ βγαίνει ένας μεγάλος οχετός, ακόμη και στοχευμένος κατά συγκεκριμένων ανθρώπων, δε θεωρώ ότι είναι κάτι παραπάνω απ' αυτό που γίνεται σε μια μέση συζήτηση σε ένα καφενείο ή σε μια παρέα για παράδειγμα. Το πρόβλημα με τα σύγχρονα μέσα είναι όταν σταματάνε να λειτουργούν από τους ίδιους

τους χρήστες δηλαδή όταν εμπλέκονται αυτόματες μηχανές παρεμβολής και εκεί υπάρχουν στοχευμένες επιθέσεις που δεν προέρχονται από την κοινωνία αλλά έξωθεν. Τα ΜΜΕ ιδανικά θα έπρεπε να βοηθούν στην μετάδοση των πληροφοριών. Σήμερα, όμως, ειδικά στην Ελλάδα βρισκόμαστε σε μια κατάσταση που τα ΜΜΕ, ο παραδοσιακός ας πούμε Τύπος και η Ραδιοτηλεόραση, είναι στα χειρότερά τους. Αν με ρωτάς, δηλαδή, για τη συνεισφορά τους σήμερα θα σου έλεγα ότι σίγουρα δεν είναι θετική.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Ποια εικόνα έχετε σήμερα για την ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες; Πιστεύετε ότι οι αστυνομικοί σήμερα δεν είναι αρκετά πεπαιδευμένοι ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Δεν μπορώ να ξέρω σε τί επίπεδο βρίσκονται οι Αστυνομικοί σήμερα σε σχέση με το παρελθόν. Όταν δεν έχεις ζήσει σε μια εποχή δεν μπορείς να έχεις και ακριβή εικόνα. Δηλαδή, η γενικότερη επιφύλαξη του κόσμου απέναντι στην Αστυνομία έχει να κάνει με αυτό που λέμε βία και αυθαιρεσία. Ακούς και γι' αυτά ιστορίες για περασμένες δεκαετίες αλλά αν δεν τα έχεις ζήσει δεν μπορείς να συγκρίνεις. Δηλαδή, και μετά από είκοσι χρόνια να ρωτήσουμε κάποιον νομίζω τα ίδια παράπονα θα κάνει και για σήμερα. Κακά τα ψέματα η Αστυνομία είναι εξοπλισμένη με το μονοπώλιο άσκησης της βίας και γι' αυτό ο κόσμος θυμάται τις περιπτώσεις που η βία αυτή ήταν δυσανάλογη. Δε θα θυμηθεί την άσκηση βίας που μπορεί να τον προστάτευσε, θα θυμηθεί τη δυσανάλογη και είναι λογικό. Εγώ έχω δει και περιπτώσεις Αστυνομικών που λειτουργούσαν με πολύ μεγάλη ευγένεια κι έχω δει και περιπτώσεις άλλων που δεν συμπεριφέρονταν σωστά σε πολίτες. Από εκεί και πέρα θεωρώ ότι οι Αστυνομικοί του γραφείου και ιδίως οι Αξιωματικοί συνήθως αντιμετωπίζουν τους πολίτες με μια μεγαλύτερη ευγένεια σε σχέση με αυτή του μέσου Αστυνομικού του πεζοδρομίου.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Σήμερα βλέπουμε πια ότι ένα αρκετό ποσοστό της ΕΛ.ΑΣ. αποτελείται από γυναίκες. Πώς το βλέπετε αυτό ως εικόνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Αυτονόητο το βλέπω να εντάσσονται και γυναίκες στην Αστυνομία όπως και οι άνδρες. Εφόσον μπορούν σωματικά να ανταπεξέλθουν γιατί να μην το κάνουν; Είναι θέμα επαγγελματικότητας το να μπορείς να λειτουργείς σαν Αστυνομικός δεν είναι θέμα ούτε φύλου ούτε ποσοστώσεων. Ένα από τα καλά της εποχής μας είναι ότι δίνει τέτοιες ευκαιρίες στις γυναίκες να κάνουν όποιο επάγγελμα θέλουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Θεωρείτε ότι οι Αστυνομικοί συναποτελούν μια ξεχωριστή ομάδα και η κουλτούρα τους διαφέρει από την κουλτούρα της υπόλοιπης κοινωνίας ; Αποστασιοποιούνται δηλαδή από τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, δεν έχουν τα ίδια άγχη και δεν μπορούν να αφογκραστούν τον παλμό της κοινωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Νομίζω ότι κάθε κοινωνική ομάδα και κάθε συγκεκριμένο επάγγελμα καλώς ή κακώς έχει τα δικά του άγχη και τις δικές του ανασφάλειες. Όπως ο ελεύθερος επαγγελματίας δεν μπορεί να καταλάβει το άγχος του κινδύνου που αντιμετωπίζει ένας Αστυνομικός έτσι και ο Αστυνομικός δεν μπορεί να αντιληφθεί το άγχος του αν θα μπορώ ως ελεύθερος επαγγελματίας να καταβάλλω στο τέλος του μήνα τις ασφαλιστικές μου εισφορές. Από εκεί και πέρα η Αστυνομία θεωρώ ότι λόγω του ρόλου που καλείται να επιτελέσει έχει μεγαλύτερο συντονισμό.

ΕΡΩΤΗΣΗ : Μετά από όλα αυτά εσείς προσωπικά ποια εικόνα έχετε για την ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Σε τί πιστεύετε ότι ο θεσμός θα έπρεπε να διαφοροποιηθεί προκειμένου να βελτιωθεί κατά τη γνώμη σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Η Αστυνομία είναι ένας θεσμός απολύτως απαραίτητος για τη λειτουργία ενός Κράτους. Πρέπει να υπάρχει και το στοίχημα σήμερα είναι να υπάρχει και με όρους δημοκρατικής νομιμοποίησης, με τους όρους λειτουργίας ενός Κράτους Δικαίου. Δηλαδή, μια ορθολογική, οριοθετημένη δράση. Αυτό το οποίο δε θα ήθελα να υπάρχει είναι αυτό το φαινόμενο της εντεινόμενης καταστολής και της επιλεκτικής δράσης κατά συγκεκριμένων ομάδων προσώπων με τις οποίες κακώς ανοίγουν βεντέτες. Δηλαδή εννοείς άτομα του αντιεξουσιαστικού χώρου; Ναι είναι κι αυτό ένα παράδειγμα. Στο οποίο βέβαια ως ένα βαθμό ευθύνεται και η εργαλειοποίηση της Αστυνομίας για πολιτικά προστάγματα. Δηλαδή για να δώσω ένα παράδειγμα δε θεωρώ ότι τα Εξάρχεια είναι το νούμερο ένα πρόβλημα της Αθήνας για να του δίνεται μια τόσο μεγάλη δημοσιότητα. Όπως είπα και πριν σημαντικό είναι το κομμάτι της εκπαίδευσης και θα πρέπει σε κάθε περίπτωση η παρεχόμενη εκπαίδευση να είναι συμβατή με την εποχή. Επίσης, αναφορικά με την τόσο ευρεία αρμοδιότητα που φορτώνεται σήμερα στην Αστυνομία εγώ διαφωνώ γιατί γενικά μου αρέσει περισσότερο η αποκέντρωση ως μοντέλο διοίκησης. Θα προτιμούσα, δηλαδή, μια Αστυνομία η οποία θα περιορίζεται στο ρόλο της πρόληψης και καταστολής του εγκλήματος. Προτιμώ μια Αστυνομία η οποία θα κάνει περιπολίες, θα παρεμβαίνει όπου και όποτε χρειάζεται. Ορισμένες φερ' ειπείν διοικητικές αρμοδιότητες θεωρώ ότι

θα μπορούσαν να αφαιρεθούν από την Αστυνομία και να πάνε σε άλλες υπηρεσίες του δημοσίου τομέα ώστε να μη χρειάζεται να απασχολούνται Αστυνομικοί σε αχρείαστες δευτερεύουσες εργασίες. Συνοψίζοντας, θεωρώ ότι δε θα πρέπει να υπάρχει έντονη καταστολή, να υπάρχει μεγαλύτερη ευγένεια των Αστυνομικών στην επαφή τους με τους πολίτες, να περιοριστεί η Αστυνομία στους βασικούς της ρόλους και να εκσυγχρονιστεί η Αστυνομία ώστε να μπορεί να πατάσσει σύγχρονες μορφές εγκλήματος.